ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONIJ S.R.E. CARD. A...

Lodovico Aureli, Giovanni Battista Coccini

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PARS ALTERA
COMPLECTENS
SEX POSTERIORES
LIBROS.

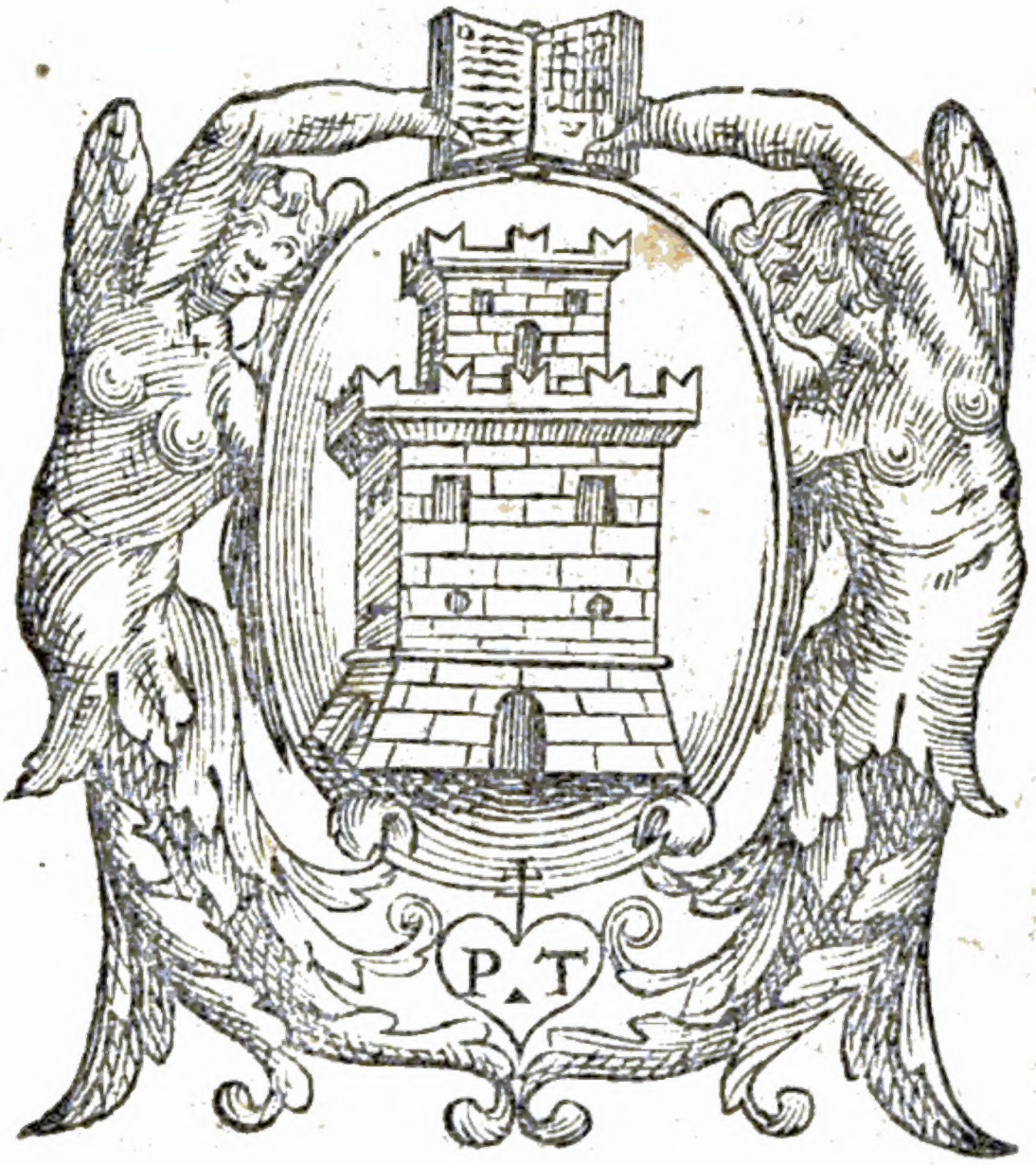

ROMAE,
Typis Petri Antonij Facciotti.
M. DC. XXXV.

Superiorum Permissu, & Priuilegio.

Sumptibus Pompilij Totti.

BIBLIOTECA
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google

EMINENT.MO, AC REVER.MO

PRINCIPI

ANTONIO

BARBERINO

S.R.E. CARD.

Ludouicus Aurelius. F.

ALTERAM hanc Historiæ sacræ partem (Emin.me Princeps) quia sub Tua nascitur potestate, iniurioſum videri posset alteri mancipare. Prodit illa in lucem Munificentia Tua feliciter obstetricante; itaquè aucta statim viribus, infantiam veluti pertæsa, laudes Tuas antè ipsam Historiam loqui gestit; & quam, benè auspicatum sub ortum, nacta est opem, eandem quoque implorandam sibi esse ducit ad diuturnitatem. quidni autem sperare fas sit? absistet nimirum liuor, aut vires certè suas amittet. acuat is dentem ad morsum, vbi ex Barberinarum Apum Mel-

A lificio

lificio fauos prægustauerit? aut fel officiat, vbi mellis suppetit copia? Nec reijci abs Te illa debet vt ignobilis; cum enim ex Tuo beneficio natales habeat, eximiæ planè nobilitatis est; eo quoque nomine oculis Tuis digna, quòd præclara veterum Heroum facta contineat, quorum Tu simillima moliri oblectaris; Sed & Magnitudinem animi Tui vnius œui nostri angustiæ non capiunt; veteres igitur etiam ætates dare Tibi in conspectum debui, quin potiùs ipsæ sese vltrò dederunt, vt quandò Te Actore frui non potuerunt, Te saltem gaudeant Spectatore. Quòd si præsentia, & futura sæcula insignium Patrui, ac Tuorum operum fama iam comples, non superarant nisi præterita tempora, quæ mente versares; quod quidem periucundè facies, illustria quippè relegens beneficentiæ veteris monumenta, facili negocio agnosces quodcumque Magnanimitatis Tuæ facinus non vulgaris Historiæ argumentum esse, cui vt ego stylum aliqua ex parte dignum pararem, par fuit, vt ampliſſima hac temporum, locorumq. pænè omnium scriptione proluderem. Vale.

Summa

Summa Priuilegij.

SAnctiſsimi Domini Noſtri Vrbani PP. VIII. Priuilegio cautum eſt, ne cui liceat Compendium huiuſmodi Latino ſermone conſcriptum, neque in Italicum translatum, per vniuerſam Ditionem Eccleſiaſticam mediatè, ſeu immediatè ſubiectam; ad decennium, iniuſſu Pompilij Totti, imprimere, aut alibi impreſſum, vendere, ſub pœnis, de quibus in eo. prout conſtat per eius Breue, ſub Anulo Piſcatoris expeditum. Die 16. Iulij 1635.

Imprimatur,
Si videbitur Reuerendiſs. P. Mag. Sacri Palatij Apoſtolici.

A. Torniellus Viceſgerens.

Imprimatur.
Fr. Nicolaus Riccardius Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter, Ord. Prad.

Hallu-

Digitized by Google

Hallucinationes *Caſtiga*

Impreſſoris.

pag.	11.	ver 31. repente	repetente
	12	11 animaduertet	animaduerteret
	21	22 in marg. adde	Chri. Ann. 531.
	70	7 obſidentur	obſidetur
	81	6 fuerunt	ferunt
	82	18 damnanem	damnationem
	87	8 Veronæ	Veronam
	102	5 expoſtulauit	cum ea expoſtulauit
	121	3 potibus	potitus
	155	13 Paulo	paulò
	249	27 martyrum	martyrium
	261	20 faſſere	faceſſere
	266	vlt. ingreſſiſſe	ingeſſiſſe
	275	15 his	Is
	278	3 ſpectares	ſpectare
	285	28 patrem	partem
	310	17 contum	conditum
	329	10 inuente	ineunte
	330	17 adiebat	aiebat
	344	12 petius	petitus
	356	30 feranat	ferant
	379	11 Pontifico	Pontificio
		31 potius	potitus
	413	16 fidens	fretus
	429	2 electione	electioni
	430	27 Victrici	Vitrici
	455	9 admouit	admonuit
	501	3 inter	iter
	527	9 Claſſus	Claſſis
	529	vlt. ipſæ	Ipſe

Errata alia leuicula tute Lector Studiosè corriges.

AN-

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

AD LVDOVICO AVRELIO Perusino

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER VII.

Respondens Septimo Authoris Tomo.

Christi. Ann. 518.

SEPTIMVM Annalium volumen inchoantes sæculi annum prosequimur XVIII.

Anastasio igitur vij. Idus Iulij vita functo, Iustinus Vir apprimè pius, ac religiosus, qui Prętorianis præerat militi: ab his primò, tum à cæteris Imperator acclamatur. hic, ex armentario, miles, ob insignem tum bellandi peritiam, tum probitatem, per omnes *Iustin. Imp.*

Digitized by Go

militiæ gradus ad supremum eu[illegible]s, palam fecit in nullo hominum genere virtutem non posse honorari. cæterum inuitum illum, delatum Imperium suscepisse, ipsius ad Romanum Pontificem, illius rursum ad ipsum, quæ extant, literæ ostendunt.

Inuitus Imperiũ sumit.

Paucis ab inito à Iustino Principatu elapsis diebus, Ioanne Constantinopolitano Episcopo indicente, Synodus Episcoporum XL. Regia ipsa in Vrbe cogitur; cuius decreto, extorres, fidei causa, sacrorum Antistites, ac Ministri reuocantur, aliaque permulta, *hìc recensita*, sanciuntur.

Synodus Byzãtij.

Ioannis exemplum sequuti Metropolitani reliqui ferè vniuersi, Conuentus, quisque suos, habuere, Hierosolymitani tamen, ac Tyrij dumtaxat memoria ad nos peruenit.

Cõcil. to. 2.

Synodus Hierosol. ac Tyri.

Episcoporũ iudicium sequutus est Iustinus Aug. qui hoc eodẽ anno edictum de restituendis his, qui fidei causa exulabant, hęreticisq. pellendis promulgauit. nec ita multò post aliud addidit, quo Catholicæ Ecclesiæ perduelles, militia, publicisq. muneribus, ac priuilegijs exemit. ad hæc tum Augustus ipse, tum Ioannes Antistes, ac Iustinianus Comes, postea Cæsar, literas, *quæ hìc recitantur* ad Hormisdam, à Grato insigni Viro deferendas dedere. at vero Hormisda, coacta Romæ Synodo, tum Prædecessorum literis,

Iustini edicta.

Hormisd. ep. 23. & seq.

Synodus Romæ.

Digitized by Google

ris ſe decretis euolutis, ita demùm Orientales ad cõmunionem recipiendos ſtatuit, ſi Acacij, ac reliquorum Schiſmaticorum Antiſtitum nomina damnarentur.

Chri. Ann. 519. Nouo appetente anno Conſulatum init Iuſtinus ipſe Aug. Collega Eutharico. hic Theodorici Italiæ Regis Gener cũm eſſet, honoris cauſa adoptatus quoque à Iuſtino eſt.

His demùm Conſulibus Orientalis Eccleſia communione catholica Romanæ iungitur. *id per Hormiſdæ Legatos Byzantium profectos, quo pacto peractum ſit, fuſiùs hìc Author recenſet, ipſo Legatorum commonitorio, datisq; vltrò, citroq; literis recitatis, quæ ex eo petenda ſunt.*

Per idem tempus Vitalianus, quem nuper arma in Anaſtaſium ſumpſiſſe, ab eoq. exauctoratum diximus, priuatæ condicionis impatiẽs, rerumq. nouandarum occaſionem ex diffidio captans, quemadmodum antea aduerſus Hęreticum Principem Catholicorum ſũmere ſe patrocinium ſimulauit, ita nunc viciſſim, Catholico Principe imperante, Eutichianis ſtudere cæpit, maximos haud dubiè motus, niſi obuiam itum eſſet, qua erat authoritate, excitaturus. at, recognita, Iuſtinus dolo agẽtẽ, dolo petere ſatius ratus, hominem, quaſi Præfecturam collaturus, ex receſſu accerſit, tum nihil tale per- *Vitaliani artes.*

Digitized by Google

timescentem, occidi iubet, quam n eius cædes in sequentem annum, quo Consulatum ipsemet gessit, dilata est.

Hoc eodem tempore Seuerus Antiochenus Pseudoepiscopus, ac Iulianus Alicarnasseus, Episcoporum iudicio, Augusti sententia damnati, fuga elapsi, Alexandriam accesserũt, ac nouorum inibi dissidiorum authores extiterunt; quippè interrogatus Seuerus, essetne Christi corpus corruptibile, esse affirmauit, Iulianus contrà negauit. Seueri sententiam sequutus est ipsius Vrbis Alexandrinæ Pseudoepiscopus Timotheus; Temistius contrà ipsius Diaconus aduersam tutari instituit; hoc pacto dirum Schisma conflatum est, nouaq. Sectarum nomina inuecta, illis *Corruptícolis*, his *Phantasiastis*, aut *Temistianis* appellatis.

Liberat. c. 19. Leont. de sect. act. 5.

Noua Secta.

Rustico apud Occidentem, Vita- Chri.
liano apud Orientem Coss. renuncia- Ann.
tis, vitæ finem sortitur Ioannes By- 520.
zantij Antistes triennio non amplius Pontificatu functus, cui sublegitur Epiphanius, ad quem Hormisdæ extat epistola, qua illum paternè increpat, quod, à sua statim electione, ex pristino, vt ait, instituto, & sacrorum Canonum obseruantia, debitum Apostolicæ Sedi obsequium præstare neglexisset. Antequam Orientalis Ecclesiæ cum Romana tantoperè expetita pax coalesceret, Episcopi quidã super non nul-

Io. Episco. Byzantij obitus.

Epiph. succedit.

ep. 68.

Digitized by Google

ni[illegible]de fide ſubortis quęſtionibus Iuſtiniſum ipſum Aug. interpellant; is eas Romano Pontifici cognoſcendas, ad eum reijcit. Epiſcopi tum alij Pontificem ipſum conſulendum rati, eodem argumento ad illum ſcribunt, quibus ille omnibus, pro re nata, luculenter reſpondit.

Ad hæc Epiphanius Hormiſdę literis, vt diximus, excitatus, officij memor, Legatos, ex more, ad eum mittit, additis literis, quibus catholicæ fidei profeſſio continetur. inſuper coacta ex vicinioribus Epiſcopis Byzātij Synodo, nouam inſtituit legationē additis muneribus; ea fuere aureus Calix gemmis conſpicuus, eiuſdemq. materiæ Patena. Calix item argenteus, tum vela Serica. huiuſmodi autem munera non hac tantum legatione ex Oriente, verum etiam aliunde ad eum miſſa teſtatur Anaſtaſius. ad Synodi porrò legationē ſuam quoque Auguſtus addidit. Firmandæ ſanè Orientalium Eccleſiarum paci illud tantum ſupererat, vt Epiſcoporum memoria, qui non tam Acatij, Dioſcori, ac aliorum, qui à fide deſciuerant, impietati, quam famæ ſtuduiſſent (quales fuere Euphemius, ac Macedonius, & ſi qui alij ex Acacij ſucceſſoribus) nequaquā aboleretur. mira erat hac de re Orientalium Antiſtitum, ac Populorum contentio, & pertinacia, vt non ſine ſchiſ-

Synodus Byzantij.

Munera ad Hormiſdā

In Hormiſ.

Digitized by Google

mate Sedis Apoſtolicæ ſententiæ ſecum habere poſſe videretur ; quo factum eſt, vt tam enixe Auguſtus, ac cæteri apud Hormiſdā egerint pro illorum nominibus retinendis, qui alioquin catholici, ac Confeſſores egregij, impiorum tantum, contra Rom. Sedis præſcriptum, communione polluti videbantur. porrò laudabilior ne fuerit Hormiſdæ, hac in re, conſtantia, an Iuſtini obſequium, atque obtemperandi ſtudium, haud facilè eſt omnino decernere.

Sequentis anni Conſulatum ineunt Iuſtinianus Comes, ac Valerius. ille ſub ipſum ſupremi magiſtratus initium theatralia edidit munera longè celeberrima. ineunte mox Vere, Legati orientales, cum, quæ tranſigenda per ipſos Romæ erant, tranſacta iam eſſent, Conſtantinopolim reuertuntur, redditasq. ab Hormiſda, *quæ hìc habentur* ad Iuſtinum, atque Epiphanium literas ſecum deferunt, ex quibus mira illius conſtantia eluceſcit, nihil Principum gratiæ, nihil ſummorum Antiſtitum precibus tribuentis, vbi Dei res ageretur, & labefactandæ fidei periculū ſubeſſet. quæ poſt hæc operoſiſſimus Pontifex toto deinceps biennio, quo ſuperfuit, tanto miniſterio digna præſtiterit, extincta epiſtolarum eius veluti face (nam non niſi hactenus ſcriptæ extant) obſcura penitus re-

Chri. Ann. 521.

manſere. Hoc eodem anno ab Iuſti-
Aſterius Alex. Epiſc. no Aug. datus eſt Alexandrinis Ciuibus catholicus Antiſtes Aſterius, impio nihilominus Timotheo haud quaquam amoto.

Sub idem tempus Brigida Virgo apud Hiberniam moritur, ex Scotia orta. hos glacialis ora illibãti pudoris flores hoc tempore educabat.

Chri. Ann. 522. Tertio iam faſces Boetius reſumit, Collega Symmacho Viro æquè claro, ad quem ipſius Boetij inſcriptus extat de Trinitate liber; vt fœcundiſſimum hominis ingenium exoſculeris, non philoſophicis tantũ ſtudijs, ſed Theologicis etiam excultum, præter rerum vſum, ac politicam inſtitutionem. *Boetij laudes*

Euag. l. 4. c. 15. Proco. de bel. Vand. l. 1. Iſidor. Chron. His Conſulibus moritur Traſamundus Vandalorum apud Africam Rex Principatus anno 28. Hilderico Hunerici filio hærede inſtituto, adiuratoq., ne, poſtquam Rex eſſet, catholicis hominibus Templa, aut ãdempta priuilegia reſtitueret. at is, ne ſacramẽti, quo fuerat obſtrictus, religionem violaret, pio inuento (nam ab Anteceſſoris ſæuitia alienus erat) antequam Regno inauguraretur, catholicos Epiſcopos reuocauit, ac liberum eis Religionis vſum reſtituit. hæc illum Matris ſuaſu, quæ Valentiniani Aug. filia fuit, præſtitiſſe ferunt. *Traſamundi obitus. Hildericus ſucceſſit. Eius facinus.*

Sur. in Vit. 1. Ian. Inter reduces in Africam Epiſcopos Fulgentius fuit Vir doctrina, ac ſan- *S. Fulgẽtius.*

Digitized by Google

ſanctimonia præſtantiſſimus, *de* [illegible] *plura iterum hìc Author.*

Iam verò poſt reſtitutam, vt diximus, apud Orientem primò, tum apud Africam diu veluti exulem catholicam fidem, vt pio ſub Auguſto, Sanctiſſimoq. Pontifice Chriſtiana, vbique res efflorescerèr, Lazorum, qui olim Colchi, Rex Zatus Byzantium ad Iuſtinum profectus, chriſtiana ſuſcipit ſacra, cum Gente vniuerſa. *Paul. Diac. l. 15. Zon. et Cedr.* *Zatus Rex.*

Per idem quoque tempus Homeritæ, quos iam tum Conſtantino Principe Chriſtianos effectos diximus, ſub Rege barbaro, atq; à Chriſti fide alieno dira paſſi, illuſtria pro eadem fide certamina obiere. *rem fuſe Author ex Actis tradit, quem require.* *Home rita.*

Maximus ſequentis anni Romæ Conſul abſque Collega, ſumptuoſa, & ipſe edidit munera, quę tamen ſordida poſtea reddidit dum conſuetæ certantibus premia, ac munerarijs ſoluere detrectauit, qua de re elegans apud Caſsiodorum extat Theodorici Regis Epiſtola. Chri. Ann. 523. *l. 5. ep. 42.*

Huius Conſulatui Hormiſdæ obitus adſcribitur, poſtquam annos ſediſſet omnino ix. cui, diebus non amplius ſeptem elapſis, ſucceſſor datur Ioannes. *Hormiſdæ obitus.*

Quo item Conſule Tertullus, atque Eutychius Romani Senatores, filios, ille Placidum puerum, hic Maurum paulò gradiorem S. Benedicto apud *Greg. Dial. l. 2. c. 3.* *Io. ſuccedit. SS. Placid. & Maur.*

Sub-

Digitized by Google

Leo Ost. Eblacum degenti monastica imbuendos disciplina obtulerunt. *Manichæi.*

Detectos pastorali vigilantia Manichæos Vrbe exegerat Hormisda. hos impunè vagos Iustinus quoque Aug. lege lata, profligauit; tum audita Homeritarum edita à Tyranno strage, Elesbaam Æthiopū Regem Christianum, per Alexandrinum Antistitem ad vltionē excitauit. is terrestribus æquè, ac maritimis instructus copijs, insigni victoria potitus est, Tyranno capto, ac interfecto. de Homeritis porrò, ac Æthiopibus, deque Elesbaam successore pietatis illius hærede haud degenere, Procopium consule de his fusius, sub Iustiniano Principe, differentem.

l. 12. C. de hær. & Man. debell. Persic.

Moritur hoc eodem anno Euphemia Aug. religiosa in primis fœmina, ac de catholica religione optimè merita. haud ita multo post Iustinus Theodoram duxit, quam & Augustæ titulis insigniuit. *Theodora Aug.*

l. 1.

Restitutis, vt diximus, Africanis Episcopis, ad Ecclesiasticam quoque disciplinam restituendam plures hoc anno eadem in Prouincia Synodi habentur, ex quibus trium omnino in Fulgentij rebus gestis mentio habetur.

Sur. 1. Ian.

Chri. Ann. 524. Paul. Diac. l. 15.

Consulatum Iustino Aug cum Collega Opilione, repente, noua ab eodem Augusto Sanctio prodijt, qua, tum hæreticis alijs, tum vero Arrianis (quibus hactenus ob initum cum

Iustini zelus.

Digitized by Google

Theodorico fœdus pepercerat) templa, ac publicæ coitiones adempta sunt. id ægerrimè Theodoricus tulit, qui nõ vulgaribus in Catholicos promeritis suorum Arrianorum securitatem redemisse videbatur. itaque & sponte sua, & suorum ex Oriente precibus motus, illorum patrocinium ita suscepit, vt, cum se literis vltro citroq. ad Iustinum hoc anno datis haud quaquam proficere animaduertet, alijs primæ notæ Senatoribus adiunctis, ipsum Romanum Pontificem ad suscipiendum legationis, ad Iustinum, munus impulerit. verum hæc ad sequentem annum spectant.

Theodorici indignatio

Consulibus Probino, atque Philoxeno, exceptus Ioannes à Byzãtij Populo est ad xij. vsque passuum millia cum cereis, & Crucibus prosequente: porrò Augustus ipse, vt Anastasij, vtamur verbis, *humiliauit se in terram pronus, & Beatissimum Ioannem Papam adorauit*, qui ipso in ingressu, ad portam auream, cæco ipsius opem implorãti visum restituit; quod Diuus Gregorius in primis tradit, qui & illud addit, equũ ex itinere ab eo insessum, sessorem alium postea non tulisse. *Caterum Ioannem haud quaquam Arrianorum causa patrocinatum apud Iustinum fuisse, contra aliorum sententiam Author hìc docet; qui & illud contendit, Legationem ad Iustinum*

Chri. Ann. 525.

Io. Papa Byzãtij.

Eius miracula.

Dial. l. 3. c. 2.

Legationis causa.

non

nitatem Religionis, quam Regni causa fuisse institutam, quod is præcipuos Vrbis Senatores initæ conspirationis, occultisq; cum Iustino fœderis suspectos haberet, idq; ex sequutis postea illorum proscriptionibus, cædibusq; satis, superq; posse se ostendere arbitratur.

Marcellin. chron. *Nicephor. l. 7 c. 4.* *Euag. l. 4. c. 7* *P. Dia. l. 15.*

Vrbs interim Antiochena, quod sæpè alias, vehementiori terræmotu, atque incendio indè excitato, deformata est. quod Theodosio, ac Zosimo Cœnobiarchis celeberrimis præmonstratum ferunt. ex tantæ Vrbis infortunio Augustus mirè commotus, dies indè complures solitarius egit: tum non modica pecuniæ vi, collapsæ instaurationem Vrbis iuuit. *Antiochiæ clades*

Hoc eodem tẽpore duos alios præterea Zosimos vitę sanctitate insignes fuisse constat; duas item fœminas laudatissimas eodem Mariæ nomine appellatas, ambas ex meretricio vitæ genere ad meliorem frugem traductas, quarum altera Ægyptia, altera Tarsensis fuit. harum exemplo mulieres huiusmodi complures turpissimum vitæ genus deseruisse, argumento esse potest Cœnobium pœnitentibus hisce mulieribus haud ita multo post à Iustiniano extructum, de quo suo loco sermo erit. at de Zosimo eorum altero, de quibus meminimus, quiq. Ægyptiacam, quam diximus, Mariam instituit, illud præter alia memoratu dignũ *Zosimi plures.* *Mariæ duæ pœnitentes.* *Cœnobiũ pœnitentiũ mulierũ.*

inf. ad an. 535.

Col-

Digitized by Google

Miru de Zosimo.

traditur, cum Cæsaream iter faceret, asellum, quem onustum ducebat, leo obuius abripuit, vorauitque, tum Zosimus leonem per Christum adiurauit, vt, quando asellum occidisset, aselli vicem ipse subiret; mira res, naturæ veluti oblitum animal, sarcinam haud ægrè subit, deduciq. se ad vsque Cæsareæ portas finit.

Depositos à Superioris anni Consulibus fasces Olibrius assumit sine Collega, sub cuius Consulatu Ioannes Pontifex, cumque eo Theodorus, ac Importunus Theodorici ad Iustinum Legati (nam Agapetus Legationis socius ex itinere Tessalonicæ iam decesserat) Romam regressi, Tyranni iussu carceri mancipantur. Ioannes porrò haud diu superstes fuit, ipsius carceris situ, ac pedore extinctus. huic Fœlix

Fœlix Papa.

sublegitur, Tyranno ipso suffragante; vt fatale, si fas dicere, videri possit, duos eiusdem nominis Romanos Antistites Viros probatissimos à duobus Arrianis Principibus Constantio, ac Theodorico fuisse electos. neque hìc

Boetij, ac Symmachi cædes.

stetit Tyranni sæuitia, quippè Boëtium, eiusque Socerum Symmachum Consulares Viros, ac sapientiæ laude cõspicuos, vt obscuriores alij, magno numero, sileantur, exilio primùm, dein morte mulctauit. verum enim verò nec sera fuit Numinis vltio, nec obscura. cænanti impio Regi ingentis

caput

Chri. Ann. 526.

Proco. de bell. Got. l. 1.

caput piſcis à miniſtris appoſitũ cum fuiſſet, id Symmaci ab ſe nuper occiſi caput ipſi viſum eſt, toruis oculis, exertisq. dentibus, cum ſæuitiæ exprobratione, exitium minitantis. ea ſpecies tantum ei terroris incuſſit, vt exindè mirè iactatus, corporis animiq. cruciatu maximo extinctus ſit, centeſimo à Ioannis obitu die, Regni anno XXXIV. de conditis ab eo legibus, deque ornandæ Vrbis ſtudio (quamquam Raueunæ plurimùm moratus eſt) Caſſiodori epiſtolas Lector conſule. *Theodorici obitus.*

Theodorici morte, cum maſcula careret prole, Italię Regnum ad Amalaſuntham filiam delatũ eſt, fœminam egregiè literis excultam, quæ tamen illud pro Athalarico ſuo ipſius filio tum octenni adminiſtrandum ſuſcepit, in cuius vẽrba ſubditi Regno Populi iurauere. *Amalaſuntha eius filia. Athalaricus.*

Grego. Tur. hiſtor. Frãc. l. 3. c. 6. et de glor. mart. c. 75. Sophr. Prat. Spir. c. 36. Theodomirus interim Francorum Rex bello victum Sigiſmundum Burgũdionũ Regem, captumq. cum Vxore, ac filijs trucidauit, ac puteo merſit, quem, virtute anteà ſpectatum, miracula quoque poſtea edita beatorum Ciuium numero addiderunt. *S. Sigiſmund. Burg. Rex.*

Hoc eodẽ anno Ephræm Comes, qui euerſæ, vt diximus, Antiochiæ reparandæ miſſus cum imperio fuerat, ipſius Vrbis Epiſcopus conſecratur, de quo illud traditur ſcitu dignum; cum *Ephr. Antiochen.*

cum ad Stylitem quemdam, à Seuerina illum hæresi curaturus, accessisset, ita inter ipsos conüenisse, vt, accensa pyra, flammæ sese ambo inijcerent indè fidei veritatem exploraturi; Stylitem porrò Episcopi constantia animaduersa, descendere è Columna renuisse; tum Ephræm stolam, qua erat indutus, in ignem iactasse, quæ flamma haudquaquam absumpta, catholicam firmauit fidem, quam Stylites, maximo Prouinciæ, quam seduxerat, bono, amplexus est.

Eius miraculum.

Mauortio Cos. absque Collega, Iustinus morbo, ac senio confectus, Iustinianum sororis filium, rogatis Senatorum sententijs, Augustum appellauit, Kal. Aprilis, quatuor inde menses ipse superstes.

Chri. Ann. 527.

Iustinianus Imp.

Iustini obitus.

Ferunt Iustinianum, Imperium statim adeptum, bona, quæ priuatus possediisset, Ecclesijs donasse. pacem dein Athalarico eam per Legatos petenti, dedit; ita tamen, vt Arrianos apud Orienrem publicorũ ademptione munerum, bonorum proscriptione, supplicijs deniq. exagitare haudquaquam destiterit.

Sed & Hildericũ Vandalorum apud Africam Regem iteratis Legationibus pacem ab Iustiniano petijsse Procopius tradit; nam Frãcorum legatio postea contigit. Cæterum apprimè tum quidem pius Imperator Reipub. regimen

de bel. Vand. l. 1.

Iustiniani pietas.

Digitized by Google

ran ab ipso Religionis cultu auspica-
l. 5. C. de sũ. Trin. Proco. de ædific. l. 1. tus, sanctissimam ea de re edidit sanctionem, tum diurnis, nocturnisq precibus, ac ieiunijs supra priuati hominis, ne dum Principis, morem, ac conditionem, sacrarum cultu Reliquiarum, Templorumq. molitione, Deum promereri studens, magna cõcipit animo, Rom. Imperium in pristinam restitui à se posse dignitatem haudquaquam desperans igitur à bello Persico initium facturus, Legatos ad Cabodem, qui Genti imperitabat, mittit, ea sibi reddi postulans, quæ iniuria adempta fuerant; his verò negatis, Belisario Duce, exercitum scribit, cui Procopium ipsum, qui hæc prodidit, à cõ-
de bel. Perſic. l. 1. filijs addidit. confectum est bellũ quadriennio, ter interim commisso prælio, ter hostibus profligatis. vsus est Iustinianus hoc bello auxiliaribus Herulorum copijs, quorũ Rex Gether hoc
P. Dia. l. 16. Euag. l. 4. c. 9. ipso anno Constantinopoli baptizatus traditur, reliqua deinceps Gente ad
Nicep. l. 17. c. 13. Christi fidem exemplo tegis, Augusti opera, traducta; quod & de Hunnis, eodem fere tempore, vsu venit, Gorda eorum Rege Chtistiana sacra suscipiente.

Bellũ Persicum.

Procopius.

Iulianæ Aniciæ.

In huuc annum incidit Iulianæ Aniciæ obitus ipsi Augusto affinitate iunctæ, *de cuius laudibus, vide quæ hìc Author cumulat.* Romæ interim, cum Rom. Clerus ad profana tribunalia, si-

Athalarici rescriptum.

ne

ne delectu, traheretur, Fœlice Pontifice expostulante, pro illius immunitate sanctio quæ apud Cassiodorum exstat, ab Athalarico promulgata est. *l. 8. c.* 24.

Dionisius exiguus.

A Mauortij Cõsulatu Dionisius cognomẽto Exiguus, Paschalem cyclum exorditus, ad integrum ferè sæculum perduxit, à Christi ortu annos enumerans, cum antea non per Consules modo, ac Olimpiades, sed à Diocletiani Imperio numerari mos esset. de Viri porrò doctrina, ac sanctimonia Cassiodorus coëuus Author clarissimum peribet testimonium. *de diu. lect. c.* 23.

Francorum victoria.

Per idem tempus Theodoricus, ac Clotarius Francorum Reges insignem de Ermenefrido Turingorum Rege victoriam retulere. in preda fuit Radegundis deuicti Regis ex fratre neptis, quam postea Clotarius Vxorem duxit. hæc est illa Radegundis vitæ Sanctitate insignis Mulier, non semel in posterum commendanda.

Radegũdis.

Ortæ interim Athalaricum inter, atque Hildericum Vandalum inimicitiæ, quod hic Amalafridam regiæ Gothorum stirpis Trasamundi olim coniugem occidisset, Regni demum amissionem Hilderico peperere, quæ tamen non ante biennium contigit, non tam aperto bello, quam Gilimere, Regia Vandalorum sobole, incitato, occultisq. ei præsidijs subministratis. *Cassio. l. 9. ep.* 7. *Gilim. Vand. Rex.*

Sequitur Christi annus duodetrigesimus, Chri. Ann. 528.

ſimus, ac quingenteſimus Iuſtiniani tãtum Conſulatu inſcriptus, quo multæ ab eo latæ leges reperiuntur, quæ ad politicum regimen ſpectant, tum quæ ad Eccleſiaſticum; vt hoc ipſo nomine à multis quaſi ſacræ authoritatis inuaſor damnetur, à multis viciſſim laudetur, quod ſacris vim Canonibus addere hac ratione ſtuduerit, inq. his legibus edendis non tam Conditorem, quam Exequutorem egerit. illud verò mirum, doctos eum Viros, Legum in primis Peritos, tantopere coluiſſe, cum ipſe illiteratus adeò eſſet, vt ne Alphabetum quidem didiciſſe Suidas tradat, quam quam id per hyperbolem dictum quidam putant. *Iuſtiniani leges.* *Eius inſcitia.* *in Iuſtin.*

Euag. l. 4. c. 6. *Nicep. l. 17. c. 3.* Hoc eodem altero Iuſtiniani Conſulatu, Antiochia terræ iterum motu concutitur vehementius, & ex conſternatorum Ciuium decreto, Auguſto annuente, Theopolis in poſtetum appellatur. verum quod, cum nomine, mores quoque mutare haudquaquam ſtuduerit, non ita multo poſt (vt ſuo loco referemus) à Perſarum Rege, Coſroe incenditur, ac diripitur, atque alijs ſubindè cladibus ſubijcitur. *Antiochia clades*

Chri. Ann. 529. *Sur. 1. Ian.* *Iſid. de ſcript. Eccl.* Baſilio Conſulatũ ineunte ipſis Ian. Kal. Fulgentius Vir ſanctiſsimus moritur poſt immenſos Chriſti cauſa exantlatos labores, & egregios conſcriptos commentarios, quos magna ſanè ex parte perijſſe iure dolemus. *S. Fulgentij obitus.*

Hoc

S. Benedict. Cassinũ petit.

Hoc eodem Consule Benedictus, ex secessu Sublacensi, Casinum petens, Monasticam disciplinam propagare instituit apud Occidentem, quæ iam apud Orientem, senio veluti confecta, fatiscebat. quo tempore Absagi Caucasi Incolæ Christianis receptis sacris, barbaros, atque adeo ferinos cum perfidia mores posuere. eam apud Gẽtem, cum pueros magno numero, vt ex ijs quæstum facerent, euirare mos esset, edita à Iustiniano sanctione, id ne in posterum (neque eis tantum, sed Romanis quoque, ac Barbaris reliquis) liceret, sancitum est, quanto autem id vitæ periculo tum perageretur, ex eadem sanctione constat, apud quam legitur tres non amplius, ex nonaginta, infœlici destinatione abscissis, ægrè seruatos.

Euag. l. 4. c. 21. Nicep. l. 17. i. 13. Nuell. 142.

Eunuchi fieri vetãtur.

Per eadem ferè tempora & Tzanî interioris Armeniæ Populi Christianã fidem amplexi sunt, de quorum pariter immanitate Procopium consule.

de ædi fic. Iustin.

Iustiniani Codex.

Hoc item anno Decemuirali opera, ac studio compactum Legum Codicem, à suo nomine appellatum, Iustinianus euulgauit. præ cæteris autem in opus insudauit Tribonianus Ethnicus homo, qui condẽdis legibus, mox abrogandis, quæstum facere consueuerat, quique, quod multi tradunt, Iustiniano persuasit, ipsũ haudquaquam moriturum.

Tribonianus

Proco. de bel. Pers. l. 1.

Sed

Digitized by Google

Sed & Ioannem Patricium, primum ex Decemuirali Collegio ad id muneris adſcitum, improbis fuiſſe moribus, ac planè illiteratum, licet ingenio pollentem, tradunt.

Chri. Ann. 530. Lampadio, atque Oreſte Conſulatum gerentibus Fœlix Pontifex diem obijt extremum, cui ſublegitur Bonifacius non ſine Schiſmate à Cleri parte conflato, à qua Dioſcorus eligitur; eo tamen haud diu ſuperſtite, optata Eccleſiæ pax redditur. *Fœlicis PP. obitus. Bonif. II. ſucceſſor. cedit.*

Proco. de bel. Vand. l. 1. Hæc inter (quod antea innuimus) Hildericus à Gilimere conſanguineo, regno exutus, carceri mancipatur, ex quo bellum à Iuſtiniano (confecto iam Perſico) eodem Beliſario Duce, in Africam translatum eſt. *Bellũ Vãdalicum.*

Quo tẽpore Francorum Rex Theodoricus Gothorum in Gallijs Ditiones infeſtas habuit.

Vacuus ordinarijs Conſulibus annus ſubit, quo Bonifacius, coacta Romæ Synodo, ſucceſſorem ſibi deſtinauit Vigilium; hoc, & ſi iuſta de cauſa factum videri potuit, quod hac ratione Pontificis electio Gothis Regibus extorqueri poſſe videretur, cũctis nihilominus improbatum ſuo ipſe decreto abrogare coactus eſt. *Synodus Romæ. Bonif. ſucceſſorem nominat.*

Exacto mox Pontificatus anno extinctus, viſus eſt omnibus iuſtas temerè tentati facinoris pœnas exſoluiſſe. hunc Michaeli Archangelo erectum ſupra *Mortuus.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ſupra Hadriani mole Templum dicaſſe tradunt.

Io. Papa. Eo ſublato, Ioannes cognomento Mercurius Pontificatum adipiſcitur.

Amalaricus. Interim Amalaricus Viſigothorum in Hiſpania Rex, qui apud Galliã quoque imperitabat, cum Clotildẽ Vxorem catholicam mulierem, Arrianus ipſe, male apud ſe haberet, Childeberti Francorum Regis eius fratris in ſe arma conciuit, à quo Regno, ac vita exutus eſt. *Proco. de bel. Goth. l.* 1. *Iſidor. chron. Grego. Tur. l.* 3. *c.* 10

Teudes. Amalarico Teudes ſubrogatur & ipſe Arrianus, quo Regnum adeunte

Synodus Toleti. Concilium Toletanum II. celebratur.

Seditio Byzantij. Dum hæc apud Occidentem peraguntur, dira Byzantij ſeditio aduerſus Iuſtinianũ excitata eſt, Hypatio Pompeio, ac Probo Anaſtaſij conſanguineis arma capientibus. eo in tumultu, qui ad quintam vſque diem protractus eſt, cæſa dicuntur Ciuium triginta ferè millia; Authoribus tamen ſeditionis, dum Regiam inuadunt, trucidatis, ſeditio ipſa deferbuit. coactus nihilominus Auguſtus eſt acclamãti Populo morem gerere, ac Ioannem, & Tribonianum, exoſos vulgò homines, magiſtratu deponere. quanquam ambo poſtea, pacatis rebus, reſtituti ſũt. *Proco. de bel. Perſ. l.* 1. *Marcellin. chron.*

Saba obitus. Moritur hoc eodem anno inſignis ille Saba, *de quo multa Author non hic tantum, ſed ad annum quoque ſuperiorem habet apud eum legenda.* ſunt *Sur.* 5. *Decẽb.*

qui

qui tradant hoc eodem tempore Antonij Magni corpus in Eremo inuentum Alexandriam translatum, licet alij ad aliud hæc tempus referant. *S. Antonij translatio.*

Chri. Ann. 532. Sextum ſui Principatus annũ Conſulibus item vacuum in Vandalici belli apparatu Iuſtinianus exigit, claſſem probè inſtructam ſequenti in Africam tranſmiſſurus; quo demum aduentante, tertium init Conſulatum geritq. fœliciſſimè; quippè excenſione á copijs facta, quà vi, quà Prouincialium deditione, vix toto vertẽte anno Prouincia vniuerſa maxima cum ſua, ac Beliſarij Ducis gloria potitus eſt, Gilimere ipſo in poteſtatem accepto, atque in triumphum ducto, quod tamen non niſi ſequenti anno contigit. *Vãdalicum bellũ.* *Proco. l. 2.* *Beliſarij victoria.*

Cæterum religioſus Imperator grauiſſimi belli curis diſtẽtus, pietatis curam non abiecit; miſſa etenim hoc ipſo anno, ac ſi in ſummo eſſet ocio, honorifica ad Rom. Pontificem Legatione, fidei ſuæ, hoc eſt Catholicæ, profeſſionem obtulit, tum multa ad fidei dogmata pertinentia definiri expetijt, *quæ hìc fusè Author recenſet*. *Iuſtiniani religio*

Chri. Ann. 534. *Caſſio. l. 9. ep. 2. l. 11. ep. 2.* Superiore anno ea, qua diximus, fœlicitate exacto, Iuſtinianus, nouo ſubeunte, quartum init, Paulino Collega, Conſulatum, quo Aurelius Caſſiodorus Prætorij Præfecturam, defe-rente Athalarico, adipiſcitur, cuius initio, qua erat Vir pietate, literis ad Ioan- *Caſſiodorus.* *Eius pietas.*

Digitized by Google

Ioannem Pontificem datis, eius ſe precibus, pro tanti adminiſtratione muneris, enixè commendatum voluit. Populo quoque ſolemne, ea de cauſa indici ieiunium exoptauit. eius itaque prudentia, ac pietate factum eſt, vt Italia vniuerſa diræ, quæ tum vigebat, famis incommoda minus ſenſerit.

Porrò cum ſuperiore anno Iuſtinianus Legationem, quam diximus, Romam miſiſſet, hoc demũ literas à Ioanne viciſſim retulit, in quibus oblata ab Auguſto fidei profeſſio probatur, hæreſes, quæ ei aduerſabantur, refelluntur. vtriuſq. literis, cum clarius, quam Nouatores vellẽt, Romanæ Sedis Primatus adſtruatur, eas, ex more, veluti ſuppoſititias reijciunt; *quorum inſcitiæ iunctam temeritatem, egregiè hìc Author refellit.*

Rom. Sedis Primatus.

Ad hunc annum ſpectat deuicta ex Africa Beliſarij triumphus, quem ex Procopio pete. præclara ex victoria Iuſtinianus priuatim, ac publicè gratias Deo ſibi agendas cenſuit, quod, edita in id quoque ſanctione, teſtatum voluit. tum Eccleſiaſticum æquè, ac politicum Prouinciæ ſtatum reſtituendum curauit: Templa inibi, ſumptu maximo, erexit, leges ſaluberrimas condidit: paterna, atque auita patrimonia, ex Vandalorum inuaſione amiſſa, Afris vindicauit: Mauros denique barbaros eiuſdem Prouinciæ Poſup-

Beliſarij triũphus.

Iuſtiniani Zelus.

Proco. l. 2.

l. 1. C. de off. Præf. Afr.

pulos ex Gentilibus reddidit Chriſtianos.

roco. bel. th. I. Interim Athalaricus, corruptis moribus Adoleſcens, moritur, nonum Regni annum cum attigiſſet. huic, Amalaſuntha adnitente, ſublegitur Theodatus Theodorici ex ſorore nepos, qui vixdum liberas Regni habenas nactus, beneficij immemor, diro illam carceri mancipauit; tum Legatos de pace ad Iuſtinianum mittit, additis non Senatus modo, licet inuiti, ſed ipſius quoque Amalaſunthæ literis, quaſi ex voluntario eas ſeceſſu dantis. ſed non diu fraus latuit, aut ſcelus impunitum fuit, quod ex rebus deinceps geſtis patebit. *Athalarici obitus. Theodatus ſucceſſit.*

Chri. Ann. 535. Igitur Iuſtinianus iure ſe Theodato pacem negare poſſe ratus, iuſtamque belli cauſam ex Amalaſunthæ carcere, ac maturato exitu, Romaniq. Populi, ac Senatus indignatione abundè ſibi ſuppetere animaduertens, inuadendæ in primis Siciliæ Claſſem inſtruit eodem Beliſario Duce, quem & Conſulem dixit. tum per Illyrici Præfectum Dalmatiam fœliciter aggreſſus, Salonem expugnat, Franchis per Legatos in belli ſocietatem adſcitis. ex more interim rerum ſacrarũ curam, vt cum maximè, ſuſcipiens, ſaluberrimas, ex Sacrorum Canonum præſcripto, leges edidit. *Nouel. 3. & ſeq.*

Dum hæc à Iuſtiniano peraguntur,

Io. Papæ obitus. Ioannes Pontifex Romæ, Epiphanius Byzantij è viuis excedunt. Agapetus illi, huic Antimus ſubrogantur. cæterum Antimus Eutychianam hæreſim occultè fouens, Theodoram Aug. ex eadem diſciplina fœminam propitiam nactus, Eccleſiæ pacem peſſundedit, Auguſto in fraudem perducto, vt ſuo loco dicturi ſumus.

Agapetus.

Per idem tempus, vindicata ex Vandalorum iugo in priſtinam libertatem Africana Eccleſia, prouinciale ibidem Concilium celebratur, ab eoq. honorifica ad Ioannem adhuc ſuperſtitem Legatio inſtituitur. cæterum Legati eum defunctum cum reperiſſent Synodales Agapeto literas reddidere.

Synodus Africana.

Hoc eodē anno Seuerus, qui Chalcedonēſis Synodi impugnator, Iuſtino imperante ab Antiochena Sede pulſus fuerat, Conſtantinopolim cum veniſſet, in Antimi ſeſe amicitiam inſinuauit. erat eadem tum in Vrbe Theodoſius ab Alexandrina & ipſe Eccleſia, Populi factione, pulſus. Porrò ab his, qui Acephalorum hæreſim tuebantur, mirum dictu, quam multorum capitum monſtra hoc ipſo tempore, rerum nouandarum ſtudio, prodierint. quippè ex eorum Aſſeclis quidam Euangelij dicto in diſquiſitionem vocato, cum Chriſtus Dominus extremi diem Iudicij ne filium quidem hominis ſcire teſtatur, planè Chriſtum ignoraſſe pertinacius

Hæreſis multiplex.

Leont. de ſect. act. 5. Damaſce. de hær. Nicephor. l. 18. c. 52.

naclus affirmarunt. ex hoc *Agnoitæ*, hoc eſt, *ignorantes* appellati ſunt. rurſum *incorruptibilium* ſecta, (quæ & Gaianitarum dicta eſt) tradit Chriſtum non naturæ lege, cui ſubditus haud quaquam eſſet, ſed volentem exuriſſe, ſitiſſe, & humana reliqna perpeſſum fuiſſe. ex ijſdem Acephalis ortum duxere *Theodoſiani*, qui &, à propagatoribus, *Iacobitæ*, *Themiſtiani*, *Barſianitæ*, *Semidalitæ*, *Angelitæ*, *Thetraditæ*; quorum nomina, non tantum dogmata piget recenſere. horum non nullos ſcriptis inſectatus eſt Ioannes Grammaticus, cognomento Philoponus; qui tamen Philoſophus melior, quam Theologus, aliorũ errores dum redarguit, errore ipſe turpiter labitur, *Tritheites* idcirco appellatus, quod tres Deos admittere videatur. carnis quoque futuram Anaſtaſim ſubtilioribus inuoluens argumentis.

Ioan. Grammatici, cognomento Philoponus. Suid. in Philop. Nicep. l. 18. c. 47.

Exacto non dum anno Sicilia Beliſarius potitus, poſtremo Conſulatus die Siracuſas ouans init. exceptusque cum plauſu aureorum nummum vim magnam circumfulæ effudit multitudini.

Siciliæ recepta. Proco. l. 1.

Poſtremo hoc anno Iuſtinianus aduerſus Lænones reſcripſit, tum ex illorum veluti tyrãnide redemptis mulierculis, ne ad meliorem frugem redire cupientes victum mendicare cogerentur, ampliſſimum, pro Vibis amplitu-

Proco. de ædi. Iuſt. orat. 1.

Pœnitẽtium mulierũ Monaſterium.

plitudine, Monaſterium, ſumptusq. neceſſarios regia munificentia attribuit, quod ſupra, cum de Maria Ægyptiaca, atque Tarſenſi ſermo fuit, indicauimus.

Qui ſequitur annus, nullis Conſulibus inſignitus, poſt Beliſarij Conſulatum inſcriptus legitur, quo Agapetus Rom. Pontifex difficillimæ Legationis onus ſubire à Theodato cogitur, & ſanè abſque viatico, cuius gratia, Vir ſanctiſſimus ſacra vaſa, ex D. Petri Baſilica oppignerare neceſſe habuit, quæ poſtea, Caſſiodoro id agente, ſoluto precio, repignerata eandem in Baſilicam relata ſunt. Agapetum porrò ex itinere miracula edidiſſe, Gregorius, ui ſæculi res geſtas recenſens, teſtatum reliquit. Conſtantinopolim poſtquam peruenit, de pace vix agi cæptum, cum pacis ſpes omnis diſcuſſa eſt, ea potiſſimum de cauſa, quod proſperè à Gothis apud Dalmatiam pugnatum cum fuiſſet, ac Prouincia, magna ex parte, recepta, & Theodato, & Iuſtiniano indignatio creuerit. Chri. Ann. 536. *Caſſio. l. 12. c. 20.* *Dial. l. 3. c. 3.* *Proco. l. 1.* *P. Dia. l. 18.*

Beliſarius.

qua propter Beliſario imperatum, vt ex Sicilia continentem Italiæ oram inuaderet is parata ſtatim claſſe Neapolim, Campaniæ Vrbem, delatus, aditum præbente aquæductu, eam, valido licet præſidio munitam, inopinato capit, ac diripit.

Neapolim capit.

Agapeti Zelus.

Cæterum Agapetus, ne nihil agere vide-

Nicep. videretur, ad res Ecclesiasticas animũ
l. 17. *c.* adiecit; in primis verò Antimum, licet
19. Augusti, ac Cõiugis gratia subnixum,
Liber. ex multorum delationibus, ac libellis
c. 21. hæreticum compertum, quod duas in
Anast. Christo naturas cõfiteri abnueret, nul-
Zona lo Episcoporũ Concilio coacto, Apo-
par. 3. stolica tantum authoritate fultus, gradu mouit, Mennam, qui maiori Xenodochio præpositus erat, consecrauit. tantum fuit hac in re Agapeti animi robur, vt cum principio Augustum indignari, aduersariq sibi cerneret, hisce illum verbis compellare non sit veritus; *putabam me ad Christianissimum Principem Iustinianum venisse, nunc autem Diocletianum inueni.* *Eius libertas.*

At generosius Pontifex in ipso rerum gerendarum ardore, impotuno ardore febris correptus, Byzantij moritur, Pontificatus anno vix dum exacto, inuictæ constantiæ à Deo præmium recepturus. funeratus est regia pompa, tum verò aliquot post menses sacrum corpus Romam translatum, in S. Petri Basilica est conditum; quo die annua eius memoria ab Ecclesia recolitur. *Eius obitus.*

Cõcil. Eo defuncto, Synodus Byzantij co- *Syno-*
to. 2. gitur ex vicinioribus Episcopis, alijs- *dus du-*
que, qui tum regia in Vrbe morabantur, cuius Acta in Hierosolymitana *plex.*
Synodo, hoc item anno celebrata, recitantur.

Vndecimus Iustiniani Principatus annus Consulibus, & ipse vacuus belli Gothici secundus numeratur, quo, Neapolis amissione cōsternatus, Theodatus, dum fugam adornat à suis interficitur, à quibus mox Vitiges, strenuus bello Dux, Rex appellatur. is Romæ cum esset, obsidionem veritus, Vrbis tutela Siluerio, qui Superiori anno sublectus Agapeto fuerat, ac Senatui commendata quatuor insuper Gothorum millibus præsidio relictis, ea excedit, copiasq. quam maximas conscribit. Belisarius haud cunctatus Vrbis mœnibus exercitu admoto, ea, deditione Ciuium, statim potitur; Gothis, aduersa Porta, fuga elapsis, præter ipsorum Ducem Leuderem, qui capi, quam turpi fuga subduci cum maluisset, à Belisario confestim vna cum receptæ Vrbis clauibus Byzantium ad Iustinianum missus est. Chri. Ann. 537.

Theodatus cædes.

Vitiges succedit.

Siluerius Papa.

Proco. l. 1. P. Dia. l. 16. Cassio. lib. 12. ep. 31.

Vrbis Mœnia instaurãtur.

Vrbè potitus Belisarius, qua veteribus instaurandis mœnibus, qua nouis erigendis sedulam impendit operam, dum Vitiges Rauennæ receptus, spē pacis haud quaquam abijciens, Legatos & ipse ad Iustinianum mittit literis ad eum datis, quæ apud Cassiodorum extant. Porrò nihil egisse ea Legatione Vitigem, ex his, quæ mox dicturi sumus, constare potest. *lib. 10. ep. 32.*

Nouo appetente anno Coss. Ioanne, ac Volusiano, desperata pace, Vitiges, Chri. Ann. 538

Proco. l. 1. tiges, contractisq. ex Italia, ac Gallia Gothorum millibus centum ferè, ac quinquaginta Vrbem obsidet, hac maximè ratione Hostium conatus moraturus.

Obsidetur.

Obsidionis tempore, quæ ad annum perducta est, Belisarius facinus edidit sibi in primis, quod postea euẽrus docuit, exitiale. Theodoræ Aug. vt diximus, in Antimũ studium ad nefaria eam cõsilia, pro illius restitutione, quotidie impellebant; rogato itaq. incassum Siluerio, vt morem sibi, hac in rè, gereret, Vigilium eiusdem Siluerij Diaconum nacta est digna, atq. indigna se facturum pollicentem, si Pontifex ipse legeretur, hac spe erecta impia Mulier, literis ad Belisarium datis, enixè eum rogat, vt, quacumq. demum ratione, Siluerio Pontificatu abrogato, Vigilium Pontificem creari curet. igitur Siluerius (confictis in eum criminibus, quasi Gothis prodendæ Vrbis consilia agitasset) Belisario iubente, exauctoratur, Vigilius subrogatur. tum ille sub custodia Byzantium ad Augustam mittitur. cæterum ex itinere, Iustiniani iussu rem indignam auersati, reuocatur: rursum, eadem Augusta, ac Vigilio adnitentibus, in Tyrrheni Maris Insulam relegatur. verum enim verò Belisarium posteà admissum sceleus agnouisse, & veniæ à Deo impetrandæ gratia Templum Romę condidisse,

Belisarij facinus,

Vigilius Diaconus.

Siluerius de ponitur.

Relegatur.

Belisarij pœnitentia.

disse, ex veteri, quod adhunc ad radices Quirinalis supereſt, monumento edocemur.

Hoc eodem tẽpore Pelagio Rom. Ecclesiæ Apocrisario Constantinopoli agente Monachis quibusdam, alijsq. compluribus id flagitantibus, Origenis hæreses iterum in disquisitionem vocatæ sunt, deq. his iudicium acerrimum peractum est; quod ex longiori Epistola Iustiniani Aug. nomine edita, *ab Authore huc allata*, satis constat. *Liber. c. 10.*

Origenes itẽ dãnatur.

Apione Consule absq. Collega Siluerius ità, vt erat, Maris fluctibus circumseptus, atque arctiori sub custodia habitus, quatuor, quos secum habebat, Episcoporum Conuentu inito, aduersus Vigilium Rom. Sedis Inuusorem Anatematis sententiam tulit, *quæ ab Auctore hic recitatur*. Chri. Ann. 539. *Cõcil. to. 2.*

Clades ab Hũnis.

Per idem tempus, vlciscente, haud dubiè, Deo illatam, quam diximus, Siluerio vim, Hunni transmisso Istro, Byzantium vsq. progressi, cladem maximam intulerè, coactusq. est pacem pecuniæ sponsione annuæ turpiter redimere qui tot victorijs, ac triumphis hactenus potitus fuerat, ad hæc Cosroes Persarũ Rex, è re sua esse ducens fœdus, quod sancitum fuerat, violare; Vitigem per Legatos sollicitare instituit ad bellum fortiter prosequendum pacisq. condiciones omnes reijciendas. tum vero Italia diutino vexata *Proco. de bel. Pers. l. 2.*

bello

bello famis, peſtisq. ſubire incommoda infælix cogitur. *Italiæ erumnæ.*

Proco. de bel. Goth. l. 1.

Hoc eodem anno Mediolanum, Inſubriæ Vrbs iam tum ampliſſima, quod Beliſarij præſidium militare expetijſſet, à Gothis obſeſſum, vi capitur, ac ſolo æquatur, Ciuium, accolarumq. omnis ætatis, omnisq. ſexus ad trecẽta millia trucidatis. *Mediolanj excidiũ.*

Chri. Ann. 540.

Sub Iuſtini, ac Paulini iuniorum Cõſultu annua Vrbs obſidione liberatur. quo tempore Siluerius, inedia, alijsq. ærumnis miſerè confectus, moritur, Martyris titulo ab Eccleſia inſignitus, miraculis quoq editis clarus, quorum & ipſe permotus fama Vigilius, ſiuè ex animo, ſiuè ad Populi ſtudium captandum, ac Cleri ſuffragium referendum, ſe ipſum Pontificatu male parto abdicauit, certa, vt creditum, ſepe fretus Beliſarij potentia illum iterum adipiſcendi, quod ſex demum poſt dies contigit, ac in poſterum legitimus Pontifex nec pænitendus, eſt habitus. ſanè qui antea, vt diximus, Antimum ſe reſtituturum Auguſtæ ſpoponderat, iam, gratia omni poſthabita, in ipſis, *quæ hic habentur*, ad Auguſtum literis, Antimũ, ac ſocios eadem pice inquinatos, & Hæreticos declarauit, & Anathemate, ea de cauſa, perculit. *Siluerij obitus. Vimar tyr colitur.*

Ad hunc annum, qui Childeberti Francorum Regis XXVI. numeratur, tertia Synodus Aurelianenſis referenda

Synodus Aurelianensis. est, à qua inter cætera sancitum est, ne, à die cænæ Domini, per totum deinceps quatriduũ, Christianis sese immiscere, Iudęis liceret, aut Vrbem quoquo modo circumire.

Decretum de Iudæis

Hoc eodem tempore Ciuile inter Francos Reges bellum antea exortum inopinatò compositũ est, Deo id Clotildis precibus tribuente. ciuili tamen compositò, externum exitit. Theodobertus, præ cæteris, Iustiniani fastum stomacharus *Francici* cognomẽ cum reliquis deuictarum à se Gentium nominibus vsurpantis, Italiam inuadit Picenum vsque populabundus delatus. cæterum vulgari ex lue exercitu magnopere imminuto, abscessit inglorius *Proco. l. 2. Agat. l. 1.*

Vitiges Belisario deditur.

At Belisarius obsessum Rauennę Vitigem voluntaria, vna cum Vrbe, deditione in potestatem recipit. Mira nihilominus rerũ humanarum vicissitudine in Africa aduersus Mauros a Romanis Ducibus male pugnatum est. Cosroes Persarum Rex, capta, incẽsaq. Antiochia, Syria quoque reliqua fœdè vastata, Iustinianum eò adegit, vt anuuum tributum paciscì, summa cũ ignominia, cogeretur.

Consules deficiunt.

Altero, ac quadragesimo huius sæculi anno Basilius Iunior creatur Cõsul, post quem alium nullum in Romanis fastis licet inuenire. quaquam, deinceps subinde per interualla saltẽ creatos constat. sane Iustinianus morem Chri. Ann. 541.

Nouel. rem hunc vetuſtate ipſa venerandum,
105. *et* quoad licuit, antiquauit, indignum ra-
Auth. tus per Conſules potius, quam per
de Cõſ. Auguſtos, annos numerari, qua illum
Coll. 4. ex cauſa Populorum odium ſubijſſe
tit. 3. tradunt. rei inuidia ad Tribonianum quoque ſpectauit, qui, quod Ethnicus eſſet, cum ad eum dignitatis gradum aſcendere non valeret, eius abrogandæ Author Iuſtiniano fuiſſe dicitur. *Tribo-niani liuor.*

Hoc eodem anno, qui belli Gothici ſextus numeratur, Beliſarius ob ingẽtem ſibi gloriam partam, ab æmulis inuidiam paſſus, ac in ſuſpicionem affectati Italiæ Regni apud Iuſtinianum adductus, Conſtantinopolim reuocatur. auxit inuidiam, ipſamq. adeò ſuſpicionẽ Populi apud Byzantium plauſus Beliſarium alterum iam captiuum Regem inducentem fauſtis acclamationibus attollentis, nec tamen vim aliquam tum quidem eſt paſſus, triumphi tantum pompa verius, quam gloria, negata. regia quoque Theodorici gaza cum Vitige à Belirario illata, ne oſtentata quidem eſt Populo, ſed priuatim tantum Senatoribus viſa, in ærarium inuecta eſt. Iuſtinianus interim rerũ Sacrarum curam, vt cum maximè, ſuſcipiens, multas hoc anno hac de re edidit ſanctiones, *quæ ab Authore hic recenſentur*. *Beliſarij caſus.* *Byzantiũ reuocatur.*

Nouel. 109. 115. 121. 123.

129. Eodem fere tempore Adadus Auxi-
131. mitarum Rex Damiano, apud Home-
137. ritas *Adadus Rex.*

ritas Iudæis imperante, acie victo, cap. toq. ex voto antea nuncupato, Christiana susscipit sacra cum Gente vniuersa. *P. Dia. l. 17. Cedrē.*

Placidi, ac Socios Martyrum.

Hoc item anno Martyrium passi à Pyratis sunt apud Siciliam Placidus, ac Socij III. Nonas Octobris, quo die Ecclesiasticis tabulis ānua eorum memoria celebratur. *Martyro. 5. Octob.*

Falsa di his historia.

Hoc loco Author errores detegit non ferendos in illorum historia à Gordiano quodam conscripta. quemadmodum in Epistolis quibusdam ab eodem fortasse Gordiano cōcinnatis, quasi à Iustiniano, ac Coniunge ad Placidum datis, quæ apud Leonem Ostiensem in Appendice Chronici Cassinensis legun-tur: vt mirum videatur quantum proximis indè seculis, ex temporum, atq. historiæ ignoratione, licere sibi ineptissimi impostores apud imperitam multitudinem existimauerint.

Synodus Arueruēsis.

Ad hunc pariter annum spectat Aruernensis apud Galliam Concilij celebratio ex sanctissimis Episcopis, *hìc recensitis* ritè coacti.

Theobaldus Gotho. Rex. Araricus Totila.

Nouo subeunte anno Gothi, ex Italia non dum exacti, Theobaldum, quem Vitigi paulo ante subrograuerant, interficiunt; Araricum pro eo Regem constituunt, quo pariter paucos post menses interempto, Totilas Theobaldi nepos, malo Italiæ fato, Regnum capessit; qui ingenio pollēs, hoc

Chri. Ann. 542. *Proco. l. 2.*

Digitized by Google

Hoc ipſo anno quinq. non amplius militum conſcriptis millibus, bis apud Æmiliam, atque Hetruriam collatis ſignis Romanos Duces lõgè ſuperauit. *eius Victoria.*

At Iuſtinianus redempta, vt diximus, à Perſis Pace, Antiochiam incendio ab hoſtibus deformatã, nouis munitam mœnibus, ædificijs quoq. magnificè extructis, illuſtrauit.

Quo tempore Clotharius, ac Childebertus Fratres Francorum Reges aduerſus Teudem Arrianum hominem, qui Gothis apud Hiſpaniam imperitabat, exercitu comparato, ac Cæſarauguſtam vſque prouecti, inſigni de Hoſte victoria potiuntur, eaque ex Vrbe Vincentij Martyris ſacras exuuias, obfeſſorum dono Ciuium, accipiunt ſecumq. in Galliam ouantes deferunt. *Francі Gothos vincunt.* *S. Vincẽtij reliquiæ.*

Ad hunc annum quidam referũt Benedicti Monachorum apud Occidentem Patriarchæ obitum; ſed erroris arguuntur ex Gregorij Dialogis, ex quibus eiuſdem cum Totila congreſſus habetur. *lib. 3.*

Chri. Ann. 543. Alterum Regni annum auſpicatus Totilas, Neapolim obſidet, cui cum Claſſis à Iuſtiniano ſubſidio veniret, vi tempeſtatis diſiecta eſt. tum naufragi ex ea milites pleriq. omnes in Gothorum, qui littora circumibant, poteſtatem veniunt. qua re cognita obſeſſi Ciues deditionem, haud cunctati, faciunt. *Totilas Neapolim.* *Ea potitur.*

Hinc

Hinc Romam cogitans Rex Barbárus, eam, litteris antea ad Senatum datis, tentare satius duxit. Senatum ne rescribere quidem Ioannes Iustiniani Præfectus passus est. quamobrem indignatus Totilas, exercitum Vrbi admouet. Chri. Ann. 544.

Rom. accedit. Rerum interim certior à Ioanne factus Iustinianus; Italis quoq. ac in primis Vigilio, flagitantibus, Belisarium, quem in Persas miserat, reuocare inde cogitur, atque iterum periclitanti Vrbi, atque Italiæ subsidio mittere.

Pestis in Oriẽte. Tertio iam Cosroes in Romanos fines irruperat. eo bello, ac vulgari postmodum sequuta lue, Orientis regiones ferè vniuersæ ad extremam vastitatem redactæ perhibentur. *Proco. de bel. Persic. l. 2. Euag. l. 4. c. 27.*

Belisarius Romam accedit. Decimo belli Gothici anno Belisarius Byzantium, ex Perside, reuocatus, in Italiam indè nauigans, Romam peruenit. Quo tempore Totilas, Tibure, per proditionem, capto, summæ crudelitatis exemplum edidit, Ciuibus omnibus, cum Vrbis Præsule, trucidatis. Chri. Ann. 545. *Proco. de bel. Goth. l. 3.*

Eã deserit. Cæterum Belisarius, Vrbem haud quaquam ingressus, impar viribus, Æmiliam petit, ne obsidionis subire incommoda, Italiam reliquam deserere cogeretur. *Proco. de bel. Persic. l. 2.*

Per idem ferê tempus Persæ Mesopotamiam populati, Edessam vi maxima

Euag. l. 4. c. 26. mà oppugnant, ſed non ſine diuino miraculo, re infecta, recedunt. itaq. quod antea vulgatum erat, tum maximè eſt creditum, ex diuina imagine ad Abagarum olim à Chriſto Domino miſſa, maximaq. inibi cum religione aſſeruata, inexpugnabilem eam Vrbem perpetuò futuram.

Hoc anno conſtat (Iuſtiniano temere ſacris ſeſe rebus immiſcente) in celebratione Paſchæ, apud Orientem erratum, apud Occidentem vero ea de re acerrime diſputatum. *Error in celebratione Paſchæ.*

Chri. Ann. 546. Tibure potitus Totilas, Spoletum obſidet, nec ita multo poſt in deditionem accipit, ac Peruſiam pergit, quam ſeptem ipſos menſes fruſtra obſeſſam, dolo demum, Cripriano, cui Vrbis cuſtodia erat credita, interfecto, *Totilæ Peruſia.*

expugnat, Herculano Epiſcopo Martyrio affecto, de quo illlud mirum à *Dial. l. 3. c. 13* Gregorio traditur; capite abſciſſo e mœnibus deiectum, humatumq; XL. demum poſt dies, cum profugi in Vrbem Ciues, Victoris lege, remearent, eorum in Antiſtitem pietate, quęſitum, atq. exhumatum, ſacrum corpus integrum ita repertum, ac ſi capite non fuiſſet truncatum, adeò, vt ne veſtigiũ quidem ſectionis vllum, detractique à vertice ad pedem cutis veluti lori, apparuerit. *S. Herculan. Martyr. Miriũ de eo.*

Paulo ante Vrbis obſidionem Pelagius Rom. Eccleſiæ Appocriſarius By-

zan-

zantio receſſit, Succeſſore Stephano accepto. illius abſceſſus occaſione Auguſtus facile ſibi ab impijs perſuaderi permiſit, vt tria Chalcedonenſis Concilij capitula abrogaret ratus, vt ſuaſores affirmabant, his expunctis, futurum, vt Acæphalorum turba in Catholicorum ſentẽtiam, ipſiusq. in reliquis, Concilij receptionem confluerent. id qua ratione peractum ſit (nam tubæ indè maximæ exortæ ſunt,) *ex Authore hæc fusè referente Lector require.*

Iuſtiniani temeritas.

Totilæ Romã obſidet

Peruſia ſuperiori anno, poſt diutinam obſidionem, capta, confeſtim Rex Barbarus Romã conſẽderat. ergò iam fame Romani Ciues, ac milites vehementius vrgeri cœpti: inſuper profligatis à Barbaris qui Conſtantinopoli ſubſidio mittebantur Græcis Militibus nihil iam ſpei reliquum videbatur, vt nemo iam deditionem quibuſcunque demum conditionibus nõ expeteret; cum Iſauri milites quidã qui excubias agebant. Totilæ Vrbem produnt. ita Roma quartùm iam à Gothis capta, direptaq. documento fuit Vrbium, ac Regnorum quam ſit fluxa fœlicitas.

Chri. Ann. 547. *Proco. l. 3.*

Eam capit.

Eius moderatio.

Barbari edicto Regis Ciuium ſaluti, mulierum pudori conſultum, tum verò legatos ex Romanis delectos Pelagium, quem diximus, ac Theodorum ad Iuſtinianum prò concilianda pace mit-

mittit. cæterum illo rem ad Beliſarium deferente, Totilas exarſit adeò, vt Vrbem ſolo æquare obfirmato animo decreuerit, id cum reſciſſet Beliſarius, literis ad eum datis, *ſi quidem*, inquit, *bello tu Victor eris, rem tuam tute perdes, quod sũmæ eſt dementiæ ſin victus abſcedes, ad Victoris clementiam promerendam nullus tibi locus reliquus erit.* his Totilas ſemel, atq; iterum perlectis, ab immani conſilio abductus eſt. Vigilius interĩ, qui ſuperiore ãno à Iuſtiniano accerſitus. apud Siciliam hyemauerat, Byzantium peruenit. hìc ei magnoperè fuit laborandum, vt exortas inter Catholicos ipſos Epiſcopos contentiones cõponeret. quod verò Auguſto, ac Coniungi, tum in alijs, ſtãtum in Antimi reſtitutione morem gerere conſtanter abnuerit, haud mediocriter eos habuit infenſos, vt ipſi quoque Agapeti dictum fuerit vſurpandũ de Diocletiano pro Iuſtiniano reperto. denique eò ventum eſt, vt in impiam Auguſtam hæreticam ipſam, & Hereticorum patronam Anathematis ſententiam ferre non dubitauerit.

Beliſarij ad Totilã literæ.

Vigilius Bizãtij.

Eiuſcũ Auguſtã excõmunicat.

Chri. Ann. 548. Ea vſus ſeueritate Pontifex, non ipſorum modo Principum, ac Schiſmaticorum odiũ ſubijt, ſed ſuos quoque Clericos deſertores, ac transfugas expertus eſt. quamquam hi alias omnes transfugij cauſas pretexere, preuaricatorem illum dicere, ingenijq. atq.

atq. adeò ambiguæ fidei accusare.

At nõ diu superstes Theodora, hoc demum anno Iustiniani Principatus XXI. extinguitur.

Ad quem pariter annum referunt Florentij Monachi ex D. Benedicti institutione ad Deum transitum, qui Fulginei obijt, atq. ibidem maiori in Templo piè conditus vna cum Fœliciano Episcopo seruatur adhuc, ac religiosè colitur. *Grego. l. 3. c. 15. Marty rol. 23. Maij.*

S. Florentius Monachus.

Sequenti anno, qui belli Gothici XIV. numeratur, Belisarius quinquennio ferè, nunquam loco perstans, in Italia moratus, Vxoris precibus Byzantium ab Augusto reuocatur, ac in posterum suæ ipse superstes famæ, nõ inglorius modo, sed etiam infœlix vixit patrati pœnas sceleris ita Numine exposcente. nec lętæ magis Iustiniano res fuere. Italia quippè amissa, reliquum quoq. Occidentale Imperiũ facile amisit, Barbaris vndique ingruẽtibus & perbellè accidit, vt, qui inane, *Francici*, nomen affectauit, Galliæ quod reliquũ Romanis erat, Francis Regibus tradere coactus fuerit. His tamen haud quaquam permotus Imperator, collabentis Reip. cura posthabita, totus erat in Ecclesiasticis rebus, ac fidei dogmatibus perscrutandis. itaq. & conspiratione Ducum huiusmodi eius studia incusantium, hoc ipso tẽpore, interceptus penè est. *Lud. Iacobill. de SS. Fulgi. Chri. Ann. 549. Proco. l. 3. Proco. ibid.*

aduersa Belisarij fortuna.

Item Iustiniani.

Subit

Chri. Ann. 550. *Vigil. ep. 5. Act. 5.* Subit annus ſæculi, L. quo Vigilius, Byzantij adhuc agens, ſuos ipſe Clericos, qui dudum ſeceſſionem fecerant, Anathemate perculit

Hoc eodem anno Synodus Mopſueſtiæ Ciliciæ Vrbe celebratur, de qua in quinta Oecumenica mentio habetur. *Synod. Mopſueſtiæ.*

Ad hunc item annum Iordanus, ſeu, quem alij vocant, Iornandes Gotho rum Epiſcopus ſuum de Regnorum, ac temporum ſucceſſione Commentarium perduxit. *Iordanus hiſtoricus*

Chri. Ann. 551. *Procop. l. 3. Vigil. ep. 7. Liber. c. 24.* Sequenti autem anno Auguſtus aduerſa multa ſimul, ac veluti conglobatim ferre cogitur. Romana Claſſis, quæ Italiæ ſubſidio mittebatur miſerabili naufragio amiſſa eſt. Germanus inſignis copiarum Ductor inſperatò moritur; quo cum recuperandæ Italiæ ſpes concidit. Barbari Romano exercitu apud Hadrianopolim profligato, Thraciam impunè populantur. At amens Imperator, quam in propulſandis hoſtibus vim rectius adhibuiſſet, in ipſum Rom. Pontificem, vt de alijs Catholicis Epiſcopis taceam, adhibendam cenſuit. quippè aduerſantem ſibi acriter Vigilium, immiſſo ſatellitio, cuſtodiædari iuſſit. id cum ille perſenſiſſet, propere in iunctũ ædibus Templum elabitur. vbi aliquandiu tutò degere ipſi licuit. porrò ita animum non deſpondit, vt eodem ex loco, Anathematis, *Iuſtiniani infortunia. Rom. Pontif. viim. infert. Vigilij auſus.*

matis, *quæ hìc habetur*, ſententiam in Theodorum Cæſareæ cappadociæ Epiſcopum turbarum Authorem, pronunciauerit: Mennam quoque Byzantij Præſulem, aliosq. inferioris notæ Antiſtites, quod Theodori communionem non vitaſſent, mitiori licet pœna, damnauerit.

Vigilij fugæ. Sacrilegi tamen Principis vim adhuc metuens, Chalcedonem abſcedit, ac celeberrimam D. Euphemiæ Baſilicam incolit. verum enim verò qui ad effugium captatus eſt locus, atq. ad latebras delectus, metuendum ſtatim tribunal euaſit, vndè in ipſum quoque Auguſtum iudicio inſtituto, eius Acta reſciſſa ſunt. ita Pontifex dum fugit vincit; quippè Auguſtus religioſus alioquin Princeps à ſua ſe pietate vinci paſſus eſt. honorifica namq. ad profugum Antiſtitem Legatione inſtituta, regiam eum in Vrbem reuocat, iure etiam iurando per Legatos præſtito ipſius ſe in poſterum dicto audientem fore, ac promulgata de tribus capitulis edicta abolituru̇m. Porrò rurbata in hunc modum Eccleſia, politicum quoque rerum ſtatum, atque adeò naturam ipſam hoc anno perturbatam conſtat; terremotu, ac portentoſo maris æſtu cuncta vbique deuaſtantibus, Ciuibus pariter, ac militibus ſeditiones miſcentibus, hoſtibus ſubinde clades inferentibus. Sanè ab Hunnis,

Chri. Ann. 552.

Byzantium reuocatur.

Rerũ omniũ perturbatio.

Proco. lib. 3. de bel. Goth.

Digitized by Google

nis, ac Sclauinis incurſiones in Romanos fines repetitæ: Sardinia, ac Corſica à Gothis poſt Italiam occupatæ ſunt.

At verò poſt hæc, parta Eccleſiæ pace, non Auguſto tantum reſipiſcente; ſed Theodoro quoq. ac Menna, (quod pro miraculo eſt habitum) Vigilio obſequium præſtantibus, ac ſupplici veniam libello expoſcentibus, externa quoq. in poſterum lætiora vndique fuere. Sicilia inſperato de Gothis nauali prælio victis recepta; tum Italia vniuerſa, quod Narſete Duce poſtea contigit. vſque adeo, vt ſperandum, ita deſperandum eſt nihil.

Proco. de ædific. l. 1. Nicep. l. 17. c. 26.

Hoc eodem anno Mennas, poſt quã à Vigilio in communionem receptus eſt, Encenia, maximo cum Vrbis plauſu celebrauit, ſacris Apoſtolorum Reliquijs paulo ante inuentis, atque exhumatis curru aureo circumuectis, honorificentius tum recondiris; quibus ille præſtitis, haud diu poſtea ſuperfuit, ſucceſſorem nactus Eutichiũ cuius diuinitus facta electio ad ſequẽtem annum ſpectat.

Reliquiarum tranſlatio.

l. 4. c. 35.

Menna adhuc ſuperſtite ab Euagrio eius temporis ſcriptore miraculum editum Byzantij traditur plane memorandum. Hæbreus Puer Chriſtianis Pueris immixtus ſacram Hoſtiam perceperat; id cum Patri, qui vitriariam artem factitabat, narraſſet, ab eo, per ſum-

Miraculum de Puero Hebreo.

ſummã immanitatem, in accenſam, ad coquendum vitrum, fornacem conijcitur. Matri Puerum toto triduo quæritanti, ac inclamanti, e fornace ille reſpondit; ergò medijs in flammis ab attonita Matre viſus, extractusque repente eſt, togatuſque ecquid tandiu igne in medio illæſus perſtitiſſet, à Muliere ſe, purpurea amicta veſte, non ſubmotis modò flammis, ſed cibo inſuper abundè præſtito, ſeruatum dixit. re Iuſtinianus ad ſe perlata, Matrem cũ filio Baptiſmum flagitantes, voti compotes fecit; Patrem Baptiſmum renuentem cruci ſuffigi iuſſit.

Sinodus Aurel. Hoc item anno Aurelianẽſis Synodus celebratur, à qua Canones fanciti ſunt tres, ac viginti.

Per idem tempus Theodebertus Rex Francorum moritur, dum Italiam infeſto agmine inuadit, Theodebaldo filio non Regni modo, ſed paterni quoque inſtituti hærede relicto. *Greg. Tur. l. 1. c. 42*

Narſes interim Byzantio cum ſoluiſſet, Rauennam appulit; Hetruriam indè terreſtribus cum copijs petit, vbi Totilæ obiuam factus collatis cum eo ſignis memorabili victoria potitur, Rege Barbaro, inuicto hactenus, vniuerſo cum exercitu cęſo, cum annos, ex D. Benedicti vaticinio, regnaſſet paulo amplius decem. Totilæ ſucceſſor datus eſt Theias Gothorum fortiſſimus, verum haud ita multo poſt, dum repa- Chri. Ann. 553. *Proc. l. 3.*

Narſetiis victoria Totilæ cædes. Theias ſucceditur.

reparare vires ſatagit, & ipſe interimitur; quocum Regnum, ac nomen Gothorum in Italia deletum eſt, anno quam ortum habuerat fermè LX. *Moritur.*

Italia deìn facili negocio recepta. Vrbis claues ad Iuſtinianum miſſæ, tum demum eas dignum recipere, cum Petri claues in Vigilio agnouit. illud nequaquam eſt pætereundũ Narſetem, religioſum æquè, ac fortem Ducem, Deiparę Virgini tãtam victoriam acceptam retuliſſe, à qua & præmonitus antea traditur ac de belli exitu, atque ordine edoctus. *Narſetis religio.*

Dum hæc apud Occidentem peraguntur, apud Orientem quinta Synodus Oecumenica Byzãrij cælebratur. *de qua hìc fuſius relata, Authorem conſule.* *Quinta Synodus Oecumenica.*

Agat. l. 2. Conuentu porrò vix dum ſoluto, Vrbs ipſa Regia, alijs cum multis, terræmotu valido iuxta, ac diuturno concuſſa eſt, quo Abilæ Epiſcopus Alexander, qui Synodo pertinacius aduerſatus, recipere eam detrectauerat, abſortus eſt. *Terræmotus. Miraculum*

Eodem tetremotu Alexãdriam quoque agitatam ferunt, quod pro miraculo eſt habitum Ægypti ſolo huiuſmodi cõcuſſionibus minime obnoxio. *Aegyptus terræmotibus nõ obnoxia.*

Præſagia hæc fuiſſe quis exiſtimet ſequutæ poſtmodum à Synodo totius Eccleſiæ concuſſionis, de qua fermo deinceps erit.

Obijt

Obijt hoc anno eximium illud fœ- *Greg.*
Crotil- minarum decus Crotildes Clodouei *Tur. l.*
des. olim Coniux, cui Orbis debet quic- 4. *c.* 1.
quid boni, ob susceptam à Franchis *& l. x.*
Christianam fidem, sequutum est. *c.* 31.

Altero à celebrata Byzantij Syno- *Sigeb.*
do subeunte anno Vigilius ab exilio *Chr.*
reuocatus traditur, Narsete, ad Ro- Chri.
mani Cleri preces, id agente; relega- Ann.
tus porrò superiori anno creditur, 554.
quod Synodo subscribere abnuerit. *Anast.*
nisi si quis forte diuturnam Byzantij *in Vig.*
moram exilium appellatum arbitretur
constat sanè ipsum principiò Synodi
decreto de abrogatione trium capi-
tulorum aduersatum, hoc demum an-
no, vt schisma penitus tolleret, atque
Orientalem Ecclesiam catholicæ com-
munioni adiungeret, abrogato, quod
prò eisdem Capitulis ediderat, Con-
stituto, eandem Synodum authoritate
Apostolica comprobasse, Oecumeni-
camque dixisse. *caterum illius Acta*
sincera haud quaquam ad nos perue-
nisse Author hic docet.

Hoc eodẽ anno Iustiniani copiæ a- *Agat.*
pud Cholchos turpiter à Persis victæ, *l.* 2.
ac profligatæ sunt, qua de re fusius
scribit Agatias, qui & illud addit sci
tu dignum, per idem tempus Philoso-
phos non nullos Christianorum mores
ac religionem pertæsos, in Persidem
commigrasse, verum deteriora ibidem
omnia cum comperissent, in Græciam
remigrasse. At

Digitized by Google

Chri. Ann. 555.

At Vigilius Byzantio Romam nauigans, apud Siciliam cum exſcendiſſet, dolore calculi extinguitur, cum annos fere XVI. Pontificatum, ambigua fama, adminiſtraſſet. *Vigilij PP. mors.*

Huic Pelagius Archidiaconus ſublegitur; à Ioanne autem Peruſino Epiſcopo, ac Bono Ferentino, tum ab Oſtienſi Diacono Andrea, quod tertius haberi Epiſcopus nequiuerit, conſecratur. *Pelagius ſuccedit.*

Agat. l. 2. Greg. Tur. l. 3. c. 32 Greg. PP. Dial. l. 3. c. 8

Eodem fere tempore Francorum RegisDuces Italiam valido cum exercitu ingreſſi, Campaniam, Lucaniam, ac Brutios populati ſunt. indè tamen, preda onuſti cum recederent, vulgari correpti lue, mirum in modum imminuti, ac prelio cum Græcis, Narſete Duce, decernere coacti, ad internecionem ſunt cæſi, vt quinque non amplius, ex ſeptuaginta circiter virorum millibus, in Galliã remeauerint. *Francii Italiam inuadunt. vincũtur à Narſete.*

At non perindè cum Perſis fœliciter pugnatum, à quorum tribus non amplius millibus Romanorum millia circiter quinquaginta turpiter fuſa, ac fugata ſunt, vlciſcente Numine, vt vulgatum eſt, Cholcorum Regis apprimè pij, ac Religioſi indignam necẽ iniquè admodum eidem à Romanis Ducibus illatam.

Dum Francorum Duces vexatæ, vt diximus, Italiæ pœnas darent, Theo-

Theodibaldi mors.

dibaldus ipse Francorum Rex, cuius auspicijs bellum est gestum, immatura adhuc ætate Adolescens, moritur; de cuius, Regno quod absque Sobole deceſſisset, orta inter consanguineos Reges Clotarium, ac Childebertum dissentio est. exinde Vxor incestis nuptijs à Clotario ducta, mox, Sacerdotibus obstrepentibus, dimissa est. *Grego. Tur. l. 4. c. 59*

Iudæorum turba.

Hoc eodem anno Iustiniani Principatus XXIX. à Iudæis, ac Sammaritis apud Palestinam tumultuatum est; Cæsareæ in primis, qua in Vrbe tũ Christianos alios, tum Præfectum ipsum interemerunt; proinde ab Adamantio Militiæ Magistro, Augusti iussu, grauiter in eos est animaduersum.

Quiescebat iam à bello Italia, debellatis, qui auxilio Gothis venerant, Frãchis; cæterum Ecclesia ipsa, vt cum maximè, fluctuabat, Occidentis Episcopis fermè omnibus Pelagium auersantibus, quod, Vigilium sequutus, quintam Synodum comprobasset, per quam quartæ Chalcedonensi, ob tria illa Capitula abrogata, derogatũ crederent. quamobrem duos tantum Episcopos ad sui consecrationem Pelagium nactum ostendimus, quod numquam antea accidisset. is igitur eam ad scissuram sarciendam impigrè laborauit; quippè litteris benignè eos hostatus est ad Ecclesiæ. pacem; quod cum frustra apud Aquileiensem Episco- *Chri. Ann. 556.*

Eccles. perturbatio.

Pelag. ep. 2. & seq.

ſcopum, ac alios non nullos tentaſſet, Narſetis opem implorare coactus eſt. cæterum quæ nam ille, Pontificis ſuaſu, in Schiſmaticos Epiſcopos egerit, non ſatis exploratum eſt.

Agat. l. 2. Hoc eodem tempore Francorum res, Ciuili ex bello, in maximum diſcrimen adductæ ſunt, Clotario, ac Childeberto fratribus pro Theodibaldi partitione Regni, dimicantibus: tum Chramno, in Clotarium Patrem, arma capiente, inque ſcelerati ſocietatem belli Childebertum Patruum euocante. *Ciuile inter Francos bellum.*

Agat. l. 3. Dum hæc apud Gallias geruntur Iuſtiniani copiæ, Iuſtino Duce, qui poſtea Auguſtus fuit, apud Cholchos inſperata de Perſis victoria potiũtur. cum enim Iuſtinus, delectis cum Equitibus, Templum, ſacrificij cauſa, petiturus, e Caſtris longius receſſiſſet; ex reditu, Hoſtibus obuiam inopinato factus, licet numero præſtarent, internecioni eos dedit, vt coſtaret nihil ad vincendum magis, quam ipſam vincendi neceſſitatem valere. Perſarum Ducem ſuperbiſſimum, ob rem male geſtam, Coſroes excœcari iuſſit. æquiori Auguſtus ſententia Ioannem, ac, Ruſticũ Romani exercitus Duces, ob necem Cholchorũ Regi Chriſtiano Romaniq. Imperij ſocio perfidè illatam, extremo affecit ſupplicio. pugnatum hoc eodem tempore fœlici- *Perſæ à Romanis victi.* *Seueritatis exemplum.*

Chri. Ann. 557.

ter est aduersus Misianos, qui ad Persas defecerant.

Terræmotus. Sed lætis statim tristia succedere, Vrbe ipsa Regia vehementiori terræmotu ita cõcussa, vt ædificia ferè vniuersa, aut collapsa sint, aut mirum in modum labefactata, strage miserabili mortalium edita. rem susius, præ cæteris, narrat Agatias cladem maximam ob oculos ponẽs, quem tu consule. Ea ex cõcussione celeberrimũ Sophię Templum à Iustiniano extructum, labefactatum & ipsum cum esset, summa cura, atque impensa instauratum est; *qua occasione illius structuram admirabilem ex Euagrio, post Procopium Author hìc refert, inscriptionem quoque recitat, quam grandioribus in orbem literis Templũ habuit. hanc, quod Iustiniani pietatem maximè redoleat huc quoque afferendam duximus; est autem huiùsmodi:*

Sophiæ Templum. *lib. 5. Proco. ædific. Euag. l. 4. c. 30.*

» Tua de tuis tibi offerimus serui tui,
» Christe, Iustinianus, & Theodora. ea
» tu propitius accipe fili Dei Verbum,
» qui nostri causa carnem assumpsisti, &
» Cruci affixus fuisti, ac nos in tua fide
» conserua, & quam nobis, comisisti
» Remp. eam ad tuam gloriam auge &
» tuere, intercedente Sancta Deipara
» Virgine Maria.

Chri. Ann. 558.

Byzãtij cladis. Annus subit Byzantij Ciuibus superiori adhuc funestior, quippè terræmotu non dum quiescente, Hunnorũ irrup-

Agat. l. 5.

irrũptio ſequuta eſt; tum vulgaris lues gliſcens adeò, vt funeribus exhauſta Ciuitas, poſt innumeras euerſas ædes, vaſtatumque à Barbaris agrum priſtinum ſplendorem vndique amiſerit.

Nouel. 77. Agat. l. 5. Cedrẽ. Glic.

His permotus cladibus Auguſtus, morum in Ciuibus emendationem, ſalutari edita lege, procurauit, qua blaſphemi, ac in ipſam peccantes naturam coërcentur. eam poſt legem promulgatam, cum non nulli, & Senatorij quidem ordinis, ac Sacerdotalis Viri, infandæ libidinis comperti fuiſsẽt, virilitate exſecta, aut acutis calamis genitalium meatibus terebratis, exuti veſtibus in forum producti ſunt oſtentui Populo immiſsis iam cladibus diuinitus erudito.

Lex in blaſphemos, ac ſodomitas. Sodomitarũ ſupplicia.

Porrò cum Hunni, nullo obſiſtente, impune in Byzantij vſque ſuburbana irruiſſent, Beliſarius, ſenio licet iam confectus, tumultuario comſpripto exercitu, arma in eos ferrè cogitur. ab eo vtcumque propulſati Barbarì, auro poſtmodum exacti sũt; Iuſtiniano iam ætate graui Imperij curas in dies magis abijciente.

Beliſarius arma iterum capit. Iuſtiniani negligẽtia.

Ad hunc annum ſpectat Caſſij Narnienſis Epiſcopi Viri ſanctiſſimi exitus Gregorij in primis teſtimonio clarus.

Dial. l. 4. c. 56

tum Ioannis cognomento Silentiarij, qui ad quartum, ac centeſimum ætatis annum peruenisſe traditur.

Io: ſilẽtiarius

Pelagius quoq. Rom. Pontifex haud

Digitized by Google

Pelag. obitus. ità multo poſt mortem obijt Pontificatus anno quinto non dum exacto. Chri. Ann. 559.

Io. III succedit. huic Ioannes, Romæ illluſtri loco natus, ſuccedit huius nominis III.

Synodus Pariſienſis. Hoc tempore ex ſanctiſſimis, qui tum ſupererant, Galliæ Epiſcopis Pariſienſis Synodus celebratur, à qua ſacrarum rerum inuaſores, qui mos belliis Ciuilibus inoleuerat, anathematis pœnæ addicti ſunt; inceſtæ quoque nuptiæ damnatæ, quas Populus, Regum exemplo, inire licentius iam occeperat. alia præterea ſancita, quæ ex Actis, qui extant, petenda ſunt. *Conc. to. 2.*

Subit annus ſæculi L X. quo Iuſtinianus, difficili correptus morbo, penè extinctus eſt. porrò cum iam mortuus à Populo crederetur, quaſi in interregno infanda vulgò ſcelera patrata ſũt, *Seditio Byzãtij.* ditiorum, à ſeditioſa plebe, domibus, atque Artificum direptis officinis, innoxio quoque ſanguine paſſim effuſo. cæterum Auguſto, ex ſacrarum conta. *Proco. de ædi-* ctu Reliquiarum ſanitati priſtinæ re- *fic. l. 1.* ſtituto, Populi actutum motus reſedit. Chri. Ann. 560. *Cedrẽ.*

Galleciæ vlterioris Hiſpaniæ Regioni multis iam ab annis Sueui Reges ijque Arriani imperitabant. hoc vero tẽpore Theodomirus auitum Regnum obtinebat. hic diuinitus edoctus, Catholicam fidem cum Gente vniuerſa amplexus eſt, D. Martini, quam implorauerat, ope, diuturniorem, ac veluti hæreditarium lepræ morbum, cum ipſa impie- *Greg. Tur. de mirac. S. Mart. l. 1. c. 10.* *Theodomirus.*

impietate exuens, cuius dein'opera Cōcilium Bracarenſe eſt celebratum. *Synodus Bracarenſis.*

Chri. Ann. 561. Quintum, ac trigeſimum Principatus annum inierat Iuſtinianus, cum inſidijs, ex quorumdam conſpiratione, appetitus, vitæ periculum adijt. ea de cauſa in crimen vocatus Beliſarius, in ordinem redactus dicitur. ſunt qui tradant, non honoribus tantum, ac facultatibus, ſed oculis ipſis priuatum, in triuijs emendicare ſtipem coactum. alij rurſum non niſi dignitatibus tum exutum, ad eaſque ſtatim reſtitutum. apud Authores ſanè antiquiores, vt non eadem ſententia de pœna, ita de reſtitutione mirum ſilentium. *Crinit. de hō. diſcipl. l. 15. Alciat Par. l. 4. c. 14* *Beliſarij caſus.*

Quod ad res ſpectat Occidentales, hoc eodem anno, quem regni numerabat L. Childebertus Pragmaticam ſanctionē edidit de bonis à ſe D. Vincentij Baſilicæ donatis, quam regio ſumptu Pariſijs extruxerat. Eandem porrò apud Baſilicam ſequenti anno, quo vitæ diem clauſit extremum, tumulatus eſt. eo extincto, Regno potitur Clotarius germanus frater, demortui filiabus per vim eiectis. coluit hic in primis Maurum à D. Benedicto illuc miſſum monaſtici propagandi inſtituti gratia. *Aim. l. 2. c. 20* *Childebertus.* *S. Maurus.*

Hoc loco Author ad Caſſiodorum diuertens, multa de illo, deque illius lucubrationibus tradit. hic eſt ille Aurelius Caſſiodorus, qui apud Go- *Caſſiodorus.*

Digitized by Google

thorum Reges à Theodorico ad Vithi
gem florentissimè vixit, magistratibus *Cassiod*
supremis functus, atque amplissimis *din.*
auctus dignitatibus, quibus ad nauseā *Inst. c.*
exsaturatus, in optatum tranquillitatis 29.
portū, hoc est extructū à se Monaste-
rium, confugit, ibidemque ad extremā
vsque senectutem vixit; hoc tempore,
vt videtur, adhuc superstes. Chri.

Iustiniani lapsus.

Iustinianus interim, qui dudū de fi- Ann.
dei dogmatibus sanciendi leges sibi 563.
munus arrogauerat, dum ad disquisi- *Nic. l.*
tionem huiusmodi promiscuè omnes 17 *c.*
consulendi finem nullum facit, in hæ- 29.
resim demum labitur, quæ *Aphtardo-* *Euag.*
citarum dicebatur affirmantium Chri- *l.* 4. *c.*
sti carnem ita esse corruptionis exper- 38.
tem, vt humanis affectionibus omnino
careret, adeòque, dum inter mortales
ante passionem fuit, non secus, ac post
resurrectionem comedisse, bibisseque,
ac reliquis mortalium necessitatibus
eius co obnoxium fuisse. ea & sentire se edi-
natus. cto scripsit (quanquam, vt non nulli
tradunt, nequaquam vulgauit). &, vt
alij sentirent, imperauit. cæterum cum
ad id impellere seorsim Episcopos, ac
sacerdotes reliquos cæpisset, renuētes
Ana. multos reperit, Anastasiū in primis Si-
stasius naitam, quem eximiæ sāctitatis Virum,
sinaita. haud ita pridē, ex Sinæ montis secess-
su, Episcopum sibi Antiocheni Ciues
elegerant huius exemplum, atque au-
thoritatem Episcopi alij complures

sequuti

ſequuti ſunt. ergò Auguſtus ſuam id contumeliã interpretatus, exarſit adeò vt non obtemperantes omnes, ſine diſcrimine deportari iuſſerit, quod tamẽ ad ſequentem annũ ſpectat, quo Chrã ni Clotarij regis filij toties rebellantis, toties ad veniam recepti, Tragędia ad cataſtrophen venit. collatis quippè cum patre ſignis, victus, ac profligatus, vna cum agreſti caſa, in quam ſe vna cum Vxore, ac liberis receperat, cõbuſtus eſt. victoria potitus Clotarius, ex itinere Medardum Noviomenſem Epiſcopum, ſanctitatis fama celebrem, agentem animam offendit, quo mox defuncto, cũ efferretur, feretro Rex humeros ſuppoſuit. illud porrò auditu mirum eadem ipſa die, qua ſanctus hic Præſul naturæ debitũ perſoluit, ſanctus quoque Gildardus Epiſc. Rotomagenſis ipſius germanus frater moritur, cum eadem vterque die & natus, & Epiſcopus creatus fuiſſet, quod Audoënus eiuſdem Rotomagẽſis Eccleſiæ Antiſtes his exametris teſtatum reliquit.

Chri. Ann. 564. *Grego. Tur. l 4. c. 28.*

Martirol. 10. *Iun.*

mirum de duobus fratribus.

Hi ſunt Gildardus, fratres gemini,
atque Medardus:
Vna dies natos vtero, viditque ſacratos (lutos.
Albis indutos, & ab iſta carne ſo-

catholica quoq. Eccleſia vna eademq. die amborum ad Deum tranſitum celebrat VI. Idus Iunias.

Iustiniani obitus. Subit annus Iustiniani Principatus Chri. vndequadragesimus, idemque postremus: moritur autem quemadmodum virtutum laude, ita vitiorum labe conspicuus; quo factum, vt aduersa admodū de eo Scriptores tradere videātur. Eius morte Imperium capessit Iustinus eius ex sorore Nepos, cuius itē Coniux Sophia, Theodorę Aug. neptis fuit. porrò Iustiniani parentalia elegāti Corippus carmine descripsit *ab Authore hic relatus*. Ann. 565. *Euag. l. 4. c. 40. Nicephor. l. 17. c. 31. lib. 2.*

Hoc eodem anno moritur Clotarius cum annos regnasset amplius L. Regnum inter filios quadripartito diuisum est; Chariberto Parisijs, Chilperico Suessionis, Gunteranno Aurelianis, Sigeberto, qui omnium religiosissimus est habitus, Rhemis Regni sedem statuentibus. *Grego. Tur. l. 4. c. 21*

inguinaria lues. Per idem tempus orta apud Liguriam inguinaria lues, reliquam statim corripuit Italiam, mox Regiones omnes boreales depasta est, quo tempore Picti, qui Septentrionales Britāniæ Regiones incolebant, Columbano Institutore Christiana sacra susceperunt. *P. Dia. de gest. Long. l. 1. c. 4 Bed. l. 3. c. 4.*

S. Colūbanus.

Consules iterum creati. Nouo appetente anno Iustinus Imper. intermissum diu Consules creandi morem reuocauit, seq. ipsum Consulem dixit, ac donatiuum, more maiorum, dedit. tum catholicæ professionem fidei emisit, vulgauitque, quam ex Euagrio pete. hæc stabiliendo Imperio Chri. Ann. 566. *Corip. l. 2. l. 5. c. 4*

pério nouus Auguſtus iecit fundamenta, ex quibus magna illi eſt parta fiducia ingruentes vndique Barbaros propulſandi. igitur hoc ipſo tempore Auarum Legatos, qui pactum à Iuſtiniano tributum exacturi venerant, inanes remiſit, minis quoque additis, ſi quid moliri in poſterum auſi fuiſſent.

in Bibliot. Photius ex Theophane meminit de Turcarum ad Iuſtinum Legatione, qua ex eo peterent, ne Auares hoſtes infeſtiſsimos in amicitiam reciperet; addit. Turcas fuiſſe Gentem ad Tanaim Eurum verſus, eoſdemq. olim Maſſagetas appellatos. porrò Turcas ad Meotidem degentes ne Plinij quidem tempore ignoti fuere.

Turcarum legatio.

lib. 6. c. 7.

Euag. l. 5. c. 1 At Iuſtinus, qui præclara multa pietatis inſtinctu, ac Religionis egit, ex Auaritia, atque Incontinentia, quarum infamia laborauit, multa perperam decreuit. incontinentis ſanè animi indicium hoc anno dedit abrogatis Iuſtiniani legibus aduerſus illicita coniugia promulgatis, imò contra ipſius Chriſti legem dirimi matrimonia poſſe, ex Coniugum conſenſu, voluit. extat ipſius Conſtitutio, ſed perperam inter *Nouel.* 140. Iuſtiniani Nouellas collocata. huic condendę quid obſiſteret Ioannes Regię Vrbis Patriarcha, qui precario eam Sedem teneret? vtrum autem Ioannes Roman. Pontifex eam latam curauerit abrogare, cum fermè rerum ab eo geſtarum

Iuſtini vitia. iniquæ eius leges.

ſtarum monumenta interierint, ſtatuere nihil certi poſſumus. degenerem ſanè illum ab Anteceſſoribus non fuiſſe par eſt credere; quorum ſæpè vigor enituit in ipſis etiam Cæſaribus in fide, ac diſciplina continendis.

Hoc eodem anno, qui alter à Clotarij morte numeratur, Leontius Epiſcopus Burdegalenſis, Sanctonis Collegarum coacta Synodo, Emericum eius Vrbis Epiſcopum depoſuit, quod, contra Canonum decreta, non à Clero electus, à Metropolitano autem, ac prouincialibus Epiſcopis probatus, ſed Clotarij tantũ Regis decreto eam Eccleſiam regendam ſuſcepiſſet. re tum cognita Charibertus, quaſi paternæ iniuriæ vltor, & Emericum per vim reſtituit, & Epiſcopos, qui in illum ſubſcripſerant, pecunia mulctauit. cæterum Chariberti facinus inultum Deus eſſe nequaquam eſt paſſus, quod ſuo mox loco referemus. Hiberniæ interim Epiſcopi, falſo ad eos rumore perlato à Quinta Synodo peccatum fuiſſe in Sacroſanctum Chalcedonenſe Concilium, quaſi trium damnatione Capitulorum, Concilium ipſum damnaſſet; iunctis animis ab eadem Synodo, atque adeò à Romana, quæ illam probaſſet, Eccleſia, reſilierunt, eoque in Schiſmate ad Gregorij Magni tempora perſtiterunt.

Synodus Sanctonenſis.

Charibertus.

Greg. Tur. l. 4. c. 26

Greg. ep. 56. l. 2.

Per idem tempus Radegundis Clotarij

Greg. Tur.l.4.c.4. Sur. 13. Aug.

tarij olim Vxor, quæ in ſanctimonialium Monaſterio agebat, multiplici in Orientem legatione, Hieroſolymitanum Antiſtitem, ac Iuſtinum Aug. ſummo ſtudio Sanctorum Martyrum Reliquias, ac Sacroſanctæ Crucis Lignum conquirebat; voti dein' compos facta, triumphali veluti pompa excipiebat. porrò ſalutiferi virtute ligni, ac reliquæ Sacræ ſupellectilis à religioſa Regina comparatę miracula edita, noſſe ſi quis cupiat, Turonenſem Antiſtitem Gregorium ea recenſentem conſulat.

Radegũdis.

Chri. Ann. 567. *Euagr. l.5.c.1*

Secundùm iam Cõſul Iuſtinus Aug. Iuſtinum cognominem eumdemq. cognatum ſupremo militiæ Magiſterio, ac victorijs clarum, quod proximus Imperio videretur, per ſummam tyrãnidem, ac ſcelus interemit; nec morte exſatiatus abſciſſum Ducis caput ad ſe delatum calcibus appetiuit.

Iuſtini tyrannis.

Iuſtino Ætherium, atque Addæum adiecit primi nominis Senatores Iuſtiniano Principe ambos Aulæ potentes, quiq. Sanctum Epiſcopum Eutychium in exilium pellendi authores fuerant, quod faſsi crimen, morti proximi diuinam vltionem agnouerunt.

Senatores caſi.

P.Dia. de geſt. Long. l.1.c.5

Sed iam Italia Barbarorum mox iugum iterum ſubitura, vt animum, ita ſtilum ad ſe conuertit.

Receptam à ſe Prouinciam cum Imperio regebat Narſes; verum cum publicis æquè, ac priuatis exactionibus,

Digitized by Google

bus, non ipse tantum, sed eius quoque Administri, Italos infestos haberent, ægrè id Romano in primis Senatu perferente, res ad Iustinum, ac Coniugem defertur; hi, stolida facilitate, tanti Viri merita obliti, siuè illius gloriæ inuidentes, Italiæ eum statim administratione amouent, Longino Patritio eidem suffecto, qui primus Italiæ Exarchus numeratur. Igitur Narses Augustæ in primis contumelia accensus, quæ ipsũ, vt pote Eunuchum, per ludibrium, ad pensum Puellis diuidendum, in Gynecæum reuocabat, Longobardos, quorum opera, in pellendis Italia Gothis, vsus fuerat, in Italiam pertrahit, dato interim Augustæ responso, telam se huiusmodi texturum, quam nec ipsa, nec Vir eius facili negocio retexerent.

Narses reuocatur.

Lõgobard. vocat.

Hæc quidem de Narsete, ac Longobardorum in Italiam aduentus causa, recẽtiorum assensu probata à Paulo Diacono traduntur, cui Anastasius videtur suffragari, dum de Romani Senatus in Narsetem querelis, ac Ioanne Papa pacis inter eos sequestre Neapolim ea de causa profecto, meminit. cæterum non vsque quaque hæc esse explorata, ex Corippo Africano Grammatico, ac Poëta eius temporis scriptore affirmare iure posse videmur. is Narsetem dum Iustinus superiore anno Cõsulatum inijt Constan-

Vulgata de Narsete adhuc dubia.

In Ioan.

Coripus Gram. & Poeta.

lib. 3.

ſtãtinopoli fuiſſe canit. porrò Longino ſucceſſorem ſtatim datũ omnes conſentiunt. Romam illum hoc ipſo anno reuerſum, necquiſquam tradit, nec facilè quis ſibi perſuadeat. vtcumque ſe res habeat, Longobardi, quacumque demum ex cauſa, Italiam ſequenti anno vi maxima inuadentes, miſeranda clade affecerunt, eaque maiori ex parte, annis amplius CC potiti ſunt, vt dicturi deinceps ſumus. *Longobardi Italiã inuadunt.*

Iſid. Chr. Athanagildo interim Gothorum in Hiſpania Rege vita functo, Liuba ſufficitur, qui haud ità multo poſt Leuuigildum fratrem Collegam adſciuit. duæ erant defuncto Regi filiæ: harum natu maior Geleſuintha Chilperico; Brunichildis altera Sigeberto Francorum Regibus nuptui ſunt traditæ. harum prior infœlici vſa eſt coniugio à Viro Pellicum amore irretito, poſt thori iniurias, fraude ſublata: altera diu *inf. ad ann.* 614. fœlix, extrema demum ſenectute, vitæ exitum ſortita eſt longe infœliciſſimum, quod ſuo loco referemus. *Athanagildus. Liuba. Leuuigildus.*

Chri. Ann. 568. *P. Dia. l. 2. c. 6 Grego. Tur. l. 4. c. 35* Sequenti anno Longobardi è Pannonia, quam ex Scandauia egreſſi Inſula, antè annos amplius quadraginta, occupauerant, Alboino Rege eos ductante, Italiam inuadunt; Sarmatis quoq. Bulgaris, Gepidis, Sueuis, alijſque tum barbaris nationibus ad predã vocatis. iunxerat ſibi antea Rex barbarus matrimonio Francorum Regum *Alboinus Long. Rex.*

ſoro-

ſororem, Clotoſindam, quo metuẽdus magis Italis reddebatur; ea tamẽ haud diu ſuperſtite, aliam duxit, haudquaquam bono omine, Roſimundam. ſunt qui tradant hoc ipſo tempore Narſetem obijſſe; *caterum id veritati minime congruum, Author hìc pluribus oſtendit.*

Roſimũda.

Hoc tempore Byzantij, ex aduerſa Auguſti valetudine, atque ignauia ditiorũ in pauperes tyrãnis mirè excreuerat; horum itaque clamoribus Is veluti expergefactus, ſeueriſſimum Vrbi Præfectum dedit, cuius ſtatim opera potentiores coërciti, quæque inoleuerat tyrannis ſublata eſt. ſed & Sophia Aug. oppreſſorum querelis permota, facinus edidit ſanè memorandũ; accitis etenim qui ære alieno obſtricti erant, quorum numerum in Vrbe frequentiſsima immenſum fuiſſe par eſt credere, illud ære ſuo, per sũmam munificentiam, diſſoluit.

Cedrẽ.

Sophia Aug. munificẽtia.

Iuſtino quartum Principatus ãnum agẽte, Tiberius Comes excubitorum, poſtea Auguſtus, Auares quietis neſcios, prelio victos, pacem ſuppliciter petere coëgit.

Chri. Ann. 569. *Corip. inprĩc.*

Synodus Lucenſis.

Quo tempore Theodomirus Sueuorum in Hiſpania Rex Catholicus, Lucenſe apud Galleciam Concilium celebrandum curat: Alboinus Venetam Regionem, in quam primum incurrerat, rapidi torrentis ritu populatur.

P. Dia. l. 2. c. 10.

Poſt

Chri. Post hæc Insubriam, atque Liguriam
Ann. haud mitius habet; Ticino tamen non
570. nisi post quadriennji fere obsidionem
P. Dia. potitum, Paulus eiusdem postea Ec-
l. 2. c. clesiæ Diaconus tradit, quod vix cre-
13. dibile in tanto Barbarorum terrore videatur.

Synodus Turō. Lugd.

Grego. Hoc eodem anno, qui Chariberti
Tur l. Regis sextus numeratur. Turonensis
5. c. 20 Synodus habetur; à qua Canones duo-
detriginta sanciti sunt, quibus Ecclesiastica disciplina nitori pristino redderetur. Lugduni quoque coacti Episcopi sunt, Gunteranno Rege id expetente, à quibus, eodem adnitente, Episcopi duo Sidonius, ac Sagittarius, flagitia ob non vulgaria depositi, cum ad Sedem Apostolicam prouocassent, Ioannis Pontificis, cui emendationem morum spoponderant, sententia, restituti, Rege, ac Cõcilio haudquaquam improbãtibus, Ecclesias, quisque suam recipiunt. quamquam illos deteriores in dies euasisse, atque adeo loricatos, galeatosque (quod pro monstro est habitum) in acie stetisse, dum de bel-
l. 4. c. 7 lo Longobardorum aduersus Burgundiones agit, Gregorius Turonensis testatur.

Sedis Apost. authoritas.

Episc. bellatores.

Per idem tempus Liuba extincto, Leuuigildus frater, atque Collega Regno solus potitur.

Theodomirus.

Theodomiri quoque morte, Ariamirus filius paternam, cum Regno, pie-

Ariamirus. pietatẽ hæreditario iure consequitur.

Quartus à Longobardorum in Italiam aduentu agebatur annus, cum Alboinus, Ticino capto, Veronæ cum esset, hilarior in conuiuio factus, Rosimundæ Coniugi poculum ex Patris calua cum porrexisset, iustam Mulieris conciuit iram, ex qua mox sibi exitiũ accersijt. rem illa cum Elmige Regis armigero, ac Collactaneo communicauerat. is Peredum Virum strenuum, vt facinoris socium adsciscat, Reginæ suadet. hunc igitur facinus exhorrescentem, hoc demum pacto impotens Mulier in scelus adegit. Ancillæ se lectulo suppositit, qua cum Perædus stupri consuetudinem habebat: accessit ille, ex more, nec nisi à cõcubitu fraudem intellexit, qua cognita, simul persensit, non nisi Regis nece, vitare se necem posse. itaque Mulieri morem gerere coactus, ab ea in Viri cubiculum deductus, illum semisopitum obtruncat. eo sublato, Regnum Clephus capessit: Rosimunda cum Elmige, ac regia gaza, Rauennam aufugit. hìc à Longino Exarcho adamata, venenum, eius suasu, Elmigi propinat: is, poculo vix semihausto, dolum persensit. igitur, nudato gladio, quod reliquum veneni erat infidæ fœminæ vicissim porrigit, quæ pudore, metuque simul perculsa, illud sumere nequaquam renuit, quo mox ambo extincti sunt.

Chri. Ann. 571. *P. Diac. l. 2. c. 13.*

Alboini amentia.

Rosimũdæ facinus.

Alboinus cæsus. Cleph. succedit.

Rosimũdæ exitus.

Ioan-

Digitized by Google

Chri. Ann. 572. *Anaſt. in Ioã. Greg. Tur. l. 4. c. 26*

Ioãnes interim Rom. Pōtifex moritur, cum annos ſediſſet fere XIII. Vitæ quoque finem, ex bonorum omniũ voto, ac Euphronij Lugdunenſis Epiſcopi prædictione, ſortitus eſt impius Charibertus, cui Germanus Pariſienſis Antiſtes nuper, ob inceſtas nuptias, ſacris interdixerat. porrò apud Hiſpaniã, Ariamiro adnitente, Bracarenſis Synodus poſterior celebratur. *Io. PP. obitus.* *Synodus Bracarenſis.*

Quod ad res ſpectat Orientis, Anaſtaſius Sinaita Epiſ. Antiochenus, quod Eccleſiæ theſauros in pauperes erogaret, idque ne Iuſtinus, qui illis inhiabat, inuaderet, feciſſe ſe licentius iactaret, eiuſdem Auguſti iuſſu, Synodo tamen ad id coacta, in exilium pellitur, Gregorio, laudabili alioquin Viro, ſubrogato.

Euag. l. 5. c. 4.

Maioris interim Armeniæ Populi, qui, Chriſtiani cum eſsẽt, digna, atque indigna, Religionis cauſa, à Perſis, quibus ſuberant, perpetiebantur, ab ijſdem, ex compoſito, conſpiratione facta, ad Romanos deficiunt, miſſaque ad Iuſtinum Legatione, eius opem implorant. is in fidẽ receptos, inaniſpere pletos dimiſit. quippè tametſi expoſtulãti ea de re Perſarum Regi, vt Romanum, ac Chriſtianũ Principem decebat, reſpondit, belli tamen, non inferendi tantum, ſed etiam ſuſtinendi, curam neglexit. *Iuſtini ignauia.*

Anno fere integro à Ioannis obitu elapſo

Benedictus Pap. elapso, succeſſor illi datur Benedictus cognomento Bonoſus. quo tempore Clephus, qui Alboino ſucceſſerat, cũ ſexquianno nõ aplius regnaſſet, à ſeruo interimitur. eo ſublato Lõgobardi. Rege, toto decennio, caruere, Ducibus interim XXXVI. Regnum adminiſtrantibus. hi captæ Italiæ loca inter ſe partiti, nullum rapiendi, ſæuiendiq. modum tenuere. eorum ſanè graſſatio inter Eccleſiæ perſecutiones à Gregorio numeratur. quippè Ethnici partim, partim Arriani cũ eſſent, rẽ catholicam mirum in modum perturbarunt. impietatis porrò, & ſæuitiæ, ac ſceleris fermè omnium exempla ex eodem Gregorio petenda ſunt.

Cleph. necatur. *Duces Regnũ administrãt* *Perſequutio Longobardica* Chri. Ann. 573. *Dial. l. 4. c. 26 29. 35. l. 4. c. 21.*

S Gallus Epiſc. Hoc pariter anno S. Gallus Aruernorum Epiſc. & ſuam ipſius mortem, & futurã Populi cladem, ex renaſcente inguinaria lue prænunciauit. *Grego. Tur. l. 4. c. 5.*

Imperij clades. Iuſtino annum Principatus nonum ineũte, hinc Auares, indè Perſæ clade maxima Orientales Regiones affecere, ipſo interim per ſummam ſocordiã obdormiſcente. Chri. Ann. 574. *Euag. l. 5. c. 9*

Iuſtini ſocordia Grego. Turõ. Epiſc. Hæc inter Euphronius Turonenſis Epiſcopus, Vir eximius, diem obijt extremum. cui Gregorius vitæ meritis haudquaquam impar ſubrogatur. hic eſt Gregorius ille Turonenſis, qui & ſuæ Gentis, & ſanctorũ Virorum res geſtas proſequutus, Eccleſiam ſimul, ac Patriam mirifice illuſtrauit.

Huius

Chri. Ann. 575. *Grego. Tur. l. 6. c. 6* Huius ſub ingreſſum Longobardorum Duces aliquot Galliam inuadunt, Niceam primo, tum obuia quæque Oppida diripiunt, ac diruunt: Burgundiam præ cæteris Galliæ Regionibus infeſtam habent.

Euag. l. 5. c. 12. Iuſtinus porrò, conſilij inops in phreneſim incidit, per diucida tantum interualla ſanitatem ſubindè mentis recipiens. tum Sophia Coniux, vt corruéti omni ex parte Reip. conſuleret, ſuo ipſius nomine legatos ad Coſroē Perſarum Regem mittit. Viri infœlicitatem, viduitatem ſuam, literis ad eum datis, deplorat. his permotus Coſroes, ſimul memor graui olim ſe morbo implicitum Medicis, ac medicaminibus Iuſtiniani beneficio adiutum, inducias ad triennium conceſſit.

Iuſtinus in phreneſim incidit.

Grego. Tur. de glor mart. l. 1. c. 6 Iuſtinus verò vtcunque reſipiſcens, poſt magicas incantationes fruſtra adhibitas, Chriſti Clauo, quo Cruci ſuffixus fuerat, quem Conſtantinus in equi frenum effixerat, capiti ſuppoſito, corporis, animique ſanitatem recepiſſe dicitur.

Crucis clauus Iuſtino medetur.

Chri. Ann. 576. Ciuili inter Frācos bello, ex fraternis Regum diſſidijs, iterum conflato, Gunteranno expetente, Pariſijs Epiſcoporum Conuentus cogitur, vt, ſi fas, ſacri Antiſtites obortas componerent diſſenſiones. verum vbi ſemel armis agi res cepta eſt, Regum odio, ac militum gliſcēte licentia, coactis Epiſcopis

Synodus Pariſiēſis.

Digitized by Google

scopis litem dirimere integrum haúdquaquam fuit.

Bened. Papæ mors. Pelag. II. succedit.

Benedictus interim Rom. Pontifex diem claudit extremum, exacto Pontificatus anno quarto; cui Pelagius alter substituitur, dum Vrbs ipsa à Barbaris obsidentur. Chri. Ann: 577. *Anast Bibl.*

Eodem fere tempore, glisccnte inter Francos Reges bello, insperatò cõposita pax est, quæ D. Martini miraculo est tributa.

Tiber. colleg. Iustini

Subindè Augustus imparem se regendo Imperio sentiens, Tiberium, belli, pacisq. artibus clarum, Collegam assumit, eumque purpurea, ex more, induens clamide; *ne te*, inquit, *huius splendor perstringat, quodque mihi contigit, in fraudem inducat: exemplo meo disce quam sit Regum condicio infœlix*. hæc, & alia non nulla, omnium cum admiratione, Senatu, ac Populo adstante, præfatus, lacrimas vbertim omnibus exciuit. Chri. Ann. 578. *Euag. l. 5. c. 14.*

Ioanne postmodum, vita functo, quem Iustinus, pulso Eutychio, Regiæ Vrbis Antistitem constituerat, Tiberij iussu, Eutychius ipse reuocatur, Iustino haudquaquam abnuente. Chri. Ann. 579.

Cosroes à Tiberio victus. morit.

Induciarum tempore elapso, Cosroes nihil cunctatus, Romanos iterum fines inuadit. hunc Tiberius, valido cũ exercitu obuiam ei factus, ita debellauit, vt victorijs assuetum Barbarum mori ex mœrore cogeret, cum annos *Euag. l. 5. c. 14. Agat. l. 4.*

re-

regnasset duodequinquaginta. eo extincto Hormisda filius hæreditarium Regnum adeptus est.

Greg. Dial. l. 1. c. 27. Hoc item anno, grassantibus in Italia Barbaris, LXXX. Martyrum coronis Ecclesia ornatur, qui sacrilegis operari sacris, aut imolatitias carnes degustare constanter abnuentes, mortalis vitæ dispendium facere, quam immortalis, maluerunt. *Octuaginta Martyres.*

Greg. Tur. l. 4. c. 60 Inita inter Francos Reges concordia vix coaluerat, cum noui belli causæ subortæ sunt, Chilperico, ac Gunteranno in Sigebertum conspirantibus igitur cõmisso prælio, Theodebertus Chilperici filius vincitur, ac cæditur. cæterum Sigebertus lætari diu victoria nequijt, haud ita multò post impiæ Fredegundis dolo, sicarijs immissis, iugulatus. eo extincto Childebertus filius Regnum adipiscitur; quo tempore Germanus quoque Parisiensis Episcopus Vir sanctissimus, æternæ vitæ præmia, mortali amissa, consequitur, cuius, quod extat, Epitaphium, à Chilperico Rege conscriptum ferunt.

Gteg. Tur. l. 5. c. 7. Aim. l. 3. c. 26. *S. Germani mors.*

Eodem fere tempore Iudæi magno numero S. Auiti Aruernorum Episcopi ope, atque opera, Christi fidē amplexi, sacro baptismate abluti sunt. *Iudæi cõuersi.*

Per idem tempus Merouęus eiusdē Chilperici filius, arma in Patrem sumens, ab eo vincitur, captusque in Monasterium detruditur. ex quo tamē fuga-

fugae lapsus, iterum Patri negocium facessit.

Octogesimo sæculi ãno Antiochia, ipso meridie, terræ iterum motu vehementi cõcutitur. erat ea in Vrbe Anatolius quidam ex infimo loco; ad præcipuos dignitatis gradus euectus, gratia in primis apud Gregorium Episcopum pollens. hunc infandis operãtem sacris cum alijs cõpluribus eius instituti sectatoribus detectum, quasi immissæ à Deo cladis Authorem Populus, seditione maxima excitata, ad supplicium petebat. neque hunc tantum socioſque, sed Gregorium quoque ipsum, quocum intima iunctum amicitia constabat. tumultus vitandi causa, re ad Tiberium delata, Constãtinopolim eius iussu Anatolius cum socijs abducitur. quæstione igitur acerrimè habita, vt se noxios fassi sunt, ita Gregoriũ, quod præcipuè quærebatur, scelerum participẽ nemo affirmauit. cum verò Eutychius, alijque causæ cognitores, exilio eos mulctare satis duxissent, & ex his aliquot iam naui impositis, tantus ea quoque in Vrbe tumultus excitatus est ex religioso quodã eius Populi zelo, vt, iniecto in nauim igne, cum ea noxij conflagrauerint. Anatolius verò ab eadem furente plebe in Amphiteatrũ raptus, bestijs obiectus, mox semilacer in crucem actus, ex eaque à lupis detractus, voratusque est.

Chri. Ann. 580. *Euag. l. 5. c. 27.*

Populi apud Byzãtium furor.

eſt. porrò Eutychius ipſe ſanctiſſimus Epiſcopus, cæterique, qui noxios exilio damnandos cenſuerāt, quod mitiorem, quam par eſſet, in eos pœnam ſtatuiſſent, ad necem ipſi, quaſi culpæ affines, quæſiti, tumultuantis furorem Plebis vix euaſere. rem teſtatam Euagrius tradit ſui temporis hiſtoriam ſcribens.

l. 5. c. 27.

Greg. Tur. l. 5. c. 12. & 21.

Synodus Parisiẽsis.

Concilium interim Pariſijs cogitur Chilperico Rege id agente, vt Prætextati Rotomagenſis Epiſcopi cauſa cognoſceretur. hunc Rex, quaſi Meroueo rebelli filio conſenſiſſet, deponi petebat. res acta eſt haudquaquā ſincerè, falſis in Epiſcopū teſtibus haud ægrè inuentis; Synodi quoque Patribus Regis gratiā, minus forti animo, captantibus. itaque Prætextatus ſacris veſtibus exutus, carceri mancipatus, tum exilio mulctatus eſt. Meroueus quoque animo æquè, ac viribus deſtitutus, Patris iram metuens, ſpontanea morte, Gaileni familiaris manu, occubuit. quæ quidē fuse à Gregorio referuntur, qui & de vino ad D. Martini Sepulcrum, hoc ipſo tempore, aucto, ſcribit, ex quo, alijsque id genus miraculis videtur accidiſſe, vt ſuper vino S. Martini nomen inuocari deinceps conſueuerit: qui mos poſteà longè, lateque propagatus, ad nos vſque peruenit. ſed quod tum pietas docuit, prauus poſtmodum vſus labefactauit

Mos inuocandi S. Martinū ſuper vino.

Digitized by Google

clauit, quodque olim symbolum charitatis fuit, incitamentum nunc videtur esse ebrietatis.

Sequenti annno data reperitur Decretalis Pelagij Epistola de translatione Episcoporum de sede ad sedem. proximo ex indè alio altera de accusationibus eorum, ac Iudicijs. Chri. Ann. 581. *to.* 2. *Conc.*

Quo tempore Laurentius hoc nomine secundus Mediolanensis Episcopus post Frõtonẽ, creatur, ac statim fidei professionẽ ad Pelagiũ mittit, cui cum subscripsisse se Gregorius (Vrbanus hoc tempore Præfectus) testetur; *occasione hac sumpta, multa de Gregorij genere, vitaque primordijs Author hìc refert; ea in primis, quibus Ioannes Diaconus, quem ipsius Gregorij vitam post annos fere CCC. scripsisse constat, refellitur; quemadmodum & illos falli docet, qui eundem Pontificem monasticham egisse vitam ex D. Benedicti disciplina arbitrantur.* *Epist.* 11. *lib.* 3.

Grego. Magn. genus.

Accedit annus Iustini Aug. vitæ postremus, Imperij XVII. Is igitur morti proximus, Senatu adstante, Tiberiũ (quod in eo pariter Diademate, ac Purpura ornando præstitisse diximus) præclaris monitis affatus est. Chri. Ann. 582. *Euag. l.* 5. *c.* 19.

Iustini mors.

Eo vita functo, Tiberius, qui cum eodem quadriennium exegarat, Imperium solus, totidem ferè annis, administrat. ferunt, cum ille, ex more, ad Circi spectacula esset proditurus, *Cedrẽ. Greg. Tur. l.* 5. *c.* 30

Tiberij pietas.

insi-

Digitized by Google

P. Dia. l. 3. c. 6. insidias ei fuisse instructas ab his, qui Iustiniano, Iustini ex Fratre Nepoti, studebant. verum cum Tiberius antequam Circum adiret, Templum ingressus, maximum pietatis specimen dedisset, illos rubore suffusos, & quodam probitatis sensu excitatos, facinus exhorruisse.

Sophia quoque Augusta, quæ Tiberium vnice hactenus dilexerat, ex muliebri inconstantia, eiusdem Iustiniani causa, insidijs illum adorta, maturè detecta, thesauris, quos multos congesserat, spoliata, in ordinem redacta est, nouisq. ei famulis attributis, honesta veluti sub custodia est habita. Iustinianus ipse in gratiam antea receptus, ac filij loco à Tiberio habitus, militari præfectura, alijsq. dignitatum gradibus deiectus est.

Tiberij munificentia.

At Augustus munificentia in pauperes inclytus, nouis subindè à Deo diuitijs est auctus. quippè post Sophiæ gazam erogatam, Narsetis quoq. pecuniæ vim maximam, monstrante Se-

Greg. Tur. l. 5. c. 19. P. Dia. l. 3. c. 5. ne indeptus dicitur. quamquàm hoc à latinis scriptoribus traditum, adstipulatorem neminem ex Græcis habet. illud quoq. traditur admirandũ. cum marmoream tabulam cruce insignem, e pauimento, vbi inambulabat (indignum ratus Crucẽ pedibus calcari) religionis causa, tolli iussisset, ingentem inibi vim auri defossam re-

Mirũ de inuẽt. ab eo pecunia.

perit; Deo veluti cum Augusto largitate certante.

Synodus Cabilonẽsis.

Quo tempore Cabilonensis apud Galliã Synodus celebratur, à qua Salonius, ac Sagittarius, quos diximus, Episcopi in iudicium iterum vocati, multorum scelerum comperti, Episcopatu sunt moti, atq. in custodiam dati, ex qua postmodum fuga elapsi, deiecti vnde fuerant sedes recipere nequicquam conati sunt. *Greg. l. 5. c. 27.*

Synodus Matisconẽsis.

Matisconensis exinde Synodus cogitur. extant ea in Synodo sanciti Canones vndeuiginti.

Iustiniano, vt diximus militari Præfectura exuto, Mauritio ea fuerat demandata, cui & bellum Persicum administrandum decretum est, quod quidem bellum feliciter est gestum, Oppida complura, aut vi, aut deditione capta, ac preda ingens relata. Chri. Ann. 583. *Euag. l. 5. c. 19.*

S. Gregorius Byzãtiũ mittitur.

Sub idem tempus Gregorius, qui postea Magni nomen est meritus, Diaconus à Pelagio consecratus, Apostolicæ Sedis Apocrisarius Byzantium transmissus est. Is post Vrbanam Præfecturam, atque alia Reipubl. munera cum laude administrata, Monasterio sese abdiderat. indè igitur inuitus, ac renuens abstractus, illud ne omnino desereret, Monasterium ipsum quodãmodo secum vehere decreuit, Monachis compluribus ex eodem contubernio secum adductis. *ep 43 l. 11.*

Con-

Digitized by Google

Greg. Tur. l. 5. c. 47

Concilium poſt hæc Brennaci cogitur in ipſius Gregorij Turonenſis cauſa. Is intentatæ in Fredegundem calumniæ accuſabatur. euulgaſſe illum aiebant falſum Reginæ crimen, ac Bertrandi Epiſcopi Burdegalenſis. Eo autem, iureiurando interpoſito, obiecta pernegante, teſtibus porrò ipſis palinodiam recantantibus, Gregorius nulli affinis culpæ pronunciatur. *Synod. Brennacenſis.*

Paucis admodum, à ſoluta Synodo, diebus elapſis, Chilperici, ac Fredegundis filij duo Clodobertus, ac Dagobertus vulgari, quæ tum graſſabatur, lue extincti ſunt. tum orbata filijs Mater, nouercali in Clodouæum Priuignum odio exardeſcens, carceri eum mancipari curat, in eoque poſtmodum occulto iugulari. in Reginæ dein gratiam vulgatum eſt, ſceleris illum conſcientia, mortem accerſiſſe. ex eadem porrò vulgari lue Auſtregildis quoque Gunteramni Regis Vxor occubuit, quam, in mortis ſolatium, Medicorum necem iuſsiſſe ferunt. *Auſtregildis Reginа.*

Obijt hoc eodem tempore Martinus Gallicienſis Epiſcopus Maximum totius Hiſpaniæ decus. *Eius ſanitiæ*

Greg. Tur. l. 5. cap. 37.

At Leuuigildus Arrianus Rex diram in Catholicos perſequutionem inſtituit. Erat huic Coniux Goiſuintha, Athanagildi olim Vxor æquè Arriana, ex alia verò Coniuge filij duo Hermenegildus, ac Recaredus. horum natu *Hermenegildus.*

Digitized by Google

Maior Sigeberti, Minor Chilperici Regum filias Vxores duxerant. porrò Sigeberti filia Iugunda, quæ Hermenegildo nupserat, Brunichildem habebat Matrem, Maternam vero Auiam ipsam Goisuintã. hæc igitur catholicã Neptẽ adorta, cũ eam nequicquã perfidia imbuere conata esset; crinibus arreptam, ac solo deiectã, calcibus appetijsse tradunt. ad hęc Iugũda constantior facta, nequaquã satis ducẽs fidei se causa fecisse, dũ Auię restitisset, Hermenegildũ Virum catholicis dogmatibus, Leandri quoq. Hispalensis Episcopi opera, imbutũ, denique catholicum præstitit. id cum Patri esset nunciatũ, amore, vt fit, in odiũ versо, post alia incassum tentata, arma in filium (nam seorsim à Patre agebat) mouenda censuit. atrox itaque inter vtrumque excitatum est bellum, cæterum Hermenegildus, imparem se viribus sentiens, Leandrum ipsum ad Tiberiũ legat in Orientem, suppetias ab ortodoxo Imperatore, cattholicæ fidei propugnandæ causa petiturum. ea legatione Leander in Gregorij sese amicitiã Byzantij haud ægrè, ex morum similitudine, insinuauit, autorqne eidem Gregorio fuit, vt sacrum librum Iob commentarijs illustraret, quod ipsius antea Monaci enixè petierant. porrò inceptum hoc tempore opus, quod extat, primo demum Pontificatus anno absolutum,

Iugũda Vxor.

Virum Catholicum trddit

S. Leãder.

Greg. in præfatiõe moral. & l. 1. ep. eidem 41.

Digitized by Google

eidem Leandro Sanctus Pontifex nuncupauit.

Quod autem ad Leandri Legationem ſpectat, petitas eum ſuppetias à pio Auguſto, quamtumuis bello Perſico implicito, impetraſſe, Gregorius Turonenſis tradit, & multa diuinitus patrata miracula aliaque memoratu digna ex Hiſpaniæ rebus addit apud eum legenda.

de Glo. confeſ. c. 12. & hiſt. l. 5. c.

43. Chri. Ann. 584. *Grego. Tur l.* 5. *c.* 38

Sequitur annus Hermenegildi martyrio mirificè illuſtratus. Is à Tiberij Duce græcæ fidei homine, quem Leuuigildus pecunia corruperat, impiè proditus, capeſſere fugã cogitur, tum verò obuiam ſeſe in Eccleſiam recipere. in ea dum eſſet, Patris miſſu ad eum Recaredus fratrer acceſſit, quo cum, iureiurando interpoſito, vitam pactus incolumem, eius ſe, ac Patris poteſtati commiſit, à quo Regijs exutus indumentis, diro ſtatim carceri addicitur. Paſchatis exindè Die adueniente, eiuſdem Patris iuſſu, Arriannus ad eum Epiſcopus acceſſit ſacrilegam ei communionem oblaturus. eam Hermenegildus percipere cum renuiſſet, impiaque Epiſcopi, ac Patris monita auerſatus cum fuiſſet; catholicam vero fidẽ conſtanter profeſſus, ſæuiſſimo iubente Patre, ipſo in carcere ſecuri percutitur. addit S. Pontifex Gregorius rei recens tum geſtæ locupletiſſimus teſtis, ad extinctionem

Dial. l. 3. *c.* 28

Hermenegildi Martyrium.

cti Regis corpus sacras cælitus psalmodias vulgò auditas, tum accensas nocturno tempore lampades visas. Martyris sanè memoriam, merito cum Elogio Ecclesia hactenus recolit.

At verò impius Pater, ex filij nece in rabiem versus, excitatum antea in Catholicos bellum acrius instaurat, Episcopis compluribus, Leandro in primis, exilio damnatis; horum verò Ecclesijs expoliatis.

Pax interim inter Francos Reges composita est per Igidium Rhemensem Episcopũ, ac Collegas Legatos, quibus vltro, citroque cõmeantibus, ea demum lege Sancita est, vt post Chilperici obitũ in Regnum vniuersum hæres succederet Childebertus. *Grego. Tur. l. 6. c. 30*

Hoc item anno Pelagius Pontifex, pace iterum cum Longobardis pacta, iterum iuris iurandi per eos sacramento violato, Honoratum Notarium Constantinopolim ad Tiberium legat, auxilium ab eo petiturum, dato eadem de re ad Gregorium quoque per literas mandato. *Pelag. ep. 5.*

Decennio à Clephi obitu elapso, Longobardi Ducum regimen pertæsi, Antharit eius filium Regem constituunt. Is Flauij cognomen (quod alij quoque post eum vsurparunt) vt barbari asperitatem nominis, Romani adiectione, quodammodo deliniret, assumpsit. Chri. Ann. 585. *P. Dia. l. 7. c. 8*

Antharis Longobar. Rex.

Quo

Grego. Turc. vlt. Grego. Dial. l. 3. c. 31 Isidor. Chro. Quo tẽpore Leuuigildus diem obijt extremũ, cum anteactæ illum vitæ, ac propugnatæ arrianæ hæresis pœnituisset. itaque & Recaredum filium, qui in Regnũ succeſſit Leandro Episcopo cõmendaſſe fuerunt. huius igitur inſtitutione Fratriſque meritis, vt par eſt credere, nouus Rex Catholicam amplexus fidem, totam ſecum Gentem Eccleſiæ adiecit. ita, maximo Dei beneficio, Arrianna hæreſis ab Authore apud Ægyptũ, atque Aſiam diſſeminata, à Gothis, Vandalis, Sueuis, Alanis, alijſq. barbaris nationibus per Afri cam, atque Europam longè lateque propagata, *ſicut torrens in Auſtro exſiccata eſt*. *Recaredus Hiſpa. Rex. Arriana hæreſis de ſicit.*

Grego. Tur. l. 7. c. 17 Chilpericus interim apud Galliam, dum Iudęorum, ad Chriſti fidem, conuerſionem acrius vrget, multarum cædium occaſionem præbuit.

Chri. Ann. 586. Qui ſequitur annus huius ſęculi ſextus, atque octogeſimus Eutychij Conſtantinopolitani Epiſcopi, ac Tiberij Aug. morte, tum Mauritij in Regnum aſſumptione inſignis habetur. martyrum quoque complurium coronis, qui extrema in Aegypto à Sarracenis, alijſque Barbaris occiſi ſunt. *Tiberij obitus. Mauritius ſuccedit.*

Prat. Spir. c. 122. Grego. l. 4. ep. 38. Mauritio ad Principatũ euecto Pelagius Rom Pont. nouũ ad eum Apochriſarium mittit Laurentiũ Rom. Eccleſiæ Archidiaconum: Gregorius eodem hactenus munere egregiè fun- *Gregorius Romã reuocatur.*

ctus reuocatur. Is Romam rediturus, quod in Cęlij Montis Regione ad Cliuum Scauri Monasteriũ, ac Templum D. Andreæ dicatum erexisset, eiusdem Apostoli reliquias ab Augusto dari sibi expetijt. donatus itaque est Sacrosancto Apostoli Brachio, quod, eodem in Templo ab eo conditum, ibidem argentea in theca, hoc etiam tempore asseruatum colitur, ac populo statis diebus visendum proponitur. Euangelistæ quoque Lucę caput eiusdem Augusti munificentia consequutus est.

At Gregorius Romam reuersus eo ocio haud segniter est vsus, quippè & Morales, quos diximus, commentarios perfecit, & in schismaticos Episcopos, qui trium Capitulorum damnanem improbabant, stilum acuit.

Nouo subeunte anno Consulatum Mauritius init absque Collega; cum Ioãnes Byzanij Antistes, qui Eutychio successerat, Conciliũ eadem in Vrbe cogit. cogendi causam Gregorij Antiocheni cum Asterio Orientis Præfecto contentiones, ortasque inde Populi seditiones prætexuit: re autem ipsa dira illum ambitio coquebat Oecumenici nomen, quod & effecit, reportãdi. *quæ indè ortæ sint turbæ, apud Auctorẽ hæc fusius referentem require.* Iam verò Antiochenses, qui Pastorem suum fœdè traductum in iudicium vocari proteruè curauerant, vltorẽ mox

Chri. Ann. 587.

Synodus Byzantij.

Euag. l. 6 c. 7 Grego. l. 4. ep. 38.

Turbæ ob primatũ.

Euag. l. 6. c. 8

Deum

Deum experti ſunt. quatuor etenim vix menſibus à Gregorij reditu, qui à Synodo fuerat abſolutus, elapſis, terræ iterum motu vehementi excitato, magno numero periere. perijt cũ cæteris Aſterius Præfectus Gregorij infectator, cum Gregorius ipſe incolumis euaſerit; vt planè viſus ſit Deus ſontes iterum damnare, inſontem veluti digito demonſtrare. *Terræmotus.*

Cedrẽ. ẽ Mauritio. Auares interim, qui, violata pace, Byzantium vſque excurrerant, à Mauritij milite, Duce Commentiolo, ad internecionẽ cæſi: ab eodem mox Duce Sclauini, qui Thraciam populationibus infeſtam habebant, pari clade effecti ſunt. poſt hæc addit Cedrenus Byzantij quoſdam inrer compotandum cũ probra in Virginem Dei Parentem effutijſſent, ab immundis Spiritibus ſtatim correptos.

Concil. to. 2. Hoc eodem anno Synodus Lugdunenſis II. celebratur, cuius ſex non amplius canones extant. *Synod. Lugdunenſis.*

Grego. Tur. l. 6. c. 46 Quo tẽpore Chilpericus Rex, odio in Sacerdotes, alijſque Nerone dignis vitijs infamis, à ſicario, bis adacto in ventrem ferro, confoditur. addit ad res hoc anno geſtas Gregorius, Lupẽſium Abbatem ab Innocentio Comite, capite amputato, in Axonam fluuiũ proiectum, capite ipſo in culeum lapidibus oppletum inſuto, ne emergeret; corpus dein ab accolis ad ripam

Digitized by Google

detractum, cum, cuiusnã viri esset; resciri nequiret, Aquilam è fluminis imo extractum culleum in ripa reliquisse; quo dissuto, repertoque absciſſo capite, atque agnito, Comitis crimen detectum fuisse.

Desponderat Sororem Philippico Augustus. hunc iam sibi huiusmodi affinitate iunctum, militiæ quoque, ac Orientis Præfectura decoratum voluit, priore, à quo Barbaros Superiore anno debellatos diximus, in ordinẽ redacto. tum Milites siuè illius amore, siuè huius odio, Philippici imperium detrectantes, seditionem maximã excitarunt, quæ tamen Gregorij Episcopi Antiocheni dexteritate, ac largitione, extincta est. itaque proficiscente in Persidem exercitu Gregorius Philippico semper adfuit insigneſque ambo victorias reportarunt. Chri. Ann. 588. *Euag. l. 6. c. 10.*

Auctus hoc ipso tempore est Filio Mauritius, quem Theodosium appellauit. *Cedrẽ.*

Subindè Pelagij literis, ac Romanorum quæstibus permotus, Legatos non modica cum pecuniæ vi ad Childebertum in Galliam mittit, illum ad bellum aduersus Longobardos suscipiendum sollicitans. at Rex pecunia accepta, cum, segniter rem agens, iterata Legatione vrgeretur à Cæsare, Legatos, illiberaliter habitos, inanes dimisit; pudore mox ex rei indignita- *Greg. Tur. l. 8. c. 30 & 38.*

Childeberti perfidia.

te

Digitized by Google

te haud leuiter perfuſus, expeditionē in Italiam parat; quæ tamen diſcordia Ducum, in nihilum recidit.

Infœliciter quoque bellum ceſſit, quod Gunterānus, nullo iure, in Recaredum inſtituit, vt illum Narbonenſi ditione ſpoliaret. *Recaredus Frācos vincit.*

Conc. to. 2. Grego. Tur. l. 7. c. 21 Ad hæc Rex idem Synodum Matiſcone, ex omnibus ſuæ Ditionis Epiſcopis cogi curat, à qua canones XX. ſanciti ſunt, *ab Authore hìc relati, omninò legendi.* *Synod. Matiſconenſis.*

At Recaredus, licet victor; pacem ipſe, iterata ad Francos legatione, expetijt, nec tamen impetrauit. porrò tantū Regem apprimè piū, pacisque, ac religionis cultorem eximium tutatus eſt Deus hoc maximè tempore, cum illum in maximum diſcrimen adductum, Nouercæ, atque Vdilæ Arriani Epiſcopi inſidijs, conſpiratione detecta, incolumen præſtitit. *Recaredi laus*

Grego. Tur. l. 8. c. 33 Quod rurſum ad Francos ſpectat, præter infœlices bellorum exitus, Pariſienſis, hoc anno, Ciuitas, repentino incendio, quod tamen fatidica mulier triduo ante prædixerat, maxima ex parte abſumpta eſt. *Incendiū Pariſijs.*

Quo pariter anno Smaragdus Italiæ Exarchus, triennio euoluto, ſucceſſorem habuit Romanum Patricium.

Chri. Ann. 589. Valētina exinde Synodus apud Galliam, eodem Guteranno Authore, celebratur. quo item anno Prætextatus *Synod. Valentina.*

Ro-

S. Prætextat. martyr.

Rothomagensis Episcopus exilijs, aliisque ærumnis odio Fredegundis, fatigatus, eiusdem opera, cum nihil Sacerdotalis roboris in eius redarguendis sceleribus remitteret, in ipso rei Sacrę ministerio, immisso Satellitio, confoditur, interque Ecclesiæ deinceps Martyres recensetur. ita, ex Ambrosij sententia, *utilius Principes odio Episcopos, quam amore, prosequuntur*. *Grego. Tur. l. 8. c. 31*

Hæc dum apud Galliam peraguntur, apud Hispaniam Recaredus, cum Regno iam toto arriana pestis exacta videretur, generalem Toleti Synodum cogi curauit, cui Episcopi circiter LX. interfuere, Pelagio quoque Rom. Pontifice comprobante. extant ipsius Synodi Acta ab eaque editi Canones XXIII. fidei quoque sincera professio, ac Regis edictum, *quæ ab Authore hic referuntur*. *Concil. to. 2.*

Synod. Toletana.

Recaredus in Francos.

Synodo fœliciter peracta, Recaredus Legatos iterum de pace mittit ad Gunterannum sed cũ nihil huiusmodi officio perfeciſſet, Narbonẽ ipse progressus. hostile solum populabundus ingressus est. *Grego. Tur. l. 8. c. 38*

Quod ad res spectat Orientis, Philippicus insignem de Persis victoriam reportauit. sunt qui tradant Christi secum Imaginem illam nõ manufactam detulisse, quam Christus idem Abagaro olim Regi transmisisse dicitur.

Dum sic fœliciter cũcta Occidenti

æquè

æquè, ac Orienti cedunt, anni extrema funeſta admodum Romanæ Vrbi extitere; Tiberis in primis portentoſa illuuie, quæ ipſa alicubi Vrbis mœnia tranſcendit, tum dira indè lue ſubſequuta. eodem ſimul tempore tum flumina vbique reliqua, tum Atheſis excreuit adeò, vt Veronæ; per quam excurrit, clade maxima affecerit, rem teſtatam Gregorius Pontifex tantus Au-
Dial. l. 3. c. 19 thor recenſet, fide alioquin carituram. confugerant in D. Zenonis Templum Ciues complures: ad illud tumens vnda cum perueniſſet, ianuã haud quaquam ingreſſa eſt, muri ſpeciem ante illam referens. excreuit autem adeo vt ad feneſtras vſque pertingeret. mirum dictu; qui intra Eccleſiam erant Ciues, aquam ad ianuam, quaſi ex fonte, hauriebant, quæ in Eccleſiam diffluere, quaſi res ſacras apud eam reuerita, veluti formidabat; ità ob martyris meritum adiumento potius fuit, quæ maximo alioquin futura erat detrimento.

Tiberis atque Atheſis illuuies

Ingens miraculum.

Chri. Ann. 590. Grego. Dial. l. 4. c. 36 Grego. Tur. l. 10. c. 1

Ipſo dein Ianuario Sequentis anni ineunte, immiſſa diuinitus (vt ſigna docuerunt) vulgaris lues, maximum latè Populis, Romanæ in primis Vrbi, vaſtitatem intulit. ipſo eius exordio eadem tactus Pelagius Pontifex extinctus eſt ſexto Idus Februarias duodecimo Pōtificatus anno vix dum exacto.

Peſtis Romæ.

Pelagij PP. obitus.

Ad hunc annum ſpectat quod Gregorius

Digitized by Google

gorius de Iusto Monacho scribit, ob abscónditam pecuniam, communi sepultura priuato, ac à purgatorio demũ igne, triginta continentes diebus sacris, eius causa peractis, exẽpto, quæque alia idem Gregorius, in suis præsertim Dialogis, hoc ipso diræ pestis tempore, accidisse memorat. *Dial. l. 4. c. 47 & 55. lib. 4. ca. 26. 36. & 37.*

mos salutãdi sternutantes.

Huiusmodi occasione pestis, quod vulgo ea tacti sternutando repente mortui cõciderent, falso nonnulli existimarunt morem illum inoleuisse salutem sternutantibus dicendi. constat enim consuetudinem huiusmodi longè antiquiorem fuisse, de qua Aristoteles ipse, Petronius Arbitrer, ac Plinius meminere. *In Eu. hõ. 38. Arist. in Probl. Petro. Plin. l. 28.*

Synod. Hispalensis.

Hoc pariter anno Hispalensis in Hispania Synodus, Leandro eius Vrbis Episcopo præsidente, celebratur.

Porrò apud Galliam Gunteramnus Rex ipso in Tẽplo à Sicario ferro appetitus, Dei ope, haudquaquam est læsus. diuini autem beneficij memor, Sicarium comprehensum verberibus tantum affectum, dimisit in columem, exemplo ad posteros memorabili. *Greg. Tur. l. 9. c. 3.*

Radegundis obitus.

Moritur hoc eodẽ anno Radegundes Sanctissima Regina, quæ dudum extructo à se Monasterio clausa, vitam transegerat omni ex parte commendendam. res ab ea præclare gestas, præter Fortunatum Episcopum, scriptis tradidit Bãdominia ipsius Alumna eius-

eiuſdem Monaſterij Sanctimonialis.

Valēt. lib. 3. Annā. Ad hæc ipſa tempora referri poſſe videtur Baioariorum, qui nunc Bauari dicuntur, ad Chriſti fidem cōuerſio, Ruperto Vangionēſi Epiſcopo Euangelium illis annunciante, cuius opera ipſe Gentis Princeps Teudo ante alios Chriſto credidit, quem ſubiecti poſtmodum Populi ſequuti ſunt. Rupertus porrò Eccleſiæ Vangionenſi nuncio remiſſo, à quā Bercarij Comitis potentia pulſus fuerat, non ſine Dei monitu Salisburgenſem Eccleſiā primus inſtituit. apud Noricum quoque conterminam Regionem, Euangelium à S. Seuerino, vt alibi eſt traditum, diſſeminatum, Vir Apoſtolicus egregiè excoluit. *S. Rupertus Bauariæ Apoſtolus.*

Hoc loco finem ſeptimus hic liber accipiat. quæ reliqua huius anni ſunt, in ſequentem reijcimus, qui opportunè ab ipſius Gregorij Magni ad Rom. Sedem aſſumptione, exordium ſumet.

Libri VII. finis.

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S.R.E. CARD.

AD LVDOVICO AVRELIO Perusino

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER VIII.

Respondens Octauo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 590.

PElagio, vt diximus, vita functo, omnium statim oculi, ac vota in Gregorium vertuntur, quem non magis claritudo generis. ac rerum vsus, quam insignis quædam morum probitas, ac sanctimonia commendabant. Is igitur Rom. Cleri, ac Populi suffragijs ad summum Pontificatus apicẽ euectus, assensu mox Cæsaris habito (qui mos à Gothis Regibus *Grego. Magn. Papa.*

Digitized by Google

bus per vim inuectus, à Iustiniano, ac Succesſoribus mordicus retentus est) ſolemni ritu conſecratur, III. Nonas Septembris; cuius rei memoria Eccleſiaſticis tabulis ſeruata, ſingulari prærogatiua, quotannis recolitur. Ipſo autem Pontificatus exordio, publicis ſupplicationibus, quæ *Litaniæ* ſunt dictę, inſtitutis, graſſantis vim morbi depulit. ad hæc Schiſmaticos, Epiſcopos, de quibus meminimus, Ecclesiæ adiungere omni ope conatus est, quod & fœliciter perfecit.

Martyrol. Roman. *Grego. l. 11. c. 2. Reg.* *Litaniæ.* *Grego. Tur. l. 10. c. 1.*

Per idem tempus Galli, inito cum Mauritio fœdere, ad Lõgodardos Italia pellendos, ex condicto, in eam deſcendunt; cæterum Mauritij copijs plus æquo cunctantibus, prętęr ingentes prædas, ac plus quam hoſtiles populationes, nihil memorabile ab his geſtum eſt, Longobardis munita intra oppida ſeſe continentibus.

Grego. Tur. l. 10. c. 3 P. Diac. l. 4. c. 4

Synod. Antiſiod. Hoc eodem anno Antiſiodorenſe diœceſanum Concilium celebratur. ſanciti in eo ſunt Canones quinque, ac quadraginta, quorum complurium, & ſi vſus exoleuit, antiquitatis tamen indices remanſere; qualis ille, quo Mulieres Sacram Euchariſtiam manu ſumere prohibentur, cum hoc Viris eſſet permiſſum. de quo veteri more Sanctus quoque Auguſt. meminit, docetq. Viros lotas afferre manus, Mulieres verò nitida linteamina cõſueuiſſe.

Sumen de Euchariſtia mos. *Serm. 152. de temp.*

Quo

Digitized by Google

Quo tempore Occidentalis Eccleſia Gregorio, tanto Viro, illuſtratur, Orientalis etiam Sanctiſſimo Præſule mirum in modum decoratur. Is fuit Theodorus Siceota, qui ex Archimandrita, inuitus licet, Anaſtaſiopolis Galatiæ Vrbis Eccleſiam regere coactus eſt. *Theodorus Siceota.*

Quod ad politicum Orientis ſtatũ pertinet, aduerſus Auares malè pugnatum eſt. in Peras quoque, quà Ducum diſcordia, quà militum ſeditione, nihil gloria dignum eſt geſtum.

Chri. Ann. 591. *lib.* 1. *Ep.* 24 *lib.* 1. *Ep.* 32 Altero iam anno, ab inito Pontificatu, Gregorius Synodalem ad Orientis Patriarchas dedit Epiſtolã, qua catholicam ſincerè Fidem, ex more, profeſſus eſt. tum, quod didiciſſet Hortenſem Epiſcopum ab Exarcho Rauennæ detineri ad illius cauſæ cognitionem Synodum actutum cogi mãdauit. Monachos præterea, ac Clericos in officio continere, pluribus in id datis epiſtolis, curauit.

Subdi. continẽtia. Apud Siciliam hoc tempore vſu receptum erat vt Subdiaconi Vxores ducerẽt, id iam Pelagius Gregorij Anteceſſor vetauerat, imo, vt matrimonia huiuſmodi ſoluerentur præceperat. rem Gregorius ita demum definijt; vt, qui iugati iam eſſent, retinere Coniuges poſſent, ſed ad ſuperiorem ordinẽ, niſi illis dimiſſis, promoueri haud poſſent. Subdiaconus porrò nemo in *id. l.* 12. *c.* 42.

po-

posterum consecraretur, qui continentiam Episcopo non antea sponderet.

fabula de Sacerdotũ coniugio.

opportunè autẽ Author portentosã hic, à Nouatoribus efflctam, oxplodit fabulam, de vetito, mox permisso à Gregorio Sacerdotibus coniugio, quod innumera infantium proiectorum capita, à piscatoribus in piscina reperta didicisset.

Rom. Eccle. Patrimonia

Habebat hoc tempore Rom. Ecclesia Locupletissima vbique terrarũ Patrimonia, extra Italiã quoque, atque adeo extra Europam. cum autem, cultorum inopia, pleraque essent destituta, omnisque redditus expertia, ex his, quæ apud Africam erant latifundia, Gennadij eius Prouinciæ Exarchi diligentia factum est, vt pristinũ ad cultum restituerentur; qua de re ipsius Gregorij ad illum extat Epistola, qua testatur, ex hac eum pietate, preclaras de hostibus Victorias reportasse, aliaque à Deo beneficia fuisse consequutum. Hunc pariter aduersus Donatistas (quando hac in re Catholici Episcopi segniores essent) excitauit. porrò quem suis Epistolis Orientem, atque Africam inuisentẽ agnouimus, Galliam quoque, atque Hispaniam, eadem ratione, hoc tempore, lustrantem, ex eius Epistolis agnoscemus.

Greg. vigilãtiæ.

l. 1. ep. 71.

ep. 73.

Obierat superiore anno Antharit Longobardorum Rex: nouus ab his non nisi hoc demum anno Rex eligi-

P. Diac. l. 3. c. vlt.

tur

tur Agilulfus, quẽ Theodolinda extincti Regis Vxor ſecũdis ſibi nuptijs copulauit, atque ex Arriano, Catholicum reddidit, maximo totius Gentis bono, quæ Regis ſequuta exemplum, ſinceram, & ipſa, fidem amplexa eſt, ſiuè abiurata hæreſi, ſiue Idolorum cultu abdicato. ita, quod Franchis quoque, atque Hiſpanis, per Clodouei, atque Hermenegildi Coniuges vſu venerat, Eccleſia per fœminam, non inſolenter, ditata eſt. *Agilulfus.*

Theoph. Quod ad res ſpectat Orientales, Ducum diſcordijs per Ariſtobolũ demum compoſitis, Militum quoque Seditionibus ferme conſopitis, aduerſus Perſas egregiè pugnatum eſt, Martyropoli, Vrbe munitiſſima expugnata. *Victoria de Perſis.*

Chri. Ann. 592. *Greg. Ep. 32 l. 2. & Ep. 31 l. 4.* Pontrficatus anno tertio Gregorius internis pariter, externiſque malis vexatus eſt, aduerſa ipſe valitudine conſueto magis tẽtatus, Vrbe autem, iuſta fere obſidione à Longobardis vallata, quam Ciues tantum vtcumque tueri coacti ſunt, nullo externo munitam militè, cùm Mauritij eã copiæ, Peruſiã vt defenderent, deſeruiſſent; qua de re ipſe apud Auguſtũ modeſtè ſimul, atque acriter expoſtulat. *Lõgob. Vrbẽ obſidẽt*

At ſanctus Pontifex tot, tantiſque licet ærunnis confectus, tum, Legatis ex Africa exceptis, eius Prouinciæ rebus conſuluit, tum Hiberniæ Epiſcopos Catholicæ communioni adiunxit, *Greg. vigilã tia.*

alio-

aliorumque Episcoporum complurium ad se delatas contentiones, apostolica diremit sententia: denique vacantium Ecclesiarum, dum earum Antistites legerentur, curam impensè susscepit.

Celebratum hoc anno est Concilium Cæsaraugustanum secundum, à quo illud, inter alia, scitu dignum decretum est, vt sanctorum reliquiæ, quę in Arrianorum Tẽplis inuentæ essent, igne probarentur, ac tum demum legitimæ censerentur, cum ab incendio illæsæ persisterent. *Synod. Cæsaraug. Reliq. igne probãdæ.*

Hormisda Pers. Rex. Per idem tempus Persæ Hormisdam Regem sæuitia, atque auaritia insignem, eaque ex causa omnibus exosum interimunt, ac Cosroẽ filium substituunt; in quem mox Barames Dux exercitum mouet, ac fugam capessere cogit. is igitur consilij inops, laxatis equo habenis, vt, quò sors tulisset, deduceret, in Romanos fines deuehitur. *Cosroes.* *Mauritium adit.* legatione indè ad Mauritiũ missa, benignè ab eo excipitur, ac in Regnum restituitur, quod tamen non nisi sequenti anno gestum est. *Euag. l. 6. c. 15.*

Votum Christo vouet Regno itaque redditus Cosroes, ex voto inter ærumnas Christo nuncupato, Cruces auro, ac gemmis elaboratas, aliaque donaria magni precij Gregorio Antiocheno mittit præclaris cum inscriptionibus, quas apud Euagrium, *ex eoque apud Authorem hìc habes*, ea Gregorius ex ipsius destinatione Chri. Ann. 593. *l. 6. c.* 20.

tione Regis, Mauritio annuente, Sergio Martyri dicata, celeberrimo eius in Templo collocauit. Ex his, & ſequuta mox Naamanis Sarracenorum Principis ad Chriſti fidem conuerſione, falſo vulgatum eſt Perſarum Regẽ Chriſtianum factũ, quod Latinos Scriptores nonnullos in errorem induxit.

P. Diac. l. 4. c. 17. Legẽ ſuperiori anno Mauritius tulerat, qua cauebatur, ne qui publicis rationibus eſſent impliciti neue Milites, qui emeriti non eſſent, reciperentur in Monachos. eã Gregorius Pont. literis ad eum datis, ita demum corrigi, ac veluti recudi curauit, vt publicis rationibus obnoxij non niſi his ſoluti, monaſteria ingredi poſſent, Milites verò, non niſi per triennium priſtino in habitu inter Monachos verſati, monaſticum reciperent. *Mauritij lex.* *Greg. Zelus.* *ep. 61. & 62. l. 2. & ep. 11. l. 7.*

Elucubraſſe hoc anno Gregorium Dialogorum libellos, in idque Seceſſum optaſſe, idem ipſe teſtatum reliquit. cæterum nec diutina fuit ſeceſſio, nec à pontificalibus muneribus omninò feriata: nam, & obiurgandus illi hoc tempore fuit Ioannes Rauennæ Epiſcopus, quod præter Eccleſiaſticum morem, nec tempore, nec loco decenti, Pallio vteretur, & alij complures, pro re nata, corripiendi, quod ex eius hoc anno datis literis ſatis cõſtat; vt de Monaſticæ diſciplinæ reſtituendæ cura, deque Eccleſiarum bo- *Dialogos ſcribit.*

Digitized by Google

nis conseruandis studeamus.

Hoc eodem anno seditio maxima excitata est in Pictauiensi Sanctimonialium Monasterio à Crodielde Cariberti, & Basina Chilperici Regum filiabus, quæ, post Radegundis obitum, seueriorem pertæsæ disciplinam Cœnobium egressæ, impunè diutius debacchatæ sunt, rem æquè Politicam, atque Ecclesiasticam perturbantes, atque omnia sus, deque miscentes; vt Gunteranni, ac Childeberti Regum authoritas, ac duplex Synodus ad eas compescendas vix satis fuerint. res fusius à Gregorio Turonensi rerum tunc gestarum inspectore percensetur.

Monialiũ seditio. *Grego. Tur. l. 9. c. 39*

At non tam harum improbitas scãdalo, quam Iagobertæ probitas exemplo fuit; quæ Cariberti olim Vxor hoc ipso tempore ad Deum migrauit. *Grego. Tur. l. 9. c. 26*

Gaganus Auariũ Dux. Auares interim, qui Thraciam Gagano Duce (quem Gaianum alij appellant) populationibus infestam habebant, à Prisco trans Istrũ pulsi, quietum Reip. Statum apud Orientem reliquere. Quo tempore Colenduc, inclita apud Persas Fœmina, Martyrium à Magis perpessa est. *Nicephi. lib. 18. c. 31. Euag. l. 6. c. 19.*

Hoc eodem anno, quod quidam ante biennium factum tradunt, Mauritius Theodosium Filium, Augustum appellatum, Imperij Collegã assumit. *Nicephi. lib. 18. c. 25.* Chri.

Nouo excurrente anno pastorali, Ann. ex 594.

ex more, curæ, Gregorius incumbens, multa cum Epiſcopis tranſegit, vt ex eius pariter Epiſtolis edocemur. tum
Grego. l. 3. ep. 30. à Conſtantina Auguſta rogatus, vt ſacroſanctum Pauli Apoſtoli Caput, vel reliqui corporis partem aliquam inſigniorem Byzantiũ tranſmitteret, conſtanter abnuit, teſtatus ſacras huiuſmodi, etiam inferioris notæ, apud Vrbem reliquias, vix impunè aliquem, etiam honoris cauſa, hactenus contrectaſſe, ne dum abſtuliſſe, catenę porrò partẽ, quam idẽ Apoſtolus vinctus geſtaſſet, miſſurũ ſe haud grauatè pollicitus eſt. *Reliquiæ Vrbe non amouẽde.*

Agitur hoc eodẽ anno Metis apud Galliam Synodus, à qua Aegidius Rhemẽſis Epiſcopus, maieſtatis cõpertus, in ordinẽ redigitur Baſina, ac Crodieldis, quas diximus, alia in Synodo à cõmunione pridem remotæ, Childeberto Rege irrogatam mulctam deprecante, reſtituuntur. Reſtituitur & Anaſtaſius Sinaita (Gregorio vita functo) Antiochenæ Eccleſiæ, à qua vndetrigeſimum ante annum pulſum memorauimus. *Synod. metẽſis. Anaſtaſius Sinaita.*
Euag. l. 6. c. 23.

Agilulfo Ticini Commorante, Romanus, Patricius Rauennæ Exarchus Romam contendit. inde cum recederet, Peruſiam, quæ haud ita pridem in Longobardorum venerat poteſtatem, Mauritione illorum Duce pollicitationibus illecto, recipit. Peruſiæ exemplũ ſequutæ Ameria, Tuder, alięque Vrbes *Peruſia capta.*
Chri. Ann. 595. *P. Dia. l. 4. c. 3.*

nonnullæ ad Romanos pariter defi-
Agilulfi victoria. ciunt. certior de his factus Agilulfus, Perusię in primis ammissionē, seu situs opportunitate, seu opū copia, ac Ciuium, magni rebus suis momenti esse animaduertens, infesto ad eam agmine ipse contendit, obsessamque, haud ità multò post, recipit, Mauritione Authore defectionis interfecto. post hæc Romanum agrum populatus, amissisq. paulò ante Vrbibus facili negocio iterum potitus, Ticinum reuertitur, Gregorio cum Romanis reliquis ita exterrito, vt ab expositione, vt ipse tradit, Prophetiæ Ezechielis, ac concionandi illum munere cessare coègerit. *Hìc multa Author, ex eiusdem Gregorij dictis ad Populum Homilijs, de Miserando hoc tempore Vrbis, atque Italiæ totius statu recensęt.* Gregorij porrò vigilantia, atque custodia, tum Ecclesiæ reddituum profusione factum, vt Romani à circunstantibus Barbaris tuti esse possent, abundè ipse testatum reliquit, qui se precio salutem Vrbis quotidiè redimere, etiam apud Augustos, queritur. quamquam fuisse Vrbem hactenus Barbaris inaccessam, nō tam humanæ custodiæ, ac largitionibus, quàm diuino Apostolrū Principis patrocinio, tribuendum putat.

Romā terret.

In præfat. l. 2 in Ezech.

ep. 33. & 34. l. 4. ep. 23. l. 7

Io. Byzantij Anti-

Ioannes interim Constantinopolitanus Antistes, quem diu iam Ecclesiarum omnium Primatum adipiscendi

di cura coquebat, hoc maximè anno (*Oecumenici* vſurpatione nominis) id ſe per aliorum Patriarcharum, ipſorumque Auguſtorum conniuentiã obtinere voluiſſe viſus eſt. id Gregorius haud quaquam contemnendum ratus, literis illum priuatìm monitum principio voluit, tum per ſuũ Byzantij Apocriſarium. his cum ſe nihil proficere animaduertiſſet, ad Mauritium ipſum, ac Coniugem ſcribendum ea de re exiſtimauit, quod ſummo cum verborum, ac ſententiarum pondere effecit ratus, ſi in his, vt cæteri, abdormiſceret, aut cõniueret, fidem haud dubiè ſe proditurum. Cæterum quod his, alijſque in Epiſtolis Gregorius, vt ab *Oecumenici* vſurpatione nominis Ioannem abduceret. nec ſe, nec Anteceſſores Rom. Pontifices illud vnquã vſurpaſſe teſtetur (quod mirum in modum huius temporis Nouatoribus arridet) *pluribus Author demonſtrat Gregoriũ, ac cæteros, licet nomen abnuerint, rem tamen ipſam, hoc eſt totius Primatum Eccleſiæ perpetuò vſurpaſſe, ac retinuiſſe.*

Stetes Prima tũ amobit.

ep. 38. & 39. l. 4. *Greg. zelus.*

Ep. 32 34. l. 4

Greg. ep. 49. l. 4. Hoc eodẽ anno factum eſt, vt ſchiſmatici Iſtriæ Epiſcopi Romam veniẽdi à Gregorio veniam petierint, ac impetrauerint.

Subindè Maximus, qui Salonitanam Eccleſiam Simoniacè inuaſerat, Gregorio incõſulto, eãque ob cauſam ex-

Digitized by Google

communicatus ab eo fuerat, Auguſti opẽ aduerſus illum implorauit; à quo tyrãnicè malè parta illi dignitas aſſerta eſt. ea ſuper re Gregorius datis ad Auguſtã literis, grauiter expoſtulauit, diuinũ Iudiciũ conteſtatus. Itaque Maximus Rauennam demum pergere coactus eſt, coram eius Vrbis Epiſcopo Mariniano, qui Ioanni ſucceſſerat, à Gregorio cauſæ Cognitore electo, cauſam dicturus. *l. 4. ep. 54.*

Grega. ſollicitudo. Ad hæc Sanctus Pontifex Galliæ Epiſcopos, ipſumque Regem Childebertum, ac Brunichildẽ Matrem, quod eo in Regno in ſacros Canones vulgò peccari audiſſet, ad illorum cuſtodiam ſedulo hortatus eſt. *l. 5. ep. 53.*

Ad Leandrum quoque Hiſpalẽſem hoc eodem tempore ſcripſiſſe cõſtat, miſiſſeque ad eum non Moralium tantum Commentariorum libros eidem, vt diximus, inſcriptos, ſed & alium, quem Regulæ Paſtoralis appellat.

Greg. charitas. Porrò cum Anglorum ad Chriſti fidem conuerſionem maximè optaret, captiuos ea ex Gente apud Galliam Adoleſcẽtes coëmẽdos ſtuduit, quos, non glebæ, ex more, addiceret, ſed in monaſterio alendos, ac inſtituendos curaret. *ep. 10. l. 5.*

Pſeudopropheta in Gal. Apud Gallias interim Biturricenſis quidam Pſeudopropheta præſtigijs populum ità dementauerat, vt innumera illum multitudo, quaſi cælo lapſum, *Greg. Tur. l. 10. c. 25.*

Digitized by Google

ſum, ſuppliciter adoraret, errantemque, ac vagum longè, lateque proſequeretur. cæterum cum imbelles ſectatores arma capere imperaſſet, cæſus ipſe eſt, ac tum demum præſtigiæ detectæ; Muliercula in primis, quam ſecum Impoſtor ductabat, eius turpitudinem, ac dolos demonſtrante.

Idẽ c. 29. Equidem huiuſmodi impoſturæ Architectus Diabolus Dei gloriam æmulatus videtur, quam hoc potiſſimum anno conſequutus eſt ex Sancto ſuo, qui, & matre Pelagia ſancta fœmina vſus adminiſtra, ad ſublime ſanctitatis culmen euectus eſt: fuit hic Aredius Lemouicenſis cuius res geſtas Gregorius Turonenſis breui cõpendio proſequutus eſt. *S. Aredius Lemouicẽſis.*

Chri. Ann. 596. *Nicephl. l.* 18. *c.* 34. At Ioannes Byzantij Antiſtes, quem, tanto ambitu Eccleſię Primatum quæſiſſe diximus, hoc demum anno Mauritij Principatus XI. vitæ finem inuenit. hunc quem admodum animi elatio dehoneſtauit, ita vitæ frugalitas, ac effuſa in pauperes munificentia commendarunt adeò, vt ligneo eius lectulo, ex pauperrima ſupellectili, poſt illius obitum, inuenta, Auguſtus ipſe, pietatis cauſa vſus fuerit. *Ioãnis obitus, & laus*

Grego. ep. 4. *& ſeqq l.* 6. Ioanni datus eſt Succeſſor Ciriacus, qui Epiſcopalem ſtatim Sedẽ adeptus, Legatos ad Gregorium cum rectæ fidei profeſſione miſit. *Ciriacus Byzantij Antiſtes.*

Ep. 13 Hoc tempore Longobardi Italia

Digitized by Google

Infœlix Italiæ ſtatus.

maxima ex parte potiebantur, vt præter Vrbem, ac Rauennā, vix reliqua in ea eſſet Ciuitas, quæ Mauritio pareret. Eas Barbari populationibus ità infeſtas habebant, vt illis auertendis, & captiuis, magna copia, redimendis, ſacra ſubindè vaſa eſſent diſtrahenda; quod non ipſe tantum Gregorius, ſed & alij, eius permiſſu, Epiſcopi facitarunt. & 34. l. 5.

Grego. Angliæ cõuerſionẽ meditatur.

Innumeris, S. Pontifex, his alijſque ex cauſis, confectus laboribus, æruminiſque, ità animum non deſpondit, vt, nouum quodammodo complexus Orbem, Angliæ ad Chriſti fidem traductionem aggredi decreuerit. Auguſtinum itaque ſui Prefectum Monaſterij, alioſque nonnullos gloriæ, ac laboris ſocios eam in Inſulā deſtinat; Galliæ interim Epiſcopos, ac Reges ad ſuppetias Operi ferēdas etiam, atque etiam hortatus.

Moritur hoc eodem anno Childebertus Regni heredibus Theodorico, ac Theodoberto Filijs relictis, qui cũ Auia Brunichilde Regnum aliquandiu adminiſtrarunt.

Auguſtinus in Angliam

Auguſtinus porrò, ac Socij, poſt Chriquam, in Galliam delati, ibi dē aliquandiu morati ſunt, in Angliam demũ perueniunt, atq. Edilbertũ Regē adeunt. Ann. 597.

Edilbertus Angl. Rex.

excepti ab eo ſunt perbenignè, permiſſique Anglis Euangelium annunciare, cibarijs interim abũdè ſubminiſtratis. *Grego. ep. 59. l. 9. Bed. l. 1. c. 25*

tis. huiuſmodi Regis benignitate naui Agricolæ benè vſi, ſacro Verbi ſemine fœliciter iacto, vberrimam inde meſſem retulere, quippè nondum anno reuoluto, Angli ad decem ferè millia baptizati ſunt. *Anglorũ cõuerſio.*

Eodé anno, qui Recaredi Hiſpaniæ Regis XII. numeratur, Synodus Toleti cogitur Epiſcoporum omnino XVI. *Synod. Toleti.*

Quo tẽpore magnus ille Anachoreta Antiochus centenarius moritur, qui haud ita pridem Legatione ad Mauritium functus, comæ, ac barbæ prolixitate, ac candore, Byzantij Ciuibus ſpectaculo fuerat. *Antiochus Anachoreta.*

Chri. Ann. 598. Sequẽti anno Priſcus Mauritij Dux Barbaros ad Iſtrum clade maxima affecit. *Priſci Victoria.*

Grego. ep. 9. l. 7. Sur. 2. April. Theodorus autem cognomento Siceota ex Monacho Epiſcopus, ex Epiſcopo iterum Monachus fit, vacationem, quam à Metropolitano nequiuerat, ab Auguſto conſequutus, à quo & Byzantium euocatus, miraculorum editione mire inclaruit. *Theodorus Siceota.*

Per idem tempus Oſcenſis, in Hiſpania, Synodus celebratur; ex qua duo non amplius, Canones ſuperſunt. *Synod. Oſcẽſis*

Moritur hoc eodem anno (qui Regni fuit tertius, ac trigeſimus) Gunterannus Rex Gallorum religioſiſſimus, Regno ad Childeberti filios deuoluto.

Chri. Ann. 599. Pax interim cũ Longobardis, Gregorio in primis adnitente, diu cupita,

haud diu duratura, ad biennium com- *Grego.*
ponitur. *ep.* 41.

Sinaitæ obitus. Quo tempore Anastasius Sinaita Epi- *l.* 7. & 37. *l.* 8
scopus Antiochenus obijt, anno à recepta iterum Sede VI. inter Ecclesiasticos Scriptores ob egregia literarum monumenta, atque inter Cęli Ciues, ob vitæ sanctitatem, iure numeratus.

Successor huic datus est eiusdem nominis Anastasius alter, qui rectæ statim fidei professionem, ex recepto dudum more, ad Gregorium misit; quod ex redditis ab eo literis edocemur.

Synod. Barcinonen-sis. Barcinone interim Synodus cogitur *Ep.* 48
Gregorij, vt videtur, suasu, qui Cyria- *l.* 7. *Ro.*
cum Abbatem in Galliam, indeque in *edit.*
Hispaniam miserat, Reges pariter, atq. Episcopos ad sac. Canonum custodiam hortaturum.

Postremus demum huius sæculi an- Chri.
nus funestus admodũ Italiæ voluitur; Ann.
quippè Auares simul, ac Sclauini, Ro- 600.
mano Imperio ferales Barbari, hoc *P. Dia.*
tẽpore Illyricũ transgressi, Istriam, ac *l.* 4. *c.*
Forũ Iulij peruadũt cædibus omnia, ac 14.
rapinis miscẽt. Res tum accidit memo-
Romilda pœna. randa. Romilda Agilulfi Lõgobardorũ Ducis Vxor, Viro ab eisdem Barbaris interfecto Gagani (quem & Gaianum appellatum diximus) amore capta, eo
Gaganifacinus. effrenis Mulier, vt potiretur, infames nuptias Patriæ, ac Ciuium proditione est pacta. Vrbe tum potitus Barbarus,

Mu-

Mulierē ita eſt deteſtatus, vt, palo per pudenda adacto, eam inſeri, tollique in ſublime iuſſerit, oſtētui Ciuibus, quos prodiderat, præfatus, huiuſmodi eam Coniuge dignam eſſe.

At quem Mater pudorem ità, vt diximus, peſſundedit, Filiæ, aſtu miro, illibatum ſeruarunt. vim quippè Hoſtium veritæ, crudas pullorum carnes ſub mamillis cōdunt. quæ inibi, ex calore, putreſcentes, fœdum odorem haud dubiè ederent. ergò Barbari, vt quiſque impudicas, in eas, inijcit manus, odore illo tetro grauiter perculſi, abſcedunt; fœminis quoque eius Vrbis reliquis, non ſine execratione, prætéritis, inſitum id cunctis vitium arbitrati. *Filiarū Robatum milda veritæ, crudas pullorum carnes ſub facimamillis cōdunt. quæ inibi, ex calore, nus.* putreſcentes, fœdum odorem haud dubiè ederent. ergò Barbari, vt quiſque impudicas, in eas, inijcit manus, odore illo tetro grauiter perculſi, abſcedunt; fœminis quoque eius Vrbis reliquis, non ſine execratione, prætéritis, inſitum id cunctis vitium arbitrati.

Nicephl. 18 *c.* 28. Gaianus poſt hæc Pānoniam inuadit, Byzantium petiturus; à quo illum conſilio vt reuocaret Mauritius, Legatos de Pace ad eum miſit, quę tum facili negocio compoſita fuiſſet, ſi, quod Barbarus optabat, captiuos Mauritius, vno quemque nummo, redimere, per ſummam impietatem, ac dedecus, nō abnuiſſet. Auguſti etenim auaritiam déteſtatus, non pacis modo conditiones alias reiecit, ſed captiuos omnes, furore percitus, interemit. *Mauritij auaritia.* *Gaini Sauiuitia.*

Chri. Ann. 601. *Grego.* Sexto poſt Chriſtum natum Sæculo reuoluto, ſeptimus inchoatur, quo tēpore Gregorius, conſueto magis, aduerſa vtebatur valetudine, cīi tamen

Digitized by Google

haud secius pastoralis curæ, ac vigilan- *ep.* 27.
Synod. Roma. tiæ nihil remitteret. argumento est Sy- *&* 38.
nodus, quam, vt Monachorum in pri- *l.* 9.
mis quieti in futurum quoque consu-
leret, ex adiacentibus Vrbi Episcopis,
ac Rom. Ecclesiæ Diaconis Cardina-
libus coëgit. Galliæ quoque Reges, *ep.* 48.
atque Episcopos, quod sæpè antea, *& seqq*
officij admonet, illud præcipuè incul- *l.* 9.
cans, ne, quod prauo receptum vsu
videbatur, in sacrorum collatione mu-
nerũ, atque Ordinum, simoniacè pre-
cium persolueretur; qua etiã ex causa
ad Synodum ea de re cogendam hor-
tatur.

Augustinus interim, qui Angliæ A- *Bed. l.*
postolus iure appellatus est, cum iam *1. c. 27*
Episcopus con ecratus apud Galliam
fuisset, ex socijs duos Laurentium,
ac Petrum remeare ad Gregorium
iubet, ab eoque alios in opus Admini-
Suppetiæ in Angliam. stros impetrare. his igitur S. Pontifex
benigue exceptis, nouo veluti delectu
habito, auxiliares Augustino copias
transmittit in Angliam. horum præci-
pui, ac tanquam Primipilares Duces
Mellitus, ac Socij. fuere Mellitus, Iustus, Paulinus, ac Ruf- *Ep.* 43
finianus, quos itidem commendatitijs *& seqq*
ad Gallos Reges, atque Episcopos li- *l.* 9.
teris Gregorius munit. scripsit quoque
ad Regem ipsum Anglorum Edilber-
tum, qui Christianis iam sacris fuerat
initiatus. tum ad illius Coniugem Al-
dibergam, quæ ex Regia Gallorum
stirpe,

Digitized by Google

ſtirpe, Chriſtianã, cum lacte, Fidem, ac mores hauſerat. porrò quod in ſuis ad Regem literis Gregorius illum ad diruenda Idolorũ Templa hortatus fuerat, rè melius perpenſa, Mellitum, dum *Ep. 71 l. 9.* in itinere adhuc eſſet, literis ad eũ datis admonuit, ſatius eſſe, in chriſtianũ ea cultũ, vſumq. verti, ac ſanctificari; proindè, vbi primum ad Auguſtinum perueniſſet, ei quoque, vt ex mutato in melius conſilio, id præſtaret; author eſſet.

Tẽpla Idolorũ ſanctificãda, nõ diruẽda.

Hoc item anno Gregorius Synodũ Romæ ex Rom. Præsbyteris, ac Diaconibus, tum ex Epiſcopis, qui in Vrbe eſſent, non aliam cogit ob cauſam, quam, vt Andreas quidam Græcus homo, qui apud S. Pauli Baſilicam inter Monachos degens, Impoſtor detectus eſſet, ex Synodi ſententia damnaretur. Probo autem Abbati de bonis, quæ, ante ſuſceptum Monaſticum habitum, habuiſſet, teſtandi licentia concederetur. tanti fuit Gregorio aut Monacho pœnam irrogare, aut teſtamenti factionem indulgere.

Synod. Roma.

Aim. l. 3. c. 87. Hoc eodem anno ciuile inter Francos Reges bellum conflatum eſt, Clotario Chilperici Filio, hærede autem Gunterãni Patrui, arma aduerſus Theodobertum, ac Theodoricum Childeberti patruelis filios inferẽte, à quibus victoria demum ſtetit.

Ciuile Frãco rũ bellum.

Exacto inducirarum tempore, bellum

Bellũ cũ Lõgobardis.

lum iterum inter Longobardos, ac Romanos exardescit. Arnulfus, quem Ariulfum alij dicunt, Gentis Dux, qui Spoleti imperitabat, Romanos ad Camerinum vincit, nec ita multo post moritur. Chri. Ann. 602. *P. Dia. l. 4. c. 5*

Ex reuiuiscẽtis Belli metu, aduersaq. valetudine, cuius, vt cũ maximè, confectus Gregorius, Tergestini Episcopi Schismatici, aliorumq etiã ex Oriẽte Hæreticorũ, catholicæ cõmunioni, restitutione, curarũ pondere haud parũ releuatur, rursum autem Clementij Bizacenæ, apud Africam, Prouinciæ Primatis, aliorumque Antistitum ad se delatis criminibus, deijcitur, quorum cognitionem, belli Classico ipsius auribus abstrepente, alijs Episcopis delegauit. *ep. 54. l. x. & 40 l. xi* *Ep. 33 & 35. l. x.*

Quod ad Orientis rerum statum spectat; Mauritij Milites, qui ad Istrũ excubabant, hyemare ibidem iussi, cum id ferrent ægerrimè, tumultu excitato, Phocam Centurionem audacissimum, sublatum clypeis, Augustum appellant. Is Byzantium statim delatus Mauritiũ, cum Filijs tum quatuor, trucidat. illum in suorum, quam inspexit, carnificina, hanc vocẽ identidem vsurpasse tradunt; *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.* non alius sanè Augustus, aut maiorem cladem, aut fortius tulit. ferunt Nutricẽ Filium natu minimum subtraxisse, proque eo suum Tyranno obtulisse; at

Phocas Imp. Mauritij ac Filiorũ cædes.

Eius pietas.

Mau-

Mauritiũ, re cognita, ſuum prodidiſſe. Imperauit annos paulo amplius XV. nulla re magis, quam forti, ac pio vitæ exitu memorandus.

Nicephor. l. 18. c. 41. At Phocas Imperio ſtatim potitus, Leontiam Coniugẽ Auguſtam appellauit. catholicæ quoque fidei confeſſionem, Ciriaco Epiſcopo exigente, protulit. cæterũ haud quaquam Mauritij, ac Filiorum cæde exſatiatus, Petrum indè illius Fratrem, Gregoriũ ex Sorore Nepotem: Comentiolũ, ſtrenuum bello Ducem, interemit. Philippicum Sororis Virum, Sacerdotio initiatum, permiſit viuere. Theodoſiũ, qui, Auguſtus à Patre, vt diximus, appellatus, miſſus ad Coſroen fuerat, Nicææ interceptũ, capite & ipſum mulctauit; quod tamen non niſi ſequenti anno geſtum eſt. quamquam & diu creditum pro Theodoſio alium, ipſo nequaquam inuento, interfectum; ex quo crebriores ſubindè in Tirannum molitiones ortum habuere. illud verò haudquaquam eſt prætereundum, quo die Mauritij, ac filiorum Byzantij cædes patrata eſt; fuiſſe eam Alexandriæ à Dæmonibus, per æneas quaſdam ſtatuas, enunciatam.

Phocæ Sæuitia.

Chri. Ann. 603. Rerum, quæ Byzantij patratæ fuerant, nuncio Romam perlato, receptiſque noui Auguſti, ac Coniugis ſimulacris, fauſta illis omnia, ex more, Romani Ciues precati ſunt; poſt quæ

Gre-

Digitized by Google

Gregorius, nouo Apocrisario Byzantium misso, Augusto ipsi, ac Coniugi Imperium gratulatus est. At Phocas parto statim firmando Imperio, Legatos de pace ad Cosroē mittit. Is Mauritij beneficiorum memor, Tyrannum detestatus, & pacem renuit, & bellum, quod æquè funestum Rom. Imperio fuit, ac diuturnum, indixit. quo de sæpius deinceps meminisse oportebit. *Ep.* 38 *&* 46. *l.* 11.

Theodoricus frã Rex.

Hoc eodem anno Legatos Gregorius excepit à Theodorico Francorum Rege, ac illius Auia Brunichilde, priuilegia excitatis à se Templis, Monasterijs, ac Xenodochijs expetentibus. Pacem quoque, conciliatore ipso Pontifice, cum nouo Augusto firmare cupientibus. *Aim. l.* 4. *c.* 1 *Grego. ep.* 8. *l.* 11.

Quardo Sęculi huius anno ineunte, Pax iterum cum Agilulfo Longobardorum Rege componitur. quo tempore Rex idē mascula est auctus prole, quam Theodolinda Mater, pia mulier, in catholica fide baptizandū, atque educandum curauit, qua dè re ad Gregorium perscripsit, à quo non officiosum modo responsum, sed munuscula quoque grata, recens nato filiolo, editæque anteà filiæ crepundia, impetrauit. Chri. Ann. 604.

Dispẽsationes ad matrimonia

Concesserat Augustino Angliæ Episcopo Gregorius facultatem indulgendi, siue, vt loquimur, dispensandi nouis ibidem Christianis matrimonia

con-

contrahentibus, ſi quarto, aut, ſummũ, tertio, non tamen arctiori gradu ſanguine, aut affinitate iuncti eſſent. id vulgatum cum fuiſſet, quod hactenus intra ſeptimum gradum matrimonia contrahi nefas eſſet, Epiſcoporum ad Gregorium cõſultationes, ea ſuper re, delatæ ſunt, ad quas ipſe reſpõdit, nolle ſe ſancita à Patribus abrogare. porrò quæ Anglis ad fidem recens traductis indulta eſſent, trahenda in exemplum non eſſe.

Io: Diac. in vit. l. 4 c. 8. His diſtentus curis Gregorius, lethali correptus morbo, quarto Idus Martias alieniſſimo ſanè tẽpore extinguitur anno ab inito Pontificatu XIV. *S. Gregorij obitus.*

P. Dia. l. 8. c. 68. Iſidor. de Vir. Illuſ. c. 27. *Hoc loco Author, ante quam ad Gregorij ſucceſſorem accedat, quædam de illius lucubrationibus, & corporis habitu, atque oris recenſet. tum, quod pollicitus alibi fuerat, prolixiorem inſtituit diſputationem de vulgato, ac defenſo ab aliquibus commento, quo Traiani anima Gregorij precibus ab inferis dicitur reuocata. quam fabulam ita refellit, vt nullus deinceps dubitandi locus relictus videatur. elegantiſſimam diſquiſitionem compendio referre incongruum duximus. itaque eam Lector tute conſule.* *Fabula de Traiani anima.*

Anaſt. Bibl. Quinque, eoque amplius elapſis mẽſibus à Gregorij obitu ipſis Kal. Sep. Sabinianus eligitur, qui olim Gregorij Apocriſarius apud Mauritium fuerat. *Sabinanus PP.*

Obijt

Digitized by Google

Obijt sub idem tempus, apud Anglíam Augustinus, successore sibi antea Laurentio designato, cũ, haud ita pridem, Mellitus quoque, ac Rusticus Episcopi fuissent consecrati. *Bed. l. 2. c. 3.*

At Phocas, pactis cum Gaiano inducijs, vires in Orientem vertit; nec tantum Corsoen Rom. Imperij fines inuadentem, sed Narsetem quoque, qui, Edessa potius rebellauerat, propulsare opus habuit, quod tum minus fœliciter præstitit, qua ex causa Leontium Ducem, ob rem male gestam, ignominia notatum, gradu mouit. *P. Dia. l. 17.*

Sterilitas maxima. Sequens annus, ex transactæ hyemis rigore insueto, qui vites, ac segetes passim ambussit, sterilitatem passus est maximam, ex qua annonæ caritas, ac dira fames orta est, quæ Orbem ferè vniuersum mirum in modum afflictauit. Chri. Ann. 605.

Patriarchæ Aquilẽsis & Gradẽsis. Seuero post hęc Aquileiensi Patriarcha vita functo, Schismate ea in regione adhuc vigente, duo exindè Patriarchæ extitere, Aquileiensis, ac Gradensis. Erat Gradus exigua Insula, ab Aquileiensi littore haud longè diffita, in quam, Barbaris olim ingruentibus, eius Vrbis Antistes confugerat, trãslatisque illuc eius Ecclesiæ thesauris, sedem ibidem, veluti in suburbana villa, collocauerat. Ea, vt olim Humni, ac Gothi, ita postmodum Longobardi haud

Digitized by Google

haud quaquam potiri valuerũt. itaque hoc tempore Aquileia Barbarorũ ſub Ditione cum eſſet, Gradus Rauennæ Exarcho parebat. quo factum eſt, vt, Seueri obitu, Agilulfus, per Schiſmaticos Epiſcopos, Ioannem; Romanus Exarchus, Catholicis Epiſcopis ſuffragantibus, Candidianum eligerent porrò Hic, quique illi deinceps ſubrogati ſunt, Gradenſes. Ille, ac Succeſſores, Aquileienſes, ſiuè etiam Foroiulienſes, quod eam Prouinciam non rarò incolerent, appellati ſunt. quæ neceſſariò fuerunt explicãda, nè rei ignoratione, quod multis. contigit, Lector veluti in tenebris coecutiret.

Moritur inter hæc Sabinianus, Pontificatus ſexto nondum menſe exacto. *Sabiniani obitus.*

Quod ad res ſpectat Orientales, Phoca, non tam de Perſarum armis, quam de Narſetis proditione ſollicitus; impunè illos debacchari ſinens, Hunc totis viribus adoritur. cæterum aperto illum Marte vincere cum nequiret, dolis aggreditur. itaque ſub ſacramenti, ſemel, atque iterum interpoſiti, religione, oblata homini venia, hac ſimulatione in poteſtatem receptum, per ſummam perfidiam viuum igni tradidit. *Phocæ perfidia.*

Chri. Ann. 605. Anno ferè integro à Sabiniani obitu exacto; Bonifacius, qui & ipſe Apocriſarij munere functus apud Phocam fuerat, Rom. Pontifex renunciantur. *Bonif. Rom. Pont.*

Ac-

Accidit hoc ipſo tempore, vt Conſtantina Mauritij Vxor, Filiæque eius tres, quæ hactenus Tyranni manus effugerant (Germano Patricio, qui Imperio inhiabat, id agente, quo Populi tumultus excitaretur) maximum in Templum confugerent. eas indè extrahere Tyrannus cum vellet, Ciriacus Patriarcha acerrimè reſtitit. quãquam verò ille vim metuens adhibere, ac proindè, ex more, dolos reſpiciens mulieres, vt libuit, in ſua habuit poteſtate, ſub iurisiurãdi religione ſponte in monaſterium migrare adactas; ira haud ſecius in Ciriacum exarſit, quodque tũ valuit, Oecumenici vſurpatione nominis illi interdixit alium à Romano Pontifice, appellari hoc nomine in poſterum haud quaquam ſinens. Hic plauſus excitant Nouatores, quaſi tum primum Romana Sedes Primatum adepta ſit, & Tyranno quidem nefario indulgente. *Hos puerilitèr, exultantes, hoc loco, vt alibi, egregiè Author caſtigat; quos alij quoque ante illum, in primis autem Remundus Rufus Gallus Author in luculentiſſimo de Rom. Eccleſiæ Primatu aduerſus Molineum Commentario coarguerat.*

Rom. Pont. Primatus.

Ciriacus porrò ea ex Phocæ ſententia, animo mirum in modum deiectus, haud ita multo poſt, mœrore cõfectus, obijt, ſucceſſorem nactus Thomam

mam Diaconum, qui Magni Templi fuerat Sacellarius.

Anaſt. Subinde Boniſacius Synodo Epiſcoporum amplius LXX. apud Vaticanum coacta, decreto iterum ſanxit, ne, viuente adhuc Pontifice, de Succeſſore ageretur; quo nefariæ deinceps molitiones ſublatæ ſunt, Synodi huius, vt reliqua huius Pontificis acta perijſſe dolendum eſt. quamquam non multa in perbreui Pontificatu ſtatuiſſe par eſt credere; quippè, nouem nondum menſibus exactis, obijt; cui eiuſdem nominis Quartus decem fere poſt menſes, ſubrogatur.

Synod. Romæ.

Chri. Ann. 607.

Boniſ. III. obitus.

Boniſ. IV. ſuccedit.

Diuturniora, per hæc tempora pontificia cur eſſent interregna, noſcere ſi quis cupiat, id ab Auguſtorum ex oriente conſenſu expectando accidiſſe ſciat.

At nouus Pontifex propenſiorem in ſe, ac Rom. Eccleſiam Auguſtum nactus (quod nemo Anteceſſorũ tentare eſt auſus) Pãtheon Agrippæ opus, quod adhuc miraculo eſt celeberrimum Romæ Delubrum Vindici Ioui, Diuiſque reliquis olim dicatũ, ſolemni ritu Deiparæ Virgini, ac Sanctis Martyribus conſecrauit.

Pãtheon Deiparæ conſecratũ.

P. Dia. l. 17. Hæc inter Byzantij nouæ à Tyranno Tragœdiæ exhibentur. Theodoſium Mauritij Filium quem in Perſidẽ proficiſcentem Nicææ diximus interceptum, adhuc viuere mendax fama

Noua Byzãtij tragœdia.

vul-

vulgauerat. Ea grauiter commotus Phocas Iuuenis Matrem, ac Sorores, quas in Monasterio tutò futuras, iure-
Phocæ Sæuitia. iurando fuerat pollicitus, extractas indè, eodem, quo Mauritium, loco miſere iugulauit, vt infœlices Fœminæ, ad cladis cumulum, demortuum Filium, ac Fratrem coactæ ſint agnoſcere parricidam. ad hæc nobiliores quoſque ſuſpectos habens, ex his complures morte mulctauit, innumeros diuturnioris pedore carceris extinxit. cõſtat ſanè horum condicionem miſertam Matronam nobilem hoc tempore ædes ſuas Conſtantiniano carceri amplificando, qui nullum hactenus incrementum acceperat, conceſſiſſe.

Perſarũ Victoriæ. Perſæ interim inferiorem, ac ſuperiorem Syriam nullo obſiſtente populati ſunt. Quo tempore Auguſtus aduerſa tentatus valetudine, ſanctum Virum Theodorum Siceotam accerſiri iuſſit, à quo, & morbo ſolutus, & à ſæuiendi libidine deterritus eſt. Chri. Ann. 608. *Cedrẽ.*

Verum homo ſæuus ad ingenium ſtatim redijt; ſequenti quippè anno nobilium Virorum Carnificina inſtaurata eſt, ità, vt Criſpus Auguſti Gener, & ipſe in diſcrimen nuper adductus, in Soceri caput coniurare coactus ſit, cuius tamen molitiones non niſi poſt biennium in lucem prodiere.

Perſarũ Victoriæ. At dum Phocas domeſticis intentus cædibus, Reip. curam negligit,

Perſæ,

Perſæ, poſt Syriam ſuperiorianno impunè direptam, Chalcedonem vſque progreſſi, Armenia, Cappadocia, Galatia, ac Paphlagonia potiuntur.

Exindè, Thoma Byzantij Antiſtite vita functo, Sergius ſublegitur. Hic ex optimo, qui tum erat, peſſimus poſtea factus eſt, Author, & Dux Monotelitarum, de quo deinceps dicendum erit. *Sergius Auctor monotelitarũ.*

Moritur hoc eodem anno Eulogius Patriarcha Alexandrinus, ad quẽ permultæ Magni Gregorij extant Epiſtolæ, quo cum, ex morum ſimilitudine, arctiſſimo amicitię vinculo iunctus fuerat. huius præclara etiam ſuiſſe literarum monumenta, quæ non extant, ex Photij in primis Bibliotheca edocemur. hunc Theodorus ſequitur biennio, non amplius, ſuperſtes.

Chri. Ann. 609. *Nicephl. l. 8. c. 44.*

Iudæi Antrochiæ, qui magno ibidẽ erant numero, Anaſtaſio Patriarchæ infenſi redditi, illum, facto in ædes impetu, trucidant: cadauer, pudendis, per ſummam ignominiam exſectis, oriqueinſertis, in Forum trahunt: ad hæc Ciuium cõplures, aut extra domos iugulant, aut cùm domibus incẽdunt. Re ad Phocã delata, eius iuſſu Bonoſus Oriẽtis nuper Comes delectus, qui in Perſas cum copijs properabat, in ſeditioſos mittitur, à quo abundè pœnæ de noxijs ſumuntur. *Iudæorũ ſeditio.*

Nec lætiores interim Byzantij res erant, cum etenim Auguſtus circenſes *Cædes Ciuiũ Byzãt.*

ſpe-

spectaret ludos conuicijs appetitus, promiscuè sontes pariter, atque insontes abtruncari à militibus iubet. tum alios permultos, insignes plerosque Viros, qui eius in Hippodromo occidendi consilium inierant, supplicijs afficit.

Hoc tempore Gallia Ciuili ardebat bello: Italia sub Longobardorum gladio gemebat: Africa, Heraclio Authore, ac Duce, bellum aduersus Phocam moliebatur. cæterum Annum à rerum Ecclesiasticarum narratione vacuum cogimur prætetire.

Synod. Romæ. Itẽ Toleti. Gũdemarus At non perindè subsequentẽ, quo, Christo Mellito ex Anglia Romam reduce, Synodus a Bonifacio de rebus Anglicis acta Romæ est. Toleti quoque coacti Hispaniæ Episcopi sunt Gundemaro Rege id expetente. *Bed. l. 2. c. 4.*

Hisp. Rex. Io: Eleemosinarius Hic Vuiterico successerat, is autem alteri Liubæ, quem Recaredus præcesserat. Eodem hoc anno Ioãnes cognomento Eleemosinarius Alexandrinæ Ecclesiæ præfectus est. *de quo plura hìc Author ex Leontio, qui res ab eo preclarè gestas scriptis mandauit.* *Apud Sur. 23. Iã.*

Quod ad politicum rerum statum pertinet memorabilis hic annus est Phocæ Tyranni cæde, Heraclij ad Imperiũ euectione. Is classe ex Africa, vbi à militibus Imperator fuerat appellatus, Byzantium delatus, Tyranno, nauali prelio, superato (cum iam animos, qui *Nicephl. 18 c. 26.*

Heraclius Imp.

illum

illum oderant, reſumpſiſſent) nullo obſiſtente, omnium cum plauſu rerũ potibus eſt. Photinus tum quidam, cuius Vxor ſtuprum paſſa à Tyranno fuerat, Regiam cum militibus ingreſſus, Solio illum detractum, ac purpura exutum, ad Heraclium ducit; qui eum intuitus, *ſiccine*, inquit *Remp. adminiſtraſti?* at ille, ferociam vtcumque reretinens, nec priſtinæ omnino oblitus fortunæ; *tuum*, inquit, *erit eam rectius adminiſtrare*. tũ Heraclius iubet manus illi primò, tum pedes. mox humeros, dein' pudenda, caput demum amputari, reliquum milites cadauer in Foro exurunt. porrò Criſpus Tyranni Gener, qui Heraclium in adipiſcendo Imperio adiuuerat, Cappadociæ ab eo Præſes eſt factus. cæterũ cum occultæ in Auguſtum molitionis cõpertus eſſet, in ordinem redactus, atque in Clericum attonſus, ſolum vertere coactus eſt.

miſeræ Phocæ cupidi-

Theod Balſ. in Cã. 13. Baſil. ep. ad Amphil Chri. Ann. 611.

Illud de Phoca haudquaquam ſilendum eſt, optaſſe illum, quò milites audaciores redderet, lege per Sacerdotes ſtatui, vt qui in bello occubuiſſent, vti martyres colerentur. hos tamen conſtantiores reperit, quam vt impio Principi blandiri voluerint in re nefaria ſtatuenda. Perſæ interim victorijs aſſueti; Cæſarea ampliſſima Cappadociæ Vrbe potiuntur, predam indè ingentem, ac captiuorum numerum

Phocæ cupido

pœnè innumerum abducunt.

Quo tempore Eudocia Heraclij Vxor Filium peperit eiusdem cũ Patre nominis, quem & Constantinum appellarunt. porrò ipsa, haud ita multo post, morbo decessit.

At res hoc anno apud Occidentem gestæ obscuræ omninò, scriptorum inopia, remanserunt.

Rom. Imp. rij clades.

Vix dum Persæ victorijs exsatiati, ac prædis, arma posuerant, cum Sarraceni omnia flãma, ac ferro vastarunt; dum Hæraclius Epiphaniã filiam, præpostero in eam studio, Augustam appellatam, à Sergio Patriarcha coronandam curabat. quod ipsum rectius cum filio recens nato mox præstitit. Chri. Ann. 612. *Theoph. in Heracl.*

Quo tempore Gallorũ Rex Theodoricus Tyrannũ per omnia referens, corradendæ in primis pecuniæ intentus erat. itaque B. Columbanum, qui tum clarus eo in Regno habebatur, asseueriorem scelerum obtrectatorem, ac vindicem expertus, Regno pellit. at is tyrannidem, Regis morte, propediem desituram, Clotarium Gallia latè potiturum, palam prædixit. cæterũ Columbani res præclarè gestas nosse siquis cupiat, Ionam eius vitæ scriptorem apud Bedam consulat.

B: Colũbanus. *Ion. in vit. apud Bedam.*

Annum à consuetis excursionibus Persæ destiterant, cũ iterũ, pristino ex more, Syriam inuadunt, Damascũ Regiam Vrbẽ capiunt, ac fœdè diripiũt. Chri. Ann. 613.

At

At Heraclius quaſi nondum ſatis prouocatus, alia omnia, quam iuſtam interim vltionem meditatur. quippè hoc ipſo tempore nouo ſibi cõiugio Martinam Neptem, inceſtis nuptijs, copulauit, Sergio illas Patriarcha chriſtiano ritu conſecrante, non modo, quod eius erat muneris, non obſiſtente. *Heraclij inceſta nuptiæ*

Hic idem annus eſt, quo Theodobertus Rex Gallorum à Theodorico Fratre victus, captuſq. Clericatu tum quidem initiari coactus, verum haud ita multò poſt, per ſummum nefas, interemptus eſt. ferunt B. Columbanum antequam poſtremùm cum Fratre confligeret, Theodobertum adiuiſſe, eique, vt Clericus fieret, ſuaſiſſe. id cum ille, quique cum eo erant, riſu excepiſſent, Sanctus Vir, quod ſpontè nollet, inuitum facturum prædixit. *B. Colũbani prædictio.*

Ion. in vit.

Hoc pariter anno, qui Regni fuit ſextus, ac quinquageſimus, Rex Anglorum Edilbertus moritur, Eadualdo Filio degeneri hærede relicto, qui ad Idololatriæ ſcelus, & Chriſtianorum vexationem illud addidit, vt Nouercæ nuptijs pollueretur. auxit Chriſtianæ rei ea in Inſula iacturam Sabareti quoque Orientalium Saxonum Regis obitus, qui, Chriſtianus cum eſſet, Filios tres antiquæ cultores ſuperſtitionis reliquit. itaque Mellitus, & Iuſtus in

Bed. l. 2. c. 5.

Edilberti obitus.

Sabaretus.

Digitized by Google

Galliam ſecedere coacti ſunt.

Cæterum Edilberti filio, quem diximus, præter ſpem omnem Chriſti fidem amplectente, collapſa Anglicana Eccleſia, magno Dei beneficio, reſtituta eſt, cum iam Laurentius quoque fugam in Galliam meditaretur. itaque, & qui iam abierant, Mellito, ac Iuſto, poſt annum, reuerſis, Chriſtiana apud Angliam fides maiora in dies incrementa eſt conſequuta. Chri. Ann. 614.

Bonif. PP. obitus. Obijt hoc anno Bonifacius Pont. cui menſe ferè ſexto Deuſdedit ſublegitur.

Deuſdedit ſuccedit. Exindè Theodoricus, veneno ab Auia Brunichilde propinato, ſeu quod alij tradere videntur, fulmine ictus, interijt. eius Regnum Brunichilde tum quidem adnitente, Sigebertus Filius adeptus eſt; de quo illud traditur memorabile, cum Fridiburgæ Gunzonis Ducis Filiæ nuptias Regia eſſet pōpa celebraturus, illa, Templum ingreſſa, regali ibidem amictu depoſito, Sanctimonialis habitum ſumpſit Regem obteſtata, vt ſe voti compotem fieri permitteret: ille, pro inſita pietate, diuino eam ſponſo, haud grauatè, ceſſit. cæterum præclaræ indolis Adoleſcenti Theodorici Patris, Brunichildis Proauiæ ſcelera obfuerunt; haud etenim ità multò poſt à Clothario acie victus, captuſque, cum Fratribus alijs quatuor, ipſaque pariter Proauia interimi-

Aim. l. 3. c. 100.

Fridiburgæ facinus.

Sur. in vit. S. Gall. 16. Octobr.

Aim. l. 4. c. 1.

Digitized by Google

rimitur. hæc autem vt non vulgarium criminum, pœnas lueret non vulgares, Victoris iuſſu, ſeditiosè etiam cunctis expoſcentibus, principio ignominiæ cauſa Camelo impoſita, ad Populi ludibrium circũducta, denique ab equis in diuerſa incitatis fœdè diſcerpta eſt: ſeu, quod alij tradunt, ferocientis equi caudæ crinibus ſubligata, calcibus ab eo ad laſſitudinem appetita, tum per Vrbem tandiu raptata eſt, dũ fatiſcentibus paulatim membris, ſoloque hærentibus, moleſto equus pondere leuatus eſt; Fœmina regnandi cupidiſſima, cuius opera, aut conſilio, præter alios innumeros, decem Reges fuiſſe extinctos fama erat. Ex Gallia Orientis luctus nos reuocat, vbi Rex Coſroes Syriam iterũ inuadens, poſt alias Prouinciæ Vrbes, Hieroſolymam expugnat: Chriſtianos captiuos magno numero (nonaginta amplius millia fuiſſe tradunt) Iudæis diuendit, à quibus non ſeruitutem ſeruire, ſed dira ſupplicia ſubire miſerabiliter coguntur. Zacharias Vrbis Præſul cum Templi gaza in Perſidem aductus, Crux ipſa ſacroſancta, veluti opimum ſpolium, ablata eſt.

Brunichildis exitus horrẽdus.

eius ſcelera.

Hieroſolima capta.

Crux ablata.

Leont. in vit. apud Sur. Enituit hoc tempore Ioannis, quem diximus, Alexandrini Antiſtitis charitas, & effuſa in omnes munificentia; ſiuè in profugis Hieroſolyma, ac Paleſtina vniuerſa. Ciuibus alendis, ſiuè

in captiuis redimendis. defleuit huiuſmodi Hieroſolymitanum excidiũ, veluti alter Hieremias, Antiochus Monachus Paleſtinus, cuius opus ſunt centum vndetriginta, quæ extant, homiliæ.

Antiochus Monachus.

tom. 2. bibl. sãct.

Satis conſtat barbarum Regem ità fuiſſe reueritũ ſalutis noſtrę tropheum, vt nec auſus fuerint ab ipſa, qua clauditur, theca ſignaculum amouere. illud porrò admirabilius; quemadmodum etenim, qui eadem pependit in Cruce, tum victor extitit, cum victus, morte obita, viſus eſt, ità Crux ipſa, cum à Victore eſt capta, Victorẽ ipſum tum vicit, & Chriſtianum Populum ab aſſiduis demum cladibus liberauit.

Suid. in Heracl.

Adoin Martyrol. 14. Sept.

Crucis virtus

Hoc tempore Siſebutus, qui quartum iam annum in Hiſpania regnabat, Iudæorum ſexaginta millia, quà blandis monitis, ac ſuadelis, quà exilio, miniſque alijs intẽtatis, ad Chriſti Fidem traduxit. eundem in Iudæos zelum Heraclium quoque poſtea habuiſſe conſtat, qui & edictis illos ad perfidiam deponendam vbique compulit, &, idem vt preſtaret, author Dagoberto Clotharij Filio Gallię Regi fuit. hoc idcirco ab Heraclio præſtitum quidam tradunt, quod in fato eſſe percepiſſet, fore, vt Romanum olim Imperium à *Circumciſis* eſſet occupandum. quod ſanè vaticinium, quale-

Siſeb. Hiſp. Rex.

Iſidor. Chrõ.

Vaticiniũ de circũciſis.

cum-

cumque in Sarracenis poſtmodùm, ac Turcis, & ipſis circumciſis, impletum vidimus. cæterum ſuadendam potius Infidelibus Religionem, quam imperandam, Patrum, ac ſacrorum Canonum authoritate, ipſoque vſu compertum habemus.

Chri. Ann. 615. Altero à captis Hieroſolymis anno, Coſroes Ægyptum inuadit Lybiam indè, Cartaginem vſque, populatur, ingentemque indè prædam, & captiuorum numerum abducit ad Ægypti, ex Perſarum incurſione, cladē, eam quoque additam hoc tempore tradùnt; Nilus ex conſueto haudquaquā exundauit, ex quo mira annonæ caritas ſequuta eſt; quæ Ioannis Patriarchæ largitatem magis magiſque commendauit. *Leont. in vit.*

Nilus nō exū dat. ānonæ ĩdè caritas.

Nec ſatis viſum eſt diuinæ in mortales vltioni, vt tot cladibus Oriens ſubiaceret. hoc quippè anno Occidentalis quoque, quod reliquum Imperij erat nutare cœpit, Ioanne Neapolitanæ Vrbis in Italia Præfecto rebellante, à quo Ioanni Exarcho illata mors eſt, tyrannidis rudimentum. ad hunc porrò debellandū miſſus ab Heraclio Eleuterius nouus Exarchus, poſt vltum, Tyranni morte, Anteceſſorem, in Tyrannum ipſe erupit, quod tamen non niſi poſt quadriennium factū eſt. *Anaſt. in Deuſd.*

Tyrānni in Italia.

Infauſtus pariter hic annus Italiæ fuit ob vehementes, quibus concuſſa

Digitized by Google

est, terremotus, sequutāque indè ele- *Mar-*
Deusd. phantiæ vulgarem luem. tum verò ac- *lyrol* 8
Papæ cidit, vt S. Pontifex Deusdedit, dum *Nou.*
mira- huiusmodi morbo laborantes inuisit,
culum ex his vnum, in quo Christum agnouit, deosculatus, diuino miraculo, morbo liberum statim reddidit.

Clotharius interim totius feræ Galliæ Imperio potitus, sanctiores quosque Regni Viros, Episcopos in primis, impensè coluit. atque in consilia adhibuit; de quo illud traditur scitu periucundum, cum campanæ sono, quæ in D. Stephani templo apud Senones erat, fuisset delectatus, Parisios eā transferri iussisse; id cum ægrè ferret Sanctus Senonensium Episcopus Lupus, Campanam pristinum sonorē amisisse. quod cum Rex animaduertisset, eam, vndè ablata fuerat referri, imperasse. mira res: vbi primum ad Pontem Senonicum est ventum pristinus ei sonus est redditus, qui à septimo vsque milliario auditus in Vrbe est. ex quo constat campanæ in Templis vsum, quemadmodum non, vt hodiè, frequentissimū, ita alicubi iam tum fuisse.

Sur. in vit. S. Lup. 2 Sept.

Cāpanæ vsus.

Hoc item anno mirificus ille Dei cultor Columbanus Regum sceleſtorum terror, ac vindex, moritur IX. Kal. Decembris, quo die annua eius memoria ab Ecclesia recolitur.

S. Colūbani mors.

Ion. in vit.

Exindè moritur Rex Longobardorū Agilulfus vbi annos regnasset XXV.

Chri. Ann. 616.

Ada-

P. Dia. l. 4 c. 5. de geſt. long.

Adaluualdo filio ſub Theodolindę Matris tutela relicto.

At Perſæ Carthaginem ſuperiori anno fruſtra tentatam, iterum adorti, vi capiunt, captamque diripiunt Heraclio interim obdormiſcente, & filijs tantum prouehendis intento; nam & Maiorem natu hoc anno Conſulem, & Minorem, ex Martina genitum, Cæſarem appellat. *Carthago à perſis capta.*

Porrò quod Zacharia, vt diximus, in Perſidem abducto, Hieroſolyma Paſtore eſſet deſtituta; Modeſto Monaſterij cuiuſdam Præfecto ea adminiſtratio demandata eſt. Is non quæ ad animarum tantum curam ſpectare videbantur, ſtrenuè peregit, ſed, alter veluti Zerobabel, inſtaurandis quoque Vrbis Templis Perſarum irruptione incenſis, aut dirutis, operam impendit, vt mirum viſum ſit rem tantam à Monacho animo concipi, ne dum opere impleri potuiſſe.

Chri. Ann. 617.

Poſt hæc tertio Pontificatus anno moritur Deuſdedit, ob vitæ ſanctitatem inter cæli Ciues Eccleſiæ conſenſu, adſcriptus, cuius rerum geſtarũ memoriam ſcriptorum inopia interciſſe, iurè dolemus. Huic poſt ſexquimenſem ſucceſſor datur Bonifacius hoc nomine quintus. *Deuſd. Papæ mors.* *Bonif. V.*

Quo tempore Eleuterius, quem diximus, Italiæ Exarchus, tyrannide arrepta Regioq. nomine aſſumpto, Romam *Eleut. Tyrãnus.*

mam dum pergit, à militibus interficitur, caput Byzantium ad Heraclium mittitur.

Synod. Matiſcone. Cogitur hoc anno Matiſcone Synodus ad Euſtaſij cauſam diſceptandam, qui B. Columbano in Luxouienſis Monaſterij adminiſtratione ſubrogatus fuerat, in quem, liuore quidam ducti, multa ſeſe obiecturos pollicebantur; quamquam, non tam Hominem, quam vitæ inſtitutum à Columbano traditum impugnabatur; vitio etenim illi dabant comæ, præter aliorum morem, præciſionem: Crucis ſigni crebriorem vſurpationem: orationum, ac Collectarum, in Miſſis celebrandis, multiplicationem, & huiuſmodi alia, quæ, vt tum quidem non improbata, ita poſtea vſu ferè vbique inter Monachos recepta, Eccleſiæ aſſenſu probata ſunt, quicquid obiatrent noſtrates etiam Nouatores.

Ion. in Euſt. apud Bed.

Calũnia in Monachos.

Exinde nouã Auguſtus ad Coſroẽ Legationem inſtituit, antiqua in ipſum collata beneficia in memoriam reuocans, cum, Regno profugus, Mauritij Benignitate, magnaque impenſa eſt reſtitutus. aliaque his perſimilia addens, quæ naturæ legibus parentem hominẽ mouere ad concordiã potuiſſent. cæterum apud elatũ victoriis Barbarum habere locum ratio nulla tum poterat. ferunt inter iniquas Pacis conditiones eam primam præſcripſiſſe, vt Heraclius,

P. Dia. l. 18.

Coſrois arogãtia.

clius, cunctique Rom. Imperio ſubditi mortales, Chriſti fidem deſererēt, Perſarum ſuſciperent Religionem; quo haud dubiè Rex impius diuinam in ſe iram conciuit, non tantum Heraclij animum, ob Legatos contemptui habitos, dimiſſoſque, ac ſacrilegam optionem, excitauit.

Chri. Ann. 618. *Bed. l. 2. c. 8.*

Iam verò de Angliæ rerum ſtatu certior Pontifex Bonifacius factus, gratulatus per literas Iuſto, qui Roffēſis erat Archiepiſcopus, Palliū, eidem plenitudinis ſignum poteſtatis tranſmiſit.

At Rex Auarum Gaienus, quo de ſæpius iam meminimus, Heraclio ſub Pacis nomine decepto, ipſa Vrbis Regiæ ſuburbana impunè eſt populatus.

Nouel. 2. l. 2. Edidit hoc ipſo tempore Auguſtus ſanctionem Sergio Antiſtite exigente, ne quis, niſi in defuncti locum, Clericus fieret. hoc ideo ſancitum conſtat, quod, creſcente in dies illorum numero, ijs alendis Eccleſiæ redditus haud ſupperetrent. *Sãctio de Clericis.*

Chri. Ann. 619. *Iſidor. Chrō.*

Siſebuti Hiſp. Regis anno IX. Hiſpalenſis Synodus quæ & Spalēſis appellata eſt, celebratur, in qua Eccleſiarum complurium controuerſiæ per Seſſiones ſingulas fuerunt compoſitæ. *Synod. Hiſpalenſis.*

nec ità multò poſt Rex ipſe Siſebutus moritur, pietate, ac munificentia eximius, bello quoque ſtrenuus, cui Recaredus tenellus filius hæres extitit; *Siſebuti obitus.* *Recaredus.*

quo pariter post sex, non amplius, mē-
Suin- ses sublato, successit Suintilla. Hic, pul- Chri.
tilla. sis qui Rom. Imperij nomine aliquot Ann.
ea in prouincia adhuc Vrbes tenebāt, 620.
Hispania vniuersa potitus est. sed hæc *Cedr.*
ad sequentem annum spectant, quo
Heraclius, inita cum Gaiano Pace, ad-
uersus Cosroem exercitum conscri-
bit, totusq. in Persica expeditione est,
pecunia ab Ecclesijs mutuo accepta,
sacris insuper earū donarijs, vasisq. cō-
flatis; neque id Byzantij tantū, sed per
vniuersas Rom. Imperij ditiones factū,
Quæstoribus ad hæc dimissis, constat. *apud*
venit itaque Alexādriam Nicetas Pa- *Surd.*
tricius V.C. pecuniæque vim non mo- *23. Iā.*
ingens dicam ea ab Ecclesia recipit Ioanne
miracu- Antistite, vt non repugnante, ità, quod
lū. pauperum esse diceret, nequaquam
exibente. res tum accidit memorabi-
lis. allatæ ad Ioannem eo ipso tempo-
re mellis amphoræ aliquot, in eius
ædes statim inuectæ, pro melle au-
rum habere comperiæ sunt. quo,
Nicetas, cognito, non ablatam mo-
do pecuniam reddidit, sed ex suo
insuper auri libras CC. elargitus est.
cæterum cum, ad Heraclium profe-
cturi ambo, apud Cyprum Insulam
Io: Ele- excendissent (ex qua Ioannes ortum
emosi- ducebat) is, ad cælestem hinc Regem
narij o vocatus, occubuit. Chri.
bitus. Duodecimum Heraclius Principa- Ann.
tus agebat annum, cum in Persas de- 621.
mum

Misce. mum proficiscitur. sub discessum Ser- *Persi-*
& Ce- gium Patriarcham alloquutus, *in Dei,* *ca ex-*
dren. inquit, *ac Deipara, tuisque manibus* *peditio*
hanc Vrbem, ac Filiũ relinquo meum.
tum Christi sacrosanctã Imaginem nõ manu factam, qua de sæpius meminimus, præferens dextra, militibus, sacramento interposito, pollicetur, filiorum in posterum eos se loco habiturum.

Erat Persarum Dux Saes instructis cum copijs non longè à Chalcedone. Is igitur spe pacis facta, Heraclium in colloquium inuitat, Legatosque ad Cosroem vt mittat haud ægrè persuadet. at Rex Barbarus Legatis re- *Cosroïs*
ceptis. eos in custodiam tradit: Soem *perfi-*
Ducem, quod Augustum alloquutus, *dia, ac*
illum non cepisset, ad seque vinctum *fastus.*
non transmisisset, detracta cute, supplicio immani afficit; tantus fuit hominis tumor, qui iam se non Christianos tantum, sed ipsum Christianorum Deum vicisse gloriabatur.

Heraclius spe pacis omni abiecta, *Hera-*
Cappadociam, atq. Armeniam petit: *clius*
cumque illum Cosroes ibidem Hye- *prospe-*
maturum crederet, deflectit in Persi- *ri pu-*
dem: hostiles copias, quæ ipsius vesti- *gnat.*
gia sectabãtur, velitationibus vbique fundit, fugatque: tum, exercitu ad hyberna in Armeniam dimisso, Byzantiũ ipse reuertitur. nec alia cum Persis hoc anno ab eo gesta referuntur.

Tran-

S. Anastasius mart.

Transfugerat ad Romanos Anastasius Persa, hoc post Baptismum nomine appellatus, cum antea Magundat vocaretur. hic postea insigni Edessiæ martyrio est coronatus; hoc verò tempore, non Christi tantum fidem, sed monasticum quoque institutum amplexus est. *Sur. 22. Iã.*

Iam verò hyeme transacta, Armeniam Augustus repetit; dein' Persidem infesto milite inuadit. At Cosroes ille non terræ tantum, vt sibi videbatur, sed Cæli quoque Victor, qui in Gazacote erat Vrbe, cum armatorum millibus non minus XL. Heraclio aduentante, fugam turpissimam capessit in Mediam. Vrbe itaque potitus Cæsar, in qua Cræsi thesauros fuisse memorant, hostem insequutus, obuios quosque cædit, aut latè disijcit. ex his millia quinquaginta âplius capit, quos tamẽ, clementia vsus singulari, liberos actutum dimittit. tum verò assequi se Hostem posse alieno anni tempore despe-rans, in hyberna iterum exercitum abducit. Chri. Ann. 622.

Cosroes turpiter fugit.

Heraclius captiuos dimittit.

Interim Cosroes resumptis vtcumque animis, ac viribus, copias trifariam diuidit, harum Ducibus, vt Romanos circũuallatos adoriantur, præcepit. horum duo, alio non expectato, ne cum eo certam, vt sibi pollicebantur, victoriam communicarent, ac prędam, cum Romanis confligunt, ac Chri. Ann. 623.

tur-

turpiter vincuntur. præſtò ſtatim fuit exercitus pars reliqua: ab ea, cum alijs ex fuga retractis, prælium atrox inſtauratur, à quo Romani haud ſecius victores recedunt, hoſtibus ad internecionem cæſis. nec plura hoc anno ab his geſta narantur. *iterũ atq. iterũ vincit.*

Chri. Ann. 624. Subit annus Perſici belli quartus Romano militi ſuperioribus laborioſior, quo, Euphrate ſuperato, Sarum inde Fluuium tranſmiſit. hìc dum quietem capere ſe poſſe putat, adeſſe Hoſtem, ac pontem ſubire ſenſit. tum Heraclius, vt in re trepida, ſuos ad prælium hortatus, primus ipſe ponti, ab hoſtibus iam inſeſſo, ſuccedit, quo loco ſingulari eum certamine excipit enormis proceritatis Miles Perſa: at verò Heraclius gygantæa hominis ſpecie ità non eſt territus, vt illum, non vno confectum vulnere, in amnem deturbauerit. qua re cecidere Hoſtibus animi, vixque ad fugam vires ſuperfuere. *Euph. trãſit. Gygãtẽ ſingulari certamine vincit.*

Mellitus interim Dorouernenſium apud Angliam Epiſcopus Vir apoſtolicus, mortalis vitæ iactura, immortalem recipit, ab Eccleſia quoque in ſanctorum numerum receptus. *Marty rol. 24 Maij.*

Chri. Ann. 625. *Theoph & Cedrẽ.* At Coſroes alia ſe ratione bello ſuperiorẽ fore deſperans, illud in Romanum ſolũ transfert, Sclauinis, ac Bulgaris, alijſq. à Septemtrione, Barbaris, in Heraclium ſollicitatis, Gaiano in primis quocum Heraclius fœdus pepigerat. *Gaiani perfidia.*

gerat,cui & filios. & Romani tutelam Imperij reliquerat.ergò Rex perfidus, collectis ex suis,ac Barbarorum natione reliqua exercitu formidando, Byzantium delatus,Vrbem terra,marique obsidet, dũ interim Sambaras Persarũ Dux Chalcedonem ex aduersa maris parte acriter oppugnat, vterque tamẽ in cassum obnitens. quippè, vtraque classis ventorum impetu;terrestres co-
Deipa. piæ,intestinis discordijs,periere, Dei-
Byzãtiũ liberat. para,haud dubiè, cuius se,post Deum, tutelæ Byzantij Ciues crediderant, opem ferente,quam & ex Vrbe in sua properantem castra obsidentes Barbari conspexere, & Heraclij Coniugem rati, quæ ad Gaianum de Vrbis deditione accederet colloquutura debito Augustæ honore prosequuti sunt. Persæ quoque Chalcedonis obsidionem, in longius tractam, demum soluerunt.

Heraclius porrò eisdem quibus Hor- *Bed. l.*
Gazari hodiè Turcæ. stis, artibus vsus, excitos ab Caspio *2.c:10* Gazaros,qui nunc Turcæ sunt,à tergo in Hostem immittit; sed hæc ad sequentem potius annum spectant.

Eduinus Angl. Rex. Hoc tempore Eduinus Borealium Anglorum Rex Edelburga Christiana fœmina,Edilberti olim filia,Vxore ducta, Christiana & ipse postea susceptit sacra,Paulino,quem vna cum Mellito, ac Iusto subsidio in Angliam missum à Gregorio diximus, instituente. Re-

gios

gios Coniuges literis, *quæ hic recitantur*, ac muneribus proſequutus hoc anno eſt Boniſacius Pontifex, qui haud ita multo poſt viuere deſijt pontificatus anno VIII. rebus ipſius geſtis obliuione, æquè, ac Anteceſſoris, ſepultis. *Boniſacij PP. obitus.*

Chri. Ann. 626. Sex fere poſt menſes ſucceſſor Bonifacio datur Honorius, qui diuinum in Templis cultum mirificè auxit. *Honorius ſucceſſit.*

Heraclius Turcarum, quos diximus, forti, fidaque vſus opera aduerſus Perſas, hyeme ingruente, ab eis deſeritur. quorum inſperato abſceſſu ità animũ non deſpondit, vt non longè poſitas hoſtiũ copias aggredi alieniſſimo anni tempore non dubitauerit. prælio itaq. audacter inito, paucis admodum ex ſuis amiſſis, inſigni victoria potitur, quam fœliciter ſtatim proſequutus, Coſroem longius aufugere, regias, quas incolebat, Villas, regia refertas ſupellectili, Romano militi cedere compellit. *Heraclius à Turcis deſeritur. iterũ vincit*

Per idem ferè tempus Anaſtaſius Perſa, quem, poſt receptam Chriſtianam fidem, Monachum quoque factũ diximus, ad Paleſtinæ Præſidem, quæ tum Perſis parebat, delatus, quæſtionibus acerbiſſimis ſubijcitur, quibus cum ſe inuictum præſtitiſſet, ad Coſroem ipſum glorioſius triumphaturus mittitur.

Hæc inter Clotarius Dagobertum *Dagobertus.*

Fi-

Filium Regni administrationi admouet ex Arnulfi Metensis Præsulis educatione, optimis tum quidem moribus imbutum.

Adaluualdus. Quo tempore Adaluualdus Rex Longobardorum, quod emota esset mente, venificio, vt traditur, fascinatus, Regno deijcitur. *P. Dia. l. 4. c. 5*

Arioualdus Arioualdo eidem, Arriano homine, subrogato; quo factum, vt Honorius, incassum tamen, Exarchi ope implorata, Adaluualdum restituere conatus sit.

S. Anastasij martyrij. Altero, quam captum Anastasium diximus, vertente anno, ad Cosroëm fortis Atleta missus, initum pro Christo certamen consummauit, insignem martyrij palmam consequutus. Chri. Ann. 617. *Sur.* 22. *Iã.*

At verò Cosroës, Seleuciæ cum esset, dificili correptus morbo, Mardesæ Filij coronandi, consilium init. id cum maior natu filius Syroes persensisset, inito, cum Heraclio, fœdere, Patrem capit, captum, omni cruciatuum, ac contumeliarum genere afficit: acubus demum confossum necat; sceleſtum Regem ita Numine vlciscente. potitus indè Regno, Mardesam quoque, Fratresque alios interimit. captiuos apud se Romanos soluit, in quibus Zachariam Hierosolymitanum Patriarcham: sacratissimum Crucis Lignum ità vt fuerat à Patre abductum, &, ne resignata quidem theca, sanctius custoditum, reddit. Palestina, reliquaque *Theoph. & Cedrẽ.*

Syroes Cosrois fil.

Patrẽ necat.

itẽ fratres.

captiuos soluit.

Crucẽ reddit

Sy-

Bed. l. 2. *c.* 24

Syria, ac cæteris Rom. Imperij ditionibus, æquo animo, cedit.

Cæterum non apud Orientem ſolum, ſed apud Occidentem quoque Crucis virtus mirificè inclaruit, Eduino Angliæ Rege ſacro fonte abluto, Chriſtiana fide longè, latèque, ea in Inſula, propagata.

Chri. Ann. 628.

Heraclius

Heraclius, qui, Pace cũ Siroë compoſita, ex Perſide Byzantium ſe receperat; ſequentis anni Vere ineunte, Hieroſolimam proficiſcitur. inire Vrbem cum vellet pompa, atque habitu triumphali, ab occulta quadam vi inhibitum ferunt; tum ab Vrbis Antiſtite monitum, vt Chriſti potius humilitatem præſe ferret; nudis pedibus, obſoletaque indutum veſte, Crucem humeris in Caluarium Montem detuliſſe. exindè Iudæos, Vrbe pulſos, tertio ab ea milliari exulare iubet.

Hieroſol.

Crucẽ humeris geſtat.

Iudæos Vrbe pellit.

Poſt hæc Syriam petit, quam dum luſtrat, Indorum ſimul, ac Francorum Legationes audit. cæterum Edeſſæ dum moratur ocioſus, curioſis de Fide diſputationibus impenſius addictus, Sergio Patriarcha praua ipſum doctrina imbuente, Monotelita effectus eſt; quæ poſtmodum Hereſis Catholicam Eccleſiam mirum in modum perturbauit.

Monotelita euadit

Perſarum interim Rex Syroës, alterò ab inito Principatu anno, à Sarbara Duce, ſeu, quod alij tradũt, Adeſertru-

Perſarũ Regni viciſſitudines.

Digitized by Google

trucidatur. neq. Is scelere diu gauisus est, septimũ intra mẽsem & ipse interẽptus, Barraza suffecto, qui pari mẽsiũ spatio regnauit, successorẽ nactus Barahanem Cosrois filium, cui Hormisda intra annum succedit; quo à Sarracenis pulso, Regnum ad Arabes est delatum. hoc pacto, formidandum paulò ante terrarum Orbi Regnum, citò collapsum est.

Sequenti anno Heraclius Imperij sui Vicennalia celebrauit, cętera ocio- Chri. Ann. 629.
sus; nisi quantum ocio deterius Fidei negocium, ac perstiferæ illum disputationes distinuere disceptatorẽ namque Anastasium Iacobitarum Præsulẽ nactus, Eutychianum hominem, dum ad Catholicam eum fidem perducere conatur, Monotelitarum ipse hæresi magis, magisque implicatur.

Mahometes. Trigesimo sæculi huius anno Mahometes, fatale portentum Christianæ Religioni, moritur; qui monstrosam Sectam ex diuersis conflauit disciplinis, illamque, principiò Vates, mox comparati exercitus Dux, armis in Arabiam intulit. Hunc sequuti postmodũ Sarraceni, ac maioribus in dies incrementis aucti, eam, qua funditus deletum est, Orientali Imperio claudem iutulere. Chri. Ann. 630. *Io: Da. de Hæres. in fin. Leon. Chalc. l. 3.*

Hoc eodẽ anno, Gregorio Patriarcha Alexandrino vita functo, Heraclio suffragante, Lazorum Antistes Cyrus sub-

ſublegitur, quo pariter propinante infœlix Auguſtus noui dogmatis venenum hauſerat.

At verò Honorius Rom. Pont. Fortunato Gradenſi Patriarchæ, ob hæreſim depoſito, Primogenium ſubſtituit.

Hoc eodem tempore in ſumma Eccleſiæ pace, apud Legionem Hiſpaniæ Vrbem, Vincentius Abbas, Arrianorum ibidem opera, martyrij palmam adeptus eſt. *S. Vincẽtius Abb. mart.*

Chri. Ann. 631. Dum Heraclius, Sergio in primis ſtimulante recensortã Monotelitarum Hæreſim roborare omni ope nititur, vltore Deo, Arabes Rom. Imperium adoriuntur. *Clothærius.*

Eodem fere tempore Clotarius Regni anno quarto, ac quadrageſimo extremum obijt diem Dagoberto Filio ſuperſtite, quem Regni anteà participem fecerat.

Chri. Ann. 632. *Aim. l. 4. c. 19. Sur. 6. Febr.* Cæterum Dagobertus amore prolis, Vxore ſterili per ſummam iniuriam electa, Virginem Deo ſacratam e Monaſterio raptam thori conſortem effecit, Epiſcopis nequicquam reclamantibus in quibus Amandus quod acrius in Regis facinus inueheretur, exilio mulctatus eſt; qua Vir ſanctus occaſione benè vſus, Gentilibus, qui in Vaſconia adhuc erant, quique in Belgio, Chriſti fidem fœliciter annunciauit, ex quo maxima ad Chriſtianam Religionem acceſſio facta eſt. *Dagobertus* *S. Amãdus*

Eo-

Digitized by Google

Arabũ Victoriæ.

Eodem anno Arabes, Duce Eubumere Mahometis succeſſore, Paleſtinæ Præſide acie victo, Gazenſem latè Regionem populati ſunt.

Eo dein Duce morte ſublato, Haumarum ſubſtituunt. Is prælio cũ Theodoro Auguſti fratre inito, turpem eum in fugam vertit, qua re territus Auguſtus ipſe, qui Edeſſæ tum erat, trepidus Byzantium ſeſe recipit; Sacroſancto Crucis Ligno Hieroſolymis, ne in hoſtium iterum poteſtatem recideret, abducto. Chri. Ann. 633. *Bed. de loc. sãct. c. 20*

Crux Byzãtiũ defertur.

Hoc demum anno, quæ priuatis hactenus diſputationibus enutrita eſt Monotelitarũ Hæreſis, veluti iam adulta, in publicum prodire cepit, à Cyro Epiſcopo Alexandrina in Synodo producta. *porrò quæ tunc acta, quæque indè ſequuta ſint, pluribus hìc Author recenſet, apud eum legenda.*

Eduinus Rex.

Eodem fere tempore Eduinus Anglorum Rex religioſiſſimus, à Britonũ Regibus duobus, acie victus, vniuerſo cum exercitu cæſus eſt. Eius Regnum bifariam inter ſe partiti ſunt Conſanguinei ipſius duo Oſricus, ac Eanfridus, qui ſtatim Chriſtianam fidem, qua imbuti fuerãt, abiurarunt. ſed ſcelere haud diu lætati ſunt, à Britonum Rege Carduella ambo interempti. *Bed. l. 2. c. 20*

Siſenãdus Synod. Tolet.

Hoc eodem anno Siſenandi Hiſpaniæ Regis tertio, frequentiſſima Toleti Synodus celebrata eſt. Chri. Ann. 634.

Hera-

Digitized by Google

Theo- Heraclio interim, vt ſæpè alias, obdor-
ph. miſcente, Sarraceni Syria, Phenicia,
Bed. l. atque Ægypto potiuntur.
3. c. 1. Poſt duorum, quos diximus, Angliæ Regum necem, potitus Eduini Regno fuerat Oſuualdus æquè prius, ac Chriſtianæ fidei ſtudioſus Princeps. Hic Chriſto fidẽs, viribus licet impar, Carduellam victorem toties Regem vicit, & Chriſtianã deinceps Religionẽ mirum in modũ, eam apud Inſulam, propagauit; cuius poſteà ſiuè exemplo, ſiuè ſuaſu, Occidentalium quoque

Oſuualdus Angl. Rex.

Chri. Anglorum Rex Cynigilſus Chriſtianis
Ann. ſacris initiatus eſt.
635. Subindè Sarraceni, atque Arabes, *Sarra-*
Theo- Duce Haumaro, Syria, quæ reliqua *ceno*
ph. & erat, ſabacta, Romanoque exercitu *Victo-*
Cedrẽ. apud Cæſaream Paleſtinæ cæſo, Hie- *ria.*
roſolymam obſident, atque altero ver- *Hiero-*
tente anno capiunt. *ſol. ca-*
Chri. Quo tempore Synodus Toleti co- *piunt.*
Ann. gitur, quam appellant quintam, licet *Synod.*
636. aliarum omnium ratione habita, quas *Toleti.*
recenſuimus, ſeptima potius dicenda ſit. acta vero eſt Chintilano Regnum auſpiciante.

Moritur hoc eodem anno Iſidorus, *S. Iſid.* qui poſt Leandrum Fratrem, Hiſpalenſem Eccleſiam annos prope XL. adminiſtrauerat. *illius operum catalogũ apud Authorẽ hìc require qui & Toletanos, hoc loco, Epiſcopos non nullos, ſuo quemque Elogio laudatos, recenſet.*

Sar-

Antiochia capta. Sarracenorum exindè armis impunè omnia populantibus, Antiochia Orientis columen hoc anno, qui sæculi est septimus, ac trigesimus, amittitur. quo insuper anno Sanctorum complurium reliquias in Occidentem, Ignatij in primis Romam, translatas memorant. Chri. Ann. 637.

Honorij PP. obitus. Subindè Honorius Pontifex moritur duodecimo Pontificatus anno exacto. Eius innumera penè ad diuinum cultum spectantia monumenta, ac regios planè sumptus, Anastasius, *ex eoque hìc Author*, recenset. Chri. Ann. 638. *Anast.*

Seuerinus succedit. Huic succesſor datur Seuerinus, quo Pontificatum ineunte, Mauritius Militum in vrbe Præfectus, atque Isaacius Exarchus sacrum Ecclesiæ Lateranensis thesaurum ab Honorio inibi conditum, sacramque supellectilem sacrilegi homines, manu militari, abripuerunt; obnitentes Clericos exilio mulctarum.

Synod. Tolet. Celebratur hoc eodem anno Synodus Toleti, cui Episcopi aut per se, aut certè per Legatos, LII. interfuere.

Arioualdi mors. Rotharis Lõg. Rex. Per idem tempus Arioualdo Longobardorum Rege vita functo Rotharis itidem Arrianus subrogatur qua tempestate duo fermè vnaquaque in Regni Vrbe Episcopi erant cattholicus vnus, Arriannus alter.

Sequitur annus à Christo nato sexcentesimus vndequadragesimus quo Chri. Ann. 639.

Hera-

Heraclius, ſiuè eius nomine Sergius Patriarcha *Ecthesim*, hoc eſt *Expoſitionem* (perfidiæ edictum) promulgauit, Romamque ad Seuerinum miſit.

Is, eo haudquaquam probato, aut recepto, deceſſit, Succeſſorem nactus Ioannem hoc nomine IV. porrò huiuſmodi confirmandam Sergius Epiſcoporum Synodum Byzantij cogit; qua, ex animi ſententia, celebrata, abſolutaque, perfidiæ pœnas daturus extinguitur, Pyrrhum æquè impium ſortitus Succeſſorem.

Seueri ni PP. obitus.

Ioãnes IV. Ad Ecthesim

Sergij obitus.

Chri. Ann. 640. At Ioannes Rom. Pont. Synodo & ipſe Romę celebrata, Heraclij *Ecthesim* damnare haud veritus, Author inſuper Africæ Epiſcopis fuit, idem vt confeſtim omnes præſtarent. hac re cognita Heraclius, nouo edicto, Prioris ſe Autorem negat, à Sergio illud conſcriptum, atque, ad vim illi tribuendã, ipſius Auguſti nomine editũ affirmat; rectius ſi tum catholicæ, ac ſinceræ Fidei expoſitionem, ac profeſſionem edidiſſet.

Pyrrhus ſuccedit.

Synod. Romæ.

Obijt hoc eodem anno Cyrus Alexandrinus alterum nouæ Hæreſis propugnaculum.

Chri. Ann. 641. Nec ita multo poſt Heraclius ipſe, vbi annos alterum, ac triginta imperaſſet. poſt quem ambo intra annum Filij Imperio functi ſunt Conſtantinus, quẽ viuens Pater Auguſtum dixerat, quartum poſt menſem veneno à Nouerca,

Heraclij obitus.

vt creditum, ſublatus. Heraclion Martinæ Filius exilio, vna cum Matre, authore Senatu, damnatus, & ipſe quidē naſo, illa verò lingua mulctati: quibus pulſis, Conſtans. Conſtantini Filius Auguſtus appellatur.

Cōſtās Imp.

Io. Papa obiit.

Obijt hoc eodē anno Ioānes, Rom. Pont. cui ſucceſſor datus eſt Theodorus, quem Hieroſolymis ortū tradunt.

Theodorus ſuccedit.

At Conſtans, quemadmodum auiti Imperij, ita & erroris hæres, propagare hæreſim omni ope ſtuduit. itaque cum Pyrrhus in ſuſpicionem initæ cū Martina, ac Filio conſpirationis, voluntarium exilium ſubijſſet, Paulum itidem Monotelitam ſubſtituit; quod & in alijs Orientis Eccleſijs ſubindè præſtitit.

Chri. Ann. 642.

Hoc item anno Oſuualdus Sanctiſſimus Anglorum Rex, à Merciorum, eandem apud Inſulam, Rege acie victus, ac cæſus eſt; miraculis etiam poſt mortem clarus.

Bed. l. 3. c. 12

Cruces deiectæ.

Interim Haumar Sarracenorū Princeps Salomonis olim Templum remoliri cæpit. cum opus non conſiſteret, Iudæis ſuadentibus, Crucem, quæ è regione erat Templi ſummo in Olijueti Montis vertice deturbari iubet; ex quo opus cum ſuccederet, ea veluti licentia, Cruces paſſim reliquæ deiectæ à Iudæis, ac Sarracenis ſunt.

Chri. Ann. 643. *Theoph. Gul. Tyr. l. 1. c. 2.*

Mauritius porrò, à quo Lateranenſi Epiſcopio vim illatam diximus, diuinam

nam ipſe vltionem accerſiſſe eſt viſus, cum, Tyrannide arrepta, ab Iſaacio Exarco capite plexus eſt.

Chri. Ann. 644. *Bed. l.* 3. *c.* 14 Vigeſimum agebat in Epiſcopatu annum Paulinus, qui à Gregorio miſſus in Britanniam fuerat, cum æternæ vitæ præmia recepturus, mortalem exuit. eodemque tempore Sigebertus Chriſtianus ibidem Rex, Regijs pompis valere iuſſis, Monaſtichum vitæ genus amplexus eſt. nec tamen idcirco quieto viuere ei licuit, Merciorum Regis inſidijs interempto. *Sigebertus Rex Monachus.*

Aim. l. 4. *c.* 30. Rex itidem Gallorum Dagobertus Regni vbique Templa annuis ditauit redditibus, non donarijs tantum, ſacraque ornauit ſupellectile.

Chri. Ann. 645. Ad ſequentem annum ſpectat, qui ſæculi fuit quintus, ac quadrageſimus, Maximi Martyris cum Pyrrho Byzantij olim Præſule apud Africam diſputatio, *quam græcè, ac latinè exſcriptã, in finem octaui huius Voluminis Author reijcere ſatius duxit, ne ſua prolixitate rerum geſtarum ſeriem, importuno veluti obice, intercideret*. poſt celebrem hanc diſputationẽ Pyrrhus Monotelitarum ille Anteſignanus, abiurata hæreſi, ſinceram tum quidem fidei doctrinam profeſſus eſt, ideoque à Rom. Pontifice Theodoro catholicæ communioni eſt reſtitutus. *S. Maximi diſputatio.*

At vero qui Cruces deijci, aut mandauit, aut permiſit Haumar, ſacrilegij *Haumar.*

Digitized by Google

pœnas actutum dedit, à Persa interemptus; cui Hoamen ipsius cognatus subrogatus est.

Synod. ap. Africã. Africæ ad hæc Primates nouæ Hæresi damnãdæ, Prouinciæ quisque suæ Episcopos cogunt. Synodales dein'literas, non ad Rom. tantum Pontificem, sed ad Constantem quoque Aug. scribunt. tum ad Paulum Patriarcham, *quarum omnium exemplum hìc apud Authorem habes.* Sed & ipse Theodorus Pontifex suos Constantinopolim Apocrisarios mittit, qui Paulum ab Hæresi reuocare omni ope studeant; quod cum frustra diu tentassent, Anatematis sententia in eũ postea lata est. Chri. Ann. 646.

Synodus Toleti. Hoc eodem anno, qui fuit Chindasuinti Hispaniæ Regis quintus, Concilium iterum Toleti cogitur.

Sequenti porrò, Constantis Aug. sexto, Sarraceni Africam inuadunt: Gregorium inibi, ex Prætore Tyrannum, acie victum, in fugam vertunt: tributo indè imposito, recedunt. Chri. Ann. 647. *Theoph. Annal.*

Dagoberti obitus. Moritur hoc ipso tempore Dagobertus de quo illud memoria dignum traditur, sub ipsam mortis horam, eius animam sancto cuidam Anachoretæ diuinitus ostensam à Dæmonibus raptatam, mox à sanctis Cæli Ciuibus, quorum is Templa, aut extruxerat, aut ditauerat, à Dæmonum manibus vindicatam hac de re apud vniuersam Galliam testata meminit Ludouicus

Miriũ de eius anima.

Pius

Pius Imperator in Epiſtola, quam ad Ilduinum Abbatem dedit.

Chri. Ann. 648. *Theoph. annal. Anaſt. Theo.*

Paulus ſubindè Patriarcha vniuerſam in ſe Occidentalem Eccleſiam concitatam ſentiens, Conſtanti Aug. author fuit, vt nouo propoſito edicto, quod *Typum* nuncupauit, recens ortæ controuerſiæ ſilentium indiceret. *Typus* tamen huiuſmodi Romam perlatus, quod ſub verborum inuolucris adhuc hæreſis veluti deliteſceret, ita à Theodoro probatus non eſt, vt vna illum cum Authore Paulo damnare non dubitauerit, Synodo ad id Epiſcoporum coacta.

Typus Conſtantis edictum.

Synod. Roma.

Pyrrhus verò extorris Catholicæ, vt diximus, Eccleſiæ redditus, ab Olympio Exarcho Rauennam euocatus, non Auguſti tantum gratiæ, ſed amiſſæ quoque Eccleſiæ recuperandæ ſpe facta, eſca veluti porrecta, hamo infœlix eſt captus, fidei iterum deſertor effectus. nec defuit ſceleri merces, quippè Byzantiũ profectus, cum Paulus interim deceſſiſſet, ſedem ipſe recipit, quam amiſerat. qua re cognita Theodorus, diro eum Anathemate perculit. Tradit Theophanes Anatemathis illum, ac depoſitionis ſententiam viuifico Chriſti ſanguine in atramentum infuſo ad Apoſtoloꝝũ Aram, nouo exemplo, ſubſcripſiſſe.

Excõmunicatio Chriſti ſãguine ſubſcripta

At, ne quis, rebus ſacris apud Orientem ita peſſundatis, Imperij clade

annus vacuus elaberetur; Sarraceni Cyprum populati, Constantiam nobilem eius Insulæ Vrbem expugnant, ac diruunt.

Theodori PP. obitus. Exindè Theodorus octauo Pontificatus anno moritur; cui Martinus Tuderti, Vmbriæ Vrbe, natus sublegitur, qui, sub ipsum Pontificatus exordium, Synodum Romæ frequentissimã centum amplius Episcoporum coëgit, cuius Acta integra permansere, *quæ ab Authore hìc fusius relata requiri à Lectore poterunt.* Chri. Ann. 649.

Martinus Tuderti-nus succedit.

Synod. Romæ. At Constans rerum quæ, à Martino gestæ Romæ fuerant certior, vt par erat, factus; Theodoro Exarcho mandat, illum vt vi, aut dolo comprehensum, ad se transmittat, quod impigrè Theodorus præstitit, Sanctissimo Antistite, manu militari, è Laterano, abstracto, ac naui imposito. Is igitur Byzantium delatus, post dirum carcerem, atque indignos cruciatus, Chersonam, vna cum Maximo, Roma itidem abducto, relegatur. cæterum, ne Tyarnnum agere videretur, occultas cum Sarracenis conspirationes, aliaq. in illum crimina confingit. *rem gestam, quæ ad sequentes quoque annos spectat, ex ipsius Martini literis, ac Maximi Actis fusè hìc Author recenset.* Chri. Ann. 650. *Theoph. Anastas.*

Martinus PP captus

Relegatur.

Romanus interim Clerus, (Exarcho acrius vrgente) ne abeo Hæreticus quis- Chri. Ann. 651. *Anast.*

Digitized by Google

quiſpiã Petri ſedi admouentur, Martino adhuc viuenti Eugenium ſubrogat, qui tamen, eo ſuperſtite, non niſi vicaria Præfectura potitus eſt.

Chri. Ann. 653. *Anaſt.* Altero ab Eugenij electione anno, qui Martini quintus numeratur; Pyrrho Patriarchæ vita functo, Petrus, & ipſe Monotelita, ſubſtituitur, qui Synodicas, ex more, literas ad Eugenium dedit, ſed ambagibus ita inuolutas, vt Romanus Clerus, ac Populus fraudem odorati, admittere hominem ad communionem renuerint, ac ſuſpenſum animo Eugenium eandem in ſententiam perduxerint. *Pyrrhi obitus.*

Eodem anno, quo Recceſuinthus Hiſpaniæ Rex quintum inchoauit, Synodus Toleti cogitur Epiſcoporum amplius L. *Synod. Toleti.*

Bed. l. 3. *c.* 21 Hoc tempore mediterranei Angli cum Rege Penda, Senioris Pendæ Filio, Chriſti fidem amplexi ſunt. huius verò ex ſorore neptis Oſitha, quæ Orientalium Saxonum Regi nupſerat, ab eoque intacta in Monaſterium, vnde eam acceperat, remiſſa fuerat, ab ingrueatibus Danis, qui pyraticam exercebant, Martyrij palmam adepta eſt. *Pendæ Angl. Rex.*

Theoph. Quod ad res pertinet Orientales; Sarraceni Rhodum expugnant: Coloſſum terremotu antea diſiectũ, comminuunt, ex cuius ærè Iudæo cuidam diuendito Cameli nongenti onerati *Coloſſus Rhodi.*

dicuntur. post hæc Armenia ab eisdem Barbaris vastata est.

Martini PP. obitus. Cæterum Martinus, quem Chersonem relegatum diximus, sexto demum Pontificatus anno moritur, iure inter Martyres numeratus. Quo tempore Sarraceni Constantem Augustum nauali prælio victum, in fugam vertunt. Chri. Ann. 654. *Anast.*

Rotharis mors. Rotharis porrò Longobardorũ Rex XVII. Regni anno vita functus, Rodoaldo illud Filio, veluti per manus, tradit. *P. Diac. l. 3. c. 48.*

Rodoaldus succedit. Adepti hoc anno sunt martyrij palmam apud Belgium Leuinus Episcopus Gandensis, &, qui à Martino Pontifice missus illuc fuerat, Follianus Episcopus Fossensis vnà cum tribus Sacræ illius expeditionis socijs.

Eugenij PP. obitus. At non diù superstes post Martini obitum Eugenius successorem habuit Vitalianum. Chri. Ann. 655.

Vitalianus succedit. Christi porrò apud Angliam Fides; maioribus in dies incrementis propagatur; politico licet rerum statu vehementer perturbato. *Bed. l. 3. c. 21.*

Synod. Toleti. Eodem Recceſuintho ad huc regnante, alia Toleti Synodus celebratur.

Subinde Constans Monotelitarum, quam profitebatur, hæresi stabiliendæ, Maximum apud Thraciam exulantem, pertrahere in illam cum optaret, Viros ad eum Sũmos incassum legat Theo- Chri. Ann. 656.

dosium,

doſium, ac Paulum. Hi blanditijs eum adorti, diſputatione inſtituta, tantum abfuit, vt voti compotem Auguſtum facerent, vt, Catholici ipſi effecti, ad rectam eum Fidem amplectendã hortati fuerint. Auguſto autem adhuc hæreſi patrocinante, Maximus ipſe Byzantium euocatur, ac Iudicio ſiſtitur. cæterũ Petrus Patriarcha dum Chriſti martyrem in Iudicium vocat, ad tremendum ipſe Dei tribunal, morte raptus, adducitur, Thoma, quem Orthodoxum fuiſſe quidam tradunt, eidem ſubſtituto.

Quo tempore Toleti iterum Synodus cogitur, ex laudabili eius Regni inſtituto. *Synod. Toleti.*

Chri. Ann. 657. *Theoph. & Max. Act.* At Maximus, cumque eo Diſcipuli illius duo eiuſdem vterque nominis, Anaſtaſij, iterum producti, initæque cum Sarracenis aduerſus Remp. conſpirationis, aliorumque criminũ falsò, ac non niſi in ſpeciem, accuſati; denique, quod re ipſa ſuberat, an Auguſti *Typum* recipere, ac probare in animum induxiſſent, interpellari, negantes Deo id ſe propitio præſtare poſſe, verberibus fæuiſſimè afficiuntur, Præcone præeunte, elataque voce præcinente; *qui Regijs ſanctionibus non parent, & in contumacia perſiſtunt, digni ſunt qui hæc patiantur*. poſtridie incaſſum iterum tentati, Maximus, atque ex Anaſtaſijs alter (cum altero, *S. Maximi certamen.*

quod Apocriſarius fuiſſet, mitius actũ) abſciſſis radicitus linguis, atq. vtriuſque dextris, exilio iterum damnantur, Apocriſario quoque Anaſtaſio exilij comite adiuncto, quamquam exilij locus, ad pœnam augendam, ſeorſim ſingulis decretus eſt. illud admirandum, execta vtrumque Martyrem lingua, haud ſecius loquutos, quod Actorum Author diſertè tradit.

Maximus æuo pariter, atque erumnis confectus, poſt triennium moritur, interque Eccleſiæ Doctores, ac Martyres numeratur. *Eius operum catalogum, ex Photij Bibliotheca, ac Vaticanis codicibus, apud Authorẽ hìc habes.*

S. Ildefonſus. Hoc eodem anno, Eugenio ſanctiſſimo Toleti Epiſcopo vita functo, Ildefonſus, æque ſanctus, ſubrogatur.

S. Sigebertus Gall. Rex. Ad Deum quoque migraſſe conſtat Sigebertũ Galliæ Regem, ob res præclare geſtas, ſancteque actam vitam, inter Sanctos à veteribus relatus, & Kalendis Februarij coli conſuetus, de cuius miraculis Sigebertus Gemblacenſis libellum conſcripſit. *Molã. 1. Feb.*

Subindè Thoma Conſtantinopolitano Patriarcha vita functo, Ioannes ſubrogatur. Chri. Ann. 658.

Sarracenitributarij Quo tempore Mahuuias Sarracenorum Princeps, ſuorum impulſus ſeditione, legatos de Pace ad Conſtantem mittit, Tributi nomine mille dietim *Theoph.*

Digitized by Google

tim nummos pollicitus; inſuper & equum, & Seruum.

Hic idem annus (quod ad res ſpectat Occidentales) Theobaldi Traiectenſis Epiſcopi martyrio illuſtratur. *Sur.* 10. *Sep.* *S. Theobald.*

At Conſtans ſcelerum veluti furijs agitatus, Theodoſium Fratrem, quem Diaconum fieri compullerat, cuius porrò miniſterio Chriſti ſanguinem hauſerat, nulla ex iuſta cauſa, interimit, ſacrilegium parricidio iungens. Cæterum, Deo tantũ ſcelus vlciſcente, factum videtur, vt ſupplex Paulo ante Mahuuias, Haliæmulo interfecto, pacis tractatione diſiecta infenſior deinceps Rom. Imperio Hoſtis exiſteret. Chri. Ann. 659. *Theoph.*

P. Dia. l. 4. c. 49. Per idem tempus Rodoaldus Longobardorũ Rex Gentilis hominis manu, cuius Vxorem violauerat, interficitur. huius Coniux, Viro adhuc ſuperſtite, adulterij inſimulata, Carellum Seruum nacta eſt, qui, crimen vt diluere t, hominem, à quo illud fuerat ingeſtum, ad ſingulare certamen prouocatum, inſpectante Populo interemit, quo facto Reginam Dominam in Viri gratiam redintegrauit. conſuetudinem huiuſmodi deteſtandam componendi per Monomachiam iurgia tum primum à Barbaris in Italiam inuectam tradunt. *Singularis certaminis origo.*

Sublegitur Rodoaldo Aritpertus Gundibaldi olim Filius. *Aritpertus.*

Digitized by Google

Sexcentesimus, ac Sexagesimus Redemptoris annus subit, quo Maximus triennio, apud Alanos Barbaros, cum fuisset, beato demum exitu conquieuit. Chri. Ann. 660.

S. Maximi obitus.

Regnabat hoc tempore apud Francos Clodouæus Iunior, cuius impuris moribus, ac vitæ genere detestando factum videtur, vt tum Regni status dilabi cæperit, tum inclyta Merouingorũ propago degener deinceps magis in dies facta, demum conciderit. *Aim. l. 4. c. 47.*

Clodouæus Rex Frãc.

Sequẽtis anni res gestæ scriptorum inopia obscuræ admodum remansere, nisi quantum Europæ angulus Flandria S. Amandi Episcopi Traiectensis præclara morte illustratur. Chri. Ann. 661. *Molã. 5. Feb.*

S. Amãdus

Post hæc Clipiaci, qui Parisiensis agri est Pagus, omnium propemodum Gallorum Gentis Episcoporum Synodus cogitur. Eodem sub Rege Clodouæo (quanquam annus ignoratur) Cabilonensis quoque Synodus acta reperitur. Chri. Ann. 662. *Aim. l. 4. c. 41.*

Synod. duplex

Subindè Constans Aug. per summã animi inconstantiam Siracusis apud Siciliam Imperij sedem constituere cum decreuisset, Byzantio soluens, ad Vrbem, e naui, qua vehebatur, conuersus, conspuisse eam fertur. Chri. Ann. 663. *P. Dia. l. 5. c. 6.*

Cõstãtis cõsiliũ.

Antequam Siracusis consisteret Romam delatus est. processit illi obuiam cum Sacerdotum agmine Vitalianus Pontifex ad Sextum ab Vrbe lapidem. *Anast. in Vital.*

Cõstãs Romæ.

at

at ille,ac ſi prædæ cauſa ad Vrbem veniſſet ; ea veluti per vim capta , ærea inde Signa,ac præclara omnis generis monumenta abſtulit, vt ne tegulis quidem parceret,quibus Pãtheon, Agrippæ Templum celeberrimum , operiebatur .

Chri. Ann. 664. *Bed. l.* 3.c.25

Romæ haud diu moratus , in Sicilia nauigat . *Siciliã petit.*

Erant apud Anglos ex Scotia petiti Clerici , atque Epiſcopi . hi cætera Ortodoxi,contra vniuerſalis Eccleſiæ morem , Paſcha celebrare conſueuerant hac de re difficilis admodum hoc ipſo tempore orta contentio eſt . *rem geſtam fusè Author recenſet , quem relinquimus conſulendum .*

Eodem ferè tempore Aigulfus Lirinenſis Monaſterij Abbas, quod Monaſticæ diſciplinæ aſſertor eſſet ſeuerior, à pſeudomonachis, vnà cum addictis ſibi ſocijs , interimitur . acerrimum patrati parricidij vindicem tum fuiſſe Clodouæum ferunt , qui haud ità multò poſt deceſſit , Clothario , Childerico , ac Theodorico Filijs ſuperſtitibus .

Sur. 3. Sept.

Molã. 5. Martij.

Gertrudes quoque Pipini Ducis Filia defuncta eſt nobilitate , ac ſanctitate inſignis Virgo . *S. Gertrudes.*

Chri. Ann. 665. *Bed. l.* 3.c.29

Defuncto apud Angliam ex vulgari, quæ tum graſſabatur , lue Deuſdedit Dorouernenſi Archiepiſcopo, Oſuui Rex Legatos ad Vitalianum mittit, *Oſuui Ang. Rex.*

Digitized by Google

tit, cumq. his Vuigardum Presbyterũ, quem nouum Archiepiscopum consecrari expetit. cæterum cum Vuigardus ante consecrationem decessisset, eius loco Theodorus sufficitur, atque in Angliam mittitur.

S. Eligius. Quo item anno S. Eligius Nouiomensis Episcopus Flandriæ Apostolus Vir admirandus è vita excessit. cuius res gestas Vir æquè clarus Audoenus tribus exactè libris prosequutus est; apud quem de Vuandregisili quoque, hoc eodem anno, ad Deum transitu, cui interfuit, mentio habetur. *Sigeb. Chro.*

S. Audoenus

Obierat Ioannes Byzantij Patriarcha quinquennio amplius ea potitus sede, cui Constantinus Catholicæ communionis successerat. at hic annuo vix Pontificatu gesto, morte illum Theodoro cessit Monotelitæ omnium deterrimo. Chri. Ann. 666.

Synod. Emeritensis. Hoc tempore Synodus Emeritensis à Lusitaniæ Episcopis XII. celebratur; Recceſuinthi Regis anno XVIII.

Armeniæ Prefecturam pro Constante administrabat Saporius quidam. hic arma aduersus Augustum capiens, Saracenorum auxilio fretus Hadrianopolim venit. cæterum cum iam Romanum Imperium spe improba deuorasset, in ipsa eius Vrbis Porta, ex equo, ferocius insultante, deiectus, extinguitur Moritur hoc eodem anno S. Ildefonsus, Magnus ille Toletanus Chri. Ann. 666. *Theoph.*

S. Ildefonsi obitus.

Ar-

Digitized by Google

Archiepiſcopus, *cuius Elogium, ac, editorum ab eo operum, catalogum apud Authorem hìc require.*

Chri. Ann. 668. *Theoph. Anaſt.* Triennio amplius Siracuſis fuerat Conſtans, cum in Balneo, ſiuè illius vapore, ſiuè, vt alij tradunt, vi ab Andrea quodam illata, necatur; Imperij anno XXVII. quo audito, qui cum Saporio rebellauerant, Metium, Armenum hominem, Auguſtum appellant. eodem tempore Conſtantinus Conſtantis Filius natu maximus Imperium capeſſit, Tyrannum deijcit, Tiberium, atque Heraclium Fratres Collegas adſciſcit, quamquam eos poſtea effectati Imperij ſuſpectos deijcit. Huic *Pogonato* nomẽ eſt inditum, hoc eſt *Barbato*, quod in Siciliam profecturus, Byzantio imberbis cum diſceſſiſſet, promiſſa indè barba reuerſus eſt. *Conſtãtis obitus.* *Cõſtãtinus fil. ſuccedit.*

Chri. Ann. 669. *P. Dia. l. 5. c. 13. Anaſt.* Ad hæc Vitalianus, vbi annos ſediſſet amplius XIV. diem obijt extremum. Eo adhuc ſuperſtite, Rauennatis Epiſcopi cum eo orta contentio eſt, cum Hic Exarchi fretus potentia, Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe abnueret, quod mentis delirium ad ſucceſſorem quoque Reparatum pertinuit. *Vitali obitus.*

Vitaliano ſubrogitur Adeodatus, quo Pontificatum auſpicante, Saraceni Siciliam, ac Siracuſas in primis populati, Romanam indè predam abſtulere. *Adeodatus ſuccedit.*

Dum

Digitized by Google

Osuui Angl. Rex.

Dum Anglicana Ecclesia, nouis ex Vrbe Cultoribus à Vitaliano submissis, mirum in modum efflorescit, Osuui Rex religiosissimus moritur, Ecfrido Filio hærede instituto.

Chri. Ann. 670. *Bed. l. 4. c. 5.*

Ecfridus.

Eodem ferè tempore Maxellendis Cameracensis Virgo ab Arduino, qui vxorẽ eam frustra expetierat, amore, vt sæpius, in odium verso, necatur, cum castimoniæ, martyrij quoque palmam adepta.

Molã. 13. Nouẽbr. Sigeb. Chr.

S. Proiectus.

Proiectus quoque Aruernensis Episcopus ob suæ ipsius tutelam Ecclesiæ innocuum sanguinem profudit.

Subit annus à Christo nato sexcentesimus septuagesimus primus rerum Ecclesiasticarum omnino expers, quo Sarraceni Lyciam, atque Ciliciam, ex instituto, populati sunt.

Chri. Ann. 671.

Sarracenorũ ausus.

At sequenti, in Traciam, classe, delati, Regiam ipsam Vrbẽ terrore maximo afficiunt sex ipsos menses eiusdẽ agrum insidentes hyeme porrò ingruente, Cyzicum recipiunt sese, Byzantium interum, verè appetente, aggressuri; quod toto septennio, veluti per vices incassum (Deipara haud dubiè propugnante) cum fecissent, vi demum procellę absorta classe, Barbarorum copiæ deletæ sunt.

Chri. Ann. 672. *Theoph. & Cedrẽ.*

Ad hunc annum spectat S. Audoeni Rothomagensis Episcopi ad Apostolorum limina susceptra peregrinatio & celebrata apud Angliã Synodus, *cuius*

Sur. 24. Aug. gust. Bed. l. 4. c. 5.

Synod. Anglicana.

De-

Decreta ex Beda Author hoc loco refert. ex quo pariter Sebbi religioſiſſimi Regis obitum deſcribit.

Luc. Tudẽ Chrõ. Obijt hoc eodem anno æquè pius, ac religioſus Rex Hiſpaniæ Recceſuinthus, cui Bamba, pietate haud quaquam impar, ſuccedere inuitus cogitur. *Recceſuĩtus. Bãba Rex.*

Chri. Ann. 673. *P. Dia l. 3. c. 33.* Qui ſequitur annus Grimoaldi Longobardorum Regis mortem adſcriptam habet, non alia ex cauſa memoratu dignam, niſi quod ante illam, Arriana abiurata hæreſi, fidem is catholicam amplexus eſt, Diuoque Ambroſio, acerrimo Arrianorum olim hoſti, Ticini Templum regio ſumptu extruxit. huic nouennis Filius Garibaldus ſucceſſor tum quidem eſt datus; cæterum Bertarido Aritperti filio ex Gallia, apud quam extorris agebat, profecto paternum Regnum repetente, exturbatus actutum eſt, menſe, à Patris obitu, tertio. *Grimoaldus Long. Rex. Garibaldus Bertaridus.*

Tudẽs Chron. Quo tempore Ildericus, qui Narbonenſem Galliam pro Bamba Rege adminiſtrabat, ab eo rebellans, tyrannidem inuaſit, hunc dum deijcere Bambas per Paulum Ducem cogitat, Paulum quoque infidum nactus, in ſe ipſum eidem arma ſubminiſtrat.

Chri. Ann. 674. Igitur aduerſus vtrumque exercitu comparato, inſigni de ambobus victoria potitus eſt, Angelis ipſis, vt ferunt, pro religioſo Rege dimicantibus

bus. Tyrannis itaque sublatis, ac Reip.
Synod. Tolet. & Bracarẽsis statu composito, Synodum Toleti cogit, ac post illam, è Lusitaniæ Episcopis, Bracarensem. Sarracenos post hæc Classe in Hispaniam delatos maritimo prelio vincit, ducentis amplius eorum nauibus aut incensis, aut demersis. Chri. Ann. 675. *Tudẽs Chrõ.*

Adeodati. PP. mors. Exinde Adeodatus octauum Pontificatus annum auspicatus, moritur, cuius res gestæ, silentio obrutæ, vna cum ipso videntur consepultæ. Chri. Ann. 676. *Anast. Sigeb. Chr.*

Donus succedit. Huic sublegitur Donus, quem alij Domnum, siuè Domnionem vocant. Per idem tempus Sarraceni, qui rerum hactenus gestarum fama, magniq. terrore nominis Orbem ferè vniuersum imp'euerant, pacem à Constantino Augusto exposcunt, tributi ad annos XXX. solutionem pacti. *Theoph. Sarracenitributarij.*

Pace itaque, summa cum gloria, composita, ac belli proindè solutus, curis Augustus ad Ecclesiæ Pacẽ conciliandam animũ adiecit; quamquam, Theodoro Regiæ Vrbis Patriarcha, ac Machario Antiocheno aduersantibus, perficere id statim non potuit. Chri. Ann. 677.

Sequenti tamen anno ad Domnum Rom. Pontificẽ prolixiores, hac de re, literas dedit, quarum exemplum ante Sextæ Synodi Acta descriptum habes. constat autem antequam Romam huiusmodi Augusti literæ peruenirent, Domnum ex hac vita sublatum, Successori proindè Agatoni redditas. Chri. Ann. 678. *Domni PP. obitus.*

Porrò

Porrò cum hoc ipſo tẽpore Bulgari Thraciam infeſtam haberent, pius Imperator, vt de Eccleſiæ pace agere, quod iam decreuerat, poſſet; pacem cum Barbaris, iniquis licet conditionibus, componit, annuum eiſdem tributum pollicitus, dedecore maiore, quam damno.

Agato ſucceſſit.

Tributũ Bulgaris ſoluitur.

Moritur hoc tẽpore Mahumias Sarracenorum Princeps, Gizidi Filio Regnum veluti per manus tradens.

de loc. ſanct. Quo tempore ſacroſanctum Chriſti Sudarium Edeſa inuentum teſtatur.

Chri. Ann. 679. Pium Auguſti votũ vniuerſalis Concilij celebrandi, ex redditis Agathoniter s. vulgatum cũ fuiſſet, per omnes fermè Occidentales Prouincias Epiſcoporum Conuentus aguntur, hoc non in Italia modo, ſed in Gallia quoque, atque Anglia hoc anno preſtitũ.

P. Dia. l. 6. c. 4

Bed. l. 4. c. 17

Chri. Ann. 680. Poſt hæc idem ipſe Agato celebriorem Romæ Synodum cogit Epiſcoporum amplius centum non aliam ob cauſam, niſi ad firmãdum in ea Catholicum aduerſus Monotelitas Dogma, & Legationem ad Oecumenicã apud Orientem Synodum decernendam; quod, & ritè præſtitum in ea conſtat. nec à Synodo tantũ trium Epiſcoporum Legatio miſſa, ſed ab ipſo quoq. ſeorſim Agatone Theodorus, ac Georgius Presbyteri, Ioannes Diaconus, ac Conſtãtinus Subdiaconus legati ſunt. Agathonis porrò Epiſtola ad Aũguſtum ipſum,

Synod. Romæ.

Anaſt. in Agat. & præãb. ſext. Synod.

Digitized by Google

ipsum,ac Fratres, *ab Authore hìc recitatur; cui & alia à Synodo pariter ad eosdem data subnectitur.*

Depoſuerat Auguſtus iam Theodorum Byzantij Antiſtitem,quod præfractè nimium hæreſim tueretur,conciliandæque paci aduerſaretur audacius; proque eo Georgium rectæ Fidei pacisque cultorem ſedere iuſſerat; huic negocium ab eo datum Epiſcopos quantocius euocandi, quod intra bimeſtre factum videtur. conueniſſe autem Conſtantinopolim conſtat Epiſcopos, aut Epiſcoporũ Legatos centum circiter, ac ſeptuaginta. reliqua ex Actis ipſis, quæ extant petenda reliquimus, quæ non adhunc tantum, ſed ad ſequentem quoque annum pertinent.

Sexta Synod. Oecumen.

Hac eodẽ anno ſęculi huius octuageſimo, poſt Solis,lunæque defectus, peſtis atrox inuaſit Italiam, Romam in primis, ac Ticinum funeribus exhauſit. Viſus à multis in Vrbe dicitur Diabolus eam circumagens, &,ad Angeli imperium, cuſpide domorum ferire ianuas. poſtera tum die mortuorum numerus cuſpidis æquare ictus comperiebatur. Verũ diuino, vt aiunt, monitu Sebaſtiano Martyri Ara in D. Petri Æde,quæ ad Vincula dicitur, confecrata, lues abſterſa eſt.

P. Dia. l.6.c.5

Peſtis in Italia.

Bamba Rex Monachus.

Hoc tempore Bamba Rex, rerum geſtarum fama inclytus exemplo ad poſte-

Tudẽ. Chron. Anaſt.

Digitized by Google

poſteros memorando Monaſticum indumentum, atque inſtitutum, ſumpſit, Succeſſorē Eruigiū, qui Aulæ tum potens erat, græcæ originis hominē nactus, quē ipſi antea Regi inſidiatū ferunt, eidemque venenum propinaſſe. *Eruigius Rex.*

Chri. Ann. 681. Vniuerſali apud Byzantium Synodo nondum ſoluta, Toletana cogitur Eruigij, vt videtur, poſtulatu, quo Regnum ipſi nuper adeptum, ab Epiſcopis firmaretur, quorum abſque ſuffragio regnare apud Hiſpaniam, lege iam lata, non liceret. redargutos hac in Synodo fuiſſe conſtat, qui plures vno die miſſas celebrantes, in ſingulis non cōmunicarent. ſed & illud cautum, ne Monaſticum habitum, atque inſtitutū fas eſſet deſerere, quod ad Regis ſecuritatem factum videtur, ne Bambæ adhuc ſuperſtiti repetendi Regni ſpes reliqua in futurum eſſet. *Synodus Toleti. Pluriū Miſſarum celebratio.*

Hoc eodem tēpore Bertaridus Rex Longobardorum Cunipertum Filium Regni adminiſtrationi admouet, regnatque cum Filio deinceps adhuc decennium. *Cunipertus Longo. Rex.*

Chri. Ann. 682. *Anaſt.* Agatō ſubindè Pontifex mortem obit, cuius inter ſanctos memoria colitur IV. Idus Ianuarias. vacaſſe autem ſedem conſtat amplius ſexquiannum, licet tam diuturni interregni cauſa nequaquam tradatur. *Agathonis PP. obitus.*

Obijt eodem ferè tempore Georgius Conſtantinopolitanus Patriarcha, cuius

cuius morte integrũ versipelli Theodoro fuit, qui Catholicam fidem ceu laruam susceperat, sedem, à qua deiectus, haud ita pridem, fuerat, recipere. fuisse autem ab eo corrupta Sextæ Synodi Acta antequam ederentur, nemo dubitat.

Iam quod ad Occidentalem Ecclesiam spectat, illud tantum ex veterum monumentis constat, fuisse hoc anno
Synod Rothomag. Rothomagensem Synodum, Ansberto eius Vrbis Episcopo indicente, celebratam.

Post longum, vt diximus ab Agatonis obitu interregnum, Leo hoc nomine II. Romanus Pont. renunciatur; cuius electione ab Augusto comprobata, Legatis Apostolicis Byzantij diutius detentis, Romam redire demum licuit, quos & ipsius Synodi secum detulisse Acta à Theodoro deprauata, non, vt præse tulit, castigata, constat; & ea quidem græcè scripta, quæ ab ipso Leone latinè sunt reddita. quod verò non Synodi tantum Acta, sed ipsius quoque Leonis, quę extant, literę, impostura suspicione non careant, *detegere eam Author hic nititur, illis in disquisitionem vocatis.* Chri. Ann. 683.
Leo II. Papa.

Synod. Toleti. Ciuilia in ea tractãtur. Hoc item anno, Eruigij Regis quarto, Synodus omniũ ferè totius Hispaniæ Episcoporum Toleti cogitur, in qua actũ de venia ijs indulgenda, qui Tyrannos sectati fuissent, alijsq. nonnullis,

nullis, quę Regij potius eſſe iuris conſtat, quam Eccleſiaſtici; vt nihil magis Reges tum cupere viſi fuerint, quam vt Ciuilia quæque negocia ad Epiſcopale Forum referrent; quò magis noſtra deplores tẽpora, quibus Vrbium, ac Prouinciarum Præſides nihil magis agunt, quam vt Eccleſiaſticum Tribunal labefactent, ac veluti ſolitarium reddant. *Tempo rũ deploratio.*

Chri. Ann. 684. *Marty rol. 28. Iun. Anaſt.*

At non diu ſuperſtes Leo, intra annum cæli Ciuibus adſcribi eſt meritus. Huic ſublegitur Benedictus, cuius rogatu Conſtantinus Imp. Senatu quoque, ac Rom. Pop. flagitante, antiquam Pontificiorum, Comitiorum libertatem reſtituit, à Theodorico, vt diximus, ademptam. eiuſdem quoque Auguſti decreto firmatum eſt, vt ne in poſterum Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe Rauennates Antiſtites detrectarent. ex eo quoque propenſior Conſtantini Aug. in Romanum Pontificem beneuolentia, ac veneratio conſtitit, cum Iuſtinianum, atq. Heraclium Filios eidem veluti ſub Adoptionem dedit, illorum ad eum capillo, ex eius temporis more, tranſmiſſo. *Leonis obitus. Benedictus II. ſucceditur. Comitiorum Pontif. libertas. Auguſti in Rom. Pont. veneratio. Moſcitu dignus.*

P. Dia. lib. 6. c. 15.

Hoc eodem anno Synodus iterum Toleti cogitur, non alia, vt videtur, ex cauſa, quam vt tranſmiſſa ſuperiori anno à Leone ſextæ Synodi Acta comprobarentur. *Synod. Toleti.*

Mortuo interim Theodoro, qui Cõſtan-

ſtantinopolitanam Sedem, Catholicæ fidei ſimulatione, iterum inuaſerat, Paulus eidem, ex Laico, ſubrogatur.

Const. Imper. mors. Iustin. II. succedit.

Decimoſeptimo demum Principatus anno Conſtantinus moritur, Imperij hærede Iuſtiniano filio relicto. reſpexiſſe tum Deus paternam in tutando filio pietatem viſus eſt. etenim Barbaros ita cõtinuit, vt Abimelecus Sarracenorum Princeps non pacem modo ſanctè omninò ſeruaturum, ſed pactum quoque tributum perſoluturum ſe, miſſis ad hoc Legatis, omniũ, cum admiratione, pollicitus ſit. Chri. Ann. 685.

Benedicti PP. mors. Ioa. V. succedit.

Moritur & intra annum Benedictus, atque in Sanctorum numerum refertur; quem Ioannes ſequitur huius nominis V. natione Syrus, Romæ tamen diutius commoratus, & cum cæteris Legatus ab Agatone ad Synodum Oecumenicam Byzantium miſſus.

Sigeb. Chron.

Indicitur hoc eodem anno Synodus (ſi tamen hoc nomine cenſendus eſt Theodorici Gallorum Regis iuſſu Epiſcoporum Conuentus tyrannicè coactus) in eo, Ebroini opera, qui ad Aulæ Præfecturam (Maiorem Domus vocabant) reſtiturus, inimicos, quorum ſe inſtinctu deiectum antea exiſtimauit, vltum ire cupiebat, Epiſcopi complures, alijque Sacerdotalis, aut Monaſtici ordinis Viri, quà exilio, quà alio animaduerſionis genere mulctati ſunt. in his S. Leodegarius Eduenſis Epiſcopus

Ebroini tyrãnis.

S. Leodegar.

Sur. 2. Octob.

pus Tyranni ſæuitiam præ ceteris exſatiauit, præcisis labijs, abſciſſa lingua, inciſis plantis, effoſſiſque oculis, capite demum truncatus. cæterum quemadmodum Tyrannus poſteà diuinam vltionem non effugerit, ſuo loco dicendum erit. Ioannes porrò annuus, & ipſe, Pontifex moritur, cui Succeſſor datur Conon Trax genere, ſed in Sicilia educatus, atque exindè in Rom. Clerum adſcitus; Eius electio, non ſine turbis peracta eſt, Theodoro Exarcho eam ſibi vtcumque vindicante, terroremque Rom. Clero, armato milite, incutiente.

Chri. Ann. 686. *Anaſt.* *Ioãnis PP. obitus.* *Conon ſucceſſit.*

Cononis miſſu Chilianus, ab eo Epiſcopus conſecratus, quique poſtea Martyrij palmam adeptus eſt, Franconiam, quam & Orientalem Franciam vocant, Germaniæ Prouinciam, ad Chriſti fidem traduxit.

Sur. 8. *Iul.*

Ceterum, velut iam præſcripta lege, Conon quoque Pontificatus anno nondum exacto, diem obit extremum. Eius morte dirum inter Theodorum Archipresbiterum, ac Paſchalem Archidiaconum, Schiſma conflatum eſt; & hoc quidem malis artibus (Sacra pecunia Exarcho oblata) Pontificatum ambiente: his inter ſe mutuò decertantibus (quod in Cononis quoque Electione vſu venerat) tertius Sergius à Populo acclamatur.

Chri. Ann. 687. *Cononis obitus.* *Serg. ſucceſſit.*

Quo tempore truculẽtus Carnifex

H Ebroi-

Ebroini cædes. Ebroinus Sanctorum Sanguine ebrius, plaudente Gallia, ab Ermenfrido trucidatur.

Eruig. mors. Egicanes succedit. Obijt hoc tempore Hispaniæ Rex Eruigius successorem nactus Egicanem Generum, eundēque Barnbæ Filium, seu, quod alij tradunt, consobrinum, licet Filijs Eruigius non careret, quos Patris mores, ac Sæuitiæ Auaritia iuncta, exosos omnibus reddiderat.

Synod. Toleti. Igitur Egicanes ipso regni exordio Chri. Ann. 688. Synodum Toleti cogi, ex more, curat. adfuere Episcopi amplius LX. quorum decreta ipsis ex Actis pete.

Galliæ Regū socordia. Ad huc annum spectat Theodorici Galliæ Regis obitus, cui Clodouæus Filius eiusdem nominis tertius subrogatur. Porrò ipsi iam Francorum Reges siuè ex immatura ætate, siuè ex voluptatum illecebris, ac socordia, imbelles redditi, Regni curā abiecerant, inque militiæ Duces, quos iam vulgato nomine Maiores Domus appellabant, per summam dementiam, transtulerant, quò factum, vt Regis quoque postea nomen, quod supererat, amitterent.

Ceadualla Angl. Rex. Sæculi anno vndenonagesimo Sanctus Rex Ceadualla ex Britānia Romā Chri. Ann. 689. ad Apostolorum limina pietatis causa proficiscitur, vbi ætate ad huc flo[illegible] lethali correptus febri, extinguitur, atq. à Sergio, à quo paulò ante Baptismo ablutus fuerat, honorificè tumulatur. *Beda. l. 5. c. 7. P. Diac. l. 6. c. 15.*

Chi-

Chilianus, quẽ ad Orientales Francos miſſum à Conone diximus, Martyrium hoc anno paſſus eſt, quocum Colomannus quoque Presbyter, ac Totnanus Diaconus, eandem palmam adepti ſunt. *Chilianimartyriũ.* *Sur.* 8. *Iul.*

Chri. Ann. 690. At non idcirco diuina deſtituta eſt ope Germania, cui antea quidẽ Euangelij iubar illuxerat; cæterũ belli motibus continenter agitata, impietatis iterum tenebris obducta, Idolorum cultui miſerandum in modum mancipata reperiebatur. ergò noui ad eam Apoſtoli ex Anglia proficiſcuntur, Duce Ecberto, qui Monaſticam, in Hibernia, diſciplinam, excoluerat. hi duodecim numero, vbi patefactam ſibi ad Euangelium ianuam ea in Prouincia, cognouerunt, Legatione ad Rom. Pontificem inſtituta, Apoſtolatum, & prædicationis obeundæ authoritatem ab eo expetunt, quibus impetratis, mirificos, ea ex cultura, fructus retulere. *Bed. l.* 3. *c.* 27 *Sur.* 1. *Mart.*

Iuſtinianus porrò, futili ex cauſa (quod tributum, non ex cuſa, Imperatoris imagine, pecunia, recepiſſet) fœdere cum Sarracenis diſſoluto, in maximum Remp. diſcrimen conie-, quod ſuo, ac totius Rom. Imperij malo poſtea ſenſit. *Iuſtiniani fatuitas.*

Chri. Ann. 691. Sequenti anno Ceſarauguſtana, apud Hiſpaniã, Synodus celebratur, in qua illud, præter cætera, pacis bono, *Synod. Cæſaraug.*

cautum (quod etiam Toletani Patres decreuerant) ne Vxores Regum, post illorum obitum, secundas inirent nuptias, sed, Regio deposito indumento, inter Sanctimoniales degerẽt. hoc pacto inuadendæ tyrannidis occasionem sublatam existimarunt.

Lex in Reginas.

Bertaridus moritur.

Moritur sub idem tempus Bertaridus Longobardorum Rex. Regni itaq. administratio ad Cunipertum Filium, qui iam decennium cum patre regnabat, tota defertur. Hic statim Alachim Tridẽti Ducem perduellem, ac Tyrannum expertus est. in eum Zeno Ecclesiæ Ticinentis Diaconus, nouo exemplo, nec satis probato, arma sumpsit, quæ tamen parum fœliciter administrauit, victus ipse ab Hoste, ac in acie interemptus. tradunt Tyrannum ex concepto in Zenonem odio, insitaq. homini sæuitia, nefarium tum votum nuncupasse; si bello victor extitisset, puteum se, ex Clericorum testiculis, oppleturum. cæterum Rege ipso in aciem prouecto, ad singulare ab eo certamen, ne tot milites perirent, prouocatus, cum abnuisset, prælio inito, occubuit.

P. Dia. l. 5. c. 33.

Cunipertus.

Alachi Tridẽti Dux.

Insanũ eius votũ.

Morte interim Pauli Constantinopolitani Antistitis, sufficitur Callinic homo rerũ nouandarũ cupidissimus. itaque Rom Pontifice inconsulto, nullaque venerandæ antiquitatis ratione habita, Episcopis nonnullis Byzantium

Chri. Ann. 692.

euo-

euocatis, Quintæ, ac Sextæ Synodi nomine, ac ſi illæ coactæ adhuc eſſent, quarum poſtrema ſoluta ante decennium fuerat, centum amplius Canones, Impoſtor dementiſſimus, ſanxit. *qua de re Authorem fusè hic diſſerentem consule.*

Chri. Ann. 693. Hoc tempore Sisbertus Toletanus Archiepiſcopus, Sacerdotalis muneris, omniſque adeò pietatis immemor, ac fidei, in pium, ac iuſtum Regem Egicanem conſpirauerat. perfidia igitur detecta, Rex non niſi Sacris legibus aduerſus eum agendum putauit. imo eiuſmodi modeſtiæ, ac Religionis ſpecimen dedit, vt, coacta ad hoc Toleti Synodo, duobus oblatis, Synodi Patribus, libellis, nulla aduerſus Sisbertũ querela ingeſta ab eo ſit, ſed nefaria tantum molitio detegenda ſit propoſita. Porrò maieſtatis licet reus, ex ſua ipſius confeſſione Præſul, non niſi dignitate, ac bonis exutus, exilio mulctatus eſt.

Egicanis laudes.

Synod. Toleti.

Miſerat ſuperiore anno Iuſtinianus Romam Zachariam Protoſpatarium, vt Sergium Pontificem, qui à Callinico ſancitos Canones ſubſcribere abnuerat, Byzantium perduceret, ſed Rom. populus, ipſique milites tutati Sergium, Zachariam, contumelijs affectum, Vrbe eiecerant. his alijſque impiè ſimul, atque inconſultè geſtis Auguſtus, Superũ, ac mortaliũ odium

Digitized by Google

Iustiniani casus. ità incurrit, vt fastigio deiectus Imperij, subire exilium coactus sit, naso antea ad ludibrium, præciso, ex quo illi *Rinotmeto* nomen est inditum. Eius loco Leontius Præfectus, Augustus à Populo, ac militibus appellatur; qui iam triennium vinctus detinebatur. Chri. Ann. 694. *Theop. Cedrē.*

Hæc quidē in Oriente. apud Occi-
Iudæorū motus. dentem porrò Hispania Iudæorū motu in maximum discrimen adducta est,
Synod. Toleti. quo compresso, Synodus Toleti cogitur, cuius decreto Gēs quietis nescia, bonis omnibus exuta, in seruitutem redacta est. Filij septemnio maiores à Parentibus abstracti (Baptismo quippè cum his abluti iam fuerant) idque vt in posterum subindè fieret perpetuò cautum. hac tum quidem ratione futuris Iudęorum motibus obuiam itum est.

Ad hæc eiusdem Synodi Patres sacrilegum morem sustulere, vetantes, ne Missæ, pro defunctis celebrari consuetæ, pro viuentibus offerrentur. erat
Insanus in Hispa. mos. enim, ea tempestate, absurdo admodum in more positum, vt ad accersendum inimicis interitum, pro eis huiusmodi defunctorum sacra peragerentur. vsque adeò homines conceptum odium, Sacros verò Ministros lucri cupido dementabat.

Hoc tempore qui Germaniam, diuini prædicatione verbi, excolebant, eximios indè laborum fructus referebant. Chri. Ann. 695.

Sur. 1. Mart. bant. Ex his Vuigbertus apud Friſiam Martyrij demum palmam adeptus eſt. horum res præclarè geſtas Marcellinus ſcripſit, qui ex illorum numero fuit, *ex quo multa Author huc congerit, ad ſequentes etiam annos ſpectantia.*

S. Vuigbertus mart.

Chri. Ann. 696. *Theoph. & Cedrē.*

Sarraceni interim Africam inuadūt, eaque magna, ex parte, potiuntur. tutandæ huic Prouinciæ miſſus à Leontio Ioannes Patritius, principiò proſperè cum Barbaris pugnauit, ijs poſtmodum animo, ac viribus auctis, Romano cū exercitu ad internncionem cæſus eſt. tum qui cladi ſuperſuerant, milites Conſtantinopolim redire erubeſcentes, Leontij quoque ſeueritatem veriti, Abſimarum, infamiæ ſocium, Auguſtum appellant, ac Tiberio nomen indunt, à quo Leōtius captus, præciſis & ipſe naribus, Dalmatiæ Monaſterio mancipatur.

Sarraceni Africam capiūt.

Tiber. Abſimarus Imp.

Leontius de ijcitur.

Chri. Ann. 697.

Chri. Ann. 698. 699. 700. *Anaſt. in Ser.*

Ad hunc ipſum annum nonageſimumſeptimum, ac eiuſdem ſæculi reliquos, res à nouis Germaniæ Apoſtolis geſtæ pertinent, *ex eodem Marcellino ab Authore hìc relata ad quem placet Lectorem remittere.*

Nouo appetente ſæculo Sergius Pōtifex obijt, vbi annos ſediſſet paulo minus XIV huic, poſt ſexquimenſem, ſublegitur Ioannes, qui huius nominis ſextus numeratur.

Sergij PP. obiit.

Ioānes VI.

Chri. Ann. 701. *Martyrolo. 9. Sept.*

Eodem ferè tempore, Egican-

Digitized by Google

Egica-nis obi-tus. apud Hispaniam vita functo, Vuitiza Filius, qui cum Patre pariter regnauerat, regni habenas solus moderari, occepit, monstrum verius, quam Rex, cuius plus quam tyrannicum imperium, ac vitæ probra describi paucis haud quaquam possunt, ideo apud alios legenda relinquimus. *Luc. Tudē. Chron.*

Vuitizafil.

Beneuentanus, hoc tempore, Dux Gisulfus, infesto milite Romanos fines populatus, captiuos secum multos abducit, quos, sacris quoque vasis, ac donarijs distractis, Ioannes Pontifex redimit. Chri. Ann. 702.

Quo tempore Heimerannus Ratisbonentis Episcopus Martyrij palmam adeptus est. *Sur. 22 Sept.*

Iustinianus Imperiū recipit. Post decennale demum exilium Iustinianus, Bulgarorum armis fretus, Byzantium petit, perq. aqueductum clanculum, Vrbem init: Absimarum, indè Leontium in potestatem redigit: tum ambos in Circum adductos, pedibus calcat, Populo interim illud Dauidicū vsurpante; *Super aspidem, & Basiliscum ambulasti, & conculcasti Leonem, & Draconem.* ambos indè in Cynegium missos, capite truncari iubet. horum porrò Asseclas ita, per interualla, supplicio afficere instituit, vt plus vita quam vltionis materia non suppeteret. sunt qui tradant, eum, quoties naso, abstergendi gratia, manus admoueret, alicuius, ex inimicis, cædem Chri. Ann. 703. *Theop. Cedrē.*

Vindicta genus.

dem imperaſſe. Ad hæc iuſto Dei iudicio factum, vt Callinicus Patriarcha oculis, Auguſti iuſſu, orbatus, Romam in exilium pelleretur, à Romano Pontifice, quem deſpexerat, emendicare ſtipem coactus.

Callinico ſublato, Auguſtus Cyrum, apud Amaſtridem Inſulã Monachum, ſubrogari curat, quod reditum ſibi ad Imperium prædixiſſet.

P. Dia. Moritur hoc ipſo anno Cunipertus Rex Longobardorum ſuperſtite Luitperto Filio impubere, quem Anſprando, inſigni Viro, in tutelam dedit. Hunc Regẽbertus Taurinorum Dux, Anſprando acie victo, intra annũ deiecit. at neq. is ſcelere diutius gaudet, eodem, & ipſe anno extinctus.

Cuniperti obitus.

Luitpertus ſucceſſit.

Regembertus.

Chiri. Ann. 704. Ado. in Chron. Anaſt. Atrox inde bellum exortum, Rotarit Bergomenſium Duce Regnum ambiente, Luitperto Caniperti Filio repetente. cæterum, his mutuo decertentibus, regnum defertur Aritperto, qui vt Paulus Diaconus tradit, Alpes Cottias Romanæ olim Eccleſiæ patrimonium a Longobardis interceptũ, eidem Eccleſiæ reddidit, eamque donationem aureis exaratam literis Ioanni tradidit.

Aritpertus.

Alpes Rom. Eccl. reddit.

At verò Edilredus Merciorũ, apud Angliam, Rex, cum annum in Regno ageret alterum, ac trigeſimum, Monachus factus, Coënredo Filio illud reliquit.

Edilredus.

Coënredus.

Io. VI. obitus. Ioannes quoque, tertio Pontifica- Chri.
tus anno, extinctus, cognominem ha- Ann.
Ioãnes buit Successorem, qui huius nominis 705.
VII. septimus numeratur, ad quem Iustinia-
succe- nus Princeps honorificam instituit Le-
dit. gationem, qua duo Metropolitani An-
tistites functi sunt. missa cum Legatis
Callinici, quæ diximus, ad Quintam,
ac Sextam Synodum Additamenta. ea
verò, vtpotè legitimo in conuentu
haud sancita, recipere Ioãnes abnuit,
Augu- atque ad Augustum ipsum remisit. qui Chri.
sti te- hoc ipso tempore, nõ sine ingrati ani- Ann.
meri- mi nota, rupto, quod cum Bulgaris 706.
tas. inierat, fœdere, armis eos lacessere
non est veritus. cæterum, vt par erat,
victus, ęgrè, ex pugna, fuga elapsus est.

Ioãnis Ioannes subindè Pontifex Petri se- Chri.
VII. o- dem, triennio ferè infessam, Sisinnio, Ann.
bitus. morte obita, reliquit; qui tamen viginti 707.
Sisin- non amplius dies superstes, Succesſo- Chri.
nius. rem habuit Constantinum, cuius sub Ann.
Constã Pontificatus exordium, resiliens à Ro- 708.
tinus. manæ sedis subiectione Fœlix Episco-
pus Rauennas, turbas maximas con-
citauit, quo factum, vt Augusti quoq.
indignationem prouocaret, à quo, By-
zantium euocatus, oculis orbatus est,
tum exilio damnatus. Insuper Rauen-
næ Ciues perduellionis, in quam, Præ-
suli plus æquo studentes, eruperant,
Imp. ob abundè pœnas dedere.
sequiũ Constantinus itidem Rom. Pont. Chri.
in Ro. eiusdem Augusti accitu Byzantiũ pro- Ann.
Pont. fectus, 709.

Digitized by Google

Anaſt. fectus, eò antequam perueniret, ad
Bed. ſeptimum ab Vrbe lapidem Tiberium
Mari. Auguſti Filium, ac Cirum Patriarchã,
Scot. Populique, ac Cleri partem maxi-
Anſel. mam obuiam habuit. ipſe quoque Iu-
Lucen. ſtinianus Nicea, vbi tum erat, profectus, Pontifici illuc properanti, tanta cum obſeruantiæ ſignificatione, occurrit Nicomediam, vt illius etiam
Chri. deoſculari pedes voluerit. Qu d porrò
Ann. annua fermè Byzantij mora ibidem
710. actum à Conſtantino fuerit, non ſatis exploratum eſt. conſtat tamen ex his, quæ Anaſtaſius de Gregorio huius ſucceſſore habet, Callinici decreta in diſquiſitionem ab eo vocata, ex Synodi Actis expuncta, atque ad Catholicæ Fidei Regulam fuiſſe caſtigata.

Chri. Sequenti anno, quo Conſtantinus
Ann. Romam reuerſus eſt, Saxonum Eccle-
711. ſiæ fundamenta, Suiberti operâ, iaciuntur. *S. Suibertus.*

Boſphorani, ac Cherſonenſes tyrannicè à Iuſtiniano vexati, atque iniuſto petiti bello, Philippicum cognomento Bardanem, eius iuſſu nuper ab exilio reuocatum, Auguſtum appellãt, ac Byzantium deducunt; tum, qui Iuſtiniano aderant, Aulici, ac Milites, impunitatem pro ſe pacti, ipſum, ac Tiberium Filium deſerentes, Philippico trucidandos relinquunt. *Philippicus Imp.* *Iuſtiniani cædes.*

Chri. Is porrò vixdum Imperium auſpi-
Ann. catus Fidei profeſſionẽ Romano Pont.

Digitized by Google

ex more exhibet, sed qualem impium Monotelitam decebat. itaque non à Pontifice tantum, ac Romano Clero reijcitur, sed a Populo quoque vniuerso, vna cum Authore ipso explauditur, ac diris incessitur.

Ad hæc nouus Augustus sextam Synodum amoliri aggressus, Cyrum in primis Catholicum Byzantij Antistitem deijcit Ioannem suæ Sectæ hominem substituit, quo indicente, Episcopi, ex Oriente, complures Regiam in Vrbem confluunt. porrò cum aduersus Ioannis sententiam, atque exploratam Principis voluntatem hiscere nemo auderet, omnium suffragijs Sexta Synodus, sancitique ab ea Canones abrogantur.

Aritpertus obijt. Eodem anno moritur Aritpertus, Anspr andus Iustitiæ fama insignis Vir, quo de alibi meminimus, subrogatur; eo tamen adhuc superstite, nec abnuente, Luitprandus ipsius Filius paucos post menses Rex eligitur, regnatque annos amplius XXX. constat porrò illum ipso Regni exordio Aritperti donationem Rom. Ecclesiæ factam confirmasse. P. *Dia. l.* 6. *c.* 35.

Philippicus deijcitur. At Philippicus altero Imperij anno suorum conspiratione captus, atque oculis orbatus, in exilium pellitur. Chri. Ann. 713.

Artemius qui Anastas. Imp. Artemius Vir Catholicus, quem Anastasium vocare placuit, Augustus appellatur. Hic nihil prius habuit, quam

vt.

vt se rectæ fidei Cultorem profiteretur, eaque de re certiorem per Legatos Rom. Pontificem redderet. igitur Constantinus Arthemio Imperium virtute partum, & fidei cultum gratulatus, Apocrisarium ad eum mittit, qui Lapsos, Tyranni metu, nuper Episcopos, quod plerique omnes optarent, Catholicæ cōmunioni redintegraret.

Luc. Tud. Chr.

Ad hūc ipsum annum, sæculi, quod percurrimus XIII. spectat Sarracenorum in Hispaniam ingressus, & florentissimi dudum Regni miserandæ, ac diuturnæ postmodum captiuitatis exordium.

Triennio fere antea Vitiza Rex impius decesserat, cuius ob tyrannidem Filij superstites, patreno excluſi fuerant Regno, Roderico illis subrogato. Furmalus ergo, atque Erpulio (hæc eorum erant nomina) priuatæ conditionis impatientes, Sarracenos ex Africa accersunt, quorum armis Rodericus vincitur, Regnoque, ac vita spoliatur. victoria potiti Barbari, haud ægrè posteà Regno vniuerso potiuntur. quo verò id pacto gestum sit, sequentibus deinceps annis erit recensendū.

Rodericus Hispa. Rex.

Chri. Ann. 714.

Haud ita multo post Pipinus decessit, qui Galliæ Regnum pro Dagoberto huius nominis II. administrabat. ea Præfectura functus annis XXVII. quam ad Carolum Filium, cognomento Martellum, rerum posteà gestarum fama

Pipinus I. Carol. Martellus

fama celeberrimum, transtulit. Carolus porrò maiores in dies opes, ac gloriam parans, posteris ad Regni fastigium viam aperuit.

Cõstãtini PP. obitus. Gregorius II. succedit.

Eodem ferè tẽpore obijt Constantinus, vbi sedisset annos paulo amplius, VI. cui Gregorius II. eius nominis sublectus est, *a cuius insigni Pontificatu Author Nonum Annalium tomum exorditur. nos verò hanc ipsam Epitomen, ex instituto, prosequentes, libellum item nonum, Deo Duce, auspicabimur.*

Libri VIII. finis.

AN-

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Perusino.

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER IX.

Respondens Nono Authoris Tomo.

Chri. Ann. 714.

QVadraginta itaque, à Constantini obitu, elapsis diebus, Gregorius, qui cũ eo nuper Byzantij fuerat, doctrinæque inibi, ac prudentiæ specimen dederat non vulgare, Rom. Pontifex renunciatur. XI. Kal. Iunias. Inter prima Pontificatus rudimenta, Ioannem Patriarcham, hæreticum hominem, deijci à Sede curat, neque id ægrè à Catholi-

Gregorius II. Papa.

co Imperatore impetrat, cui Germanus, qui Cyzicenam Eccleſiam regebat, rectæ fidei propugnator acerrimus, ſubrogatur.

At Romani milites ab Anaſtaſio aduerſus Sarracenos miſſi, cum, per ſeditionem, Ioannem Ducem occidiſſent, pœnam veriti, Theodoſio, qui tributorum exactor erat, Adramiteno à Patria noncupato, Imperium inuito deferunt. hoc vbi Anaſtaſius compererit, Principatu ponte depoſito, monaſtichum aſſumpſit indumentum.

Theod. Adramiten. Imp.

Par Adramiteni conditio fuit, intra Chri. annum quippè & ipſe, Leone Iſauro Auguſto à militibus appellato, ſacris initiatus, quietiorem, quam in Imperio, vitam quæſiuit.

Leo Iſaurus Imp. 715.

Hoc tempore Luitprandus Longobardorum Rex, Gregorio infenſior redditus, Cottias Alpes, quas, ex iterata ſæpius Regum Donatione, ad Rom. Eccleſiam ſpectate diximus, inſtantius repetebat; cæterum, ſeu Pontificis præcibus, ſeu intentati Anathematis Religione territus, ab incepto ità deſtitit, vt, nouo & ipſe decreto, antiquam Donationem confirmauerit. *P. Diac.*

Antequam Regem placatum redderet Gregorius, illius ſimul arma, atq. inſidias metuens, inſtaurandis Vrbis moenibus animum adiecit, quamquam, ſequuta poſtmodum pace, aliiſque ex cauſis, ab incepto deſtitit.

Leo

Chri. Leo interim, Auguſtus, vt diximus,
Ann. acclamatus, abdicante ſe Theodoſio,
716. vnaque cum filio ſacros ordines ſuſcipiente, Imperij habenas moderandas ſuſcipit, coronatuſq. à Germano Patriarcha, eo exigente, rectæ fidei profeſſionem emittit, quod, & datis ad Gregorium literis, præſtitit.

P. Dia. Per idem fere tẽpus Petronax Brixienſis Ciuis, alijs ſecum Socijs aſſumptis, Caſſinenſe Coenobium ante annos plus minus centum, ac quadraginta, ex Longobardorum inuaſione, à Monachis, qui ad Vrbem confugerant, ac Lateranenſe domicilium extruxerant, deſtitutum, incolere ita occepit, vt mox frequentiſſimum inſtructiſſimumque reddiderit. *Caſſinũ Cœnobium.*

Tudẽ. Chrõ. Quo tempore Sarraceni, quos in Hiſpaniam, euocatos diximus, ea maiori iam ex parte potiti, Legionem Vrbem Sueuorum olim Regum Aulam, Toletum inde, Iudæorum proditione, *Sarracen. victoria.*

Chri. capiunt Ex ijſdem mox Barbaris, qui
Ann. ad Orientem incolebant, Byzantium
717. terra marique obſident. Dei tamen
Theop. Genitricis ope, vt Græci Authores
P. Dia. tradunt, Vrbs diuæ Virginis ſtudioſi-
l. 6. c. ſſima, ita ſeruatur, vt innumeræ hoſtiũ
47. copiæ, quà lue abſumptæ, quà fluctibus hauſtæ, interierint, quod tamen,
Bed. de ſex æt. non niſi poſt diuturnam obſidionem, accidit.

Anaſt. in Gre. Hoc eodem anno Tiberis exundatio *Tiberis exũdatio.*

tio extitit maxima, vt Vrbis mœnia alicubi transcenderit, atque ad Capitolij radices pertigerit, Via lata, quæ nunc Via Cursus appellatur, staturam hominis, ac semis exæquans, quodque monstro simile videri posset, septem ipsos dies sub eodem incremento perstiterit.

Chilpericus Gallor. Rex.

Chilpericus, qui hoc tempore Galliæ Regnum obtinebat, Caroli, Pipini Filij Præfecturam pertæsus, Raginfridum Maiorem Domus, vt tum vocabant constituit, Carolo, vt licuit, in ordinem redacto. cæterum ab eo vterque victus, priuatam fermè vitam degere coactus deinceps vterque est. *Chron. Pithe.*

Vincitur à Carolo Martello.

Eodemque tempore mirificus ille Saxonum, ac Frisiorum Apostolus Suuibertus, laborum à Deo præmium, morte obita, est consequutus.

S. Suuibertus.

Sarracenorũ persequutio.

Sarracenorum Princeps Haumar dira clade perculsum se, suosque, à Byzantij obsidione, animaduertens, expiationis gratia, vini vsum Genti inhibuit: tum Christianos sibi subditos blanditijs pellicere, supplicijs terrere, vt Christi fidem desererent, instituit: ausus & Leonem ipsum Aug. de perfidia interpellare. Martyrum hoc tempore complurium certamina, ex eadē Regis Barbati insania scriptorum incuria obliuione sepulta omninò fuisse, dolendum est. Chri. Ann. 718. *Theop. Cedr.*

Hoc tempore Asturij, Hispaniæ Populi, *Tudē. Chron.*

Digitized by Google

puli; Sarracenorum iugum audentius detrectantes, Pelagium ſibi Principem deligunt, quo Duce, inſigni Barbaros clade afficiunt. *Pelagius.*

Chri. Ann. 179. *Sur.* 5. *Iun.* Gregorius ſubindè Pontifex Bonifacium ex Anglia Romam profectum Apoſtolatus munere inſignitum in Germaniam mittit, *de quo multa hìc Author ex Actis ſumma fide conſcriptis, refert.* *S. Bonifacius Germ. Apoſt.*

Radbotus hoc tempore, quem alij Batoldum vocant, Friſionum Princeps inſigne ſtaltitiæ documentum dedit'. hic ad Chriſti fidem vtcumque pellectus, à Vuilfrando, Epiſcopo baptizandus cum eſſet, ſciſcitatus eum eſt, apud inferos ne, an apud Superos plures eſſent Maiorum ſuorum; vbi plures, vtpotè à recta fide alienos, apud inferos eſſe haud dubiè comperit; *ſatius eſt*, inquit, *vt plures ſequar:* itaque Baptiſmi expers, haud diu ſuperſtes, Maiorum, vt optauit, numerum, apud Inferos, auxit. *Radbotus Frisiorum Princeps.*

Theop. & *Cedren.* Naſcitur hoc anno Leoni Aug. Filius Conſtantinus, qui, dum ſacra abluueretur aqua, lauacrum ſtercore inquinauit, ex quo Copronymus poſtea eſt dictus. ſanè Germanus Patriarcha polluturum eum olim ſacra omnia, tum prædixit, quod euentus poſtea comprobauit. *Cõſtantinus Copronymus naſcitur. Prædictio de eo.*

Chri. Ann. 720. Subindè, nondum annuus infans, Auguſtus à Patre dicitur, ac ſolemni *Augu-*

ritu

stus dicitur. ritu ab eodem Germano inauguratur.

Carol. Martellus. Quo tempore Carolus Martellus Galliæ Regnum pro arbitrio administrabat. Homare porrò Sarracenorum Principe è viuis sublato, indicta ab eo in Christianos persequutio finem accepit.

Synod. Roma. Octauum agebat Pontificatus annum Gregorius cum, Synodo Romæ coacta aduersus illicita coniugia acriter peroravit, atque Anatemate eos perculit, qui contra prescriptas ab Ecclesia leges, matrimonio cum sacratis Deo Mulieribus iungerentur. Chri. Ann. 721.

Syrus Impostor. Hoc eodem anno Impostor quidam Syrus Messiam se esse audacter mentitus, Iudæorum complures, non insolenter, seduxit. *Theop.*

Apud Armeniam quoq. Manichæi hoc tempore, vt sæpius. Prouinciam perturbantes, à Leone Aug. compressi sunt, qui & Iudæos Ad Baptismum compulit. Chri. Ann. 722.

S. Bonifacius. Quod ad res spectat Occidentis, cum ad Gregorium de Bonifacij, quē in Germaniam legauerat, rebus præclare in Fide inibi propaganda gestis, perlatum fuisset, placuit illum, Romam accersitum, Episcopum consecrare, quod sequenti peractum est anno. hoc tamen non antea præstitum, quam Bonifacius ipse rectæ Fidei professionem emitteret, atque in Rom. Pontificis verba iuraret. dimissum porrò Bonifacium Chri. Ann. 723.

cium Gregorius commendatitijs literis compluribus munijt, *quarũ exemplum hìc habes*.

Concil. Nicen. 2. Dum apud Occidentem ita ſe res habent, monſtrum oritur apud Orientem, cuius cornibus Eccleſia diutius exagitata eſt. hæc eſt Hęreſis *Iconoclaſtarum*, quæ hoc anno Gizidis Saracenorum Principis edicto eſt promulgata, Authore Iudæo quodam Impoſtore, qai diuturnum illi Regnum hoc præſtito, eſt pollicitus. cæterum Gizide intra ſexquiannum extincto, Vlidus eiuſdem filius, Iudæo, quaſi Parentis interfectore, ſupplico effecto, imagines quoque Templis tum reddi iuſſit. Verum eninuerò alijs poſteà, vt tradunt, Iudæis Leonem Auguſtum faſcinantibus, deiectum paulò ante, monſtrum viuacius reuixit. *Iconomach. ortus.* *Leo à Iudæis deceptus.*

Chri. Ann. 724. Magnæ interim, ex Bonifacij predicatione, apud Germaniam, Euangelio credentium acceſſiones fiebant; itaq. cum illius vbiq. fama increbreſceret, gratulatoriæ ad eum Epiſtolę vndique afferebantur, *quarum exempla apud Authorem, ſi libet, hìc require*. *S. Bonifacij res geſta.*

Sur. 8. Sept. Eodem fere tempore S. Corbinianus Friſingenſis apud Germaniam Epiſcopus, laboribus perfunctus maximis in Chriſti fide ea in Regione propagãda, Romã profectus, miſſionẽ apud Gregorium Pontificem ab Epiſcopali munere expetijt, nec impetrauit. *S. Corbinianus.*

Sar-

S. Augustini reliquiæ.

Sardiniam hoc tempore Sarraceni obtinebant; apud quam Insulam sanctissimi Antistitis Augustini Reliquiæ erãt ex Africa (quod alibi tradidimus) Vandalica grassante persecutione, illuc translatæ. eas Luitprãdus Rex, magno à Barbarus redemptas precio, Ticinum transtulit. Ijdem porrò Barbari eodem ferè tempore Galliam ex Hispania irrumpunt, Eudone illos Aquitaniæ Duce aduersus Carolum Martellum euocante, à quo tamen ad internecionem cum Rege Abdirama cæsi, Caroli potentiam, ac gloriam immanè quantum auxerunt.

Chri. Ann. 725. *Oldr. ep. ad Carol. Mæ. sup. ad ann. 504. P. Dia. l. 6. c. 14.*

Leonis edictũ in sac. imagines.

Decimum agebat in Imperio annum Leo, cum, sacrilego edicto promulgato, sacras vbique Imagines deleri iussit, earumque plurimas nactus, ipsa in Vrbe Regia concremauit; quo cognito Gregorius, coacta Romæ Synodo sacras imagines retinẽdas statuit: nouam hæresim ipsumque adeo Authorem Augustũ Anathemate perculit: subditos eidem Populos, sacramento solutos, à tributorum solutione exemit: quod quidem ex Græcis scriptoribus habemus. verum continuisse eum potius in officio Italos sponte sua Græcorum iugum detrectantes, discere ex eo possumus, quod aduersus Luitprandum, qui Rauennam, pulso Exarcho, occupauerat, Vrsi Venetiarum Ducis Auxilium implo-

Chri. Ann. 726. *Theop. & Cedren. Synod. Romæ. Leo Imper. excõmunicatus. P. Dia. Andr. Dand. Vrsus Venet. Dux.*

implorauit, nec incaſſum. Luitprandus quippè Rauēna cedere coactus, Exarchus, qui aufugerat, reſtitutus eſt. acriores quidem Gregorium in Leonem dediſſe literas, omnes affirmant. *Leonē has non ita pridem græcè, ac latinè editas vtroque idiomatè apud Authorem hìc habes, quibus & alteras, non antea, vt teſtatur, editas addit.* Vbi ſe literis haudquaquā proficere Gregorius animaduertit, Legatos Byzantium miſit, quos Leo, nulla iuris Gentium ratione habita, carceri ſtatim mancipatos, exilio indè mulctauit: inſuper & ipſi Gregorio Pontifici inſidias ſtruxit, quibus detectis, & coniurati à Romanis interfecti ſunt, & Italiæ pars maxima, quæ ſub Romano erat Imperio, ab eo abrupta eſt. initum inſuper cum Carolo Martello aduerſus impium Auguſtum fœdus, illius conſilium inferendi Italiæ belli, diſſecit.

Grego. arguit Italiæ à Leone deficit.

Sub eiuſdem anni exitum Bonifacius Germaniæ Apoſtolus per Danualem Presbyterum Romam legatum Gregorium Pontificem conſulit de compluribus in Apoſtolico obeundo munere ſubortis dubitationibus, ad quas omnes reſponſum extat, perperam tamen inter Gregorij III. Epiſtolas collocatum legitur.

ep. 4.

Chri. Ann. 727.

Hoc tempore egregium catholicæ fidei aduerſus Leonem Aug. traditāq.

ab

ab eo hæresim nauabat operam Germanus Patriarcha, ac Ioannes Damascenus, vt illius Epistolæ, quæ extant, Huius verò non vnius generis lucubrationes docent. Cæterum Classiarij Leonis milites, ac Duces arma in illum, pietate licet suadente inconsultè tamen inferentes, superantur: cladi porrò superstites supplicio afficiuntur.

Io. Damascenus.

Apud Nicen. Synod. 2.

Eiusgenus.

Erat Ioannes Damascenus summo apud suos loco natus ob morum tamen probitatem magis, quam ob generis splendorem à Sarracenorum Rege, cuius Ditioni suberat, apprimè carus, interque Aulæ Proceres consiliorum eius particeps adscitus. huius dicendi scribendique libertatem (nam in nouam hæresim stilum, vt diximus, acuerat) Leo Aug. indignè admodum ferebat. ergo cum homini, qui Sarracenis subesset, eorumque apud Principem gratia in primis polleret, obesse alia ratione haud posset, ad dolos conuersus, Ioannis caractere, quam simillime, effecto, illius quasi ad se literas datas, quibus Vrbem se proditurum spondebat, ad Sarracenorum Regem mittit. Is caracteris similitudine deceptus, re haud alia ratione discussa, in furorem actus, Ioanni dexteram amputari iubet. at Vir Sanctissimus ita, vt erat, cruentatus, ac non tam vulneris, quam intentati criminis dolore cõfectus, ante Deiparæ Virginis Imaginem

Chri. Ann. 728.

Dolo à Leone petitur

Mirũ de eius dextra

ginem prouolutus, dextræ ſimul, ac læſæ reſtitutionem famæ, effuſiſſimis apud eam precibus expoſcit. mira res: ſomno, à quo fuerat correptus, excitatus, dextram ita reſtitutam cernit, vt tenuis nihilominus cicatrix abſciſſionis teſtis appareret. re à Principe cognita (quamquam non ſtatim miraculo fidem habuit) Ioannis ſimul innocentia, Leonis detecta fraus eſt. tum vir Dei tandiù precibus apud eundem Principem egit, donec, honeſta miſſione impetrata, ex Aula Hieroſolymam abijt, monaſtico tum ſuſcepto vitæ genere, Eccleſiam deinceps morum ſanctitate, ac luculentis editis commentarijs magis, magiſque illuſtrauit. eius res geſtas Ioannes Hieroſolymorũ Patriarcha poſteris tradidit.

Aulã deſerit

Monachus fit.

Sutriũ B. Petro donatũ.

Anaſt. in Gregor.

Sutrium hoc tempore, Arx munitiſſima, Longobardorum armis intercepta, poſt dies quadraginta, Gregorio precibus apud Luitprandũ agente, donationis titulo, Apoſtolorum Principi, militibus inde reuocatis, collatum ab eo eſt.

Chri. Ann. 729. *Anaſt. in Gregor.*

Leonis cum Luitprando fœdus.

Leo interim per Exarchum fœdus cum Luitprando Longobardorum Rege ferijt auxilia ad debellãdos Spoletanum, ac Beneuentanum, eius ipſius Gentis Duces, pollicitus, dum tamen Rex ipſe Romanam Vrbem, quæ Græcorum iugum excuſſerat, iunctis viribus, expugnaret. Gregorij hoc fœde-

Roma obſeſſa liberatur.

re haud dubiè caput petebatur, qui tamen amborum armis, Vrbe obſeſſa, ita non eſt territus, vt adire in caſtris Regem non ſit veritus. itaque Pontificis maieſtate motus Luitprandus, ad eius ſeſe pedes, non placatus modo, ſed etiam horrore quodam perculſus, proſternit, Apoſtolorum Templa ſupplex adit, ac militaribus ibidem poſitis indumentis, conciliatis ſimul Gregorio, atque Exarcho, exercitum reducit innoxium.

Cometæ duo.

Hoc eodem anno Cometæ duo mortales terruere, quorũ vnus orientem antecedebat ſolem, occidentem ſubſequebatur alter. diram ab his cladem pernunciatam, quam Galliæ poſtea Sarraceni intulere, eius temporis Scriptores exiſtimarunt. *Bed. Hiſt. l. 5. c. 24*

At impius Imperator, quo minus veritate nitebatur, eò vim magis adhibendam ratus, Germanum Patriarchã blanditijs diu fruſtra tentatum, vi deijcit, plagiſque, ac contumelijs afflictum, exilio mulctat. Cleri porrò ſuffragijs ne in ſpeciem quidem requiſitis, Anaſtaſium aſſentatorem egregium, ſuæ fãuentem hæreſi, eius in Sede collocat: tum demum Leonem Anatemate à Gregorio perculsũ Scriptores omnes conſentiunt. Chri. Ann. 730. *Theop. Damaſc. oratio 2.*

Leo Imp. excõmunicatur.

XVII. Pontificatus anno Gregorius diem obit extremum Succeſſorem nactus eiuſdem nominis Gregorium, qui Chri. Ann. 731.

Grego. obitus.

Digitized by Google

qui tertius numeratur, Hic Gregoriũ Præsbyterũ ad Leonem legat, qui, Byzantium vbi peruenit, illius iram pertimeſcens, Pontificis, quas ferebat, literas Auguſto reddendas, quod actiores eas eſſe ſciret, Romam, Legatione vtcumque functus, retulit; ea de cauſa excommunicationis ſententiæ ſubijciendus cum eſſet, Epiſcoporum, quos Pontifex ea ſuper re coëgerat, precibus eam euitauit, ita tamen, vt non omninò meritam præuaricationis pœnam euaſerit; quippè eidem imperatum, vt Byzantium remeans, eaſdem Auguſto literas redderet; quod dum ſequenti anno ſumma cum animi conſtantia, preſtat, ex itinere, apud Siciliam comprehenſus, Leonis iuſſu exilio mulctatus eſt.

Grego III. ſuccedit.

Eius ſeueritas.

Impius porrò Auguſtus Sacerdotalis ordinis Viros, ſuæ aduerſantes hæreſi, adortus, quos leuiſſimè, exilio puniebat, ſacrorum martyrum numerum in dies augens.

Leonis perſequutio

Sur. 5. Iun. Audierat de Gregorij obitu, à quo Apoſtolatum acceperat Bonifacius; igitur nihil prius habuit, quam vt rerum à ſe geſtarũ rationem Succeſſori redderet, tum ſuper gerendis deinceps cõſuleret. Legatos proinde Romã deſtinat, quos Gregorius benignè, vt par erat, ſuſceptos, datoq. ad Bonifacij cõſultationes, reſponſo, *cuius exemplum hìc habes*, benè illis precatus, dimiſit.

S. Bonifacius.

Digitized by Google

Bedæ historiæ finis.

Ad hūc vsque annum, qui Sæculi est alter, ac trigesimus, Beda Historiam à sè conscriptam deducit, ad cuius finem de se addit non nulla. ipsius porrò operum catalogum ad finem Epitomes habes. cæterum de illius obitu, qui, quoto acciderit anno, non satis constat, ipsius Discipuli extat epistola *hìc relata; vbi & tanti Viri elogia quædam ex Veteribus afferuntur.*

Eiusdē elogia.

Hoc eodem anno, qui Galliam iterum inuaserant Sarraceni, iterum à Carolo vincuntur, fuga porrò elapsi naufragio pereunt. *Pithe. Chrō.*

Constātini nuptiæ.

Ad sequentem annū spectant Constantini Leonis Filij nuptiæ cum Gaiani Filia, quæ, Christianis sacris initiata, Irene est appellata. diuino autē consilio factum videtur, vt barbara Mulier catholicam simul fidē ita amplexa sit, vt per summā animi constantiam Viro, ac Socero obnitentibus; tueri eam numquam desiterit. Chri. Ann. 732.

Subindè Leo classem validam in Siciliam mittit: Italiæ populos, qui iugum excusserant, debellaturus. eo terrore Siculos, ac Calabros graui impo. sito tributo domuit, Romanæ Ecclesiæ apud eam Insulam patrimonium Fisco addixit. ceterum haud ita multo post classe apud Superum mare, vi tempestatis, disiecta, Itali reliqui timore soluti sunt. *Theop.*

Gregorius interim, Tyranni armis haud-

Digitized by Google

haudquaquam territus, Concilium Romæ cogit Epiſcoporum propè, C. quo ſacrarum Imaginum cultum decreto iterum ſancit: nouam hæreſim explodit, ac damnat: tum nouum ad Leonem Commonitorium mittit; quod tamẽ ita non eſt receptũ, vt illius delator cuſtodiæ, ex more, traditus, poſt annũ demũ contumelijs, atq. iniurijs abundè affectus, dimiſſus ſit. Iã verò qui ſcriptis adſtruere ſacrarũ Imaginum vſum voluit Gregorius, facto quoque ſtabiliuit, ex his pluribus apud præcipua Vrbis Templa conſecratis; qua de re Anaſtaſium conſule. *Synod. Roma.*

Chri. Ann. 733. *Anaſt.* Ad legationes hactenus ad Leonem miſſas, placuit Gregorio duplicem hoc anno illius Principatus octauo, eadem ex cauſa, ad illum decernere: alteram ipſius Gregorij nomine: Italiæ totius alteram, quibus priſtinum eidem obſequium, ac tributorum ſolutio ſpondebatur, dùm quieſcere Eccleſiam ſineret, ac ſancitas à maioribus leges cuſtodire. cæterum vtraque incaſſum cecidit haud diſparem à ſuperioribus exitum ſortita. *Multiplex ad Leonẽ Legatio.*

Hoc tempore, quemadmodum apud Galliam Carolus Sarracenos ex Hiſpania irrumpentes vicit; ita apud Germaniam, Bonifacius recens ortam in Bauaria hæreſim, diuino ſpiritu diſflauit ità, vt ne cuiuſmodi quidem fuerit, notitia ad poſteros peruenerit. *Martelli victoria.*

Digitized by Google

Quatuor qui sequuntur anni vix aliquid memoratu dignum exhibent, præter Martyrum apud Orientem certamina Leone cruenta bestia id dies magis sæuiēte. horum quidem postremo, qui sęculi fuit septimus, ac trigesimus, Coeluulfus apud Angliam Rex, cui conscriptam à se Historiam Beda nuncupauit, Regijs pompis valere iussis, monasticum vitæ genus amplexus est. Chri. Ann. 734. 735. 736. 737.

Coeluulfus Rex Monachus fit

Exinde Bonifacius rerū apud Germaniam gestarum fama clarus, ad Apostolorum limina accessit; vbique, Romæ in primis, non secus, ac demissus è cælo Angelus, exceptus, auditusque. ante discessum, SS. Martyrum reliquijs, alijsque vtroq. dignis muneribus donatus à Gregorio est, tum literis ad complures Germaniæ Populos, atque Episcopos, *quæ hìc recitantur*, munitus. Chri. Ann. 738.

Sarraceni à Martello victi.

Per idem tempus Sarraceni Prouinciam (quæ Regio est Galliæ Narbonensis) inuadentes, Caroli armis iterum fusi, fugatique sunt.

Alfonsus Hisp. Rex

Quo etiam tempore Alfonsum, quē alij Adelfonsum vocant, Pelagij Gener, Socero, ac subindè illius Filio Fauila exctinct s, summo illius Gentis bono; Rex à profugis Hispanis appellatur. Is, quod ex Recaredi stirpe esset,

Catholici nomē sumit.

Catholici nomen, illi olim ab Episcorum Concilio delatum, adsciuit, rebusque postea fortiter, pièque gestis promeritus, retinuit.

At

Chri. Ann. 739. At vero Bonifacius in Germaniam redux, apud Boiarios moratus, eius quoque culturam agri fœliciter ſuſcepit, eumque quadripartitò diuiſum, electis à ſe Epiſcopis attribuit; Erimbertum Friſiæ Gentis Eccleſiæ, Ioannem Salisburgenſi Oppido: Vuinilum Patauienſi: Gunibaldum Ratisbonæ, quæ Prouinciæ erat Metropolis. quibus de rebus certior Rom. Pontifex à Bonifacio factus, datis ad eum literis, *quarum exemplum hìc habes*, cuncta vt ritè, ac rectè geſta comprobauit.

S. Bonifacij geſta.

Anaſt. in Zacar. Hoc eodē anno Traſamundus Spoletanus Dux à Luitprando Rege infeſto agmine appetitus, Romam confugerat; cum verò dedere illum Romani abnuerent, Vrbs à Luitprando obleſſa eſt, & Vaticanum Principis Apoſtolorum Templum ſpoliatum. cæterum Rege tum quidem recedente, Traſamundus amiſſum ſtatim Principatum recepit, atque iterum Regis in ſe arma conciuit. His igitur inter ſeſe diſſidentibus, in maximum Italia diſcrimen adducta eſt.

Romæ obſeſſa.

Chri. Ann. 740. Itaque, Gregorius honorifica ad Martellum Legatione inſtituta, enixè illum ad opem Italis aduerſus Longobardos ferendam, hortatus eſt.

Bonifacius autem, ex Gregorij præſcripto, Synodum Auguſtæ Vindelicorum cogit, licet alij ad Danubium coactam tradant.

Synod. Auguſtana.

Eodem ferè tempore Ina Saxonum Occidentalium apud Angliam Rex nuncium Regno cum Vxore Edilburgha remiſſurus, Ditionem omnem Romanæ Eccleſię vectigalem fecit, quod ab alijs quoque eiuſdem Inſulæ poſteà Regibus, eius exemplo factum conſtat. huiuſmodi ſanè vectigal ad Henricum vſque huius nominis VIII. qui, cum Gente ferè vniuerſa, ab obedientia Rom. Sedis deſciuit Patrum noſtrorum memoria, perſolutum eſt.

Regnũ Rom. Eccl. tributariũ.

infra anno 775. 847. et 869.

Hoc item anno terremotu concuſſa eſt Thracia atque Bithynia vehementius, à quo Vrbes complures funditus exciſæ ſunt, Byzantium in primis, collapſis moenibus, atque auguſtioribus quibuſque ædificijs, mirum in modum eſt deformatum.

Terræ motus.

Theop.

Ea ſuccuſſione, quæ, anno ferè integro ſubindè veluti reuiuiſcens, graſſata fuerat, quieſcente; Leo Iconomachus quintum, ac vigeſimum in Imperio annum agens, mortalibus æquè, ac Superis inuiſus, moritur; hoc pernicioſior, quod deteriorem Filium hæredem reliquit. Hic ſtatim promulgatum anteà à Leone Patre edictum aduerſus ſacrarum Imaginum Cultores affigi iuſſit. cæterum meditatum aduerſus Catholicos bellum gerere tum quidem nequijt, Imperij æmulum bello petere coactus. Artabaſdus Curopalata Is fuit, qui quod ſtrenuam

Chri. Ann. 741.

Theop. & Cedren.

Leonis Imp. obitus.

Conſtãtinus fil. ſuccedit.

Leo-

Leoni operam in adipiſcendo Imperio, Armeniæ tum Prætor, nauaſſet, Leonis Filiæ nuptias promeruerat. igitur cum Conſtantini inſidias detexiſſet, aperta illum vi ſtatuit adoriri. ſumptis itaque actutum armis Auguſtum fuga ſibi conſulere haud ægrè compulit: ipſe, vtpote Orthodoxus, Byzantij receptus, Imperator maximo cũ Vrbis plauſu acclamatur. cumque Conſtantinum ex fuga interceptum, cæſumque fama vulgaſſet, eius quoque infantes Filij aut cæſi pariter, aut, attonſi prius, carceri ſunt mancipati. tum Anaſtaſius Patriarcha ad Vrbem nouo Auguſto conciliandam, Conſtautini impietatem, viuificam Chriſti Crucem manu tenens, patefecit, iureiurando frequentiſſimũ apud Populum teſtatus, dixiſſe eum ſibi nec Chriſti ſe diuinitatem, nec Mariæ Matris Virginitatem credere; cæteraque chriſtianæ religionis dogmata aniles fabulas exiſtimare. quibus auditis, qui adſtabat Populus horrore perculſus, probra in illum, ac blaſphemias iactare certatim occepit. *Conſtãtini impietas.*

Hoc tempore Euelid Rex Arabum captiuos apud ſe Chriſtianos magno numero interfecit, quorum pro fide certamina, Scriptorum inopia, ſilentio ſunt obruta, Encomijs alioquin maximis celebranda. *Euelid Rex Arabũ*

Quo item anno Gregorius Ponti- *Gregorij PP.*

Caroli Mart obitus. fex Romæ, Carolus cognomẽto Martellus apud Galliam, pari gloria, decedunt . quod autem Vrbis obsidio metueretur, haud cunctatus Rom. Clerus Zachariam Græcum hominem Gregorio subsstituit. *verrò quæ de Marielli obitu, deque illius ad inferos damnatione ab aliquibus traduntur commentitia esse, pluribus hìc Author ostendit, quem require.*

Zacharias Papa.

Sur. 4. Ian. & 20. Febr. Gratiã. 16. q. 1. c. 59.

Nicephorus Artabasdi fil. Imper. Artabasdus interim exercitum in Constantinum ducturus Nicephorum Filium coronandum prius curat . id Anastasij Patriarchæ Iconomachi ministerio peractum Deo haud quaquam fuisse gratum, euentus postea comprobauit . prælio quippè inito, Artabasdus vincitur, fuorumque cladi superstes ægrè Byzantium recipit sese . exindè resumptis vtcumque viribus, Nicetam Filium natu minorem in hostem iterum immittit, à quo haud dispari exitu pugnatum est .

Artabasdus vincitur.

Chri. Ann. 741. *Theop. & Cedren.*

Ad hæc aliæ Orientale Imperium clades vexarunt, frugum inopia, ac terræmotus.

Quo tempore, Euelide Sarracenorum Principe extincto, Cyzid sublegitur, à quo (quadraginta demum post annos Antiochenis Ciuibus Patriarcham sibi constituere permissum est .

Cyzid Rex Sarracen.

Illud quoque inter anni huius fausta numerandũ; simul etenim Cosmas Alexandrinus Patriarcha Monotelitarum

rum hæreſi diuino inſtinctu abiurata Catholicæ Eccleſiæ eſt redditus.

Inſuper Damaſci Epiſcopus Petrus, zelo fidei in Maometicam ſuperſtitionem acrius inuectus, lingua eſt mulctatus, quam pariter ob cauſam alij non pauci martyrij palmam adepti ſunt.

Sur. 5. Iun. Celebratur hoc eodem anno apud Germaniam Synodus à Bonifacio Zachariæ iuſſu, Carolomano Martelli Filio natu maiore permittente. *extant Synodi huius Acta ab Auctore huc allata, ex eoque, vt libet, petenda.* *Synod. apud Germ. Carolo manus*

Luitprandus hoc tempore apud Interannam cum exercitu erat. ad illum itaque profectus Zacharias, ita apud eum perorauit, vt non ablata modo reddere, ſed de ſuo iuſuper multa Rom. Eccleſiæ donare omnium cum admiratione, compulerit. *Zachæ rie au. thori- tas.*

Chri. Ann. 743. Sequenti quoque anno, cum Rex idem Rauennam obſideret, Zachariæ illuc delati precibus ab incepto deſtitit; vt immeritò Græci de Romanis Pontificibus queri videantur, quod ipſorum opera Occidentali Imperio exuti ſint. id enim non anteà factum conſtat, quam ipſi ijdem Græci tutandæ Italiæ curam omnem abiecerint. *Anaſt. in Zachar.* *Græco- rũque- relæ.*

Exindè in Vrbem redux Zacharias Conuentum inibi Epiſcoporum celebrat; in eo vetiti ſunt Epiſcopi, ac reliqui ſacrati Deo Viri, Mulietes do- *Synod. Romæ.*

mi habere, insuper Sacerdotalia indumenta nisi longioris itineris causa deponere. coniugia, ex veterum Canonum præscripto illicita, iterum inhibita: insuper & superstitiosi cultus, cantusque, atque inanes choreæ.

Const. Byzantium, recipit

Profugus iterim Constantinus valido comparato exercitu, Byzantium delatus, Vrbem rerum omnium inopia laborantem obsidet, eaque haud ità multo post potitur. Artabasdum, ac Filios fuga elapsos, ex eaque retractos, excæcat: mox in Hippodromũ, ostentui Populo inibi frequentissimo producit: alios insuper magno numero diuersi generis supplicijs afficit. in his Anastasiũ Patriarcham Asino inuersum impositum circumduci, ac verberibus cedi iubet. Ad hęc cũ resciisset Rauẽnæ Exarchatũ Zachariç opera à Luitprandi inuasione exemptùm, ad Pontificẽ demerendũ, atq in fide, officioq cõtinendũ prædia quædam, quę iuris erant Imperij, Romanæ Ecclesiæ attribuit. Byzantij exindè Ciues, quos sæuitia exterruerat, delinire, ac demereri omni ope studet. *Theop. Cedrõ. & Zonar.* *Anast. in Zachar.* Chri. Ann. 744.

Hoc anno, qui sæculi est quartus, ac quadragesimus, data reperitur Zachariæ Epistola ad Pipinum, alioſque Germaniæ Priuceps, atque Episcopos, quæ XXVII. distinctis capitibus controuersias fere omnes in sacro ministerio suborras dirimit. *hanc Lector ab*

Au-

Authore huc allatam tute conſule. ea perſcriptâ, Zacharias Bonifacio mandat, Concilium vti cogat, deque omnium cuſtodia inter Epiſcopos agat; quod ritè à Bonifacio peractum eſt. *Synod. Germani. ca.*

P. Dia. ſubſin. hiſt. Lõgob. Moritur hoc eodem anno Luitprandus cũ annos regnaſſet amplius XXX. eo extincto ſublegitur Hildebrandus ipſius Nepos, qui ſeptem vix menſes regnauit, in ordinem à ſuis redactus, quod aſperis eſſet moribus, atque in fæuitiam abiturus videretur. huic igitur, bono omine, Rachis Foroiulienſium Dux fortis, ac ſapiens ſubrogatur, ad quem ſtatim Legatos de Pace Rom. Pontifex mittit, quorum opera firmata Pax eſt ad annos XX. *Luitprãdi obitus. Ildebrandus ipſius Nepos cedit. Ildebrãdo Rachis*

Anaſt. in Zachar.

Inter hæc Hiſpania præclaris Alfonſi Catholici Regis facinoribus illuſtrabatur; ſcriptorum tamen inopia pleraque omnia ſilentio ſunt obruta: illud conſtat, Vrbes eum plurimas de Sarracenis recepiſſe, fidem Catholicam, ab his peſſundatam, reſtituiſſe, ac propagaſſe, ne *Catholici* titulus gratis aſſumptus videretur. Regni fines ita protulit, vt Aſturiæ Galleciam adijceret. *Alfõſi facinora.*

Chri. Ann. 745. *apud Suriũ vbi ſupra.*

Succreſcentes porrò Germanico in agro, licet nauiter exculto, ſubindè errorum ſpinę, Apoſtolica iterum falce ſuccidendæ fuere. tertium itaque Concilium à Bonifacio celebratur; quo peracto, illius Acta Romã, à ſummo *Cõcil. Germanici.*

Digitized by Google

mo Antistite probanda, transmittitur. quibus ille receptis, viciniores Vrbi Episcopos, ac Romanos Presbyteros, qui Cardinales dicti sunt, apud Late-
Synod. Roma. ranum cogit. *quid tum ibidem actum, quæque in disquisitionem vocata sint, ex Authore ea fusè hìc referente dis-ces.*

Sexto, ac quadrageſimo eiuſdem ſæculi anno ciuili inter ſe bello decertant Sarraceni. Quo tempore Paleſtinam, ac Syriam vniuerſam caligo inſueta, ac terræmotus terrore maximo
Terræmotus. effecerunt. tum exorta apud Calabriã vulgaris lues, Siciliam mox adortã, *Vulgaris lues* Byzantium vſque peruaſit, quam Vrbem triennio fere depaſta, Ciuibus
Prodigium. exhauſit. Res tum accidit admiranda: lue tactos cæruleæ ſtatim Cruces, ac veluti ex oleo pellucentes impreſſæ veſtibus deſignabant: eo indicio mors, vt certa, ſic proqinqua, notabatur, vt immiſſam diuinitus cladem vnuſquiſque agnoſceret. Chri. Ann. 746. *Theop.*

Ad ſequentem annum plerique re-
Carolomanus Monachus. ferunt Carolomani Francorum Principis Romam aduentum, cum, Regijs pompis remiſſo nuncio, Caſſinũ indè petijt Monaſticum eo in Cœnobio indumentum, vitæque genus, raro ad poſteros exemplo, ſuſcepturus. Chri. Ann. 747. *Sigeb. Chr. Regin. & Leo Oſtien.*

Per idem tempus ſanctiſſimus Herbipolenſis Epiſcopus Burcardus ad Apoſtolorum limina acceſsit, ſecumq. Chri. Ann. 748.

Boni-

Bonifacij literas ad Zachariam detulit, quæ conſultationes, ex more, continebant, quod ex redditis à Zacharia literis compertum habemus.

Chri. Ann. 749. *Theop.*

Subinde Syria terræmotu iterum concutitur, quo dehiſcens alicubi tellus veluti viſcera eructauit: montanæ Vrbes aliquot ipſis, quibus inſidebant, collibus ſubſidentibus, vna cum Ciuibus in plana dilapſæ ſunt. *Terræmotus effectus miri.*

Chri. Ann. 750. *Anaſt. Leo Oſtien. c. 8.*

Haud ita multo poſt Rachis Longobardorum Rex pacis alioquin ſtudioſiſſimus (qua ex cauſa non ſatis conſtat) nulla inducciarum, quas pepigerat, ratione habita, Perusiam obſidet, obuia quæque ferro, ac flamma populatus. igitur Zacharias non aliunde, quam ex ſuo ipſius animi robore, opem ſibi implorandam ratus, ad Regem venit in caſtra, diuinamque illi intentans iram ni recedat, horrore quodam perfudit adeo, vt, ſoluta obſidione, Rex Romam progreſſus, ſecum Vxore, ac filia Deo ſacrauerit, Caſsinumque inde petens monaſtichum ibidem indumentum ſuſceperit: Vxor porrò, ac Filia & ipſæ n Sanctimonialium cœtu conſenue int. Rachiſi Aiſtulfus Frater ſubrogatur, quo de alibi ſermo erit. *Perusia obſidetur* *Rachis Monachus fit* *Aiſtulfus.*

Sur. 7. Febr.

Eodē fere tēpore Ricardus Anglorū Rex qui, Regno abdicato, duobus cū Filijs Vuillebaldo, ac Vuinibaldo in Germaniā venerat, relictiſque, ibidem *S. Ricardus Angl. Rex.*

fub

ſub Bonifacij diſclipina Filijs, in Italiam perrexerat, ea ſub priuati hominis habitu latè peragrata, Lucæ apud Hruriam deceſsit, atque in ſanctorum numerum relatus eſt. extat eius Epitaphium ea in Vrbe *ab Authore quoque inde excriptum, hic relatum.*

Hildericus. Hoc tempore Hildericus apud Francos, Regis non niſi nomen obtinebat, poteſtas Regia apud Pipinum erat. Regni itaque Proceres Hilderici ignauiam pertæſi, Pipino authores ſunt, vt de abrogando illi Regno apud Rom. Pontificem agat, & quando Rex ipſe iam ſit, Rex quoque dici velit. miſsi itaque hac de re Legati à Pipino ad Zachariam hoc anno ſunt, qui decimus à Patris morte numerabatur. ergo Zacharias rè maturè diſcuſſa, Bonifacio, qui iam Moguntiæ erat Epiſcopus, negocium dat, vti Pipinum ſolemni ritu inungat, Regemque, Hilderico in Monaſterium detruſo, appellet. quod ſequēti poſtmodum anno Sueſſione, peractum eſt, quo & Zacharias ipſe deceſſit, cum annos ſediſſet paulò amplius decem. Inter alia pietatis, ac munificentię illius opera illud traditur; cum Veneti Mercatores in Vrbem veniſſent, multaque apud eam Mancipia coëmiſſent, apud Africam aliaſque Barbarorum, Prouincias diſtrahenda, indignum ipſe ratus Chriſtianos homines ſeruitutem apud Infideles

Chri. Ann. 751.

Pipinus II.

Chri. Ann. 752.

Pipinus Rex.

Anaſt.

Zacharia obitus.

Eiusfa cinus.

les ſeruire ære, ſuo ex Venetis redemptos, liberos fecit. Eo ad huc ſuperſtite inuentum apud Lateranū Georgij Martyris caput, in ipſius Diaconiam ad Velum Aureum ſummo cum totius Populi plauſu tranſlatum eſt. Illud nequaquam eſt prætereundum, ab eodem Zacharia indultum Pipino ſuiſſe, vt Regni Epiſcopos poſtularet, ſiuè, vt vocant, nominaret, ab Apoſtolica deindè Sede probandos; vt ſcias cum à Regibus deinceps Galliæ Eccleſijs Epiſcopos datos legis, id non proprio ipſorum Iure, ſed Summi Sacerdotis conceſſione fieri.

S. Georgij caput.

Lup. Abb. ep. 81.

Epiſcopos nominationa.

Duodecimo à Zachariæ obitu die, Succeſſor eidē legitur Stephanus quatriduo non amplius ſuperſtes, quo factum eſt, vt eum quidam inter Pontifices non recenſeant. eam ob rem non ſine horrore quodā Rom. Clerus Virginis opem imploraturus, in D. Matris Baſilicam ad Præſepe frequēs coit, ac antequam indè abſcedat Stephanum alterum Apoſtolica in Sede collocat; qui ab effuſa in pauperes munificentia Pontificatum auſpiciatus Xenodochia ſtatim complura, ac Noſocomia, aut inſtaurauit, aut inſtituit, annuis exindè cenſibus attributis. poſt hæc Legatos de Pace ad Aiſtulfum mittit additis regijs muneribus.

Anaſt. in Zachar.

Stephanus I. II.

Stephanus III

Pax itaq. tum quidem ſancita eſt ad annos XL. cæterum Rex fœdifragus quar-

Aiſtulfi perfidia.

quarto eam menſe abrupit, grauique idicto Romanis tributo, bellum, ni pareant, aſperrimum denunciat. igitur Stephanus venerabiles ad eum Abbates iterum legat; Hi, ne auditi quidem à Rege, ad ſua ſe Monaſteria referre iuſsi, redire ad Pontificem vetiti ſunt.

Nonãtula Monaſteriũ.

Hoc eodem anno Anſelmus Aiſtulfi Vxoris Frater, pietatis inſtinctu, Nonantulæ Monaſteriũ in agro Mutinenſi conſtruit ampliſsimis eidem latifundijs attributis, & ipſe poſtmodum Monachus, vt ferunt, effectus, eiuſdem Abbas conſtitutus, ducentis ibidem Monachis diutius præfuit. *Sigeb. Chron.*

Aiſtulfus Romã obſidet.

Aiſtulfus porrò, quod minatus Romanis fuerat, Romam cum exercitu petens, omnia, ex itinere, flamma, ac ferro populatus, arcta Vrbem obſidione cingit. tum Pontifex Conſtantini Aug. in primis auxilium ſibi implorandum ratus, Legatos ad eum mittit, Italiæ totius à Longobardis diſcrimẽ, eiuſque amiſsionem, ni preſtò actutum ſit, etiam, atque etiam ingerens. at ille tantum Imperij ſimul damnum, ac dedecus parui pendens, bellum, quod Longobardis inferre debuit, Catholicis infert, ſacrarum cultum Imaginum abrogare omni ope nitens; vt ſatis ſuperque conſtet, non anteà ab Italis Occidentale Imperium Gallis oblatum, quam illius tutandi curam omnẽ abiecerint Græci. illud explora-

Chri. Ann. 753. *Anaſt.*

Conſt. Imper. nequitia.

tum

tum eſt, Stephanum Pontificem, antè-quam in Galliam ad Pipinum perge-ret, Conſtantini Legato ſecum adduc-to, Aiſtulfum conueniſſe, quæque, non Eccleſiæ modo, ſed iuris quoque eſſent Imperij repetijſſe; quo incaſſum tentato ad Pipinum demum acceſſiſſe. Nunquã antea Rom. Pontificis Maieſtas enituit magis: venientem, Epiſcopi in Italiam vſque, Pipini iuſſu, delati, deducunt: Regis dein Filius Carolus, qui *Magni* poſtea nomen adeptus eſt, obuiam longius procedit: demũ Rex ipſe ad tria paſſuum millia occurrit: tum equo deſiliens venerabundus vna cum Coniuge, ac Liberis excipit, ac Pontificij equi frenum manu tenens, pedes ipſe deducit, in Regiam.

Stph. Pipinũ adit.

Pipini in eũ obſequiũ.

Hoc item anno Anaſtaſius Byzantij Patriarcha Iconomachus diro abſumptus morbo extinguitur. ferunt per os ſtercora egerentem: cum anima diu luctatum, haud dubium diuinæ vltionis documentum dediſſe.

Chri. Ann. 754. *Anaſt. Theop. Hilduí.*

Subindè Stephanus Pariſios Regem antecedit, quò poſtquam Pipinus quoque peruenit, ab eodem Pontifice cum duobus liberis, Carolo, ac Carolomano, Rex inauguratur; ſiue id poſt primam, vt diximus à Bonifacio peractam inauguration em ſit factum, ſiue illa haudquaquam præceſſerit, ſcriptorum, ea de re, ſententia non vna eſt.

Pipinus coronatur.

At

Aiſtul fi cõſi- lium.

At verò Aiſtulfus Rom. Pontificis apud Galliam molimina veritus, ea euertere, irritaque reddere omni ope nitens, Carolomanum Pipini Fratrem apud Caſsinum agentem impellit, vt in Galliam proficiſcens, Regem à ſuſcipiendo Italiæ, atque Pontificis patrocinio deterreat. res à Carolomano ſtrenuè apud Fratrem acta eſt, niſi ſi quis forte id in ſpeciẽ tantum factum contendat. ſanè Pipinum, haud cunctatum, expenditionem in Italiam maturaſſe conſtat. exercitum porrò non cõparauerat modo, ſed in ipſam iam Italiam direxerat, cum eum Pontifex per omnia, (vt Anaſtaſius ait) diuina myſteria, ac futuri examinis diem conteſtatus eſt, vt, antequam in Italiam deſcẽdat, nouam ad Aiſtulfum Legationem mittat, qua illum de ablatis Rom. Imperio, Romanæque Eccleſiæ Ditionibus dimittendis interpellet. id cum incaſſum Rex religioſus præſtitiſſet, minaſque ſibi à furenti Aiſtulfo intentari, inaudiſſet, cauſæ bonitati fidens, ingenti animo bellum ſuſcipit, fuſceptum fœliciter gerit, ac conficit. quippè Alpes ſtatim tranſgreſſus, Hoſtem acie victum in fugam vertit, ac Ticini obſidet, obſeſſum pacem petere compellit, quæ ea conditione firmata eſt, vt Exarcatus, quæ Romandiola nunc eſt, atque Pentapolis Rom. Pontifici traderentur. His peractis,

Bello petitur à Pipino

Aiſtulfus victus.

Pacis conditiones.

Gal-

Galliam Pipinus, Stephanus Vrbem repetunt. Porrò Stephanus S. Martyris Dionisij Areopagitæ sacras Reliquias secum allatas, in extructo à se eidem Martyri Templo collocat, quo loco & Monasterium posteà Templo adiectum est à Paulo Stephani Fratre, ac Successore, Græcisque attributũ Monachis *Schola Græca* est appellatum, quo nomine antiquũ hodieque Templum ad fluuij ripam, Tiberinam post Insulam, apppellatur, quod alio etiam nomine *S. Maria in Cosmedin* nuncupatur.

Hilduin in Areop.

Schola Græca

Theop. Conc. Nic. 2

Sed iam Orientale Imperium inuisamus. cognominem sibi, nec disparem moribus Patriarchã Regiæ Vrbi Constantinus dederat. ergò, eo indicente, Synodum hoc anno qui Principatus erat XIV. Byzantij cogit Episcoporũ amplius CCC. vt hinc Orietalis Ecclesiæ ruinam agnoscas. *quæ porrò huiusmodi in Conuentu impiè gesta, decretaque sint, noscere si quis cupit, Authorem adeat, ea hìc fusius referentem.*

Chri. Ann. 755. *Anast. in Steph. Leo Ostien.*

Vix dum in Galliam peruenerat Pipinus, cum metu, vt videbatur, solutus Aistulfus, ira in Pontificem, ãc Romanos æstuans, Vrbem iterum inuadit, tribusque eam mensibus obsidet. quo factum, vt Stephanus Pipini iterum fidem implorare coactus sit. extant ipsius ad illum literæ obsidionis tem-

Aistul ph. per fidia. Romæ iterũ obsessa.

pore

pore, atque ante illam datæ *ab Authore hic relatæ omnino legendæ*; ex quibus Aiſtulfi perfidia deteſtanda, ac fæuitia plus quam barbara agnoſcatur, tum impietas aduerſus ſuburbana Tẽpla, ac Cœmeteria non ferenda. Neq. id ſatis ducens maximo in diſcrimine cum ſuo grege poſitus Sanctus Pontifex, quod numquam antea factum perhibetur, ipſius Apoſtolorum Principis nomine literas, eidem religioſo Regi reddendas, ſcribit, *quarum pariter exemplum hic habes lectu periucundum*. his acceptis Pipinus, validis iterum cum copijs in Italiam venit, obſeſſumque Ticini Aiſtulfum, pacta ſuperiori anno inita ſeruare cogit. miſſi ab vtroque Rege Legati ſunt, qui tradendas Rom. Eccleſiæ Vrbes reciperent, ſecumque claues. atque obſides, Romam abducerent; quod & preſtitum ab eis eſt, maxima in Stephanum, ac Pipinum gloria redundante. *Vrbiũ, ac Regionum Rom. tum Eccleſiæ ditioni adiectarum nomina, cognoſcere ſi quis cupit Authorem hic eas recenſentem conſulat*.

Literæ Petri Apoſtoli nomine.

Pipinus iterũ Italiã petit.

Rom. Eccl. Ditio aucta.

Moritur eodem fere tempore Carolomanus Pipini Frater apud Galliam, quò ab Aiſtulfo, vt diximus, miſſus fuerat.

Par erat vt Germania nihil minus ab alijs Eccleſijs haberet quas Apoſtolici olim Viri inſtituiſſent. itaque hoc

In vit. ap. Surium. hoc anno Vir Sanctiſſimus Bonifacius in Friſiam profectus, martyrio ibidem coronatur, cum XL. ipſos annos ampliſſimæ Prouinciæ culturæ, maximo cum fidei prouenctu, operam nauaſſet. eius ſcitè dictum illud circumfertur, *aureos olim Sacerdotes, calices ad ſacrificia habuiſſe ligneos, recentiores contra Sacerdotes ligneos quodammodo ipſes, aureos calices contrectare conſueuiſſe.* *Bonifacij Martyrium.* *Eius ſcitè dictum.*

Quod ad res ſpectat Orientales, Manichæorum, hoc anno, hæreſis, ac Paulinianorũ apud Thraciam propagatam Theophanes tradit. tum à peracto ſuperiori anno Conciliabulo, perſequutio in Catholicos Maxima ſequuta eſt, quam, qui Stephani Iunioris pro fide certamen conſcripſit, Author deplorat.

Chri. Ann. 756. Exinde Aiſtulfus, dum venatũ pergit, diuino, vt ait Anaſtaſius ictu percuſſus perijt. ſiuè id ex fulmine, ſiue alio vltionis genere acciderit, non ſatis docens. eius morte quod nulla ei proles ſuperfuerit, bellum inter Longobardos exortũ eſt atrox, cui, (quod mirum) Rachis ipſe demortui Frater Regno antea abdicato clarus, immiſcere ſeſe non eſt veritus. quamquam Pontificis poſteà monitu, magna cum conſtantiæ, ac pietatis laude, & bello abſtitit, & Deſiderio Tuſciæ Duci, cui Pontifex fauebat, ſuffragatus eſt. *Aiſtulfi obitus.* *Deſiderius Rex.*

Sanè

Sanè Desiderius ad captandam Pontificis gratiam, multa illi est pollicitus, quibus, suo postea malo, non stetit.

Stephani PP. obitus. His ex animi sententia peractis, Stephanus, rerum gestarum gloria clarus, mortem obit quinto Pontificatus anno vix dum exacto; ad gloriæ cumulum, Paulum Germanum Fratrem Successorem nactus: Hic, Pontificatu statim inito, de Fratris morte deque sua ipsius electionem certiorem Pipinum reddidit, qui hoc ipso tempore Saxones, Germaniæ Gentem, domuit, ac tributarios fecit. Chri. Ann. 757. *Anast.*

Paulus succedit.

Alfonsi obitus. Alfonsus porrò, qui insignes de Sarracenis victorias in Hispania retulerat, hoc eodem anno moritur. Froilano Filio, quem Froilam alij appellant, Regni, ac gloriæ hærede relicto; qui tamen quæsitam bello, ac pietate laudem, fraterna, vt tradunt, nece maculauit.

Froila succedit.

Sarracenorũ interim Princeps Habdala, qui apud Orientem imperitabat, subditos sibi Christianos Populos tributorum exactione, Templorumque expoliatione cõsueto magis vexabat.

At Paulus Rom. Pontifex benè vsus Ecclesiæ pace, animum ad Templa, ac Cęmeteria à Longobardis vastata, instauranda animum adiecit, cuius pietatem æmulatus tum quidem Desiderius, & ipse regio sumptu Monasteria complura extruxit, ditauitque. Chri. Ann. 758.

Apud

Apud Angliã porrò Eadbertus Rex Chriſtianæ Philoſophiæ Studio Regnum viuens Oſuulfo Filio adminiſtrandum tradidit. *Eadbertus Angl. Rex.*

Theop. Magorum, hoc tempore, complures apud Perſas, Dæmonis pellecti fraude, cælum ſe volatu aſſequuturos cum ſperarent, præcipites vulgo ſeſe dantes, per ſummam veſaniam interibant. in horum primores non nullos Abdalas Princeps cum animaduertiſſet, ſectam aboleuit. *Oſuulfus fil. Perſarũ inſaniã.*

Chri. Ann. 759. *Sur. 16 Octob.* Bonifacio, vt iam diximus, Martyrio ſublato, ex his, qui ab illo aut ſede moti, aut Eccleſiaſtica cenſura notati fuerant Epiſcopi Conciliabulum cogunt in quo S. Authomarum monaſterij S. Galli Abbatem integerrimũ dannant, falſis antea teſtibus circumuentũ, rem geſtam Vualfridus tradit, qui & diuinam in Pſeudoepiſcopos vltionem proſequitur. *S. Authomarus.*

Chri. Ann. 760. Subindè Rex Pipinus Vaifridum Aquitaniæ Ducem res Eccleſiæ inuadentem bello petit, ac vincit, victum ablata reddere, datis obſidibus, cogit.

Chri. Ann. 761. Altero, ac ſexageſimo ſæculi anno Paulus Romæ Synodum indicit, ea præcipuè de cauſa, vt extructum paternis in ædibus Monaſterium, Templumque inibi SS. Sylueſtri, ac Stephani Põtificum, ſacris reliquijs ditatum ſingulari prærogatiua, ac priuilegio muniret. Extat ea de re Pauli di- *Synod. Romæ.*

ploma *ab Authore huc allatum, apud eum legendum*.

Recruduisse hoc tempore Copro- Chri.
nymi in Catholicos indictum bellum Ann.
Theophanes, ac alij tradunt, quo 762.
sanctorũ Martyrum numerus magno-
SS. Andreas, ac Stephan. mart. pere est auctus, in quibus Andreæ *Sur. 17 Octob.* Manachi cognomento Calibitæ, ac Stephani virtus enituit, *quorum certamen fusè hic ex Actis, quæ extant, ab Authore traditur*.

Excisa à Sarracenis Valentia Tarraconensis Hispaniæ Vrbe, sacræ indè
S. Vincentij mart. reliq. Vincentij Mart. reliquiæ in extremam Lusitaniam transtatæ sunt. eoque in Promontorio locatæ, quod ab eodem postea S. Martyre nomen accepit in signi ibidem Monasterio excitato.

Constantinus interim Aug. infestos Chri.
Rom. Imperio Bulgaros vincit, dequè Ann.
his veteri more triumphum agit. Quo 763.
tempore Turcæ, impetu in Armeniam *Theop.*
facto, eam miserè populantur.

Rem mirã Theophanes tradit ipsum
Glacies admirãda. se testem oculatum aduocans hyemis rigore maximo concretũ Euxinũ Pelagus fuisse adeò, vt glacies excreuerit ad crassitiem cubitorum XXX. tum niue super glaciæ subindè decidente, atque obrigente, auctam ad cubitos L. ea porrò, cum Ver appeteret, fatiscente, concretos veluti montes in Propontidem, atque Ellespontum dilapsos spectaculo Byzantij Ciuibus,

uibus, accoliſque cæteris fuiſſe.

Chri. Ann. 764. 765. Dum apud Orientem ſacrarū imaginum, ac reliquiarum cultus impij Principis iuſſu obſoleſcit, mirum in modum apud Occidentem augetur. itaque non Hiſpani modo, vt diximus, S. Martyris Vincentij exuuias, Barbarorum ſubductas prædæ, honorificè condidere, ſed & Galli, cum audiſſent Romæ á Pontifice Sacra cœmeteria perluſtrari Metenſem ad eum Epiſcopum legant, ſacraque per illum pignora expoſcunt, ac impetrant.

Chri. Ann. 766. *Regin. & Sigeber. Chron.* Ad hæc Synodum Pipino annuente, celebrant in qua de ſacrarum imaginum cultu quæſtio agitata eſt, ea forte ſſe de cauſa, quod per idem tempus Conſtantini Aug. Legati ad Pipinum veniſſent, regiaque ſecum munera, inter quæ muſicum Organum (recens inuentum) attuliſſent, à quibus haud dubiè hæreſim vulgatam, ac defenſam par eſt credere. *Synod. in Gallia.* *Muſicū Organū.*

Chri. Ann. 767. Poſt hæc Romanus Pont. Paulus, vbi ſediſſet annos paulo amplius decem, diem obit extremum. non dum animam egerat cum Toto quidā Dux, qui Nepeſi agebat, Deſiderio, vt creditum, annuente, tumultuarijs cum copijs Romam init, ac Conſtantinum Fratrem Laicum Hominem ſacris initiari, ac Pontificē eligi per vim curat. *Pauli PP. obitus.*

Dum hæc Romæ aguntur, apud Byzantium Tyrannus diram in Catholi-

cos, Monachos in primis, lanienam exercet, nec suæ sectæ hominibus parcit. Constantinum quippè Patriarcham exauthoratum antea, ac relegatum, quod creditum sibi secretum, vulgata & ipse impietate, detexisset, ab exilio reuocatum, Populi ludibrio expositum supplicio afficit.

Chri. Ann. 768.

Constantino Pseudopontifici, quiq. post illum Rom. Pontificatum pariter inuaserat, Philippo, e Petri sede, post annum deiectis, Stephanus eius nominis IV. quem alij tertium recẽsent, eadẽ in Sede ritè collocatur, quod nõ sinè maximis turbis peractum est, quibus de Anastasius est consulendus.

Steph. IV.

Pipini obitus.

Pipinus interim rerum gestarũ gloria inclytus, mortale Regnum, ac vitam deserit, Carolo, ac Carolomano Filijs superstitibus, qui Regium adepti nomen iam fuerant.

Aim. l. 4. c. 67.

Mar. Scot. Chr.

Quo tempore Copronymus Eudoxiam, cui tertijs iam nuptijs sociatus fuerat, Augustam, susceptos verò ex ea Filios Cæsares solemni ritu appellat. Subindè Leonem natu maximum, Ireni matrimonio iunctum, Imperij consortem adsciscit.

Porrò nè Constantini Pseudopontificis facinus, qui ex laico repente Pontifex veluti in scænam prodierat, in exemplum abiret, coacta Romæ Synodo, cui præter cæteros exciti è Gallia Episcopi XII. selectissimi interfuere.

Chri. Ann. 769.

Synod. Roma.

Digitized by Google

fuere, perenni iterum Decreto firmatum eſt, ne, qui ſacris, de more, Ordinibus iuſta per interualla initiatus non eſſet, ad Pontificatum euehi vllo pacto poſſet. ad hæc ipſius Pſeudopontificis Acta reſciſſa, peractæque ab eo ordinationes decretæ irritæ ea ratione ſunt, vt in ſuſcepto Ordine miniſtrare nemo poſſet. Iconomachia inſuper Anathemate damnata eſt.

Chri. Ann. 770. Sæculi anno LXX. Deſiderij Filia Berta Carolo Pipini Filio nubit, Stephano incaſſum obnitente, ea præcipuè de cauſa, quod alijs à Patre nuptijs fruiſſet obligatus. conciliauerat porrò has ipſas cum Deſiderij Filia nuptias Bertruda Caroli Mater, quæ eam ob cauſam in Italiam venerat, quo factum, vt Carolus Pontificis monitis minus audiens tum fuerit.

Chri. Ann. 771. Sequenti verò anno (qua nam ex iuſta cauſa non ſatis conſtat, ſed non niſi iuſtam fuiſſe par eſt credere) huius ſe coniugij vinculis ſoluens, Bertam Deſiderio Patri reddidit, Hildegardem nobilem apud Sueuiam Fœminam duxit. nec ita multo poſt Carolomani Fratris morte Regnum ampliſſimum ſolus obtinet, non tamen ſine Epiſcoporum, ac Regni Procerum ſuffragio, qui hac de cauſa apud Villam Carboniacam conuenerant. Delata ad Carolum ampliſſima hereditas eſt, licet ex Fratre Filij ſu-

Carolomani obitus.

Eius filij Regno exclusi.

pereſsét, ſeu quod hi tãto oneriferẽdo nõ eſſent, ſeu quod ex Deſiderij Filia cũ ortũ ducernet, affinitatẽ huiuſmodi Galli Proceres ſuſpectam haberent.

Steph. PP. obitus. Nouo ineunte anno Kal. Februarij moritur Stephanus Pontificatus anno IV. huic ſtatim ſublegitur Hadrianus. Chri. Ann. 772.

Hadrianus ſuccedit. Sub idem tẽpus Carolomani Vxor', quæ in Gallia adhuc erat, fugam indè cum filijs arripiens, Deſiderium Patrem adijt. Is igitur non tam inſita in Nepotes charitate, quam Francorum Regni diuidundi gratia, omni ope nititur, vti Hadrianus Pontifex Reges illos inungat, iunctiſque ſecum viribus paternum ad Regnum reſtituat. id vbi incaſsum tentare ſeſe amimaduertit; iræ ſimul ſtimulis actus, ſimul Regni fines proferendi auidus, Pontificiam inuadit Ditionem, iurisiurandi haud memor, quod ad Sacroſanctum Principis Apoſtolorum corpus dudũ præſtiterat. Hadrianus tum non niſi expertam Francorum fidem ſibi implorandam ratus, Legatos ad Carolum mittit acriter aduerſus Deſiderij perfidiam expoſtulans. ſed hæc non niſi ſequenti anno geſta ſunt. *Anaſt. in Hadr.*

Deſiderij perfidia.

Hoc tempore Carolus bellum aduerſus Saxones gerebat, quibus iterum deuictis, obſidibus eis imperatis, in Galliam redijt. Cæterum antèquam e Germania digrederetur; Synodum apud Vuormatiam celebrari curat, *Egin. in vit.*

de

de qua quid Author ex antiquis monumentis afferat, ſi libet, require.

Theop. Per idem tempus Rex Sarracenorum Habdala Chriſtianos, ac Iudæos ſibi ſubditos cauſmate manus inſcribi iuſſit, quò à cæteris dignoſci poſſent. eam ignominiam Chriſtiani complures æquo animo haud ferentes, Patria Extorres eſſe, relictis etiam bonis, maluerunt. *Habdalæ tyrannis.*

Chri. Ann. 773. *Anaſt. et Egi.* Viterbium Deſiderius acceſſerat extrema Vrbi minitans, cum Pontificis denunciationibus, ac intentati Anathematis religione perculſus omnium cum admiratione Ticinum reuertitur.

Cum Hadriani, ac Deſiderij ſubindè Legatos Carolus audiſſet, quod hi Regem ſuum ablata reddidiſſe teſtati eſſent, Legatos ipſe ſuos in Italiam deſtinat exploraturos vera ne eſſent, quę dicebantur; ab his mentitos eos fuiſſe cum reſciſſet, tum demum inferendi Deſiderio belli conſilium init, conſcriptoque exercitu Alpina clauſtra Longobardis militibus inſeſſa, irrumpit, indèque iterum Deſiderium per Legatos interpellat, obteſtaturque, aliena vti dimittat, ne ſuorum iacturam facere cogatur inuitus: innoxium ſe, exercitum reducturum, dum ſibi de pactis ſeruandis obſides tradantur. id quoque incaſſum cum tentaſſet, tum demum Ticinũ, quò ſe Deſiderius receperat, profectus, Vrbem obſidet. *Caroli in Deſiderium expeditio.*

Aldegisus Desiderij fil.

cum porrò indè Aldegisus Desiderij Filius vna cum Filijs, ac Coniuge Carolomani Veronam aufugisset, Carolus ad Ticini obsidionem copiarum parte relicta, illuc cum reliqua proficiscitur. eò vt primum peruenit, Fratris Coniugem, ac Filios illius Clementiæ fidentes in deditionem accipit, ac Ticinum indè reperit.

Carolus Romæ.

Cum verò Sacrosanctum instaret Pascha sexto ferè obsidionis mense, ea haudquaquam soluta, magnis intineribus, Romam petit. exceptus est omnium Romanorum ordinibus obuiam effusis ipso autem Pontifice pro foribus Basilicæ Principis Apostolorũ prestolante. dum Templi gradus religiosus Rex conscenderet, omniũ cum admiratione, singulos pronus deosculatus est: tum Pontificem venerabundus amplexus, eo deducente, Apostolorum sacras reliquias est veneratus: dein Vrbẽ ingressus, Basilicas reliquas supplex adijt, ac celebriora quæque Vrbis loca perlustrauit. antequam discederet, Pipini Patris Donationem Romanæ Ecclesiæ factam non ratam modo habuit, sed Vrbibus compluribus, atque adeò Prouincijs adiectis munificentissimè cumulauit. Ticinum indè repetens, Vrbem, vulgari diuinitus immissa lue, Ciuibus, ac præsidiarijs haustam militibus, obsidione diutius ferendæ imparem, ipsumque adeò

Eius pietas.

Donationẽ à Patre factã confirmat.

Chri. Ann. 774. *Anast.*

Desi-

Digitized by Google

Deſiderium Regem in deditionem re- *Deſide*
cipit: Filius porrò Aldegiſus, impar *rij de-*
viribus Byzantium aufugit, vbi inter *ditio.*
Patricios adſcitus, reciperandi Regni
ſpe abiecta, conſenuit.

Hoc loco Sigeberti Chronographi *Sige-*
impoſtura eſt detegenda, qui trecen- *berti*
tos amplius poſt annos in Hērici Cæ- *impo-*
ſaris gratiam Carolum tum Romam *ſtura.*
reuerſum Concilio ibidem celebrato,
ab Hadriano ius eligendi Romanum
Pontificem, atque Eccleſiam ordinan-
di, tum Sacerdotia, ac Epiſcopatus in
primis, conferendi obtinuiſſe cōmen-
Diſt. 65 tus eſt. quem ſequutus Gratianus in- *Gratia*
c. 22. foueam ipſe lapſus, alios deindè in- *ni er-*
Hadri eam plures ſecum traxit. ſanè is alibi *ror.*
anus. quoque non inſolenter ex rerum ge-
ſtarum inſcitia, adulterinos, ac ſuppo-
ſititios ingerit partus, atque educat.

Leo Inter Captiuos Ticino abductos *Pau-*
Oſt. Paulus Diaconus Aquileienſis fuit, qui *lus Dia-*
Deſiderio erat ab Epiſtolis. Hic in In- *conus.*
ſulam relegatus, indèque elapſus, ab
Arichiſio Beneuentano Duce, qui De-
ſiderij erat Gener, exceptus Caſſinum
inde petijt, quò in Cœnobio Mona-
chus factus conſenuit. *Eius eſt opus* *Eius O-*
Hiſtoria, quę extat rerum à Longobar- *pera.*
dis geſtarum; aliam porrò, quæ eidem
falsò adſcribitur, Miſcellæ nomine in-
Vide ſcriptam; Ioannis potius Diaconi qui-
ad an. dam exiſtimant, cæterum Anaſtaſij eſſe
chri. conſtat ex Theophane Græco Autho-
813.

re compactam; qua de re hìc monitum Lectorem voluimus.

Copronymi obitus. Quartum, ac trigesimum in Imperio annum exegerat Copronymus, cum in Bulgaros iterum profectus, exitiali correptus morbo, interijt. ferunt ab ardentiori febri eiulatus maximos edidisse, seque viuum in flammas coniectum à Deipara, quam contempturi habuisset, subindè exclamasse. Chri. Ann. 775. *Theop. Cedrē. & Zonar.*

Leo fil. succedit. Eo extincto Leo Filius cognomento Porphirogenitus, quasi in purpura genitus, Imperiū capessit, mali corui, vt dicitur, malum ouum. illud mirum, superstitem Tyranno Filiam Anthusam regijs virtutibus, ac morum probitate ita enituisse, vt in Græcorum Menologio, inter Sanctos Cæli Ciues adscripta reperiatur. Moritur hoc eodē tempore Habdala Sarracenorum Rex, exitiale & ipse Christiano nomini monstruum, cui Madi Filius succedit.

Synod. Duriæ. Quo tempore Carolus post celebratum apud Duriam Concilium, Saxones duobus prælijs vincit. *An-nal. Frāc.*

Offa Rex. Offa Orientaliū apud Angliam Saxonum Rex, post alia pietatis opera Romam profectus subditos sibi populos Romanæ Ecclesiæ, & ipse, vectigales fecit. *Polid. Virg. l. 4. sup. ad ā. 740*

Apud Hispaniam Aurelio (qui ante quinquennium, Froila Rege interempto, eidem successerat) vita functo, Silo ex Sorore Nepos Regnum adipiscitur. *& inf. ad an. 847. et 869.*

scitur. Huius extat Diploma (*quod obiter notat hic Autor*) in quo hæc leguntur verba in eius Donationis violatores. *Anatema Marrano, & excommunicatus*, ex quibus docemur *Marrani* vocem, quæ apud Hispanianiam in Sarracenorum posteros contumeliæ causa iactari solet, non à Mauris, vt quidam putant, deductam, sed à Syriaca voce *Maranatha* ab Apostolo vsurpata ortum habuisse. *Marrani vox.*

Chri. Ann. 776. Altero Imperij anno Leo Constantinum Filium Augustum appellat.

At Carolus Rotgaulum Foroiulien-sem Ducem, Longobardorum Regnũ affectantem, celeritate vsus maxima, vincit, cæditque; nec moratus victorem militem in rebellantes iterum Saxones ducit, ijsque perdomitis, in Galliam reducit. *Caroli victoria.*

Chri. Ann. 777. Antequam Germania excederet, Concilium Padarburnæ celebrari curat, quod Religioso Regi ad Politicum æquè, atque Ecclesiasticum rerum statum componendum solemne fuit. *Synod. Paderburnæ.*

Theop. Cedrẽ. Per idem tempus Telericus Bulgarorum, Rex, qui aduersus Conpronymum sæpius pugnauerat, Christianæ Religionis studio, relicto Regno, Byzantium venit, exceptusque liberaliter à Leone, atque è sacro fusceptus Fonte, honesto inibi coniugio sociatus est. *Telerius Rex Bulg.*

Sarracenis inter se, apud Hispaniam, Chri. dissidẽtibus, Primores eius Gentis qui- Ann. dam ab aliorum factione pulsi, ad Ca- 778. rolum Pedarburnæ adhuc agẽtem venerant, authoresque illi fuerant, vt, temporis opportunitate vsus, Hispanos seruitio eximeret Barbarorum. igitur Rex pius rem se Deo gratã, Christianoq. nomini facturum ratus, exercitum iu Hispaniam ducit, multisque apud eam Vrbibus potitus, susceptum bellum fœliciter conficit. cæterũ dum victorem exercitum per Pirenæos reducit, Vasconum insidijs exceptus, clade maxima affectus est, qua nulla apud Poetas, non Gallos modo, sed etiam Italos, celebrior; de qua tamen (Historicis alijs ieiunè illam nimis tradentibus, Turpino autẽ Remensi Episcopo, siue; eius nomine, alio, eandem fabulosius recensente) tuto aliquid affirmari nequit. illud constat exercitũ ab eo quantumuis ea clade imminutum, in Saxones Francorum iugum, ex instituto, detrectantes, adductum, perduelles toties Populos egregiè vltum fuisse.

Carolus Hispaniã iuadit

Rõcisallis clades

Quo tempore Hildegardes Gemellos Carolo Viro enixa est Filios, quorum altero statim decedente, superstes, Ludouicus à Parentibus appellatur.

Ludouicus Car. fil.

Sequenti anno Synodum apud Du- Chri. riam villam, ex more, Carolo item Ann. ex- 779.

Synod. Duriæ

Digitized by Google

expetente celebratam conſtat.

Chri. Ann. 780. *Theop.* At Leo Auguſtus cum gemmas vndique inſano ſtudio conquiſitas impenſius adamaret, compactam ex his coronam, ex æde ſacra S. Sophiæ raptam geſtare haud eſt veritus. vltus inſaniam, ac ſacrilegium eſt Deus; quippè enatis in eius capite carbunculis, qui carbunculos perditè expetierat, ac ſacrilegè abſtulerat, ne dubia eſſet mortis cauſa, interijt. *Leonis Imp. ſtudiũ* *Eius obitus.*

Eo ſublato, Imperium ad Conſtantinum filium delatũ eſt, qui cum Irene Matre illud, Deo auſpice, adminiſtrandum ſuſcepit. Horum etenim pietate factum eſt, vt, diu exul catholica Religio, veluti poſtliminio rediret in Orientem. *Conſtãtinus VI. ſuccedit.*

Vertente anno Carolus, cũ Vxore Hildegarde, in Italiam Religionis cauſa cum veniſſet, natalem Chriſti diem Ticini celebrauit, Romæ poſtmodum ſacrum Paſcha celebraturus, quod ad ſequentem annum ſpectat; quo ab Hadriano, ea qua par erat, lætitiæ ſignificatione, exceptus, Pipinum Filium eidem Buptizandum tradidit, Vrbiſque Templa, in primis verò Apoſtolorum Principis, magni precij donarijs cumulauit; ac tum demum in Galliam reuerſus eſt, vbi Irenes Legatos de conciliandis filiorum nuptijs audiuit, quæ & conciliatæ tum quidem ſunt, cæterum, quod ob Coniugum ætatem per- *Carolus Romæ.* *Chri. Ann. 781.* *Eginard.* *Theop.* *Irenes Legatos audit.*

perfici nequiuerint; dissolutas postmodum fuisse constat, ac Constantino Vxorem ex Armenia petitam.

Eodem ferè tempore Sarracenorũ Princeps Madi Aaron alterum ex filijs natu minorem (nam Moises alter vocabatur) cum classe aduersus Constantinum, atque Irenem mittit, & accidit importunè, vt simul Helpidius Siciliæ Prætor rebellaret, quo factum, vt inhonesti pactione tributi à Sarracenis redimenda Pax fuerit.

At verò Helpidius à Theodoro Duce victus, congestam pecuniæ vim maximam secum deferens, aufugit in Africam, vbi à Sarracenis, ob vitæ splendorem, quasi Romanus Cæsar est cultus.

Synod. Coloniẽsis. Subindè rogante Carolo habita est Synodus Coloniẽsis, qua in Vrbe dum ea moratur ex causa, Gentium diuersarum Legatos excipit; tum infestos iterum Saxones vincit; de quibus, ne lectori tædium afferatur, hoc semel dixisse satis sit, bellum Carolo cum his fuisse annis tribus, ac triginta, ac tum demum perdomitos, ac Christi fide imbutos. Chri. Ann. 782.

Belli Saxonici diuturnitas.

Post hæc Matrem, ac subinde Coniugem haud magno temporis interuallo effert: tum per Filium Carolum natu maximum Vuestfalos Germaniæ populos debellat. Chri. Ann. 783.

Silo Hisp. Rex. Per idem fere tempus Silo, qui in Hispa-

Hiſpania Regnabat, decedit, Alfonſo
Chri. cognomẽto Caſto Froilæ Filio, quem *Alfon-*
Ann. viuens Collegam adſciuerat, hærede *ſus Cæ-*
784. inſtituto. *ſtus.*

Theop. Quod ad res ſpectat Orientales,
& Ce- Paulus Vrbis Regiæ Patriarcha, qui
dren. Iconomachis ſub Principibus hæreſim & ipſe colere eſt viſus, morti proximus rectam fidem, quam occultè retinuerat, in Coenobium ſe recipiens, profeſſus eſt hortatuſque eſt Auguſtũ, ac Matrem ad Oecumenicam cogendam Synodum, & Chriſtianæ ſtatum Reip. componendum. Hinc Catholicæ apud Orientem Fidei reſtituendæ initium factũ; ſucceſſor etenim Paulo eſt datus Taraſius, qui rectæ fidei Zelo, & quod Principibus eſſet à ſecretis, authoritate in primis polleret.

Obierat haud ita pridem Sarracenorum Princeps Madi, qui latè apud Perſas, ac reliquum fermè Orientem imperitabat: huic Moiſes, quem diximus natu maior filius ſucceſſerat, qui hoc ipſo anno vita functus Aaroni *Aarõ Sarra-* Fratri belli artibus claro, locum in Im- *cenor.* perio fecit.

Egi- Huic, ob ſimilia belli ſtudia, Caroli *Rex.*
nard. Francorum Regis amicitia grata fuit
in vit. adeo, vt Sacroſanctum Chriſti Domi- *Chri-*
Car. ni Sepulchrum eius obteſtati ſubiece- *Sepul-*
rit, pro quo poſtea à Barbaris vindi- *chri*
cando eius poſteri ſumma cum gloria *Caroloſ.*
infudarunt. Legatos quoque ad eum *M. ce-*
miſit. *dit.*

Digitized by Google

misit regijs cum muneribus, inter quæ Magnæ molis Elephas fuit. quamquam Elephas alijs cum muneribus, post quã Carolus Imperium adeptus est, missus, in Francorum Annalibus, dicitur.

At non idcirco odium Rex Barbarus in Christianos remisit. itaque hoc eodem anno Bacchum (qui Iunior dicendus est, vt à Seniori Sergij collega dignoscatur) apud Palestinam Monachum, Martyrio effecit.

Nouo subeunte anno Augustus, ac Tarasius ad Rom. Pontificem Hadrianum de Synodo celebranda, ac Pace Ecclesiarum, per Fidei concordiam, componendã, perscribunt. extant vltrò, citròque datę literæ apud Synodi Acta, quæ postea est celebrata, *ab Authore huc allata*. quamuis ex his aliquot excidisse videantur. Chri. Ann. 785.

Synod. Pedarborn. Inter hæc Synodus, adnitente Carolo Pedarburnæ, ad Saxonicæ Ecclesiæ statum componendum, cogitur, cum iam politicus satis compositus videretur, Albione, ac Vithichindo eius Gentis Regulis ad Christi fidem perductis.

Britones quoque, Galliæ Populi, iugum, hoc tempore, detrectantes ab eo domiti, ac, ne quid in posterum moliri auderent, obsides eisdẽ imperati. quo perfunctus bello Carolus, Romam iterum profiscendi consilium init, quò tamen non nisi sequenti anno peruenit, Chri. Ann. 786.

nit, poſt quam Florentiæ, Hetruriæ Vrbe, Natalẽ Chriſti diem celebrauit. *Caro-lus Ro-ma.*

Theop. & Ce-dren. Conuenerant Byzantiũ Auguſtorum accitu Epiſcopi cõplures, quò & Legati ab Hadriano miſſi peruenerant. igitur auſpicaturi fœliciter Synodũ in Apoſtolorũ Templum coëunt. id conſpicati Iconoclaſtæ, ex quorum præcipuè numero Prętoriani erant milites ex Copronymi, qui militiæ eos adſcripſerat, diſciplina; impetu in Baſilicam facto, extrema Patribus, ni properè faceſſant, minitantur. tumultus eò excreuit, vt d. mittẽdi Epiſcopi tum fuerint, Synodi porrò celebratio in tempus opportunius reijcienda. Sanè Irene, ac Filius diſſimulãdam tum quidem ſeditionem rati, cum eam poſtmodum concoquere haud poſſent, accitis ex Thracia militibus, eorum opera Prætorianos exarmant, atque exilio exauctoratos mulctant, ac tum demum Epiſcopos, qui Byzantio receſſerant, Nicæam Bithyniæ Vrbem reuocant, quò vbi eos conueniſſe Taraſius comperit, & ipſe cum Rom. Sedis, ac Patriarcharum Orientalium Legatis adeſſe haud cunctatus eſt.

Synod. Nicena II.

Seditione, ſoluitur.

Chri. Ann. 787.

Theop. & Cedren.

Celebrata Niceæ Synodus eſt, quæ Septima Oecumenica numeratur, Epiſcoporum CCCLXVII. *geſtas ſancitoſque Canones noſſe ſi quis cupiat, acta ipſa, quæ extãt, ſiue Authorem de his fusè hìc differentẽ conſulat.*

Re-

Carolus in Beneuent. Ducẽ.

Receptus iam Romæ fuerat Carolus, vbi haud diu moratus, profectus est indè Beneuentum aduersus Arichisium Ducem. Is Salernum aufugiens, Romualdum filium natu maiorem, ac subindè Grimoaldum ad Regem cum muneribus mittit, ac imperata se facturum, obsidibus etiam datis, pollicetur. tum Rex animi magnitudine, ac Clementia clarus, venia eidem data, Romam; dein (sacro ibidem Paschate celebrato) Galliam repetit. *Regin. & Eginard.*

Galliã repetit

Eius cũ Græcis bellum.

Eò vix peruenerat, cum illatum à Græcis Campaniæ bellum propulsandum ei fuit; quod, ipso licet absente, fœliciter haud secius confectum est. *Ann.* Chri. Ann. 788.

Sub eiusdem belli initia, sponsalia, quæ diximus, dirempta sunt; cæterum Carolo, an Irene, id agente, haud satis explotatum est; diuersa Græcis à Latinis tradentibus. illud constat Aldegisum Desiderij Filiũ, qui Byzantij agebat, quod diffidia huiusmodi è re sua esse cerneret, his serendis, dolos struxisse. vtcumque malè id Græcis cessisse, euentus docuit. *Franc. Egin. Theop. Cedr.*

Iterũ cũ Hũnis.

Campaniæ bellum, aliud longè dimicilius excepit, quod motum ab Auaris, siue Hunnis, non nisi octennio à Carolo confectum est internecione Hostium, quorum opimis spolijs, quæ Barbari frequentibus victorijs congesserant, Gallorum exercitus ditatus est.

Hoc pariter anno Carolus Tassilonem

nem Bauariæ Ducem maieſtatis reum (quod Hunnicum conflaſſet bellum) ac legibus damnatum, ab inſita Clementia, gladio exemptum, cum Theodone filio inter Monachos viuere permiſit.

Chri. Ann. 789. Byzantium interim terræmotu concuſſum, Auguſtorum poſtmodum matris, ac filij diſſidio grauius exagitatum eſt, Conſtantino XX. iam annum agente, Matris tutelam detrectãte, Matre cõtra virilis animi fœmina, Imperium, fauore militum, vindicante, quibus in ſui verba adactis, principio Filium deiecit. cæterum Armeniæ Legionibus Filio ſuffragantibus, earumque exemplo militibus etiam reliquis adnitentibus, Conſtantinus, Imperio matri abrogato, reſtituitur, quod non ſine maximis turbis peractum eſt, quibus Vrbs ipſa Regia incendio, ac cædibus eſt deformata.

Diſſidium inter Irenẽ ac Filium.

Luc. Tud. Chrõ. Hoc eodem anno, qui ſæculi eſt XC. Maurogato, qui Alfonſum deiecerat, vita functo, Galleciæ Regnum capeſſit Veremũdus Diaconus, à quo, magna cum moderationis laude, Alfonſus ipſe eſt reſtitutus.

Veremũdus.

Chri. Ann. 791. Altero ſubeunte anno, Matris, atque Optimatum precibus, Conſtantinus illam iterum Imperij ſociam adſciſcit, Armenis licet Militibus obnitentibus, quorum ſeditione factum videtur, vt malè aduerſus Bulgaros pugnatum ſit,

Irene reuocatur.

Seſe ſuis vicem deijciunt.

à qui-

à quibus Romanus exercitus cæsus, Augustus ipse vix fuga elapsus est, Pancratio in primis Astronomo, qui certam ei victoriam spoponderat, interempto. Milites porrò cladi superstites exosos sese Augusto existimantes, Nicephorum eiusdem Patruum Augustum appellant; sed celeritate vsus Constantinus, interceptum illum, antequam reciperetur in castra, excæcat, qua pœna Alexium quoque Patricium, Armenis Legionibus percarum, afficit. Ad hæc Patruos reliquos Christophorum, Nicetam, Antimum, atque Eudoxium, excisis quoq. per summam fæuitiam linguis, punit innoxios.

Mendax Astronomus.

Augustus in Patruos sæuit.

Quod ad res spectat Occidentales, Carolus aduersus Hunnos fœliciter pugnat. Apud forum Iulij Synodus, Paulino Aquileiensi Parriarcha indicente, celebratur. Tiberis, præter morem exundans, Vrbis mœnia alicubi transgressus, ad Capitolij radices peruenit, D. Marci Basilicam prætergressus; qua in Vrbis calamitate Hadriani charitas, ac effusa in pauperes munificentia enituit.

Synod. Foroiuliēsis.

Tiberis illuuies.

Rex interim Carolus ex veteri instituto Synodum Ratisbonæ celebrari curat, in qua Fœlix Vrgelitanus, apud Hispaniam, Episcopus, ob Hæresim damnatus, Romam ad Hadrianum est missus, à quo, hæresi abiurata, rectæque fidei confessione edita, ad catho-

Synod. Ratisbonæ.

Chri. Ann. 792.

tholicã communionem admiſſus eſt.

Chri. Ann. 793. *Luc. Tud. Crhrõ.* Quinquaginta quotannis Virgines tributi nomine Hiſpani Reges ex Aurelij pactione Sarracenis tradere cogebantur. igitur Alfonſus indigno ferens animo ingenuarum Virginum pudicitiam hac ratione proſtitui, viribus licet impar, exercitũ in Barbaros conſcribit, initoque cum eis prelio, victoria ingenti potitur, cæſis ex hoſtibus ſeptuaginta fere millibus.

Tributũ Hiſpanorum. Ab Alfonſo ſublatum.

Chri. Ann. 794. Subinde cum eadem in Prouincia Eliprandus Epiſcopus Toletanus, &, quem diximus, Fœlix, qui ad vomitum redierat, præfractè hæreſim tuerentur, docerentque Chriſtum Dominũ, quà homo eſt, non niſi adoptiuum Dei Filium dicendum eſſe, rogatu Caroli Francfordiæ Synodus cogitur frequentiſſima, ad quam ex vniuerſis fere Occidentalibus Prouincijs cum Sedis Apoſtolicæ Legatis conuenere Epiſcopi circiter trecenti. datæ poſtmodum Synodales ſunt literæ ad Hiſpaniæ Epiſcopos. nec grauatus eſt, Rex religioſiſſimus ſuis & ipſe literis eoſdem, atque Eliprandum in primis fidei, atque officij admonere. extant ipſius literæ doctrinam æquè, ac pietatem redolentes omnino legendæ. Sunt qui tradant ab hoc celeberrimo Conuentu damnatam Oecumenicam poſtremam Synodum Niceæ vt diximus, coactam, *rem Author in diſquiſitionem*

Synod. Frãcfordiæ

nem accurate vocat, ex more, nostri-que æui Iconoclastas, triumphum ante victoriam canentes, egregiè refellit.

Quartum, ac vigesimum Pontifica- Chri.
Hadr. tus annum agebat Hadrianus, cum, re- Ann.
PP. obi rum gestarũ gloria inclitus, occubuit, 795.
tus. Pontificum, si temporalem prosperi- *Anast.*
Caroli tatẽ spectes, fœliciſſimus. huic Caro- *Egi-*
in eum lus Rex non lachrimis tantum, ac pro- *nard.*
pietas. fusſiſimis pro ipsius Salute in pau-peres eleemosinis, alijsque pietatis officijs parẽtauit, sed carminibus etiam, quæ adhuc extant, ipsius sepulchrum
Hadr. decorauit. de Hadriani impensis plus
impẽsa quam Regijs in Templorum, ac totius Vrbis ornatu, Aquæ ductuum, ac Murorum instauratione, viarumque, ac veterum ædificiorum reparatione, multa Anastasius tradit non sine admiratione apud eum legenda.

Leo Hadriano Succeſſor datur Leo huius
III. nominis III. de quo plura deinceps
Papa. dicenda erunt. explodenda verò hìc
Fabu- est fabella, quæ de illo circumfertur.
la de tradũt etenim, qui fabulas concinnare
eo re- consueuerunt, sub ipsum Pontificatus
felli- exordium passum libidinis incendium
tur. ob mulierem manũ deosculantem, eã sibi præcidisse, statuisſequè, nè manus in posterum, sed pedes Pontificis, osculo peterentur: hinc morẽ osculandi Pontificum Romanorum pedes manasse, cum tamen exploratum sit obsequium huiusmodi longè ante hæc tem-

tempora vſu receptum iam fuiſſe.

Theop. Conſtantinus porrò Aug. iuuenili temeritate Mariam Coniugem in Monaſterium detrudit, Theodotem eius cubiculariam ducit, atque Auguſtam appellat. ea ex re turbæ maximæ excitatæ Byzantij ſunt, alijs turpi adulatione nefariij Principis facinus probantibus, alijs contra deteſtantibus. qua de re legẽdus eſt Theodorus Studita in rebus geſtis S. Platonis, qui hæc præ cæteris accuratè proſequitur.

Aguſti temeritas.

Ado. Vien. Eodem fere tempore Carolus Rex Chriſtianæ religionis deſertores Saxones coercuit. Hunnos, eorumque Regem Tuduin excepit, ac Chriſtianam ſe fidem amplexuros pollicentes, in fidem ipſe recepit, regijſque donatos muneribus dimiſit.

Saxones ſidẽ deſerũt.

Hũni recipiunt.

Chri. Ann. 796. 797. *Theop.* Admiſſo ſemel ſcelere Auguſtus, in Tyrannum erupturus videbatur, & iam Theodorum Studitam, alioſque ſacratos Deo Viros exilio mulctauerat, cum Irene Mater eius flagitia nequaquam ferens, oculis illum, mox vita priuat, atque, vt Dei vltio non obſcura eſſet, ille ipſe dies ſabbati fuit, quo Is Patruis, vt diximus, ante quinquennium oculos, ac linguã ademerat.

Auguſti tyrãnis.

Oculis mox vita priuatur.

Per idem tempus Habdalas hoc nomine II. Sarracenorum Princeps apud Africam, à Fratre pulſus ad Carolum confugit, quem ille humaniter exceptum, inſtructum copijs, in Hiſpaniam

Habdala Sarracenor. Rex.

cum

cum Filio Ludouico proficiſci iuſſit.

Dum interim qui ad Orientem im- Chri.
perabant Barbari, Duce Abdimeleco, Ann.
Romanos ingreſſi fines Byzantium 798.
vſque populabundi delati ſunt, predam ex agro ipſo ſuburbano haud modicam agentes.

Haud quaquam pari fortuua Alfonſi arma apud Hiſpaniam prouocarunt, à quo victi Vliſiponem vſque, extremæ Vrbem Luſitaniæ, compulſi ſunt; quam ille victoriam Carolo Regi per Legatos nunciatam voluit, ad quem regia quoque munera atque hoſtium manubias, honoris cauſa, miſit.

Chri.

Immane facinus.

Immane interim facinus Romæ pa- Ann.
patratum eſt Paſchalis Primicerius, ac 799.
Campulus Sacellarius Hadriani Pon- *Anaſt.*
tificis conſanguinei, inuidia in Leo- *Regin.*
nem tabeſcentes, nefario ſtipati Satellitio, illum nec opinantem, ſacriſque operantem, corripiunt, exciſaque lingua, atque oculis effoſsis, ſeminecem ſub cuſtodia relinquunt. elapſus inde ſuorum ope ſanctus Pontifex, cum iam oculorum, linguæque vſum diuinitus recepiſſet, D. Petri Baſilicam petit, ex qua Spoletum Vuinegiſo Duce

Leo in Galliã

deducente, indeque in Galliam, ac Germaniam (nam Pedarbornæ tum Carolus morabatur) proficiſcitur. Exceptus ab eo eſt ea, qua par erat, reuerentia, ac religione, moratuſq. apud eum aliquandiu, Romam regijs cum

Le-

Legatis, corporiſque cuſtodibus remittitur, quò & Rex ipſe profectionem in ſequentem annum adornabat. diſcuſſa eſt cauſa à Legatis, damnatique impij carnifices, qui calumniam quoque in Leonem ſtruxerant, quamquam pœna in Caroli aduentum dilata, mitiorque., ipſo Leone deprecante, eſt reddita.

Chri. Ann. 800. *Anaſt.* *Egin.* *ānal.* *Frāc.*

Octingenteſimus à Chriſto nato annus appetit, idemque ſæculi poſtremus, quo Carolus Romam delatus, ſeptimo ab acceſſu die in Conciliū Epiſcoporum ſedit de criminibus Leoni obiectis cogniturus. Epiſcopos tum ſuccłamaſſe ferunt, Romanum Pontificem à nullo mortalium iudicari. quo factum, vt ab incepto omnes deſiſterent. tum Pontifex non innocentia minus, quam ſuprema poteſtate tutus, conſcenſo ibidem ſuggeſto, ſacroſancta Euangelia manu tenens, ſacramento interpoſito, Deum, ac Superos teſtatus omnes, affinem ſe culpæ eſſe negauit. *extat ipſa purgationis ab eo concepta formula apud Authorem hinc petenda.* *Carolus Romæ.*

At Leo illuſtria Caroli Regis in Romanam Eccieſiā, ac Chriſti nā Remp. vniuerſam merita animaduertens, ipſo Chriſti natali die, maximo cum Vrbis plauſu, Auguſtum Eum appellat. hoc pacto Romanū Imperium, ob Græcorum Cæſarū diſſidia, atq. ignauiā, de- *Carolus Auſtus appellatur.*

ſtitutamq Italię tutelã, ad Francos delatum eſt. creditum eſt Carolo, vna cũ Imperio, Eccleſiæ patrocinium, quod ſuſcepturum ſe, ac perpetuò retenturum iureiurando ſolemni ritu eſt pollicitus. ad hæc donaria magni precij Sãctioribus Vrbis Baſilicis obtulit, quę ſingillatim ab Anaſtaſio recenſentur.

Nouo ſæculo ineunte, Carolus Imper Roma abſcedens, Spoletum ve- Chri.
nit, vbi dum moratur, eam ipſam Vr- Ann.
Terræ motus. bem, ac Italiam pænè vniuerſam ter- 801.
ræmotus vehementior concuſſit. *Regin.*

Sub idem ferè tempus nouus Au- *Sigon.*
guſtus leges cõdidit, quæ Mutinæ ſer- *de reg.*
uari adhuc dicuntur; veteres quoque *Ital. l.*
reſtituit; Eccleſiaſticas verò ſanctio- 4.
nes colligi in vnum iuſſit, ac ſub capitibus CLXVIII. comprehendi.

Hoc eodem anno Irene Aug. Ciui-
Tributũ Ciuile. lis ſolutionem tributi Byzantijs remiſit; quod, quã multiplex fuerit, iucundum eſt noſſe ex Theodori Studitæ ad eamdem Auguſtam Epiſtola *ab Authore hìc recitata*.

Caroli hoc tempore Legati Byzan- Chri.
tium venerant de pace, deque con- Ann.
nubio ineundo apud Irenem acturi; 802.
cæterum, ac ſi Tragœdiam ſpectatum *Theop.*
veniſſent, quam ſuo Principi Vxorem *Cedr.*
expetebant è ſummo deiectam falli- *& Zo-*
gio conſpexere. *nar.*

Nice- Sub ipſum Legatorum aduentum
phorus Nicephorus Patricius indignum cla-

mitans

mitans, omnia ad Latinũ Auguſtũ, quę-ſitis nuptijs, vergere, tumultu, ea ex cauſa, concitato, Irenẽ comprehendit, atq. in Lesbum Inſulã arcta ſub cuſtodia mittit, Auguſtus ipſe eo in tumultu appellatus. Is igitur adeptus ſtatim Imperium, Legatos ad Carolum mittit Fœdus cum eo initurus, quod ſequenti anno tranſactum eſt, quo Irene ærumnis confecta in exilio moritur.

Irenẽ deijcit Auguſ dicitur.

Fœdus init cũ Carolo

Chri. Ann. 803. *Theop. Cedr.*

Eodem ferè tempore Bardanes Patricius, Orientis Prætor, Auguſtus à militibus appellatur inuitus. certiorem igitur ea de re Nicephorum reddit, pactuſque ſibi, ac militibus ipſis impunitatem, clam illis aufugit, attonſumque ſeſe Monaſterio, quod extruxerat. abdit, at non idcircò placatiorem habuit tyrannum, à quo per ſummam immanitatem, ac perfidiam, bonis omnibus exutus, oculis quoque orbatus eſt.

Irenes obitus.

Bardanis infœlix conditio.

Hoc eodẽ anno Nicephorus Stauratium Filium Auguſtum appellat, hominem à corporis, animique dotibus miſerè deſtitutum. Subindè Arabes bello petens, ab his acie victus, ægrè à ſuis ſeruatus eſt.

Chri. Ann. 804. *Annales Frãc.*

Inuentum Mantuæ Chriſti ſanguinem ſacroſanctum fama vulgauerat; hac itaque de re Carolus Aug. qua erat pietate, ac religione, ad Leonem perſcripſit, rogauitque, vti ea ſuper re, qua par erat diligentia, perquire-

Chri. sãguis inuentus.

Digitized by Google

Leo in Galliã

ret; Leo tum, operæ precium ſe facturum ratus, Mantuam ipſe proficiſcitur. Re comperta, ad Carolum inuiſendum pergit in Galliam, indèque, eo deducente, in Germaniam, vbi dum moratur, Sacella, ac Templa complura dicaſſe, ſacriſque Indulgentijs, vt vocamus, cumulaſſe fertur, tum Suibertum Epiſcopum miraculorum fama celebrem Sanctorum numero, ſolemni ritu, adſcripſiſſe. *Sur.* 1. *Mart.*

S. Suiberti Canonizatio.

Saxonũ migratio. Romæ degũt. Hoſpitale S. Spiritus.

Exinde Auguſtus Saxones, qui trans Albin erant rebellandi finem nullum facientes, traduxit in Galliam, tum illorum complures Romam ire permiſit, quibus ædes datæ ſunt non longe à Principis Apoſtolorum Templo, qui locus *Vicus Saxonum* eſt dictus, corruptoque poſtmodũ vocabulo, *Saxia*, vbi nunc inſigne viſitur Noſocomiũ, quod idcirco S. Spiritus in Saxia nuncupatur.

Quarto Principatus anno Nicephorus motum ab Aarone Sarracenorum Rege bellum pecunia depulit; pactus Rom. Imperij nomine tributum annuum numiſmatum trecentorum millium (triginta millia habet Cedrenus) tum pro ſuo, ac Filij capite ſexmillium.

Apud Occidentem viciſſim Carolus Sclauos Pannoniam populantes vincit, Carolo Filio in eos miſſo, qui illorum Ducem Liconem interfecit. *Theop.* Poſt *Cedr.* Chri. Ann. 805.

Chri. Ann. 806. *Theod Stud. ep.* 16. 25. 26

Poſt hæc Taraſius ſanctiſſimus Byzãtij Epiſcopus moritur, in cuius Succeſſore deligendo, regnandi arte pietatem ſimulans, Nicephorus percelebres ſanctitate Monachos Theodorũ Studitam, ac Platonẽ, prudentiæ quoque fama inclytos, conſultos voluit. & tum quidem Nicephorus homo laicus, non tamen improbandus, qui haud ita pridem Aulæ nuncium remiſerat, ac ſolitudinem petierat, Taraſio ſuffectus eſt. *Taraſij obitus.*

Ænal. Frãc.

Hoc eodem anno, qui ſæculi eſt ſextus Carolus Imp. ampliſſimam Filijs hæreditatem tripartito diuidit. extat illius hac de re Decretum, ſeu Teſtamentum illud voces, *ab Authore hìc relatum*. Peracta hæc à religioſo Auguſto ſunt non ſine Epiſcoporum calculo, quos apud Theodonis Villam coactos voluit. *Carolus Regnũ filijs diuidit.*

Chri. Ann. 807. *Theop. & Cedr.*

Hæc inter ab Aarone Rege Barbaro Rhodus, inſularum olim Flos, peſſundatur; hinc Myram Lyciæ Vrbem petit, dumque Archam ibidem reliquiarium S. Nicolai deijcere ſe putat, aliã, pia fraude, ab incolis ſuppoſitam, abripit; ſacrilegi auſus pœnas haud ſecius daturus, quippè, fluctibus diſiecta claſſe, facti pœnitens, Diuum nequicquam agnouit Vltorem. *Rhodus. S. Nicolai reliquiæ.*

Hoc tempore Nicephorus Aug. in nobilium Byzantij Ciuium capita plus quam tyrannicè graſſabatur. *Nicephori tyrannis.*

Digitized by Google

Caroli pietas. At Carolus pacis Studijs intentior, sacras Patrum Lectiones, per anni festos Dies recitandas. in vnum cogi curauit. quo tempore eius quoque Filij, Regnum quisque suum, conditis passim Templis, ac Monasterijs, illustrabant.

Nicephorus, quem in Constantinopolitana Sede Tarasio sussectum diximus, licet inuitus, Iosephum eiusdem Ecclesię Oeconomum restituerat, cui pridem à Tarasio, ob incestas Constantini nuptias consecratas, ac Theodotem Pellicem coronatam, sacris fruerat interdictum, ea cum de causa malè apud omnes audiret, Sanctissimi Abbates Theodorus, ac Plato suis ipsorum cum Monachis seiunxere se, non à Iosephi tantum, sed ab ipsius quoque Nicephori communione. ea de causa turbæ maximæ ortæ cum essent, Augusti iussu, Conciliabulo Byzantij habito, turbarum, vt videbantur, Authores Theodorus, ac Plato, suis cum Assectis, exilio mulctantur. *hæc fusè ex ipsius Theodori Epistolis, quæ extant, ab Authore hìc narrata, ad sequentem quoque annum spectant.* Chri. Ann. 808. *Theop. Cedr. Theod Stud. ep. 31.*

Eodem tempore Ardulfus apud Angliam Regno pulsus Carolum Aug. adit, ipsius opem suppliciter implorans. Carolus non satis sibi in aliena Regna iuris esse ratus, Regem profugum ad Leonem Pontificem ablegat. *Caroli Aug. moderatio.*

illum

illum iniuria deiectum cum compe- *Rom.*
riſſet, ſuis, vna cum Auguſti Legatis, *Pōtifi-*
in Angliam miſſis, Perduelles Popolos *cis au-*
eiectum vt Regem reciperent adegit, *thori-*
haudquaquam difficiles, aut reniten- *tas.*
tes, quippè nefas ducentes Rom. Pontifici non parere, eiuſque ſeſe authoritate tutos ſatis, ſuperque exiſtimantes à iuſta Regis ira, atque vltione.

Per idem tempus, Aaron Sarracenorum Rege extincto, ciuile inter Filios Habdalam, ac Mahomat conflatum eſt bellum, ex quo non Sarracenorum tantum res, ſed Chriſtianorum quoque, qui illis parebant, peſſum iere. incenſa eo bello vbiquè Templa religioſiſſima. Paleſtinæ, ac totius Syriæ Monaſteria celeberrima euerſa.

Chri. Ann. 809. *Theop. Cedr.*

At Nicephorus Auguſtus hiante ſemper auaritia infamis, nouas ſubindè coaceruandæ pecuniæ artes excogitabat. quicunque e tenui rè ad magnas opes peruenissent, hos theſauros inueniſſe criminans, fortunis omnibus exuebat. Inſtitores, agros, quibus alios ſpoliaſſet, emere, pecuniam magnis ſub vſuris à ſe accipere cogebat: mendicos militiam ſubire, ſtipendia à Ditioribus accipere iubebat: accitum ad ſe hominem, qui ex melle, ac cera quæſtum fecerat, iurare per ipſius Auguſti caput, admota dextera, coëgit, quantum auri congeſſiſſet, cum centum libras faſſus fuiſſet, *quid*, inquit, *Nice-*
phori
ri auã
ritiã.

Digitized by Google

curam huiuſmodi alis? tolle tibi decem, reliquas ad me affer. eò Tyrannum, maieſtatis oblitum, auaritia adigebat.

Synod Aquiſgrani.

Hoc eodem anno Synodus apud Aquiſgranum, vbi tum Carolus agebat, celebratur; ac de his quæ peracta in ea eſſent, certior Rom. Pontifex per Legatos redditur. *hæc noſſe ſi quis cupit, Authorem conſulat; qui & multa de Manichæis, quibus addictus Nicephorus Aug fuit, ad ſequentem annum ſpectantia, ex Luca Siculo antiquo Scriptore addit* Dalmatia Carolus ante quadrienniũ ferè potitus fuerat; eam vt reciperet, claſſem Nicephorus inſtruxit, quæ tamen re fruſtra tentata, recipere ſeſe Venetias coacta eſt. eam ob cauſam bellum in Venetos tranſlatum, Pipino Caroli Filio illud adminiſtrante, quo cum pace poſteà compoſita, claſſis Byzantium reuocatur, indequè iterum poſt biennium Dalmatiam repetens incaſſum, iterum confugit Venetias, bellumque redintegratur, quo Pipinus Victor Venetijs potitus eſt; hoc demum anno pace iterum cum Nicephoro compoſita, Venetiæ eidem redditæ. quæ per annos ſingulos digeſta apud Francorum Annales, Ludouici Pij temporibus conſcriptos, leguntur; ex quibus recentiores rerum Venetarum ſcriptores corrigas.

Chri. Ann. 810. *Egi-nard. in vit. An-nal. Frãc.*

Carolus bellũ Venetis infert.

Pipinus Venetijs potitur Nicephoro reddit

No-

Digitized by Google

Chri. Ann. 811. *Theop. Cedr.*

Nonum iam imperabat annum Nicephorus, cum bellum aduerſus Bulgaros mouet, quod eius Gentis Rex Grunnus nullis conditionibus redimere, aut auertere potuit: primo deinde impetu victus, caſtriſque exutus Barbarus, ſupplex iterum pacem orat incaſſum; adeò Nicephorũ predæ ſpes improba dementauerat. igitur Rex Grunnus, deſperatione audaciam ſtimulante, noctu Græcorum caſtra aggreditur, ingentique eorum ſtrage edita Nicephorum ipſum obtruncat: illius caput conto ſuffixum oſtentui diu victis æquè, ac victoribus pependit. Eius Filius Stauratius vulneribus pœnè confectus, vix cladem euaſit, nec duos vltra mẽſes imperauit. quippè Michaele Curopalata, Viro inſigniter probo, Auguſto appellato, Monaſterium ipſe ingredi coactus eſt; cuius exemplo Theophania quoque Coniux idem vitæ genus amplect tur. Ex his qui cladi ſuperſtites Romani Milites capti ab Hoſtibus ſunt, complures Chriſti fidem deſerere abnuentes, martyrum ſunt paſſi.

Nicephori bellũ cũ Bulgaris.

Vincitur, ac cæditur,

Mich. Imp.

Menolog. Græc.

At Michael Imperium adeptus, nihil prius habuit, quam vt ſpoliatos à Nicephoro, aut exilio mulctatos, fortunæ priſtinæ reſtitueret. Subinde Theophilactum Filium Auguſtum appellauit, cui & Vxorem ex Caroli Filiabus expetijt, miſſis hac de re, deque fœ-

Digitized by Google

dere ineundo ad eum Legatis, ad hæc firmandæ, post Politicum rerum statum compositum, Ecclesiarum quoque concordiæ, Nicephorus Patriarcha prolixas admodum ad Leonem Rom. Pont. literas dedit *ab Authore hìc relatas.*

Quod ad res spectat Occidentales ad hunc refertur annum conditum à Carolo Aug. Testamentum de thesauris in pauperes, atque Ecclesias erogandis, *cuius pariter exemplum ex Eginardo hìc habes.* Extremo hoc anno Carolus Augusti Filius natu Maior decedit, huius ac Rotrudis Filiarum maximæ, haud ità pridem extinctæ, Mortem, pius Pater minus fortiter, si animi, qua pollebat, magnitudinem spectes, tulisse dicitur. territus est insuper postremis hisce vitæ annis crebris portentis, quibus proximè instare vitæ ex tum cognouit.

Carol. Aug. fil moritur.

Excreuerant, Nicephoro imperante, omnis generis Hæreses, Manichæorum in primis, tum mores improbi, ac licentia vitæ maxima inoleuerat. igitur Michael pius Imperator ad malas segetes succidendas omnē operā adhibuit. initurus cum Bulgaris pacē pactum illud ex insita clementia, reiecit, vt fugitiuos eius Gentis, qui ad se confugerant, redderet, quos Rex Barbarus, darurus pacem, exigebat. Sanè pius Augustus Episcoporum

Michael. probitus.

Chri. Ann. 812. *Theop. Ced. et Luc. Sic.*

ea

ea ſuper re, Aulæque Procerum, aliorumque prudentia, ac ſanctimonia inſignium Virorum ſententijs, Conuentu habito, expetijt, quibus diuerſa ſententibus, æquiorem, at non perindè meliorem ſequutus eſt, ſuo, ac ſuorum malo; quod Theophanes Abbas Monaſterij Agri, qui hæc ipſa tradit, hiſtoriæ Author, atque aduerſæ adhærens ſententiæ, deplorat. *Theophan. hiſtoricus.*

Adhuc annum quidam referunt decantatam illam Caroli Magni cladem ad Rocidã Vallem, quam, exploratam ſequuti veritatem, antè annos amplius triginta contigiſſe indicauimus. *Clades Rõcisualis.*

Sup. ad an. 778.

Pacis ſpe omni cum Bulgaris conciliandæ abiecta, bellum recruduit, quo victus Michael proditione, vt quidam tradunt, Leonis Imperio inhiantis, fuga ſaluti conſulere coactus eſt, tum Leo, Auguſti ſegnitiem incuſans, Auguſtus ipſe à legionibus acclamatur. At Michael à ciuili abhorrens bello, Imperij haudquaquam tenax, Principatus inſignia vltrò Leoni mittit, Monachus ipſe effectus. *Leo Armenus Imp. Michael Monachus fit.*

Chri. Ann. 813. *Theop. Cedrẽ.*

Crunnus victoria elatus Byzantium vſque delatus eſt; cæterum, ſpe potiundæ Vrbis fruſtratus, Hadrianopolim recedit, eaque potitus, Manuelem Epiſcopum Martyrio afficit quem & alij complures ad triumphum ſequuti ſunt.

Menol 20. Iã.

Hactenus Theophanes hiſtoriam eſt *Theophanis*

Historiæ finis. prosequutus, quam ab Anastasio latinè redditam constat, multis tamen præteritis, ac vicissim additis, vt Interpretis nomen vix mereatur. hanc perperam Paulo Diacono, qui hoc tempore iam decesserat, adscribi, alibi lectorem monuimus. *Sup. ad an. 774.*

Leonis tyrān. Iam Leo minus se tutū à Michaele, licet iam Monacho, ratus, dum Byzantij degeret, ipsum cum Procopia Vxore, ac Filijs in Protam Insulam relegat: insuper Theophilactum, atque Ignatium Filios (ex quibus Ignatius Byzantij postea Episcopus fuit) castrari iubet.

Caroli interim ad Michaelem Legati, Byzantium cum veniissent, Leonem Imperio potitum inueniunt, à quo excepti, auditique, ipsius cum Legatis, ad Carolum vicissim missis, dimittuntur. *Egi-nard. An-nal. Frāc.*

Lud. Pius Imp. Quo tempore Aquisgrani Conuentu habito, Ludouicus cognomento Pius, Carolo Patre permittente, Augustus appellatur: Bernardus, ex Pipino Nepos Italiæ Regno donatur. Exindè eiusdem Caroli studio, qui nō tantum Regno, sed Ecclesiæ quoque consultum voluit, complura, per vniuersam Galliam, atque Germaniam, *Concilia plura.* Concilia celebrantur, quorum decreta saluberrima adhuc exrant. Lege insuper ab eodem Carolo, ac Ludouico filio edita, *Episcoporum lectio.* Episcoporum electio, *Capitular. lib. 1.* quam *c. 84.*

Diſt. 63 c. 34. quam Anteceſſores Reges inuaſerãt, aut, ex merito, obtinuerant, libertati priſtinæ reſtituitur; monendus eſt, tamen Lector poſt huiuſmodi quoque Legem, in Epiſcopis per libera Cleri ſuffragia deligendis, ad tollendas rixas, atque diſſidia, Regios Legatos, qui *Viſitatores* dicebantur, adeſſe, vt plurimum conſueuiſſe.

Chri. Ann. 814. At Leo Auguſtus, Iconomachus repente factus, dirum in Catholicos bellum inſtituit; qua de re legendus eſt Michael, qui res geſtas Theodori Studitæ Præceptoris poſteris tradidit; ex quo etiam, quorum fraude hæreſim Auguſtus hauſerit, cognoſces. hæc ipſa Theoſterictus quoque, huius & ipſe temporis Author, fusè tradit in Niceta, quos conſulere faserit. *Leo Iconomachus fit.* *Sur. 3. April.*

Eo ex Leonis indicto in Catholicos bello acti in exilium ſunt Epiſcopi eidem aduerſantes complures, in quibus Nicephorus ipſe Patriarcha, cui Theodorus Meliſſenus ipſius Auguſti ſeductor ſuffectus eſt, tum Niceta Patricius, Irenes conſanguineus, Theodorus Studita, Theophanes Abbas, quem ſæpius laudauimus, Hiſtoriæ Author, ac celebriores, quique vitæ ſplendore, aut ſanctitate Viri.

Egin. in vit. Tegã. & alij Hoc ipſo anno ineunte qui ſæculi huius XIV. numeratur, Carolus, iure Magnus appellatus, Aquiſgrani moritur ætatis anno LXXII. ab inito Impe- *Caroli Mag. obitus.*

rio.

Digitized by Google

rio XIV. Vir bello, ac pace ſummus, Iuſtitiæ, Religionis, literarum cultor eximius, quem, virtutum merito, Eccleſia Gallicana Sanctorum numero adſcripſit. Sanctorum quoque catalogo poſt annos CLXVI. adſcriptum à Paſchali Papa ferunt, reique geſtæ Diploma Aquiſgrani adhuc ſeruari. cæterum, quod Is haud legitimus Pontifex fuerit, adſcriptio huiuſmodi á Romana Eccleſia haud quaquã recepta eſt, cum tamen nec damnata illa ſit, nec pius Gallorum cultus improbatus.

pro Sãcto à Gallis colitur

Ludouici pietas.

Nuncio de Patris obitu accepto, Ludouicus, qui in Aquitania erat; Aquiſgranum venit; inuentoſque inibi theſauros in pauperes profudit, argentea dumtaxat tabula, paterni amoris monumento, ſibi relicta; eius nihilominus, precio, quaſi alienæ rei, perſoluto. tum, Augustus anteà, à Patre, vt diximus, appellatus, Imperij regimen, nemine non probante, ſuſcepit.

Romani Leoni Papæ infeſti.

At factioſi Romæ, Ciues Caroli Chri. morte præſidio deſtitutum Leonem Ann. rati, inſidijs illum vndique appetunt, 815. Vrbem ipſam tumultu, ac cædibus miſcent; quo comperto, Pius Auguſtus, Bernardum Pipini Fratris Filium Romam deſtinat, cuius opera, ac Vinigiſi Spoletani Ducis res compoſitę, Leo Pontifex periculo exemptus eſt.

Leo interim Iconomachus relegatos ſuperiori anno Epiſcopos, ac Monachos

nachos Byzantium reuocat, reuocatos quà blanditijs, quà terrore ad perfidiã adigit: res acta eſt magno cum Fidelium ſcandalo, ac ruina.

Annal. Frãc. Per idem tempus ex Hiſpanis, qui duriſſimo Sarracenorum iugo premerentur, complures, patria, ac bonis omnibus relictis, Galliam incolendam petunt. His Pius Auguſtus non agros tantum, domoſque tribuit, ſed tributorum quoque immunitatem conceſſit. tum, exercitu in Nortmannos miſſo, obſidibus ab eis receptis, incruenta victoria potitus eſt. *Hiſpani in Galliã migrant.*

Chri. Ann. 816. Ad ſequentem annũ ſpectat Theophanis, non eius, qui hiſtoriam conſcripſit, ſed alterius æquè inſignis Viri, ac Monachorũ Præfecti, poſt biennij carcerem in Inſulam deportatio.

Theodori quoque Studitæ repetita verbera, ac diutini carceris incommoda non ferenda, quo dum detineretur, totus fuit in Fidelibus per Epiſtolas ad conſtantiam hortandis; vt mirum planè ſit ducentas amplius, perſequutionis tempore, ab eo conſcriptas reperiri. Illud quoque memoratu dignum, dum Epiſcopi, alijque ſacerdotalis ordinis Viri ac Coenobiorum Præpoſiti, Eccleſiæ veluti columnæ, corruunt, Fœminæ ſexu fragiles inconcuſſæ manent. triginta ſanè Moniales hoc tempore, eaque ex cauſa, & verbera, & carcerem pertulere. *Theod l. 2. ep. 59. & 182.*

tulere. in his Maria Augusta, quam, ob Theodotem Pellicem, à Cnstantino Irenes Filio pulsam, inter sacratas Deo Virgines receptam diximus, exilium quoque perpessa est.

Leonis PP, obitus. Moritur hoc eodem anno Leo Pontifex, cum annos sedisset amplius XX. huius decreto factum tradunt, vt Episcopalis Hirienfis Sedes, in Hispania, Compostellam, Alfonso Rege adnitẽte, trãsferretur, quod, per idem tem-
S. Iacobi Ap. reliquiæ inuẽtæ Steph. V. Pæ pus, Iacobi Apostoli, qui Maior est dictus, sacræ ibidem reliquiæ sint repertæ.

Collata porrò à Leone Templis donaria penè innumera nosse si quis cupit, Anastasium ea ad tædium vsque recensentem consulat.

Galliã petit. Ludo. in eũ obsequium Leoni Stephanus subrogatur, qui huius nominis V. numeratur. quamuis alij quartum, ex his, quæ alibi tradidimus, dicendum censeant. Hic sub ipsum Pontificatus exordium in Galliam ad Ludouicũ profectus, exceptus ab eo est honore, ex Aui, ac Patris instituto, maximo, quippè illum religiosus Princeps non tam maiestatis memor, quam pietatis, à Bernardo Rege deductum, vt primum adspexit, equo desiliens, ter humi prostratus, veneratus est. Antequam Italiam repeteret Stephanus Ludouicum ritè inunctum cum Irmingarda Coniuge solemni pompa inaugurauit. *Anast. Tegã. in vit. Auth. vit. Ludou.*

Sub-

Subindè cum iam Pontifex receſ-
ſiſſet, ex pio Caroli inſtituto, Concilium Aquiſgrani eſt celebratum. *Synod. Aquiſgrani*

Chri. Ann. 817. *Anaſt.* Vix Romam peruenerat Stephanus, cum, morbo correptus, obijt ſeptimum vix Pontificatus menſem egreſſus; cui ſtatim (nam biduum tantum interceſſit) miro omnium conſenſu, Paſchalis ſublegitur; à quo Legati, ex more, ad Auguſtum miſſi, implorati ſponſionem patrocinij ex eo referunt, qui hoc ipſo tempore, dum ſacris, in Templo peractis, Regiam ſublicio repetit Ponte, eo collapſo, luxatis, attritiſque membris, vitæ periculum adijt; mortalitatis proindè admonitus, imminente veluti morte, teſtamento condito, Lotharium Filium natu maximum Imperij, ac Francici Regni hæredem inſtituit: Pipino Aquitaniam, Ludouico Germaniam legat. Subindè, paternum zelum æmulatus, Conciliũ Aquiſgrani iterum cogi poſtulat, in quo tum alia memoria, ac commendatione digna preſtitit, tum Paternam, Auitamque in Rom. Eccleſiam Donationem ſanxit, ac Synodi Patrum Aulæque Procerum manu ſubſcriptum Diploma Paſchali Papæ tranſmiſit, *cuius exemplum ex Vaticanis monumentis Author huc affert à Gratiano non integrum recitatum.* *Steph. PP. obiit.* *Paſch. ſuccedit.* *Lud. Imp. vitæ periculũ adiit* *Regnũ Filijs partitur.* *Synod. Aquiſgrani. Lud. in Rõ. Eccl. donatio.* *c. Ego Lud.*

Berdiſt. 63 Bernardus interim Italiæ Rex, pranorum hominũ adulatione corruptus, *Bernard. ĩ Lud. bellũ.*

à Pa-

à Patruo desciscens, Franciæ illum Regno exuere armis parat. Sed impium bellum non meliore Fortuna, quam consilio gestum ab eo est. antè pugnam infœlix Rex, non tam hostiũ copijs, quam sceleris conscientia territus, deditionem fecit: illum igitur Augustus capite a Iudicibus damnatum, gladio exemptum, luminibus orbari sat habuit: huiusmodi post infortunium, triduo, non amplius, superfuit, seu dolor s acerbitate extinctus, seu mœrore animi mortem accersiuit. mortis nuncio ad Augustum perlato, pœnituisse illum facti tradunt, ac crimen, qualecumque, Episcoporum Iudicio expiasse. Bernardi Rrgis defectione, præter alios multos, etiam sacerdotalis ordinis Viros, ipsius quoque Augusti Fratres illegitimi Drogo, Theodoricus, atque Vgo, veluti contagione afflati, carceri addicti vitæ descrimen, seueritate Iudicum adiuere.

Deditionẽ facit.

Cæcatur.

Moritur.

Missa hoc tempore Legatio est à Leone Aug. ad Ludouicum de vtriusque Imperij finibus apud Dalmatiam regundis. *Tegã. in reb. gest. Lud.*

Sub idem ferè tempus clarissimus Fidei propugnator Theodorus Studita suo, ac aliorum Confessorum nomine literas ad Paschalem, atque ad Orientis Patriarchas dedit, *quarum exemplum apud Authorem hìc require, qui*

Chri. Ann. 818. *qui ſequenti quoque anno alteras ad Paſchalem datas, tum ad omnes vbiquè Fideles recitat.*

Gliſcente apud Orientem in Catholicos bello, extores pro Fide Monachi complures Romam confugerant; his Paſchalis Pontifex ne incertis vagari ſedibus cogerentur, extructum, ad D. Praxedis ſacram ædem, Monaſterium contulit, cum interim ad Caſsinenſe qnoque Coenobium, veluti ad Chriſtianę libertatis Aſylum, acceſſus vndique eſſet frequētiſsimus.

Chri. Ann. 819. Sæculi anno vndeuigeſimo Ludoticus vnum, atque alterum Conuentum habuit. Extincta autem ſuperiori anno Auguſta Coniuge, luditã Huelfi, apud Bauariam, Comitis Filiam ducit. *Duplex Synod.*

Quo item anno eximius Athleta Theodorus Studita immaniter iterum cæſus, carcerem mutat Smirnam tranſlatus.

Chri. Ann. 820. Nouiſsimus Leonis annus ſubit, Catholicis idem, apud orientem, acerbiſsimus, qui veluti decumanus fluctus, rectam inibi Fidem propèmodū merſit. At dum maximè procella deſæuiret, ſerenitas inopinatò illuxit, mira quadam Dei prouidentia Tyranno ſublato.

Ignat. in vit. Taraſ Cedrē. Aderat Chriſti Domini natalis dies, quo Is Michaelem maieſtatis reum ſupplicio erat affecturus, cum, Augu ſta deprecante, ac feſti diei religionem *Leonis Imp. interitus mirus.*

nem obijciente, pœnam distulit, quæ in ipsum vertit; quippè Michael, eo in discrimine constitutus, consilium è re capit salutare. coniurationis participes monet ipsorum se nomina delaturum, ni sibi præsto acturum sint. Hi, nocte intempesta Templum ingressi, sicas sub vestibus ferentes Symphoniacis sese immiscent, Leonem sacræ noctis peruigilium peracturum Templum ingressum confodiunt. tum, ita, vt erant, cruentati, Michaelem adhuc compeditum (clauis quippè compedum apud Leonem erat) Augustum appellant.

Mi. chael Balbus Imp.

Dum hæc apud Orientem peraguntur, Sarraceni Classe in Siciliam delati, Panormum expugnant. Annonæ caritas, ac pestilentia Galliam vexant, ac funeribus exhauriunt.

S. Marci Corpus Venetias trãsfertur.

Per idem tempus Alexandria, atque adeò Ægypto vniuersa Sarracenis parente, D. Marci corpus iacebat ea in Vrbe inglorium; quo factũ, vt Veneti Mercatores Venetias illud trãsferrent. *rem gestam, ex Vaticanis erutam monumentis, fusè hìc Author recenset.*

S. Cæcilia Corpus inuentũ.

Nec ita multo post Cæciliæ quoq. Virginis Sac. Reliquiæ. à Paschali effossæ, decentiori loco, Virginis Templo instaurato, collocantur. *id quoque ex Anastasio Author accurate refert, tum de nouissimè eodem Sac. corpore, dum hæc ipsa proderet, reperto*

Chri. Ann. 821.

Pauli

Pauli Cardinalis Sfondrati opera oculatus ipſe teſtis ſermonem inſtituit.
ad an. 232. *qua de re & nos, qui Epithomen hanc ſcribimus, dum de Virginis Martyrio ageremus, opportunè alibi meminimus.*

In vit. Th. Stud. Hæc inter nouus Auguſtus extor res Fidei cauſa Epiſcopos, ac Monachos edicto reuocat: Fidei libertatem his, alijſque omnibus, Hæreticus ipſe Iconomachus, indulget. *Fidei libertas.*

Chri. Ann. 822. *Cedrē.* Sequenti anno à Thoma Tyranno, qui Leone Imperante Armeniam inuaſerat, Byzantium obſidetur. Hic obſcuriſſimis ortus parentibus pœnæ metu, quam ſcelere fuerat promeritus, ad Sarracenos profugerat, abiurataq. Chriſtiana Religione, viginti amplius apud eos annis fuerat; exindè Conſtantinum Irenes Filium ſe eſſe mentitus, Leoni vt diximus, negotium faſſere inſtituit; tum hoc anno Michaelem terra, marique obſidere non eſt veritus, à quo tamen, Bulgarorum viribus, adiuto, victus, captuſque, manibus pedibuſq. mutilatus, lento ſupplicio affectus eſt.

Quo tempore Sarraceni, qui in Hiſpania regnabant, Claſſe in Cretam Inſulam delati, ea nullo negocio, potiuntur, vtque tutari eam poſſint, Vrbem munito extruunt loco Candace appellato; quo Inſula deinceps Candax, corruptoque indè vocabulo, Candia eſt dicta. *Candia vnde dicta.*

Digitized by Google

At Ludouicus, ex inflicto conscien- *An-*
tiæ vulnere, ob affectum supplicio *nal.*
Nepotem supplicem, vexatosque in- *Frãc.*
sontes, vt postea comperit, Fratres,
acerbius in dies dolens, lenire illud
alia ratione haud valens, frequentiori
Conuentu habito, publicè expiationẽ
Lotha. agere sustinuit; tum demum Lotharĩu Chri.
rius Filium Romam ad Paschalem missum, Ann.
Imp. solemni ab eo ritu coronari expetijt. 823.
Lues et graſſante interim apud Galliam vulga-
prodi- ri lue, ac prodigijs è cælo maximis
gia. mortales exterrentibus.

Dissidium inter Catholicos, atque Hæreticos cõpositurus Michael, committere vtrosq. publica disputatione optauit; negantibus Catholicis id se absque Patriarcharum placito Iudicij genus subituros, nè causæ diffidere vi- derẽtur, negotium Theodoro Studitarum Præsidi dedere ea de re Apologiã conscribendi, quod egregiè præstitum ab eo est.

Accidit inter hæc, vt Basilius Leonis Filius qui, ex virilium exsectione à Michaele imperata, vocem amiserat, ad Gregorij Nazianzeni statuam, supplex, eam receperit; ex quo, hæresi abiurata, Catholicam Fidem amplexus est, cuius exemplum sequuta Theodora eiusdem Mater, quod ex Viro hauserat impietatis venenum, vomuit.

Pasch. Exindè Paschalis Pont. cum octauũ Chri.
obitus. Pontificatus annum attigisset, vita fun- Ann. 824.

fungitur . huius in pauperes, ac Tem-
Anaſt. plorum ornatum largitiones, Anaſta-
in Paſch & ſius cumulat. Quatriduo poſt Paſcha-
Eug. lis obitum elapſo, Eugenius legitur, *Euge-*
hoc nomine II. cæterum, obnitenti- *nius II*
bus ex Rom. Ciuibus factioſis qui-
buſdam, turbæ indè exortæ . non-
Chri. ante Lotharij in Vrbem aduentum, *Lotha-*
Ann. compoſitæ, ſedatique tumultus ſunt. *rius Ro-*
825. Ciuili perfunctus bello Michael, *ma.*
An- vna cum Theophilo Filio Collega-
nal. haud ita pridem aſſumpto, Legatos de
Frãc. pace mittit in Galliam, atque inde-
Romam regijs com donis in Apoſto-
lorum Principis Baſilicam inferendis .
profecti Romam cum Græcis, Galli
quoque Legati ſunt à Ludouico ; qui-
bus in Galliam poſteà reuerſis, Euge-
nij permiſſu Collatio eſt habita Viro- *Colla-*
rum, qui præſtare cæteris doctrina vi- *tio de*
derentur . actum ea in Collatione eſt *cultu*
de ſacrarum imaginum cultu, quod *Imag.*
Michaelis Legati experierant de re-
bus porrò in ea geſtis nulla apud ve-
teres mentio reperitur, erubeſcenti-
bus fortaſſe Gallis ea prodere, quæ
veterem ipſorum pietatem, ac Reli-
gionis cultum macularent . inuentus
eſt tamen nuper neſcio quis ex No-
uatoribus, qui Conuentus illius Acta
(vndè eruta nequaquã tradens) Franc-
fordiæ cuſa in lucem edidit . vtcumq.
ſe res habeat, quam nihil ea editione,
qui libellum illum edidit, profecerit,

ex

ex illius lectione vnusquisque facile animaduertet. *porrò quæ hac de re Author huc congerat, non erit ociosum exquirere.*

Tertio Pontificatus anno Eugenius Chri. *Synod. Romæ.* Synodum Romæ cogit Episcoporum Ann. Italicorum LXIII. *quorum nomina, 826. tum decretorum indicem apud Authorem habes.* Eugenij porrò Decreta aliquot à Gratiano diuersis sub titulis referuntur, quorum non nulla ad Eugenium III spectant.

S. Sebastiani & aliæ reliq. Per idem tempus sanctorum Martyrum Sebastiani, Marcellini, ac Petri reliquiæ Roma in Galliam translatæ sunt: tum Synodus à Ludouico Aug. apud Ingelheim celebrata est, auditique tum aliorum, tum Eugenij Legati. *Annal. Fræc. Auth. vit. Ludouic. Ado Vien.*

Herialdus Dan. Rex. Hoc item anno Rex Danorum Herialdus vna cum Coniuge, ac populatibus compluribus Moguntiæ sacro Baptismate initiatur.

Studita obitus. Apud Orientem porrò hoc ipso tempore moritur magnus ille Theodorus Studita, quo Regum Censore acerrimo sublato impunè licuit Michaeli Augusto sacrilegis Nuptijs sacratam Deo Virginem Euphrosynam Constantini Filiam sibi sociare. cuius exemplo Eugenius quidam, qui apud Siciliam ordines ducebat, & ipse sanctimonialis Virginis amore captus, illam ex Cœnobio extraxit obnitentem. rem Virginis Fratres ad Michaelem Chri. Ann. 827.

lem deferunt. Is, eadem quamuis pi-
ce inquinatus, Siculorum turbas ve-
ritus, pœnam in Raptorem ſtatuit, ad
quam dum ab Inſulæ Prefecto poſtu-
latur, cum copijs, quibus præerat,
Africam petit, Romaniq. Cęſaris no-
mine aſſumpto, Sarracenos in Siciliam *Sarra-*
intulit, qui haud ita multò poſt Cala- *ceni.*
bria quoque potiti ſunt, magno Italiæ
malo. Sacrilegus porrò Eugenius cum
Imperio vitam ſtatim amiſit, apud Si-
racuſas trucidatus.

Subindè Eugenius Pontifex quarto *Euge-*
Pontificatus anno moritur, cui altero *nij Pa-*
ſtatim die, miro omnium conſenſu, *pæ obi-*
plauſuq. Valentinus ſublegitur men- *tus.*
ſtruus Pontifex, cui rurſus poſt triduũ *Valen-*
ab eius obitu, Gregorius IV. hoc no- *tinus*
mine ſubrogatur, à quo, ſub ipſa Pon- *ſucce-*
tificatus initia, Gregorij Magni cor- *dit; hu-*
pus exhumatum, decentiori conditum *ic Gre-*
eſt loco; anno quam mortem obierat *gorius*
amplius ducenteſimo. *IV.*

Chri. Sæculi anno duodetrigeſimo Pius *Greg.*
Ann. Imperator, Regni cladibus auerten- *M. cor-*
828. dis, ac criminibus expiandis, tridui *pus ex.*
ieiunium, Conuentuſque Epiſcopo- *humæ-*
rum, quatuor Pariſijs, Toloſæ, Lug- *tum.*
duni, ac Moguntiæ indici curat.

Chri. Gregorius poſt hæc D. Marci inſtau- *Grego-*
Ann. ratum à ſe Templum Romæ, illatis *rij ope-*
829. Hermetis Martyris ſacris reliquijs, ac *ra.*
Anaſt. magni precij donarijs attributis, mi-
in Gre rum in modum locupletauit. Oſtia-
gor. M quo-

Digitized by Google

quoque Tiberina, aduersus Sarracenos Pyraticam exercentes, munijt, ac *Gregoriopolim* vocari deinceps iussit: suburbium quoque ad D. Petri Basilicam muro claudere instituit; quod postea, magnæ molis opus, Leo IV. absoluit, à quo locus *Vrbs Leonina* est appellatus.

Gregoriopolis.

Vrbs Leonina.

Sigeb. Chr. inf. ad ann. 848.

Michael interim, cum annos imperasset prope IX. dissenteriæ correptus morbo interijt. Regnum Theophilus Filius capessit; qui liberas Imperii habenas nactus, bellum omnium asperrimum in sacrarum imaginum cultores indixit, ex quo rectæ, apud Orientem, Fidei clades maxima illata est.

Michaelis Imper. obitus.

Theoph. succedit.

Io: Curopal. Zon. Cedrē. Chri. Ann. 830.

Quo tempore coniuratio in Ludouicum multiplex à Filijs, Regniq. Proceribus, detecta, in maximas Pium Augustum curas coniecit. Cæterum his quantumuis implicitus, totus erat in rebus Sacris meditandis, exquirendisq. itaque hoc ipso tempore sacras Antiphonas, per Amalarium Virum æquè pium, ac doctum, in vnum congeri, summa cũ pietatis laude curauit.

Coniuratio in Ludou.

Chri. Ann. 831.

Amal. c. 58.

At Theodora Augusta, quod sacras Imagines occultè coleret, ad Theophilum Virum delata, illũ, ea de causa, furore percitum, callida tergiuersatione elusit, placauitq. speculo se cum Ancillis interdiu dictitans, redditasq. è speculo imagines suspicionem haud dubiè Delatori ingressisse.

Theodora Aug. astus.

Io: Curop. Cedr.

Gal-

Chri. Ann. 832. *annal. Frãc.*

Gallia interim mirum in modum fluctuabat. Pipinus Auguſti Patris iuſſu in carcerem coniectus, ſuorum opera, inde eripitur; ea de cauſa ipſius Regnum Lothario, ac Carolo Fratribus adiudicatur. *Turba apud Galliã*

Chri. Ann. 833.

At Pius Auguſtus, Regni adiectione, ità Lotharium non eſt demeritus, vt ipſum quoque expertus ſit hoſtem, qui Nouercæ Iuditæ, eiuſque Filio Carolo infenſus, à Pipini, ac Ludouici Fratrum partibus in Patrẽ ſtare maluit.

Domeſticũ vt ſedaret bellum Gregorius Pontifex, in Galliam proficiſcitur. cæterum ad Filiorum, ac Patris caſtra vltrò, citròq. comeans, ita nõ profecit, vt, ab vtriſque in ſuſpicionem adductus, re infecta Vrbem repetere coactus fuerit.

Lud. Imp. exauctoratur.

Tum vero infœlix Pater ſuorũ proditione, Epiſcopis quoque nonnullis, Rhemenſi in primis, adnitentibus, ac publicam criminum expiationem eidem iterum indicentibus, in Filiorum poteſtatem venit, ab hiſque, per ſummam iniuriam, in ordinem redigitur.

Hoc ipſo tempore Legati à Theophilo ad Ludouicum miſſi, à Lothario excepti, lugubris Tragœdię ſpectatores fuere, non diu apud illum morati.

Chri. Ann. 834.

Reſtituitur.

Haud tamen ità multò poſt miro Procerum, ac Populi in deiectum ſtudio, Ludouicus reſtituitur, Filijs contrà obniti non audẽtibus, qui ab opti-

mo Parente, præteritorum memoria abolita, in gratiam recepti, in Regnũ quisque suum dimissi sunt.

Martyres CC. in Hisp. Hoc eodem anno Hispani Monachi CC. apud Canadignam, à Sarracenorum Rege Zasnam, martyrio affecti sunt.

Methodius. Dum interim Theophilus Græcus Imp. dira in Catholicos supplicia decerneret. in his Methodius eximius doctrina, ac sanctimonia Vir, ac multiplici corona illustris, qui sub Leone, ac Michaele certamen subierat, quiq. postea Regiæ Vrbis Antistes fuit, Tyranni iussu diris quæstionibus admotus, sepulchro viuus conditus, ibidem ad illius vsque obitum perstitit.

Synodus. Altero, à Ludouici restitutione, anno, frequentissimus Episcoporũ Conuentus, apud Theodonis Villam, celebratur, vbi Ebbo Rhemensis Episcopus, qui depositionis illius Author fuerat, Collegis suadentibus, ipse se Episcopatu abdicat. de his, qui in Italiam secessserant, quod ad Sedis Apostolicæ Iudicium confugisse dicerentur, nihil decernitur, reliquis vim, metumque, ab Augusti Filijs, causantibus, venia conceditur.

Chri. Ann. 835. *annal. Frãc. Auth. Vit. Lud.*

Conuentu indè soluto, ex itinere Augustus Andegauum accessit. erat ea in Vrbe carceri dudum mancipatus Theodulfus Abbas Floriacensis, quod Bernardi Regis defectionis particeps

Sigeb. Chr. Crant. hist. Sax. l. 1. c. 87.

Theo. Abb. Floriacensis.

ticeps fuiſſet; Is poeticæ facultatis, pro temporum conditione, ſatis gnarus, eo in ocio, præter alia, Hymnum concinnauerat ad Palmarum diem in Eccleſia occinendum accomodatum; illum itaque, è carceris feneſtra, in Auguſti prætereuntis aures recitat, quo mirificè ille delectatus, Theodulfum carcere eximit, mox non tam artis merito, quam probitatis, Aurelianenſi Eccleſiæ præfici curat. *Extat Hymnus ab Aautore hìc relatus vnà cum prolixiori eiuſdem Theodulfi Epiſtola ad Aurelianenſem Clerum ſaluberrimis referta præceptionibus omnino legẽda.*

Curopal. Zon. Cedrẽ.

Mortuo interim Theodoto Caſliteno Byzãtij Patriarcha Iconomacho, Ioannes huius nominis VI. eandem Peſtilentiæ Catedram conſcendit, illam à Theophilo, cuius Pedagogus fuerat, impietatis præmium, conſequutus.

Per idem tempus Theodorus, ac Theophanes Fratres, Chriſti Athletæ, ex Inſula, apud quam biennium exulabant, Tyranni iuſſu iterum ad certamen euocãtur. cum blanditijs tentati, ire in Auguſti ſententiam abniſſent, flagellis penè ad mortem cæſi, inſcriptique vultus, exilio iterum mulctãtur. ſcripſerat Chriſtodulus neſcio quis in piorum Fratrũ dedecus Iambos XII. (Auguſtum ipſum eos ſcripſiſſe quidã tradunt) hos in Martytum vultu, in-

Inſuetũ ſuppliciũ.

Digitized by Google

ſueto ſupplicij genere, candenti ferro inſcribi Tyrannus iubet. extant Iambi ab ijſdem, qui hæc tradunt, Scriptoribus relati, *ab Authore quoque hìc deſcripti*.

Feſtũ omniũ Sãctorum. Hoc eodem anno Gregorij Papæ monitu, Franchi Sanctorum omnium Feſtum Diem, ex Bonifacij præſcripto celebrari Romæ ceptum, deinceps recolendum inſtituunt.

Lotharius interim, Gregorio Pont. Chri. infenſus, Romanæ Eccleſiæ ditiones, Ann. quas Italiæ Regnum à Patre adeptus, 836. ex auito inſtituto, in tutelam ſuſcepe- *Auth.* rat, diripi impunè à ſuis patiebatur. ea *Vit.* de cauſa Ludouicus Pater mirum in *Lud.* modum commotus, Legatos ad Filiũ, ac Gregorium mittit, quorum opera Lotharius ab incepto deſtitit, ac, patre ſuperſtite, vtcumque quieuit. Ludouici pietatem reſpexiſſe Deus viſus eſt, qui duplicem ei victoriam, eamq. incruentam, hoc ipſo tempore, de Britonibus, deq. Nortmannis, tribuit.

Ludouici Victoriæ.

Synod. Aquiſgrani. Sub eiuſdem anni initium Concilium Aquiſgrani celebratum eſt, expoſitaque in eo eſt quærela aduerſus Pinum Regem, quod is Eccleſiarum bona inuaſiſſet. eam ob rem ab Auguſto Patre, ac Synodi Epiſcopis monitus, oblata reddere haud eſt cunctatus. Inſuper Auguſtus ipſe, tribus cum Filijs, celebraræ hoc eodem anno *Synod. Lugd.* Lugduni Synodo, intereſſe non eſt

gra-

grauatus; adeò totus erat in sacris ministerijs obeundis.

Chri. Ann. 837. Sed & sequenti anno apud Carisiacum Conuentum alium celebrari placuit, vbi Augustus idem Carolum Filium pubertatem egressum solemni ritu, ense accinctum, Regio Diademate insigniuit. cæterum dirus eum Cometa haud mediocriter terruit, ad pietatis autem opera propensum, acrius incitauit. *Et Carisiaci*

Chri. Ann. 838. Pipino postmodū vita functo Aquitaniæ Regnum Carolo Filiorum natu minimo ex Augusti Patris indulgentia cessit, Pipino illius Filio cognomine inofficiosè præterito; quo factum, vt Aquitani seditionem mouerint, quæ tamen actutum compressa est. Ludo-

Chri. Ann. 839. uicus quoque Germaniæ Rex in apertam perduellionem aduersus Patrem erupit; paternis tamen armis territus, culpa agnita, veniam haud ægrè impetrauit. *Lud. filij in Lud. Aug. ribellio.*

Nec Reges tantum, sed etiam Episcopos hoc tempore transuersos egit æmulatio. itaque Aldricus Coenomanensis, calumniam à comprouincialibus passus, Gregorij opem implorare opus habuit, qui eam ob causam prolixiorem Epistolam ad omnes vbique Episcopos dedit, ex qua multa in suum Decretum Gratianus intulit.

Per idem tempus Synodus apud Cabillonem celebratur. *Synod. Cabilonẽsis.*

Quadrageſimo ſæculi anno, iterata Chri.
Lud. Augu-ſti obi-tus. Ludouici Regis rebellio, Auguſtum Patrem ad mortem adegit, quam in-ſueta Solis defectio prænunciaſſe viſa eſt. Auguſti obitum, Filiorum de Paternis Regnis certamen excepit, Lothario in primis Monarchiã affectante. Ann. 840.

S. Bartolomei Reliquiæ. Hoc eodem anno Bartolomei Apoſtol. ſacras reliquias, ex Lipari Inſula, Beneuentum tranſlatas ferunt.

Sequenti verò, qui Theophili impij Iconoclaſtæ poſtremus fuit; Vir admirabilis Ioannicius de reddenda propediem, Tyranni morte, Eccleſiæ Pace reſponſum diuinitus accepit. qua de rè ſpe iam omni deſtitutos Orthodoxos ſolatus eſt. illud quoque tradunt, cum ex fatidica quadam Mulierecula Tyrannus accepiſſet ſacras Imagines honorem priſtinum recepturas; tum, poſt Michaelem Filium, Martinatiorum Genus regnaturum, Theodoram Coniugem diro Sacramento adegiſſe, vt ſponderet nunquã ſe Idolorum, vt vocabat, cultum permiſſuram. exinde Martinatium percarum ſibi hominem detondendum, ac Monachum inſtituendum curaſſe. Chri. Ann. 841. *Curopal.*

Theophilus à Sarracenis victus. Ad hæc Theophilus, bello à Sarracenis petitus, prælio inito, victus, vix fuga elapſus eſt, Ducum præcipuis captiuis relictis. qui & Fidei tenaciſſimi, martyrij palmam adepti ſunt. Victores exindè Barbari Armeniam populati,

Ar-

Digitized by Google

Armorium excindunt. igitur Theophi- *Theo-*
lus, deletæ mærore Patriæ lethalem in *phili*
morbum incidit, à quo inſtantis anni *Imp.*
initio abſumptus eſt. *obitus.*

Flagrante interim, ciuili bello, Gal- *Ciuile*
lia, Ludouicus, ac Carolus cum Lotha- *Fran-*
rio Fratre dolis agente crebris Lega- *corum*
tionibus fruſtra ad pacē inuitato, ma- *bellum*
nus conſerere coguntur inuiti. collatis
ſignis, Lotharius vincitur, ac turpem *Lotha-*
in fugam conijcitur. Rerū tum geſta- *rius*
Lib. 3. rum hiſtoriam ſcripſit Nithardus Fran- *vinci-*
corum nobiliſſimus Caroli Magni, ex *tur.*
Berta Filia, Nepos haud degener, quē
conſulere ocioſus lector poterit. Hic *Victo-*
Victores Fratres à pietate, in venia *rū mo-*
captiuis, mortuis hoſtibus ſepultura, *dera-*
impertienda, mirum in modum com- *tio.*
mendat: Concilium inſuper Epiſco-
porum coegiſſe eos tradit, vt, diſquiſi-
tione habita, peruiderent, an eo in bel-
lo aliquid peccatum fuiſſet, quò ex-
piari crimen poſſet; edictumque, vt
qui ex odio, aut inani gloria, aliaue
ex non recta Iuſtitiæ cauſa, arma admi
niſtraſſe conſcij ſibi eſſent, ſecreto
peccati expiationem peragerent, qua
de cauſa tridui ieiuniū vniuerſo exer-
citui indictum eſt. tantum Paterna
apud pios Fratres inſtitutio, Regum,
apud bene moratam gentem, exem-
plum, valuit.

Chri. Ann. 842. At Lotharius reſumptis vtcumque viribus, dum belli aleam ſubire iterum

Digitized by Google

párat, ſuorũ conſternatione militum, Hoſtium contrà alacritate cognita, non caſtra modò, ſed Regnum ipſum turpiter deſerit, quod iure belli ad Fratres deuolutum, non ante Epiſcoporũ ſententiam, cauſæque cognitionem, ac ritè ab his factam adiudicationem, receptum eſt. Nitardus idem qui tunc adfuit, Author eſt coactos ea de cauſa Aquiſgrani Antiſtites antequam Victoribus Fratribus Deuicti Regnum traderent, illos interrogaſſe, vtrum per veſtigia eiecti Fratris, an ex Dei præſcripto illud eſſent adminiſtraturi; reſpondentibus illis omnia ſe ex Dei voluntate, eo adiuuante, geſturos, tum demum Epiſcopos ad Victores Reges diuinum veluti Oraculũ edentes, conuerſos, in hæc ipſa verba ſententiam protuliſſe. *Authoritate diuina, vt illud ſuſcipiatis, & ſecundum Dei voluntatem illud regatis, monemus, hortamur, atque præcipimus.* His aures arrigant Politici Nouatores, qui Rom. Pontif. licuiſſe negant Franciæ Regnum ab Hilderico ſtupido Rege in Pipinum transferre, cũ videant Epiſcopos Regum Iudices ſedentes, ac hæreditario iure poſſeſſa Regna, pro imperiò, transferentes. Eiuſmodi porrò ſententiam exequutioni fuiſſe traditam idem Author teſtatur; qui ſe cum alijs ad diuiſionem inter Fratres peragendam interfuiſſe ſcribit.

Synodus Aquiſgrani. Epiſcoporum Authoritas.

Quem

Curopal. Quem ſub anni huius initium Theophilum deceſſiſſe diximus, ante obitū, malo doctū, reſipuiſſe, ſacrarumq. Imaginū cultum recepiſſe tradunt. vtcunque, & ſi perfidiam, læuitiam certè nō abiecit; quippè iam iam animam exhalaturus, Herodes alter, Theophobum affectati Imperij leui ex ſuſpicione Reum, ſupplicio affici actutum iuſſit, eiuſque caput ad ſe deferri, quo manu præhenſo extremum hoc loquutus dicitur; *nec ego Theophilus, nec tu Theophobus deinceps eris*. Eius morte Imperium ad Michaelē Filium defertur, quod tamen, dum his pubeſceret à Theodora Matre, virili Fœmina, adminiſtratur; Manuele quoque ac Theoctiſto in Auguſti Pueri tutelam vocatis quorum ope atque opera, Synodo Byzantij coacta, Sacrarum cultus imaginum eſt reſtitutus: Ioannes Hæreticus Patriarcha, Methodio, antea extumulato, eidem ſubrogato, deturbatus eſt. Igitur vt primum Methodius Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ clauum ex Hæreticorū auulſum manibus ſuſcepit moderandum, ad reuocandos, ſuſcipiendoſq. lapſos animum adiecit. cæterū ne Eccleſiaſtica vileſceret diſciplina, eoſdem pro ætatis, ac culpæ varietate, diuerſæ ſubijci cenſuræ voluit, ſanctione hac de re edita, *cuius exemplum hic habes ab Authore deſcriptum, qui & ſacros Hymnos Epi-*

Theophili ſæuitia.

Synodus Byzantij.

Methodius.

Hymni Epinicij.

nicios in sacra huius Victoria memoriam Byzantij cani solitos, & qua soluta etiam oratione recitari postmodum ad Populum consueuere, ex veteribus eius Ecclesia monumentis eruta, subnectit, scitu non iniucunda. constat enim ex eo tempore Fideles apud Orientem pro gratiarum actione solemnes Conuentus agitasse, deque triumphata Iconoclastiæ impietate memoriam quotannis, magno cum totius Populi plausu, reuocasse. Que deinceps Annales prodant sequenti libro, Deo Auspice, referemus.

Annua le titia.

Libri IX. finis.

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

AD LVDOVICO AVRELIO Perusino.

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER X.

Respondens Decimo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 843.

PArto de Hęresi memorando triumpho, Byzantij in primis Ecclesia efflorebat, cũ, structa in Methodium calumnia, reddi tam haud ita pridem serenitatem ob nubit. improba Mulier, Ioannis impij Patriarchæ, quem deiectum sede diximus, ac Fratris Arsaber auro corrupta, sanctissimum Antistitem illati sibi, per vim, stupri, re ad Augustam delata, reum

Calũnia in methodium.

Io. Curopal Cedr.

Digitized by Google

reum constituit. rei infamia non ad Metodium tantum, sed ad omnes rectæ fidei cultores spectares videbatur in maximam ea de causa sollicitudinem coniectos. Is igitur moerore eos soluturus, impios verò spe omni, breui compendio, deiecturus, dum maximè ab exhausti ruboris Fœmina frequentissimũ apud consessum vrgetur; nudato corpore, pudenda profert morbo, vt videbatur, absumpta. erecti animis sunt Methodij studiosi, Aduersarijs vicissim timore simul, ac pudore obmutescentibus. intentato deiu Mulieri á iudicibus cruciaru, non dolus tantum, sed calumniæ quoque precium, acceptum, domique conditum ab ea aurum, detectum est. Ferunt Methodium rem nemini anteà indicatam, amici rogatu ita, vt erat, tum demum narrasse. se dudum, Romæ cum esset, ætate adhuc florentem, libidinis incendium passum, cum manus daturus videretur, Apostolorum Principis opem imploraſſe, tum noctu per quietẽ presto eum fuisse, monuisseque nullum deinceps ab intestino hoste metum subesse. subindè expergefactum, genitalia eo, quo vidissent, modo absũpta, ac veluti ambusta persensisse. At non idcirco, quod Ioannis *facies ignominia tum impleta fuerit, nomen Domini*, ex Prophetæ vaticinio, *inuocauit*; quin deterior in dies factus

Metho dij fa sinus.

Psal. 82.

factus, reſtitutas Chriſti, ac Deiparæ Imagines, aliquandò cum vidiſſet, illarum oculos effodiſſe dicitur; qua re cognita, Auguſta ipſius oculos effodi iuſſit, quam tamen pœnam ſacrilegus auaſit, flagris haud ſecius ſeruiliter cæſus.

Nitard. *Hicmar.* Lotharius interim, malo doctus, pacem à Fratribus ſupplex petit, vtque, ſi non Fraterni, Auguſti ſaltem tituli rationem habeant, etiam, atque etiam rogat. eius precibus placati Fratres, nouam Regnorũ cum Lothario partitionẽ Epiſcopis, ex more, permittunt. *Lotharius ſupplex.*

Anaſt. Leo Oſt. l. 1 c. 27. Annal. Fräc. Quo tempore Gregorius cum annos ſediſſet ferme XVI. diem clauſit extremum. Tum Sarraceni Campaniã, ac Samnium clade maxima afficiunt, à Siconulfo Principe ex Hiſpania euocati, quorum ſtipendijs perſoluendis Caſſinenſe Coenobium pecunia, ac donarijs magni precij ſacrilegè expoliauit. *Greg. obitus.*

Chri. Ann. 844. *Anaſt. in Ser.* Gregorio ſublato, Ioannes Diaconus factioſorum quorumdam coitione Ciuium Patriarchaliũ ædium foribus per vim effractis, Sedem inuaſerat; quo ſtatim deiecto, in ea Sergius, vir probatiſſimus, collocatur. ſunt qui putent hunc primum Pontificum nomen mutaſſe, ſed hoc non tum accidiſſe ſuo loco demonſtrabimus. *Sergius II.*

inf. ad ann. 955. *Ado.* Certior de noui Pontificis creatione factus Lotharius, Drogonem Patruum,

Digitized by Google

truum, Metensem Antistitem, ac Ludouicum Filium Romam mittit. hunc Italiæ Regem à se antea constitutum, Augustũ à Sergio inuagurari expetit.

Lud. II Imper. Igitur Ludouicus Rom. Imperij Diademate solemni ritu Romæ coronatur. vt Sigebertum, Schismaticum ho- *ĩ Chr.*

Sigeberti mẽdacium. minem, redarguas, qui ad Sergij electionem ratam habendam missum à Patre Ludouicum impudenter in Henrici, cui studebat, gratiam commiscitur. sane iuueniliter exultans Rex, militari manu Romam profectus, Italiæ loca, quà pertansijt, hostili more populãtus, terrore maximo Vrbẽ impleuit. At Sergij hac in re animi magnitudo enituit, qui exceptũ in D. Petri Atrio Regem, pro foribus, antea clausis, consistere iussit, nec eas prius aperiri, quam Is nequaquã hostili animo aduẽtasse se persanctè affirmasset.

Sergij facinus.

Car. Aquitã Rex At Carolus Aquitaniæ Rex Bernardum, apud Ludouicum Patrem, olim Aulæ potentem, ex veteri in eum odio interficit. huius necem Vuillelmus Filius Sarracenorum auxilio fultus, egregiè vltus est, Caroli ditionibus ferro, ac flamma vastatis.

Ramirus Hisp. Rex Exin' Ramirus Hispaniæ Rex religiosissimus, qui Alfonso Casto in Galleciæ Regnũ successerat; Iacobi Apostoli specie insomnis oblata, insignem de Sarracenis victoriã retulit. eo prælio Apostolus, ex equo candido vexillum

lum rubenti cruce coruſcũ præferens, ciere pugnam viſus, animos, vireſque Hiſpanis militibus addidit. eam poſt victoriam, ex voto antea nuncupato, Prouinciam Rex Pius Apoſtolo vecti-galem fecit. Porrò ex conſpicuo eius vexillo ſub ipſius patrocinio inſtitutum militarem Ordinem ortum habuiſſe quidam autumant.

S. Iacobus in pugnæ viſus.

Ordo S. Iacobi.

Chri. Ann. 845. Quadriennio fere à ſacrarum Imaginum cultu apud Orientẽ reſtituto, SS. Nicephori Patriarchæ, ac Theodori Studitæ reliquiæ, ex loco exilij, vbi deceſſerant, Byzantium ſolemni pompa transferuntur, vt corpore quoque triumphum in terris agerent, qui iam animis in cælo triumpharent.

Curop. Cedr. Bulgarorũ Regi Bogari Bellum indicenti virilis animi Auguſta denunciauit, ſe met obuiam proditurum, proindè quid facto opus eſſet peruideret ipſe, cui nec Fœminam vincere glorioſum, & à Fœmina vinci turpiſsimũ futurum eſſet. Eius ſcitè dictum, à Barbaro Rege probatum, à belli eum conſilijs auertit. quin poſteà Rex idẽ domeſticis malis afflictatus, opportunè à Sorore monitus, quæ captiua Byzantij cum fuiſſet, chriſtianis fuerat ſacris initiata, chriſti Fidem cum vniuerſa Bulgarorum Gente amplexus eſt.

Theodoræ ſcitè dictũ.

Bulgari Chriſti fidẽ recipiunt.

Subindè eadẽ Auguſta Manichæos, qui mirum in modum apud Orientem excreuerant, ad rectam fidem traducen-

cendos, aut certe delendos cum susceperisset, perficere id non sine turbis, atque adeò non sine bello, potuit.

Eodem fere tempore Nortmanni Caroli Regnum populati, Templorum in primis, ac Cœnobiorum onusti spolijs recedunt. *North mãni.*

Bellouacense interim Concilium, ac subindè Meldense celebratur. huius Canonum editio non nisi sequenti anno, ex Parisiensis Synodi decreto, facta est. *Synod. duplex*

Diuina factum prouidentia videtur, vt, hoc ipso tempore, quo Barbarorũ incursionibus Monasterijs direptis, dilapsisque Monachis, Monastica ipsa disciplina pessum ierat, venerandi S. Mauri inuentione corporis, ac percelebri translatione, restitueretur.

Sarraceno-rũ excursiones. Subit annus sæculi huius sextus, ac quadragesimus, quo Sarraceni ex Africa in Latium, atq. Etruriam classe delati, vtraque cum Prouincia, ipsa Principum Apostolorum suburbana Templa diripiunt. id ne in Casinense quoque Cœnobium patrarent, torrentis insperata illuuie inhibiti sunt. onusti dein preda, Africam repetentes, coorta maris tempestate, cum preda pariter obruuntur. Chri. Ann. 846.

Sergij PP. obitus. His haud diu superstes Sergius Pontifex, tertio vix Pontificatus anno exacto, moritur. Chri. Ann. 847.

Leo IV succedit. cui eadem omnino die Leo hoc nomine IV. subrogatur, qui Apo- *Anast. in Serg & Leo.*

Apoſtolorum ſtatim rempla Barbarorum, vt diximus, incurſione direpta, magni precij donarijs attributis, ſplendori priſtino reſtituit,

Eius miracula.

Hoc eodem iuiti Pontificatus anno primo peſtiferum in Vrbe enatum Regulum, ex quo genere à Græcis Baſiliſci appellantur, fuſis ad Deum precibus, aut confeciſſe, aut fugaſſe dicitur; tum excitatum in Vico Saxonum incendium, ex quo periculum Apoſtolorum Principis Templo imminebat, crucis ſigno diuinitus repreſsiſſe.

Rabanus.

tom. 3. Cõcil. Rabanus interim Moguntiæ Antiſtes conſecratus, Synodum eadem in Vrbe cogit, non aliã, vt ex Actis conſtat, ob cauſam, quam, vt rerum Eccleſiaſticarum inuaſores coerceren- *Synod. Mogũtia.*
tur. quo pariter argumẽto Synodalis, ad Ludouicum Regem, extat Epiſtola.

Adilulfus Angl. Rex. B Petri vectigalis.

Leonis Pontificis ſanctitatis fama Adilulfum apud Angliam Regem Romam exciuit; quò poſt quam peruenit, Inæ atque Offæ Regum exemplo, ſuam, & ipſe, Ditionem B. Petri vectigalem fecit.

Chri. Ann. 848. *ſup. ad ãn. 829.*

Altero Pontificatus anno Leo, quò Apoſtolorum Principis Templum tutum deinceps eſſet à Barbaris, mœnibus, quorũ Gregorius IV. antea iecerat fundamenta, circumdare inſtituit, opuſque maximum ſumptu à Lothario quoque, ac Fratribus ſuppeditato, quadriennio perficit: exindè, additamen-

Vrbs Leonina.

mentum illud, Vrbs Leonina est appellatum.

Synod. Magũtiæ.

Maguntiæ iterum Synodus à Rabano cogitur, Ludouico Rege adnitẽte, qui non interfuit modò, sed Legatos quoque Fratrum, Northmannorum, Sclauorumque ibidem audiuit. damnatus insuper in ea est Gotheſcalchus quidam Rhemensis Præsbiter, qui, edito libello de Prædestinatione Dei, absurda multa euulgauerat. cęterũ quod ad suum Antistitem Hincmarum redire sit iussus, huic diu, multumque insudandum fuit in vesano homine, non verbis modo sed luculentis quoque scriptis redarguendo.

Annal. Frãc.

Frod. l. 3. c. 14.

Gotheſcalchus.

Dũ operis superiori anno cepti molitioni Leo Pontifex insistit, de valida Sarracenorum classe ex Africa soluente accepto nuncio, noua illi impensa opus fuit ad vetera instauranda moenia, ac militum præsidia comparanda. geminam, ad hæc Turrim, quà Tiberis ex Vrbe effluit, vtraque in ripa excitauit, ac valida iunxit catena. tum verò Vrbis præsidio tutiori Sanctorum corpora, è Suburbanis Cœmeterijs eruta, in eam solemni pompa intulit.

Chri. Ann. 849.

Anast.

Sarraceni victi.

Muroxũ ope.

Subindè Sarraceni in Romanum littus delati, excẽsum dum parant, à Romanis, ac alijs, qui subsidio his venerant, victi, cæsique, aut fluctibus mersi, non periculo modò Vrbem exemere, sed captiuis in eam multis, post victoriam,

riam, illatis, lætitia maxima affecere, ſpectaculo id fuit Romanis ciuibus iucundiſsimo, dum Barbaros in catenis nouis moenibus cõſtruendis inſudantes cernerent, quos nuper præda indè onuſtos recedentes viderant. quod ipſum nobis ſpectantibus hiſce temporibus vſu venit, cum, parta à fœderatis Chriſtianis Principibus memorabili ad Echinadas victoria, Sarracenorum Soboles Turcæ cladi ſuperſtites Romam adducti, ijſdem Leoninæ Vrbis mœnibus remoliendis, catenati pariter operam nauarunt.

ri inſeruiunt.

Idem Turcæ præſtãt

Chri. Ann. 850. *Eulog. lib.* 1. *Moral l.* 13. *c.*

Chriſti Redemptoris anno octingenteſimo, ac quinquageſimo Martyribus Cordubenſibus Hiſpania illuſtratur, quorum certamina Eulogius Præsbyter, qui eos poſtea ſequutus eſt, luculento, quod extat, Commentario eſt proſequutus.

Martyres Cordubẽſes.

52. Quo tempore eàdem in Hiſpania inclitus Galleciæ Rex Ramirus, diem obijt extremum Ordonio Filio Regni hærede relicto.

ãnal. Frãc. At Nortmanni Galliam, ex inſtituto, inuadentes, Carolum Regem eò adegerunt, vt Regni patrem illam eis incolendã tradere coactus ſit, quæ Northmannia poſtea, ſeu Normandia eſt appellata. ſic degener à Maiorum pietate Carolus, à virtute quoque bellica degenerauit, & dum Eccleſiarum inuadit bona, amittit ſua.

North manni Galliã incolẽdã accipiũt.

Ludo-

Ludouicus etiam Frater, qui apud Germaniam regnabat, bello hoc tempore à Boemis appetitus, vincitur.

Dum Ludouicus alter Lotarij Filius, Beneuentum à Sarracenorũ armis eximit, atque Italia eos pellit; eisdem interim Barbaris institutam superiori anno in Christianos Cordubenses carnificinam prosequentibus. Chri. Ann. 851. *Ado. Ven. Leo Ost*

Corsi. Romã aufugiunt. Per idem tempus, qui Corsicam incolebant Insulam Sarracenorum incursionibus obnoxij, Romam magno numero confugerant. his Leo Pontifex ad Romanum Portum agros, atq. ædes attribuit, qua accessione Portuensis Ciuitas frequentior tũ reddita est, Nec ita multò post eadẽ ex causa, profugis ex Sardinia Incolis, trigesimo ab Vrbe lapide Ager est traditus, qui Sardorum Vicus appellatus est. Chri. Ann. 852. *Anast.* *Item Sardi.*

At Carolus Pipini Fratris Filios Pipinum, ac Carolum paterni Regni fines proferre molientes, insidijs captatos, Monasterio claudit; tum Synodum Suessione cogit, cuius cũ extent Acta, ad ea remittendũ Lectorem duximus. *Annal. Frãc.* *Synod. suessione.*

A Leone quoque Synodus Romæ cogitur Episcoporum amplius LX. ad quã Lotharij, ac Ludouici Aug. Legati conuenere. *ex ea multa Author huc profert; qui, & fabulam huc loco post alios explodit de Ioanna Pseudoponti-fice, Monstrumque, Scriptorum leuitate, efformatum, Nouatorum porrò industria* Chri. Ann. 853. *Synod. Roma.* *Fabula de Ioãna Papissa.*

duſtria faleratum, egregiè conficit; vt nullus deinceps dubitandi, his vero exultandi, locus reliquus videatur.

Chri. Ann. 854. Vrbis moenibus, vt diximus, inſtauratis, nouiſq. extructis, operoſus Pontifex magnæ molis opus aliud aggreditur. quadraginta ferè ante annos Vrbs maritima Centũcellenſis diruta à Sarracenis fuerat; hanc ipſam ita remoliri ſtatuit, vt opportuniori loco procul indè paſſuũ millibus fere duodecim extueretur. quod, præbente ſumptus Pontifice, confluentibus, qui in montes, ac Syluas receſſerant, accolis, celerrimè peractum eſt. *Cẽtũcellæ.*

Eccl. l. 3. c. 12 Gliſcente apud Hiſpaniam Sarracenorum in Chriſtiannos perſequutione, martyrium hoc anno ſubit Cordubæ Abundius Præsbyter. *Abũd.*

Ciuili tum bello inter Northmannos conflato, Gens miſere ipſam ſe confecit, Regia quoque ſtirpe, puerulo tantum ſuperſtite, exciſa. *Mart.*

Hoc eodem anno Ignatius Patriarcha, qui Metodio ſucceſſerat Synodũ Byzantij cogit, in qua Gregorium Siracuſanum Antiſtitem damnat, eiuſq. damnationem ratam a Leone haberi, per legatos petit. qua ex re, Gregorio vtrumque tribunal contemnente, dirum in Eccleſia ſchiſma cõflatum eſt, vt ſuo loco dicturi ſumus. *Synod. Byzãtij.* *Curop.* *Mich.*

Cedr. & Zonar. Exceſſerat ex ephebis Michael Imperator Matreque, ac Tutoribus, per *Imp. nequinatiã.*

Bar-

Bardam Auunculum, regimine amotis, nequitiæ totum se dederat. ergo ob illius mores perditissimos politicus æquè, ac Sacer rerum status perturbari est ceptus.

Synod. duplex Synodus hoc tempore Valentiæ Galliæ apud Galliam cogitur. nec ita multo post apud Ticinum Cisalpini Episcopi conueniunt. Ad hęc Ludouicus Lotharij Fil. qui in Italia imperitabat, Romam pergit, discussaque inibi Gratiani causa, qui, Vrbis Præfecturam cum gereret, defectionis ad Græcos falsò accusatus fuerat, statim indè recedit. nec diù superstes Leo fuit; defunctus est autem XVI. Kal. Augusti, qua die annua eius memoria celebratur. præclara illius opera præter ea, quæ relata à nobis sunt, decretaque edita, ac collata Templis donaria Anastasius recenset.

Anno 855. *Lud. Imp. Romæ.* *Leonis PP. obitus.* *Martyrol. 17. Iul.*

Bened III. succedit. Leoni non sinè Schismate, ac turbis indè maximis exortis, Benedictus, tertius, hoc nomine, Successor datur.

Lotharius Imp. Monachus. At Lotharius anno à Patris obitu XV. rerum humanarum pertæsus, Imperio sese abdicat, comaque deposita in Prumiacensi Monasterio Deo se dicat, depositò clarior Imperio, quàm gesto hæreditas porrò ita in Filios diuisa est. Imperium cum Italiæ Regno Ludouico stirpis maximo mansit: Carolo prouincia, ac Burgundiæ pars, Lotharingia Lothario Burgundia reliqua, atque unde.

Regin. & alij

Au-

Digitized by Google

Auſtraſia ceſſit, quam ab eo quidam Lotaringiam deinceps dictam tradĩt. nec diu ſuperſtes Lotarius Aug. fuit, hoc eodem anno, eo ipſo in Monaſterio vita functus. *Lotharij Imper. obitus.*

Chri. Ann. 856. Benedicti Pontificatus exordia Tiberis exundatio maxima, ac vulgaris, poſt eam, lues funeſtarunt. *Tiberis inundatio.*

Anaſt. Per idẽ tẽpus Michael Imp. veteri ex more, Legatos ad nouum Pontificem mittit vna cum magni præcij donarjs in D. Petri Baſilicam inferendis.

Lazorum inſuper Rex, Regno abdicato, Romam veniens, præcioſa & ipſe munera eidem obtulit Templo. *Lazorũ Rex*

Nic. PP. ep. 6. et 10 At verò Ignatius, qui Gregorij Siracuſani Epiſcopi depoſitionem à Leone probari expetierat, certior de Benedicti ſucceſſione factus, Synodi hac de re Acta ad eum mittit, quibus ille excuſſis, latam aduerſus Gregorium, qui tum Romæ erat, ſententiam ratam habuit.

Lupus quoq. Ferrarienſis apud Galliam Abbas magnæ Vir exiſtimationis, tum ſuo, tum Senonenſis Epiſcopi nomine, ſub cuius erat Dioœceſi, literas ad Benedictũ dedit, *quæ, dignæ Annalibus, ab Authore hìc recitantur.* Cor- *Martyres Cor dubẽſes.*
Eulog l. 3. c. 15. dubẽſis porrò Ciuitas nouos Eccleſię ſubindè Martires dedit. Rabanus quo-
ãnal. Frãc. que Archiep. Moguntinus deceſſit, Vir omni doctrinæ genere exculti ſſimus. Rabano ſucceſſor datus eſt Ca-

Digitized by Google

rolus, à quo Synodus Moguntiæ statim cogitur, cuius tamen acta exciderunt.

Caroli quoque Regis iussu conuentus cogitur apud S. Quintinum ad stabiliendam inter ipsum, ac Lotharij Fratris Filios, si fas, perpetuò mansuram concordiam.

Etelul fi legatũ Rõ. Eccl. Contigit hoc anno Eteluulfi Regis, apud Angliam, obitus, qui condito testamento CCC. annuas denariorum *Mancusas* Rom. Ecclesiæ legauit. harum centum ad consuetas Pontificis Eleemosinas augendas: reliquas ad oleum, pro Lycnis in Principis Apostolorum Templo accendi solitis, comparandum, impendi voluit. *Matt. VVest.*

Bened PP. obitus. Tertio Pontificatus anno non dum exacto, moritur Benedictus, Romæ cum esset Ludouicus Aug. qui & Successoris consecrationi interfuit. Is fuit *Nicol. succedit.* Nicolaus, qui, onus detrectans, eaque de causa delitescens, Populi concursu, e latebris, Pontificalem in sedem inuitus rapitur. Chri. Ann. 858. *Anast.*

Regũ Gall. dissidium. Carolo Regni curæ indormiscente, subditi eidẽ Populi Ludouici Fratris Germaniæ Regis implorare opẽ coacti sunt. porrò Is non tam supplicum charitate, quam propagandi Regni studio arma in Fratrem, nequaquam lacessitus, mouet. at Carolus imparem se viribus cernens, à suis se copijs, quas in Northmannos hoc ipso tempore conscripserat, fuga subducit. *ãnal. Frãc.*

eius

eius tum Milites ita deſtituti, ad Ludouicum deficiunt. actum erat de Caroli Regno, ni Frater, ſuorum audita apud Germaniam defectione, eò ſe recipere coactus fuiſſet. at non idcirco ſolutus metu Carolus apud Auguſtum Nepotem, ac Nicolaum Pontificem de Ludouici Fratris iniuria expoſtulãs, vtrumque permouit, vt, datis ad eum literis, officij illum, ac fraternæ pietatis admonerent. his acceptis, alijſque à Galliæ quoque Epiſcopis liberrimè ſcriptis, Ludouicus Ottonem Fuldenſem Abbatem in Italiam legat, & apologeticas ad ambos literas, tum ad Galliæ Epiſcopos reddit.

Nicol. PP ep. 5. Dum hæc apud Occidentem peraguntur Ignatius ſanctiſſimus Byzantij, Antiſtes Bardæ, quem diximus Auguſti Aulæi potentia ſede deijcitur, Photius Eunucus, homo laicus euehitur, ex quo funeſtæ admodum Tragædiæ initium eſt factum. *Ignat. deijcitur. Phot. aſſumitur.*

Chri. Ann. 859. Anno ab inſtituta à Sarracenis in Hiſpania aduerſus Chriſtianos perſecutione, nono, Magnus Chriſti Præco, ac Mahometanæ impietatis debellator Martirum Promotor Eulogius, Martyrium ipſe conſequitur. *s. Eulogius M*

Annal. Frãc. Eodem anno Ludouicus German. Rex, qui VVormatiam receſſerat, pacem cum Carolo Fratre, ac Lothario Nepote initurus, in Rheni Inſulam, ex condicto, venit, eoſque inibi in collo-

Synod. Tullē-sis. quium admittit. Regibus porrò inde recedentibus, Synodus apud Tullum cogitur, ex duodecim Galliæ Prouincijs, quæ generalis idcirco est appellata. *eius Acta non antea impressa ab Authore hìc relata, ex eo pete.* Illud memoratu dignum eodem hoc tempore, ex huius Concilij decreto, apud Galliam, Byzantij verò Bardæ, qui iam Cæsar erat, opera sancitū fuisse constat, vt, qui sacras, profanasque literas docerent Magistri vndique conquirerentur. inter eos, qui Philosophiā Byzantij tum docuerint, fama celebrem fuisse peribēt Leonem Ioannis Patriarchæ, ex Fratre Nepotem, huius Præceptor fuisse traditur Michael Psellus, cuius oratio extat in Metaphrastis laudem haud ita pridem vita functi, ex quibus, qua hi ætatæ vixerint, quod incompertum videbatur, licet agnoscere. porro aliorum opera factum existimandum est, vt inter Sanctorum Vitas à Metaphraste collectas, illorum quædam legantur, quos post hæc tempora vixisse constat.

Curop.

Schola aperta

Psell.

Apud Sur 27 Nou.

Metaphrastes.

Schisma Byzātij.

Cum ex Ignatij, quam diximus, depositione dirū schisma conflatū esset, Photius studentium sibi Episcoporum Conciliabulo indicto, ab eo ſententiā in Ignatium ferri curat. nec tantum iure pulsum, sed Anathemate quoq. dignum pronunciari. ad hæc Legatos ad Nicolaum Romam mittit ipse, & mit-

Nicet. in Ign. Nic. PP ep. I. & seqq.

ti

ti quoque ab Auguſto curat, per quos Nicolai viciſſim Legatos exciret Byzantium, eorumque opera ſchiſma vtcumq. componeret, ac ſe, quod vnum in votis erat, Pontificali in ſede ſtabiliret.

Chri. Ann. 860. Legati haud ægrè à Nicolao, rerum adhuc ignaro, impetrati ſunt. cæterũ nec Photius interim, cauſa non dum cognita, in communionem receptus, nec Ignatius, quantumuis à Conciliabulo damnatus, excluſus ab ea eſt, Legatique de cauſa cognoſcere, nihil tamẽ definire iuſſi. vetiti inſuper Photium quaſi legitimũ Patriarchã agnoſcere, quo factum, vt minus pro dignitate recepti ſint, atque habiti; tũ verò nec libere loqui permiſſum eis eſt, tribus amplius menſibus ſub cuſtodia habitis.

Pax inter Reg. Frãc.

Sancita hoc demum anno pax eſt inter Ludouicum, ac Carolũ Fratres, eorumque ex Lothario Nepotes Ludouicum, Lotharium, ac Carolum. *eius concordiæ Acta ex ſcriptis manu codicibus Author hìc recitat.* Cæterũ Carolum Seniorem cognomẽto Caluum conuentis tum pactis haud ſtetiſſe, Ludouici Fratris, ac Lotharij quęrelæ ad Nicolaum Pontificem docẽt; *quas non antea impreſſas, hìc pariter apud Authorem habes.* Hoc eo[illegible]m anno ſub exitum Octobris, mox Decembris, bis Tiberis illuuie Vrbs mer-

Anaſt.

Tiber. illuuies duplex.

ſa eſt magno Ciuium incommodo.

Photius interim, rebus ſuis haud ſatis conſultum reputans, maiori, quã antea, niſu, Synodum Byzantij cogit, ſacrarum Imaginum cauſam agendam in ſpeciẽ edicens. conuenere vndiq. Auguſti iuſſu Epiſcopi frequentiſſimi, vt, quod poſtea gloriati ſunt, Nicenorum ſub Conſtantino Patrum numerum æquarent. hìc, quod primum, aut vnum petebatur, Ignatius euocatus crudeliter diu, ac contumeliosè habitus, ſolemni ritu, per ſacrorum indumentorum detractationem, gradu mouetur: Photius legitimus Patriarcha acclamatur. conſenſere in hæc, contra præſcriptam à Nicolao regulam, quà blanditijs, quà minis adacti, ipſius Legati; qua de re poſt modum, Romam reuerſi, Epiſcoporum, qui aderant, ac totius Romani Cleri Conuentu habito, publicè increpiti, & vti præuaricatores damnati ſunt, in quo Photius quoq. ac Gregorius Siracuſanus damnantur. Chri. Ann. 861. *Anaſt. d. præf. Nicol. PP. ep.* 5.

Legati Ap. præuaricantur.

Antequam hæc, quæ ad ſequentem annum ſpectant, ſtatuerentur. Synodus à Nicolao apud Lateranum cogitur, aduerſus Ioannem Antiſtitem Rauennatẽ, qui ab vniuerſa Prouincia ſæuæ tyrannidis accuſabatur. tantuſq. fuit Populorum clamor, vt Nicolaus ipſe Rauennã proficiſci coactus ſit. Ioannes tum Ludouici Aug. opem implo- *Anaſt. in Nic.*

Nicol. Rauẽnam.

ratu-

Digitized by Google

raturus Ticinũ ſe cõtulit. mira res: Ticinenſis Epiſcopus Luithardus, ac ciues, ita hominem, quem à Rom. Pontifice excommunicatũ audierant, auerſati ſunt, vt nemo illũ recipere hoſpitio, aut neceſſaria ei venũdare auderet atq. adeo Auguſtus ipſe, audire illũ dedignatus, per internunciũ monuit, ne ei ſe ſubijcere detrectaret, cui, & ipſe Auguſtus & Chriſtianus ſeſe Orbis vniuerſus proſtĕrneret. coactus itaq. Ioannes eſt Nicolaum adire, præſcriptaſque ab eo leges recipere. *Ticinẽſio religio.*

Roder. Tol. l. 4. c. 16 Ordonio Gallecię Rege vita functo, Alfonſus Filius regnum capeſſit, qui Magni nomen non pietatis minus, quã bellicæ virtutis iure adeptus eſt. *Ordõ. obitus. Alfon. magn.*

Chri. Ann. 862. Incendio interea maximo Sophiæ Templum Byzantij auguſtiſſimum crematum eſt, quo & viciniores Templo ædes correptæ, maximo Ciuium luctu abſumptæ ſunt. terræmotu dein' clades aucta eſt, quam in vltionem ſcelerum diuinitus immiſſam nemo inficiabatur. ea ſanè erat Auguſti impietas, vt ludicris effusè deditus, rebus in primis ſacris per contemptum imitandis, nefariè oblectaretur. itaq. & Theophilũ Scurram Patriarcham agere, & ſacris indutam veſtibus hiſtrionum familiam ducere iubebat, Vrbe vniuerſa inſpectante, ſimulque impietatẽ Principis, Photij ignauiam, atque aſſentationem deteſtante. Leo interim V. C. *Incendiũ Byzantij. Michaelis impietas.*

Legatus ab Auguſto ad Nicolaũ miſſus, Romæ cum hyemaſſet, Byzantium reuertitur, Pontificis literas, *quæ hìc PP. ep. recitantur*, ad Auguſtum ipſum, ac Photium Sacrorum Principe dignas, *ſeq.* ſecum deferens. *Anaſt. Nicol.* 4. &

Synod. Romæ. Theopaſchit.

Ad hæc Romæ Synodus cogitur aduerſus *Theopaſchitarum* hæreſim repullulantem, eorum qui diuinitatem quoq Chriſti in Cruce paſſam impiè docerent.

Lotharij facinus.

Nouæ interim apud Galliam Tragœdiæ paratur argumentum. Lotharius poſt legitimas Theutbergæ nuptias, Vualdradæ amore percitus, hanc quoquo modo nouo ſibi Matrimonio iungere omni ope ſtudens, egregios aſſentatores Regni Epiſcopos aliquot nactus, Conciliabulum ex His cogit Aquiſgrani, *cuius Acta, non antea impreſſa, apud Authorem hìc habes, de quibus, deque perplexa admodum totius veluti fabulæ actione, ipſum conſulere operæ prætium eſt.*

Nicolai curæ.

At Nicolaus Pontifex, hinc Franciæ Regum diſſidijs, ac veſano amore, atque auſu, illinc Græci Auguſti improbitate permotus, ac veluti in maris æſtu inter ſymplegades deprehenſus, Petri Nauiculæ ita clauum eſt moderatus, ac ſi in ſumma ageret rerum omniũ tranquillitate, quod innumeræ eius vltrò, citroque datæ Epiſtolæ, celebres hoc tempore inſtitutę Legationes, Chri. Ann. 863. 864. 865.

nes, Conuentus frequenter habiti, abundè docent.

Chri. Ann. 866. *Anaſt. Nic. ep.* 8.

Dum Michael Aug. in Rom. Pontificem, ab eo iam auerſus, acrius inuehitur, (nam acerbiores quoque ad eum literas dedit) Michael alter Bulgarorum Rex honorifica illum legatione ſupplex adit, &, quam Græci deſpiciunt Rom. Sedem, longè diffiti Barbari venerantur. exceptis Legatis Pontifex, ſuos viciſsim ipſe deſtinat, qui fidei ſimul Præcones eſſent. inſuper prolixioribus ad Regem literis, cētum amplius conſultationis eius capitibus reſpondet. tum conciliandi ſibi rebellis Filij Michaelis Aug. ſpe nequaquam abiecta, noua eum legatione ad meliorē frugem reuocate conatur, literis, non ad illum tantum, ſed ad Eudoxiam quoque Coniugem, ac Theodoram Matrem, datis: (hæc Monaſterio, vt diximus, clauſa, haud diu ſuperuixit) &, ne quid intentatum relinqueret, alijs quoque ad Ignatium legitimum Patriarcham, denique ad præcipuos Senatores additis. *Mich. Bulg. Rex.*

Regin. Leo Oſt. l. 5. *c.* 37.

Hoc eodem anno Ludouicus Imp. magno comparato exercitu, Lotharioque quoque ſuppetias ferente, Sarracenos, qui Apuliam iam inſederant, *racenos.* quique ex Africa ſubindè, veluti ſubſidio, veniebant, aggreſſus, clade maxima affecit: Capuam eorum partibus ſtudentem, Vrbem magna *Lud. Imp. in Sar-*

ex parte, vi captam, delet.

dupl. Synod. Per idem tempus ſueſsionenſe Concilium eſt habitum Nicolao Pontifice indicente. nec ità multo poſt, illius veluti Appendix, Trecenſe.

Quo tempore qui ad Bulgaros peruenerant Sedis Apoſt. Legati, à Rege, ac Gente benignè excepti, atque habiti, vberrimi cum ſpe prouentus, Dei uerbum diſſeminabant. at qui Byzantium pergere iuſsi fuerant, à limitaneis militibus inhibiti, Romam indè regredi coacti ſunt. Chri. Ann. 867. *Anaſt.*

Bardæ cædes. Michael interim Auguſtus Bardæ Cæſaris potentiam ſuſpectam habens, quod iam tyrannidem meditari videretur, per Baſilium Præfectum cubiculi eum obtruncat: Baſilium ipſum Cæſarem appellat Virum æquè probum, ac fortem. Is Auguſtum indigna Principe in dies magis, ac magis agere cum animaduerterer (qua erat morum feueritate) obiurgare illum haud veritus, eius offenſionem incurrit; itaque dementiſsimus Princeps collatum Baſilio Imperium abrogaturus, Baſiliſcũ quemdam Regij Dromonis remigem, purpura indutum, Collegam aſſumit. *Nicet. in Ign. Curop. Cedr. Glic.*

Baſil. Cæſar *Michael. Ademẽtia.*

Caditur à Baſilio Baſil. Imp. Baſilius tum facinus anticipandum ratus, Michaelem à cæna temulentum iugulat, ac liberum Imperij regimen vindicat. nec moratus, Ignatio ſanctiſsimo Patriarcha reſtituto, Photium Monaſterio claudit, de quo & Nicolaum

laũ Pontif certiorẽ reddit, ipſumq. de Eccleſiæ rebus cõponendis per Legatos conſulit, a quibus Ignatij quoq. iterę Romã perlatę sũt. porrò Zonaras, qui longè ab hoc tẽpore vixit, contra aliorũ ſententiam (Schiſmaticus ipſe, Photio Schiſmatico fauens) illũ à Baſilio ideo deiectum tradit, quod ipſum Auguſtũ, cæde cruentũ, ante expiationem, incruentæ victimæ participem. facere noluerit, atq. adeò parricidam appellatũ, templi aditu arcendũ cenſuerit. at non erat eo zelo prædituſ turpis Aſſentator, vt nouo ſtatim Auguſto ita obſiſteret. Ambroſij iſta, ſunt, non Photij, qui ſe à Mimo quoque traduci, vt dementi Principi morem gereret, turpiſsimè eſt paſſus. *Zonar mẽdacium.*

Non dum ad Cataſtrophen venerat Theutbergæ Lotharij Coniugis Tragædia. itaque anno cæptæ calamitatis quinto, Viri minis adacta, ſcribere ad Nicolaum Pontificem cogitur, ſponte ſe Regiæ dignitati cedere, & liberum Pellici thorum relinquere. cæterum Nicolaus, id, quod erat, ſuſpicatus, literis actutũ redditis, bono eã animo eſſe iubet, ac mortem potius ſubire, quam ſuæ ipſius, ac Viri animæ diſpendium facere. tum ad Lotharium ipſum, ac Patruos ſcribit, omnemque mouet lapidem, quo ſcandalum huiuſmodi, ac ſcelus auertat. itaq. Lotharius Pontificis denunciatione, *Theutbergæ infœlicitas.* *ep. 48. et ſeqq*

ac Patruorm minis territus, vt non omnino reſipiſcit, ita Romam ſe actutum profecturum pollicetur; quod tamen ante expulſam à ſe Pellicem ne perficeret Nicolaus Pontifex ſeuerius denunciauit.

S. Clẽ. PP. reliquiæ. Hoc eodem anno Clementis Papæ, ac Martyris ſacræ reliquiæ Cherſona Romam trãſlatæ ſunt, quibus receptis, ac honorificè conditis, Nicolaus ipſe moritur, Pontificatus anno decimo. huic ſublegitur Hadrianus hoc nomine II. cæterum dum eius conſecratio omnium ordinum ſtudio plauſuque peragitur; Lambertus Dux Spoletanus infeſto agmine Romam delatus, ditiorum domos, ac Monaſteria hoſtiliter diripit, nemine, vt in re trepida, obſiſtere audente. eam ob cauſam impius Tyrannus non excommunicatus modo ab Hadriano eſt, ſed Principatu quoque Lud. Auguſti opera, deiectus.

Nicol. PP. obitus. *Hadriã. II.* *Lãber.*

At Lotharius certior de Hadriani electione factus, datis ad eum literis, quod ab Anteceſſore nequiuerat, veniendi Romam facultatem ab eo impetrauit.

Cõſtãtin. Baſil. fil. Subindè Baſilius firmando magis Imperio Conſtantinum Filium Collegam aſſumit. Chri. Ann. 868.

At verò Hadrianus alteram ad Bulgaros Legationem ab anteceſſore inſtitutam mittit, tum alia complura, ex illius deſtinatione, exequitur. verùm enim

enim verò cum Epiſcopos nõ nullos, ab eo depoſitos, reſtituiſſet, Valdradã quoq. Lotarij Pellicem pœnitentiam ſimulantem Ludouico Aug. deprecante recipiendam cenſuiſſet, multorum odium incurrit; adeò, ad iuſtitiæ famam comparandam, ſeueritas lenitati præſtat.

Legati interim à Baſilio miſſi Romam perueniunt, nec ita multò poſt Lotharius adfuit, quem Pontifex benigne exceptum, ita demum ſe in gratiam, atque Eccleſiæ communionem recepturum pollicetur, ſi ipſe viciſſim ſponderet præſtiturum ſe, quæ pollicitus Nicolao fuiſſet. annuentem in Principis Apoſtolorum Templum adducit, peractoque inibi ſacro, ad diuinam illum menſam inuitat. tum chriſti corpore, ac ſanguine accepto; (libet Reginonis verba afferre) *ſi innoxium*, inquit, *te agnoſcis à prohibito tibi, atque interdicto à Nicolao adulterij ſcelere, & hoc fixa mente ſtatutum habes, vt numquam diebus vitæ tuæ Vualdradæ Pellicis, dudum à te repudiatæ, miſcearis nefario concubitu, fiducialiter accede, & ſacramentum ſalutis æternæ tibi ad remiſſionem peccatorum profuturum percipe; ſin autem tua conſcientia te accuſat, teq. lethali vulnere ſauciatum proclamat, aut iterum redire mente diſponis ad mœchi & voluptabrum, nequaquam ſumere*

Lotharius Romæ.

Hadriani ad iuratio.

Digitized by Google

mere presumas, ne fortè ad iudicium, & condemnationem tibi adueniat, quod fidelibus ad remedium præparauit diuina prouidentia; qui mente captus, obduratus, & obcœcatus absque retractatione communionem corporis, & sanguinis Domini de manu Pontificis sumpsit. Pergit Author. *Deinde conuersus idem Præsul ad sequaces, & fautores Regis, vnicuique communionem obtulit in hæc verba. Si Domino, ac Regi tuo, in obiecto adulterij crimine, fauorem non præstitisti, neque consensum tribuisti, & Vualdradæ, & alijs ab hac Sede Apostolica excommunicatis, non communicasti, Corpus & Sanguis D. N. Iesu Christi, prosit tibi in vitam æternam. Igitur quisquis se læsum sciens, ausu temerario communionem sub tali contestatione porrectam sumere præsumpsit, diuino Iudicio percussus ab hac luce subtractus est antequam subsequentis anni rediret principium, perpauci, qui se à communione subtraxerunt, mortis periculum euaserunt. porrò Lotharius, Romæ egressus, morbo corripitur, & Placentiæ perueniens diem clausit extremum.*

Lotharij obitus.

Hadrianus, audita Lotharij morte, vt Regnum Ludouico Aug. Fratri legitimo hæredi à Patruorum armis seruaret, omni ope, licet incassum, laborauit, Regni Proceribus ad Carolum deficientibus.

Ad

Chri. Ad hæc ſanctus Pontifex animum ad
Ann. res Orientales adijciens celebrandæ
869. ibidem Synodo Oecumenicæ, Lega- *Legati*
Anaſt. tos Byzantium mittit, datis hac de re *Apoſto*
Synod. ad Baſilium, atque Ignatium literis, *lici By*
VIII. quæ ante ipſus Synodi Acta adhuc le- *zantiñ.*
Act. 1. guntur. profecti vna cum ipſius Baſi-
lij, quos diximus, Legatis, exceptique
ſunt præcipuis Aulæ Proceribus, Au-
guſti iuſſu obuiam prodeuntibus, Po-
pulo autem, ac Clero accenſis cæreis
deducentibus. accedentes porrò ad
ſe Auguſtus ipſe amplexus eſt, ipſoſq.
atque Hadriani literas exoſculatus, tũ
ad Patriarcham Ignatium ire, collataq.
cum eo opera, ac ſtudio, quæ ad futu-
ram Synodum cogendam ſpectare vi-
derentur, curare, pro iniuncto ſibi mu-
nere iuſſi ſunt. coacti deinceps ex vni- *VIII.*
uerſis Orientalis Imperij Eccleſijs Pa- *Synod.*
tres non ante Octobris menſem By- *Oecu-*
zantij fuere; quo tempore Synodus *meni-*
celebrari cepta eſt ſæculi anno vnde- *ca.*
ſeptuageſimo. Extãt eius Acta, *ab Au-*
thore quoq. huc ſummatim allata, ad
quæ lectorem reijcimus. illud nequaquã
eſt prætereundũ, quod in ipſius Igna-
tij Vita Niceras tradit Epiſcopos ſub-
ſcribentes damnationi Photij in maio-
ſup. ad rem hominis deteſtationem (quod fa- *Photij*
ã. 648 ctum diximus in damnatione Pyrrhi *dãna-*
Pſeudopatriarchæ Monotelitæ) ipſo *tio Chr*
Chriſti ſanguine calamum tinxiſſe. ve- *ſangui*
rum nihil hac de re in Actis, quæ in- *ne ſub*
tegra *ſcriptæ*

tegra extare diximus.

Antequam Synodus absolueretur, quæ in sequentem quoq. annũ protracta est, Ludouici Occidentalis Imperij Augusti Legatio Byzantium venit. functus ea est, cum alijs magni nominis Viris, Anastasius Apostolicæ Sedis Bibliotecarius, qui hæc ipsa scriptis prodidit. instituta ea est conciliandis nuptijs. inter Ludouici Filiam, ac Constantinum Basil. Fil. Porrò licet inter vtrumq. Augustũ Fœdus intercederet, multaque essent alterius in alterũ promerita; instructa quoque classe à Basilio in Hadriaticum auxilio Ludouico in Sarracenos missa, Græcis tamen Augusti nomen Latino inuidentibus, eaque de causa, ex Hadriani Epistola Synodo inferenda, verba aliquot, ad Ludouici laudes spectantia, eradentibus; sub ipsam Synodi subscriptionem turbæ maximæ excitatæ sunt, atque egrè tandem compositæ, re ad Sedis Apostolicæ Iudiciũ reiecta, per ipsius Legatos, qui ea demum condicione Synodo subscribere se dixerunt. eodẽ ex inuidiæ fonte alia complura exindè manasse constat, quæ Basilio quoque iusto alioquin Principi, non modo ingrati in Rom. Sedem animi, sed tyrannidis etiam notam inusserunt. nam & Bulgari Rom. Ecclesiæ, quam Matrem, atque Altricem agnoscebant, addictissimi, malis artibus, ab eius, veluti complexu,

Anastasius Legatus.

Græcorũ inuidia.

Turba post Synodũ.

Græcorũ artes.

Anast. in præf. ad VIII. Synod.

plexu, auulſi. nec defuere qui exiſtimauerint eorumdem Græcorum proditione Legatos Apoſtolicos Romã redeuntes à Pyratis rebus omnibus, in primis verò originali Actorum Synodi Codice expoliatos, vitæ diſcrimen adijſſe. & actum planæ de legitimis Synodi actis fuiſſet, ni antea deſcripta Anaſtaſij diligentia fuiſſent.

An. l. 5 c. 24. Legati interim Sedis Apoſtolicæ à Bulgaris remeantes Romam perueniunt, Petrum à Michaele Rege ad Hadrianum miſſum ſecum ducentes. *Bulgarorum*

Hoc eodem anno, Ludouico Auguſto expetente, Legatio ab Hadriano ad Carolum decernitur, qua illum, intentato Anathemate, Regnique abrogatione denunciata, Lotharij Ditiones legitimo hæredi iniuria ablatas, vt dimitteret, etiam atque etiam hortatus eſt. Epiſcopis quoque Regni hac de re monitis, qui ante ipſum Legatorum in Galliam aduentum, nefaria, Metis coacta Synodo, occupati Regni Diademate Carolum, ritè inunctum, coronauerant; quo factum, vt Legatio, minus prò dignitate, recepta ſit. quamquam Carolus, Hadrianum vt placatum redderet, neue illum in ſe conciret, Legatos viciſſim̃ ad eũ miſit additis magni præcij donarijs D. Petri Baſilicæ inferendis, quæ à Pontifice recepta haud fuiſſe par eſt credere. *Legatus.*

Gratiora haud dubiè, nec ſanè viliora

liora fuere munera hoc ipso tẽpore à
Angl. Rex. Salomone Britanniæ Rege Romam
Rõ. Eccl. Vectigalis. perlata, in quibus annuum quoq. Vectigal fuit. extant pij Regis ad Hadrianum, Hadriani verò ad illum literæ *ab Authore huc allatæ*, eximiam Religiosi Principis pietatem redolentes.

Subit annus sæculi LXX. quo Carolus Ludouici Fratris minis territus, ipsum in malè parti Regni societatem
Hadr. Legatio. adsciscit, quibus per Hadrianum cognitis, noua vtrumq. Legatione admonendum censuit. ea non tam proficua Ludouico Aug. snit qui Fraternum repetebat Regnum, quam Carolomano, qui à Carolo Patre vinctus sub custodia habebatur, Legatorum opera, Hadriano deprecante, custodia exẽpto. Chri. Ann. 870. *Ann. l. 5 c. 27.*

Sacr. Virginũ facinus. Facinus interim Mulieres apud Angliam edunt haud muliebre. infestam Insulam Pyratæ Dani ex vsu habebãt; ergo in Collingamense delati Monasterium, Sanctimoniales ipsas, cũ preda reliqua, abacturi videbantur. id nè fieret, rem auditu miram Ebba, Virginum moderatrix, excogitauit: Alũnas in concioné, vt in re trepida. vocatas, suum ipsius exemplum vt sequantur omnes hortatur; sponsione à singulis certatim accepta, nasum ipsa sibi, superiori cum labro, magno animo, præcidit; tum reliquæ, nihil cunctatæ, hoc ipsum prestant. eo cruore non libidinem tantum Barbarorum extinguunt, *Matth Vuest.*

sed

ſed diro ſpectaculo perterrefactos in fugam vertunt. cæterũ, ne victi à Fœminis viderentur, ſub ipſum receſſum ignem Monaſterio injciunt, quo non illud tantum, ſed ipſæ quoque ſacræ Virgines deflagrarunt, gratiſſimum Numini holocauſtum.

Eorumdem ſæuitia Barbarorũ Eadmũdus Rex eximiæ fortitudinis exemplo edito, martyrij palmam adeptus eſt. quippè vt Chriſti fidem abnegaret flagellis primò ſeruiliter cæſus, dein ſagittis confoſſus, deniq. capite truncatus eſt: quo cum Humbertus quoq. Helmamenſis Epiſcopus, pari conſtantia certamen ſubijt, victorque, eodem veluti curru triumphum egit. *S. Edmũdus Angl. Rex, & mart.*

Hoc eodem anno, initi Imperij quarto, Baſilius Leonem alterum Filiũ Auguſtum, tertium verò Alexandrum Cæſarem appellat: Stephanum, qui reliquus illi erat, ſacris addicit miniſterijs: quatuor inſuper Filias Deo conſecrat.

ſup. ad Ann. 722. 810. Hoc item anno Petrus Siculus (*idem videtur eſſe, ac qui alibi vocatur Lucas*) vt ipſe de ſe ſcribit, ad permutandos captiuos Legatione eſt functus in Tibricam Regionẽ ad Manichæos, qui apud Armeniam, ac Minoris Aſiæ partem Chriſtianam Religionem labefactarant. qua Is occaſione de eorumdem Manicheorum progreſſionibus accuratam texit hiſtoriam, *P. Siculus. Manichæi.*

quam

quam & Bulgarorum Archiepiscopo inscribit, quod audisset ab his illuc profectionem adornari, vt Gentem, ex nefario instituto, subuerterent.

Arnoldus Abb. Lubecensis.

Rursum quod ad res spectat Orientales scribit Arnoldus Abbas Lubecēsis vidisse se hoc anno, dum in Palestinam peregrinaretur, non longè à Damasco in Sanctimonialium Monasterio D. Virginis imaginem in tabula depictam, vndè oleum, ceu balsamū, flueret continenter, ex quo, non Christiani tantum, sed Iudæi quoque, ac Sarraceni sumerent, ac præsentis vice medicaminis ad omnis generis morbos vterentur.

Oleū mirificum.

Nouo subeunte anno Basilius, ac Chri. Filij Auggg. cumq. his Ignatius Patri- Ann.
archa, literis, *quæ hìc recitantur* apud 871.
Hadrianum agunt, vt quæ in Synodo *in fin.*
definita haud fuerant, definiat, ac veluti *oct. Sy-*
coronidem illi addat. insuper permit- *nod.*
tat, vt qui promoti à Photio fuissent,
quiq. coactæ ab eo aduersus Nicolaū
Synodo subscripsissent (quorum maior
esset numerus, quam vt illorum ratio
nulla habenda videretur) recipi in Ec-
Rō. Ec clesiam possent. mirum sanè videri po-
cl. Pri- test, Græcos his literis tā apertè Rom.
matus Ecclesiæ Primatum agnouisse. extant
Hadriani quoq. litteræ ad Auggg. atq.
Ignatium redditæ, ad quas Lectorem
reijcimus. *his alias nonnullas à Photio scriptas, quibus eius querelæ contiₙ-*

nentur

nentur Author hìc ſubijcit, quas re-
quire.

Quod ad res ſpectat Occidentales Ludouicum Aug. Romam hoc anno iterum acceſſiſſe conſtat, atq. ab Hadriano coronatum, haud dubiè Regni Frãcici, aut Lotharingici corona hęreditario ei iure debita, Italicam namque, ac Auguſtalem iam receperat. Campaniam exinde repetens, Barium quadriennio ferè à ſuis obſeſſum capit. Sub idem tempus Baſilij Legatione, ac literis, quaſi pro imperio admonitus, vt ab Auguſti vſurpatione nominis abſtineret prolixiores ad eum litteras reddidit, *ab Authore hìc relatas*, omnino legendas, in his etenim græca vanitas egregiè refellitur.

Bariũ quadriennio obſeſſum

Chri. Ann. 872. *Aĩ. l. 5 c. 29. Regin. Leo Oſt Herẽb*

Iam verò Hadrianus annum in Pontificatu agens quintum, diem claudit extremum Succeſſorem nactus Ioannem hoc nomine VIII.

Hadriani PP obitus. Ioãnes VIII.

At Baſilius Ludouici literis receptis, dolo ſibi agendum ratus, Aldegiſum Beneuentanum Ducem, in eum ſollicitat. Is igitur, ad Græcos deficiens, diſſimulata nihilominus defectione, Auguſto perſuadet, vt, feſſum diuturno bello militem, dimittat, tum illum, militari præſidio deſtitutum, tumultu excitato, iniectoque ædibus ignè, inſidiarum inſcium capit, captum indigna ſtatim paciſci, ac polliceri iureiurando adigit. porro Deo vindice huiuſmodi

Baſilij artes.

Lud. Imp. captus

di famæ, vitæque periculum Ludouicum adijsse Herembertus huius temporis Scriptor testatur, quod captum à se Seodanum Sarracenorum Ducem perditissimum, in fusi ab eo Christiani sanguinis vltionem, non occidisset; quodque Romam, Nicolao Pontifice, delatus, illum, pro merito, non coluisset, à militibus verò Vrbem diripi, Clerum fustibus cædi permisisset.

Athanasius Neap. Episc. Moritur hoc eodem anno Athanasius Sanctissimus Neapolitanus Episcopus. Basilij porrò Legati ad Ludouicum Germaniæ Regem missi, Ratisbonæ illum conueniunt, ac regijs muneribus donant, in quibus salutiferæ Crucis fragmen insigni cristallo contum, fuisse tradunt.

Basilij munera. Ludouicus interim Augu. Sacramento, vt diximus, ab Aldegiso adactus, liber ab eo dimissus est. cæterum cum illatam iniuriam concoquere haud posset, Romam profectus, Conuentū à Ioanne cogi curat, in quo multa de Aldegisi, fraude, ac tyrannide conquestus, Ioannis sententia iureiurando per vim præstito absoluitur. bello dein' Aldegiso denunciato, fugere in Corsicam eum compulit.

Lud. Imp. Romæ.

Chri. Ann. 873. *Leo ost. l. 1. c. 38. Regin.*

Post hæc Ioannes Pontifex Legatos ad Ludouicum Germaniæ Regē mittit, per quos ea dissolueret, quæ iureiurādo firmata ab eo fuerant dum Lotharij Regnum cum Carolo Fratre

Ann. l. par. c. 30.

partitus fuerat. Eodemque tempore Francfordiæ coacta Synodo, Carolus ipsius Ludouici Filius natu minimus, quod Patri insidias moliretur, à malo correptus dæmone, maximum in furorem est actus. Tum verò Ludouicus, in Italiam descendens, Veronam petijt, qua illum in Vrbe Augustus Nepos, ac Ioannes Pontifex præstolabantur. quæ porrò ab his transacta Veronæ fuerint, vbique silentium. illud traditur Ludouico Regi per somnium, visum Ludouicum Pium Genitorem, auditumque hæc verba anxiè proferentem. *Adiuro te per Dominum nostrum Iesum Christum, vt me eripias ab his cruciatibus, in quibus detineor, vt tandem aliquando vitam æternam habere possim.* his porrò auditis, literas ad omnia Regni Monasteria dedisse, orasseque illorum Monachos, vt Patrem precibus apud Deum iuuarent.

Synod. Franc-ford.

Chri. Ann. 874. *Anal. Frãc.*

Lud. Regis vitio.

Herẽ-per. de Princ. Beneu

Sarracenorum hoc tempore Classis ex Africa in Campaniam delata, Salernum obsidebat. suburbanum Martyrum Templũ Guaiferius illorum Princeps incolendum delegerat, stratum vero ipso in Sacro Altari, contemptus causa, parauerat. ergo dum reluctanti ibidem Virgini stuprum sacrilegus infert, trabe è tecto delapsa, Virgine illæsa, extinguitur. ad miraculi euidentiam probè est cognitum, trabem non ita fuisse collocatam, vt Aræ perpendiculo,

Sarra. Salernũ obsident.

Diuina vltio.

Digitized by Google

diculo, vt vocant, immineret, sed diuina planè virtute in impurum hominem fuisse immissam. Eo casu perculsi Barbari, quamquam nouũ Ducem Abimelecum Eunucum elegerant, obsidionem soluunt, mox à Ludouici Augusti copijs profligantur.

Per idem tempus Danis (qui & Northmanni, hoc est Boreales homines, dicti sunt) Angliam inuadentibus Boerredus Eteluulfi Filius Merciorum Rex fuga elapsus, Romam venit, ibique moritur.

Lud. Aug. obitus. Nec diu superstes Augustus ipse, Mediolani sepultus est vbi illius Epitaphium ad huc legitur. eius obitus, quod absqne virili prole decessisset, Patruos Ludouicum, ac Carolum ad Imperij, Regnique Italici certamen accendit. cæterum Caroius Romam delatus Augusti nomen, atq. insignia, Ioanne Pontifice deferente, recipit; Ludouico interim Fratre Galliam inuadente. Chri. Ann. 875. *Papir Mass. ãnal.*

Carol. Calnus Imper.

Synod. Ticini Ticini dein Synodus cogitur, ipso Ioanne indicente, vbi delatum Carolo Imperium Patrum sententijs confirmatur. res gesta ex Actis, quæ extant petenda est, ex quibus priscus inaugurandi Augustos ritus ediscitur. Chri. Ann. 876.

Synod Põtig. Post hæc, vt ab Episcopis etiam Gallicanis eadẽ omnia firmarentur, Conuentus cogitur Pontigonensis, in quo Ludouici quoque Legati auditi sunnt. *Ãn. l. 5 c. 34.*

porrò

porrò cum ſuos viciſſim Carolus ad Fratrem mitteret, de illius Francfordiæ ſequuta morte certior eſt factus. ergò illius etiam Regnum ſpe improba cũ deuoraſſet, ingenti comparato exercitu, Germaniam inuadit; vindicem tamen Deum expertus eſt, à Ludouico Fratris Filio, poſt pacem impiè illi denegatam, turpiter fuſus, fugatuſque. *Lud. Germ. Reg. obitus.*

Hoc eodem anno Anaſtaſius Bibliothecarius S. Areopagitæ Dioniſij ſcriptam à Methodio Vitam, in latinum ſermonem à ſe tranſlatam, ad eundem Carolum miſit, cuius tamen non niſi nuncupatoria Epiſtola ad nos peruenit. fuiſſe autem Carolum doctorum Virorum hoc tempore alterum Mecenatem, inſcripti eidem ab Erico, Milone, atque Hubaldo Monachis vincta oratione Commentarij docent; quorum Ericus S. Germani res geſtas ſex libris deſcripſit: Milonis Opus, Sobrietatem, Hubaldi, Caluitiem commendat. *Sigeb. de Illuſtr. Script.* *Ericus Milo Hubaldus.* *Caluitieslaudatur.*

Chri. Ann. 877. Hoc tempore Sarraceni magnis in Italia viribus pollebant. ergò Beneuentani, Neapolitani, atque Amalphitani, redimendæ Barbarorum vexationi, fœdus cum illis ineunt, cui diſſoluendo, literis ad eos datis, Ioãnes Pontifex omni ope, Anathemate quoq. intenato, laborauit: inſuper Traiectum ipſe Capuæ vicinum Oppidum, vt rem acrius vrgeret, profectus eſt; tum *Io. ep. 20. &*

quod Barbari in dies magis insolescerent, & iam Sabinum Agrum inuasissent, Carolum Augustum ad ferendam rebus afflictis opem, etiam, atq. etiam hortatus est; quod idem cũ Rachilde Augusta, ac Galliæ Episcopis præstitit

Carol. Imp. in Italiam.

porrò cum audisset Carolum in Italiã descendere, Roma ipse profectus, obuiam est illi factus Vercellis, vbi dum morantur, Carolomanum Ludouici Germaniæ Regis Filium, infesto agmine, Alpes iam transgredi certiores fiũt. cæterum & si Carolomanus, ex Pontificis cum Patruo fœdere, iunctisque, vt putauit, viribus, timore vano concitus, Germaniam inglorius repetijt, Sartacenici haudsecius belli consilium

Caroli Imp. mors.

discussum est, Caroli Augusti morte, veneno, vt creditum, accersita. propinatum autem per occasionem morbi fuisse tradunt à Iudæo Medico Sedecia; documento Christianis quam non tutò Iudæis Medicis vitæ salus credatur.

Lud. Balbus Imp.

Paternum non modo Regnum, sed Imperium quoque Ludouicus Filius capessit, cognomento Balbus, quod lingua esset impeditior; huic statim Vgo Lotharij Regis Filius Nothus paternum repetens Regnum, negocium facessit. hunc Ludouicus ad Episcoporum iudicium, qui apud Neustriam conuenerant, delatum, horum sententijs Regno indignum pronunciari;

Frod. l. 3. c. 18.

Ana-

Anathemate percelli curat.

At Ioannes Pontifex, Caroli se auxilio destitutum cernēs, reliquos vero Principes, quod tantopere illi studuisset, infensos sibi esse sentiens, Sarracenos ab Vrbis excidio auertere haud aliter se posse censuit, quam annui tributi pollicitatione. hoc pacto per summum Christianorum Principum dedecus Italiæ quies fuit redimenda. *Tributū Sarracenis pēditur.*

Io. ep. 89.

Chri. Ann. 878.

Hoc tempore Basilius Imp. Byzantij Ecclesiam diro schismate laborantem (nam Photio adhuc multi studentes, Ignatij communionem vitabant) componere omni ope studens, iteratis ad Ioannem literis Legatos ab eo mitti impetrauit. functi ea Legatione sunt Paulus Episcopus Anconitanus, atque Eugenius Ostiensis, quibus & illud in mandatis datum, vt Bulgarorum Regem, atq. Ecclesiam inuiserent, quam, Romanæ licet Alumnam, eique immediatè, vt loquimur, subiectam, Constantinopolitana vt diximus, subripuerat. hac sanè de causa Ioannes hoc ipso tempore acres ad Ignatium literas dedit, eique pro imperio iussit, vt intra mēsem, post eas receptas, Sacrorum inde Ministros, quotquot ipse missillet, reuocaret. eodem quoque argumento ad Michaelem Regem, Græcosque, qui apud eum erant, Episcopos scripsit.

Io. ep. 80. 81.

Epist. 58.

Io. cū Ignat. dissidium.

Ioannis in Ignatium indignatio,

Digitized by Google

Photij animum; ad amissam sedem recuperandam erexit: cæterum, quæ, occasione huiusmodi, motus fuerit, mox referemus Turbæ interim maximæ Romæ sunt ortæ. Lambertus, qui Spoleti imperitabat, Alberto Bonifacij Filio facinoris consorte adscito, instructo agmine in Vrbem delatus, Ioanne in primis custodiæ tradito, Senatum Populumque Rom. in Carolomani Germ. Regis verba iurare compulit. eo autem recedente, Pontifex, custodia emissus, conscensa nauí, Arelatem pergit: ex itinere ad Ludouicum Balbum Aug. ac Ludouicum alterum Carolomani Fratrem Bauariæ Regem, tum ad Episcopos Galliæ, atque Italiæ complures scribit, ac Synodum Trecis habendam indicit, vbi ex condicto Episcopi adfuere. in ea, præter cætera, Ludouicus Balbus solemni ritu inauguratur.

Turbæ Romæ.

Ann. Fran. Aim. l. 5. c. 37. Io. ep. 82. & seqq.

Io. PP. capitur.

Carceri eximitur Galliã petit.

Synod. Trecẽsis.

Lud. Balbus coronatur.

Ad hanc vsque Synodum Ado Archiepiscopus Viennensis, quod scripsit, Chronicon perduxisse legitur: Vir sanè insignis, nec doctrina tantũ, sed Sanctitate etiam clarus, Sanctorum numero virtutum merito, adscriptus. cuius, & Martyrologium extat præclarum tanti Viri monumentum.

S. Ado Viennensis.

Photius interim astu miro in Basilij gratiam receptus, ab exilio Byzantium reuocatur. nouerat Veterator Augusti vanitatem, qua priscæ nobilitatis decus

Photij astus.

Nicet. in vit. Ignat. Const. Man.

decus affectabat confictum itaq. compactumq. ex fumoſis membranis, atq. antiquis characteribus librum, in Bibliothecam Regiam clanculum inferri curat, tum, quaſi caſu in ea repertũ, multis inſpiciendum tradi. porrò cum ignoti vulgò eſſent characteres, vnum Photium idoneum futurum Interpretem, doli gnarus, teſtatur. igitur ad illum liber difertur. Is tum, veluti admirabundus, multa in libro contineri ait, quæ Auguſti gloriam, priſcamque nobilitatem reſpiciant, quæ tamen nõ ſtatim vulganda ſint, ſed ipſi primum, veluti in aurem, ediſſerenda. tanta Auguſtum cupido inceſſit ea cognoſcendi, vt adduci ad ſe hominem ſtatim iuſſerit; miraque ab eo edoctus, per ſummam ei leuitatem fidem habuerit. *Photius recognitus.* *Photius reuocatur.*

Photio, hoc pacto, non in Vrbem modo, ſed in Principis quoq gratiam recepto, ex optato accidit, vt Ignatius haud diu ſuperſtes fuerit, ſiuè id naturæ ſponte, ſiuè accerſita Photij artibus morte, contigerit; affirmare hoc ſanè poſteà non dubitarunt coacti: Neocæſareæ Epiſcopi ſuis ad Stephanum Romanum Pontificem literis, ex eo Conuentu, datis. *Ignat. obitus.*

Io. Curop. Cedren. Eo vita functo Photius haud ægrè in Thronum vndè ante decennium deiectus fuerat, reſtituitur. *Photius ſedẽ recipit.*

Nicet. in Ign. Vltus eſt Baſilij leuitatem Deus, neque

Digitized by Google

neque enim ita multò post, Constantinus eius Filius natu maximus extinguitur.

Siracusæ interim, vi à Sarracenis captæ excinduntur: Insula reliqua ferro, ac flammæ subijcitur.

Alfõsi pietas. Hoc pariter anno Galleciæ Rex Alfonsus aduersus Sarracenos, ac Northmannos Munitione Oueti excitata, eam non tam militum, quam sacrarum Reliquiarum, quas vndique conquisiuerat, præsidio firmauit.

Gitro Danorũ Rex Eodemque tempore Gitro Danorum Rex, post Angliam fere vniuersam subactam, ab Aelfredo Rege, qui profugus apud adiacentem Angliæ Insulã diutius delituerat, vincitur, obsessusq. ea demum conditione deditus seruatur, si Christianus fieret, quod magno suo, ac suorum bono præstitit. *Ingulf hist. Angl.*

Lud. Balbi Imp. mors. Subindè Ludouicus Aug. altero Imperij anno vix exacto, moritur, Ludouico, ac Carolomano ex priore Coniuge Ansgrada Filijs superstitibus, Carolo vero Postumo, cognomẽto Simplici, ex Adeleide deinde nato. quo cognito Ioannes Põtifex ad noui Augusti, atque Italiæ Regis creationem Synodum Romæ habendam indicit. cæterum siuè ob ancipitem Pontificis animum, siuè ob Competitorum regiæ stirpis numerum, ac merita haud inæqualia, Interregnum ad biennium perductum est. Chri. Ann. 879.

Biẽnij interregnũ.

Hoc

Hoc eodem anno ineunte decreta eſt à Baſilio Aug. Legatio ad Ioannem Pontificem, qua Photij reſtitutionem ratam ab eo haberi expetijt, & verò etiam, maxima cum omnium indignatione, ac ſcandalo impetrauit. quæ hinc ſequuta ſint mala, quaſque, Ioannis indulgentia fretus, impoſturas Photius concinnauerit, *ex his, quæ Author huc congerit* noſcere vnuſquiſque poterit.

Chri. Ann. 880. *Curop.*

Sequenti anno, qui ſæculi octuageſimus numeratur, Baſilius Sarracenos terra, marique antea fuſos, clade maximà, deleta eorum Claſſe, afficit.

Metho dius Mora uiæ A-

Sub idem tempus Methodius Vir ſanctiſſimus Morauiæ Apoſtolus Romam, Ioannis accitu, venit, fidei, quã ea in Regione promulgauerat rationẽ

poſtol.

ep. 24. redditurus. extant Ioannis litteræ poſt illius acceſſum, ad Morauiæ Principẽ datæ, ex quibus coaleſcẽtis inibi Chriſtianæ Religionis initia, eiuſque Eccleſiæ veluti cunabula agnoſcere fas eſt.

Sub eiuſdem anni exitum idem Pontifex Adelbertum Tuſciæ Marchionẽ, qui vna, cũ Lamberto Spoletano Duce, tyrannicè graſſatus, Romanam in ditionem fuerat, patrati ſceleris pœnitentia ad meliorem frugem conuerſum, abſoluit, cuius rei teſtes Ioannis

epiſt.

Chri. Ann. 881. literæ adhuc leguntur. 258.

Athanaſius Neapolitanus Epiſcopus

Digitized by Google

Senioris Athanasij, quo de supra memorauimus, ex Gregorio Fratre Nepos; post Gregorium Patrem, ac Sergium Fratrem, politicum quoque Vrbis statum cum imperio administrabat. cæterum qui Fratris tyrannidem detestatus fuerat, eaque de causa plurimum commendatus, regimẽ postea ipse nactus, Tyrannus euaserat, quodque auditu mirum est, fœdere cum Sarracenis inito, vicinarum Vrbium, atque adeo Romę ipsius suburbana plus quam hostiliter diripuerat. ergo à Ioanne sæpius monitus, impium vt fœdus dissolueret, cum fuisset, eaque de causa ipse Pontifex Neapolim incassum accessisset; coacta Romæ Synodo, hoc demum Anno Anathemati subiectus est. 294.

sup. ad ã. 872

Lro Ost l. 1. c. 42.

Io. ep. 66. 161. 162.

Athanasij Neap. Episc. Tyrãnis.

Synod. Roma.

Io. ep. 270.

Sub anni exitum, ipso Christi natali die Carolus cognomento Crassus, qui Ludouici Germaniæ olim Regis Filius fuit, Italiæ Regno per vim potitus, Augusti nomen, atque insignia, Ioanne deferente, Romæ cõsequitur. Non alius Pontifex secundiore vsus Fortuna videri potest, qui vnus tres Augustos initiauit. Sequenti demum anno diem obit extremum, cum annos sedisset omnino decem.

Aim. l. 5. c. 6

Regin.

Carol. Crass. Imp.

Io. PP. obitus.

Chri. Ann. 882.

Post tres, non amplius, dies, Marinus, qui crebris functus Legationibus, rerum vsu præstare cæteris videretur, Pontificatũ adipiscitur. nec ità multò post

Mari. succedit.

poſt Auguſti Frater Rex Germaniæ
Frod. Ludouicus moritur; ac poſt illum apud
l. 3. c. Galliam Hincmarus Rhemenſium An- *Hinc-*
17. tiſtes Vir omni doctrinæ genere ex- *marus*
cultiſſimus.

Annal. Hoc tempore Northmanni Galliam,
Frãc. ac ſubinde Belgium populati, Germaniam peruadunt, Treuirenſem Agrum, atque inde Vrbem incendunt. hos demum Carolus Imp. ingentis pecuniæ, ac Regiæ Virginis ſponſione auertit. Giſla ea fuit Lotharij olim Regis Filia, quæ Godefrido eorum Duci nuptui eſt tradita; quo matrimonio non ipſe tantum Godefridus, verum etiam Roricus eiuſdem Gentis Regulus, Chriſtianis initiati ſunt ſacris.

Per idem tempus inſigne admodum *Monaſ-*
S. Vincentij ad Vulturni fontes Cœ- *terii non-*
nobium, Sarracenorum incurſione de- *genti-*
letum eſt, qua nongentos ab eis Mo- *marty-*
nachos ſecuri percuſſos Ioannes eiuſ- *res.*
dem monaſterij Alumnus tradit.

Chri. At Marinus Rom. Pont. Photio ſta-
Ann. tim damnato, alia quoque non nulla
883. Deceſſoris reſcindit Acta, in primis autem Formoſum Portuenſem Epiſcopum, Virum laudatiſſimum, ac rebus gerendis maximè idoneum, reſtituit. hunc Ioannes non Epiſcopatu tantum mouerat, ſed ſacramento quoque per vim adegerat, quo pollicitus eſt nunquam illum ſe repetiturum, ſed ſacrorum miniſterio expertem, laica *Formoſus Portuenſis Epiſc.*

Digitized by Google

communione contentum quieturum. cæterum quemadmodũ qua de causa Formosus deiectus, ità qua ratione, quoue ritu restitutus sit, in compertum est. iure illum damnatum quidam existimant, ac proinde non sine Ioannis nota restiturum. contrà alij, quorum sententia magis arridet, cum constet Formosum à Nicolao Apostolatũ, adeptũ Bulgaros ad Christi Fidem magno numero, magna sua cum laude adduxisse, alijsque postea legationibus functum, maiori gloria auctum fuisse, Ioannem contra Decessorum gesta haud quaquam laudabiliter improbasse.

De formoso varia iudicia.

Hoc eodem anno Aquileiensis Patriarcha, qui à Latinis omnibus dissentiens, græcum dogma de S. Spiritus processione sectabatur, literas ad Photium hac de re dedit veluti amicitiæ cõciliatrices. id ex redditis à Photio, *quæ hìc recitantur*, literis constat. quod verò in his quæstio fusius agitur; *multa quoque ad rem Author huc affert, quod & antea, ex re nata, præstiterat.*

Io. scotus.

Moritur hoc eodem tempore Ioannes Scotus, qui ab Aelfredo Rege in Angliam allectus, à Pueris, quos docebat, graphijs, vt ferunt, confossus, inter martyres ab aliquibus recensetur.

Marini PP. obitus.

Marinus porrò exacto vix Pontificatus Chri. Ann. 884.

catus anno, moritur, cui Hadrianus huius nominis III. annuus & ipse Pontifex succedit. hic Pontificatu statim inito, Decessoris vestigijs insistens, Photium ritè, ac rectè damnatum pronunciauit, eaque in sententia ità perstitit, vt nec Basilij ab ea precibus, nec vero etiam minis potuerit dimoueri. *Hadrì anus III.*

Hoc item anno dira a Sarracenis Campanis infertur. in primis autem Cassinense Coenobium incenditur: Bertarius Abbas laudatissimus trucidatur, dilapsis fuga reliquis, ac Theani postea receptis. *Cãpaclades. Strages. des.*

At verò Alfonsus Rex Galleciæ, vt subditos sibi populos diuturno fessos bello recrearet, cum Mahomede Sarracenorum Rege, qui Cordubæ Regni sedem fixerat, inducias ad sexenniuin pactus est.

Chri. Ann. 885. Hadriani postmodũ sequuta morte, Stephanus hoc nomine VI. Pontificali potitur Sede. Is cum datas à Basilio Aug. ad Decessorem literas, eo iam extincto recepisset, suas vicissim reddidit, *quæ, ab Authore hic relatæ*, eximiam eius doctrinam, ac sacerdotalem constantiam exprimunt. *Hadrì ani PP obitus. Steph. VI.*

Aim. l. 5. c. 45. Moritur hoc eodem tempore Carolomanus Ludouico Filio, cognomento Ignauo, Regni hærede instituto. reliquus erat, ex Ludouici Balbi Filijs, Carolus, qui Simplex dictus est, sexennis tum puer. Hunc Fulco Rhe-

Digitized by Google

menſis Archiepiſcopus, Hincmari Succeſſor, in tutelam accipit, dum Northmanni, qui in vniuerſam fere Galliam effunderãt, rapinis, ac cædibus omnia miſcerent.

Baſilij Imp. mors. Baſilius poſt hæc vigeſimo Imperij anno diem obit extremum. Imperium poſt eum Leo Filius capeſſit. Auguſtus à Patre dudum appellatus, ab eodem tamen diu ſub cuſtodia habitus, nec ita pridem ea eductus. extant Baſilij ad Leonem Fil. egregia monita LXVI. capitibus comprehenſa, quorum principes, ſeu capitales literæ hanc reddunt ſententiam. *Baſilius in Chriſto Romanorum Imperator Leoni charo Filio, & Imperij Collegæ.* Græcorum inſuper Menologium ſcribendum, augendumque curauit, quod etiam imaginibus, quibus Martyrum certamina exprimerẽtur, ornauit. ſupereſt adhuc ipſum Authographum à Paulo Cardinali Sfondrato aſſeruatum nobiſque ſumma cum animi voluptate viſum.

Chri. Ann. 886. *Curop.*

Leo VI Imp. *Baſilij ad fil. monita.* *Menologiũ.*

At Leo Princeps Imperij liberas habenas nactus, Photij facinorum haud ignarus, ſede illum iterum deijcit, Stephanum ipſius Auguſti Fratrem ſubſtituí curat. quod ſuis, quas diximus ad Baſilium literis Stephanus Rom. Pontifex faciendum monuerat.

Photius iterũ deijcitur.

Obſeſſa à Northmannis Pariſienſis Ciuitas hominum, ac Diuorum auxilio implorato, obſidione tandẽ exem-

Chri. Ann. 887.

pta

pta eſt, de qua Abbo, qui Aimonis Hiſtorici Auditor fuit, duobus comprehenſum libris carmen conſcripſit. Aimon porrò ipſe adhæc vſque tempora hiſtoriam perduxit. ſeorſim verò de S. Germani Pariſienſis Epiſc. miraculis librum vnum, atque alterum edidit. *Aimõ hiſtoricus.* *apud Sur. 5. Iun. tom. 4. Conc.*

Ad hunc pariter annum ſpectat Colonienſis Synodus, quæ aduerſus inceſtas nuptias, ſacrilegas rapinas, ac pauperum oppreſſiones coacta eſt. *Synod. Coloniæ.*

Quo tempore Aſtingus Danorum Princeps, Baptiſmo ſimulatè ſuſcepto, eo ad inferendam Angliæ cladem ſacrilegè eſt vſus; cuius Gallia quoque tyrannidem experta eſt. *Aſtingus Dan. Princ.*

Chri. Ann. 888. *Regin.*

Carolus interim Auguſtus, cum animo æquè, ac corpore langueſceret, Imperij adminiſtratione motus, nouoque exemplo Patruus Nepoti Arnulfo veluti in tutelam datus, victum emendicare ex eo cogitur; qua ex re tantum mœroris infœlix hauſit, vt diutius ſuperſtes haud fuerit, Vir alioquin Germaniæ, Galliæ, atque Italiæ Regnis, tum Imperij titulis in paucis clarus. Eius morte Italiæ Regnum, cum Rom Imperio ad Italicos Principes delatum eſt; quorum deinceps æmulatio magnis eam Prouinciam motibus concuſſit. *Caroli Imp. infelix cõditio. Impe- riũ ad Italos delatũ.*

Berengarius Foroiulienſis Dux Italiæ Regnum occupat. mox à Vuidone Lamberti Spoletani Ducis Filio victus, *Beren- garius Ital. Rex.*

Digitized by Google

ctus, viam hosti ad Imperium munijt,
Vuido Imp. quod postea Romani quoque Pontificis authoritas firmauit.

Curop. Stephano Byzantij Patriarcha Augusti Fratre vita functo, Antonius, cognomento Cauleos, sublegitur. Stephanus sanè ad natalium splendorem, morum Sanctitatem addidisse constat. itaque in Græcorum Menologio inter Sãctos recensetur. extant Leonis Fratris Nouellæ ad eum Constitutiones complures ad Ecclesiasticum fermè rerum statum pertinentes.

S. Rẽbertus. *Adã. l. 1. c. 38.* Hoc ipso tempore Rembertus Danorum Apostolus, qui Ansgario successerat, æternum laborum præmium, morte obita, consequitur.

Prodigia. *Glab. l. 2. c. 5* Aurelianis Galliæ Vrbe nobili, Christi è Cruce pendentis Imago lachrimas vbertim fundere palam visa: tum lupus Templum ibidem ingressus, arreptoq. dentibus fune tintinabulo consuetum Populo sonitum edens, sequutum postea Vrbis incendium portendisse visa sunt.

Chri. Ann. 889. Ad Italiæ motus, ex Imperij ambitu, Galliæ, ac Germaniæ clades accedunt ex Hunnorũ incursionibus, quas Luitprandus huius temporis Scriptor deplorat.

Chri. Ann. 890. Morauiæ quoque Principis ab Arnulfo Rege defectione, Prouinciæ clades maxima illata est.

Regin. At vero Alanus Britonum Princeps, dele-

Digitized by Google

deletis Northmannorũ copijs, ex voto à ſe, ac ſubditis ſibi Populis, nuncupato decimã bonorũ omniũ partẽ D. Petro, Romanæq. Eccleſiæ adiudicauit. *Decimæ Rõ. Eccl. pẽduntur.*

Chri. Ann. 891. *Luitprãd.*

Altero ac monageſimo ſæculi anno Stephano Papa vita functo, Formoſus Portuenſis Epiſcopus ſubrogatur. cũ verò nec illius obitus, nec huius electionis dies certa habeatur, illud conſtat, Formoſum, non ſinè turbis Pontificatum adeptum Sergio Diacono illum ambiente. *Steph. PP. obiit. Formoſus ſuccedit.*

Chri. Ann. 892.

Sequenti anno Vuido Imperator ab eo Romæ coronatur. ex hoc ſanè tempore Imperij ipſius anni iurè numerantur; quamquam ille dudum ſeſe pro Auguſto geſſerat. id vbi præſtitit Formoſus, non Arnulfi modo, ac Berengarij Competitorum, ſed Romanorum quoque Ciuium in ſe odium conciuit. *Vuido coronatur.*

Carolus interim cognomento Simplex, vixdum pubeſcens, à Fulcone Rhemenſi Antiſtite Rex Francorum vngitur; Odone Comite, qui Regium nomen inuaſerat Synodi etiam ſententia reiecto. *Carol. Sĩplex*

Chri. Ann. 893.

Poſt hæc Lambertus Iunior à Vuidone Patre Collega adſcitus, ab eodem Formoſo inauguratur. *Lambertus Imper.*

Curop.

Excitatum hoc tempore inter Simeonem Bulgarorum Regẽ, ac Leonem bellum ad plures deinceps annos perductum eſt. tum verò accidit, vt Bul-

Bulgari, qui Græcorum blanditijs à Romana Eccleſia deſciuerant, ſponte ſeſe iterum eidem ſubiecerint.

Porrò cum Odo Comes ſuper Regno negocium Carolo Adoleſcenti adhuc faceſſeret; Formoſus illum ab incepto vti deſiſteret, pro imperio monuit. pari vſus ſeueritate aduerſus Eduuardum Regem, atq. Epiſcopos, qui apud Angliam erant reliqui, quorum negligentia Eccleſiæ complures, ob illatas à Northmannis clades dudum Paſtoribus deſtitutæ, pace reddita, viduatæ adhuc perſiſterent. Concilio itaque coacto, ſalubria multa decernuntur, Pleimundus ipſe Cantuarienſis Archiepiſcopus, placando, vt Vuillelmus ait, *Apoſtolico*, deſtinatur. Chri. Ann. 894. *Regin. Vuil. maim.* *Synod. in Anglia.*

Apud Germaniam quoq. Eccleſiaſtico rerum ſtatu ob Ciuilia pariter, atq. externa bella, mirum in modum collapſo, Synodus Triburienſis cogitur, Arnulfus Rex interfuit, ſancitique in ea Canones ſunt duodeſexaginta, qui adhuc extant. Chri. Ann. 895. *Regin.* *Synod. Triburienſis.*

Arnulfus Romæ. Peracta Synodo Arnulfus Formoſi accitu Romam venit: Romanorum Ciuium complures, quod Pontificem ſeditioſe antea vexaſſent, ſupplicio afficit; quæ res Formoſo odium, atq. inuidiam conflauit maximam, tum Auguſtale collatũ Regi Diadema inconſtantiæ illi notam inuſlit. hanc ſanè Chri. Ann. 896. *Luitp. l. 1. c. 8* *Adã. l. 1. Regin.* *Coronatur.*

Ar-

Arnulfi inaugurationem Romana Synodus ſub Ioanne IX. poſtea celebrata, per ſubreptionem, vt docet, peractam, reiecit: Germanorum tamen Scriptorum in ſuos ſtudio factum eſt, vt Arnulfus inter Romanos Cæſares, Vuidone, ac Lamberto præteritis, poſt Carolum numeretur.

Chri. Ann. 897. *Regin. Luitp. l.1.c.8*

Defuncto poſtmodum, ſub anni exitum, Formoſo; nouo inuente, pontificatum per vim capit Bonifacius homo nefarius, qui ſtatim à Stephano per vim pariter deijcitur. Stephanus porrò (Sergio hæc tribuit Luitprandus) peſſimo ad poſteros exẽplo, Formoſi veluti, vitio creati Pontificis, quod Portuenſis Epiſcopus iam tum eſſet, Acta omnia reſcindit; quodque immane dictu eſt, effoſſum illius cadauer, Pontificalibus exutum veſtibus, tribuſque abſciſſis digitis, quibus Populo benedicere mos eſſet, proijci in Tiberim iubet; tum, quod deteſtandum eſt magis, per coactam poſteà Synodum, hæc ipſa probari voluit, quis hunc Stephanum inter Pontifices numerare auderet, niſi id factum à maioribus ſciret? portentum huiuſmodi execrari viſi ſunt lapides ipſi, quippè, hoc ipſo tempore, Lateranenſis Baſilica ſponte corruit; quo pacto etenim ſtarent parietes, ipſa, fundamenti, angulari concuſſa petra, cæterum quod ad Formoſi cadauer ſpectat repertum poſtea à piſcato-

Formoſi obitus.

Bonif. Steph. VII. eius fa cinus.

ſcatoribus, Vrbiq redditum, cum Vaticanæ Baſilicæ inferretur, ſacræ Imagines venerabundæ excipere ſunt viſæ, eiuſq. Pontificatum comprobare.

Pace cum Oddone, quem alij Ottonem vocant, cõpoſita, Carolus Rex æquo veluti iure cum eo regnabat. id cum ægrè non tam ipſe, quam qui illi à conſilijs erant, concoquerent, aduerſus Oddonem, inire cum Northmannis fœdus ſtatuunt. quod cum perſenſiſſet Fulco Remenſiũ Antiſtites, cuius ſub tutela Carolus fuerat, acres ad eũ literas dedit, diuinum ei iudicium denuncians ſi Ethnicos Barbaros auxilio vocaret neq. enim diſtare admodum adiebat, vtrum quis Idola coleret, an colentibus fœdere iungeretur, his permotus Carolus impij fœderis conſilium abiecit. gratam porrò fuiſſe Deo Regis pietatem, euentus docuit; Oddone quippè haud diu ſuperſtite, quæ illi parebant Dirones ad Carolũ ſponte rediere, quas Northmannorum copiæ longo vix tempore debellaſſent. documento Chriſtianis Principibus qui nam hominum conſuli ab ipſis tutius poſſint, aut debeant. Chri. Ann. 898. *Regin. Frod. l. 1. c. 5*

Vuidonis atque Arnulfij mors. Eodem fere tempore Vuido Auguſtus, dum Arnulfum bello petit ad Tarum amnem, repentina ſanguinis vomitione, Arnulfus ipſe phtiriaſi, extinguntur. Chri. Ann. 899.

Steph. Stran- Sequitur Chriſti annus nongenteſimus, Chri. Ann. 900.

fimus, quo Stephanus Sede, quam per vim inuaſerat, per vim deiectus, cuſtodiæ traditus, ſtrangulatur. id à Scriptoribus nequaquã proditum ex eius Epitaphio cum cæteris Vaticanæ Baſilicæ monumentis à Petro Mallio, qui Alexandri III. tempore vixit, deſcripto conſtat. *gulatur.*

Frod. l. 7. c. 9 Hoc ipſo anno Fulco Rhemorum Antiſtes laudatiſſimus à Balduini Flãdriæ Comitis Satellitibus interficitur. hic eſt ille Balduinus, qui Caroli Calui Filiam Viduam luditam per vim duxerat, quique Eccleſiarum ſpolijs ditatus, priuatis primo, dein Synodalibus à Fulcone literis fuerat increpitus. *Fulco Epiſc. necatur.* *Balduinus*

Luitpr Hæc dum apud Galliam peraguntur, bellum atrox inter Berengarium, ac Ludouicum Boſonis Comitis Fil. Regia Francorum ſtirpe editum de Imperio conflatur. Victorque Ludouicus Auguſti inſigna Romæ conſequitur.

Steph. ſucceſſores. Stephano, vt diximus, interempto, Chri. Romanus; Huic quatuor non amplius menſibus ſuperſtiti, Theodorus hoc nomine II. ſuccedit; eo verò viginti non amplius diebus Pontificatu functo, Ioannes huius nominis IX. in Petri ſede collocatur. Quo tempore Nicolaus Vrbis Regiæ Patriarcha Leonis Aug. iuſſu depoſitus, in exilium agitur, non alia vt ferunt, de cauſa, quã quod quartas ipſius nuptias conſecrare ab- *Nuptiæ poſt* nue- Ann. 901. *Io. Cuſop. Conſt. Leon.* 90.

secundas ve tita.

nuerit. sanè ab ipso pridem Leone, sancita lex fuerat, qua nō modo quartum, sed tertium quoque connubium vetabatur; quod ipsum & sacris Canonibus decretum fuerat. Eo deiecto, Euthimius Vir integerrimus subrogatur. *Cōcil. Neocæs. Basil. ad Amph. Curop. & Cedr.*

Leonis vitæ dirimē

Post hæc Augustus ipse vitæ discrimen adit ineunti Templum ab insano quodam fustis ceruici incussus, vitam vtique ademisset, nisi pensilis lycnus forte intercedens ruentis impetum ictus fregisset.

Hoc eodem tempore, post Encænia in Ouetensis consecratione Templi ab Alfonso Rege celebrata, Synodus eadem in Vrbe cogitur, cuius Acta adhuc extant. *Ambr. moral.*

Synod. Ouetē sis.

Eduuardi quoq. Angliæ Regis pietatis studium hoc tempore enituit, qui, aduersus Etelualdum propinquum suum sacratæ Deo Virginis raptorem, sacrilegium vlturus, exercitu comparato, raptam ab eo Virginem victor in Cœnobium retraxit. *Vuestm. Chrō.*

Per idem tempus Himerius à Leone Augusto Legatus ad Sarracenos, qui Cretam incolebant, missus, in Paron Insulam cum diuertisset rem scitu dignam ab Anachoreta ibidem edoctus est, quam scriptis prodidit. Theoctiste, Sacrata Deo Virgo, Lesbo, cum preda reliqua à Pyratis Sarracenis abacta, cum his Paron attigit: Excensione facta, *Chri. Ann. 902. Io. Curop.*

Theoctiste Lesbia

facta, fuga in ſiluas pia ſeſe Virgo proripuit. Prædonibus indè recedentibus, eiſdem in ſiluis vitam agere cum decreuiſſet, ſponte enaſcentibus ibidem herbis, ac lupinis victitans, annos poſt hæc quinque, ac triginta, conſumptis veſtibus, nuda vt plurimum tranſegit. quibus denique exactis, Deo Duce, Venator quidam delatus ad eam eſt. hunc illa de ſuo ipſius nomine, ac ſtatu edoctum, vt Sacroſanctum Chriſti corpus ad ſe deferret, orauit; quo impetrato, Simeonis Canticũ occinens, ad Superos migrauit. hanc Græci, Menologio adſcriptam, inter Sanctos colunt, eius memoriam Nouembris die decima recolentes.

Interim Hunni, qui iam Vngari dicebantur, Germaniam populati, Italiã inuadunt. principio à Berengario victi, vt relicta preda, abire incolumes poſſint, ſuppliciter petunt; ſuperbo à victoribus Italis reſponſo reddito, audaciam ex deſperatione ſumunt, fuſiſque Berengarij copijs, ægrè tandem, pecuniæ vi maxima accepta, recedũt; documento omnibus relicto, effugium Hoſtibus vltrò aperiendum.

Chri. Ann. 903. 904. *Regin.* *Chrõ.*

Subindè Ludouicus Imperij titulos iam adeptus, ad auiti Italiæ Regni ſpem ilico erectus, bellũ intulit Berengario, à quo tamen victus, captuſque, oculis orbatus eſt. eo tum metu ſolutus Berengarius Romam cum exercitu petit,

Lud. Aug. *oculis orbatur.* *Berẽg. Imp.*

petit, atque Imperij titulos à Ioanne Pontifice per vim eripit.cæterum post
Synod. receſſum coacta, per Ioannem Syno-
triplex do, Imperium per vim partum eidem abrogatur. tum Pontifex cum multos Romæ eſſe, qui Berengario ſtuderent, animaduertiſſet, Rauennam cum Epiſcopis conceſſit; vbi Conuentu iterũ habito Epiſcoporum LXXIV. Stephani Synodum, aduerſus Formoſum celebratam, abrogat, ac flammis tradit: tumuli illius violatores Anathemate damnat. *Synodi huius Rauennatis, ac Romanæ paulo ante celebratæ Acta non antea impreſſa, ab Authore huc allata, apud eum require*. porrò tertiam adhuc à Ioanne Synodum fuiſſe celebratam, ex eius Epitaphio, cum reliquis Vaticanis monumẽtis, Mallij opera collectis, edocemur.

Ioãnis IX.obiit. Igitur tertio Pontificatus anno vix dum exacto extinctus, Succeſſorem habet Benedictum, qui à charitate in pauperes commendatur, quod ex eius tantum ſepulchrali inſcriptione conſtat, cætera obſcurus. Chri. Ann. 905.

Benedictus IV.

Leo V. Huic Biennio vix ſuperſtiti, Leo V. ſublegitur ob XL non amplius dierum Pontificatum adhuc obſcurior. pulſum verò illum atque in carcerem detruſum a Chriſtophoro tradunt. ſed nec Chriſtophori ſedes diu ſtetit immota, Sergio illam ſeptem omnino poſt menſes inuadente. Sunt hæc ſanè tem- Chri. Ann. 906. 907. 908. *Sigeb. Chrõ.*

Chriſtophorus PP

Serg. PP.

tempora, non tam ſcriptorum inopia, quam ipſorum Pontificum, ac prauorum Principum Tyrannide teterrima, ac planè deploranda.

Erat tum Romæ Theodora Senatoriæ ſtirpis Fœmina, forma, atque ingenio præſtãs, ex Adelberti Tuſciæ Marchionis conſuetudine potentiam nacta; hæc Romanam Vrbem pro libidine adminiſtrabat. Filiæ porrò fuere illi duæ Matre ipſa procaciores, Marotia, ac Matri cognominis Theodora. illam ex Alberto Marchione Albericum, qui Vrbis Principarum poſtea obtinuit, ex hoc autem, de quo eſt ſermo, Sergio Rom. ſedis inuafore Ioannem, qui & ipſe Rom. Pontifex fuit hoc nomine XI. genuiſſe Luitprandus tradit; vt iniquam temporum conditionem deplores. cæterum quò longius viſus eſt Deus à ſua Eccleſia receſſiſſe, eò, rem propius introſpicientibus, magis intimè adhæſiſſe eſt cognitus, manumque, ne corrueret, ſubieciſſe. nam cum his toto hoc ſæculo, malis vrgeretur, non, eſt inuentus qui priſtinum ei obſequium præſtare abnuerit, aut Schiſmate ab ea receſſerit.

Theodora.

Marotia

Theodora iunior.

lib. 2. c. 13.

Ambr moral l. 5. c. 30.

Quo tempore Sergius Pontificatum inuadit; Garſias Alfonſi Filius, matre, ac Fratribus adnitentibus, conſpirat in Patrem. at Is, ne, domeſtico bello, Regni vires in Sarracenorum compẽdium

Alfõſi facinus.

dium exhauriret, ambienti Regnum Filio ſpõte cedit, vt qui hactenus Magnus dictus eſt, hinc iurè Maximus dici poſſet.

Synod. Rhemẽſis. Sequenti anno Synodus ab Herueo Rhemorum Antiſtite cogitur, *cuius Decreta ſaluberrima hìc habes.* Chri. Ann. 909.

Sergij obitus. Anaſt. Triennio, non amplius, cum ſediſſet Sergius, diem obit extremum, cui ſublegitur Anaſtaſius. Chri. Ann. 910.

III. Lamberti Imp. mors. Eodem anno, qui ſæculi decimus numeratur, Lambertus Imperator moritur, dum ex venatione quietem caperet, ab Vgone Mediolanenſi Comite, cuius Patrem ſupplicio affecerat, interemptus Imperij anno VII. ætatis XXXII. *Luitprand.*

Leonis Imp. mors. Nec ita multò poſt Leo Græcus Imperator fato fungitur, Principatus anno ſexto, ac vigeſimo. extant Nouellæ ipſius conſtitutiones centum, ac tredecim: opera vero alia nec pauca, nec vulgaria, *quorum cathalogũ Author recenſet.* Chri. Ann. 911. *Curop. Cedr. Zonar*

Leone extincto Imperiũ cum Conſtãtino Filio Impuberi Alexander Frater capeſſit, à quo Nicolaus Patriarcha, à Leone, vt diximus, relegatus, reuocatur: Eutimius, qui ſubrogatus illi fuerat, expellitur. Alexander porrò ſequenti anno extinctus eſt.

Anaſt. PP. obitus. Moritur poſt hæc Anaſtaſius Papa vbi ſediſſet annos fermè duos. cui, Theodora, ac Filiabus ſuffragantibus, Chri. Ann. 912.

Lan-

Leo Oſt Lando Sabinus genere, ſucceſſor da- *Lando*
l. 1. c. tur, qui tamen haud diu ſuperſtes fuit, *ſucce-*
55. *Lu* ſucceſſorem nactus Ioannẽ huius no- *dit.*
itpr l. minis decimum, qui Theodoræ Ama- *cui Ioã*
2. *c.* 12 ſius fuiſſe dicitur, ab eadem Eccleſiæ *nes.*
Bononienſi primùm, tum Rauennati haud ita pridem impoſitus. piget huiuſmodi portenta recenſere, quæ non niſi ad conſignanda tempora ab alijs quoque referuntur.

Alfonſus, ſub Regis Filij auſpicijs, prælio cum Sarracenis inito, inſigni victoria potitus eſt, dignuſque à Deo eſt habitus, qui, cælo iã maturus, apud ſuperos triumpharet. nec diu Garzias Filius ſuperfuit, in quem illud Sapientis quadrat. *hæreditas, ad quam in principio feſtinatur, in fine benedictione carebit.*

Prou. 20.

Poſt Garziam, Ordonius Frater Rex creatur, qui Oueto Regni ſedem Legionem tranſtulit.

Sigeb. Chr. Ad hunc item annũ ſpectat Berno- *Berno*
nis obitus, qui Cluniacenſis Coeno- *Clu-*
bij, atque Inſtituti Fundator fuit, quod *niacẽ-*
quidam Odoni, qui poſt eum eidem *ſis.*
Monaſterio præfuit, falsò tribuunt. *Lud.*

Moritur hoc eodem tempore Lu- *Germ.*
douicus Germanorum Regum, è Ca- *Reg o-*
Matth ue- ſſm. roli Magni ſtirpe, vltimus, poſt quem *bitus.*
Corradus e Frãconia à Germanis Pro- *Corra-*
ceribus Rex creatur. Eodemque tem. *dus.*
pore, qui Northmannis imperitabat,
Rollo. Rollo Chriſtianam fidem amplexus,

Digitized by Google

ſacro Baptiſmate initiatur.

Ragnerius. Ragnerius interim Dux Lotharingię, poſt Principatū tyrannicè adminiſtratū egregiū chriſtianæ pietatis, atq. expiationis ſpecimen dedit, Diplomate hac de re edito, quod inter vetera Lotharingiæ monumēta, ac clara ſtēmata deſcriptum, *ab Authore hìc recitatur.* Chri. Ann. 913.

Simeō Bulg. Rex. Byzantium Bulgari obſidebant, cum Patriarcha ad Simeonem eorum Regem profectus in Caſtra, ita eum demulſit, vt, pace inita, conuiuio à Conſtantino Aug. exceptus ſit. Tum Sarraceni, qui apud Garilianum, maximo rei Chriſtianæ damno, diu conſederāt, à fœderatis Italię Populis, collatā quoque à Græcis opera, debellantur. Berengarius Imperij iterum titulos extorquet. 914. *Curop. Cedrē.* Chri. Ann. 915. *Luitp. l. 2. c. 14. Leo Oſt Chr.*

Germaniæ clades Germaniam porrò hinc Dani, Sclauique inde Vngari, ac Boemi populationibus infeſtam habent, à quibus & ſacra vaſa, atq. Imagines, ipſiq. adeo Sacrorū Miniſtri ludibrio ſunt habiti. Chri. Ann. 917.

Item Galla. Huiuſmodi dein procella Lotharingiam, ac reliquam deinceps Galliam peruaſit Quo tēpore Bulgaricum iterum apud Thraciam bellum exarſit. 918. 919.

rem pluribus tradit Curopalates, ex quo alij, qui Ciuile poſteà conflatum referunt; quo factum, vt Conſtantinus vix tum puber Romanum Patricium Claſſis Præfectum Cæſarem dicere coactus ſit, Filiamque ipſius Helenam

Romanus Patricius

Vxo-

Vxorẽ ducere. tum verò Zoe Auguſti Mater detõſa, ac monaſterio eſt clauſa.

Hoc eodem anno ſæculi vndeuigeſimo, obijſſe Corradus traditur, poſt quem Henricus Ottonis Saxoniæ Ducis Fil. Germaniæ Regnum obtinet.

Chri. Ann. 920. *Vitichind.* Ad Hunc, ſequenti anno, Carolus cognomento Simplex Gallorum Rex externis pariter bellis, ac domeſticis ſeditionibus exagitatus, Legatione inſtituta, ſacras Dioniſij Martyris reliquias miſit, haud vanè teſtatus Francorum ſe gloriã in Saxones transfere. *Carol. Simplex.* *Eius vatici nium.*

Chri. Ann. 921. *ſup. ad ã. 901* *Theod Balſ. tit. 3. de Laicis & in ep. Baſ. In iou. l. 1. & ep. ad Agerũ chiã. Frod. hiſtor. Rhem.* Duplici hoc tempore Schiſmate Byzantij Eccleſia laborabat, altero ex Euthymij deiectione, ex Leonis, de qua diximus, poligamia altero. coacta itaque eadem in Vrbe Synodo, ſciſſura huiuſmodi coaluit. porrò quod ad polygamiam ſpectat, firmatum eſt quibus ex cauſis tertias ſummum inire nuptias liceret, quibus non liceret. cæterum has apud Græcos tantum leges viguiſſe, apud Latinos modum nullum iteratis nuptijs fuiſſe impoſitũ conſtat. itaque D. Hieronymus nouiſſe ſe muli erẽ ſcribit, quæ viginti duos Viros extuliſſet, Virum contra, qui vni, ac viginti Vxoribus ſuperfuiſſet. Angli hoc tempore complures, qui, religioſo ex more, Romam peregrinabantur in ipſis Alpium angulis a Saracenis intercepti, truncati, ac lapidibus ſunt obruti. at non idcirio Gen- *Poligamia le ges.* *Mirũ de iterato cõiugio.* *Sarracen. graſſatores.*

tis pietas extincta eſt; itaq. hoc ipſum ſequenti quoque anno, Barbaris ex inſidijs erumpentibus, vſu venit.

Quo Bulgari iterum, atque iterum Byzantium oppugnant. Chri. Ann. 912.

Galliæ vero proceres ſeditione aduerſus Carolum Regē excitata, quod Is. Aganoni cuidam obnoxius, omnia ad illius nutum agere videretur, Robertum eligunt Regem. *Io. Cu-rop. Frod.*

Rebertus Gal liæ Rex

Berēg. Itali quoque Berengarium auerſati, Rodulfum Burgundiæ Principem euocatum, Regem conſtituunt. *Luitp.*

Regno exuitur.

At Carolus, vt Robertum Regni æmulum dejiceret, ſalubrium Fulconis, Rehemenſis olim Antiſtitis, monitorum immemor, Northmannos auxilio vocat. igitur, prælio inito, principiò Victor, Robertum imparatum, & ex pactis inducijs ſecurum interficit; mox victus ab Vgone illius Filio capitur, ac cuſtodiæ traditur: Regnum Rodulfo è Burgundia accito traditur. Chri. Ann. 913.

Pelag. Eugenia mart.

Hoc tempore Pelagius Puer, atque Eugenia, non fidei tantum, ſed pudoris quoque tuendi cauſa, à Sarracenis martyrium in Hiſpania conſequuntur.

At Berengarius Italos, quorum opera deiectus Regno fuerat, vlturus, Hūnos exciuit. ab his clades maxima Galliæ Ciſalpinæ illata eſt: Ticino in primis Regiæ Vrbi procella huiuſmodi incubuit, qua Vrbs ſolo fermè æquata, ſplendorem priſtinum omni- Chri. Ann. 914. *Luitp. Frod.*

Ticini excidium.

nò

nò amiſit. præter priuatas, ſacræ ædes quadraginta amplius incenſæ; cum his populi multitudo innumera, quæ in eas confugerat, atque adeo ipſius Vrbis Epiſcopus, vna cum Vercellenſi, ambuſti ſunt, aut fumo interempti. Exin victores Barbari Galliam petentes, Alpes ingreſſi, à Rodulfo, atqūe Vgone Viennenſi harum anguſtijs intercepti, maxima ex patte cum præda vitam amiſere. Igitur Berengarius his, aliſque facinoribus ſuorum quoque odio laborans, eorum conſpiratione interficitur. *Berengarij cades.*

Frod. Rodulfus quoque lethali, hoc tempore, correptus morbo quibus pietatis artibus conualuerit, operæ preciũ eſt recenſere. deſperata, vt videbatur, iam ſalute, deferri ſe ad S. Remigij ſepulchrum Rhemos curat; ibi dum menſe integro ſpe nunquam deſtitutus, decumbit, regios interim theſauros, in Burgundiæ, ac reliquæ fermè Galliæ Eccleſias, ac Monaſteria partitur. hoc ſtudio pius Princeps, ſpe haud quaquam fruſtratus, conualeſcit. *Rodulfi pietas.*

Hoc anno Vir eximius Vdalricus Burcardi Sueuiæ Ducis ex Filia Nepos, Auguſtæ Vindelicorum Epiſcopus conſecratur, cuius res geſtas, qui cum eo vixit Author, rudi ſtilo, ſed ſinceritate mira ſcripſit. verum obliuione iam ſepultum commentarium Marcus Vuelſerus Auguſtanus Ciuis *s. Vdalricus.*

Vir in primis pius, ac eruditus (quo illi nomine omnes benè precari par est) typis cudendo, ac notis illustrando, ab interitu vindicauit.

Ordonius Rex moritur. Eodem fere tempore Ordonius, Sarracenorum terror, in Hispania moritur, cum annos regnasset paulo amplius decem. hunc Froilas Frater hoc nomine II. in Regno sequitur ex promiscua sontium, atque insontium cæde, *sæui* cognomen adeptus. quo, post annum, extincto, ab alterius anni interregno, quartus huius nominis Alfonsus Garziæ, siuè, vt alij tradunt, Ordonij Filius subrogatur, cum interim Ramirus ex Alfonsi Magni liberis quartus Asturie Regnum sibi vindicaret. *Luc. Tud.*

Froilas succedit.

Alfonsus IV.

Ramirus.

Rō. sedis authoritas. Eduuardo Angliæ Rege vita functo, Ethelstanus successerat. Hic Elfredum Regni æmulum expertus, ab eoque insidijs appetitus, re comperta, grauissimam Maiestatis causam Romam ad Ioannem, qui Pontificatum vtcunque administrabat, defert; tanta erat Rom. Sedis, etiam nefariè infessæ authoritas. *Vuil. l. 2. c. 6.*

Mirū de periuro. Elfredus itaq. iudicio postulatus, Romam profectus, cum ante Aram Principis Apostolorum coram Ioanne insontem sese intentati criminis esse, peieraſſet, mirum dictu, ita, vt erat, statim concidit, sublatusque à suis semianimis, die indè tertia extinctus est. porrò extincti cadauer non antea Ecclesiasticæ sepulturæ traditur, quam

Rex

Rex ipſe Etelſtanus certior de his factus propinquorum illius precibus exoratus, literis ad Ioannem datis, aſſenſum prebet.

Chri. Ann. 925. *Frod. l. 4. c. 19.* Cum ſacrum inaugurãdis Regibus; vnguen Rhemis apud Galliam ſeruaretur, eaq. ex cauſa maxima eius Vrbis Antiſtes auctoritate polleret, totiuſque Regni cardo in eo quodammodo verti videretur; Heribertus Aquitaniæ Comes, Regno inhians, pactum cum Seulfo eam tum Eccleſiã adminiſtrante init, vt ſuus poſt eum Filius, tum adhuc infans, eam obtineret. re ſic tranſacta, haud ità multò poſt Comitis Satellites, moræ impatientes, Seulfum veneno tollunt. res tum accidit nunquam antea viſa, auditaue, vt Puerulus non dum quinquẽnis Archiepiſcopus, ac totius Galliæ Primas eligeretur. vtinam eo Sæculo ortum monſtrum, cum eo pariter interijſſet, quodque à malo tum Principe vſurpatum, à peſſimo Pontifice comprobatum fuit, bonos deinde Principes vſurpare puduiſſet.

Quinquẽnis Puer Epiſcopus.

Chri. Ann. 926. Iam vero Ciſalpini perindè, ac Berengarij, Rodulfi quoq. regimen, per ſummam inconſtantiam, pertæſi, Hugonem Comitem Arelatenſem Lotharij olim Regis, ex Filio Nepotem, Regem conſtituunt.

Hugo Ital. Rex.

Chri. Ann. 927. Porrò apud Galliam Herluinus Comes, quod Vxore adhuc ſuperſtite, aliam duxiſſet, publicam criminis ex-

Synod. Trosleij. piarionem egit, Synodo ea de re Trosleij coacta. Heribertus verò, quo de meminimus, Ioannis Papæ dènunciationibus territus, Rodulfum quoque infestum habens, Carolum Regem custodiæ eximit. cæterum haud ità multo post, pace cum Rodulfo cõposita, Ioanne quoque gradu deiecto, infælicem Regem in custodiam reuocat.

Benno Episc. Eodem fere tempore Benno Episcopus Metensis, ex Eremo ante biennium petius, ab eiusdem Vrbis Ciuibus Christianæ disciplinæ impatientibus, per summũ scelus, excæcatur. qua

Synod. Duisburgi. de re Synodo Duisburgi habita, sacrilegi Ciues Anathemate damnati sunt.

Alfonsus Rex Monachus. Regnũ repetit excæcatur. Apud Hispaniam verò Alfonsus rerum humanarum pertæsus, Monasticũ vitæ genus amplexus, Ramiro adeptũ paulò antè regnum reliquit. verũ proposiți haud quaquam tenax, illud dum repetit, à Ramiro captus, luminibus orbatur, qua pœna tres quoque Froilæ Filios Regno pariter inhiantes posteà affecit. quamquã sæuitiæ exindè pœnitens, egregijs pietatis operibus crimen expiauit. *Ambr Moral l. 16. c. 5.*

Simultate inter Ioannem, qui XV. iam annum Pontificatum gesserat, ac Marotiam eiusq. Virum Vidonem Tuscіæ Marchionem exorta, Ioannes ipse capitur, ac custodiæ datur, vbi postmodum moerore confectus, seu, quod alij tradunt, ceruicali occlusis *Chri. Ann. 928.*

fau-

ſaucibus, obijt. poſt quem Leo, hoc nomine VI. Pontificatum adipiſcitur, & ſeptimo dein mẽſe, carceri, & ipſe mancipatus, deponitur, Succeſſorem nactus Stephanum Octauum, ſeu, vt plerique vocant, ſeptimum. *Ioãnis PP. obitus Leo. VI. Depositur Sseph. VIII.*

Europ. Simeon interim Rex Bulgarorum, poſt Thraciam, ac Macedoniam direptas, Byzantium iterum adortus, auro demum non ferro pellitur. *Simeõ Bulg. Rex.*

Romanus tum, quem Conſtantinus Gener Cæſarem, vt diximus, appellauerat, potentia in dies auctus, non iam pro Auguſto tantum ſe gerebat, ſed primo etiam loco inſcribebatur. inſuper hoc eadẽ anno, Stephano, ac Conſtantino Filijs Maximo in Templo coronam impoſuit Auguſtalem, Theophilacto Filiorum minimo in Clericum attonſo.

Chri. Ann. 929. Quod ad res ſpectat occidentaliũ; Carolus cognomento Simplex Galliæ Rex in carcere moritur, Ludouico Filio relicto, cui, quod apud Angliam à Rege auunculo educaretur, Tranſmarino nomen eſt inditum. *Lud. Tranſmarinus.*

Sigeb Chrõ. Sur. 3. Oct. Commendatur hoc tempore Henrici Germ Regis pietas in ſacrarum cultu reliquiarum. cum enim audiſſet apud Rodulfum eſſe Lanceã, ex claui parte, quo Chriſtus Cruci ſuſſixus fuerat, compactam, Legatione ad eum inſtituta, eamxè illam petijt. cum impetrare ratione alia nequiret, intentatis *Henrici pietas.*

Digitized by Google

demum minis extorsit. porrò tãti eam precij ad sui, ac Regni tutelam esse duxit, vt Rodulfo, non aurum modo abund miserit, sed Sueuiæ quoque partem donauerit.

Nec in eo minus Henrici pietas eluxit, cum sequenti anno deuictos à se Abroditarum, ac Northmannorum Reges Christianos reddidit. Chri. Ann. 930. *Sigeb.*

Steph. P P. obiens. Stephano post biennium vita functo, Vuidonis Victrici, ac Marotię Matris potentia, Ioannes huius nominis XI. adhuc Adolescens Romanus Pontifex constituitur, nullis legitimis Comitijs, aut suffragijs adhibitis, huiusmodi parere, atque alere hoc tempore coacta est monstra sacrosanta Romana Ecclesia. *Chr. Adã. l. 1. c.* 49. Chri. Ann. 931.

Arnoldus. Nouis exinde motibus Italia concutitur Arnoldo, quem alij Arnolfum nominant, Bauarię Duce aduersus Hugonem Regem eronam vsque progredientes; qui tamen ab Hugone indè pulsus recessit inglorius. huic cum, ad ad Militum stipendia, pecunia haud supperetet, eam ex sacrarum ædium, ac cœnobiorum præda congessit. Chri. Ann. 932. *Sigeb. Chr. Luit. l.* 3. *c.* 14

Hugonis & Marotia nuptiæ. Tum vero Marotia impudens Meretrix, Vuidone viro vita functo, Hugonem Regem defuncti Fratrem Romã vocatum, ad incestas nuptias, formæ, qua præstabat, fidens, pellicere non dubitauit, ipsius Vrbis dotale veluti Imperium pollicita. igitur Hugo Chri. Ann. 933. *Luitp. ibid.*

Vr-

Vrbem ingressus, Marotiæ nuptijs potitus, pro imperio munia in ea omnia administrabat; cum Priuignum Albericum Adolescentem, quod parum lcitè aquam sibi abluendis manibus, ministrasset, alapha percussum, ad irã adeo extimulauit, vt is Romanos in concionem vocatos, ad impotentis animi Regem Vrbe expellendum perpulerit. quo, ex animi sententia peracto, Romani Ciues Regibus simul, ac Pontificibus contemptis, veteris Reip. formam reuocasse visi sunt. *Hugo Vrbe pelliitur.*

Vitichi.l. I. Germaniam Vngari, iterum adorti, ferro, ac flamma vastabant, cum Henricus Rex obuiam illis factus, internecione eos deleuit, cæsis ex his quadraginta fere millibus. *Hẽrici victoria.*

Stephano interim Byzantij Patriarcha, qui Nicolaum sequutus fuerat, vita functo, Theophilactus Romani Augusti Filius vix dum puber, sublegitur, Triphone Monacho, dum Is legitimæ esset ætatis, adiutore, ac sacrarum rerum administratore addito.

Chri. Ann. 934. Huius ipsius Theophilacti precibus Ioannes, qui Romanum Pontificatum vtcumq. administrabat. Alberico Fratre adnitente à Græcis muneribus corrupto, eidem Theophilacto, ac alijs deinceps Byzantij Patriarchis concessit, vt pallio in posterum absque Rom. Pontificis collatione, vti possent, quo grauissimum Rom Ecclesiæ vulnus in-

flictum est; cùm idem postea sibi licere Orientis Episcopi reliqui, sine discrimine voluerint.

Rhemensis iterum Ecclesia quinquenni Puero, quem diximus, detur- Chri. Ann. 935. *Frod.*

Artaldus. bato, Arthaldo integre ætatis, ac doctrinæ Viro iam fuerat credita, qui & Pallium à Ioanne quantumuis illegitimo Pontifice, expetierat, ac impetrauerat. ab eo igitur hoc anno, qui sæculi est quintus ac trigesimus, Con-

Synod. Rhemẽsis. uentus Prouincialium Episcoporũ cogitur, in quo rerum Ecclesiasticarum inuasores iudicio postulantur.

Hẽrici Germ. Reg. obitus. Sequenti anno Principum decus, ac Christianæ religionis columẽ Henricus Rex decessit, Ottone Filio Regni, ac gloriæ hærede relicto. Chri. Ann. 936.

Quo pariter anno Episcoporum, ac Procerum Conuẽtu Lauduni habito,

Synod. Laudunensis. Ludouicus Caroli Filius Galliæ Rex inungitur, ex Anglia euocatus.

Io PP. obitus. Eodem fere tempore Ioannes moritur Rom. Ecclesiæ non tam Rector, quam inquinator, cui Leo huius nominis VII. haud pœnitendus Pontifex subrogatur.

Leo VII.

Tum vero Hugo Rex Romam pro- *Luitfectus arcta illã obsidione cingit. cæ- prãd.* terum militibus fame, alijsque incom- *l. 4. in* modis confectis, aut passim dilabenti- *princ.*

Odo Cluniacẽsis. bus, componere cum Alberico Pacẽ cogitur, cui & Filiam despondit. firmata Pax est Sequestre Odone Cluniа-

niacenſi, qui haud ità pridem, Leonis accitu, Romam venerat Monaſticam inibi diſciplinam reſtituturus.

Addit Luitprandus hoc ipſo tempore Genuæ fontem per diem totum manantem Sanguine inſtantem Vrbi cladem portendiſſe; eodem quippè anno à Mauris captam, direptamque, Pueris, ac Mulieribus abductis, Viris interemptis, Ciuibus pleriſque omnibus viduatam remanſiſſe. *Fõs sãguine-us. Genuæ clades*

Chri. Ann. 937. *Leo Oſt l. 1. c.* 58. Ad hæc delati in Campaniam Vngari, Prouinciam clade maxima afficiunt. cæterum, dum preda onuſti recedunt, Pelignis, ac Marſis in vnum conſpirantibus, ad internecionem cæſi ſunt, tum preda maxima de predatoribus eſt capta.

Fœlicius ſanè Barbari in Galliam irrupere, opimaque inde ſpolia retulere tradit Frodoardus barbaro tum militi dextram aræ, quam prehenſaue-rat, ita inhæſiſſe, vt auellere eam nulla vi quiuerit; interciſo dein, ſocio rum opera hærenti lapide, fragmen illud auelli neſcium, deferre ſecum, oſtentui cæteris, Predonem coactum. alia inſuper diuinitus edita miracula Author idem recenſet, quem tu conſule. *Miri de ſacrilego.*

Vuitich. l. 2. Interim relictus ab Henrico Patre hæres Otto, Comitijs Aquiſgrani habitis, ab Epiſcopis, Regnique Proceribus confirmatur: tum à Moguntino Anti-

Digitized by Google

Antistite sacris ritibus inungitur. id quo pacto peractum sit, ex Vuithichindo eius temporis Authore licet cognoscere.

Ramiri Victoria. Sequitur annus illata à Ramiro Regi Sarracenis clade memorabilis. cæsa è Barbaris dicuntur octoginta amplius millia: Abenain Rex, qui Cæsaraugustæ imperabat, captus, atque in triumfum ductus est: Rex Cordubæ Abderagham, vix fuga elapsus, cum paucis cladi superfuit. Chri. Ann. 938.

Per idem tempus Boemiæ Princeps Vuenceslaus à Boleslao Fratre interficitur, atque inter Martyres ab Ecclesia colitur. qua de causa bellum æque graue, ac diuturnum ab Ottone aduersus parricidam susceptum est, ac fœliciter demum confectum. *Vuitichindi l. 2. Luitp. l. 4. c. 11*

Nec minori cum virtute, aut fœlicitate hoc eodem anno pugnatum ab eo est aduersus Henricum Fratrem, qui cum Heberardo Francorum Duce, ac Gisleberto Duce Lotharingiæ fœdus inierat.

Leonis PP. obitus Subinde Leo Pontifex vbi sedisset tres ferme annos cum dimidio diem claudit extremum, cui subrogatur Stephanus homo Germanus. Nec ità multò post moritur Ethelstanus, qui apud Angliam, latè regnabat, eius morte regnum ad Edmundū Fratrem defertur. Chri. Ann. 939.

Stephanus IX. Chri. Ann. 940.

Edmūdus Angl. Rex.

Hoc item anno à Sarracenis Agaunense Monasterium incenditur. illuc po-

poſtea cum S. Vdalricus Auguſtanus Epiſcopus acceſſiſſet, duas inibi Miſſas celebraſſe ſimul traditur qua occaſione nobilis illius Vitæ Scholiaſtes VVelſerus appoſitè docet liberũ olim fuiſſe Sacerdotibus quot vellent vna die miſſas celebrare: Concilij poſtmodum Saleguſtadiẽſis decreto ſancitum fuiſſe, nè quis trium miſſarum numerum excederet. exindè Alexandrum ad vnam tantum reuocaſſe.

Plura-litas Miſſa-rum.

c. ſuffi-cit de Cõſec.

d. 1.

Heriberti Filius Hugo, quem adhuc infantem Rhemenſem Antiſtitem electum, electumque diximus, cum iam vigeſimum expleſſet annum, aduerſus Arraldum cauſam mouet, Conuentuque apud Sueſſiones habito, quod Is iureiurando ſeſe obſtrinxiſſet, numquam eius eccleſiæ regimen recepturum, Hugoni cauſa adiudicatur.

Chri. Ann. 941.

Synod. Sueſſio-nis.

Fridericus Moguntinus Archiepiſcopus, conſpirationis cum Henrico aduerſus Ottonem poſtulatus publica teſtificatione, per Corporis ac Sãguinis Chriſti perceptionẽ ſe purgauit.

Purga-tionis genus.

l. 5. c. 6 Curop.

Hoc anno Ruſſi Boreales Populi, quos Northmannos Luitprandus vocat, Claſſe per Euxinum delati, poſt immania ſæuitiæ exempla in Captiuos edita, à Græcis delentur.

Ruſſi

Chri. Ann. 942.

Francorum interim Proceres à Ludouico Rege rebellauerant: igitur Stephanus Rom. Põt. paterne eos per Legatos, monet, ſuum vt Regem recipiant;

piant ; ni faxint , atque ante Natalem Christi diem arma ponant, Anathemathe se illos damnaturũ denunciat tanti
Rom. Sedis authoritas. apud eos fuit Rom. Sedis auctoritas , vt ciuilis belli consilia statim abiecerint .

Cæterũ qui Gallicos haud ægrè tumultus sedauit Stephanus , Italicos perindè , atque vrbanos componere haud valuit, Hugone iterum, atque Alberico dissidentibus ; cuius rei gratia
Odo Cluniacẽsis. Odo Abbas Cluniacensis Romã iterum ex Gallia euocatur . *Luitp. l. 5. c. 1*

Dissidijs huiusmodi distractis Italis, Græci Calabriam, Apuliam, ac Campaniæ partem maximam recipiunt . itaque hoc anno datum legitur Augustorum , qui apud Orientem imperabant , priuilegium insigni ad Vulturni fontes S. Vincentij Monasterio .

Steph. PP. obiit. At Stephanus exacto Pontificatus anno tertio , vitæ finem sortitur, Successorem nactus Marinum , quem alij Martinum vocant . Hic componendæ inter Principes Pacis spe abiecta , in
Marinus succedit. Cleri, ac Monachorum disciplina restituenda, sacrisque ædibus instauran-dis totus fuit . Chri. Ann. 943.

Eriberto Comite è viuis sublato Hugoni Filio, qui Rhemensem Ecclesiam receperat , ab Artaldo indè eiecto, negocium facessitur . res iterum in disquisitionem vocata , non nisi Agapiti Papæ temporibus definita est.

Sed

Chri. Ann. 944. *Sud. ad ã. 933* *Curop.* Sed & Triphon, quem Theophilacto Auguſti Filio Adoleſcenti Patriarchæ adiutorem datum memorauimus, cum, eo ſe moueri grabu, abnueret, Conuentu ea de re habito, inuitus loco cedere coactus eſt.

Luitp. l. 5. c. 5 Legatio hoc tempore à Conſtantino Aug. ad Hugonem Italiæ Regem mittitur pro conciliandis inter vtriuſque Filios nuptijs, ad nuptialia pacta illud additum, vt Græcorum claſſis pellendis Italia Sarracenis mitteretur, quod & præſtitum ab eis eſt, & Barbarorum Naues magno numero exuſtæ ſunt.

Cæterum Hugo, qui terreſtres quoque illorum copias, eam poſt victoriam delere, haud ægrè potuiſſet à Berengario Marchione ſibi metuens, aduerſus illum, impium cum eiſdem fœdus init, in quem iure inuehitur Luitprandus.

Curop. Metaphr. 1. Aug. Seruabatur, vt alibi meminimus Edeſſæ, Meſopotamiæ Vrbe; ſacroſancta Chriſti Seruatoris Imago Regi Abagaro ab eodem miſſa, cumque ea, Epiſtola ad eundē Regem à Chriſto reddita. Vrbs hoc tempore ſub Sarracenorum erat poteſtate, quam, vt reciperent, Græci magnis viribus obſidebant. igitur Sarracenorum ibidem Præfectus, ipſique Ciues Chriſtiani, Præfecti minis territi, obſidionis quoque incommodis fatigati, Chriſtia-

Chriſti imago & epiſtola.

Edeſſa obſidetur.

stianorum licet compluribus obnitentibus, sacram Imaginem sacramque Epistolam Græcis, vt recedant, spondent. re ad Augg. delata, sponsio recipitur: Episcopi, qui sacra pignora, sinè fraude accipiant, Edessam mittuntur, à quibus Byzantium magno cum totius Vrbis plausu transferuntur.

Romanus cū filijs ejicitur. Sub ipsam translationis celebritatem Romanus Aug. à Stephano Filio in ordinem redigitur, attonsusque in Insulam eijcitur. tum, mense vixdum elapso, Stephanus ipse, ac Constantinus Frater, dum de Primatu inter se dissident, totius Aulæ studio in Constantinum Leonis Filium verso (cui inane tantum Augusti nomen supererat) super mensa, vincti ambo, in Insulam, & ipsi deportantur. *Curop. Luitp. l. 5. c. 9*

Rex dejicitur. Hugo interim à Subditis sibi Populis, quorum odio laborabat, Regno dejicitur; Lotharius Filius Rex eligitur Mediolani. At ille, pecuniæ vi maxima secum ablata, Arelatenses auitam Dignitionem petit: tum in Burgundiam profectus, monasterio inibi, Regio sumptu, extructo, Monachus ipse effectus est. *Chri. Ann. 945. Luitp. l. 5. c. 13. Leo Ost. l. 2. c. 64.* *Monachus fit*

Per idem tempus Ludouicus Gall. Rex, Hugonis Franciæ Ducis fraude, à Northmannis, quos sibi fidos existimauit, captus, non anteà custodia exemptus est, quam ipsi Hugoni, quod petierat, Laudunense Castrum tradidit.

Se-

Chri. Ann. 946. Sequenti anno Marinus Pont. deceſſit, Agapito eidem ſubrogato. Dum apud Angliam, Edmundo è viuis ſublato, Edredus Frater Regnũ adeptus, maximo illius Gentis bono, Dunſtano Cantuarienſi Archiepiſcopo illud tradidit adminiſtrandum. *Marinus obiit.* *Agapitus.*

Lothario poſtmodum, ac Berengario diſſidentibus, cum Conſtantinus Græcus Imp. Lothario, cuius Sororẽ Filio in matrimoniũ collocauerat, ſluderet videretur, Berengarius Luitprandum ipſum, qui hæc tradit, Byzantium legat. Is de ſua huiuſmodi Legatione multa admiratione digna ſcribit apud ipſum legenda. *l. 6. c. 1* *Luitprand. Legatio.*

Chri. Ann. 947. *Chrẽ.* Moritur poſt hæc Edita Ottonis Vxor vitæ ſanctitate inſignis fœmina, quam miraculis quoque poſt mortem claruiſſe Ditmarus tradit.

l. 2. Moral l. 16. c. 18. Tum vero apud Hiſpaniam Aſturienſis, apud Galliã Virodunenſis Conuentus celebrantur. & in eo quidem multa, ad Chriſtianam diſciplinam ſpectantia, decernuntur; in hoc vero Hugonis, atque Artaldi iterum cauſa diſquiritur. porrò Hugone Synodo adeſſe detrectante, Artaldo eadem adiudicatur. *Synod. Aſtur. & Virdun.*

At Hugo ad dolos conuerſus Sigeboldum Clericum ad Agapitum Rom. Pont. legat adulterinas eidem literas deferendas tradens, quaſi à Prouinciæ Epiſcopis ſcriptas, quibus hi Hugonem,

Digitized by Google

nem, à se electum, ab ipso Agapito confirmari expeterent. annuit ille, fraude haud quaquam cognita; cæterum Marino ab eodem Agapito in Galliam legato, ad dirimenda inter Ludouicum Regem, atque Hugonem Comitem dissidia, Rhemensis quoque Ecclesiæ schisma sublatum est, sententia pro Artaldo lata. Porrò Agapitus gesta per Marinum, atquæ Episcopos ab eo coactos apud Galliam, indicta Romæ Synodo confirmauit. Chri. Ann. 948.

Synod. Roma.

Araldus Dan. Rex.

Hoc tempore Otto Rex Araldum Daniæ Regem debellauit; tum Christi fidem amplexantem, in gratiam receptum, precario regnare in posterum permisit. Sclauorum quoque Gentem suo subiecit Imperio. *Frod. Chr. Vitich l. 3.*

At verò Berengarius Vngaros Italiam populantes, oblatis decem nummorum modijs, ita demum auertit. id porrò vt præstaret, pecuniam à pauperibus æquè, ac ditioribus, atque adeò à Templis, ac Monasterijs ita extorsit, vt populationem æquaret Hostium.

Lothario post hæc veneno extincto, Regnum sibi vendicat Berengarius. Hic Berengarij Aug. ex Filia Nepos fuisse traditur. sunt qui feranat Lotharium, non veneno, sed mœrore, in phreneſim lapsum, obijsse. Chri. Ann. 950.

Ramiri obitus.

Hoc pariter anno Ramirus moritur Hisp. Rex laudatissimus, Ordonio Fi-

Ordo-

lio

lio hærede inſtituto, qui Sancium Fratrem natu minorem Regni æmulum expertus eſt. *nius III.*

Chri. Ann. 951. Lothario ſublato, illius Vxor Adelais Rodulfi Regis Filia Ottonem aduerſus Berengarium ſollicitare non prius deſtitit, quam Is, in Italiam veniens, Tyrannum primo ſtatim impetu, cum Filio Adelberto, in fugam vertit, Filias in poteſtatem recepit. tum verò ipſa ſibi Adelaide matrimonio iuncta, Victor in Germaniã remigrat, vbi, Epiſcoporum, ac Procerum Conuentu habito, Berengarium, ac Filium ſupplices redire in Regnum, beneficiario iure adminiſtrandum permiſit. illud admiratione dignum traditur, Victorem Regem antequam Italia excederet, Romam adire cum maximè cuperet, eaque de rè Albericum per Legatos enixè oraſſet, inhibitum ab eo, belli aleam ſubire noluiſſe; tanta erat hoc tempore Romani Ciuis, qui tyrannidem occupauerat, authoritas, ac potentia. *Otto Italiã petit. Berengariũ pellit. Alberici potẽtia.*

Chri. Ann. 952. *Frod.*

Chri. Ann. 953. Externo fœliciter perfunctus bello Rex, domeſtico excipitur Luitulfo Filio rebellante, adſciroque Conrado Duce, negocij plurimum Patri exhibente. Ciuili diſtractum bello Regnũ ruere ad interitũ videbatur, cum S. Epiſcopus Vdalricus, Dei nutu, ſequeſter Pacis factus, Filium Patri obſequentem reddidit. *s. Vdalricus.*

Chri. Ann. 954. Quo tempore Vuillel-

mus

mus Ottonis Filius alter Mõgũtiæ Ecclesiam susceptit administrandam. Gal- *Frod.*
Lotha. Gall. Rex. liæ quoque Rege Ludouico vita fun- *Chrõ.*
ćto Lotharius Filius adhuc Puer ab Artaldo Rex inauguratur.

Alber. mors. Moritur hoc eodem anno Alberi-
Octaui anus filius. cus, quo sublato, ad Octauianum Filiũ Vrbis regimen, nec ita multo post, Chri.
Pontif. creatur. Agapito vita functo, summus quoque Ann.
Pontificatus defertur, quem adeptus 955.
immutasse nomẽ primus dicitur. Ioan- *Frod.*
nes quippè dici voluit, siuè in Patrui *Chr.*
memoriam, siuè aliam ob causam, quæ
Nomẽ mutat. non prodítur.

Vngarorum vecordia. Hæc inter Vngari tanto numero Germaniam inuadunt, acquodammodo inundant, vt nisi à terra absorberẽtur, aut obruerentur à Cælo, vinci se alia ratione posse negarent. ijs Otto expeditis cum copijs factus obuiam, tanta illos affecit clade, vt cladis nuncius vix superfuerit. parta ea victoria fuisse dicitur ipso D. Laurentij natali die, in cuius peruigilio pius Rex, ieiunio militibus indicto, ad futuram eos pugnam munijt.

Ottonis pietas.

Edredi Angliæ Regis obitu, Regnũ *Vestm.*
Eduinus II. eius ne quitia ad Eduinum, Edmundi Filium, defer- *Chrõ.*
tur. Hic, quo die Regni susceperat *Sur. 19*
Diadema, è Procerum, ac factorum *Maij.*
Antistitũ corona, quo conuiuio adhibuerat, temulentus se proripiens, in Scortorum amplexus irruerat, rem indignam omnibus detestantibus, argue-

re

re tamen nemine audente, Dunſtanus, quem diximus Vir eximius, cubiculũ ingreſſus, illum, inter duas cubantem fœminas, manu prehenſum, non ſinè dedecoris exprobratione, in conuiuiũ retraxit; quæ res illi, vt ſacerdotalis libertatis laudem maximam, ita apud Regem, ac Mulierculas odium, ac deindè exilium peperit. *S. Dũſtani Zelus.*

Eodem ferè tempore, Ordonij obitu, Regnum ad Veremundum Filium impuberem defertur, cuius tutelam Sancius Patruus ſuſcepit. *Veremund. Hiſp. Rex.*

Chri. Ann. 956. Moritur poſt hæc Byzantij Patriarcha Romani Auguſti filius Theophilactus, de cuius luxu, atque in alendis equis ſtudio, mira tradit Curopalates.

Vitic. l. 3. Regin. Dira interim Lues boreales Prouincias depaſta, Ottonẽ ipſum corripuit, qui ſancto Vito Martyri voto nuncupato, ſtatim conualuit.

Chri. Ann. 957. Ioannes ſubindè Pontifex, qui politicum quoque Vrbis ſtatum adminiſtrabat, iuuenili ardore, Pandulfum Capuanum Principem bello petit; eo tamen ſtrenue obſiſtente, nulla re memorabili geſta, ſancita pace, copias reducit.

Chri. Ann. 958. 959. Quo tempore Luitulfus Ottonis Filius, qui ad coercendam Berengarij tyrannidem à Patre miſſus in Italiam fuerat, fato fungitur. eo ſublato, ſolutus metu Berengarius, impunè deinceps debacchatur. Itaq. Ioannes Pontifex

tifex Legatis ad Ottonem missis, eum rogat, vti, Italiam repetens, Romam accedat. id si præstet, Imperij titulos ei se collaturum.

Romanus Aug. At Romanus Constantini Aug. Filius Patris regimen, quinquagesimum iam annum imperantis, pertæsus, veneno illum bis, vt ferunt, propinato, *Basilius.* sustulit; tum Imperio ipse potitus, Basilium Filium Augustum Appellauit. Chri. Ann. 969.

Otto interim, Ioannis accitu, Italiam petiturus, Comitijs Vuormatiæ habitis, *Otto II* Ottonem Filium, ex Adelaide, etiamnum Puerum Regem creat, ac Vuillelmo ex alia matre Filio Moguntiæ Antistiti nutriendum relinquit. Chri. Ann. 961.

Neque animum despondit Berengarius. itaque Adelbertum Filium valido cum exercitu (sexaginta militum millium fuisse tradunt) ad Alpium fauces obsidendas mittit. hìc dum Ottonis aduentum prestolatur, milites, seditione excitata, ad vnum omnes dilabuntur, tutumque Ottoni accessum *Otto Roma.* in italiam prestant. Is igitur, Romam profectus summo cum Ciuium plausu exceptus, Imperij insignibus à Ioanne ornatus est, Augustusque à Populo acclamatus. ad hæc suo & ipse Diplo- *Donationẽ Rõ. Eccl. firmat.* mate, cuius Autographum adhuc extat, aureis literis exaratum, *ab Authore hìc excriptum*, Pipini, Caroli, ac Ludouici donationes ratas habuit. Ticinum inde, Regiam Vrbem, contendit; Chri. Ann. 962. *Luitp. l. 6. c. 6 Regin. Chrõ.*

dit ; vbi dum moratur, Vuillam Berengarij Vxorem, quæ in Inſulam Lacus Maioris ſe recéperat, duobus obſeſſam menſibus, in deditionem accipit, quam tamen abire liberam permittit. at illa ad Virum ſtatim properans, qui in Vmbriam receſſerat, ac prærupto in ſcopulo, qui ad S. Leonem appellatur, ſe munierat, enixè eum hortata eſt, ne ſe Ottoni dederet.

Arx S. Leonis.

Chri Ann. 963. Igitur Otto Arcem ſibi, vt bellum conficeret, expugnandam ratus, dum, eam obſeſſurus, Ticino abſcedit, Romam petere compellitur Romanorũ precibus qui, iure, an iniuria, Ioannem Pontificem proditionis inſimulatum, initæ cum Berengario, ac Filio ſocietatis arguebant. auxit ſuſpicionem ipſius ex Vrbe fuga ſub ipſum Auguſti ad eam aduentum, quo factum eſt, vt, tumultuariè coacta Synodo, Pontificatus eidem abrogaretur, ac nouus Pontifex Leo Protoſcriniarius eligeretur. *cæterum legitimane fuerit huiuſmodi abrogatio, atque electio, accuratè Author, ex more, quærit.* Moritur hoc eodem anno Romanus Imperator, Conſtantino Patri triennium vix ſuperſtes, natus ipſe annos quatuor ac viginti; Baſilio autem, ac Conſtantino Filijs licet ſuperſtitibus, Nicephorus Phocas ſtudio militum Imperium capeſſit; nec ita multo poſt Theophanem Romani Coniugem matrimonio

Otto iterũ Romæ.

Ioannis depoſitio Leo VIII.

Nicep. Imp.

sibi iungit, qua de re turbæ maximæ exortæ sunt, Polieucto Patriarcha duplici ex causa nuptias huiusmodi improbante, atque Augusto sacris interdicente . arguebat illum Polieuctus quod Commatrem sibi matrimonio copulasset, cuius Filium ex sacro fonte suscepisset. tum quod secundas inisset nuptias, nulla prius, vt apud Græcos moris erat, expiatione instituta.

Otto interim Romanis seditionem molientibus malè mulctatis, obsidibus imperatis Spoletũ proficiscitur, atque inde Camerinum; quò vix peruenerat, cum Ioannes, Romanorum studio, qui Ottoni erant infensi, reuocatus, Synodo, cuius Acta extant, statim coacta Leonem, qui iam effugerat, ac illius Acta damnat. Chrĩ. Ann. 964. *Synod. Rom.*

Otto tertiò Roma. Ioannis xij. obitus. Benedictus.

Certior de his factus Otto, Romã reuertitur, cum iam mortem Ioannes obijsset, ac Benedictus eidem subrogatus à Romanis fuisset, qui obsidionis incommoda aliquandiu passi, Augustum demum recipiunt, cuius iussu, Conuentu iterum habito, Leone ab eo electo præsidente, Benedicto Pontificatus abrogatur, aliaque multa decernũtur, quæ, quasi legitimo in Concilio gesta, in suum Decretum peritè peram Gratianus intulit. *dist. 63 c. 23. Add. Gratiani error.*

Berẽg. deditio

His perfunctus Otto, obsessum haud diu apud S. Leonis Arcem Berengarium, Vna cum Vxore in deditionem *gin. & ad A. nast.*

acci-

accipit, acceptum in Germaniam mittit; hic vbi biennio vix exacto moritur, Bambergæ Regia ferè pompa tumulatus. ferunt Vxorem Vuillam, Viro adhuc inſepulto, ſanctimonialis Velum ſuſcepiſſe. *Item mors.*

Curop. *Cedrē.* *Zon.* Hoc tempore Nicephorus Cyprum Inſulam, Syriæque, ac Ciliciæ Vrbes propè centum de Sarracenis recepit: fœlix, niſi prauis viciſſim moribus partam Victorijs laudem dehoneſtaſſet.

Chri. Ann. 965. Haud diu moratus Romæ Otto, in Saxoniam remigrat, Benedicto ſecum abducto, ne quid interim turbarum, eo inibi relicto, oriretur. porrò Amburgi eum relegatum, haud diu ſuperſtitem fuiſſe conſtat. *Benedict. PP obitus.*

Moritur hoc item anno Leo Pſeudopontifex, quo ſublato, Ottone annuente, Ioannes hoc nomine XIII. Pontificatum adipiſcitur, quo tamen, non niſi ſequuta Benedicti morte, de qua non ſatis conſtat, legitimè functum fas eſt dicere. *Item Leonis Pſeudopōt. Ioan. XIII.*

Sed nec Ioanni quietè agere diutius licuit; per Ciuium quippè ſeditionem pulſus, Capuæ exul aliquandiu fuit.

Hic ipſe notatur annus, quo veteris Sarmatiæ Accolæ, Sclauorū & ipſi propago, qui Poloni poſtea dicti ſunt, fœlici auſpicio, Chriſto nomen dede- *Su. II. Octob.* re. Quo pariter anno Bruno Ottonis Frater Coloniēſis Archiepiſcopus ſanctimo- *Poloni Chriſtiani fiunt.*

Digitized by Google

ctimonia æquè, ac splendore generis clarus, diem obit extremum, cuius res gestas Rotgerus Monachus scriptis mandauit.

Certior interim factus Otto Imp. de Ioannis eiectione, Romã iterum profectus, grauiter in turbarum Authores animaduertit, pulsis non Vrbe modo, sed Italia Cõsulibus, Tribunis suspendio necatis. Præfectus vtre redimitus auersusque Asino per Vrbem circumuectus, ac seruiliter cæsus, perpetuo demum carceri addictus est. Chri. Ann. 966.

Otto quartò Romæ. *Regin. Chrõ.*

Huiusmodi seueritatis exemplo non Vrbe modo, sed Italia pacata vniuersa, Augustus Rauennã cum Ioãne proficiscitur, vbi, indicta statim Synodo, multa ad Politicum æquè, ac Ecclesiasticum rerum statum spectantia decreta sunt. constat insuper ex antiquis monumentis Ottonẽ Filium hoc eodem anno Augustum appellatũ. quod Romæ factum traditur, vndè Augustos Luitprandũ Historicum, tum Episcopum Cremonensem Byzantium legasse par est credere. extat ipsius Legationis relatio haud ita pridem in lucem edita, *ab Authore hìc relata*, quæ veluti fax quædam rerum hoc tempore gestarum tenebras mire illustrat. porrò Legationem huiusmodi ad conciliandas inter Ottonem Iuniorem, ac Romani Filiam, Nicephori Priuignam, nuptias institutam, irritam tum qui-

Chri. Ann. 967.

Synod. Rauẽnæ.

Chri. Ann. 968.

Luitp. altera Legatio.

quidem fuiſſe conſtat.

Chri. Ann. 969. Cæterum ſequenti anno idem Nicephorus ſuos ipſe Legatos in Italiam mittit nuptiarũ ſpe illectos Auguſtos in inſidias perducturus. illi, fraudem haudquaquam ſuſpiciati, copiarum partem ad Sponſam deducendam in Calabriam mittunt, quæ à Nicephori militibus claſſe illuc delatis, Græca fide, trucidatur; non tamen impunè; quippe Otto expedita ſuorum manu, nulla mora interpoſita, ſubmiſſa, Græcos egregiè vltus eſt. *Nicep. fraus.*

Curop. Cedrẽ. Nicephorus interim, quà inertia; quà libidine, atque auaritia Byzantij Ciuibus, atque adeò ipſi Coniugi inuiſus, illius iuſſu Ioannis Ducis, cognomento Zemiſcis, opera interficitur. interfecti Auguſti prę mium ipſum Imperium fuit. Hic ſtatim expetiram ab Ottone Sponſam Theophaniam, quam latini Annam dixere, ad eum mittit. *Nicep. cædes. Io. Zemiſces*

Acclamatus porrò à Populo Auguſtus Ioannes, dum Templum init, Diadema à Patriarcha Polieucto recepturus, inhibitus ab eo eſt vtpote recenti cæde cruentatus. cum autem id ſe Auguſtę iuſſu, nec ſua manu perpetraſſe diceret, ipſa Auguſta in exilium agitur: Ioannes non prius coronatur, quã, publicè expiato parricidio, facultates omnes, quas Priuatus poſſediſſet, in pauperes largitus eſt. *Polieucti facinus.*

Reliq. in Gal liã trã slata.

Venerat haud ita pridem in Italiam Theodoricus Metenſium Epiſc. Ottonj Aug. ſanguine, atque amicitia coniunctiſſimus. reuerſurus itaque in Galliam SS. Martirum Reliquias Io: Pontificis permiſſu multis ex Vrbibus ſecum auexit; Peruſia Aſcleprodori: Fulgineo Fœliciani: Spoleto Serenæ, ac Gregorij: Meuania Vincentij: Tuderto Fortunati: Florentia Miniatis: Corſinio Luciæ: Sabinenſi ex Agro Prothi, ac Iacynthi: Roma inſuper Petri capillum, & Catenæ partem: Stephani quoque Prothomart. Sanguinem, ac Laurentij Craticulæ fragmen. cæterum eorumdem SS corporum partem maximam relictam par eſt credere; cum pleriſque omnibus in Vrbibus, vnde ablata dicuntur, ſeruentur adhuc, colanturque. *Sigib. Chrõ.*

Sarracen. ſæuitia. Duorũ Patriarcharũ cædes.

Hoc eodem anno Ioannes Hieroſolimorum Partiarcha à Sarracenis, qui Prouinciam obtinebant, vna cum auguſtiſſimo Dominici ſepulchri Templo, viuus incenditur. Chriſtophorus quoque Patriarcha Antiochenus, eorundem rabie trucidatur. Nec diu ſuperſtes Polieuctus, Conſtantiæ, ac ſacerdotalis libertatis laude clarus, altero, à Ioanne Aug. coronato, menſe, extinguitur. Chri. Ann. 970.

At Ioannes Imperio ſtatim potitus, Sarracenos Antiochia pellit: Roxolanos, ſiuè Ruſſos Boreales Populos Thra-

Thraciam magno numero inuadentes, fœliciter propulsat.

Hoc eodem anno, qui sæculi est LXX. generale totius Angliæ Concilium à Dũstano Cantuariensi Archiepiscopo celebratur. *Synod. Anglicana.*

Chri. Ann. 971. Sequenti verò ab eodem, ac Rege Edgaro Legatio ad Ioannem Papã instituitur; quo tempore ab ipso quoque Romæ Synodus celebrata est. *Synod. Roma.* Post hæc Otto, inita cum Græcis pace, ac Filij nuptijs celebratis, Germaniam post quadriennium demum repetit. Parthenopolim, quæ Germanicè est Magdemburgum, ad Albis ripam, condit, ac Prouinciæ Metropolim constituit. *Magdemburgus*

Europ. Ioannes porrò græcus Imp. parta de Bulgaris, alijsque ad septentrionem Populis, insigni victoria (trecenta amplius Barbarorum millia fusa, magnaque ex parte cæsa ab eo dicuntur) Rege insuper Bulgarorum cum Vxore, ac Liberis capto, Bizantium reuersus, equo ipse insidens, Deiparæ Imaginem sublimi impositã Curru triumphare voluit. nec belli tantum, sed Pacis quoque artibus, ac pietate clarus Imperator, Christo Redemptori Templum, regio sumptu, condidit: nouo à se cuso Numismati, Christi imaginem, quod nunquam antea factum memorant, indidit, huiusmodi cum inscriptione. CRISTVS REX REGVM. *Ioan. Imp. Victoria. Triũphus. Deiparæ.*

Tributũ fumariũ Tributũ quoque Populo remiſit, quod *capnicum* dicebatur, hoc eſt *fumarium*: idem fortaſſe, quod alicubi adhuc penditur, & *foculare* appellatur: quodverò omnium ei maximè laudem comparauit Romani Auguſti Filios Baſilium, ac Conſtantinum Imperij conſortes fecit.

Baſil. ac Cõſtãtin.

Ioan. XIII. obitus. Romæ interim Ioannes Pontifex diem obijt extremum, ſepultuſque eſt apud S. Paulum, quo in templo eius Epitaphium adhuc legitur, rudi carmine, pro temporum inſcitia, marmori inſcriptum. Chri. Ann. 972.

Otton. Magni obitus. Nec diu ſuperſtes Magnus Otto, poſt celebratam apud Angeleim Synodum, cum Matildam matrem, ac Vuillelmum Filium extuliſſet, viuendi finem fecit, cum annos imperaſſet, prope XII. regnaſſet XXXVI. Chri. Ann. 973.

Bened VI. PP Ioanni Benedictus ſubſtituitur, hoc nomine ſextus numeratus. Tum patris obitu Otto Filius, qui iam ſextum cum eo imperabat annum, Imperium ſolus moderatur.

Strangulatur. At vero Benedictus annuo vix Pontificatu functus, à Bonifacio Diacono ſceleſtiſſimo, violenta manu captus, ac cuſtodiæ traditus, ibidem, eius iuſſu iniecto laqueo, ſtrangulatur. Bonifacius ipſe ſedem occupat, quam non vltra annum retinet. itaque nulla ipſius ratione habita, Leo Oſtienſis, ac cum eo alij, Benedictum Septimum, poſt Chri. Ann. 974.

Bened VII.

ſex-

Digitized by Google

Chri. ſextum recenſent. Hic ex Alberici
Ann. conſanguineis apud Romanos autho-
975. ritate in primis pollens, Bonifacium cedere Vrbe compulit, ac Byzantium aufugere, quò, ſacrilega cum preda, Apoſtolorum Principis Templo expoliato, nauigauit. tùin verò, omnium ſuffragijs, ipſe Benedictus, ex Sutrino Epiſcopo, Rom. Pontifex electus eſt.

Curop. Hoc eodem anno Ioannes Aug. Bizantij obijt veneno, vt traditur, ſublatus. poſt quem Baſilius, ac Conſtantinus Cæſares Imperij regimen ſuſcipiunt; quaquam Hic, Fratre ſuperſtite, Auguſti vix nomen retinuit. *Ioan. Imp. mors.*

Per idem tempus Edgaro Angliæ Rege vita functo, diſſidium inter Regni Proceres maximum exortum eſt; horũ alijs Eduardo Maiori natu, Etelredo alijs ſtudentibus. rè denique ad Epiſcopale Iudicium deuoluta, Eduardo Regnum defertur. quo tempore eodem in Regno, contentione inter Clericos quoque, ac Monachos exorta, Dumſtano Archiepiſcopo adnitente, Monachis cauſa adiudicata eſt.

Chri. Tum Vir ſanctiſſimus Romualdus
Ann. ſummo apud Rauennates loco natus,
976. D. Benedicti ſacrum inſtitutum pri-
977. dem ſectatus ſanctioris diſciplinæ
Sur. 19 ſtudio, Eremum petit, ſuoque exem-
Iul. plo Viros nobiliſſimos Petrum Vrſeo- *P. Vr-*
lum Venetiarum Ducem, ac Ioannem *ſeolus.*

S. Romualdus.

Ioan. Gradenigus. Gradenignum ad idem vitæ genus sectandum impulit.

Orta hoc tempore contentio est Chri. inter Ottonem Augustum Magni Filium, ac Lotharium Gall. Regem, ex 978. eaque bellum atrox. Ann.

Quo tempore Eduardus Angliæ Rex Nouercæ insidijs necatur, ac pro Martyre ab Anglis colitur, cultum Deo', miraculis vulgò editis, comprobante. Eo sublato, Regnum Etelredus Frater decennis puer, impia cum Matre moderandum suscipit, quæ tamen miraculis, quæ diximus, territa, facti pœnitens, insigni morum mutatione Priuigno parentauit. *Eduardus Rex Mart.* *Etelredus.* *Apud Bed. ad Vuestm. Sur. 18. Mart.*

Cæterum dum Rex Puer sequenti Chri. anno coronatur, Dunstanus Sanctissimus Archiepiscopus Regnum, fraterna cæde partum, haud quaquam in posteros propagandũ vaticinatus est. Ann. 979.

Subit annus sæculi LXXX. quo Otto Aug. in Italiam veniens Veronæ consedit. Chri. Ann. 980.

S. Nilus. Per idem tempus Nilus sanctissimus Eremi cultor, qui apud Calabriam agebat, futuram Prouinciæ cladem a Sarracenis, Dei monitu anteuertens, Cassinum contendit, exceptusque est non secus, ac si magnus Antonius ex Ægypto veniisset; aut rediuiuus adesset Benedictus. *Sigib. Chrõ. Leo Ost. l. 2. c. 17.*

Haraldus Dania. Quinquaginta iam, apud Daniam, annos Haraldus regnabat, qui Christo Re- *Adã. l. 2. c. 18.*

Regnum ſubiecerat, cum, ab impio Idolorum cultore Suen Filio, petitus bello, atque acie victus, vulnere exceptо, moritur, interque Martyres recenſetur. cæterum haud diu lætus parricidio Suen fuit, à Sclauis bis victus, captuſque, bis auro à ſuis redemptus, ab Herico demum Suecorum Rege, ſpoliatus Regno, annos ipſos quatuordecim apud Scotiam, aliaſque regiones exul vixit, non antea in Regnum reſtitutus, quam Chriſti Fidem Regno ipſe reſtituit. *Rex Mart. Suẽ fil. Heric. Suec. Rex.*

Chri. Ann. 981. Subinde Bulgari Samuelem Regem bello ſtrenuum nacti, Thraciam, ac deinde Macedoniam, Teſſaliam, ac Græciam vniuerſam impunè populati, hoſtilibus onuſti ſpolijs recedunt, inter quæ Sanctorũ quoque reliquias (nam Chriſti fidem colebant) Lariſſa in primis, Teſſaliæ Vrbe, auexere.

Chri. Ann. 982. 983. *Sigib. Oſtien. l. 2. c. 9. Ditm. lib. 3. Mar. Scot.* Interim Otto, qui paternum potius nomen, quam indolem referebat, magna à Græcis, quibus apud Calabriam bellum intulerat, accepta clade, in Hoſtium poteſtatem venit. fuga tamen elapſus Romæ receptus, mœrore animi abſumptus, moritur, Imperij anno X. cui Otto Filius huius nominis III. vel (ſi Ottonem Siluium Galbæ olim ſucceſſorem adnumeres) IV. ſuccedit. Ferunt morti proximum Regiam gazam quadripartitò, in Eccleſias, Pauperes, Milites, Aulicoſque, ac Ma- *Otto à Græcis capitur. Moritur Rome. Otto III.*

thilden ſororem diuidendam legaſſe.

Synod. Roma. Celebratur hoc eodem anno. Romæ Synodus à Benedicto, in qua, inter cætera, Giſeleri Magdeburgentis Antiſtitis cauſa diſcuſſa eſt, quod malis artibus eam Eccleſiam adminiſtrandā ab Ottone recepiſſe diceretur, tum, quod Merſeburgenſis Epiſcopus iam tum eſſet. *Adã. l. 2. c. 7 Ditm. lib. 3.*

Eodem fere tempore Vir eximius *s. Adelbertus* Adelbertus Pragenſis Epiſcopus indociles diſciplinę Boemos deſerens, Romam venit, Hieroſolymam profecturus. cæterum cum Caſſinum acceſſiſſet, indeque Beatum Nilum apud Vallem Lucis, vt vocatur, conueniſſet, eius ſuaſu Romam reuertitur, vbi haud diu moratus, Ioannis iuſſu, qui Benedicto ſucceſſit, ſuam demum Eccleſiam reperit poſt quinquennium.

Bened PP. obitus. Moritur autem Benedictus exacto Pontificatus anno IX. quod ſepulcralis docet inſcriptio, quæ apud Baſilicam S. Crucis vitioſis, ineptiſque verſibus marmori inſcripta adhuc legitur. aliam porrò memoratu dignam inſcriptionem hoc ipſo anno marmori inciſam habet Romæ Diaconia SS. Coſmæ, ac Damiani, *quam ab Authore hìc exſcriptam, dum hæc ipſa prodimus, Vrbanus Pontifex decentiori loco inſpiciendam collocabat, huiuſmodi cum inſcriptione.* Chri. Ann. 984.

Vetus monumẽtũ.

Vrbani VIII. opus.

VR-

Digitized by Google

VRBANVS VIII.
PONT. MAX.

Monumentum hoc, quo Priſcorum Patrum, erga Fidelium defunctorum animas, pietas declaratur, ad retinendam rei memoriam hìc voluit collocari. An. Sal. MDCXXXII. Pontif. X.

Sed & Templum ipſum, pene collapſum, magno ſumptu inſtaurabat, quod inſcriptio alia, è ragione, decet, quæ ſic habet.

VRBANVS VIII.
PONT. MAX.

Templum geminis Vrbis Conditoribus ſuperſtitiosè dicatum, à Fœlice III. SS. Coſmæ, & Damiano Fratribus piè conſecratum, vetuſtate labefactatum, deiectis lateralibus parietibus, totius ſuperioris Baſilicæ à ſe exædificatæ, excitatis, fornice mediæ, inter inferiorem, & hanc, extructo, nouo impoſito laqueari, area denique complanata, in ſplendi-

Tres sũt ibi Baſilicæ vna ſuper alia.

didiorem formam redegit. An. Sal. MDCXXXII. Pontif. X.

Ioan. XIV. PP. Ex vetusta autem, quam diximus, inscriptione constat Ioannem hoc nomine XIV. Benedicto statim subrogatum. hic Petrus antea vocatus est, fuitque Episcopus Ticinensis Ottonis verò Aug. Archicancellarius. cæterum Pontificatum summum vix adeptus, à Bonifacio, quem Byzantium aufugisse diximus, Romam reduce, captus, ac in Æliam Arcem, quæ S. Angeli est eadem, coniectus, fame inibi, quatuor post menses necatus est. tum extincti cadauer pro Arcis foribus ostentui Populo exponitur. mensibus exinde alijs quatuor elapsis, Bonifacius ipse repentina morte extinguitur, atque vnco nudus trahitur. quo sublato Ioannes alius hoc nomine XV. omnium suffragijs Rom. Pont. eligitur.

Capitur, ac fame necatur.

Ioan. XV.

Albericorum tyrannide dudum extincta, nouus Vrbem hoc tempore Tyrannus occupat Crescentius Nomentanus, qui, titulo Consulatus, Æliã sese apud Arcem communierat. huius potentiam metuens Ioannes, in Tusciam proficiscitur, hinc sollicitari ab eo Ottonẽ crebris Legationibus Romani Ciues cum animaduerterent, memores qnæ passi haud ita pridem ab Augusti Patre, atque Auo fuerant,

Cresce tius tyrãnus.

Chri. Ann. 985.

ob

ob illatas Pontificibus iniurias, honorifica eum legatione in Vrbem reuocant, ac tranquilla aliquandiu pace perfruuntur.

Chri. Ann. 986. Per idem tempus apud Hiſpaniam Ramirus, apud Galliam Lotharius, obeunt. huic Ludouicus Filius, illi Veremundus III. Ordonio natus ſuccedunt.

Curop. Cedrē. Quo tempore Græciæ pars maxima, ac Thraciæ, in primis vero Byzantium ipſum terræmotu vehementi concutiuntur. *Terræmotus.*

Chri. Ann. 987. At Lotharij Filio Ludouico, ab adepto ſtatim Regno, vita functo, Carolo Patruo licet ſuperſtite, Regnum ad Hugonem Comitem Pariſienſem cognomento Capetum Gallorum Procerum ſuffragijs defertur: hic ex Ottonis Magni Sorore natus, paternum genus ex eadem Caroli Magni ſtirpe duxiſſe fertur. *Hugo Capetus Gallo. Rex.*

Curop. Cedrē. Sub idem fere tempus Bardas cognomento Sclerus, qui & Phocas dictus eſt, Auguſti nomen apud Orientem arripuit. quæ hinc bella pluſquam ciuilia exorta ſint, noſſe Lector ſi cupiat, Scriptores Græcos habet, quos conſulat hæe fusè referentes. *Bard. Scler. Imp.*

Chri. Ann. 988. 989. Dunſtanus poſt hæc ſanctiſſimus Cantuarienſis Archiepiſcopus ad Deū migrat, vir planè apoſtolicus, cuius res geſtas Osbertus Monachus ſumma fide poſteris tradidit. *S. Dūſtani obitus.*

Ar-

Digitized by Google

At verò Adelbertus suæ haud ita pridem Ecclesiæ redditus, Pannoniam inde petijt, ac Geisam Gentis Principem ad Christi Fidem conuertit, natumq. ei Filium Stephanum inclytum
Steph. Vng. postea sanctimonia Regē baptizauit.

Rex. Carolus Lotharij Frater, vindicare sibi auitum Regnum dum satagit, atque ad militū stipendia Ecclesias spoliat, ab Hugone victus, captusque, spe omni eius recuperandi excidit. Chri. Ann. 990. 991.

Rhemensem hoc tempore Ecclesiam ipsius Hugonis beneficio obtinebat Arnulfus ipsius Lotharij Filius, siue, vt alij tradunt Frater, illegitimus. Is initæ cum Carolo Patruo (siue is Frater fuerit) conspirationis reus constituturus, Synodale declinans iudicium, ad Sedem Apostolicam prouocauit. extant hac de re Hugonis Regis, ac Episcoporum Rhemēsis Diœcesis ad Ioannem Pontificem literæ, ad quem suos ipse Legatos Arnulfus miserat. rem gestam haud integra fide Gerbertus tradit, qui Episcoporum suffragijs, Regisque imperio Arnulfo eidem suffectus, Ioannis postea sententia deiectus est, hæc tamen non vno anno gesta sunt. *Gerb. de Cōci. Rhē & ep. ad Vuild.*

Contigit hoc ipso tempore Osualdi Sanctissimi Vuingolnienſis, apud Angliam, Episcopi ad Deum transitus, cuius res gestæ, ab eius temporis Authore traditæ, adhuc leguntur. Chri. Ann. 992. *Sur 15 Octob.*

Post

Chri. Ann. 993. Poſt hæc Ioannes Pontifex Vdalri- cum Epiſcopum Auguſtanum in ſanctorum numerum retulit, quod ex eius Diplomate Auguſtæ hactenus aſſeruato conſtat. ab eodem Vuelſero in lucem vendicato. Relationum porrò huiuſmodi in sãctorum numerũ vſum frequentem hoc tempore in Eccleſia fuiſſe, ex Petri Damiani Epiſtola ad Henricum Rauennatem Epiſcopum edocemur. *s. Vdalrici Canonizatio.*

Ep. 16.

Glab. Hoc eodem anno, qui à Chriſto nato ſeptimus ante Milleſimum numeratur, flammarum vomitiones admirandas edidiſſe Veſuuiũ tradunt; tum, fato veluti quodam, Vrbes vbique plures incendijs obnoxias fuiſſe, Romanam in primis, apud quam, ipſum Vaticanum Templũ comburi ceptum, diuinitus ſeruatum eſt. *Veſuuij incendia.*

Chri. Ann. 994. Contentione, quam diximus, ex Hugonis Regis in Arnulfum odio exorta, non deiectus modo hic fuerat, ſed in carcerem quoque detruſus, appellatione licet ab ipſo interpoſita. hac de re Ioannes Rom. Pontifex, cum Regi grauiter ſuccenſuiſſet, Is, illum vt placatum redderet, obſequij plenas ad eum literas dedit, honorifica Legatione adiecta.

Chri. Ann. 995. Igitur Pontifex Leonem Abbatem Legat in Galliam, à quo ſemel, atque iterum coacta Synodo, re diſcuſſa, Arnulfus priſtinæ dignitati reſtituitur, *Dupl. Synod.*

maxi-

Digitized by Google

Hugonis laus. maxima cum Hugonis Regis laude, exemploque ad Principes singulari. constat enim Ioannem hoc tempore, sub Crescentij tyrannide, veluti captiuum Romæ fuisse, vt facilè contemni à tanto Rege potuerit, si Regni potius, quam pietatis rationem duxisset.

His à Leone in Gallia peractis, Ioannes ipse moritur; quo sublato successor ei datur Gregorius hoc nomine V. Germanus homo Ottonis Regis consanguineus. eodem tempore Crescentius, pro ea qua pollebat Romæ potentia, Philagatum Episcopum Placentinum, Gregorio expulso, pontificali in sede locat. hic, mutato nomine, Ioannes dici voluit. Chri. Ann. 996.

Gregorius V.

Io. Pseudopõtifex.

Otto Romæ. His permotus Otto, Romam cum exercitu venit, obsessumque diu Tyrannum, qui sese in Hadriani Molem receperat, seu vi, seu dolo (nam vtrũque traditur) in potestatem receptum, supplicio affecit. Ioannem quoque Pseudopontificem ignominia affectũ, Militum, ac Populi sæuitiæ tradidit. tum rebus ex animi sententia pacatis, Augustus à Gregorio appellatur. *Galb. l. 1. c. 4 Ost. l. 2 c. 18. P. Dã.*

Crescẽtiũ necat.

Coronatur.

Gregorius porrò Germaniam, vnde ortum duxerat, prærogatiua insigni ornaturus, ius eligendi Romanum Regem, qui post Diadema à Romano Pont. collatum, Imperator, atque Augustus diceretur, penes Germanos tantum Principes vt deinceps esset, de-

Imperij Electores.

Digitized by Google

Illyr. de trã. ſl. Imp.

decreto ſanxit. rem probè teſtatam, quod Nouatorum quidam, inſito in Rom. Eccleſiam odio, impudenter inficiari ſint auſi, Robertus Card. Bellarminus, Commentario hac de re edito, ità in apertam lucem protulit, vt nullus dubitandi locus iam ſuperſit. Ottonem ſanè id expetijſſe, ac, dum Romæ fuit, apud Pontificem egiſſe par eſt credere, verũ non ſuo. ſed firmiori, hoc eſt Pontifico, Decreto, rem ſancitam voluiſſe. Cæterum quemadmodum exploratum eſt, eam facultatem Germanis Principibus à Gregorio tũ collatam, ita non ſatis compertũ, quo demum tempore, quoque Authore ad Septemuiros, qui nunc Imperij Electores vocantur, redacta primum ſit. conſtat enim poſt hæc tempora per annos amplius CC. quotquot Romani Reges electi ſunt, eos non ſeptem tantum ſed omnium fere Germanorum Principum ſuffragia tuliſſe.

Bellarminus.

Septẽuiri Electores

Chri. Ann. 997. *Sur.* 23. *April. P. Dã. in Romual.* c. 88. *Su.* 20. *Aug.*

Germaniam repetens Otto, Adalbertum Pragenſem Epiſcopum ſecũ duxerat; Is haud ita multo poſt Martyrij palmam adeptus eſt, quem ſequutus Bonifacius ipſius Auguſti conſanguineus, ex B. Romualdi diſciplina Monachus haud abſimili victoriæ genere eſt potius. Quo tempore Geiſa Parente vita functo, Stephanus, Sanctimonia poſtmodum clarus, Vngarorum Principatum adipiſcitur.

S. Adalbertus M. *S. Bonifacius M.* *S. Steph. Vng. Rex*

Hu-

Digitized by Google

Rob. Gall. Rex. Hugone quoque è viuis sublato, Robertus Filius, qui cum eo regnauerat, Galliæ Regnum administrare solus incipit. Is Commatrem eandemque affinitate sibi iunctam fœminam Vxorem duxerat, non conniuentibus modo Regni Episcopis, sed etiã comprobantibus, qua de re tum ipso, tum illis à Gregorio increpitis, atque intentati Anathematis metu perterritis, illicitum, atque adeo infaustum cónubiũ (nam monstrum Mulier pepererat Anserem, quam hominem potius referens) dissolutum est. Chri. Ann. 998.

Eius Vxor mõstrũ parit.

Veremundus interim Hisp. Rex, dum, Regni parte maxima amissa, Sarracenorũ iugum subiturus videretur, illustri de Almansore, victoria potitus, præter spem omnem, Regnum stabiliuit; atque Alfonso Filio eius nominis V. haud diu ipse superstes, reliquit.

Alfonsus V.

Otto Romã tendit. Hoc tempore Otto Romam properans prope Mutinam cõsederat. res tum accidit memorabilis, quam præ alijs Gothefridus Viterbiẽsis carmine descripsit. Maria Augusta Mutinensem Comitem in sui amorem pellicere nequicquam conata, amore, vt accidit, in odium verso, Insontem, apud Virum, intentati sibi stupri insimulauit, ac supplicio affici curauit. Comitis tum Vxor Augustũ ius dicentem adit, candentique lamina, innoxiè, manibus tractata, fidem facit Virum suum in-

Crãt. l. 4. c. 26. Sigon. l. 7.

Mirũ de eius Vxore.

inſontem morte mulctatum; tum Auguſtam ipſam ad libidinis, & calumniæ pœnam vocat. re detecta, Otto Coniugem igni tradit. Romam inde cum veniſſet, factioſorum ibidem conſpiratione Ciuium, maximum vitæ periculum adijt, quod in ipſos vertit.

Chri. Ann. 999. Antequam Italia excederet, ſequuta Gregorij morte, Romanis omnibus infenſus, Gerbertum, quem Rhemenſi deiectum ſede diximus, quique Rauennatem poſtea Eccleſiam obtinuerat. vacuam ſubire ſedem iuſſit. Is, mutato nomine Sylueſter dici voluit. quod autem reconditarum rerũ ſcientia mathematicis in primis diſciplinis inſtructus eſſet, Magus ab imperita multitudine eſt creditus, ex quo horrenda de eius interitu manauit fabula. porrò cum iam annum in Italia moratus Auguſtus fuiſſet, in Germaniam reuertitur, indeque in Poloniam non aliã profecto ob cauſam, niſi vt ſacras inde reliquias Chriſti martyris Adelberti aueheret, quas ſequenti anno, qui à Chriſto nato fuit milleſimus, Romam repetens, pius Imperator, ſecum detulit; extructaq. Tiberina in Inſula, ad Eſculapij olim Templum, Baſilica, alias quoque in eam venerandas reliquias, Apoſtoli in primis Bartolomei, ac Paulini Nolani Epiſcopi, Beneuento tranſlatas, intulit.

Greg. obitus.

Sylueſter II.

Magus reputatur.

Chri. Ann. 1000. *Otto iterum Romæ.*

Exindè Auguſtus indictam à Romual-

mualdo peregrinationem ad D. Mi- *Sur.*
chaelis Templum ad Garganum Mon- 20. *Au-*
tem pedes instituit. *gust.*

Steph. Vng. Rex.

Quartus à Patris obitu annus agebatur, cum Stephanus Vngarorum Princeps, Legatione ad Rom. Pontificem instituta, Regium ab eo nomen expetijt, regioque cum nomine Coronam quoque Regiam impetrauit.

Regnũ Rõ. Eccl. donat.

tum Regnum ipsum B. Petro, ac Romanæ Ecclesiæ, religiosa munificentia, donauit, precario ipse in posterum, fœliciter haud secius, regnaturus. *Greg. 7. ep. 13. 63 & 70. l. 2. & ep. 25. l. 3.*

Libri X. finis.

AN-

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Perusino.

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER XI.

Respondẽs Vndecimo Authoris Tomo

Chri. Ann. 1001. ANno à partu Virginis millesimo iã exacto, nouum sæculum redordimur, cuius initiũ, non veterum modo, sed recentiorum quoque, qui tum supererãt, complures Antichristi aduentu, atque adeò Mundi interitu funestum futurum, inani vaticinio, euulgauerant. *Inanè vaticinium.*

P. Dã. in Rõ. c. 34. Hoc eodem anno, ac sęculo ineunte Otto Aug. Romam profecturus,

Ra-

Rauennam peruenerat; hìc, Romualdo ſuadente, parum abfuit, quin, abdicato Imperio, Monaſtichum vitæ genus ſuſceperit id tamen præſtiturũ ſe, poſt Romanos Ciues perdomitos, cum polliceretur; *ſi Romam*, inquit Vir ſanctus, *contenderis*, *Rauennam Romã ſcito te haudquaquam reuiſurum.* Ro- *venit.* mam itaque profectus, infidos eos maximè expertus, quos fidiſſimos, ex Romanis Ciuibus exiſtimaſſet, eorum inſidias vix euaſit. ad hæc Creſcentij olim Coniugis amore captus, Vxorẽ illam, an Pellicem ſibi ſociauerit, haud ſatis conſtat. vtcumque, illius eum illecebris, atque inſidijs, veluti Sampſonem alterum interijſſe, plerique omnes tradunt. quippe Vrbe recedentem, vt exortos in Germania motus compe- *Vene-* ſceret, fruſtrata ſpe Mulier, veneno *no ex-* ſuſtulit chirothecis indito, quas pro *tinguitur.* amatorio illi munere obtulit; quod ſub ſequentis anni initium accidiſſe ferunt.

Sur. 19. *lũ.*

Chri. Ann. 1002.

Hẽric. Rex e. ligitur Steph. Vng. Rex. Eo ſublato Henricus Bauariæ Dux, Germanorum Procerũ ſuffragijs, Rex eligitur, cuius Filia Giſela Stephano Vngariæ Regi nuptui tradita prudentia, ac ſanctimonia, Viro ſanctiſſimo, magno, ad res gerendas, adiumento fuit. porrò hoc eodem anno Stephanus à Giula Auunculo, qui apud Daciam, quæ Tranſiluania iam dicebatur, imperitabat, laceſſitus, Prouinciam ei ade-

Vit. S. Steph. c. 9.

Digitized by Google

ademit, ac Chriſtianam reddidit. Bulgaros quoque, Vngariam inuadentes, repulit.

Oſt. l. 2 c. 38. Quo tempore Northmanni XL. non amplius numero, Hieroſolymis, quò pietatis cauſa profecti fuerant, reuertentes, excenſione ad Salernum facta, Vrbem à Sarracenis obſeſſam cum vidiſſent, Hoſtium caſtra irrumpentes, Guaimarij Salerni Principem adeunt, petitiſque ex eo equis, atque armis, Sarracenos in fugam vertunt, obſidione Vrbem eximunt. horum virtutem admiratus Princeps, eos nequicquam, Salerni vti ſubſiſterent, hortatus, donis maximis abeuntes proſequutus eſt. Legatis inſuper ad eorũ populares miſſis, eos ad Coloniam illuc deducendã inuitauit; quæ Siculi, Appulique poſteà Regni eius nationis florentiſſimi veluti ſemina fuere.

Normãnorum in Italiã additus.

uentus

Chri. Ann. 1003. Silueſter interim Rom. Pont. qui ab Ottone Vrbe abductus, poſt illius obitum eam repetierat, haud diu poſt reditum ſuperſtes, moritur. Extat apud Lateranum inſcriptio ſepulcralis eius tumulo indita, ex qua conficta à Bennone primum de horrendo eius interitu fabula abundè refellitur. Extant pariter eius lucubrationes nonnullæ, cũ multò tamen plures interciderint.

Syluestri PP obitus.

Eo ſublato Tuſculanorum Comitum factione Romæ cæteris præpollente, Ioannes Pontificatum adipiſci-

Ioãnes XVIII

R tur

tur hoc nomine (illegitimos quoque si adnumeres)XVIII. cui,post menses
Ioän. XIX. ferè quinque, decimus nonus subrogatur.

Exinde apud Galliam Abbo Floriacensis Monasterij Abbas Vir eximius Martyrio coronatur. Chrī. Ann. 1004. *Glab. l.3.c.3*

Roberti Regis demissio. Synodis hoc tempore apud Galliã frequenter habitis, Roberti Regis pietas magnopere eluxit, quippè non his modo interesse, sed humillimum Episcopis obsequiũ prestare, summæ sibi gloriæ duxit. sanè cum aliquandò Lingonienſem Episcopum altiori subsellio insidentem, obesi præ mole corporis, suspensis à terra pedibus adspexisset, suppedaneum ei afferre non erubuit. *Sigeb. Chrõ. Helgald. in Vit. Rob.*

Arduigus Tyrãnus. Sub hæc tempora Arduigus Regiũ in Italia nomen, cum Ticino Vrbe Regia, inuaserat. hunc bello petit Henricus;eoque victo Rex ipse Ticini coronatur. verum eodem die, contentione inter Ciues, ac Milites exorta, incendio Vrbs vastata iterum est. Chri. Ann. 1005. *Ditm. l.6.*

Duplex Synod. Henrico postmodum in Germaniam reuerso, Tremonienſis Synodus celebratur, cuius excidisse Acta iure est dolendum.

Hẽrici demissio. Post hæc Francfordiæ quoque Synodus cogitur, cui cum pariter Rex pius interesset, Robertũ veluti æmulatus, Episcopos in ea alloquuturus, humi procumbens,assurgere non prius Chri. Ann. 1006. *Ditm. ibid.*

vo-

voluit, quam, qui Synodo præerat Moguntinus Archiepiſcopus, ſuis eũ manibus attolleret. actum ea in Synodo eſt de Bambergenſi Eccleſia in Epiſcopatum erigenda; quod cum in Herbipolenſis detrimentum cedere videretur, ægrè tandem, humillimis ad Patres precibus, Rex religioſiſſimus impetrauit, opulento nouæ Sponſæ patrimonio, dotis nomine, attributo. per idem tempus fame, ac peſtilentia terræ Orbis fere vniuerſus laborabat. *Bãbergæ Ecclesia.*

Tum Henricus Rex diuino oſtento, ad pietatis opera licet propenſiſſimus, mirum in modum incitatus eſt. viſus eſt ſibi per ſomnium S. Volfgangi ſepulchrum, orationis cauſa, adire, ab eoque caput inde attollente, admoneri, vt characteres in muro propè tumulum legeret, reſpexit ille, atque hæc ibi inſcripta vidit; POST SEX. quæ cum futurum illi Imperium poſt ſex annos, vt res docuit, prænunciarent, ipſe expergefactus, mortem ſibi poſt ſex dies prædicere ſuſpicatus eſt. itaque multa pauperibus elargitus, anxius rei exitum præſtolatur. porrò ſex diebus elapſis, ad ſex menſes rei euentum delatum credidit, tum his quoque exactis. ad ſex annos, quibus demum euolutis, Romæ Auguſtus appellatus, vaticinium intellexit.

Chri. Ann. 1007. *in vit. S. Volf. Sur. 31 Oct.* *Diuinũ oſtẽtum.* *Oſtẽti euentus.*

Chri. Ann. 1008. Hoc tempore inſignes ſanctitate Viri Bruno, ac Bonifacius Pruſſorum ille, *Bruno, ac Bo-*

nifac. ille, Hic, Russorum Apostolus, Marty- *Ditm.*
mart. rij palmam consequuntur, quorũ æmu- *l.6.c.7*
Rumu latus laudem Romualdus, Romano *P. Da.*
aldi cõ Pont. annuente, cum Monachis ex suo *in Ro.*
filiũ. ipsius contubernio quatuor, ac viginti *c.29.*
iter in Vngariam capessit. cæterum
eius vix Prouinciæ fines attigerat, cũ,
aduersa correptus valetudine, subsi-
stere primò, tum repetere Italiã coa-
ctus, socios secum septem, optione
omnibus data, reduxit, reliquos ad de-
stinatum munus obeundum, bene illis
precatus, dimisit.

At Ioannes Rom. Pontif. sublato Chri.
orientalis Ecclesiæ schismate, eaque Ann.
Romanæ, non sinè labore maximo, 1009.
Io. PP. conciliata, diem claudit extremum,
obitus. Successorẽ nactus Sergium huius no-
Serg. minis IV. Petrum antea vocatũ, quod
IV. ex eius epitaphio in Lateranensi Basi-
Nomẽ lica, compertum habemus. id ob re-
mutat uerentiam Principis Apostolorum, nec
ab eo primum factum constat; cum
autem à Ditmaro, huius tẽporis Scri- *lib. 6.*
ptore, Sergius Bucca porci vocatus
dicatur (quod non tam nomen, quam
agnomen fuisse par est credere) inho-
nesti huius nominis veluti pudore,
quodam illud eum mutasse, vulgo est
Iudæo- creditum. Per idem tempus Iudæi, qui *Glab.*
rũ mo. Aurelianensem incolebant Vrbem, li- *l.3.c.7*
limen. teris ad Babilonis Principem datis, qui *Curop.*
Palestinam quoque obtinebat. autho- *& Ce-*
res ei fuere, vt sacrosanctum Hieroso- *dr.*
lymis

lymis, Templum euerteret, quaſi non alia ratione Chriſtianorum arma_, aut occultas conſpirationes auerſurus. fraude apud Galliam primò, tum apud reliquas Chriſtiani Orbis Prouincias cognita, Iudæi vbique trucidati, aut extorres acti, perfidiæ pœnas abundè tum quidem dedere: Templum eodē, quo euerſum eſt, anno, eiuſdem Principis Matre, Chriſtiana fœmina, ſumptus præbente, pari magnificentia iterum excitatum eſt, maiorique in dies frequentia à Chriſtianis cultum.

Tẽplũ ad Chriſti ſepulcrũ Euerſũ ſtatim excitatur.

Chri. Ann. 1010. *Ditm. l. 7.*

Sergio alterum in Pontificatu annum agente, Romæ quodam in Templo (quod nam illud fuerit non traditur) per diem totum oleum è ſolo ſcaturijt, ex quo Ioannes Creſcentij Filius vaſculum ad Henricum Regem deferendum dedit.

Oleũ è Tẽpli ſolo manat

Marian. l. 8

Hoc tempore Sarracenorum in Hiſpania Regnum in Toparchias veluti quaſdam diſtributum, pluribus ſub Regulis, ijsque diſſidentibus fuiſſe traditur: porrò Epiſcopi, qui eorum ſub ditione erant, vſu iam recepto, armati in aciem prodibant. itaque hoc anno qui, pro Zeluma aduerſus Almahadiũ dimicabant Auſæ, Gerumdæ, ac Barcinonis Epiſcopi ipſo in prælio (Deo rem nefariam improbante) cecidērunt.

Epiſcopi bellatores

Chri. Ann. 1011.

Subindè coacti Bambergæ Epiſcopi amplius XXX. rogatu Henrici Regis

gis, ad Basilicam recens extructã consecrandam, Sinodo, ea occasione, habita, controuersias complures diremere. de his meminit Ditmarus ex eorum numero Episcopus Merseburgensis, qui & illud addit memorandũ; sacrilegum militem, extructa, ex rebus Ecclesiæ ablatis, domo, in ea mures infestos adeò expertum fuisse, vt denique ad mortem vsquè corrosus ab eis fuerit, *Ditm. l. 6.* *Mirũ de sacrilego*

Interim Dani, quod antea sæpius factitauerant, Angliam inuadentes. Cantuariam obsidione cinctam, dolo intra mensem capiunt, ac miserè diripiunt, Elfego Archiepiscopo custodiæ tradito. cæterum vulgari correpti morbo ex torminibus, ac dissenteria, ex ipso captiuo apud se Antistite modelam morbo petere coguntur, à quo, carcere educto, pane, ex benedictione, vim miram adepto, vt non humana id arte factum constaret, sanitati restituti dicuntur. *Elfegus.* *Sur. 19 Mart.* *Eius miraculum*

Per idem tempus Meles Apuliæ Regulus, qui sub Græcorum erat Imperio, ab eis rebellans, Northmannos auxilio vocat, qua illi occasione ea potiti Prouincia paulatim sunt. *North mãni Apuliã obtinent.*

At Sergius, Pontificatus anno tertio Chri. non dum exacto, moritur, cui sublegitur Benedictus huius nominis VIII. non sine schismate per Gregorium quemdam, factiosorum Ciuium po- *Sergij PP. obitus.* *Ann. 1012.* *Bened VIII.* *Ditm. l. 6. in fin.* ten-

Digitized by Google

tentia fultum, conflato; ab eo Vrbe pulsus Benedictus, ad Henricum Re-
Chri. Ann. 1013. gem proficiscitur; à quo sequenti demum anno, comparato interim exercitu, Romam reducitur, ac in Sedem restituitur. sunt qui tradant præmissum ab Henrico Benedictum, haud dubiè copiarum parte instructum, vt à Gregorio, eiusque Assecliis vis nulla, aut insidiæ timeri possent.

Ditm. ibid.

Galb. l. 1. in fin.

Chri. Ann. 1014. Nouo subeunte anno, qui sæculi est XIV. Henricus Rex cum Cunegunda Coniuge miræ sanctitatis Fœmina, Augusti nomine Romæ à Benedicto decoratur. nec diu postea ibidē moratus Germaniam repetit, cum anteà suo, & ipse, diplomate collata in Rom. Ecclesiam à pijs Principibus priuilegia, ac donationes ratas habuisset. Diplomatis authographum Ælia in Arce adhuc seruatur, *cuius exemplum, cum alijs quoque collatū exemplaribus, apud Authorem hìc habes.*

Hēricus Romæ.

Augustus appellatur.

Donationem Rom. Eccl. confirmat.

Chri. Ann. 1015. Verum enim verò qui in Rom. Ecclesiam liberalis fuit, alias quoque suæ expertes munificentiæ esse noluit, qua de re mirum fuit ipsius, cum Augusta
lib. 7. Coniuge pietatis certamē. tradit hæc præter alios Ditmarus huius temporis Author à quo illud scitu dignum additur, de Herneſto Luitprandi Ducis Filio Principe in primis religioso. hic in venatione casu à quodam sagitta confossus, lethali ex vulnere morti

Herneſti pietas.

proximus, vt is, à quo vulneratus fuisset, pœnæ omnis expers esset, etiam atque etiam mandauit; tum quod Presbyteri, cui noxas sacra confessione aperiret, copiam inibi non haberet, omnibus, qui adstabant, aperire eas non erubuit. huiusmodi sanè erubescentiam gratum Deo sacrificium esse, exemplis compluribus edocemur, cæterum id temere ne fieret, S. Leo Pontifex decreto sanxit.

Peccata omnibus pandit

De occulta confessione decretum.

Sarraceni interim, veteri ex vsu, Tyrrenum litus relegentes, Romanũ subindè agrum populationibus infestum habebant, ad vsque Vrbis mœnia excurrentes. igitur Benedictus, delectu habito, conscriptoque exercitu non contemnendo, in Barbaros illum predones immittit, à quo, vix paucis fuga elapsis, internecione hostes sunt cæsi. Chri. Ann. 1016. *Ditm. ibid.*

Dani vicissim apud Angliam eò potentiæ venerant, vt, vita functo Etelredo, fessi bello Populi, Regem sibi Cauutum Danorum Principem exposcerent consilio sanè haud pœnitẽdo; quippè Rex moribus nequaquam barbaris, Christianæ in primis Fidei studiosissimus Regni statũ sacrum æquè, ac profanum restituit.

Canutus Angl Rex.

Detecti hoc tẽpore apud Galliam, atque Hispaniam Manichæi audacter crimen falsi, supplicio sese omni superiores futuros stultè existimantes, Chri. Ann. 1017.

Manichæi.

igni

igni traditi, ſtultitiæ, ac pertinaciæ pœnas dedere.

Chri. Ann. 1018. Sequitur annus huius ſæculi duodeuigeſimus, quo Ditmarus Epiſcopus Merſeburgenſis Vir ſanctiſſimus hiſtoriæ ſimul, vitæque finem impoſuit ætatæ adhuc florenti, quo factum, vt nec cultum opus, nec ad multos deductũ annos riliquerit, longius illud haud dubiè, ſi plures vitæ anni ſuppetijſſent, productурus. vtcumque magnæ ipſi laudi, atque Eccleſiæ bono ceſſit, quod præclaris argumentis, exemplíſque catholicam Fidem egregiè teſtatam reliquerit aduerſus gentiles ſuos apoſtatas Nouatores, qui, noſtro hoc ſæculo, emerſere. *Ditmarus Hiſtoricus.*

Oſtien. l. 2. c. 13. & 38. Hic idem annus eſt, quo Northmanni Apuliam, vt diximus, inſidentes, Romani Pontificis hortatu, bello aduerſus Græcos ſuſcepto, præclaras de his victorias retu'ere. *Northmănorũ victoria.*

Chri. Ann. 1019. Poſt hæc idem Pontifex, Henrico Aug. vt morem gereret Bambergenſem Epiſcopatũ confirmaturus, Germaniam petit. Nec leuis ſanè cauſa fuit; quippè Rex pius non eam modo Eccleſiam, ſed Vrbem ipſam Romanæ Eccleſiæ dono dedit annuo pro ea cenſu conſtituto; quam vt recipe ret, Henricus Iunior Leoni IX. Beneuentum Campaniæ Vrbem attribuit, vt ſuo loco referemus. Exindè Italiam repetens, author Auguſto fuit, vt, validis *Hẽrici pietas. Bambergã Rom. Eccl. donat. Bamberga ad an. 1053. Beneuento mutatur.*

lidis cum copijs in eam ipse descenderet ad Græcos indè propulsandos.

Hẽricus Italiã petit.

Igitur delatus in Italiam ingenti cũ exercitu Henricus, Pandulfum Capuanum Principẽ, qui studere Græcis, præ cęteris videbatur, in deditionem accipit, Vrbesque indè plures expugnat. tum Cassinense Cœnobium Pontifice sibi adiuncto, inuisit, vbi, cum dolore calculi cruciaretur, D. Benedicti ope implorata, diuinitus sanatus ab eo est. Chri. Ann. 1021. 1022. *Ostien. l. 2. c. 40.*

Diuinitus sanatur.

Seditio ob Decimas.

Contigit hoc eodem tempore Polonorum Eccleſiã conſpiratione Nobilium Decimas soluere abnuentium, mirum in modum perturbari, in quos religiosi Principis seueritas capitali etiam supplicio animaduertit.

Guido Musicus.

Postremis hisce Benedicti Papæ tẽporibus Guido Monachus Aretinus eximius musicæ artis Magister, eiusdem Pontificis accitu, Romam venit, compẽdio illam Romanis Adolescentibus traditurus, cuius rei nouus, ac mirus artifex fuisse dicitur.

At Benedictus, pij Cæsaris æmulatione, opulentis Cassinensi Cœnobio collatis donis, sacrosanctas quoque reliquias ex Lateranensi Basilica magno numero adiecit. Chri. Ann. 1023. *Ostien. l. 3. c. 28.*

Hẽrici & Roberti

Augustus porrò pacatam relinquens Italiam, dum natale solũ repetit, cum Roberto Gall. Rege in colloquiũ venit. certatum ab eis est, non officijs *Glab. l. 3. c. 2*

modo,

modo, atque muneribus, ſed, raro ad posteros exemplo, chriſtiana quoque pietate, atque animi moderatione ſingulari.

collo-quiū.

Sur. in vit. S. Got-hard. Chri. Ann. 1024. Oſtien. l. 2. c. 27. & 58. Glab. l. 4. c. 1

Eodem anno generale totius Germaniæ Antiſtitum Concilium Moguntiæ celebratur.

Synod. Mogūtina.

Nec ita multo poſt Benedictus Papa moritur, cum annos ſediſſet XII. ſucceſſorem Ioannem germanum Fratrem ſortitus, qui, laicus cum eſſet, ex Tuſculanorum Comitum ſtirpe, potentia apud Romanos maxima pollens, malis artibus Pontificatum adeptus eſt, quem tamen eum ſponte depoſuiſſe quidam tradunt, ac tum demum ritè electum. Moritur eodem anno Henricus Imp. cuius, vt innumeræ, atque eximiæ ſunt laudes, ita nulla admirabilior illa, qua Cunegundem Coniugem Parentibus intactam, vti acceperat, moriens reddidit, per petuam cum ea caſtitatem pactus. itaque ambo poſtmodum in ſanctorum numerum relati ſunt; vt famam, ac cultum propagarent, qui propagare genus neglexiſſent. ferunt Sanctiſſimā Auguſtam nefariæ, cum Milite, conſuetudinis apud Virum aliquando inſimulatam, ad ſuſpicionem abolendā (ſecuritatem pariente innocentia) ignitos vomeres innoxiè tractaſſe.

Bened PP. obitus. Ioan. XX. Hēric. Imp. mors. Cunegūdes eius Vxor. In sāctorū num. referū tur. Augustā fa-cinus.

Henrico igitur ſublato, Germaniæ Regnum ad Conradum Vuormatiæ

Cōra-dus II.

Germ. Rex. Ducem, ex ipsius destinatione, Germanorum Procerum suffragijs defertur; ea tamen conditione, vt illicito sese connubio explicaret.

Anniuersaria Henrici obitus die, Chri. Ann. 1025.

Cunegunda monialis fit. Cunegunda Cõiux eademque Virgo integerrima, depositis Imperij ornamentis, monasticum suscepit indumentum, ac per annos deinceps XV. in extructo à se Sanctimonialium Virginum cœnobio vitam planè innocuam egit.

Conrado interim. Germaniæ rebus intento, Aquitaniæ Dux Vuillelmus, peregrinatione Romam, in speciem, *Vuillelm. Aquit. Dux.* institutа, Italicorum animos pollicitationibus adortus, Filio, quem secum ducebat, Italiæ Regnum, atque adeò Augusti nomen parare se haud ægrè posse existimauit. cæterum maioris id esse molis opus, quam putasset, animaduertens, huiusmodi deiectus spe, consilio abiecto, in Patriã remigrat; quò post quam reuersus est, *S. Io. Bapt. caput inuẽtũ* inuentum eius in ditione Diui Prçcurcursoris caput fuisse dicitur, magnaque inibi Populi frequentia cultum. *Curop.*

Basilij Imp. obitus. Cõstãtinus XImp. Obijt hoc eodem anno Basilius Imperator, cũ annos imperasset L. cuius morte Imperium Constantinus Frater capessit, libidine, atque auaritia infamis. Quo pariter anno vitæ exitum sortitus est belli, ac pacis artibus Poloniæ Rex clarissimus Boleslaus.

Ger-

Digitized by Google

Chri. Ann. 1026. *Glab. l. 4. Fri-ſing. l. 6. c. 29* Chri. Ann. 1027.

Germaniæ motibus vtcumq. compoſitis, Conradus val[illegible] cum copijs in Italiam deſcendit, [illegible]o ſibi viam aperiens, exactoq. demum anno Inſubris, alijsq. aduerſantibus ſibi populis ſubigendis, Romam contendit, ipſoque die Paſchatis ſolemni ritu à Ioanne Pontifice coronatus, Auguſtus appellatur; Angliæ, ac Burgundiæ Regibus pompam cohoneſtantibus. octo exinde elapſis vix diebus, quod maiores ſubindè inter Germanos milites, ac Romanos Ciues contentiones gliſcerent, Patriam repetit.

Cõradus in Italiã. Augu-ſtus ap-pella-tur.

Quo tempore mortalis vitæ finem inuenit eximius Monaſtici Ordinis inſtaurator Romualdus, cuius res geſtas Petrus Damianus poſteris tradidit. cõſtat autem ipſum indè ad quinquennium in Sãctorum numerum relatum. id porrò non alio tum ritu peragi conſueuiſſe traditur, quam per Altaris erectionem, ac Chriſtiani Sacrificij oblationem ſuper Sancti Viri corpus, Romano Pontifice permittente.

S. Romualdi obitus. Inter ſanctos refer-tur. Quo ri-tu.

Alfonſus quoque huius nominis V. Rex Legionenſis Vir bello, ac pace clarus, dum prælium cum Sarracenis init, ſagitta vulneratus, apud Viſæum Luſitaniæ oppidum occumbit; quod ex ſepulcrali eius monumento edocemur.

Alfon-ſi Hiſp. Reg. obitus.

Sub idem tempus (incertus tamen eſt annus) Garzias Vaſconum Rex Romam

Gar-zia pœ-nitẽtia

Digitized by Google

mam profectus est expiandi sceleris causa, quod innoxiam Matrem adulterij apud Patrem insimulasset.

Domesticum in Gallia bellum.

Roberto apud Galliam Rege adhuc superstite, Vgo Filius natu maximus dudum à Patre Rex creatus decesserat, contentione itaque inter duos reliquos, Henricum, ac Robertum, de Regno, orta; Patre illi, huic Constantia Matre suffragantibus, domesticum indè bellum exortum est: eam ob rem non Populi modò, ac Regni Procerum, sed Episcoporum quoque studia diuisa sunt, magno, non politici tantum, sed Ecclesiastici quoque rerum status detrimento. Chri. Ann. 1028. *Glab. l. 3. c. 9*

Olaui duo Reges.

Duo hoc tempore Christianæ Religionis, ac pietatis eximij cultores, ijdemq. cognomines Olaui, apud Noruegiam alter, alter verò apud Suediam regnabant, quorum Ille, quod Præstigiatores insectaretur, horum conspiratione interemptus, sacris Martyribus adscriptus est. *Adam l. 2. c. 40.*

Cõstãtini X. obitus.

Moritur interim Constantinus, qui iam tertium, à Fratris obitu, annum imperabat. huic Romanus cognomento Argyropilus succedit, qui, vt Constantini Filiam Zoen matrimonio sibi iungeret, Vxorem repudiauit. *Curop.*

Romanus Argyropilus.

Sæculi anno vndetrigesimo Robertus Rex, indicto Episcoporum Cœtu, constructum à se Templum Aurelianis in honorem S. Aniani eiusdem olim Chri. Ann. 1029.

Synod. dupl.

Vr-

Vrbis Episcopi, solemni ritu consecrari expetijt.

Porrò, elapso non dum anno, Synodus cogitur Lemouicensis, leui, vt videri potest, ex causa, sed, quod contentio ea de re orta esset non vulgaris, non nisi per Synodum dirimi posse sapientissimi Patres existimarunt. quæsitum itaq. est, Vir Apostolicus Martialis, qui primus Christi fidem inuexit in Galliam, inter Apostolos ne, an inter Confessores esset recensendus. sed neque dirempta ea in Synodo lis est. nec, rursum coacti Patres, nisi ex Roman. Pontificis sententia quicquam decernere ausi sunt. *s. Martialis.*

Chri. Ann. 1030. *in vit. c. 16. Sur. 20 Augusti. Vrsper Chr.*

Conradus interim nulla re magis, quam regnandi latius cupidine incitatus, Sanctissimo Vngarię Regi Stephano bellum infert; huius tamen nō tam armis, quam pijs ad Deum precibus Augusti conatus inanes fuere. Germanorum exercitus Vngariam peruaserat, cum, nulla re gesta, Conradi nuncio, ac literis moniti illius Duces, pedem in Germaniam referunt; quo Is cognito, qui nec nuncium, nec literas misisset, suorum defectionem, aut hostium fraudem suspicatus, denique intellexit diuinam opem pio Regi prestò fuisse. *Cōrādi in Vngaros bellum. Miraculo bellū cessat.*

Cæterum Stephanus, qui sui se pro Populi noxis deuouerat, ità publicam Regni cladem euasit, vt domesti-

cam

S. Emericus. cam subiret, Emerici Filij amissione. Hic ita ab incunabulis morum sanctitate claruit, vt, vita functus, Sanctorum numero adscribi meruerit. *Marty rol. 4. Nou. Cic. de leg.*

Erectum hoc anno est Monasterium Sorano in Agro eo ipso in loco, vbi Fibrenus Fluuius in Lirim influit M. Tullij olim cunabulis claro. Id Petri Raynerij impẽsa, qui Regioni cũ Imperio præerat, factum constat, promotore autem Dominico magni nominis Cœnobiarcha, qui, Fulginei apud Vmbriam natus, aliorum cõplurium Cœnobiorum Institutor fuisse dicitur. ea verò fuit illius Fama Sanctitatis, vt, cum sequenti anno Octogenarius decessisset, ab eius statim obitu Cœnobium ipsum, ac Templum Deiparæ inscriptum, à S. Dominico nomen acceperit. *S. Dominicus Abbas.* *Leo Ost l. 2. c. 67. Ludo. Iacobill. in vit.*

Conspiratione interim Vxoris, ac Filiorum in Robertum Regem, ciuile apud Galliam bellum recruduit. Chri. Ann. 1031.

Porrò apud Orientem Zoe Augusta, Theodoram sororem regnandi auidàm Monasticum indumentum suscipere inuitam cogit. 1032.

Io. PP. obitus. Ioanne post decennij ferè Pontificatum vita functo, Albericus Frater Tusculanus Comes pro ea, qua polle-bat Romæ potentia, impuberem adhuc Filium in Petri Sede per vim locat, ac Benedictum appellat. Chri. Ann. 1033. *Glab. l. 4 c. 8 P. Da.* *Bened IX.*

Obijt hoc eodem tempore Galliæ Rex

Rex Robertus, cuius res præclarè ge- *Rober.*
ſtas E'galdus Monachus Floriacenſis *obitus.*
poſteris tradidit. quo extincto Henri- *Hëric.*
cus Filius, qui Rex iam fuerat conſe-
cratus, Regni habenas moderandas
ſuſcipit, Roberto Fratre Burgundiæ
Duce conſtituto.

Chri. Cæterum quod Rodulfus, haud ita
Ann. pridem vita functus, Conrado Aug.
1034. eam Prouinciam legaſſet, Is eam ſibi
Herm. armis vindicat Roberto indè pulſo.

Cõtra- Subindè Zoe Auguſta Michaelis Pa- *Roma-*
ſt. phlagonis amore capta, venenũ Con- *ni Aug*
Curop. iugi propinat, quo ſegnius perniciem *obitus.*
operante, eundem gladio, per Adulte- *Mi-*
rum, tolli iubet, ipſo Paraſceues die. *chael*
Michaeli ſceleris merces Imperium *Paph-*
fuit. verum impotens Mulier, quæ il- *lago.*
lum, ex Argentario Auguſtum reddi- *Con-*
tum, habituram ſe ſeruili veluti ſub iu- *gruæ*
go exiſtimauit, ſpe fruſtrata, Virum, ac *Augu-*
Dominum ſeueriorem diutius exper- *ſtæ pœ-*
ta eſt. tum, vt libidinis quoque pœnas *na.*
ſolueret non incongruas, Vir idem,
qui, ante adeptum Principatum forma
in primis præſtans fuerat, à Dæmone
correptus, ac ſubindè ab eo vexatus,
deformitatem oris miram induit, con-
traxitque.

Lõgin. Hoc tempore Chriſtianæ Religio-
An- nis cultus apud Ruſſiam mirum in
nal. Po modum propagatus eſt. apud Poloniam *Turba*
lon. viciſſim politicum æquè, atque Eccle- *in Po-*
ſiaſticum rerum ſtatum mirum in mo- *lonia.*

dum

dum labefactari contigit, domesticis diffidijs ac septennij interregno. pro-
Casimirus. indè Casimirus legitimus tum Regni hæres, salutari consilio, Cluniacensis instituti Monachus effectus est. quapporrò ex causa reuocatus postea ad *ad an.*
Regnum sit, suo mox loco referemus. 1041.

Synod. Tiburiensis Cogitur exindè Synodus Triburiensis, quam, in Chronico, Hermannus magnam vocat, cuius tamen Acta hactenus latent. eodemq; tempore Be-
Berengarij Heresis. rengarius Turone ortus, Archidiaconus Andegauensis, qui veritatem Corporis Christi in Sacramento Eucharistiæ, Roberto Rege adhuc superstite, negare est ausus, sed palam veritus profiteri, eo sublato, Brunonem Andegauensis item Ecclesiæ Episcopum erroris, ac vesaniæ socium nactus, promulgare hæresim instituit. Henricus tamen Roberti Patris, vt Regni, ita & pietatis hæres, ocius in impios surrexit, quo factum, vt, eo pariter viuente, delirare ipsi sibi coacti sint.

Res interim Polonorum, diuturnio- Chri.
ri interregno, in dies magis pessum Ann.
ibant, Bretislao in primis Boëmiæ Du- 1036.
ce destitutam Rege Prouinciam dilacerante.

Turbæ in Italia. Sed & exortæ in Italia turbæ Con- Chri.
radum Aug. excluere, ad quem Bene- Ann.
dictus Rom. Pontifex Cremonam se 1037.
contulit, cuius authoritate Augustus, Mediolani, ac aliarum Vrbium Episcopos

pos quatuor Rom. Imperij perduelles exilio mulctauit. tum idem Pontifex Simeonem Anacoretam apud Treuiros haud ita pridem vita functum, eiusdem Vrbis Episcopo agente, in sanctorum numerum refert. *S. Simeon Anacoreta.*

Sur. 1. Iun.

Per idem tempus Ciuili bello Hispanis decertantibus, Veremundus Legionis Rex à Ferdinando Castellæ Rege, qui, victorijs inclitus, Magni nomen adeptus est, acie victus, cum Regno vitam amisit. *Ferdinãdus Castellæ Rex*

Chri. Ann. 1038.

Pacatis Galliæ Cisalpinæ rebus, Cõradus Romã profecturus, Parmæ substiterat. hìc coorta Ciuium aduersus milites seditione maxima, Vrbs ipsa incendio miserè absumpta est. *Parmæ incẽdit.*

Ostien. l. 2. c. 59.

Pandulfus Capuæ Princeps, quem ab Henrico Augusto abductũ in Germaniam diximus, eo extincto, reditum in Italiam impetrauerat, ea conditione, vt priuatus inibi vitam ageret. cæterum, Capuæ receptus, Græcorum simul, ac Northmannorum auxilijs fretus, Campaniam, ipsamque Neapolim capit, predas vndique hostiles agens, non Templis, non Cœnobijs parcens. quò factum est, vt, Campanorum precibus permotus Cæsar, iter illuc cum copijs instituerit. quò vbi peruenit, auro, atque obsidibus à Pandulfo receptis, parcẽdũ illi sibi esse duxit, eius nihilominus Principatu Vaimaro, qui apud Salernum imperitabat, attributo. *Pãdulfus. Hẽricus in Cãpaniam. Vaimarus*

Ger-

Digitized by Google

Germaniam Auguſto repetente, Pandulfus quietis neſcius, res nouas moliri ſtatim occepit. viribus tamen ipſe deſtitutus, Byzantium nauigat. cæterum cum Vaimari ad Michaelem Legati eum præceſſiſſent contemptui ab eo habitus, inſuper exilio mulctatus eſt. Vaimarus porrò beneficij memor, Georgio Maniaco Græcorum Duci, qui apud Siciliam bellum aduerſus Sarracenos gerebat, ſuppetias miſit, ex Northmannorum Gente delectos milites CCC. ſub Ducibus Tancredi Filijs Vuillelmo, Vuinfrido, ac Drogone. horum in primis virtute Sicilia de Sarracenis, magna ex parte, recepta eſt. quo tempore, captis Siracuſis, Diuæ Virginis Luciæ corpus, à Sene quodam proditū, Conſtantinopolim, victoriæ indicium, ac veluti opimum ſpolium, à Maniaco Duce tranſmiſſum eſt.

Oſtien. l. 2. c. 68.

Northmãnorũ virtus.

S. Luciæ corpus.

Michaelis eleemoſynæ.

At Michael cũ in dies acrius à Dæmone torquretur, vexationem, ſi fas, eleemoſynis redempturus, Monachis per vniuerſum fermè Rom. Imperium nummum vnum, Præsbyteris alterum tantũ viritim largitus eſt, moratuſque plurimum Teſſalonicæ, Ioanni Fratri Imperij regimen permiſit.

Chri Ann. 1039. *Curop.*

Polonorũ, ac Boemorũ contentio.

Hoc eodem anno ſæculi vndequadrageſimo Polonorum pariter, ac Boemorum Legati Benedictum Pontificẽ adeunt. illi Gneſnenſis Eccleſiæ direptio-

Lõgin. Hiſt. Pol.

ptionem cõqueſti, ablatas inde à Boemis ſacras reliquias, ac ſacra vaſa, atque donaria repetebant: hi contrà iure belli, ac pietatis inſtinctu ea ſe abſtuliſſe, proinde nulli affines culpæ eſſe contendebãt. principiò Polonis cauſa adiudicatur; Boemorum porrò apud Iudices ambitu, ac largitionibus, ſententiæ vis omnis ablata eſt, quaſi rè maturius deliberanda.

Herm. Eodẽ pariter anno Conradus apud Traiectum, Friſiæ Vrbem, inopinatò extinguitur: Germaniæ Regnum Henricus Filius, Rex antea à Patre dictus, obtinet.

Chri. Ann. 1040. Nec ita multo poſt Henrici olim Vxor ſanctiſſima Cunegunda fœlici tranſitu ad Deum migrat. *Cunegundæ obitus.*

Quo tempore Caſtellæ Rex inclytus Ferdinandus Iacobi Apoſtoli præſentem expertus opem, Conimbricam Luſitaniæ Vrbem de Mauris poſt longam demum obſidionem, recipit. *Ferdinandi victoria.*

Curop. Maniaco exindè Byzantium ex Sicilia reuocato, ac reo maieſtatis conſtituto, Inſulæ oppida, præter Meſſanam, omnia, Ducum inertia in Sarracenorum poteſtatem recidunt.

Per idem tempus Dominico Flabanico Venetiarum Duce adnitente, Vrſo autem Gradenſi Patriarcha præſidente, Prouinciæ ea in Vrbe Synodus apud D. Marci ſacram Ædem celebratur. *Synod. Venetijs.*

Alte-

Digitized by Google

Altero, ac quadrageſimo ſæculi anno Michael Imperaror huius nominis IV. cum annos propemodum octo imperaſſet, diem obit extremum. eademque hora Zoe Auguſta, eius Patruelis Filium cognominem, ſimul ſibi Filium adoptatum, coronari Auguſtum iubet. Is cognomento Calephates Imperium ſtatim adeptus, non ſine maxima ingrati animi nota, Matrem ſanctimonialium cœtui addictam, inſuper exilio mulctat. ægrè id Populus cum tuliſſet, nouum Auguſtum ita eſt auerſatus, vt lapidibus eum appetere non ſit veritus, ac Theodoram primo, dein Zoen ipſam ad Imperium reuocare. coactus itaque Michael ſeſe in Templum recipere, furentis tamen populi manus non effugit, quippè vna cum Fratre inde extractus, ac per vias raptatus, luminibus demum orbatus eſt, vt mentis oculos, Monaſterio clauſus, aperiret. tum verò Conſtantinus, cognomento Monomachus, ab exilio & ipſe reuocatus, ipſique Zoe matrimonio iunctus, Imperator appellatur, quæ tamen non vno anno geſta, ad ſequentem quoque ſpectant.

Mich. Imp. mors. *Cedr.* *Curop.* *& Zonar.* *Mich. Calephates Imp.* *Deijcitur, ac excæcatur.* *Cõſtãtinus XI. Monomachus*

Hoc quidem anno Poloni externis, ac ciuilibus vexati bellis, conſilium ineunt Caſimirum, quem Cluniacenſe Inſtitutum ſequutum diximus, in Regnum reuocandi. quæſitum itaque illum, atque apud Galliam repertum,

Casimirus ex monacho Rex. *Lõgin. hiſt. Pol.*

Ro-

Romani Pontificis permiſſu, in Patriã reducunt, ac Regem conſtituunt. quo autem pacto diuinum illi auxilium ad hoſtes debellandos adfuerit, aliaque ab eo præclare geſta, rerum Polonarum Scriptores abundè tradunt.

Oſtien. l. 2. c. 68. Eodem quoque tempore Northmanni Arduigum, qui & Arduinus dictus eſt, Longobardum ſequuti Ducem, Græcorum copijs profligatis, atque Apulia potiti vniuerſa, ſortitò eam inter ſe diuidunt, ac veluti auitum deinceps Regnum poſſident. *Northmanni Apuliã occupãt.*

Chri. Ann. 1042. Stephano Vngariæ Rege pridẽ extincto, Petrus ex Filia Giſela Nepos ſucceſſerat; Hunc Vuo, qui Tyrannidem arripuerat, deijcit, ea tamen, ex *Sur.* Gerardi Epiſcopi prædictione, haud 23. *Se-* diu potiturus. *Petrus Vng. Rex.*

prẽb. Apud Angliam porrò Canuti Liberis
Chri. è Northmannorum Gente extinctis,
Ann. Regnum ad S. Eduardum Ethelredi Fi-
1043. lium defertur, opera in primis Godui-
Mal- ni Comitis, cuius Filiam Egitam ſibi
mesb. deſponſatam Rex caſtiſſimus ſeruaſſe
l. 2. c. intactam perhibetur. *S. Eduardus Angl. Rex.*

13. Eodem fere tẽpore Henricus Germaniæ Rex Vngariæ bellum cum inferret, obſidibus, ac Regni parte ab
Chri. Vuone, acceptis, Germaniam repetit.
Ann. Romani dein prauos Benedicti mo-
1044. res auerſati, venalem haud ſecius Pon-
Herm. tificatum habentes, illum Ioanni Sa-
& Fri binenſi Epiſcopo, cui Sylueſtro no-
ſing. men *Bened PP. dejcitur Sylueſt PP.*

men est inditum, auctionantur. tribus, *Chro.*
Bened post hęc, mensibus exactis, Benedictus *Ostien.*
restitu restituitur qui tamen tranquilioris vi- *l. 2. c.*
itur. tæ studio summi Sacerdotij non tam 88.
Sponte redditus, quã curas deponit, ac Ioan-
cedit. ni cuidam Archidiacono sponte ce-
Ioãn. dit. inuentus est Gratianus quidam
XXI. Præsbyter, qui triceps hoc Monstrum
Rom. eadem, qua Fabulosus olim Hercules
Eccl. ratione obstructis veluti faucibus, cõ-
status. ficeret, vel cicurem redderet, aut con-
sopiret. Is author Romanis fuit, vt tri-
bus Inuasoribus Pontificatum, qui-
dem abrogarent, cæterum illius reddi-
tus eorum cuique non modicos reti-
nendos permitterent. res ex eius præ-
scripto transacta: tum Gratianus ipse
Greg. in Petri solium euectus est, ac Grego-
VI. rius huius nominis VI. appellatus. sunt *Galb.*
qui hunc ipsum veluti Simoniacum *l. 5. in*
damnent, reijciantque; alij contra *fin.*
(quorum authoritas apud nos potior *P. Da.*
est) absque cunctatione recipiant. *ep. ad*
Sanè quæ de illo narrantur, morum in *ipsum*
eo sanctitatem mirũ in modum com- *Greg.*
mendant. *Malm*

Hoc eodem anno Constantinus Im- *l. 2. c.*
perator, quod Pellicem Angustæ Con- 13.
iugi superinduxisset, Populo ea de *Curop.*
causa concitato, vitæ periculum adit,
dum in Templum Festo die, equo ve-
ctus, contendit.

Reuocatus in Regnum Casimirus, Chri.
mira illud fœlicitate (Deo Auspice) Ann.
paca. 1045.

pacauerat. ergo quod ipſius Legati primò, tum pollicitus ipſe met fuerat, pactum ex pecunia viritim collecta Romanæ Eccleſiæ tributum, Romam hoc anno mittit, Gregorio in Petri ſede conſtituto. Quod vero Benedicto perſolutum Longinus tradat, ſiuè errore eũ lapſum fas eſt credere, ſeu, quod magis arridet, ex reſeruatis Benedicto, quos diximus, redditibus illud fuiſſe exiſtimandum eſt; quò magis exterorum Regum in Rom. Eccleſiam obſequium admireris. *Polonia Tributum.*

Oſtien. l. 2. c. 69. Hic idem annus eſt, quo Northmanni ad Caſſinenſis Cœnobij, illuſque Ditionum tutelam vocati, cum tyrannicè omnia adminiſtraſſent, Monachorum conſpiratione, Regionis incolis opem ferentibus, principio in Arces, quas munierant, compulſi, denique exuti opibus, quas congeſſerant, armiſque, atque equis ademptis, per ſummum dedecus abire inermes coacti ſunt.

Chri. Ann. 1046. Herman. Chr. Henricus interim Italiam ingreſſus, ſacrarum quoque rerum curam peram aſſumens, Rauennæ Antiſtitem deponit, tum Romam infeſto agmine petens, apud Sutrium ſubſiſtit, coactaque inibi Synodo, Gregorium quoque Rom. Pontificem ſede deijcit. Suidgerum Bambergæ Epiſcopum ſubſtituit, ac Clementem appellat. tum, Romam progreſſus, Auguſti inſignia ab *Hẽricus in Italiã Eius tyrannis. Clem. PP.*

eo recipit. Sunt qui tradant Sutrinæ Synodo ipsum Gregorium præfuisse, ac sese sponte Pontificatu abdicasse, ea præsertim ex causa, quod Tusculanorum Comitum potentiæ reprimendæ, ac Romanorũ factionibus tollendis, imparem se esse cerneret. quamobrem Henrico laudi ab aliquibus datum est, quod eas quacumque demum ratione sustulisset; laudandus fortasse, nisi Filio, ac Nepoti exemplo obfuisset.

Synod. Romæ. At recens creatus Pontifex, Simoniæ, si fas, radicitus extirpandæ, Synodum Romæ cogit, cuius initio altercatio oborta est inter præcipuos Italiæ Antistites Mediolanẽsem, Aquileiensem, ac Rauennatem, quis eorũ Romano Pontifici propior sederet. Rauennati autem causam adiudicatam Rubeus testatur, qui & Diploma ea super re confectum à se visum affirmat. Chri. Ann. 1047.

Rauẽna Antistit is prærogatiua *Histor. Rau.*

Henrici res gestæ. Peracta Synodo, Henricus in Campaniam, ac Sannium proficiscitur: Capuæ Principatum, pecuniæ vi maxima accepta, Pandulfo reddit, Vaimaro haud abnuente: Drogoni, ac Canulfo Northmãnis Ducibus partas bello Ditiones, ablataque Græcis, aut Sarracenis Oppida decreto sancit. exindè Cassinum delatus, Germaniam repetit, non Clemente tantum, sed Gregorio quoque, ne quid interim turbarum

Ostien. l. 2. c. 8 *Herm Chro.* *Glab. l. 5. c. 5*

rum Romæ oriretur, ſecum abductis. cæterũ Clemens annuo non dũ Pontificatu functus, cum Germaniam vix attigiſſet, vitam deſerit, ac Bambergam tumulandus mittitur. id Romæ vbi reſcitum eſt, Benedictus tertiò iã Petri ſedem inuadit, atque octo eam inſuper menſibus inſidet, donec miſ-
Chri. ſus ab Hẽrico Brixinorum Epiſcopus
Ann. legitimis ſuffragijs Clementi ſubſtitui-
1048. tur, ac Damaſo nomen imponitur. verum, eo quoque intra menſem morte ſublato, vacuam iterum Sedem Benedictus inuadit.

Clemẽtis obitus.

Damaſus II.

Sur. 1. *Iun.* Moritur hoc eodem tempore huius ſæculi ſplendor Odilo Cluniacenſis Abbas, cuius res geſtas, ex Hugone eius ſucceſſore Edoctus, Petrus Damianus, compendio, vt ipſe ait, poſteris tradidit.

Odilo Cluniacẽſis.

Curop. Per idem fere tempus Turcæ, Gens Scythica, Perſarum Rege Sarraceno, à quo fuerant prouocati, acie victo, eiuſque vna cum Regno, ſecta paulatim ſuſcepta, victorijs elati, Romani apud Aſiam Imperij ditiones occupant. hinc exitiale Chriſtiano nomini
Chri. Turcicum Imperium extitit.

Turcarũ Imperij initia.

Ann. Tyrannicè interim Benedicto Ro-
1049. manã Eccleſiam adminiſtrante, Roma-
Oſtien. ni Ciues, ac Clerici, in primis vero
l. 2. c. Cardinales, Legatione ad Auguſtum
82. inſtituta, enixe illum rogant, vt, quem
Friſin. Pontificatu dignum exiſtimet, Romã
Chro.

mittat. delectus itaque ab eo est Bruno Episcopus Tullensis eximiæ Vir prudentiæ, ac sanctitatis. Is igitur, in Vrbem delatus, summo Ecclesiæ bo-
Leo IX no in Petri Sede collocatur, ac Leo huius nominis IX. appellatur. nec diu ibidem moratus D. Michaelis Templũ ad Garganũ inuisit, ad Casinense quoque Cœnobium diuertens: tum verò in Galliam, ac Germaniam profectus,
Dupl. Rhemis, & Moguntiæ frequentes Epi- *Curop.*
Synod. scoporum Conuentus habet, exacto- que non dum anno Romã reuertitur.

Quo tempore Cegenes, ac Tyrach, qui ad Istrum imperitabant, Reguli, Byzantium profecti, Christianam suscipiunt Religionem, sacroque inibi fonte abluuntur.

Dupl. Exindè operosus Pontifex Conci- Chri.
Synod. lium Romæ, nec ita multò post, Ver- Ann.
cellis aduersus Berengarium cogit, in 1050.
quorum postremo Pallium Dominico *Herm*
Venetiarum Patriarchæ, qui hactenus *Lanfr.*
Gradensis fuerat, decernit, ipsumque *& Gui*
Venetæ Prouinciæ, atque Istriæ Pri- *tm.*
matem constituit. Germaniam dein *Andr.*
repetit. *Dand.*

Eodem fere tẽpore Hispaniæ Rex *Chr.*
Synod. inclitus Ferdinandus Synodum apud
Coia- Coiacensem Oueti Diœcesis Pagum
censis. celebrari curat; *cuius Acta non dum impressa, ex veteri Cordubensi Codice Author huc affert scitu non iniucũda.* Chri.

Redeuntem ex Germania Pontifi- Ann.
cem 1051.

cem, hoſpitio apud Paſſinianum Hæ-
Chri. truriæ oppidũ excepit Ioannes Gual- *S. Io.*
Ann. bertus, qui decem ferè ante annos Ere- *Gual-*
1052. mum incolendam ſuſceperat. Romæ *bertus.*
Herm. poſt modũ receptus, Conciliũ ibidem *Synod.*
Cro. cogit, ac iterum, componendis inter *Roma.*
Oſt. l. 2 Andream Vngariæ Regem, atque Au-
c. 85. guſtum diſſidijs, in Germaniam euo-
catur. ſunt qui aliam profectionis cau-
ſam tradant, vt Auguſti arma aduerſus
Northmannos, qui Campaniam, atque *Leo ca*
Apuliam obtinebant, exciret. ſanè Ita- *pitur à*
Chri. liam repetens Germanos ſecum mili- *North*
Ann. tes adduxit, quibus plus æquo fidens, *mãnis*
1053. acie cum Northmannis, cauſæ boni-
tati fidens, decernere non eſt veritus;
à quibus victus, captuſque, honorificè
tamen eſt habitus, nullum dignitatis,
ne dum libertatis diſpendium paſſus.
ſup. ad Antequam Germauiã excederet, Bam. *Bãber-*
ann. bergam, quæ Romanæ Eccleſiæ, vt *gã pro*
1019. diximus, iuris erat, Henrico ceſſit, à *Bene-*
quo viciſſim Beneuentũ accepit, quod *uento*
Hermanus ad hunc ipſum annum tra- *cedit.*
dit. ea porrò etiam num Vrbe, poſt tot
rerum viciſſitudines, Rom. Pontifex
potitur.

Ad hunc ipſum annum ſpectat Petri Patriarchæ Antiocheni ad Leonẽ Legatio cum Fidei Catholicæ profeſſione. quo pariter anno data reperitur prolixa admodum Epiſtola Michaelis *Micha*
cognomento Cerularij Byzantij Pa- *el cerv*
triarchæ Latinis omnibus infenſiſſimi, *larius*

Digitized by Google

quam aduersus Rom. Ecclesiam, ac cà-
tholicos eiusdem ritus ad Tranensem
in Apulia Episcopũ, studio cum Leone
Acridario, Bulgarorũ Episcopo, colla-
to, dedit, *quam si libet, cũ Leonis Papæ* *Leo ep.*
ad eam responso, apud Authorẽ hìc re- 1.
Leonis Legatio Byzãtiũ. *quire, apud quem Legationem quoq. se-* Chri.
quenti anno Leonis nomine obitã, fusè Ann.
recensitã reperies, quã & Leo Ostien- 1054.
sis breuiter cõplectitur. Legatis porrò *Ost. l2.*
illud quoque in mandatis datũ, vt Græ- *c.89.*
corũ arma in Northmannos excirent,
pśius Põtificis literæ *hìc relatæ* osten-
Leonis PP. obitus. dunt. Leo interim Pontifex moritur,
quem vitæ sanctimonia illustrẽ, editis
post obitũ miraculis Deus magis, ma-
giśq. illustrauit, posteri autem, vt cæli *Marty*
Ciuem, coluerunt XIII. Kal. Maij na- *rol.* 19
talem eius diem recolentes. *Apr.*

Post hæc diem quoque suum obijt *Curop.*
Cõstãtinus Aug. obitus. Constantinus Imp. cuius morte Im-
perium ad Theodoram defertur.

At Leone, vt diximus, sublato, Ro-
mani Ciues Henricum Aug. per Lega-
tos orant, vt Geberardum Episcopum
Eistetensem insignẽ Pruẽdtia, ac Pie-
tate Virũ substituendum Romam mit-
tat. ægrè demum Romanis annuit Au-
gustus, quod tantum Virum à secretis
consilijs haberet; coactaque Mogun-
tiæ Synodo Episcoporum eum suffra-
gijs summo sacerdotio dignum appel-
lari voluit Romæ postea consecran- Chri.
dum, quod sequenti anno peractum Ann.
est, 1055.

Digitized by Google

eſt, vocatuſque eſt Victor hoc nomi- *Victor.*
ne II. ſunt qui tradãt ab Auguſto Ro- *II.*
mam deductum, cum alij poſt illum in
Italiam veniſſe, eodem tamen anno,
Henricum autument. vtcumque, Flo-
rentiæ poſtmodũ fuiſſe ambos, ac Sy *Synod.*
nodum inibi coëgiſſe conſtat, de qua *Florẽ-*
Petrus Damianus meminit in Epiſtola *tiæ.*
hìc relata, ex qua multa de Eccleſia-
ſtica cenſura, & pœnitentialium Ca-
nonum obſeruantia, ſcitu periucun-
da, habentur.

Poſt hæc Victoris miſſu Ildebran- *Ilde-*
dus Rom. Eccleſiæ Subdiaconus, qui *bran-*
poſtea Rom. Põtifex Gregorius huius *dus.*
nominis VII. fuit, in Galliam profici-
ſcitur, quò poſtquam peruenit, Lu- *Dupl.*
gduni primò, dein Turone Conuentus *Synod.*
Epiſcoporũ celebrat aduerſus Simo-
niacos Epiſcopos, ac Berengarium,
qui abiuratam pridem hæreſim, iterum
tradere non verebatur. porrò ad hanc
ipſam Turonenſem Synodum Legatos
Io. Ma ab Henrico miſſos conſtat, qui Ferdi-
rian. nandi Hiſpaniæ Regis iniuriam expo-
ſtularẽt, quod nec ipſi Auguſto ſubeſ-
ſe, & Auguſti nomen vſurpare auda-
cter vellet; qua de re Romanus quo-
que Pontifex interpellatus eſt. miſsi
itaque ea ſuper re in Hiſpaniam Lega- *Synod.*
ti, Conuentu Epiſcoporum, ac Proce- *in Hi-*
rum indicto, auditi ſunt, cauſaque Ro- *ſpania*
mano Auguſto adiudicata.

Subindè Victor Romam delatus,

Digitized by Google

veneno à Subdiacono in ſacrum calicem ingeſto, vitæ diſcrimen adit, quod tamen, nefario homine à Dæmone correpto, ac fateri crimen coacto, non ſine miraculo, euaſit.

Ad hæc idem Pontifex ab Henrico in Germaniam euocatus, morienti ad fuit, Regiaque illum pompa extulit ætate adhuc florentem, quippè XL. vixdum attigerat, cum annos regnaſſet XVIII. decem imperaſſet. Regnũ ipſius Rom. Pontificis, aliorumque Epiſcoporum, ac Procerum authoritate ad Henricum Filium Germaniæ Regũ huius nominis IV. defertur. poſt hæc, Synodo Coloniæ habita Victore in primis adnitente, Balduinus, ac Godefridus Flandrię Comites eidem Regi conciliari ſunt, quod ad noui Regni firmamentum in primis contulit; quo magis ingrati animi notã in Henrico, qui poſtmodum Rom. Eccleſiæ infenſior eſt redditus, agnoſcas.

Hẽrici Aug. obitus. Heric. Filius

Chri. Ann. 1056.

Haud ita multo poſt, eiuſdem Rom. Pontificis authoritate, Synodus Toloſæ cogitur, *cuius Acta, ex ſcripto manu Codice Author hìc refert.*

Synod. Toloſana.

Quo tempore Theodora Auguſta cum alterũ poſt Sororem annum imperaret, torminibus ex inteſtinorum morbo extinguitnr, Michaele cognomento Stratonico, paulo ante obitum, Auguſto appellato.

Theodoræ Aug. obitus. Michael Stratonic. Imp.

Curop.

Chri. Ann. 1057.

Imperiũ Hic ſtatim adeptus, Theodoſij

doſij factione, qui Monomacho natus erat, ſuperior extitit. cæterum Iſacio Comneno fauore militum euecto animo, & viribus defecit, ac purpuram exuit. *Deijcitur ab Iſacio Comneno.*

Hoc eodē anno Victor Rom. Pontifex, Florentiæ cum eſſet, diem clauſit extremum. cuius rei nuncio Romam perlato, Fridericus Leonis Papæ Cancellarius Legatione haud ita pridem Byzantij functus, ac Caſsinēſis poſtea creatus Abbas, omniū ſuffragijs Pontificatū adipiſcitur, ac Stephanus hoc nomine X. appellatur. *Victor. PP. obitus.* *Steph. X.*

Chri. Ann. 1059. Hic, Pontificatu ſtatim inito, Petrū Damianum, inuitum ab Eremo abſtractum, Epiſcopum Cardinalem Oſtienſem creauit, magno Eccleſiæ bono. Legationem quoque, Byzantium inſtituit. Legati, porrò cum Barenſi in portu adhuc cōſiſterent, de Stephani obitu, qui Florentiæ & ipſe diem obierat, certiores redditi, proficiſcendi conſilio abiecto, pedem referunt. *Petrus Damianus.* *Oſtien. l. 2. c. 102.* *Sseph. obitus.*

Chri. Ann. 1059. Stephano Gerardus Florentiæ Epiſcopus ſubrogatur, qui Nicolaus dictus eſt, non tamen ſine Schiſmate per Ioannem Velitrenſem Epiſcopum Tuſculanorum, quæ adhuc vigebat, potentia nixum, excitato. *Nicolau: II*

Moritur hoc eodem tempore Caſimirus hærede Boleſlao Filio relicto. At vero Nicolaus apud Sutrium, tum Romæ apud Lateranum Conuentus *Caſimiri mors.*

Digitized by Google

agit, & hic quidem, C. amplius Episcoporum frequentissimus, generalis
Berẽg. perfidia. appellatus est, ad quem euocatus Berengarius, ter, tribus Synodis, abiuratam hæresim, simulatè interũ abiecit.

Hac eadem in Synodo de Romani
Sãctio de Ro. Põt. ele ctione. Pontificis electione sanctio est edita, temporibus his perneccssaria, quibus vis tyrannica vigeret, quam in suum Decretum Gratianus intulit, nequaquam tamen integram, sinceramue, sed à schismaticis, Guiberto in primis Rauennate, corruptam, ac labefactatam. *c. in nomine 23. dist*

Nortmanni Ro. Eccl. Tributarij. Peracta Synodo, Nicolaus Pontifex Apuliam petit, ac Northmannorum ibidem Principes, Anatemate solutos, inque sui, ac Successorum verba adactos, Rom. Ecclesiæ conciliat. Capuanum porrò Principatũ Richardo: Apuliæ, Calabriæ, ac Siciliæ Ducatũ Roberto cognomẽto Guiscardo confirmat, pactus ab eis Census nomine *in iuga bouum singula denarios quotannis duodecim*, extat adhuc Guiscardi iteratum Iusiurandum in Vaticano Codice qui *Liber Censuum* inscribitur, descriptum, *ab Authore huc illatum*. hinc Campania, ac, quas diximus, Prouinciæ reliquæ Fiduciariæ possessionis, quam *Feudum* vocant, esse cæperũt. hac ratione Northmanni, ex hostibus, Clientes Rom. Ecclesiæ redditi, eius Ditiones pacarunt armis,

Tributũ quale.

armis, deleta Tuſculanorum Comitum, ac aliorum, qui eas inuaſerant, tyrannide.

Papir. Maſſo. Apud Galliam interim Henricus, Conuentu Epiſcoporū, ac Procerum Pariſijs habito, Philippum Filium impuberem Regem conſtituit. *Synod. Pariſiensis. Philip Gall. Rex.*

Curop. Apud Orientem porrò Iſacius graui implicitus morbo, inſuper fulmine exanimatus, diuinam vltionem agnoſcens (nam Templa, ac Monaſteria ſacrilegè expoliauerat) depoſita ſponte purpura, ac Succeſſore Conſtantino Duca inſtituto, ipſe ſe in Cœnobium recipit, vbi, vtcumque proſpera deinceps vſus valetudine, non tranquiliorem modo, ſed fœliciorē quoque, quam in Imperio, vitam egit. ipſo verò in Cœnobio, ob ſingularem animi æquitatē, ac Modeſtiam, adeò ſub Præfectorum Imperio eſſe, ac munia illius omnia obire voluit, vt Ianitorem quoque agere non erubuerit. *Iſacius Imperiū deponit. Cōſtātinus Ducas Iſacij demiſſio.*

Chri. Ann. 1060. *Oſtiēſ.* Subit annus ſæculi LX. quo Nicolaus Pontifex ſuam olim Sedem Florentiæ Eccleſiam cum repetiſſet, ab ea diſcedens, iterum Caſſinum proficiſcitur, nec ita multo poſt Eduardi Angliæ Regis Legatos annuo cum tributo, ac donarijs recipit. *Angl. tributum.*

Eodem ferè tempore Concilium Oſcæ apud Hiſpaniam celebratur, in quo ſacri in primis ritus temporum iniuria aboliti, moreſque deprauati *Synod. Oſcēſis*

ad sacrorum Canonum normam reuocati sunt.

Nicol. PP.obi tens. Subindè Nicolao Pontificatus anno tertio, vita functo, Alexander hoc nomine II. Lucensis Episcopus, Anselmus antea appellatus, legitimis Cardinaliũ suffragijs subrogatur. id cum ægrè ferrent Regis Pueri administri, Cadalum Parmensem Episcopũ in Petri solium euehere, ac Romanis obtrudere armis nituntur; quod incassum moliti cum fuissent, Cadalus Parmam recedere inglorius cogitur. Chri. Ann. 1061. *Alex. II.* *Cadalus Pseudopõtifex.* Chri. Ann. 1062. *Fris.l. 6.c.34*

P. Damian. Erem. repetit Per idem fere tempus Petrus Damianus, missione ab Alexandro impetrata, Eremum repetit, vndè tamen multiplicis argumenti epistolas, *quæ hic recitantur* dedit, ad morum institutionem saluberrimas.

Colonienſis interim Antistes Anno, magnæ inter Germanos Principes authoritatis, abstractum ab Augustæ matris veluti complexu decennem tum Puerum Henricum Regem, Coloniam secum abducit, ac Regni regimen suscipit, nemine non deferente; quò factum, vt, qui Aulæ hactenus potentes fuerant, gradu plerique omnes sint moti. in his fuit Guibertus Augustæ Cancellarius homo Italus, Parmensis patria, cuius potentiæ Cadalus Pseudopontifex innitebatur. igitur, eo procumbente, Is quoque, vt par erat, corruit; Annonis quippè authoritate coacta

Cta Synodo Cadalus, damnatur, Pontificatus Alexandro aſſeritur. *Cadalus dānatur.*

Subindè P. Damianus ab Eremo iterum abſtraitur, ac Legatus ab Alexandro in Galliam mittitur, Hugone Cluniacenſi id agente, qui Andegauenſis Comitis tyrannide premebatur. *P. Damian.*

Poſtremo hoc anno Agnes Auguſta Henrici mater Romam veniens, ſedē inibi figit, eum veluti portū, poſt naufragium nacta. extat prolixa admodum P. Damiani epiſtola, qua illam à ſalutari huiuſmodi conſilio magnopere commendat, vtque conſtanti ſit animo etiam atque etiam hortatur.

Ad huc item annum ſpectat Epiſtolæ fragmentum; quod extat, Alexandri ad Suenonem Danorum Regem, qua illum admonet, vt conſuetum Regni tributum Romam tranſmittat. *Daniæ tributum.*

Chri. Ann. 1063. Sequenti anno turbæ maximæ Florentiæ exortæ ſunt inter Epiſcopum, ac Monachos ex S. Io. Gualberti diſciplina, qui eundem Epiſcopum ſimoniacæ prauitatis accuſabant. res geſta ex P. Damiano, qui Legatus ea de cauſa Florentiam eſt miſſus, petenda eſt, quæ prolixius adhuc narratur ab Authore vitæ eiuſdem ſacri Inſtitutoris. res eo deducta eſt, vt ex Monachis Petrus (ex re, Igneus poſtea dictus) ex illuſtri Aldobrandinorū ſtirpe Florentiæ ortus, ignē illæſus calcauerit; quo experimento ſuis victoriam, ſibi gloriam *Turbæ Florē. tiæ.* *Petrus Igneus.* *Eius facinus.*

Sur. 18 Iul.

riam longè præclariſſimam peperit, Cardinalis poſt modum, atque Albanenſis Epiſcopus creatus.

Porrò cum à Cadalo Pſeudopontifice turbæ iterum excitarentur, frequentiſſimum Mantuæ Concilium indicitur, quo Is iterum damnatur, legitimus vero Pontifex Alexander agnoſcitur. Chri. Ann. 1064.

Synod. Mantuæ.

Celebris peregrinatio. Eodem fere tempore celebris inſtituta eſt peregrinatio Hieroſolymam virorum amplius ſeptẽ millium, quorum veluti Duces fuere præcipui Germaniæ Antiſtites Sigefridus Moguntinus, Vuillelmus Traiectenſis, Gunterus Bambergenſis, Otto Ratiſponẽſis, quibus ſummæ imprudentiæ datum eſt, quod ornatum, ac ſplendorem, ne dicam luxum, præferentes, Barbaros ad predam ita illexerint, vt crebra cum ijs certamina inire, diſcrimina ſubire maxima coacti ſint. itaque, ex eo numero, bis non amplius mille, cladibus ſuperſtites in Patriam remearunt. *Mariani Scot. Läber.*

Eius Duces.

Eorũ imprudẽtia.

Hoc tempore P. Damiano, ſtrenuo Eccleſiæ Agoniſtæ, acuẽdus ſtilus fuit aduerſus impuros Clericorum mores, qui iam in hæreſim abierant; coniugia etenim nemini à Chriſto, aut ab Apoſtolis vetita affirmabant, turpiſſimum porrò vitæ genus inſtituerant. Chri. Ann. 1065.

Ferd. Hiſp. Reg obitus. Obijt hoc eodem anno non rerum geſtarum gloria magis, quam pietate Magnus Ferdinandus Hiſp. Rex. Filijs om- *Luc. Tude. Roder. Tol.*

Digitized by Google

omninò tribus ſuperſtitibus, inter quos ſeptem deinceps annis certatum de Regno eſt. *Filiorũ diſſidium*

Curop. Zon. Hæc inter Barbari, qui trans Iſtrum degebant, eo tranſmiſſo, effudere ſe in Thraciã, ac Macedoniam tanto numero, vt ſexcenta amplius armatorum millia fuiſſe vulgatum ſit. hos religioſus Imperator Conſtantinus Ducas reprimere armis cum nequiret, ſupplicationibus, ac Ieiunio Populo indictis, debellauit. vulgaris quippè diuinitus immiſſa lues eorum partem maximam abſumpſit, reliquos timore percitos diſiecit. Richardus interim Capuanus Princeps eò potentiæ, ac ſuperbiæ venerat, vt potiturum ſe Romano Imperio ſperaret. eius itaque inſignia à Romano vt Pontifice extorqueret, exercitu comparato, eius Ditiones infeſtas habebat, Romam exinde victor petiturus. cæterum Godefridi Tuſciæ Marchionis, qui Henrici Cliens erat, armis repulſus, ab incepto deſtitit. *Cõſtãtini pietas.* *Richardus Capuanus Princ.*

Chri. Ann. 1066.

Ingulf Matth Veſt. Vuill. Malm Moritur hoc eodem anno Eduardus Angliæ Rex, quem, vitæ ſanctitate, ac miraculis commendatum, Alexander poſteà Rom. Pontifex, tertius hoc nomine, ſanctorum numero adſcripſit. cum autem abſque prole deceſſiſſet (quippe Vxorem, vt diximus, virginẽ reliquerat) Vuillelmũ Comitẽ Northmannum genere hæredem ſcripſerat, Haroldo in primis ex eadem Gente, *Eduardi Angl. Reg obitus.* *Eius canonizat.*

te, Regiæ Domus Magistro sacramento interposito, assentiente, qui tamen, sequuta Eduardi morte, iurisiurandi neglecta religione, Regnum inuadere non est veritus. Igitur Vuillelmus, licet bello strenuus, bellum tamen, ex insita pietate, auersatus, causã ad Romanum Pontificem defert, à quo non causæ tantũ adiudicationem, sed Vexillum quoque retulit, quo auspicatius Inuasori bellum inferret, quod sanè fœliciter peractum est.

Belas Vng. Tyrãnus.

Eiecto Andrea Vngariæ Rege, atq. excæcato, Belas Dux Regnũ inuaserat, hunc ex infima plebe quidam, numero non contemnendi, à Christiana Religione auertere conati sunt. at ille ad tyrannidem adijcere perfidiam veritus, supplicio de seditionis Authoribus sumpto, inconditum Populi motum compressit.

Xiphilinus Dionis breuiator.

Quo tempore Constantino Byzantij Patriarcha vita functo, Ioannes Xiphilinus subrogatur. hic est ille Xiphilinus, qui Dionis Cassij Historiam in Epitomen redegit, cuius dumtaxat Commentarium, ea deperdita, vsui relictum est.

Mediolanẽsis Dioœcesis Clerici pellicibus, vna cum Antistite, impliciti, aliorumque comperti criminum, Petri Damiani Apostolicę Sedis Legati dexteritate dudum ad meliorem frugem reuocati, ad ingenium cum redijssent, Chri. Ann. 1067.

noua,

Digitized by Google

noua, ad eos ab incepto deterrendos, Legatione ab Alexandro decreta, coerciti ſunt.

Curop. Octauum agebat Principatus annũ Conſtantinus, cum viuendi pariter, ac imperandi finem fecit, tribus Filijs ſuperſtitibus, quos ex æquo hæredes inſtituerat, eorum tutela Eudociæ Coniugi demandata, quæ iureiurando, ac Synagrapha apud Patriarcham depoſita pollicita Viro fuerat, communibus ſe liberis Imperium conſeruaturam, nec Virum alium admiſſuram. Porrò cum Romani Diogenis, inconſtans Mulier nuptias expeteret, Syngraphã, perfidiæ teſtem, vt reciperet, vaferrimi Eunuchi opera eſt vſa, qui, Xiphilinum conueniens, mentitus eſt Auguſtam Bardæ ipſius Patriarchæ germani Fratris nuptias expetere. Is igitur cæteris omnibus priuato cõmodo poſthabitis, non ſyngraphã modo Mulieri reddidit, ſed iuris etiam iurandi eam vinculo abſoluit. id vbi peractum eſt, Auguſta expetitum à ſe Diogenem, per ſummum Patriarchæ ludibrium, thori, atque Imperij conſortem adſciſcit.

Cõſtãtini obitus.

Vxoris perfid.

Xiphilini deceptio.

Rom. Diog. Imp.

Chri. Ann. 1069. Eodem fere tẽpore Henricus Rex ductam ante bienniũ Vxorem Bertam repudiare in animum cum induxiſſet, P. Damiani Apoſtolici Legati denunciationibus territus, ab incepto deſtitit.

Eiuſ-

Eiuſdem Sedis Apoſt. Authoritate Guarnerius Epiſcopus Argentoratenſis ob Simonię crimẽ deponitur. Cuius etiam poſteà flagitij Moguntinus, ac Bambergenſis Antiſtites poſtulati, Romam euocantur. cæterum, quod dicto audientes ſtatim fuerint, & emendationem in poſterum ſpoponderint, mitius, quam pro crimine, habiti, dimittuntur. Chri. Ann. 1070.

Exindè Alexander Lucam Ætruriæ Vrbem profectus, cuius olim Eccleſiam, vt diximus, adminiſtrauerat, Templum inibi, ante decennium extrui à ſe ceptum, ſolemni ritu conſecrauit; ac venerandis Sanctorum reliquijs, ex Vrbe ſecum allatis ditauit.

Huius ipſius anni nota inſcriptæ viſuntur æreæ valuæ Baſilicæ S. Pauli Oſtienſem extra Portam opere fuſili, Conſtantinopoli, Pantaleonis Conſulis pietate, atque impenſa conflatæ.

Godef. Tuſcia Dux. Moritur hoc eodem anno Godefridus Tuſciæ Dux ex Stemmate Ducum Lotharingiæ, cui Filius eiuſdem cum Patre nominis cognomento Gibbus in eiuſdem Lotharingiæ tantum Dinaſtia ſucceſſit, Tuſciæ adminiſtratione ad Beatricem Coniugem, quæ ex Bonifacio priori Viro Mathildem Filiam genuerat, delata. porrò quod ad Beatricis Stemma ſpectat, fuiſſe illam Conradi Auguſti Filiam par eſt credere, quam Henricus, qui hoc tempore *Herm. & Sig. Chro.* *Bonif. Mathi Idęa.*

re-

regnabat, Amitam agnouit.

Chri. Ann. 1071. *Oſtien. l. 3. c. 26.*

Altero ac ſeptuageſimo ſæculi anno, Deſiderio Caſſinenſi Abbate, ac Rom. Eccleſiæ Cardinali id expetente, Alexander Pontifex Caſſinum petit, recens inibi extructum Templum ſolemni ritu, ac pompa cõſecraturus. res acta eſt maiori quam vnquam antea celebritate, omnibus, qui Romæ erant, Cardinalibus illuc delatis, cumque his Archiepiſcopis X. Epiſcopis XLIII. Principibus Viris compluribus Populi autem innumera multitudine.

Curop. Cedrẽ. Zon.

Romanus interim Diogenes, prælio cum Turcarum copijs inito, in hoſtiũ poteſtatem venit. id Byzantij reſcitũ cum fuiſſet, Michael huius nominis VII. Conſtantini Ducæ Filius Auguſtus appellatur, Eudocia exulare cogitur. ſunt qui tradant captiuum apud hoſtes Diogenẽ, eorum Principis arrogantiam (non ſecus, ac olim Valerianus apud Perſas) expertum, inſilienti in equũ Barbaro ſcabelli vicem dorſo prebuiſſe. porrò ab eo demum dimiſſus, Byzantium cum repeteret, Michaelis iuſſu capitur, ac luminibus orbatur. capite dein, ex fuffoſſione, intumeſcente, ac vermibus ſcatente, humanæ imbecillitatis ſpectaculum factus, haud diu ſuperuixit,

Diogenis captiuitas. Michael Ducas Imper. Infœlix Diogenis conditio.

Hoc ipſo tempore vixiſſe conſtat Theophilactum Byzantium genere Acridanæ Vrbis, quæ Bulgarorum Metro-

Theophilactus.

tropolis est Archiepiscopum, cuius in quatuor Euangelia nobiles extant Commentarij.

Hēric. deprauatus. Vigesimum ætatis annum vixdum excesserat Henricus, cum, domestico- rum consilijs deprauatus, insuper, im- mensis animi cupiditatibus explendis, pecuniæ auidior factus, in nobilium Virorum capita, atque fortunas de- bacchari, Sacerdotia, atque Eccleſia- stica vulgò Munera venalia habere cum cœpisset, omnium in se odium, atque inuidiam conciuit. ergò Saxo- niæ eum Populi, tum Germaniæ totius Proceres, atque Episcopi complures ad Alexandrum Rom. Pontificem de- ferunt. Is accusatorum numero, ac- cusationum pondere permotus, Re- gem Romam ad crimina diluenda, ac iudicium subeundum, pro imperio, vocat. cæterum eiusdē Pontificis obi- tus rem tum quidem disiecit. Henri- cus eo solutus metu, libidini, atque auaritiæ frena laxius permisit.

Chri. Ann. 1072. Lambertus Vrsp. Chr. Frisig. l. 6. c. 34.

Accusatur apud Rom. Pont.

Alex. P P. obius.

Defuncto Alexandro, Ildebrandus Soanæ, Tusciæ oppido, ortus Rom. Ecclesiæ Archidiaconus, qui Pontifi- catum ante Pontificatum fermè admi- nistrauerat, omnium non tam suffra- gijs, quam clamoribus in Petri solium euehitur, ac Gregorius huius nominis VII. appellatur. Is, diu obluctatus, cum onus illud excutere non alia se ratione posse speraret, Henricū ipsum per

Läber. Mar. Stot. Sigeb.

Greg. VII.

Chri. Ann. 1073.

per Legatos rogat obteſtaturque, ne ſuæ aſſenſum electione preſtet; ſi ſecus faxit, ipſius ſe mores haudquaquã toleraturum. ad hæc Epiſcopi complures, ab illius ſeueritate ſibi ipſis timentes, eundem Regem etiam, atque etiam rogant, vt præferuidi ingenij hominem, ſuo malo, ne prouehat. his Henricus, quem Deus in reprobum ſenſum non dum dederat, haud quaquam permotus, Gregorij electionem ratam habuit. At ille Præsbyterio initiatus, mox Pontifex ritè cõſecratus, Legatos in Hiſpaniam primò, tum in Boemiam, denique in Galliam, atque Saxoniam hoc eodẽ anno mittit quà ipſorum Principum, quà Populorum mores ad Chriſtianæ diſciplinæ normam redacturus. tum Latium ipſe, atque Campaniam luſtrat: Caſſinum quoque ſub anni exitum inuiſit.

S. Io. Gualberti obitus. Moritur hoc eodem anno IV. Idus Aprilis Ioannes Gualbertus magni nominis Cœnobiarcha, cuius res geſtas, præter alios Atto Piſtorienſis Epiſcopus luculento commentario tradidit.

Alteram exindè Legationem, eamque celebriorem, Gregorius Pontifex ad Henricum Regem inſtituit. Legationis munere functa eſt cũ Epiſcopis quatuor ipſa Agnes Auguſta Henrici Mater, quæ Romæ, ac demum Caſſinĩ morata, diu iam à Germania, ac Filij conſortio aberat. Legationis porrò cau- *Chri. Ann. 1074. Lãber.*

Legatio inſignis.

cauſam fuiſſe conſtat veterē in Henricum querelam, quod Eccleſiaſtica munera, ac Sacerdotia nundinaretur; quam ob rem Anathemate perculſus iam fuerat; itaque cum Legatis obuiam profectus, obſequiū in eos ſummum præſeferret, alloqui eos nequijt, donec, peracta criminum expiatione, Anathematis ſolutionem eſt meritus. porrò cum Legati Synodum ante reditum indicere percuperent, inhibiti à Bremenſi Antiſtite ſunt, quod diceret Legatum ſe eſſe Sedis Apoſtolicæ, nec niſi à ſe indici Synodum, aut cogi poſſe ipſo Romano Pontifice abſente. eam ob cauſam Legati, re infecta, Romam reuerſi, authores Gregorio fuere, vt Bremenſi Archiepiſcopo ſacris interdiceret.

Hēric. excommunicatus.

Bremēſis Antiſtetis prærogatiua

Mathildis genus.

Hoc loco Author de Mathilde Tuſcia Comitiſſa, de qua ſæpius deinceps memiuiſſe oppertebit, ſumpta ex Gregorij ad eam literis occaſione, germanam tradit hiſtoriam. eamque à mendaciorum inuolucris probè vindicat. conſtat autem & nupſiſſe illam Godefrido Gibbero Victrici ipſius Filio de quo diximus, &, diuortio cum eo poſt ſponſalia facto Virginem permanſiſſe; hoc vero tempore trigeſimum ætatis annum non dum attigiſſe, porrò ad vſque vndeſeptuageſimū peruenisſe. *Läber.*

Synod. Romæ.

Indicitur hoc eodem anno à Gregorio Synodus Romæ celebranda, ad quam *Mar. Scot. Sigeb.*

quam Epiſcopi Italiæ complures cum conueniſſent, præter alia decretum, ſæpius antea ſancitum, de Clericorum caſtitate, iterum promulgatum eſt.

Oſtien. l. 3. c. 44.

Eadem ipſa in Synodo Gregorius Robertum Guiſcardum, quem hoc tempore experiebatur infeſtum, Anathemate perculit; ad hæc exercitu in eum conſcripto (quinquaginta amplius militum millia religioſæ militiæ nomen dederant) eo illum terrore ad priſtinum obſequium cum reuocaſſet, copias in Orientem, ac, ſi Deus annuiſſet, Hieroſolymam tranſmittere in animũ induxerat, cæterum ob Henrici Regis inconſtantiam, Fidemque ambiguam, deſiſtere ab incepto cogitur.

Guiſcard. excom-municatur. Bello petitur Greg. Manigna-nitas.

Quo pariter anno celebrata apud Angliam Synodus reperitur, in qua S. Vulſtanus deponitur, tum, non ſine Dei miraculo reſtituitur. rem geſtam *apud Sur. 19 Ian.* vitæ ipſius Sancti Viri Author tradit ex eo petendam.

Synod. Angl.

Eodem ferè tempore Galliæ Rex Philippus, ob illata Eccleſijs damna, à Gregorio increpitus, Legatis ad eum miſſis, pariturum ſe religioſiſſimè pollicetur.

Chri. Ann. 1075.

Sequenti anno coacta Romæ Synodo ex omnibus Occidentalis Orbis Regionibns, Epiſcopi plures, Simoniaca præſertim adſperſi labe, depoſiti; Sacrorum Miniſtri reliqui coerciti, atque

Synod. Rom.

Digitized by Google

atque ad sacrorum Canonum custodiam reuocati sunt.

At verò Henricus, Saxonibus hoc anno domitis, quos perduelles passus diutius fuerat, ea iam solutus cura, metuque, obsequium exinde omne in Gregorium abiecit. itaque eo, vt creditum, stimulante Cincius Vrbis hoc tempore Præfectus, ipsa natali Christi nocte, Pontificem sacris operantem, irruptione in Templum facta, capit, ac custodiæ tradit. cæterum prima statim luce, re vulgata, vis in violenti hominis caput vertit. obsessus etenim ipse à Populo, Pontificem dimittere, & suarum rerum iacturam facere coactus est.

Lamber.

Cincius.

Pontificẽ capit.

His Gregorius haudquaquam territus, Henricum sacra iam, & profana omnia miscentem, paternè anteà monitum, piorum cætu indignum pronunciauit. At ille Vuormatiæ Conuentu Episcoporum habito, Gregorio Pontificatum abrogat, non tamen impune; Saxonibus quippè facinus detestantibus, tum alijs Germaniæ Populis, Proceribusque eadem cum illis sentientibus, bellum atrox aduersus contemptorem Numinis Regẽ conflatum est; quo, impar viribus Henricus, iniquas pacis conditiones subire cogitur. iussus itaque est exercitum dimittere: Schismaticos Episcopos, turbarumque Authores reliquos Aula ex-

Chri. Ann. 1076.

Greg. l. 3. ep. X.

Läber.

Hẽric. iterũ excommunicatur.

Leges à subditis accipit

expellere: Romam proficiſci: Anathematis abſolutionem petere: donec impetret, Regni adminiſtratione abſtinere. illud quoque additum, niſi intra annum abſolui ſe curet, nullam recipe-randi ſpem Regni ei reliquam fore. His, volens nolens, aſſenſus cum fuiſſet, amicis, ac Clientibus deſtitutus, rerumque omnium indigus, quod nemo illum non auerſaretur, iter in Italiam ſuſcipit. cæterũ ingreſſus Alpes, à Germanis eas Militibus obſeſſas inuenit, qui tranſitu ipſum prohiberent, non aliam, vt videbatur ob cauſam, quam, vt præſcriptus interim ad abſolutionem annus elaberetur. quamobrẽ malè apud omnes audire, qui aduerſus illum arma ſumpſerant, Principes cœperunt, quaſi non Zelo offenſi Numinis, ac læſæ Pontificiæ authoritatis, ſed inſana regnandi libidine religionis velamento honeſtiſſimè obuoluta, perduellionis conſilia agitaſſent. pudore itaque, metuq. veluti in crimine ipſi deprehenſi, liberum demum Regi tranſitum permiſere.

Infœlix eius cõditio.

Chri. Ann. 1077. *Lãber.* Canuſium interim, Mathildis Oppidum munitiſſimum, eadem deducente, Gregorius venerat. eò delatus ſupplex Henricus, Pontificias extra ædes nudis pedibus, ſub dio, perfrigido anni tempore ieiunus ad veſperam perſtitit. id cum iterum, ac tertiò incaſſum præſtitiſſet, quarto demũ die ad-

Hẽric. Supplex.

*Absolu-
uitur.*

missus, ac Gregorij pedibus aduolutus, Anatematis tandem vinculis solutus est; conditione tamen adiecta, vt cogendæ apud Germaniam Synodo, sisteret se, ac Iudicium, obiecta crimina diluturus, subiret. rem testatã Lambertus eius temporis Author Germanus Homo, suæque Gentis gloriæ studiosissimus fusè tradit, quem consulere operæ præcium erit. vix alia vmquã expiationis, ac christianæ pietatis species illustrior fuit, si perindè vera fuisset, & non potius ad tempori inseruiendum, vt res docuit, simulata.

Mathdilis donatio.

Post Henrici in Germaniã reditum, Canusij Pontifex tribus ferè mensibus substitit, vbi dum moratur, Liguriam, ac Tusciam à Mathilde recipit Donatione ad posteros memoranda. *Domn. in vit. Mathil. Ost. l. 3. c. 48.*

Interim non tam Germaniæ, quam Insubriæ, ac totius Cisalpinæ Galliæ Episcopi Gregorij seueritatem, quam experti antea fuerant, pertimescentes, permotis ad seditionem Populis, Henrico ad perfidiã prono Authores fuere, vt Pontificis, seu verius Christi iterum iugum excuteret. illum igitur Gregorius, qui iam Romam redierat, humana, ac diuina iura proculcantem, Anathematis iterum fulmine ictum, Regni titulis, ac iure exuit; quo factũ, vt Germani statim Proceres, seu qui Regis perfidiam, diuino zelo incitati, detestarentur, seu qui fortunæ inuiderent,

Hẽric. tertio excommunicatur.

rent, aut, humanis rationibus rem metientes, magnitudinem ſuſpectam haberent, reſumptis in eum armis, cum ipſius Filium impuberem in Regnum euehere cogitaſſent, denique Rodulfum Sueuiæ Ducẽ promouent; illumque Moguntiam perductum, à Sigefrido eius Vrbis Antiſtite conſecrari curant. porrò incõſulto id Rom. Pontifice factum, ipſemet tradit, qui idcirco ratam illius electionem habere noluit, licet enixè experentis, ac Filium obſidem, & prolixè alia pollicentis. illud tantum, cum Henrici viciſſim literis, ac legationibus vrgeretur, profeſſus, pro Apoſtolico ſeſe Imperio vtriuſque cauſam legitimè cognituru̇m, ſi ſuum ipſi iudicium ſubire ex æquo non detrectarent.

Marian. Scot. *lib. 7. ep. 14.*

Sax. Gram. l. xi. Obijt hoc anno Sueno Danorum Rex, de quo illud traditur memorandum, cum cædem intra Eccleſiæ ſepta imperaſſet, eaque de cauſa à Vuillelmo Epiſcopo ſacris ei fuiſſet interdictum, Regijs inſignibus depoſitis, obſoleta in veſte, nudiſque pedibus pro Templo conſtitiſſe, tũ humi procumbentem, ſolumque ſæpius deoſculatum, tamdiu moratum ibi eſſe, donec Epiſcopus, qui ſacris eodem in Templo operabatur, manu præhenſum, erectumque, piorum cœtui reſtitueret. *Sueno Dan. Rex.*

Quo tempore Agnes Aug. Henrici mater Romæ diem clauſit extremum; *Agnetis Aug. obijt.*

cum annos ibidem complures ad Principis Apostolorum limina excubasset.

Synod. Roma. Sequenti anno, coacta Romæ Synodo, Guibertus Rauennas, Theobaldus Mediolanensis, alijsque præcipuarum Vrbium Antistites complures, Simoniæ, aliorumque criminum comperti, damnantur. porrò si quis alia eodem in conuentu gesta decretaue nosse cupiat, illius Acta consulat, quæ inter ipsius Gregorij Epistolas leguntur; ex quibus erroris eos arguas, qui Regnum Henrico tum ademptum, Rodulfo assertum mentiuntur. Chri. Ann. 1078. *Greg. l. 5. ep. 13.* *Marian. Scotus.*

Henricus interim Rodulfum, acie victum, in fugam vertit, viciſſimque ab eo vincitur, fugaturque.

At Gregorius Pontifex his de rebus, vt par erat sollicitus, Legatos vtriusque Romam euocat, indictaque iterum apud Lateranum Synodo, amborum iura æqua lance expendit.

Nicep. Botoniates Imp. Eadem in Synodo Anathemati subijcitur Nicephorus cognomento Botoniates, qui Michaelē Ducam Orieutalis Imperij Augustum probum, ac religiosum Principē cum Maria Coniuge, Filioque Constantino haud ita pridem captos, in Cœnobiū detonsos coniecerat, ac Imperium inuaserat. porrò de Michaelis pietate, ac effusa in Cassinenses Monachos munificentia, Leo Ostiensis multa scribit. *Curop. l. 3. c. 38.* Chri.

Synod. Roma. Nouo subeunte anno Synodus alia Ro- Ann. 1079.

Digitized by Google

poſt ep. Greg. 17.

Romæ cogitur, in qua Octogenarius iam Senex Berengarius ſæpius ad pœnitentiam reuocatus, relapſuſque, iterum abiurans hæreſim, catholicam Fidem iureiurando profitetur. operæ precium erit eius iuſiurandum apud Acta huius Synodi quę extant, *quæque apud Authorem hic habentur*, legere. *Berẽg. hæreſi quinto abiurat.*

Sax. Gram. l. xi.

Eodem anno Haraldo Daniæ Rege, qui Suenoni Patri haud ita pridē ſucceſſerat, vita functo, Canutus Frater Regnum adipiſcitur, ſtatimque, literis ad Gregorium datis, eius ſeſe Clientelæ tradit.

l. 7. ep. 5. 6. & 10.

Poſt hæc Gregorius Legatos in Angliam ad Synodum ibi habendam, tum in Hiſpaniam ad Alfonſum Regē mittit, quē ad rerum humanarū contemptum hortatur. denique ad Ladiſlaum Vngariæ Regem, non aliam ſanè ob cauſam, quam vt Sanctorū eo in Regno Reliquiæ diligentius perquiſitæ, ac decentius reconditæ, impenſiori deinceps honore, atque frequentia colerentur. *Synod. Anglicana.*

Lõgin. hiſt. Polon.

Ad huius anni veluti coronidem apponenda eſt purpurea Staniſlai Martyris palma, quem Cracouienſem Epiſcopum Sanctitate conſpicuum Boleſlaus impius Rex ipſo in Altari ſacris operantē trucidari iuſſit. immanis parricidij nuncio ad ſe perlato Gregorius Gneſnenſi, cæteriſque Regni Epiſcopis edixit, Regnum vti vniuerſum Ec- *Staniſlaus Mart. Regnũ interdictoſu bjcitur.*

Digitized by Google

Noxiorũ pœna.

cleſiaſtico ſubijcerent interdicto.tum Boleſlaũ ipſum Regio exuit nomine, ac iure; ſubditos verò eidem populos ſacramenti religione ſoluit: Sacrilegij vtcumque participes, culpæque affines, tum eorũ,ad quartam vſque progeniem, poſteros honorum, ac dignitatum,eccleſiaſticorum in primis munerum indignos, atque exſortes pronunciauit. Gregorij literas ſequuta eſt ipſius Numinis vltio. quippè Rex impius, alter veluti Caim, emota ſtatim mente, in inſaniam lapſus, dum profugus omnium conſortium exhorreſcit,à canibus diſcerptus, voratuſq. eſt, memorandum diuinæ vltionis documentum.

Boleſlai exitus.

Subit annus Chriſti octuageſimus ſupra milleſimum,cuius exordio Gregorius Vuratiſlaum Boemiæ Ducem initæ cum Schiſmaticis communionis coarguit; rogatuſque ab eo, vti eius Prouinciæ Populis permitteret vernacula, quæ Schlauonica erat, linguã ſacras literas tradere, ſacraſque precationes recitare, haud quaquam annuit,illis allatis argumẽtis,quæ hanc ipſam in rem aduerſus huius temporis Nouatores afferri ſolent; vt appareat recens inuentum nõ eſſe, quod hi blaterant, ſacrorũ Oraculorũ lectura, inhibita illorũ in vernaculam linguã verſione, infimæ plebeculæ interdicere.

Chri. Ann. 1080. *l. 7. ep.* 11.

Sac. lit. in verna culam linguã verſio.

Subinde apud Lateranum Synodus habe-

Synod. Roma.

poſt ep. habetur cuius Acta inter ipſius Gre-
14. *l.* 7 gorij Epiſtolas tute conſule. in ea ite-
rum Anathema in Henricum Regem *Hẽric.*
Chriſtianæ pietatis Hoſtem, multiplici *iterũ*
nomine Eccleſiæ communione indi- *excom*
gnum, pronunciatur, cuius formulam, *muni-*
quæ apud eadem habetur Acta, non *catur.*
erit ocioſum perlegere. porrò non *Regno*
ante hoc tempus, abrogatum Henri- *priua-*
co Regnum, Rodulfo collatum eſt, *tur.*
cui & regiam Pontifex caronã miſit.

At vero Henricus, his auditis, Moguntiam Epiſcopos euocat, quibus Authoribus Pontificatus, ſi Deo placet, Gregorio abrogetur. vndeuiginti non amplius adfuere. viſum itaque eſt, vt frequentior eorum numerus eſſet, ad Italiam propius accedere. Brixiam itaque, quam & Brixinonem vocant, Norici olim, nunc Tirolis, Vrbem, cum ipſo Henrico Epiſcopi conueniunt XXX. ab his Gregorius, multis in eum confictis criminibus, Pontificatu indignus pronunciatur: Guibertus Rauennas, qui & ipſe aderat, Clementis nomine eidem indito, *Clem.*
Rom. Pontifex appellatur. ad hæc *Anti-*
omnes, Rex in primis, Idolum ſuum, *papa.*
ter humi procumbentes, adorant. extant Henrici ad Gregorium tum datæ literæ conuiciorum refertiſſimæ. Iscripſit inſuper ad Rom. Populum, ac Chriſtianos Principes complures; ſed diuino plane conſilio factum eſt; vt

Guiscard. supplex. hoc ipso tempore Guiscardus dudum à Gregorio Ecclesiæ hostis, ac piorũ cœtu indignus pronunciatus, Romã, crimina expiaturus, veniens, Pontificis pedibus aduolutus, Romanæ sese Ecclesiæ Clientem agnosceret, eiusq. defensionem, sacramento interposito, polliceretur. extat iusiurandi ab eo tunc prestiti adhuc formula inter eiusdem Gregorij Epistolas, ipsiusque, vt vocant, Inuestitura, annuique persoluendi Census ab eo facta pollicitatio.

Eius pollicitatio.

Annuus census. huiusmodi porrò census, quod & alibi innuimus, fuit denariorum XII. pro vno quoque iugo bouum.

Hẽric. Victoria. At Henricus in Germaniam redux, collatis cum Rodulfo signis, dum victus fugam meditatur, Deo ita moderante, Rodulfo ex vulnere extincto, victoria ipse potitus est. Eodem fere tempore venerandum Matthei Apostoli corpus Salerni inuentum est, quò translatum ante annos amplius centũ, ibique ob bellicos tumultus abditum, ex memoria Incolarum effluxerat. visus est Apostolus tum maximè sese rediuiuum quodammodo exhibere, vt Gregorium, quod mox contigit, rerum humanarum iactatũ fluctibus excipere et ea in Vrbe supremam diem, ipsius veluti in complexu, clausurum.

Ostien. l. 2. c. 5

s. Matthei corpus.

Dum hæc apud Occidentem peraguntur, Byzantij Nicephorus, post Tyrannos complures fœliciter deiectos, Deo,

Deo, quæ in Michaelem ipse antea patrasset, vlciscente, ab Alexio Comneno pulsus, in Cœnobium detruditur. hæc pluribus Ioannes Curopalata, qui & hìc finem suæ historiæ imponit, ex qua pleraque omnia Cedrenum, ac Zonaram mutuatos constat. *Alexius Cõnenus Imp. Io. Curop. historicus.*

Chri. Ann. 1081. Nouo subeunte anno Synodus iterum apud Lateranum cogitur, iterumque Anathematis sentẽtia in Henricum, ac Guibertum Pseudopontificem fertur. *Synod. Romæ. Hẽric. iterũ excommunicatur.*

Quo tempore Robertus Guiscardus, traiectis in Orientem copijs, collatisque cum Alexio signis, Victoriam memorabilem reportauit. *Guisc. Victoria.*

Henricus post hæc Rodulfi morte, in tuto iam res suas in Germania collatas cernens, profectionẽ in Italiam, Gregorium deiecturus, parat. exercitu itaque comparato, Romã infesto agmine petit; ad quam tamen non ante sequentem annum castra admouit.

Canutus interim Danorum Rex religiosissimus, dum renuentem Populũ ad decimas Ecclesijs persoluẽdas adigit, seditione excitata, in Templo, quò confugerat, multis vulneribus confoditur, *ex quibus*, vt ait Saxo, *plus gloriæ, quam cruoris effluxit.* post Canutum Olauus Frater Rex constituitur. *Canutus Rex martyr.* *lib. xi.* *Olauus.*

Chri. Ann. 1082. Exindè Henricus Romam delatus, arcta illam obsidione cingit. cæterum moræ impatiens, insuper Saxonũ motibus, *Hẽric. Romã obsidet*

tibus, qui Hermannum Lotharingium Regem dixerant, perculsus, haud ita multò post, Guiberto cum copiarum parte Tibur amandato, ipse in Cisalpinam Galliam regreditur,

Recedit.

Alexius porrò Græcus Imp. qui ex Templorũ donarijs exhausturn ærarium repleſſet, id malè sibi, ac Reip. cessisse, ex accepta à Northmannis clade, animaduertens, in posterum quacumque demum ex causa, id nè fieret, memorabili sanctione edixit, *quam dignam Annalibus Author hìc recitat omninò sanctè legendam*. *to. 3. bibl.*

Iterũ ad eã accedit.

Sequenti anno Henricus Romam iterum inuadit, factoque in Vrbem Leoninam impetu, eam vi capit, iniectoque in Principis Apostolorũ Basilicam igne, illius Porticum incendit. Chri. Ann. 1083.

Vrbẽ Leoninã capit.

tum munitione summo in Vaticani Collis fastigio, quà eidem Basilicæ imminet, excitata, ac militum præsidio firmata, iterum recedit, pactis cum Romanis Ciuibus indicijs, donec Synodus iterum apud Lateranum haberetur, quæ Nouembri demum mense peracta est, nulla re tamen memorabili in ea gesta ob Episcoporum infrequentiam, quibus tutus ad eam aditus ab Henrici tyrannide nequaquam fuit. Chri.

Synod. Roma.

Roma capitur.

Subit annus sæculi LXXXIV. quo Roma, post triennalem, licet non adeò arctam, obsidionem capitur, non ferro, sed auro. Chri. Ann. 1084. *Ostien. l. 3. c.*

Ale- 52.

Alexius Imperator, quò infeſtiſſimum ſibi hoſtem Guiſcardũ ex Thracia in Italiam reuocaret, ingentem pecuniæ vim Henrico tranſmiſerat, quocum fœdus in Northmannos inierat. ea Henricus non ad bellum Apuliæ, quod pollicitus Alexio fuerat, inferendum, ſed ad Romanos demerendos vſus, eorum aliquot ad Vrbis proditionem impulit, quorũ auxilio Auentinum occupat, ac Caſtra ibidem munit: tum Lateranum facili negocio recipit, ſuoque inibi Pſeudopontifice, quaſi iam in propria Regia, collocato, Auguſti nomen, atque inſignia ab eo recipit: Gregorium, qui in Hadriani ſeſe Molem receperat, adoritur, ac vi maxima oppugnat. Hæc dum maximè Rex impius molitur, Roberti aduentu cognito, qui, Boemundo Filio in Thracia relicto, Gregorio Pontifici ſubſidio properabat, deformi fuga Vrbem deſerit, Veientum in Oppidum, quod nunc Ciuitas Caſtellana dicitur, ſeſe recipit; nec diu ibidem moratus, Germaniam inglorius repetit. belli vis in Romanos, qui Henrico fauerant, verſa eſt, quorum domus à Roberti milite direptæ, ſubditoque dein igne incenſæ ſunt.

Hẽric. perfidia.

a Pſeudopõt.

Fugatur à Guiſcardo.

At Robertus de reditu in Thraciam ſollicitus, recedens Vrbe, Gregorium, cui infenſos Romanorum multos cernernet, ſecum abducit Salernum. Claſ-

Roge-rius. se inde cum Rogerio Filiorum altero in Thraciam soluens, obuias Græcorum naues, prælio inito, magna ex parte capit, aut mergit.

Sequentis anni exordio Saxones eorumque Rex Hermannus, Apostolici Legati authoritate Synodum apud Turingiam celebrant. huius statim decreta, qui Henrico studebant Schismatici Episcopi, ac Guiberti Pseudopontificis Legati Conciliabulo Moguntiæ habito, contrarijs decretis abrogant. Chri. Ann. 1085. *Synod. in Turigia.* *Vrsp. Chron.*

Duo interim veluti Orbis lumina extinguuntur; Gregorius Pontifex Salerni, Robertus Guiscardus extra Italiam Orientali bello non dum peracto. eius cadauer Venusiam Apuliæ Vrbem relatum est. *Ostien. l. 3. c. 56.* *Greg. & Guiscard. obiuus.*

Gregorij obitum, quem celebri memoria Ecclesia recolit, annuum sere interregnum est subsequutum; id tum alias ob causas, tum ex insueto obtrudendi, recusandique summi honoris certamine accidisse ferunt. Desiderius Casinensis Abbas, idemque Romanæ Ecclesiæ Cardinalis adigi vix demum potuit, vt tantum onus subiret. Is igitur in Petri solium euectus, Victor haud vano auspicio appellatur. Chri. Ann. 1086. *Ostien. c. 65.* *Victor. III.*

Henricus interim apud Herbipolim à Saxonibus. qui eam tum Vrbem obsidebant, acie victus, regijs depositis indumentis, vix fuga elapsus est. *Bertol.* *Henric. vincitur.*

Hoc

Hoc eodem anno Cartusiæ Solitudo incoli est cepta ab Hugone Episcopo Gratianopolitano, ac Brunone sacri illius instituti Authore; quæ Cartusiensis Ordinis origo notatur. *Cartusiensis Ordo*

Chri. Ann. 1087. *Ostien. l. 3. c. 67.* Subindè Victor Romæ solemni ritu consecratus Cassinum repetit, nec ita multo post, Mathildis precibus, quæ Romam venerat, reuocatur. cæterum, qui Henrico studebant, Romanis Ciuibus turbas maximas ciẽtibus, *Bertol.* Beneuentum statim proficiscitur, coactaque ibidem Synodo, bellum aduersus Sarracenos decernit; Genuensium itaque, ac Pisanorum Classe copijs in Affricam deportatis, deuictos Barbaros Rom. Ecclesiæ tributarios fecit. Post hæc alterum in Pontificatu annum agens, extremum expleuit diem, Ottone Episcopo Ostiẽsi Cluniacensis instituti Alumno, qui sibi in totius Ecclesiæ regimine succederet, præ cæteris, commendato. *Mathildes Roma.* *Sarracenis* *Victoris obitus.*

Chri. Ann. 1088. *Chron Cass. l. 4. c. 2* Hic igitur, ex Victoris destinatione, legitimè electus, Terracinæ solemni ritu inauguratur, atque Vrbanus hoc nomine II. appellatur. rem gestam Petrus Cassinẽsis Diaconus tradit, cuius est opus Auctarium ad Leonẽ Ostiensem, & Commentarium de viris illustribus Cassinensis monasterij. *Vrbanus II.* *Petrus Cassinensis historicus.*

At vero Vrbanus Pontificatum statim adeptus, Cassinum petit, quò statim, ad obsequium ei præstandum Ro-

ge-

gerius, ac Boemundus Guiscardo geniti conuenere.

Eccl Tolet. primatus. Hoc eodem anno Ecclesiæ Toletanæ Hipaniæ totius Primatus conceditur, cuius rei testis Vrbani extat Diploma ad Bernardum Archiepiscopum datum.

Quo pariter anno Saxones, Hermanno Rege vita functo, Eggebertum, & ipsum Henrici Hostem, eidem

Beren. garij obitus. substituunt. Hoc tempore Berengarius carioſę iam ætatis Senex, qui falsa Ecclesiam pœnitentia toties eluserat, diem clausit extremum, non tamen extra Ecclesiæ communionem, quam postrema hæresis abiuratione vtcumque promeritus est, quod ex eius Epitaphio constat: quamquam ex Lanfranchi Cantuariensis Archiepiscopi Epistola in contrariam sententiam trahimur.

Papir. mass. Ann. Frãc. l. 43. ap. Vuill. Malm l. 3.

Vrbanus post hæc Romam profectus, Tiberina in Insula constitit, Clemente Pseudopontifice reliquam fermè Vrbem obtinente. cæterum coactis Romæ Episcopis amplius Centũ, Vrbano indicente, Romanorum, quoque in eum studia excitantur; quò factum, vt Clemens, omni destitutus ope, Vrbe simul, & Pontificatu cedere coactus sit, ac iureiurando illum se haudquaquam repetiturum polliceri.

Chri. Ann. 1089.

Synod. Romæ.

Synod. Troiæ. His peractis Vrbanus in Apuliam proficiscitur, ac Troiæ Synodum celebrat.

39. q. 5. d. 4. c. 21. lebrat, cuius fragmentum Gratianus recitat, quod apud Magistrum quoque sententiarum inuenies. Visum est autē eidem Vrbano ob publicum Ecclesiæ bonum Mathildem Comitissam, inuitam licet, nuptui tradere Vuelfoni Bauariæ Duci strenuo Catholicæ Ecclesiæ defensori. huic Vuelfo eiusdem nominis Pater, Azo Ferrariensis Marchio Auus fuit. Mathildem porrò cum Vuelfone quoque Virginem permansisse constans est fama, & Bertoldus Constantiensis huius temporis scriptor diserte tradit ex vtriusque Coniugis testimonio. *Mathildis secunda nuptiæ.* *Virgo permanet.*

Initum hoc eodem tēpore est prælium inter Henricum, atque Eggebertum, victusque Henricus, fuga elapsus est.

Sigeb. Chr. Antonin. Hist. p. 2. Grassabatur hoc tempore vulgaris lues adeò noxia, ac dira, vt quos tetigisset, igne sacro aut absumeret, aut membris fœdè mutilaret. translatum Byzantio tum fuerat Antonij Magni corpus in Galliam, atque ad Motam S. Desiderij, Prouinciæ Viennensis, Vrbani iussu, collatum fuerat. ibi omnes eo morbo tacti, (mirum dictu) confestim sanabantur. quodq. mirandum adhuc magis, siquis postea, aut periurio, aut blasphemia in Sanctum peccasset, eodem confestim morbo corripiebatur. hinc in eundē Sanctum cultus mirè est auctus; nec in Gallia tan- *Ignis Sacer.* *S. Antonij cultus.*

tantum, verũ apud alios quoque Chri-
Eius implo-ratio uper igne. stiani Orbis Regiones super igne eum implorandi mos inoleuit.

Seculi anno XC. Vrbano id agente, Chri. Ann. 1090. Galliæ Episcopis Tololæ, Italicis Melphi apud Apuliã magno numero coactis, Conuentus vtrobique celebrantur. *huius Acta, ex Vaticano Codice Author hic refert* a Gratiano quoque, licet non integra, relata. Hac eadem in Synodo Rogerius Rom. sese Ecclesiæ beneficiariũ agnouit, receptoque Ducis titulo in Rom. Pontificis verba, ex præscripto, iurauit.

Synod. dupl.

Rogerij cliẽtela.

1. q. 2. c. 3. *dist.* 32. c. 1. *Roma. ald. Chr.*

At Romani Ciues, nescio qua animi vertigine agitati, Clementem iterum Pseudopontificem, haud ita pridem Vrbe pulsum, recipiunt; atque Hadriani Molem, dolo interceptam, propugnaculis spoliant. auctæ Schismaticorum vires fuerant Henrici in Italiam aduentu, qui post Mantuam diu obsessam, ac demum dolo captam, ibidem substiterat, Eggeberto Rege Regni æmulo iam extincto. ergò Vrbanus, Episcopis iterum euocatis, Synodum celebrat Beneuenti, in qua lata pridem in Schismaticos omnes Anathematis sententia confirmatur.

Chri. Ann. 1091.

Hẽric. in Italiam.

Synod. Beneuenti.

Cæterum dum Rex impius in Ecclesiam debacchatur, Barcinonensis Principes Berengarius Tarraconẽsem Vrbem de Sarracenis receptam Rom. Ecclesiæ donat, cuius rei monumentum

Berẽg. Princeps.

Digitized by Google

tum ipsius Principis extat Diploma.

Chri. Ann. 1082. Roma interim sub Clementis potestatem ita transierat, vt, non nisi Leonina Ciuitas, Vrbano pareret, quò Is hoc tempore, ex Campania delatus, apud Apostolorum Principis Basilicam aliquandiu substitit.

Quo tempore Iuo Vir æquè doctus, ac Sanctus, cuius præclara extant monumenta Carnotensium Episcopus consecratur. *Iuo Carnotensis.*

Petr. Ven in vit. l. 2. c. 28 At vero Vrbanus accersitum hoc anno ex Cartusia Brunonem, eius consilio, in rebus gerendis, vsus, triennio ferè apud se habuit. *S. Brunno Romæ.*

Sax. Gram l. 12. Eodem fere tempore Ericus Rex Danorum, qui Olauo Fratri, superiori anno vita functo, successerat, iudicio ab Hamburgensi Antistite postulatus, appellatione ad Sedē Apostolicā, interposita, Romā ad Vrbanum venit; nec absolutus modo Pontificis sententia Rex est, sed eius quoq. Regni Ecclesiæ à Primatu Hamburgensis exemptæ; insuper, Archiepiscopo eidem Regno dato, Primatus in Noruegiæ Sueciæque Episcopos tributus est. *Ericus Rex Romæ.*

Hoc item anno Vrbanus Pontifex Salernum profectus, Cluniacense ad Cauam Metellianam Cœnobium inuisit, Templumque inibi solemni ritu consecrauit. Profectus indè in Apu-

Chri. Ann. 1093. liam, Synodum apud Troiam eiusdem Prouinciæ Vrbem celebrauit. *Synod. Troiæ.*

Non-

Nondum receſſerat ex Italia Henricus, cum eius Filius Conradus, Vuelfone, ac Matilde adnitentibus, iniuſſu Patris Italici coronam Regni aſſumit Mediolani. itaque omnium ſtudijs in eum verſis, Henricus Pater in ſumma rerum deſperatione Veronam recipit ſeſe, ac diu ibidem, obſeſſo ſimilis, moratur.

Cõradus Italiæ Rex.

Per idem tempus maximum Chriſtianis Orbis, non Eccleſiæ modo Anglicanæ decus, Anſelmus, ex Monacho, Cantuarienſis Archiepiſcopus, ſummo totius Regni bono, legitur.

S. Anſelm.

Sur. 21 April.

Philippus interim Rex Galliæ amoris œſtro, an leuitate', legitima Vxore eiecta, Fulconis Comitis Andegauenſis coniugem, & ſanguine quidem ſibi iunctam fœminam ſociauerat. eam ob cauſam, Iuone in primis reclamante, Synodus Epiſcoporum cogitur Hugone Lugdunenſi Antiſtite Sedis Apoſtolicæ Legato indicente. in ea Regis facinus improbatum, Rex ipſe Anathemati ſubiectus eſt.

Philip. Gall. Rex.

Chri. Ann. 1094.

Synod. apud Gall.

Eodem fere tempore, vt Veneti ſcriptores habent, inuentum eſt D. Marci Euangeliſtæ ſacrum Corpus miraculo demonſtratum.

D. Marci corpus inuentũ.

Exinde Vrbanus Pontifex in Tuſciã Profectus, Piſas diuertit, eiuſque Vrbis Eccleſiam Archiepiſcopali dignitate ornauit. Poſt hæc Placentiæ Synodum, non Italiæ modò Antiſtitum, ſed

Piſa Archiepiſcopatus.

Chri. Ann. 1095.

Bertol. Synod.

Digitized by Google

Sigeb. ſed Germaniæ quoque, ac Galliæ ce- *Platē-*
Friſin lebrauit. tum verò in Galliam ipſe- *tina.*
lib 7. delatus, Conuentu alio apud Claro- *Item*
Vuill. montem Aruernorum Vrbem habito *Claro-*
Tyr. Epiſcoporum amplius CC. Chriſtia- *mōta-*
l. 1. nos Principes ad ſacrum Hieroſoly- *na.*
P. Ae- mitanum bellum accendit. militiæ ve- *Bellū*
mil. l. luti teſſera Crux purpurea fuit dextro *ſacrū.*
4. humero aſſuta. porrò illud mirum in tanto celeberrimę expeditionis apparatu, nihil ſacerdotalis ſeueritatis remiſſum, ipſumque Regem Philippum ob ſanctiſſimas coniugij leges violatas, nec dum reſipiſcentem, Anathemati iterum ſubiectum, *eiuſdem verò Synodi Decreta alia noſſe ſiquis cupit, Authorem conſulat ea. hìc fusè referentem,* *Vrbani ſeueritas.*

Eodem fere tempore Angliæ Rege Pſeudopontifici adhuc patrocinante, Anſelmo contra Vrbano, vt par erat, inhærente; Conuentu ea de re habito, Sanctus Præſul Epiſcoporum defectione, ac Regis minis haud quaquam fractus, tandem peruicit.

Hi- Dira Lue, vt diximus, ab igne ſacro *Ordo*
mar. Viennenſem in primis Prouinciam po- *miniſ.*
Anto- pulante, Ordo miniſtrantium infirmis *trātiū*
nin. Gaſtone Viro Nobili, ac Gerino Filio *infir-*
Authoribus hoc anno inſtituitur. *mis.*

Chri. Vrbanus interim, qui ad ſacrum bel-
Ann. lum promouendum apud Galliam ſub-
1096. ſtiterat, Germaniæ Epiſcopos complures à Schiſmate recedentes in gratiam

tiam recipit: Philippum Regem, inceſtis ſolutum nuptijs, pœnam deprecantem, piorum cœtui reſtituit.

Sacra expeditio.

Vrbani claſſico excitati Galliæ Proceres, quorũ fortiſſimus Godefredus, Byzantium inter arripiunt. his iunguntur Petrus Eremita, atque Epiſcopi nonnulli, quos inter Ademarus Podienſis Antiſtes Apoſtolica Legatione functus eminuit. *Vuill. Tyr. l. 1. c. 18*

Bonfilius Epiſcop. Fulginei.

Nec reticendus eſt Bonfilius Auximanus, Sanctiſſimus Fulginei apud Vmbriam Epiſcopus, qui, & alios nonnullos ſuæ ipſius Dioœceſis ſacrorum Miniſtros ſecum duxit. *Lud. Iacobil. in vit.*

His Vrbanus Pontifiex, ſumma cum gloria apud Galliam peractis, Romam reuertitur.

Sequenti anno qui ſeculi fuit ſeptimus, ac nonageſimus, Græcos, vt ſacro bello adiumento eſſent, Rom. Eccleſiæ conciliaturus, Barium Apuliæ Vrbem euocat Synodum ibidem celebraturus. dum ad condictã diem Patres cõueniunt, Rogerius Siciliæ Comes bellum eiuſdem nominis ex Roberto Fratre nepoti Rogerio Apuliæ, ac Campaniæ Duci infert, Vrbemqne Capuam obſidet. Vrbani tamen authoritate inteſtinum bellum haud ægrè componitur, vtroque Principe ad eum, Salernum, conueniente. Chri. Ann. 1097.

Synod. Barij.

Rogerij duo

Sicula Monarchiæ.

Hoc loco Author prolixam admodum diſputationem inſtituit de Sicula,

la, quam vocant, Monarchia, quæ Diplomate Vrbani nititur, quod hoc anno Salerni ab eo datum legitur. quæ de re, quod compendio à nobis trædi ex instituto vix possit, Authorem ipsum Lector curiosus consulat.

Cron. Cass. l 4. c. xi. Pace itaque inter Rogerios composita, Iunioris Frater Boemundus ardore animi miro ad sacrum bellum accingitur. ferunt illum, sericum pannum afferri iussum, innumera in frusta, ad Sacras Cruces, militiæ tesseras, concinnandas, conscidisse. *Boemũdi ardor.*

Vuil. Tyr. l. 3. c. xi. Gallorum interim copiæ Byzantium transgressæ, obuijs vbique Turcis fœliciter profligatis, Nicæam, nobilem Bithyniæ Vrbem capiunt.

Vuil. Malm Idem hic annus Margharitæ Scotiæ Reginæ fœlici ad Deum transitu illustratur. *Margarita Scot. Reg.*

Chri. Ann. 1098. *Vuil. Malm Sur. 21 April.* At in Vrbem redux Vrbanus Synodum in ea cogit, cui Anselmus Archiepiscopus, qui Barienſi quoque adfuerat, interfuit. Anselmi porrò tres præclare gestas tum Villelmus Malmesburiensis in historia Pontificum Anglicanorum, tum peculari Commentario Edinerus qui ei à commentarijs erat, summa fide posteris tradiderunt. *Synod. Romæ.*

Vuil. Tyr. l. 5. c. 23 Capta hoc eodem anno traditur à Christianis apud Orientem copijs, præter alias complures, Syriæ Vrbs maxima Antiochia.

Quo

Ordo Cisterciensis

Quo tempore Sedis Apostolicæ authoritate prima Cistercienſis Ordinis fundamenta iacta peribentur. *Sigeb. Chro.* Chri.

Vrbani obitus.

Nouo ſubeunte anno Vrbanus Ælia demum potitus Arce, ac Synodo ex more habita viuendi finem fecit, dum apud Orientem Hieroſolyma, Godefredi in primis virtute, capta eſt. res omnium ore decantata, ac multorum ſcriptis tradita, notior eſt, quam vt à nobis pluribus ſit recenſenda. Captæ Vrbis Patriarcha eligitur Daibertus Piſanus Archiepiſcopus, idemque ſedis Apoſtolicæ Legatus, à quo Godefredus omnium ſuffragijs Rex appellatus, noui Regni Inueſtitu-

Ann. 1099.

Hieroſol. capta.

ram, quam vocamus, recepit.

Libri XI. finis.

AN.

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Perusino.

In totidem libellos breuissimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digestum est.

LIBER XII.

Respondẽs Duodecimo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 1100.

CEntesimus supra millesimũ à Christo nato annus incipit, quo Paschalis Vrbano nuper subrogatus Christianos Principes de sua ipsius electione certiores redditos, Fidei atque officij admouit; viciſſimque ab eis literas, obsequij testes, recepit. extant inter alias à Godefredo Hierosolymorum Rege ad eum hoc tempore datæ; quibus inita fœ-

Paschalis II.

Godefredi ad eũ literæ.

Digitized

fœliciter præliâ, relatæque ex hostibus Victoriæ referuntur: porrò, his vulgatis, noui apud Galliam, atque Italiam delectus habiti, instructissima à Genuensibus classis comparata est. At Gallorum Rex Philippus Anathemati, ex illicitis subiectus nuptijs, tum, facti pœnitens, absolutus; audita Vrbani morte, perindè, ac si sacræ extinctæ cum eo leges fuissent, Pellice in Regiam reuocata, Ecclesiastica iterum vincula abrumpit. ergò Paschalem haud mitiorem expertus Iudicem, ac vindicem, Anathemate iterum percellitur. Indicta porrò ea ex causa, *Synod pictauiēsis.* Pictauis Synodo, permulta alia ad morum normam, sacrosque ritus pertinentia decreta sunt. *Iuo ep. 112.*

Godefredi obitus. Sequuta interim Godefredi morte, Boëmundi, Antiochiæ Principis, dum Mesopotamiam inuadit, captiuitate, *Baldu inus Rex.* Balduini, qui Regnum post Godefredi Fratris obitum adeptus est, exitialibus, cum Patriarcha contentionibus, Christianorum apud Orientem res mirum in modum perturbantur. *Vuil. Tyr. l. 9 cap. vlt.*

S. Anselm. relegatur. Moritur hoc eodem anno Anglorum Rex Vuillelmus, cuius scelere Anselmus Archiepiscopus extorris actus, iam triennio apud Gallias exulabat. *Restituitur actie rū agitatur.* igitur Vir sanctus Henrici, qui Vuillelmi Successor fuit, iussu restitutus, haud ita multo post iterum exagitatur, eadem planè ex causa, quod no-

uo

uo etiam Regi acriter obſiſteret Sacerdotia pro libidine demandanti.

Chri. Ann. 1101. *Vuil Malm l. 1. Edin. in vit.*

Res non vno geſta eſt anno, miſſique ab vtroque ſunt ad Paſchalem Papam ex Anglia Legati, qui contentione apud eum maxima, pro ſe quiſque, egerunt.

Conradus interim, qui Florentiam ad Mathildem venerat, quacum antea contentionem habuerat, ibidem moritur. *Cõradi Italiæ Reg obitus.*

Quo tempore Philippus, Legatione ad Paſchalem miſſa, Anathematis vinculis ſolutus eſt, Synodo hac de re antea in Gallijs ipſius iuſſu celebrata, quod tamen non niſi poſt biennium contigit. *Synod. Gall.*

Tyr. l. 10. Vrſper.

Hoc eodem anno expeditio in Orientem innouatur æquè celebris futura, ſi per Alexij Græcorum Auguſti perfidiam licu ſſet, qui ſub pacis, atque amicitiæ tegmine acerbius, quã hoſtis, crudelius, quam ſi aperto egiſſet bello, debacchatus eſt. hæc porrò exactius noſſe ſi quis cupit, præter Vuillelmum Tyrium, Conradum Abbatem Vrſpergenſem conſulat, qui eiuldem expeditionis ſocius memoriæ cuncta commendauit. *Expeditio alia ſacra. Alexij perfid.*

Eodem fere tempore Genuenſium claſſis appullu ad Syriæ littus, Chriſtianorum ibidem res miſerandum in modum collabentes, reſtitutæ ſunt. eadem porrò Claſſis in Italiam redux, *Genuẽſium claſſis.*

Digitized by Google

non laudem modo ſummam, ſed Diui
S. Io. Bapti- quoque Præcurſoris reliquias ſacro-
ſtæ reli- ſanctas, Paleſtina auectas, Patriæ in-
quiæ. tulit Pompa triumphali.

S. Brunonis obitus. Poſtremo illuſtratur idē annus Bru-
nonis exitu Cartuſierſium Patriarchæ,
cuius præconia laudati æquè Viri Ber-
nardus Clareuallenſis, Petrus Cluniacenſis certatim hoc tēpore cecinere.

Altero huius ſæculi anno Conciliū Chri.
Synod. Romæ. Romæ celebratur Henrico in primis Ann.
poſtulante, qui tamen, cum Paſchalē, 1102.
Hēric. iterum excom mun. Patreſque reliquos non inſolēter fru- *Vrſp.*
ſtratus fuiſſet, Anathemati iterum ſub-
ijcitur. ſancita vero eodem in Con-
cilio ad Eccleſiaſticum rerum ſtatum
componendum, ea ſtatim apud An-
Synod. Lōdin. gliam, Conuentu Londini habito,
recepta ſunt.

Matildis dō. confirmata. Hoc eodem anno Matildes, cum
donationē B. Petro à ſe factam, ac pu-
blicis monumentis conſignatam dolo
ſublatā, aut deperditam per incuriam
audiſſet, nouo ea ſuper re Diplomate
confecto, *cuius exemplum hìc habes,*
ratam habuit.

Henrico Angliæ Rege, atque An- Chri.
ſelmo in dies magis diſſidentibus, Pa- Ann.
ſchalis demum ſententia Regi ſacra- 1103.
rum rerum adminiſtratione interdictū *Edin.*
eſt. ferunt Henrici Legatum maiori, *in vit.*
quam par erat, contentione apud Pa-
ſchalem agentem, conteſtatum fuiſſe,
Regnum potius eum amiſſurum, quam

Ec-

Eccleſiarum, vt vocabant, inueſtituras; cui Pontificem viciſſim reſpondiſſe, vitam ſe potius profuſurum, quam vt impunè ſacra à Rege contrectari permitteret. *Paſchalis Zelus.*

Chri. Ann. 1104. Legatio ſubindè ab eodem Pontifice duplex inſtituta eſt. altera in Galliam ad Philippum Anathemati eximendum, ad Poloniæ Eccleſias inuiſendas altera.

Tyr. l. xi. c. 1. Boemundus poſtmodum Antiochiæ Princeps, quem in hoſtium poteſtatem veniſſe diximus, ab his demum, prece, an precio, dimiſſus, vna cum, Daiberto Hieroſolymorum Patriarcha in Italiam nauigat, indeque in Galliam proficiſcitur, vt duas Philippi Regis Filias Conſtantiã, ac Ceciliam ſibi, ac Tancredo ex Fratre Nepoti matrimonio iungeret.

Chri. Ann. 1105. *Vrſp.* Annus agebatur, cum Henricus Germaniæ Regnum adeptus fuerat, propè L. ab inito autem vtcumque Imperio XXII. tum Henrici Filij ac Germanorum Procerum conſpiratione Regni faſtigio deiectus eſt, eodem Filio in Regnum eiecto. neque hìc ſtetit Catholici populi, ac Principum zelus. Schiſmatici Epiſcopi recedere à Schiſmate, aut ab Eccleſijs iubentur: mortuorum ea in ſeceſſione Antiſtitũ oſſa exhumantur, atque in fluenta projciuntur; quod ab Italis quoque, Germanorum exemplo, factũ de Guiberti

Hẽric. deijcitur.

Hẽric. Filius eiicitur

Digitized by Google

Pſeudopontificis cadauere apud Rauennã ante quinquennium vita functi.

Eodem fere tẽpore Balduinus Rex ſacratiſſimo Crucis Ligno in aciem producto, inſignem de Barbaris Victoriam retulit. *Tyr. l. xi. c. 23.*

Raimũdu. Toloſæ Comes

Quo tempore bellica laude, ac pietate clarus Toloſę Comes Raimundus occubuit, qui ſacræ expeditionis Socius, & pars maxima fuerat.

Hẽrici fuga.

At Henricus in ordinem redactus ex Oppido, in quo honeſta veluti ſub cuſtodia habebatur, fuga elapſus, Coloniam primò, dein' Leodium petit; indeque mortales, ac Superos conteſtatus, literas tum ad alios complures, tum ad Galliæ Regem, atque Henricum Filium dedit, & patentes eas quidem, nec obſignatas, quò in ſuæ ipſius calamitatis commiſerationem omnes commoueret. ſed nihil perfecit; ita omnium odiũ ſimulatione, atque perfidia in ſe conciuerat. itaque deploratis iam rebus, mœrore animi confectus; intra annum moritur ſexagennario minor; ſepultuſque in Monaſterio apud Leodium, vbi deceſſerat; poſtridiè, quod Eccleſiaſticæ communionis expers deceſſiſſet, exhumatus eſt. Chri. Ann. 1106. *Vrſp.*

Hẽrici mors.

His Romæ auditis, Paſchalis Pontifex Germaniam petere in animum induxit, cæterum, excitatos pridẽ apud eam motus reſdiſſe non dum ſatis, certior factus, Guaſtallæ ad Padi ripã ſub- *Vrſp.*

Synod. Guaſtalla.

ſubſtitit, Conuentuque ibidem celebrato, cui Matildes quoque interfuit, Galliam petit, vndè & Germaniæ rebus proſpicere ſatis ſe poſſe exiſtimauit.

Philippi obitus.

Appẽd. ad Aim. Moritur hoc eodem tempore Philippus Rex Ludouico Filio hęrede inſtituto, qui Aurelijs ſtatim coronatur

Ludo. VI.

Chri. Ann. 1107. Antequam ex Gallia recederet Pontifex, Synodum apud Trecas celebrat. Quo tempore Angliæ Rex Henricus, Anſelmo in Regnum reuocato, ac pace Eccleſijs reddita, Robertum Fratrem, qui ſacræ militiæ nomen dederat, Hieroſolymis haud ita pridem reducem, Regnum, quod natu maior eſſet, repetentem, prælio victum capit, ac cuſtodiæ tradit.

Synod. Trecẽſis.

Chri. Ann. 1108. *Vuili. Bibl.* Inſigniores interim Romani Ciues, in quibus Ptolemeus Comes Tuſculanus, ac Petrus de Columna (qui pro ea, qua poliebat Romæ potentia, hoc ipſum ante octennium quoque factitauerat) Pontificias Ditiones tyrannicè inuadentes, Romanum Agrum infeſtum habebant. hos Pontifex Petrum Leonis, ac Leonẽ Frangipanem Ciues æquè nobiles adiutores nactus, egregiè vultus, compeſcuit. tum profectus in Campaniã, quò vrbanas vitaret turbas, Synodum Beneuenti celebrauit, ea præcipuè de cauſa, vt Clericorum luxum, bonorumque Eccleſiæ inuaſiones inhiberet; quod & Lõdini apud

P. Columnæ

Leo Frãgipanis.

Pet. Caſſ. l. 4.

Synod. Beneuenti.

Itẽ Lõdini.

Angliam peractum est, Anselmo ibidem liberius, permissu Regis, iam sacra administrante; qui tamen, haud diu superstes, sequenti anno laborum à Deo præmium est consequutus. Chri. Ann. 1109. *Mariana. l. x c. 8.*

Anselmi obitus.

Alfõsi duo Reges.

Obierat per idem tempus Alfonsus Castellæ Rex, eius tum Filia Vraca eiusdem cum Patre nominis Aragoniæ Regi consanguineo nupsit. Igitur Paschalis, literis ad Compostellanum Episcopum datis, damnatisque incestis nuptijs, vtrique Coniugi sacris interdixit. Pontificis sententiam sequuta est diuina vltio. quippè Rex impius, qui Appostolicis literis ita non paruit, vt ijs parentes Episcopos extorres egerit, prælio cũ Sarracenis inito, occubuit: Vraca repentina morte extincta est.

Obijt hoc eodem anno sanctus Abbas Odo Cluniacensis rerum gestarũ gloria inclytus, cuius vsi opera Romani Pontifices, eam vbique sedulam, atque proficuam experti sunt.

Hẽrici tyrannis.

At vero Henricus Germ. Rex paternorum scelerum, quorũ vltor fuerat, æmulator factus, Romam infesto agmine aggreditur, ac cædibus cruẽtat: Paschalem cũ Cardinalibus comprehendit: nec Imperij modo titulos, sed Ecclesias quoque, ac sacerdotia quæcumque pro libidine demandandi ius qualecumque intentato captiuis omnibus mortis metu, extorsit. Chri. Ann. 1110. 1111. 1112.

Papã ac Cardinales capit.

cæ-

cæterum Pontifex liber factus, poſt Henrici abſceſſum Conuentu apud Lateranum habito, omnia, quæ cum impio Rege tranſegiſſet, vt per vim expreſſa, irrita eſſe declarauit. rerum triennio fere geſtarum ſeriem præ cæteris accurate refert Petrus Diaconus Caſſinenſis, quem conſulere curioſus lector poterit. *Synod. Roma.* *lib. 4. Vrſpe. Papir. ad Iuon.*

Per idem fere tẽpus Rogerius Apuliæ Dux, moritur, quem ſtatim ſequuntur Boemundus Frater, ac Tancredus Nepos victorijs ambo apud Orientem partis, atque Antiochiæ Principatu clari. porrò Boemundo eiuſdẽ nominis Filius, Tancredo Rogerius, vterque degener, ſuccedunt. Quo tempore Balduinus Rex, Danorum adiutus Claſſe, Beritum, ac Sidonem capit. *Tyr. l. xi.* *Rogerij Boemundi Tãcredi obitus.* *Balduini victoria.*

Alexius interim Græcus Imperator, certior de concepto ab omnibus in Henricum odio factus, eam in ſpem venit, vt, Imperio iam eidem abrogato, ipſe Occidentis quoque Auguſtus diceretur. Legatione itaque ad Romanos, ac Paſchalem miſſa, eius Imperij titulos ſibi, aut Ioanni Filio conferri expetijt, prolixè omnia aduerſus impium Henricum, Hoſteſque reliquos Romani nominis, Romanęque Eccleſiæ pollicitus. cæterum græca fides, ſi vnquam antea, hoc maximè tempore, ob admiſſa in Occidentales Milites ſcelera ſuſpecta, hauquaquã perſuaſit. *P. Caſſin. l. 4 c. 48.* *Alexij artes.*

Exindè Turcæ, copijs Hierosolymæ admotis, vbi expugnationem Vrbis frustra tentassent, insigni ad Montem Tabor Cluniacensis instituti Cœnobio diruto, Monachis martyrio affectis, recedunt. Chri. Ann. 1113. *Sigeb. appēd.*

S. Bernardi conuersio. Hic idem annus est Bernardi, e sæculo ad Cistercienses, transitu, Ecclesiæ memorabilis.

Synod. Secesserat Paschalis Pontifex Beneuentum. igitur ea in Vrbe primò, tum *duplex* Ceperani ad ripam Liris Conuentus *Vuill.* agit. porrò in Ceperanico Vuillelmus *Dux.* Apuliæ Dux, qui aderat, Calabriæ quoque, ac Siciliæ Dux constituitur. Chri. Ann. 1114.

Turba Romæ. Moritur post hæc Petrus Vrbis Præfectus itaque factiosi Romæ Ciues illius Filium, adhuc impuberē, ad idem munus cum elegissent, turbæ indè maximæ excitantur; quo factum, vt Paschalis, qui ad eam redierat, excedere iterum coactus sit. profectus igi- Chri. Ann. 1115.

Synod. tur in Apuliam, Synodum apud Troiā
Troiæ. cogit, ac Romam haud secius sequenti anno redit, vbi iterum Synodū apud Chri. Ann.
Synod. Lateranum cogit, in qua Henricus Ec- 1116.
Romæ. clesiæ Hostis appellatus est. *Vrsp.*

Porrò apud Germaniam ijs ipsis, qui ab Henrico steterant, eum deserentibus, Catholici in dies magis inualescunt, vt iam Conuentus agere, copias in eū scribere non dubitarent.

Mathildis obitus. Verū, audità apud Germaniam Mathildis morte, exceptisque Italorum

Le-

Legatis, eorum, qui rerum nouandarum ſtudio tenebantur, Henricus ita animos reſumpſit, vt repetendæ Italiæ, illiuſque ſubigendæ ſpem animo haud dubiam conceperit; ſimulatione tamen agendum ratus, Romam, quaſi crimina expiaturus, contendit. ſub ipſum eius aduentum, Paſchalis Caſſinum petit, indeque in Apuliam pergens, exercitu ibi comparato, in Campaniam venit.

Chri. Ann. 1117. P. Caſſin. l. 4 c. 57.

Hēric. Roma.

At Henricus Romam triumphantis ſpecie ingreſſus, ad Romanos Ciues vtcumq. demerendos, Ptolomei Conſulis Filio (ex Octauia hic erat Gente) Filiam matrimonio iungit.

Sed quam ſuperiori anno extulimus Mathildem tumulemus. Iaus hæc Vrbano VIII. Pont. Max. *cui hæc ipſa inſcribimus*, reſeruabatur. Is igitur clariſſimam omni œuo Fœminam, deque Rom. Eccleſia optimè, ſiquis alius Virorum Principum, meritam, decentioris honore tumuli dignam ratus, Mantuano ex agro tranſlatum corpus in ipſo Principis Apoſtolorum Templo Auguſtiſſimo, regio ornatu à ſe extructo monumento, quinque demũ poſt ſæcula, *dum hæc prodimus*, recondebat, huiuſmodi cum inſcriptione.

Vrbanus VIII. Mathildis oſſa trãſfert.

Sepulchrum extruit.

Epitaphio et carminibus ornat.

VRBANVS VIII. P. M.
COMITISSÆ MATHILDI VIRILIS ANIMI FOEMINÆ SEDIS APOSTOLICÆ PROPVGNATRICI PIETATE INSIGNI LIBERALITATE CELEBERRIMÆ HVC EX MANTVANO S. BENEDICTI COENOBIO TRANSLATIS OSSIBVS GRATVS ÆTERNÆ LAVDIS PROMERITVM MON. POS.

Hanc ipsam numquam satis laudatam Heroinam (quod Damaso Rom. Pontifici, quod Carolo Francorũ Regi, atque Augusto Magno, quod alijs sacerdotalis etiam ordinis Viris Principibus laudi olim datum non ignoraret) carminibus quoque Thebano plectro decantatis, ad modulos hetruscos deductis, ornatam voluit; vt viuidum ingenium agnoscas, fertilitatem admireris. Hæc verò extra historiam satis.

Hoc eodẽ anno Balduinus Rex lethali correptus morbo, ex voto nuncupato. Pellicem, quam, maximo cum Ecclesiæ contemptu, Vxore eiecta, in Regiam induxerat, in Siciliam reijcit. cæterum, & si ex morbo tum quidem conualuit, sequenti tamen anno vitæ finem imposuit. quo & Paschalis Pontifex moritur, in Vrbem paulo antè cum copijs delatus, tanto cum Hostium terrore, vt Ptolemeus, ac reliqui Henrici Assecłæ (iam Is antea recesserat) latebras statim quæsierint. sedit

Chri. Ann. 1118.

Balduini. obitus.

Item Pasch.

dit annos ferè vndeuiginti, Succeſſorem poſt triduum nactus Gelaſium ex Comitibus Caietanis, non tamen ſinè turbis, quippe Cincius Frangipanis nefario inſtructus ſatellitio nouum Pontificem per vim captum, in ſuas perexit ædes catenatum. cæterum rei indignitate motus Rom. Populus, impetu in Tyranni ædes facto, Gelaſium recipit. tum verò Henricus Rex Mauritium quemdam, qui & Burdinus dictus eſt, aduerſus Gelaſium, Romanis Pontificem obtrudit, ac Gregorium appellat. itaque Gelaſius Vrbe excedere tum coactus, Piſas primò, dein Galliam petit. *Gelaſius PP.* *Cinciꝰ Frãgipanis.* *Gregorius Antipapa.*

Tyr. l. 11. c. 7 & l. 12. c. 1. Hoc item anno, qui ſæculi duodeuigeſimus numeratur, Templariorũ Militum Ordo Hieroſolymis inſtituitur ſub ipſum Balduini Regis obitum, qui Balduinum alterum affinem ſuum ſtrenuum bello Ducem Regni hæredem inſtituerat. Is igitur Principatum adeptus, æmulũ expertus eſt defuncti Regis Fratrem Euſtachium, cui Populi, ac Procerũ pars magna ſuffragabatur. verum Hic ciuile bellum deteſtatus, maxima cum moderationis laude, exemploque ad poſteros memorabili, Regni iuribus, ac titulis ſponte ceſſit. *Ordo Tẽplariorũ.* *Balduinus II Hieroſ Rex.* *Euſtachij moderatio.*

Pet. Caſſin. l. 4. c. 17. Eodem fere tempore moritur Alexius Orientis Auguſtus, cum annos imperaſſet ſeptem amplius, ac triginta, cumque illud prodigij loco habitũ *Alexij obitus.*

præcessisset, vt ænea Constantini Magni Statua celeberrima, vi ventorum, ruina maxima disiecta fuisset. ambiguæ Princeps famæ, qui virtutibus vitia rependeret, insueta morum vicissitudine, ac varietate. Eo sublato, *Io. Imper.* Ioannes Filius, qui & Caloiannes dictus est, Imperij habenas moderandas suscepit.

Profectus, vt diximus, in Galliam Chri. *Synod. Vienæ.* Pontifex, Conuentuque apud Vien Ann. nam habito, Cluniacense inuisit Cœ- 1119. nobium, vbi, lethali correptus morbo, *Gelasij obitus.* diem obijt extremum. Comitijs itaque ibidem actis, nouus Pontifex dicitur Guido genere Francus S. R. E. Cardinalis Archiepisc. Viennensis Regia stirpe, regijsque virtutibus clarus, *Callistus II.* qui Callistus hoc nomine II. appellatur. eius statim electionem ratam habuere, qui Romæ substiterant, Cardinales. at ipse Rhemos profectus *Synod. Rhemis.* CCCC. amplius Patrum Synodum celebrauit, cui Rex ipse Ludouicus interfuit.

Henricus verò, qui, Rhemos propius accedens, reddendæ Ecclesiæ pacis spem fecerat, denique, imperata facere cum renuisset, Anathemati iterum subiectus est.

Ordo præmõ stratẽsis. S. Nor Hoc eodem tempore Præmostratensium Sacer Ordo initium habuit, Northberto Institutore, qui agentem Rhemis Callistum adijt, probariquc

ab

Chri. Ann. 1120. ab eo idem Inſtitutum curauit. Calliſtus porrò altero Pontificatus anno Romam venit, nec diu ibidem moratus, Beneuentum, indeque in Apuliam proficiſcitur, delectum apud eam militum habiturus, ad Pſeudopontificē, qui munitionibus ſeſe continebat, deturbandum. obuium, atque adeò obſequentem habuit Vuillelmū Ducem, cui ſuo, & ipſe, Diplomate paternas, auitaſque ditiones beneficiario Rom. Eccleſiæ iure poſſidendas, ſanxit. *Thber-tus.* *Vuillel Apul. Dux.*

Tyr. l. 12. *c.* 10. Rogerius interim Tancredi Filius apud Orientē, prælio cum Fidei Hoſtibus inito, vniuerſo cū exercitu cæſus, occubuit. cæterum victoria elatis Barbaris cladem Balduinus rependit; qui & ſacrorum curam ſuſcipiens, Concilium Neapoli (quæ Samaria olim fuit) habendum curauit. *Roger. obitus.* *Synod. Samariæ.*

Chri. Ann. 1121. *P. Caſſ. l. 4. c.* 70. *Vrſp. Chr.* At Calliſtus Romam reuerſus, copijs, quas ſecum adduxerat, Sutrium obſidet, Pſeudopontificem, qui eò ſe receperat, Ciuium deditione, in poteſtatem accipit, auerſoque impoſitum Camelo, ac Romam aduectum, lūdibrio Populi exponit, ac Monaſterio demum claudit.

Chri. Ann. 1122. Poſt hæc Synodum apud Lateranū cogit Epiſcoporum amplius C C C. Sancitos porrò in ea Canones Gratia tianus, qui hoc ſæculo claruit, magna ex parte in ſuum Decretum intulit. auditi eodem in Conuentu ſunt Germano- *Synod. Romā.* *Gratianus; Decreti coll. & Ger-*

manorum Legati, rogatuque ipsorum Legati vicissim in Germaniam missi, vbi, alio Vuormatiæ Conuentu habito, Henricus bona fide cum Calliſto in gratiam redijt, abdicatoque Episcoporum instituendorum iure, Anathemate solutus est.

Synod. Vuormatiæ Hẽrici reconciliatio.

Exindè Pontifex Cassinum petit, atque inde Beneuentum, eodemque anno Romam repetit. Chri. Ann. 1123.

Quod vero ad res spectat Orientis, Ioannes Imp. parta de Barbaris, qui Istrum transmiserant, insigni Victoria Deiparã, cuius ope vicerat, pro se voluit triumphare, eius imagine sublimi in Curru collocata, at illa triũpho ab Augusto decorata, multiplicẽ deinceps illi materiam tribuit triumphorũ. *Nicet. Coniat*

Deipara triũphus.

Porrò apud Palestinam Balduino Rege à Turcis capto, cum iam omnia apud eam Prouinciam pessum ire viderentur, Venetæ appulsu Classis, partaque ab ea de Barbaris apud Ioppem Victoria, pristinæ restituẽdæ gloriæ spes Christianis reluxit. *Tyr. l. 12. c. 21*

Balduinus captiuus.

Otto interim Bambergensis Episcopus, diuino instinctu, venia ab Rom. Pontifice accepta, Pomeranos Idolorum adhuc cultores Christi fide imbuendos suscepit. porrò quos sacros ritus eos edocuerit singillatim refert Vrspergẽsis Abbas, eius sub Diœcesi Monachorum tum Præfectus, diuino planè consilio ad huius sæculi Chri. Ann. 1124.

Otto Pomerania Apostolus.

No-

Nouatores arguendos, qui hos ipſos ritus auerſantes, iudaicas ſuperſtitiones appellant.

At Calliſtus cum annos in Pontificatu egiſſet propè VI. Romæ diem clauſit extremum. Comitijs itaque de more habitis; Theobaldus Cardinalis omnium, qui tum aderant, ſuffragijs in Petri ſolium euehitur, & Cæleſtinus appellatur. tum verò Leonis, ac Roberti Frangipanum tyrannide factum eſt, vt, turbarum metu, Cæleſtinus tantum ſubire onus renuerit. itaque Tyrannis ipſis adnitentibus Lambertus Epiſc. Oſtienſis, nullis legitimis tum quidē ſuffragijs, eadem in ſede, Honorij appellatione, collocatur. cæterum & ipſe Cæleſtini abdicatione cognita, idem præſtitit, quo omnium ſibi animos, ipſiuſque adeò Cæleſtini ita conciliauit, vt communibus iam ſuffragijs ſummum ei ſacerdotium delatum ſit.

Calliſti mors.

Cæleſtinus & Honorius.

Simul eligũtur.

Ambo ſeſe abdicant.

Honorius iterũ eligitur.

Balduino, vt diximus, ab Hoſtibus capto, Turcarum copiæ XL. armatorum millia excedentes, à tribus non amplius Chriſtianorum millibus profligantur. præ'ium eſt initum ab indicto cunctis ieiunio magno animo. proceſſere in aciem primi, viuificum Crucis lignum, præferens Patriarcha, ſacram Lanceam Pontius Abbas Cluniacenſis, Lac Deiparæ Epiſcopus Bethleemites. his auſpicijs memorabilis

S. Malachias.

lis Victoria est parta. Ad hunc annum spectat Malachiæ Hiberniæ Episcopi consecratio, cuius res præclare gestas D. Bernardus luculento posteris commentario tradidit. *Bern. in vit. c. 5.*

Hĕrici insania.

Subinde Henricus Imp. odio, vt præ se tulit, in Rhemensem Vrbem, apud quam Ecclesiastica censura noratus fuerat, inopinatò illam aggredi, ac solo æquare constituerat; cæterum, re à Ludouico Rege intellecta, delectus ab eo statim habitus, votumque D. Dionisio nuncupatum est, cuius ope insani Augusti conatus irriti cecidere; qui res iterum turbaturus videbatur, nisi, ita Deo moderante, hoc eodem anno occubuisset. huic, quod masculà careret prole, Lotharius Dux Saxoniæ, Moguntino in primis Præsule suffragante, subrogatur. cæterum Regni æmulos statim expertus est Fridericum, ac Conradum Henrici Fratres consanguineos, quorum tamen factione superior extitit. *Chri. Ann. 1125.*

Hĕrici Imp. obitus.

Frisi. lib. 7.

Lotharius Rex creatur.

Eodem fere tempore Legatus ab Honorio in Angliam mittitur cuius authoritate Synodus Londoniæ est habita, *cuius Acta ab Authore hìc referuntur.*

Synod. Lõdonienſis

Hoc tempore Oderisio Abbate Cassinensi refractario Honorij sententia gradu moto, Nicolao autem pro eo, Honorio tamen inscio, electo, turbæ indè maximæ exortæ, quas idē ipse *Chri. Ann. 1126.* *P. Cass. lin. l. 4 c. 91.*

ipſe Pontifex, poſt Legatum nequicquam miſſum, illuc delatus ægrè compoſuit. eo ex tumultu nobiliſſimum Cœnobiũ, idemque ditiſſimum plus quam hoſtiliter direptum eſt, vtroque Abbate, ad contrahendos pro ſe milites ſacram ſupellectilem diſtrahente. Cluniacenſes quoque dirum ſchiſma hoc eodem tempore exagitauit, cui tollendo Honorius idem impenſam operam, opemque exhibuit.

Vinc. Spec. hiſt. l. 25. Eodem fere tempore eximiæ ſanctitatis Abbas Stephanus obijt Grandimontẽſis Inſtituti Author apud Galliam, qui tamen Ordo, vt non extra eam Prouinciam, ità nec extra hoc ferè ſæculum viguit. *Ordo Grãdimõtẽſs*

Chri. Ann. 1127. *Romual. Chr* Sequenti anno moritur Apuliæ Dux Vuillelmus. Eius Ditiones Rogerius Siciliæ Comes conſanguineus inuadit; igitur Honorius quod ipſo inconſulto id auſus fuiſſet, Robertum Capuanum Principem Apuliæ Ducem appellat, ſimul copias in Rogerium conſcribit. *Vuill. Apul. Ducis obitus.*

Legatus interim in Galliam ad Trecenſe inibi Concilium celebrandum ad Honorio proficiſcitur. adfuere, eiuſdem Legati accitu, magni iam tum nominis Viri Bernardus Clareuallenſis, ac Stephanus Ciſtercienſis Monachorum Præfecti, eo in Conuentu Templariorum nonum ante annum inſtitutus Ordo comprobatur. *Synod. Trecẽſis. S Bernardus.*

Bern. ep. 17. 21.

Hoc

Hoc eodem anno Vuillelmus apud Angliã ortus, Tyri Vrbis nobilissimæ, quam Venetorum Classis de Sarracenis ante quadriennium receperat, primus Archiepiscopus cõsecratur, dum inter sacros Dominici sepulchri ministros Hierosolymis Prioris munere fungeretur. alium autem hunc fuisse ab Historiæ belli sacri Scriptore, qui & ipse postea eandem Ecclesiam administrauit, ex eadem habemus historia. *Tyr. l. 13. c. 23.*

At Rogerius Legatione ad Honorium instituta, cum imperata se facturum, Romanæque Ecclesiæ Beneficiarium futurum, fuisset pollicitus, in gratiam ab eo receptus, Apuliã cæteraſq. Vuillelmi olim ditiones pacatus obtinet, iureiurando ex more præstito. cæterũ haud ita multo post, Tyranni artes non dum dedoctus, cum Siciliæ Episcopos, Romam ne pergerent, inhiberet, eiusdẽ Honorij sententia Anathemati subijcitur, à quo Aquileiensis etiam, ac Venetus Patriarchæ (qua ex causa non proditur.) hoc eodem tempore damnati, ac gradu moti dicuntur. Chri. Ann. 1128. *Romu. aldus Chr.*

Rogerius Apuliã obtinet.

Recesserat Romam Honorius, nec ita multo post Beneuentum repetierat, cuius Vrbis Ciues, seditione excitata, Rectorẽ interemerant. ergo iterum, pœnas de perduellibus sumpturus, Romam repetit, vbi, haud diu superper- Chri. Ann. 1129. Chri. Ann, 1130.

Honorij obitus.

perſtes, Pontificatus anno ſexto moritur. eius obitu non dum vulgato, eadem die Gregorius Lateranenſis Cœnobij Monachus eidem ſubrogatur, ac Innocentius hoc nomine II. appellatur. Re comperta Epitcopus Oſtienſis cum factioſis alijs non nullis Petrum Petri Leonis Filium ad idem ſupremæ faſtigium dignitatis prouehit, atque Anacletum vocat, Schiſmate æquè noxio, ac diuturno, cui tollendo D. Bernardns corporis, ingenijque vires omnes quodammodo exhauſit. porrò quæ indè in Eccleſiam mala prouenerint quæ Principum, ac Populorum diſsidia extiterint, ex eiuſdem Bernardi, tùm ex ipſorum Innocentij, atque Anacleti, quæ extant, Epiſtolis, ac aliorum, quæ in Caſsinenſi Codice, non dũ impreſſo, adhuc leguntur, petere curioſus Lector poterit, *quas Author hìc exhibet.*

Innocẽtius II.

Anacletus Antipapa.

ep 124 et ſeqq

Tyr. l. 13. c. 26. Hæc inter qui in Syria erant Chriſtiani, Damaſcum obſident. cæterum, quod Occidentalibus quoque auctis copijs, ipſi ſibi plus æquo fiderent, ac diuina præſidia contemnere viderentur, innumeris confecti ærumnis, abſcedere inglorij coguntur, magna inſuper ex parte imminuti.

Chri. Ann. 1131. Receſſerat in Galliam Innocentius Ludouicum Regem, eo in ſchiſmate, æquiſsimum rerum æſtimatornm nactus. igitur coacta Rhemis Synodo, Ana-

Synod. Rhemẽſis.

Ludo. VII. Gall. Rex.

Aanacletum Anathematis Sententia ferit: Regis Filium eiusdem cum Patre nominis, eo adhuc superstite, ac volente, Regem inungit. Leodium exindè petit, à Lothario Germaniæ Rege exceptus ferunt Lotharium obuiam Pontifici factum ipsius Equi frenum sinistra, virgam dextra præhendisse, sicque illum in Vrbem deduxisse. cæterum haud ità multò post, Episcoporum, vt vocant, Inuestituras, quas Romana Ecclesia per summa pericula haud ita pridē vindicauerat, Rege importunè repetente, turbæ indè maximæ exortæ sunt, quas ægrè tandem D. Bernardus, qua erat apud Reges gratia, atque authoritate, composuit.

Fris. l. 7. c. 18.

Lotharij in Pont. obsequiū

Balduini obitus.

Sub idem tempus moritur Balduinus Hierosolymorum Rex: Regnum Fulconi Genero Turonis Comiti, omnium suffragijs defertur.

Fulco. Rex.

Synod. Placē tia.

Subinde Pontifex Italiam repetens, Chri. Ann. 1132. stationem primā Placentiæ egit Conuentu ibidem Episcoporum habito, cuius tamen Acta non extant. tum, eo peracto, Placentia discedens, Pisas defertur. prosequutus est Pontificem Lotharius, cuius authoritate pax inter Genuēses, ac Pisanos composita, Innocentius in sedem suam restitutus, ac tum demum ipse Romæ Chri. solemni ritu Augustus appellatus est. Ann. extat ipsius Augusti iurisiurandi con- 1133. cepta

Pet. Clun. ep. 3.

Lotharius Imp.

Digitized by Google

cepta formula, quo tum Pontifici obſtrictus eſt, quemadmodum, & ipſius Pontificis Diploma, quo eidē Lotharrio Mathildis olim Ditiones, non niſi ipſo viuente, beneficiario iure attribuit, ea inſuper ſub conditione, vt qui regendis Vrbibus præficerentur, in Pontificis verba adigerentur, & annui cenſus nomine argenti pondo centum ſoluerentur. *Mathildis Ditiones* *ſub Feudo ac cipit.*

Cæterum, quod non vltra duo militum ſecum millia Lotharius duxiſſet, quibus Anacleti Aſſeclæ Vrbe pelli, munitiones ab his inſeſſæ expugnari ægrè poſſent; Germaniam ipſe, Innocentius Piſas, repetunt; cum præſertim Rogerius interim, qui Regio nomine ab eo decoratus, Anacleto ſtuderet, omnia ferro, flammaque vaſtaret.

Chri. Ann. 1134. Piſis receptus Innocentius, Concilium inibi habendum indicit frequentiſsimum, cui Bernardus Abbas, cum cæteris, interfuit. *Synod. Piſis.*

At Rogerius, Neapoli fruſtra tentata, Beneuentum expugnat, quò ſtatim Anacletus perrexit, qui Rogerij tantum præſidio in Italia nitebatur, apud Galliam verò Vuillelmum Aquitaniæ Ducem ſuæ patrocinantem caſ. Bern. in vit. S. Bern. l. 2. c. 6 Baron. to. 12 Febr. Vuil. Malm. l. 2. *Vuill. Aquit. Dux.* uſæ nactus fuerat. Hic eſt ille Vuillelmus, qui tam latè imperitaſſe dicitur, vt Hieroſolymam præter innumeram peditum multitudinem ſexaginta *Eius potentia.*

equi-

equitum millia duxisse tradant.

Is igitur hoc demum anno, qui sex- Chri.
tus à conflato Romæ schismate nu- Ann.
meratur, D. Bernardi in primis opera, 1135.
Mira eius mutatio. D. Bernardi. potestas. suam ipsius pertinaciã detestatus Innocentium Legitimum Ecclesiæ Præsidem agnouit, ac suæ Ditionis Episcopos, extorres ea contentione factos, restituit. ferunt Bernardum ea demum ratione eius proteruiam expugnasse. accesit ad eum, & armatum quidem, atque armatorũ stipatum agmine, sacrosanctum Christi corpus secum deferens. tum, propior ei factus, Dominum ipsius, ac Iudicem adesse, minacibus oculis verbisque testatus, tanta hominẽ consternatione affecit, vt humi decidens, ne seruorum quidẽ ministerio stare prius potuerit, quam à Sancto Viro pede pulsatus, surgere, pro imperio, est iussus.

Lothatius interim Aug. Innocentij accitu Italiam cum exercitu petit, bellum in Rogerium moturus.

Hẽrici Angl. Reg. Extremo hoc anno Angliæ Rex Henricus moritur, cui Stephanus ex Fratre Nepos subrogatur.

ibitus. ij tẽ Lu d. Gal. Regis. Henricũ porrò sequitur Ludouicus Chri.
Senior Gallorum Rex cognomento Ann.
Crassus, cuius res gestas Sugerius Ab- 1137.
bas S. Dionisij est prosequutus. fe-
Pius eius exitus. runt morti proximum, cum sacrũ Dominici corporis Viaticum postulasset, accedenti sacro Ministro obuiam, viribus

ribus licet dẽſtitutum, proceſſiſſe, ac Fidei profeſſionem doctam æquè, ac piam emiſiſſe: Monaſticum quoque D. Benedicti indumentum, Regio depoſito, ſuſcepiſſe.

Eo ſublato, Ludouicus Filius, Rex antea, vt iam diximus, appellatus, liberas Regni habenas moderandas ſuſcepit. quo tempore Vuillelmo Duce, quo de paulo ante meminimus, in Compoſtellana peregrinatione vita functo, eiuſque Filia Eleonora, ex Patris teſtamento eidem Ludouico matrimonio iuncta dotalem Prouinciam deferente, Galliæ Regno acceſſio maxima facta eſt. *Lud. VII.* *Vuil. Aquit. obitus.*

Sunt qui tradant ea in peregrinatione Vuillelmum haud quaquam mortuum, ſed, morte ſimulata, vulgataque, eremiticam vitam inſtituiſſe, profectumque Hieroſolymam, indeque in Italiam reuerſum, diutius in Hetruria delituiſſe, ac demum ſanctiſſimè deceſiſſe.

P. Caſſ l. 4. S. Bernard. vit l. 2 c. 7. Viterbium Pontifex iam conceſſerat; ad eum Lotharius, qui biennio ferè Ciſalpinam apud Galliam conſiſtere coactus fuerat, profectus, de adminiſtrando in Rogerium bello ita transegit; ipſe vt Pontifex, vna cum Henrico ipſius Auguſti Genero, Campaniam; Auguſtus ipſe Apuliam, inuaderent. res ex condicto fœliciter cepta, fœlicius ceſsiſſe ambobus viſa est *Bellũ in Rogeriũ.*

est. Prouincia vtraque deditione fermè Ciuium recepta. cæterum Augusto recedente, eadem facilitate amissæ sunt.

Igitur Innocentius sentiens alia sibi esse consilia ineunda, Bernardū quem ex Gallia iam exciuerat, ad Rogerium Salerni agentem mittit. eius aduentu Rex vt non à schismate omnino recessit, ita, maxima ex parte delinitus, futuræ spem pacis haud dubiam fecit.

Bernardi legatio.

Moritur interim Anacletus; quo sublato, qui ei studuerāt Cardinales Rogerio haud quaquam inconsulto, Victorem (hoc eum nomine appellant) substituunt. id non tam ex Schismatis pertinacia, aut spe illud diutius alendi factum, quam, vt honestius tam Rogerius ipse, quam Schismatici reliqui cum Innocentio (vt res docuit) transigerent. Omniū primus Victor ipse, Bernardo deducente, Innocentij pedibus prouolutus, Christi eum Vicarium agnouit, quem alij deinceps sequuti sunt maximo Ecclesiæ bono.

Anacleti obitus. *Victor sublegitur.* Chri. Ann. 1138. *Beren. ep. 310*

Recedentem in Germaniam Lotharium, nec dum Italia egressum in ipsis Tridentinis Alpibus mors excepit. Quod verò Is mascula careret prole, Comitijs apud Confluentiam habitis, præterito Henrico Genero, Conradus ipsius Lotharij Sororius Rex Rom. appellatur. missus eò fuerat ab Innocentio Legatus, qui Comitijs interesset;

Lotharij mors. *Conradus Imper.* Chri. Ann. 1139. *Frising. l. 7. c. 23.*

ab

ab eo igitur Cornadus Aquis, quo ſtatim à Comitijs conceſſerant, ſolemni ritu coronatur, Colonienſi Archiepiſcopo, cuius id erat muneris, eo fungi non valente, *quod* (inquit Otto Friſingenſis) *nouiter intronizatus, Pallio careret.*

Hoc item anno ſæculi vndequadrageſimo Synodus ab Innocentio Romæ cogitur longe frequentiſſima Epiſcoporum ferè Mille eius XXX extant Canones, quorũ aliquot apud Gratianum leguntur. eadem in Synodo Anathematis ſententia in Rogerium eſt lata, cui & bellum poſteà inferre neceſſe fuit, ex quo tamen, præter ſpem omnem, pax ſtatim orta eſt. *Synod. Epiſcoporum M.*

Deceſſerat Rainulfus, qui Apuliæ partem maximam, Pōtificis conceſſu, obtinebat. eius ſtatim Ditiones Rogerius inuaſit. Innocentius tum, delectu habito, in Rogeriũ arma ipſe met infert, ſed pari euentu, atq olim in Guiſcardũ Leo. quippè ex inſidijs à Vuillelmo Filio captus honorifice tamè eſt habitus, cultuſq pro merito ab Hoſte, qui non ſecus, ac ſi victus ipſe fuiſſet, pacis conditiones dici à Captiuo eſt paſſus. igitur, contracta ſolutus noxa Rogerius, Regis nomen, malè antea partum recipit. Regnum beneficiario iure obtinet, atque in Pontificis verba per Sacramenti religionem adigitur. Extat Innocentij ea ſuper re Diplo- *Innocẽtius PP. ca ptus.* *Roger. Rex di citur.* *Regnũ*

d. 90. c. pen. 12 q 2. c. illud 17, q. 4. c. ſi quis ſu ad. 22 q 4. c. ſin. Friſ. ibid.

ndo ac cipit. ma, *ab Authore huc allatum apud eum legendum.*

His peractis, Innocentius Vrbem repetit, nec modo vti victor, sed quasi triumphator excipitur. quò postquam *Templũ S. M. trans Tiber.* peruenit, pro triũphali Fornice D. Mariæ trans Tiberim Basilicam pœnè collabentem, solo deiectam, in eam, qua nunc visitur, formam à fundamentis restituit.

P. Abailard. Hoc tẽpore Petrus Abailardus apud Galliam, illiusque disciplinæ Alumnus *Arnaldus Brixiẽsis.* Arnaldus Brixiensis apud Italiam, prava cum de fide sentirent, docerentque, D. Bernardi in primis opera detecti, atque exagitati, Romani Pont. *Dãnãtur.* sententia damnãtur, editique ab eis libri concremantur. Petrum porrò non ab hæresi tantum recessisse, sed inter Cluniacenses Monachos receptum, innoxiam ibidem duxisse vitam, sanctoque demum fine quieuisse, ex Petro Sanctissimo eius Instituti Abbate exploratum habemus. Chri. Ann. 1140. *Bern. vit. l. 3* *l. 5. ep. 20.*

Potitus haud ita pridem Neapoli, deditione Ciuium, fuerat Rogerius; *Fale. Chr. Benev.* igitur Vrbem triumphali pompa post- *Neapolis ambitus.* quam inijt, eius metiri ambitum voluit. fuit autẽ passuũ MMCCCLXIII. quod ideo dictum voluimus, vt constet, quam longè eo tempore abesset ab ea, qua nunc visitur, amplitudine.

Bellũ Tiburtinum Defecerant dudum à Pontifice Tiburtes; ea de causa cum Romanum Chri. Ann. quo- 1141.

Priſin. l. 7. c. 27.

quoque agrum infeſtum haberent, obſeſſi à Romanis ſunt. cæterum, cum obſidio procederet negligentius, eruptione ab Hoſtibus facta, Romani turpem in fugam, exuti Caſtris, vertuntur. ex hoc prudentiores ſimul, atque audentiores redditi, obſeſſos iterum arctius Tiburtes, ad deditionem impellunt. porrò cum pacis conditionem nullam, niſi Vrbe diruta, Ciuium migratione præuia, Romani admitterēt, miſeratione ductus Pontifex, veniam petentibus dedit, Romanis licet reclamantibus. quorum idcirco ira, ab hoſte, in Pontificem verſa eſt. ergo, ſeditione, in Vrbe, maxima excitata, Romani à Pontifice deficiunt, veterem Ciues libertatem inclamant, priſtinos reuocant magiſtratus, ſacrorum tantum procurationem Pontifici relinquunt; quæ res mortē illi, ex mœrore, peperit, & Succeſſores dein complures exercuit verum Innocentij mors biennio ferè poſt ſequuta eſt, vt ſuo loco referemus.

Seditio Romæ.

Chri. Ann. 1142. *Appēd ad Sigeb.*

Orta interim inter Innocentium, ac Ludouicum Galliæ Regem contentio, quod Hic Bituricenſem Archiepiſcopum, ſe inſcio, ab eo miſſum recipi vetuiſſet; Petro Cluniacenſi Viro eximio intercedente, compoſita eſt, Bernardo quoque adnitente.

Papæ et Gall. Regis diſſidium.

Eodemque tempore, Hieroſolymæ Rex Fulco, equo, ex venatione, lapſus,

Fulconis mors.

interijt, suo ipsius ense, vt quidam tradunt transfossus, Balduino Filio adhuc impubere Regni hærede relicto.

Subindè Iunocentius dum Romanos Ciues à seditiosis consilijs reuocare omni ope nititur, laborare sese incassum animaduertens, quod antea innuimus, ex animi potius, quam corporis ægritudine oppetijt, cum annos sedisset paulo amplius XIII. Chri. Ann. 1143.

Innoc. obitus.

Cælesti nus. Altera dein die qui Romæ erant S.R.E. Cardinales Seditiosorum metu Ciuium, nil cunctati, Cælestinum hoc nomine secundum, vel si alium, qui Pontificatu sponte cessit, adnumeres, tertium, Pontificem appellant. *sup. ad ad.*

Io. Imper. obitus. Moritur hoc eodem anno Ioannes Græcus Imperator, cũ annos regnasset quatuor fere, ac viginti. porrò ex leui eum vulnusculo perijsse tradunt ab euersa inter venandum faretra venenatæ cuspidi manu impacta; cum enim Medici præcidi manum iuberent, abnuit negans, *tantum Imperium regi vna manu posse*. 1124. *Fris. l.* 7. *c.* 28 *Tyr. l.* 15. *c.* 23.

Manuel. Imper. Ioanni Manuel natu minor Filius, ex ipsius Patris destinatione, subrogatur, Isaacio præferocis ingenij Iuuene submoto.

Cælestini obitus. Lucius PP. II. At vero Cælestinus, sexto non dum Pontificatus mense exacto, vita functus, Successorem habuit Lucium huius nominis II. Bononiæ natum, atque inter Canonicos, quos vocant, Regula- Chri. Ann. 1144.

gulares, educatum. Hunc ſeditioſi Romæ Ciues indignis plane modis exagitarunt. verum enimuerò dum reſiliunt domeſtici, Deo moderante, externi accurrunt; quippè hoc ipſo tempore Luſitaniæ Dux Alfonſus Prouinciam Rom. Eccleſiæ vectigalem fecit annuo eidem cenſu conſtituto. *Alfonſus luſit. dux*

Tyr. l. 16. c. 8. Balduini Adoleſcentis auſpicijs biennium iam regnantis Chriſtianorum copię in Arabes profectæ, maximaque in diſcrimina coniectæ, diuina demum ope, incolumes Hieroſolymam reducuntur.

Chri. Ann. 1145. Exacto non dum anno Lucius quoque ſedandis Romanorum turbis impar, ex mærore animi, ſeu, quod alij tradunt, ictu lapidis, ex concitata in eum Plebe, diem clauſit extremũ. huic *Lucij obitus.* ſtatim ſublegitur Eugenius ex D. Bernardi diſciplina Monachus, ac tum quidẽ Monaſterij ſuburbani ad Aquas Saluias ſiue ad tres Fontes, Præfectus. Is concitatæ furorem multitudinis vitare ſatius ducens, Viterbium conceſſit; qua in Vrbe non ex Anglia modo, ſed ex Armenia quoque, ac Syria honorificas excepit Legationes. cum autẽ ex Syriæ Legatis audiſſet Edeſſam nobilem eius Prouinciæ Vrbem in hoſtium poteſtatem recidiſſe, remque inibi Chriſtianam in maximum diſcrimen adductam, Galliæ Regem Ludouicum, alioſque Chriſtianos Prin- *Eugenius III.*

cipes ad sacrum Bellum susciendum sollicitare instituit, cuius rei gratia Sy-
Synod. Carnoti. nodus apud Galliam indicitur Carnoti celebrandum; quod non ante sequentem annum coactum est, qui sæculi fuit sextus, ac quadragesimus. extant hac de re D. Bernardi Epistolæ complures quibus totius Europæ Populos, ac Principes ad sacram expeditionem adornandam hortatus est. Chri. Ann. 1146.

Sacra expeditio. Post hæc Eugenius ipse duos eâ super re Legatos S. R. E. Cardinales eligit. tum Conradus Rom. Rex eodem & ipse excitatus Classico innumeris stipatus copijs, ac Principibus Germaniæ Viris, iter Byzantium capessit; quod & Ludouicus Rex præstitit post exceptum Parisijs Eugenium. Chri. Ann. 1147.

Porrò Eugenio apud Galliam morante, Gilbertus Pictauiensis Episcopus, atque Henricus Petrobusianus, nouas hæreses disseminantes, Ecclesiastica censura notati sunt, quod tamen non nisi sequenti anno gestum
Synod. Rhem. est, Synodo apud Rhemos celebrata, qua & Eudo quidam Hæreticus insaniissimus damnatus est, aliaque ad morum normam decreta, *quæ ab Authore huc allata, ex eo peti possunt*. Chri. Ann. 1148.

Galli & Germani Hierosolymã Gallorum interim copiæ, Ludouico Rege deducente, mox Germaniæ sub Lothario, Vere ineunte, Hierosolymã perueniunt. cæterum tanta belli moles, qua terrarum Orbis subigi tum

posse-

poſſe videbatur, Regum, ac Militum diſcordia, ſiuè incuria, in nihilum ſatim recidit. itaque vertente anno Conradus Byzantium profectus, initoque cum Manuele Aug. in Rogerium fœdere, Græca inſtructus claſſe, in Italiam venit. *Cõrados redit.*

Chri. Ann. 1149. Exindè Ludouicus, dum & ipſe in Galliam nauigat, à Græcis captus, à Siculis mox ereptus, in Regnum ſoſpes reuertitur. *Ille Ludouicus.*

Hoc tempore Rogerij Claſſis Byzantium vſque delata, Regias ipſas in ædes tela intorſiſſe, regijſque ex Hortis poma decerpſiſſe, ſummæ ſibi gloriæ duxit.

Belli ſacri infœlix, non inanis modo expeditio D. Bernardi illius promotoris famæ haud parum detraxit. extat hac de re ipſius S. Viri Apologia omnino legenda, qua ex ſacris literis exẽplis appoſitè admodum petitis, & rationum pondere non tam ſe ipſum, quam inſcrutabilia Dei conſilia à prauis mortalium iudicijs, atque obtrectationibus vindicat. *In D. Bernardũ calũnia.* *de cõſ. ad Eug. l. 2.*

Vit. S. Bern. l. 4 c. 3 Per idem ferè tempus Henricus Galliæ Regis Frater eiuſdẽ Bernardi opera, regijs pompis valere iuſſis, Ciſtercienſis Monachus efficitur: quamquã poſtea Bellouacenſis Epiſcopus electus, ratam eam electionem habere ipſo Bernardo, ac Romano Pontifice iubentibus, coactus eſt. *Gall. Regis Frater Monachus.*

Italiam Eugenius repetierat, cum eum Petrus Cluniacenſis Abbas conuenit ex Gallia, iniuriam ab Vgone quodam illatam expoſtulans, qui in edito prope ſuum Monaſterium colle munitum à natura, atque arte Caſtrum extruebat Is, Pontificis etiam monita cum neglexiſſet, Anathemati ſubiectus, diuinam ſtatim vltionem, omnium cum admiratione expertus eſt; quippè, terræ motu excitato, ædificium ita corruit, vt, tellure inibi, hiatu maximo, fatiſcente, abſorptum ſit. confluente dein aqua, hiatus ipſe in Lacum ebullijt.

Chri. Ann. 1150.

P. Cluniacenſis.

Miriũ de Hugone.

Appẽd ad Sigeb.

Hoc eodem tempore Siciliæ Rex Rogerius Vxorem, ac Filios ſubindè quatuor, iteratis funeribus extulit. ſupereſt Petri Cluniacenſis epiſtola, qua illum ea de re ſolatus eſt, hortatuſque ad bellum aduerſus Manuelem proſequendum, qui Gallorum copias ipſumque adeo Regem Ludouicum malè, vt diximus, haud ita pridem, acceperat.

ep. 18. l. 6.

Altero, ac quinquageſimo ſæculi anno Ludouicus Galliæ Rex, rum Fridericus Sueuiæ Dux, poſtea Auguſtus, cum Vxore quiſque ſua, ob ſanguinis coniunctionẽ, coniugium ſoluere coguntur. eodemq. anno Henricus Finlãdiæ Epiſcopus, vbi eam Gentem ad Chriſti Fidẽ traduxiſſet, impiorũ graſſatione, Martyrij palmam adipiſcitur.

Chri. Ann. 1151.

Io. Olaꝰ l. 19. c. 3.

Hoc

Hoc item anno Gratianus ex D. Benedicti diſciplina Monachus Bononiẽſis Monaſterij Alumnus, Cluſij tamen apud Tuſciam natus, compactum a ſe Decretorum opus edidit. porrò quæ eodẽ in Codice dicuntur Paleæ, cuius nam Authoris opus ſint, alijs diſquirendum relinquimus. *Grati-ani De-cretũ.*

Chri. Ann. 1152. *Frij. in Frid. l. 1. c. 63.*

Moritur interim Conradus Rom. Rex ab inito Principatu anno XIII. qui tamen Auguſti nomen, atque inſignia à Rom. Pontifice nunquam adeptus, inter Imperatores cenſeri nequaquam ſolet. extinctus eſt non ſine veneni, ſuſpicionea medicis, quos ex Italia acceperat, Rogerij ſuaſu, propinati. tradit Otto Frinſigenſis, qui tum aderat, ſepultũ eum iuxta Henrici tumulũ Bambergæ, additque obiter Henricum ipſum haud ita pridem inter Sanctos ab Eugenio relatum. extat Apotheoſis, cuius Diploma ex Bambergẽſi Chronico *ab Authore hìc deſcriptum*, conſule. *Conra-di obi-tus.* *Hẽrici Imp. canoni-zatio.*

Hoc ipſo tempore Bernardus aureos illos quinque libros quos *de conſideratione* inſcripſit, ad Eugenium tranſmiſit, quibus non ipſum modo Eugenium, ſed Pontifices, cum ipſo, omnes informat. *S. Ber. libri de cõſid.*

Frij. l. 2. c. 1.

Conradi obitu Germaniæ Regnum Friderico, quem diximus, Sueuiæ Duci ex Fratre Nepoti, Comitijs ea de re habitis, defertur; eiuſdem nominis *Fridericus Germ. Rex.*

Digitized by Google

Conradi Filio immaturæ adhuc ætatis Adolescente prætermisso.

Ab eo statim missi sunt ad Eugenium Episcopi Treuirensis, ac Bambergensis, per quos concordia inter vtrumque est inita, *cuius Instrumentum ex Vaticanis scriptis ab Authore huc affertur.*

Roger. obitus. Sunt qui tradant hoc eodem anno Rogerium quoque decessisse, cum alij post biennium contigisse id affirment. vtcumque, eo sublato, Regni iura ad *Vuillelmus Sicil. Rex.* Vuillelmum Filium deferuntur.

Sequenti anno datum reperitur Eugenij Diploma, quo quartam oblationum partem, quæ super Confessione S. Petri, ex more, fierent, eius Basilicæ Canonicis attribuit. Eodemque anno Cardinales duo ab eodem Eugenio in Germaniam missi, Moguntinum Antistitem Henricum, causa cognita, deponunt, atque Arnoldum eiusdem Ecclesiæ Cancellarium substituunt. Chri. Ann. 1153. *Frisl. 2. c. 9.*

Eugenij obitus. Post hæc Eugenius ipse moritur Tiburi, cum annos sedisset paulo amplius VIII. pluribus eum post mortem illustratum miraculis tradit Gosridus huius temporis Author: *ad fin. Vit. S. Bern.*

Altero ab Eugenij obitu die, mira omnium concordia, Anastasius eligitur, qui hoc nomine IV. numeratur. *Anastasius IV.*

S. Ber. obitus. Obiit hoc eodem anno maximum Ecclesiæ decus, ac fulcimentum Bernardus Abbas Clareuallensis sexagenario

nario maior, quem omnium ore, ac ſcriptis commendatum ſilentio venerari, quam minus pro dignitate laudibus exornare ſatius duximus.

Chri. Ann. 1154. Anaſtaſius porrò, nulla re memorabili geſta, mortem obit, ſexquianum, plus minus, cum ſediſſet. *Anaſtaſij mors.*

Huic ſublegitur Hadrianus huius nominis IV. apud Angliam natus, quem Eugenius Romæ detinuerat, atque Epiſcopum Albanenſem conſecrauerat. *Hadrianus IV.*

Friſl. 2. c. 11 Hoc ipſo tempore Fridericus in Italiam deſcendit, vtque Tyranni nomen effugeret, ex itinere iuſtitiæ ſpecimen edidit, pecunia Eccleſijs reddita, quæ prædæ à militibus ſubiecta fuerat. *Fridericus in Italiam.*

Tyr. l. 16. c. 1. & 16. Orta interim inter Almaricum Antiochiæ Patriarcham, ac Rainaldum Principem contentione, ab hoc ille in carcerem coniectus pluſquam tyranni cè eſt habitus; quippè, vt alia ſæuitiæ documẽta ſileantur, melle delibutus, ardentiſſimo ſub ſole muſcis, alijſque infeſtis animalculis expoſitus eſt. vltus eſt tamen Tyrannum Deus, quẽ in hoſtium poteſtatem venire, ac miſerrimam apud eos ſeruituтem ſeruire permiſit. *Antiochiæ Principem ſæuitia.*

Chri. Ann. 1155. Vuillelmus interim Rogerij Filius Beneuentum aliaque Pontificiæ ditionis oppida cum inuaſiſſet, atque honeſtiſſimè diripuiſſet, ſolemni ritu ab Hadria- *Vuillelmus excommunicatur.*

driano excommunicatur.

Fridericus Romæ. Eiusin Pont. obsequium.

At Fridericus aliquandiu apud Insubriam moratus, Romam contendit. obuium habuit ad Nepetam Hadrianum, quo loco Pontificiæ maiestatis *Fris. l. 2. c. 20.* ſpecies renouata eſt, Rege illum deducente, ac deſcendentis ex equo ſtapedam manu tenente; exin eodem cum Pontifice Romam progreſſus, Romanorum Legatis contemptui habitis, Auguſtales titulos inani iactantia deferentibus, Auguſtus à Pontifice in ipſo Principis Apoſtolorũ Templo inauguratur. id vbi primum Romani milites, qui Æliam Arcem præſidio tenebant, perſenſere; in Vrbem Leoninam infeſto agmine irrumpunt, Germanos milites in fugam vertunt, viciſſimque ab illis, vires, atque animos reſumentibus, intra munitionem repelluntur.

Augustus appellatur.

Germaniã repetit

Redeunti quoque in Germaniam Auguſto expedienda non ſemel arma fuere, Spoletanis in primis eum aggredi haud verentibus; tum Latronibus, magno numero, Alpium fauces obſidentibus.

Pontifex Beneuẽti

Diris vt diximus, à Pontifice deuotus Siciliæ Rex Vuillelmus, rebellantes ſtatim Populos, ac Regni Proceres expertus eſt. his, vt animos, vireſque Pontifex propius ſubminiſtraret, Beuentum perrexit; hìc à Rege, qui apud Apuliam paulo ante aduerſus Græcos foe- *Chri. Ann. 1156. Tyr. l. 18. c. 8. Fris. l. 2. c. 29*

fœliciter pugnauerat, obſeſſus, iniquas Pacis conditiones ſubire cogitur, eam in primis, qua, qui in Regẽ arma ſumpſerant Proceres, ab ea excluſi, in maximum vitæ, ac fortunarum diſcrimen adducti ſunt. horum non nulli ad Fridericum profecti, Capuanus tamen Princeps, dum fugam, & ipſe, meditatur, captus, ac luminibus orbatus, diro carceri eſt mancipatus. extant ipſius Pontificis, ac Regis Diplomata, firmatique fœderis pacta, *ab Authore huc allata*, quibus Rom. Eccleſiæ dignitati, ac commodo vtcumque conſultum eſt. *Obſidetur. Iniquas cõditiones ſubibit.*

Beneuento Pontifex Vrbemueterem profectus eſt, atque inde Viterbium, eodemque anno Romanis Ciuibus illius deſiderium non ferentibus, Romam repetijt.

Tyr. l. 18. c. xi. Quo tempore Balduinus Hieroſolymorum Rex, pactã cum infidelibus pacem frangere haud veritus, inſigni ab eis clade affectus eſt. *Balduinus inuſu citur.*

Chri. Ann. 1157. Initum ſuperiore anno cum Vuillelmo ab Hadriano fœdus, tum acrioreshoc anno datæ ab eodem Hadriano ad Fridericum literæ, ac Legatio inſtituta, diſcordiam inter eos maximam conflarũt. rem geſtam fusè tradit Radeuicus eius temporis ſcriptor, & *ex eo Author, quos require, remque ipſam æqua lance tute Lector perpẽde.* *Diſſidium inter Pontif. & Imp.*

Chri. Ann. 1158. Infeſto in Pontificem animo Italiam repe-

l. 1. c. 8 & ſeqq.

repetebat Fridericus, cum, noua ab eo Legatione audita, pacatior tum quidem est redditus, castrisque inter Placentiam, ac Cremonã promotis, Conuentum Italiæ Procerum Roncaliæ habuit, cui, cum cæteris interfuere quatuor insignes ea tempestate Legũ Doctores, qui Bononiensem Academiam illustrabant. hi fuere Bulgarus, Martinus, Hugo, ac Iacobus; de quibus huiusmodi extat Guarnerij æquè celebris, ac paulo antiquioris I.C. testimonium, quos suæ fortasse disciplinæ Alumnos habere se gloriari hoc pacto voluit. *Rade. l. 1. c. 23. Ott. Mor. Chr. Laud.*

Insignes Iurisperiti.

Guarnerij de ijs testimoniũ

Bulgarus os aureum: Martinus copia Legum:
Hugo mens Legum: Iacobus est quod ego.

Quorum postremum (à Petro etiã Blesensi egregiè laudatum) qui recentiorum Iurisconsultorum Vitas conscripsit, mirum cur præterierit. *ep. 173*

Vix conciliata inter Pontificem, atq. Augustum pax fuerat, cum, nouis diffidij causis subortis, iterum discussa est. Sedaræ nihilominus sunt turbæ Hadriani morte, qui haud ita multò post Anagniæ, ex Angina repentino, ac violento in primis morbo, decessit; quo factum, vt Augusti partium Schismaticus Author eam sit fabulam commentus, Hadrianum ex arrracta in fauces musca fuisse strangulatum. Huic sub- Chri. Ann. 1159.

Hadriani obitus.

Vrsp. Chr.

Fabula de eo.

ſublegitur Alexander Senis apud Tuſciam natus, non tamen ſinè ſchiſmate per Octauianum Tit. S. Ceciliæ Cardinalem conflato; qui Pontificatum ſæpe improba cum deuoraſſet, vbi ea ſe deiectum ſenſit, Pontificale, vt vocant, *Mantum* Alexandro per vim detraxit; ex quo illum poſteà per ludibrium pueri vulgari, qui iam tum vſurpari conſueuerat, ſermone *Smantacompagnum* vocitarunt. Pontificatum porrò adeptus Alexander, nihil prius habuit, quam vt Fridericum in Inſubria adhuc agentem Legatione ad eũ miſſa; ſibi conciliaret. at ille nec Pontificis literas legere, nec recipere Legatos voluit; quos inſuper per ſummam amentiam, ac furorem, ſuſpendio necare, ni, qui apud eũ erant Proceres, vetuiſſent, in animum induxerat. cæterum eorundem poſteà Principum Virorum ſuaſu & Legatos admiſit, atque audijt, & Alexandri recitari ſibi literas permiſit.

Alexãder III Schiſma.

Rade. l. 2. c. 51.

Friderici arrogantia.

Moritur hoc eodem tempore Otto Epiſcopus Friſingenſis, cuius luculentam hiſtoriam, quem diximus, Radeuicus proſequutus eſt. Roberti quoque Ciſtercienſis apud Angliam obitus huic anno adſcribitur.

Otto ep Friſingẽſis.

Sur. 7. Iun. Chri.

Nouo ſubeunte anno indictum ab Augusto Ticini Conciliabulum celebratur. interfuere Epiſcopi, licet, ex vniuerſo Occidentali Orbe acciti nõ am-

Ann. 1160 Rade. l. 2. c. 61.

Conciliabulum.

amplius L. adfuit Octauianus ipse,
Victor Anti-papa. qui Victoris nomen assumpserat, & Friderici gratiam abundè iam nactus, quantumuis Romæ contemptui habitus, ac plebeculæ vocibus, traductus, pro Pōtifice se gerebat. Augustus ipse præfatus penes se esse ius Cōcilij indicendi, habendique, liberaliter se tamē acturū testatus est, omniaq. Episcoporū iudicio reseruaturū. hæc loquutus, Cōuenticulo abscessit. agitata est igitur Alexandri, ac Victoris causa. tum ille, quasi contumax damnatur, Pōtificatus Victori adstruitur. Acta ipsa apud Radeuicum licet non integræ Authorem fidei, extant, quæ aliqua ex parte
Vuill. Neubrigensis. à Villelmo quoq. Neubrigensi eiusdē temporis Scriptore, sincerius haud dubiè, traduntur. Sanè Radeuicus addimentum illud suum ad Ottonis hi-
Radeuicus historicus. storiam ipsi Friderico inscripsit, quem summis, vt par erat, laudibus extollit. quamquam subit cogitatio idcirco ipsum historiæ suæ finem hoc ipso tempore imposuisse, quod, Schismaticorum fraudibus detectis, conscientiæ stimulis veluti repercussus, cum vera non auderet, falsa scribere reformidauerit. quod ipsum, nisi fallor, in Gun-
Guntherus Ligurin. Poeta. tero quoque Ligurino vsu venit, qui hactenus Friderici res gestas vincta Oratione, decem libris comprehensas, prosequutus, argumenti inopia, aut turpitudine, conticuit; testatus *l. 10.*

ni-

nihilominus Alexandrũ Legitimũ Petri Succeſſorem, Victorem, qui per oſtium non intrauerit, furem ſuiſſe, ac latronem. ſed hæc extra hiſtoriã ſatis.

Sequuta Concilium ſunt atrocia Auguſti edicta, quibus ſacri æquè, ac profani Populorũ Rectores ipſius Idolum adorare, ni faxint, exulare ſunt iuſſi. ea de cauſa Epiſcopi complures extorres acti, ſuas ipſorum Eccleſias Schiſmaticorum Antiſtitum prædæ expoſuerunt. præcipuus ſacrilegi Conuẽtus Promotor fuerat Arnoldus Moguntinus. Is igitur, eo ſoluto, Moguntiam reuerſus, quod Ciuibus ob Tyrannidem exoſus eſſet, concurſu Populi, vltore Deo, interemptus eſt.

Sigeb. appẽd.

Chri. Ann. 1161. *Sur. to. 3.*

Altero pontificatus anno non dum expleto Alexander Eduardum ſanctiſſimum Angliæ olim Regem, ante annos ferè centum vita functum, ſanctorum numero adſcribit. cuius rei extat memoria Diplomate, quod poſt eiuſdem Regis vitam legitur.

S. Eduardus Anglus nizat.

appẽd. Sigeb.

Pax interim firmata eſt inter Ludouicum Galliæ, atquæ Henricum Angliæ Reges; tum in ſuo, eorum quiſque Regno, Concilijs ea de re habitis, Alexandrum legitimũ Chriſti Vicarium agnoſcunt, æmulum, vt ſacrilegum, execrantur. Quo tempore idem Pſeudopontifex, ac Fridericus Imp. Conuentum iterum Epiſcoporum Laude celebrant.

Synod. duplex Ott. mo ren.

Per

interijt, suo ipsius ense, vt quidam tradunt transfossus, Balduino Filio adhuc impubere Regni hærede relicto.

Subindè Iunocentius dum Romanos Ciues à seditiosis consilijs reuocare omni ope nititur, laborare sese incassum animaduertens, quod antea innuimus, ex animi potius, quam corporis ægritudine oppetijt, cum annos sedisset paulo amplius XIII. Chri. Ann. 1143.

Innoc. obitus.

Cælesti nus. Altera dein die qui Romæ erant S.R.E. Cardinales Seditiosorum metu Ciuium, nil cunctati, Cælestinum hoc nomine secundum, vel si alium, qui Pontificatu sponte cessit, adnumeres, tertium, Pontificem appellant. *sup. ad ad.*

Io. Imper. obitus. Moritur hoc eodem anno Ioannes Græcus Imperator, cũ annos regnasset quatuor fere, ac viginti. porrò ex leui eum vulnusculo perijsse tradunt ab euersa inter venandum faretra venenatæ cuspidi manu impacta; cum enim Medici præcidi manum iuberent, abnuit negans, *tantum Imperium regi vna manu posse*. 1124. *Fris. l. 7. c. 28 Tyr. l. 15. c. 23.*

Manuel. Imper. Ioanni Manuel natu minor Filius, ex ipsius Patris destinatione, subrogatur, Isaacio præferocis ingenij Iuuene submoto.

Cælestini obitus. Lucius II. At vero Cælestinus, sexto non dum Pontificatus mense exacto, vita functus, Successorem habuit Lucium huius nominis II. Bononiæ natum, atque inter Canonicos, quos vocant, Regula- Chri. Ann. 1144.

Digitized by Google

gulares, educatum. Hunc ſeditioſi Romæ Ciues indignis plane modis exagitarunt. verum enimuerò dum reſiliunt domeſtici, Deo moderante, externi accurrunt; quippè hoc ipſo tempore Luſitaniæ Dux Alfonſus Prouinciam Rom. Eccleſiæ vectigalem fecit annuo eidem cenſu conſtituto. *Alfonſus Luſit. dux*

Tyr. l. 16. c. 8. Balduini Adoleſcentis auſpicijs biennium iam regnantis Chriſtianorum copię in Arabes profectæ, maximaque in diſcrimina coniectæ, diuina demum ope, incolumes Hieroſolymam reducuntur.

Chri. Ann. 1145. Exacto non dum anno Lucius quoque ſedandis Romanorum turbis impar, ex mærore animi, ſeu, quod alij tradunt, ictu lapidis, ex concitata in eum Plebe, diem clauſit extremũ. huic *Lucij obitus.* ſtatim ſublegitur Eugenius ex D. Bernardi diſciplina Monachus, ac tum quidẽ Monaſterij ſuburbani ad Aquas Saluias ſiue ad tres Fontes, Præfectus. Is concitatæ furorem multitudinis vitare ſatius ducens, Viterbium conceſſit; qua in Vrbe non ex Anglia modo, ſed ex Armenia quoque, ac Syria honorificas excepit Legationes. cum autẽ ex Syriæ Legatis audiſſet Edeſſam nobilem eius Prouinciæ Vrbem in hoſtium poteſtatem recidiſſe, remque inibi Chriſtianam in maximum diſcrimen adductam, Galliæ Regem Ludouicum, alioſque Chriſtianos Prin- *Eugenius III.*

cipes ad sacrum Bellum susciendum sollicitare instituit, cuius rei gratia Synodus apud Galliam indicitur Carnoti celebrandum; quod non ante sequentem annum coactum est, qui sæculi fuit sextus, ac quadragesimus. extant hac de re D. Bernardi Epistolæ complures quibus totius Europæ Populos, ac Principes ad sacram expeditionem adornandam hortatus est.

Synod. Carnoti. Chri. Ann. 1146.

Sacra expeditio. Post hæc Eugenius ipse duos eâ super re Legatos S. R. E. Cardinales elegit. tum Conradus Rom. Rex eodem & ipse excitatus Classico innumeris stipatus copijs, ac Principibus Germaniæ Viris, iter Byzantium capessit; quod & Ludouicus Rex præstitit post exceptum Parisijs Eugenium. Chri. Ann. 1147.

Porrò Eugenio apud Galliam morante, Gilbertus Pictauiensis Episcopus, atque Henricus Petrobusianus, nouas hæreses disseminantes, Ecclesiastica censura notati sunt, quod tamen non nisi sequenti anno gestum est, Synodo apud Rhemos celebrata, qua & Eudo quidam Hæreticus insaniissimus damnatus est, aliaque ad morum normam decreta, *quæ. ab Authore huc allata, ex eo peti possunt*.

Synod Rhem. Chri. Ann. 1148.

Galli & Germani Hierosolymã Gallorum interim copiæ, Ludouico Rege deducente, mox Germanæ sub Lothario, Vere ineunte, Hierosolymã perueniunt. cæterum tanta belli moles, qua terrarum Orbis subigi tum

posse-

poſſe videbatur, Regum, ac Militum diſcordia, ſiuè incuria, in nihilum ſatim recidit. itaque vertente anno Conradus Byzantium profectus, initoque cum Manuele Aug. in Rogerium fœdere, Græca inſtructus claſſe, in Italiam venit. *Cõradus redit.*

Chri. Ann. 1149. Exindè Ludouicus, dum & ipſe in Galliam nauigat, à Græcis captus, à Siculis mox ereptus, in Regnum ſoſpes reuertitur. *Lib. Lud. douicus.*

Hoc tempore Rogerij Claſſis Byzantium vſque delata, Regias ipſas in ædes tela intoliſſe, regijſque ex Hortis poma decerpſiſſe, ſummæ ſibi gloriæ duxit.

Belli ſacri infœlix, non inanis modo expeditio D. Bernardi illius promotoris famæ haud parum detraxit. extat hac de re ipſius S. Viri Apologia omnino legenda, qua ex ſacris literis exẽplis appoſitè admodum petitis, & rationum pondere non tam ſe ipſum, quam inſcrutabilia Dei conſilia à prauis mortalium iudicijs, atque obtrectationibus vindicat. *In D. Bernardũ calũnia. de cõſ. ad Eug. l. 2.*

Vit. S. Bern. l. 4 c. 3 Per idem ferè tempus Henricus Galliæ Regis Frater eiuſdẽ Bernardi opera, regijs pompis valere iuſſis, Ciſtercienſis Monachus efficitur: quamquã poſtea Bellouacenſis Epiſcopus electus, ratam eam electionem habere ipſo Bernardo, ac Romano Pontifice iubentibus, coactus eſt. *Gall. Regis Frater Monachus.*

Digitized by Google

Italiam Eugenius repetierat, cum eum Petrus Cluniacenſis Abbas conuenit ex Gallia, iniuriam ab Vgone quodam illatam expoſtulans, qui in edito prope ſuum Monaſterium colle munitum à natura, atque arte Caſtrum extruebat. Is, Pontificis etiam monita cum neglexiſſet, Anathemati ſubiectus, diuinam ſtatim vltionem, omnium cum admiratione expertus eſt; quippè, terræ motu excitato, ædificium ita corruit, vt, tellure inibi, hiatu maximo, fatiſcente, abſorptum ſit. confluente dein aqua, hiatus ipſe in Lacum ebullijt.

P. Cluniacē-ſis. *Miracū de Hugone.*

Chri. Ann. 1150. *P. Clu. ep. 46. l. 6* *Appēd ad Sigeb.*

Hoc eodem tempore Siciliæ Rex Rogerius Vxorem, ac Filios ſubindè quatuor, iteratis funeribus extulit. ſupereſt Petri Cluniacenſis epiſtola, qua illum ea de re ſolatus eſt, hortatuſque ad bellum aduerſus Manuelem proſequendum, qui Gallorum copias ipſumque adeo Regem Ludouicum malè, vt diximus, haud ita pridem, acceperat.

ep. 18. l. 6.

Altero, ac quinquageſimo ſæculi anno Ludouicus Galliæ Rex, tum Fridericus Sueuiæ Dux, poſtea Auguſtus, cum Vxore quiſque ſua, ob ſanguinis coniunctionē, coniugium ſoluere coguntur. eodemq. anno Henricus Finlādiæ Epiſcopus, vbi eam Gentem ad Chriſti Fidē traduxiſſet, impiorū graſſatione, Martyrij palmam adipiſcitur.

Chri. Ann. 1151. *Io. Ola. l. 19. c. 3.*

Hoc

Hoc item anno Gratianus ex D. Benedicti diſciplina Monachus Bononiẽſis Monaſterij Alumnus, Cluſij tamen apud Tuſciam natus, compactum a ſe Decretorum opus edidit. porrò quæ eodẽ in Codice dicuntur Paleæ, cuius nam Authoris opus ſint, alijs diſquirendum relinquimus. *Gratiani Decretũ.*

Chri. Ann. 1152. Moritur interim Conradus Rom. Rex ab inito Principatu anno XIII. qui tamen Auguſti nomen, atque inſignia à Rom. Pontifice nunquam adeptus, inter Imperatores cenſeri nequaquam ſolet. extinctus eſt non ſine veneni, ſuſpicionea medicis, quos ex Italia acceperat, Rogerij ſuaſu, propinati. tradit Otto Frinſigenſis, qui tum aderat, ſepultũ eum iuxta Henrici tumulũ Bambergæ, additque obiter Henricum ipſum haud ita pridem inter Sanctos ab Eugenio relatum. extat Apotheoſis, cuius Diploma ex Bambergẽſi Chronico *ab Authore hìc deſcriptum*, conſule. *Conradi obitus.* *Frif. in Fridr. l. 1. c. 63.* *Hẽricì Imp. canonizatio.*

Hoc ipſo tempore Bernardus aureos illos quinque libros quos *de conſideratione* inſcripſit, ad Eugenium tranſmiſit, quibus non ipſum modo Eugenium, ſed Pontifices, cum ipſo, omnes informat. *S. Bern. libri de cõſid.*

Friſ. l. 2. c. 1. Conradi obitu Germaniæ Regnum Friderico, quem diximus, Sueuiæ Duci ex Fratre Nepoti, Comitijs ea de re habitis, defertur; eiuſdem nominis *Friderícus Germ. Rex.*

Digitized by Google

Conradi Filio immaturæ adhuc ætatis Adolescente prætermisso.

Ab eo statim missi sunt ad Eugenium Episcopi Treuirensis, ac Bambergensis, per quos concordia inter vtrumque est inita, *cuius Instrumentum ex Vaticanis scriptis ab Authore huc affertur*.

Roger. obitus. Sunt qui tradant hoc eodem anno Rogerium quoque decessisse, cum alij post biennium contigisse id affirment. vtcumque, eo sublato, Regni iura ad

Vuillelmus Sicil. Rex. Vuillelmum Filium deferuntur.

Sequenti anno datum reperitur Eugenij Diploma, quo quartam oblationum partem, quæ super Confessione S. Petri, ex more, fierent, eius Basilicæ Canonicis attribuit. Eodemque anno Cardinales duo ab eodem Eugenio in Germaniam missi, Moguntinum Antistitem Henricum, causa cognita, deponunt, atque Arnoldum eiusdem Ecclesiæ Cancellarium substituunt. Chri. Ann. 1153. *Frisl. 2. c. 9.*

Eugenij obitus. Post hæc Eugenius ipse moritur Tiburi, cum annos sedisset paulo amplius VIII. pluribus eum post mortem illustratum miraculis tradit Gosridus huius temporis Author: *ad fin. Vit. S. Bern.*

Altero ab Eugenij obitu die, mira omnium concordia, Anastasius eligitur, qui hoc nomine IV. numeratur.

Anastasius IV.

S. Ber. obitus. Obijt hoc eodem anno maximum Ecclesiæ decus, ac fulcimentum Bernardus Abbas Clareuallensis sexage-

nario

nario maior, quem omnium ore, ac ſcriptis commendatum ſilentio venerari, quam minus pro dignitate laudibus exornare ſatius duximus.

Chri. Ann. 1154. Anaſtaſius porrò, nulla re memorabili geſta, mortem obit, ſexquiannum, plus minus, cum ſediſſet. *Anaſtaſij mors.*

Huic ſublegitur Hadrianus huius nominis IV. apud Angliam natus, quem Eugenius Romæ detinuerat, atque Epiſcopum Albanenſem conſecrauerat. *Hadrianus IV.*

Friſl. l. 2. c. 11 Hoc ipſo tempore Fridericus in Italiam deſcendit, vtque Tyranni nomen effugeret, ex itinere iuſtitiæ ſpecimen edidit, pecunia Eccleſijs reddita, quæ prædæ à militibus ſubiecta fuerat. *Fridericus in Italiam.*

Tyr. l. 16. c. 1. & Orta interim inter Almaricum Antiochiæ Patriarcham, ac Rainaldum Principem contentione, ab hoc ille in carcerem coniectus pluſquam tyran- *16.* nicè eſt habitus; quippè, vt alia ſæuitiæ documẽta ſileantur, melle delibutus, ardentiſſimo ſub ſole muſcis, alijſque infeſtis animalculis expoſitus eſt. *Antiochiæ Principem ſæuitia.*

Chri. Ann. 1155. vltus eſt tamen Tyrannum Deus, quẽ in hoſtium poteſtatem venire, ac miſerrimam apud eos ſeruituтem ſeruire permiſit.

Vuillelmus interim Rogerij Filius Beneuentum aliaque Pontificiæ ditionis oppida cum inuaſiſſet, atque hoſtiliter diripuiſſet, ſolemni ritu ab Hadria- *Vuillelmus excommunicatur.*

driano excommunicatur.

Fridericus Romæ. Eiusin Pont. obsequium.

At Fridericus aliquandiu apud Insubriam moratus, Romam contendit. obuium habuit ad Nepetam Hadrianum, quo loco Pontificiæ maiestatis *Fris. l. 2. c. 20.* species renouata est, Rege illum deducente, ac descendentis ex equo stapedam manu tenente; exin eodem cum Pontifice Romam progressus, Romanorum Legatis contemptui habitis, Augustales titulos inani iactantia deferentibus, Augustus à Pontifice in ipso Principis Apostolorũ Templo inauguratur. id vbi primum Romani milites, qui Æliam Arcem præsidio tenebant, persensere; in Vrbem Leoninam infesto agmine irrumpunt, Germanos milites in fugam vertunt, vicissimque ab illis, vires, atque animos resumentibus, intra munitionem repelluntur.

Augustus appellatur.

Germaniã repetit

Redeunti quoque in Germaniam Augusto expedienda non semel arma fuere, Spoletanis in primis eum aggredi haud verentibus; tum Latronibus, magno numero, Alpium fauces obsidentibus.

Diris vt diximus, à Pontifice deuotus Siciliæ Rex Vuillelmus, rebellantes statim Populos, ac Regni Proceres expertus est. his, vt animos, viresque Pontifex propius subministraret, Beuentum perrexit; hìc à Rege, qui apud Apuliam paulo ante aduersus Græcos foe-

Chri. Ann. 1156. *Tyr. l. 18. c. 8.* *Fris. l. 2. c. 29.*

Pontifex Beneuẽti

fœliciter pugnauerat, obſeſſus, iniquas Pacis conditiones ſubire cogitur, eam in primis, qua, qui in Regē arma ſumpſerant Proceres, ab ea excluſi, in maximum vitæ, ac fortunarum diſcrimen adducti ſunt. horum non nulli ad Fridericum profecti, Capuanus tamen Princeps, dum fugam, & ipſe, meditatur, captus, ac luminibus orbatus, diro carceri eſt mancipatus. extant ipſius Pontificis, ac Regis Diplomata, firmatique fœderis pacta, *ab Authore huc allata*, quibus Rom. Eccleſiæ dignitati, ac commodo vtcumque conſultum eſt.

Obſidetur.

Iniquas cõditiones ſubibit.

Beneuento Pontifex Vrbemueterem profectus eſt, atque inde Viterbium, eodemque anno Romanis Ciuibus illius deſiderium non ferentibus, Romam repetijt.

Tyr. l. 18. c. xi. Quo tempore Balduinus Hieroſolymorum Rex, pactā cum infidelibus pacem frangere haud veritus, inſigni ab eis clade affectus eſt.

Balduinus inuſtus citur.

Chri. Ann. 1157. Initum ſuperiore anno cum Vuillelmo ab Hadriano fœdus, tum acriores hoc anno datæ ab eodem Hadriano ad Fridericum literæ, ac Legatio inſtituta, diſcordiam inter eos maximam conflarūt. rem geſtam fusè tradit *l.* 1. *c.* 8 Radeuicus eius temporis ſcriptor, *& e ſeqq.* *ex eo Author, quos require, remque ipſam æqua lance tute Lector perpēde.*

Diſſidium inter Pōtif & Imp.

Chri. Ann. 1158. Infeſto in Pontificem animo Italiam repe-

repetebat Fridericus, cum, noua ab eo Legatione audita, pacatior tum quidem est redditus, castrisque inter Placentiam, ac Cremonã promotis, Conuentum Italiæ Procerum Roncaliæ habuit, cui, cum cæteris interfuere quatuor insignes ea tempestate Legũ Doctores, qui Bononiensem Academiam illustrabant. hi fuere Bulgarus, Martinus, Hugo, ac Iacobus; de quibus huiusmodi extat Guarnerij æquè celebris, ac paulo antiquioris I.C. testimonium, quos suæ fortasse disciplinæ Alumnos habere se gloriari hoc pacto voluit. *Rade. l. 1. c. 23. Ott. Mor. Chr. Laud.*

Insignes Iurisperiti.

Guarnerij de ijs testimonij

Bulgarus os aureum: Martinus copia Legum:
Hugo mens Legum: Iacobus est quod ego.

Quorum postremum (à Petro etiã Blesensi egregiè laudatum) qui recentiorum Iurisconsultorum Vitas conscripsit, mirum cur præterierit. *ep. 173*

Vix conciliata inter Pontificem, atq. Augustum pax fuerat, cum, nouis dissidij causis subortis, iterum discussa est. Sedaræ nihilominus sunt turbæ Hadriani morte, qui haud ita multò post Anagniæ, ex Angina repentino, ac violento in primis morbo, decessit; quo factum, vt Augusti partium Schismaticus Author eam sit fabulam commentus, Hadrianum ex arrracta in fauces musca fuisse strangulatum. Huic sub- Chri. Ann. 1159. *Vrsp. Chr.*

Hadriani obitus.

Fabula de eo.

Digitized by Google

ſublegitur Alexander Senis apud Tuſciam natus, non tamen ſinè ſchiſmate per Octauianum Tit. S. Ceciliæ Cardinalem conflato; qui Pontificatum ſæpe improba cum deuoraſſet, vbi ea ſe deiectum ſenſit, Pontificale, vt vocant, *Mantum* Alexandro per vim detraxit; ex quo illum poſteà per ludibrium pueri vulgari, qui iam tum vſurpari conſueuerat, ſermone *Smanta-compagnum* vocitarunt. Pontificatum porrò adeptus Alexander, nihil prius habuit, quam vt Fridericum in Inſu bria adhuc agentem Legatione ad eũ miſſa; ſibi conciliaret. at ille nec Pontificis literas legere, nec recipere Legatos voluit; quos inſuper per ſummam amentiam, ac furorem, ſuſpendio necare, ni, qui apud eũ erant Proceres, vetuiſſent, in animum induxerat. cæterum eorundem poſteà Principum Virorum ſuaſu & Legatos admiſit, atque audijt, & Alexandri recitari ſibi literas permiſit.

Alexãder III Schiſma.

Rade. l. 2. c. 51.

Friderici arrogantia.

Moritur hoc eodem tempore Otto Epiſcopus Friſingenſis cuius luculentam hiſtoriam, quem diximus, Radeuicus proſequutus eſt. Roberti quoque Ciſtercienſis apud Angliam obitus huic anno adſcribitur.

Otto ep Friſingẽſis.

Sur. 7. Iun. Chri.

Ann. 1160 *Rade. l. 2. c. 61.*

Nouo ſubeunte anno indictum ab Augusto Ticini Conciliabulum celebratur. interfuere Epiſcopi, licet, ex vniuerſo Occidentali Orbe acciti nõ am-

Conciliabulum.

amplius L. adfuit Octauianus ipse, qui Victoris nomen assumpserat, & Friderici gratiam abundè iam nactus, quantumuis Romæ contemptui habitus, ac plebeculæ vocibus, traductus, pro Pōtifice se gerebat. Augustus ipse præfatus penes se esse ius Cōcilij indicendi, habendique, liberaliter se tamē acturū testatus est, omniaq. Episcoporū iudicio reseruaturū. hæc loquutus, Cōuenticulo abscessit. agitata est igitur Alexandri, ac Victoris causa. tum ille, quasi contumax damnatur, Pōtificatus Victori adstruitur. Acta ipsa apud Radeuicum licet non integræ Authorem fidei, extant, quæ aliqua ex parte à Villelmo quoq. Neubrigensi eiusdē temporis Scriptore, sincerius haud dubiè, traduntur. Sanè Radeuicus additamentum illud suum ad Ottonis historiam ipsi Friderico inscripsit, quem summis, vt par erat, laudibus extollit. quamquam subit cogitatio idcirco ipsum historiæ suæ finem hoc ipso tempore imposuisse, quod, Schismaticorum fraudibus detectis, conscientiæ stimulis veluti repercussus, cum vera non auderet, falsa scribere reformidauerit. quod ipsum, nisi fallor, in Guntero quoque Ligurino vsu venit, qui hactenus Friderici res gestas vincta Oratione, decem libris comprehensas, prosequutus, argumenti inopia, aut turpitudine, conticuit; testatus

Victor Anti-papa.

Vuill. Neubrigens.

Radeuicus historicus.

Guntherus Ligurin. Poeta.

l. 10.

ni-

nihilominus Alexandrũ Legitimũ Petri Succeſſorem, Victorem, qui per oſtium non intrauerit, furem ſuiſſe, ac latronem. ſed hæc extra hiſtoriã ſatis.

Sequuta Concilium ſunt atrocia Auguſti edicta, quibus ſacri æquè, ac profani Populorũ Rectores ipſius Idolum adorare, ni faxint, exulare ſunt iuſſi. ea de cauſa Epiſcopi complures extorres acti, ſuas ipſorum Eccleſias Schiſmaticorum Antiſtitum prædæ expoſuerunt. præcipuus ſacrilegi Conuẽtus Promotor fuerat Arnoldus Moguntinus. Is igitur, eo ſoluto, Moguntiam reuerſus, quod Ciuibus ob Tyrannidem exoſus eſſet, concurſu Populi, vltore Deo, interemptus eſt.

Sigeb. appẽd.

Chri. Ann. 1161. *Sur. to. 3.*

Altero pontificatus anno non dum expleto Alexander Eduardum ſanctiſſimum Angliæ olim Regem, ante annos fere centum vita functum, ſanctorum numero adſcribit. cuius rei extat memoria Diplomate, quod poſt eiuſdem Regis vitam legitur.

S. Eduardus nizat.

appẽd. Sigeb.

Pax interim firmata eſt inter Ludouicum Galliæ, atquæ Henricum Angliæ Reges; tum in ſuo, eorum quiſque Regno, Concilijs ea de re habitis, Alexandrum legitimũ Chriſti Vicarium agnoſcunt, æmulum, vt ſacrilegum, execrantur. Quo tempore idem Pſeudopontifex, ac Fridericus Imp. Conuentum iterum Epiſcoporum Laude celebrant.

Synod. duplex Ott. mo ren.

Per

Vualdema. Dan. Rex.

Per idem tempus Daniæ Rex Vualdemarus per Absalonem Roschildensem Episcopum apud Rugianos, alioſque fini imos Populos, ſublato, qui adhuc ſupererat Idolorũ cultu, Christianam Religionem longè, latèque propagauit. operam quoque, ac ſtudium eam in rem contulit Saxo cognomento Grammaticus, qui eiuſdem Roſchildénſis Eccleſię Prępoſitus erat, quique Hiſtoriæ Danicæ libros XVI. conſcriptos reliquit.

Saxo Grammaticus.

Alex. in Galliam. Reges duo illi occurrunt.

At vero Alexander minus ſe in Italia tutum à Friderici armis, atque inſidijs ſentiens, Galliam petit. eò cum perueniſſet, non Ludouicus modo Rex Galliæ, ſed Henricus quoque Angliæ preſtò illi ad Ligerim fuere. non alia auguſtior Pontificiæ Maieſtatis ſpecies viſa eſt. ambo Reges, haud ita pridem inter ſe conciliati dextra, leuaque incedentes pedites ipſi equitantis Pontificis equi frenum tenentes manu ad deſtinatum Hoſpitium deduxere.

Chri. Ann. 1162. *Neub. l. 2. c. 14. Appẽd. Sigeb.*

Virius que ob ſequiũ

Hoc eodem anno Theobaldi obitu Thomas ex Regni Cancellario, Cantuarienſis Archiepiſcopus inuitus legitur.

Su. 19. Decẽb. Thom. Cãtua rienſis.

Receſſerat Pariſios Ludouicus, eum Pontifex, Turonenſe Concilium celebraturus, iterum ſibi adeundum cenſuit. obuium igitur illum ex more habuit ad ſextum ferè ab Vrbe lapidem,

Chri. Ann. 1163. *Rober. app. ad Sigeb.*

Lud. Regis in Põt. obſequiũ.

vbi

Neub. vbi Rex, Pontificem conſpicatus,
l. 2. c. equo ſtatim deſilijt, accedenſque
15. equitantis ſtapedam manu præhendit,
pedemque oſculatus eſt.

Exindè ad IV. Kal. Iun. indictum ab Alexandro Concilium celebratur, cui interfuiſſe dicuntur Cardinales XVII. Epiſcopi CXXIV. Abbates CCCC-XIV. inferioris ordinis Clericorum, ac Laicorum innumera multitudo. ſanciti in eo Canones in ipſius Alexandri rebus geſtis leguntur, quos conſulere ſtudioſus lector poterit. *Synod. Turonenſis.*

Eo ex Concilio in Angliam redux Thomas Cantuarienſis non vnam ob cauſam Regis offenſionem ſubijt. erat ſanè Henricus non iræ tantum obnoxius, ſed furori, de quo, qui eius mo-
ep. 75. res exploratos habuit Petrus Bleſēſis; *Agnus eſt*, inquit, *dum placati eſt animi, leo vero, aut Leone truculentior, dum vehementius exardeſcit.* de quo, & inter alia illud traditur; cū aliquando Ricchardum quendam alloqueretur; qui Regis Scotiæ, quo cum ipſe inimicitias exercebat, patrocinium quod immodo ſuſcipere videbatur, ira percitus, proditorem illum appellans, pileum proiecit, baltheū diſcinxit, pallium, ac veſtem, quibus erat indutus, abiecit longius; inſuper lecti ſtragulum deiecit, tum ſtramen ipſum mandere occepit; vt dignoſcas Lector quanto periculo Sanctus ei Epi- *Hĕric. Angl. Regis mores.*

ſco-

scopus aduersaretur, obsisteretue, nec mireris cum funestam mox Tragœdiam spectabis.

Balduini obitus. Hoc p riter anno Balduino Hierosolymorum Rege vita functo, Almaricus Frater succedit. *Tyr. l. 19. c. 1*

Almaricus succedit Thom. Cãtuariẽsis. Subit annus huius sæculi quartus, ac Sexagesimus nõ Anglicanæ modo, sed vniuersæ Catholicę Ecclesiæ ærũnosus; quippè Rex furens, non in sanctum Archiepiscopum tantum inuehi, atque adeò insanire, sed in ipsum quoque Alexandrum Pontificem instituit. Chri. Ann. 1164.

res hoc anno, ac sex fermè sequentibus inter ipsum Regem, ac Sanctum Præsulem, siuè eius causa transactæ tot veluti ambagibus inuoluti sunt, vt paucis referri vix possint. *eas Author non ex vno tantum Scriptore petitas fusè admodum eo, quo gesta sunt, ordine ad annos singulos recenset. ex his nos subinde aliqua ex multis, pro instituti nostri ratione attingemus.*

P. Lombardus Mag. sententiarũ. Moritur hoc anno Petrus Lombardus Parisiensis Episcopus, cuius opus sunt Sententiarũ libri quatuor tot doctorum Virorum Commentarijs illustrati. fuit Is Nouariensis, vt hinc eos refellas, qui ipsius Fratres fuisse contendunt Gratianum genere Tuscum, ac Petrum Comestorem Patria Trecensem. quod D. etiam Antoninus animaduerit. *Alex.* *par. 3 tit. 15 c. 6.*

Vrbem repetit Obierat Lucæ Hetrurię Vrbe Octauia-

Chri. uianus Pſeudopontifex, itaque Ale-
Ann. xander Romanorum ciuium precibus
1165. fatigatus, Romam reuerſurus, inter ag-
greditur ipſo Paſchali tẽpore; Vrbem
tamen, non ante Autumnum, omnibus
ordinibus obuiam effuſis, ouans inijt.
id cum perlatum ad Fridericũ fuiſſet,
qui, ex perenni in Alexandrum odio,
Idolum alterum iam erexerat, quem
Paſchalem appellauerat, amaras ad- *Paſcha*
modum literas ad Cardinales, qui Ale- *lis An-*
xandro ſtudebant, ac reliquum Ro- *tipapa*
Chri. manum Clerum dedit; Herbipoli tum
Ann. Conuentu habito, Idolum ipſum Or-
1166. bi vniuerſo, ſi Deo placet, adoran-
dum propoſuit: renuentibus, ſiue Cle-
ricis, ſiue Laicis, indicta pœna. His *Fride-*
peractis tertiò iam Italiam repetit, vt, *ricus*
quem promouiſſet, Paſchalem, in Pe- *Itali ã*
tri ſolio, Alexandro, ſi fas, deiecto, col- *repetit*
locaret. Verum quod Anchonam haud
ita pridem Græcus Auguſtus occu-
paſſet, ei obſidendæ moram nectere
coactus eſt.

Eodem fere tempore Vuillelmus *Vuillel*
Rex Siculus diem clauſit extremum, *mi obi-*
cui eiuſdem nominis duodennis Filius *tus.*
ſucceſſit egregiæ tum quidem indolis *Vuillel*
adoleſcentulus, à qua *Bonus* poſtea *mus al*
cognomento eſt dictus, quamquam *tet.*
non eodem ſemper tenore bonitatis
regnauit.

Diſſidia, quæ diximus, inter Angliæ *Alex.*
Regem, ac ſanctum Archiepiſcopum *cõſtan*

Tho- *tiã.*

Thomam eò venerant, vt Hic solum vertere coactus fuerit. porrò quod Alexander Pontifex Regis gratiæ aliquid tribuere, Successorem Thomæ dare constantissimè abnueret, illius & ipse odium acerbissimũ, hac de causa, subijt, quo factum, vt iræ impotens Rex Friderici Augusti, quem infensissimum Alexandro sciret, amicitiam, conciliatis etiam inter amborum Filios nuptijs, expeteret.

Regis Angli impotentia.

Tusculani post hæc Romanos, arma, ex veteri odio, inferentes non repulerunt modo, sed, Germanis auxilio vocatis, clade maxima affecerunt; tum consternatam ea de re Vrbem Augustus ipse aggressus haud segniter nihilominus Ælia ab Arce repulsus, Vaticano potitus est Templo. Alexander, fuga elapsus, Beneuentum, suæ ditionis Vrbem, peruenit.

Frid. Roma. *Alex. fugit.*

Chri. Ann. 1167. *Alex. Act. Ott. Mor. Chr.*

At Paschalis. Viterbio Romam delatus, eodem in Templo sacris operatus, Augustum ipsum, ac Beatricem Coniugem aureo iterum Diademate redimiuit.

Fœda exindè lues maximam Germanorum militum partem absumpsit. itaque Fridericus ac Paschalis Vrbe recedentes, Hic Viterbij substitit, Ille in Insubriam perrexit.

Ad hunc annum spectant sanctissimi Archiepiscopi Thomæ è Gallia in Angliam, atque Italiam datæ litere, *ab*

An-

Authore hic relata, quæ ſummum eius Zelum, ac ſanctitatem redolent. *S. Tho.*

Biennio amplius Ponteniaco in Monaſterio fuerat; igitur hoc anno eiuſdē Cœnobij Abbas Ciſtercienſis inſtituti, Henrico Rege adnitente, per ſummam eum iniuriam indè expellit. Ludouici tamen Galliæ Regis iuſſu Senonis domicilium eidem attributum eſt. *indignapatitur.*

Chri. Ann. 1168. Orta iterum inter Galliæ, atque Angliæ Reges contentione, ex eaque bello vtrique Genti exitiali, Alexander Pontifex, Legatos ad eam componendam, conciliandumque Henrico Thomam Cantuarienſem mittit. Legatorum igitur opera Reges in colloquium veniunt. erat tũ Henricus Angliæ Rex apud Northmanniam Galliæ Prouinciam, quam illius Maiores beneficiario à Gallis Regibus iure acceperant, quo etiam nomine Aquitaniã, aliaſque non nullas apud Galliam Ditiones Angli obtinebant. tranſactum itaq; inter Reges eſt, vt Anglus Northmanniam præcario, vt antea, poſſideret; eodemque iure eius Filij Henricus Andegauenſibus, ac Cenomanenſibus, Ricchardus Aquitanis imperarent. Regum diſſidijs vtcumque compoſitis, inter Henricum, ac Thomam componenda pax erat. cæterum Legatis Regi plus æquo fauentibus, eaque de re Thoma apud Pontificem expo-

Bellũ inter Gallos atque Angl. Regũ colloquium

Io. Sares. ep. 61.

Pax cõpoſita.

expoſtulante, res tum quidem diſiecta eſt, Legatis ipſis Romam reuocatis.

Erant hoc tempore Romæ Paſchalis apud Vaticanum, apud Lateranum Alexander. Hic igitur Conuentu ibidem habito, excommunicationis ſententiam in Auguſtum tulit, atque Imperij eidem titulos ademit. ſequuta eſt ſententiam pœna. Tyrannus ad Mediolanum cum exercitu profligatus, Ticinum recipit ſeſe, ibidemque obſidetur; properè tamen, fuga indè elapſus, triginta non amplius ſecum milites fugæ ſocios habuit. tum in eius contumeliam à fœderatis Galliæ Ciſalpinæ Ciuitatibus Vrbs condita eſt, cui, ab Alexandro Pontifice, Alexandriæ nomen inditum, eiuſdemque ſub Ditione eſt conſtitura, miſſis ad eum qui Beneuentum iam abſceſſerat, ea ſuper rè Legatis.

Concil. Later. Frid. excommunicatur. Profligatur. Alexãdria cõdita.

Thomas interim Ludouici Galliæ Regis precibus fatigatus, ſpondet ſe Henrico obſequij genus omne exhibiturum; illiuſque ſeſe arbitrio omnia commiſſurum. igitur Ludouicus ad mutuũ eos colloquium præſens ipſe adigit; eo in congreſſu Thomas ad Henrici pedes prouolutus, *totam*, inquit, *cauſam, vndè inter nos orta eſt diſſenſio. tuo committo arbitrio, honore ſaluo Dei*. Henricus tum, ea adiectione, mirum in modum perturbatus, ad Ludouicum ſtatim conuerſus *attende,*

Henrici, & Thom. colloquiũ.

tende, inqit, *Domine mi; quicquid huic diſplicuerit, dicet honori Dei eſſe contrarium, & ſic ſua, & mea omnia ſibi vendicabit*. mox ſanctum Virum conuicijs onerans, furore percitus, abſceſſit, illud tantum teſtatus, nihil ſe, præ ſuis maioribus, cupere, aut requirere.

Chri. Ann. 1169. Cæterum qui prudentiſſimã, æquiſſimamque Thomæ ſententiam ità eſt interpetratus, ac per ſummam animi impotentiam auerſatus ſequenti anno Legatis eum Apoſtolicis pro ſancti Præſulis reſtitutione iterum interpellantibus imperata ſe facturum dixit, ac Pontifici morem geſturum, *ſalua tamen dignitate Regni ſui*. ita illum, conceptum ſemel in Thomam odium, ac tyrannicæ furor arrogantiæ dementauerant. porrò ijdẽ ipſi Legati quantoperè, vt inſanientem Regem ad meliorem frugem perducerẽt hoc anno, licet incaſſum, laborauerint, ex Actis, *ab Authore hìc relatis*, cognoſces. *Regis fatuitas.*

Dum hac ratione Henricus, alter Pharao, nulla vi reuocari à ſacrorum inuaſione poteſt; Stephanus hoc nomine tertius Rex Vngariæ, ſua ipſe pietate adigente, quæ Maiores aduerſus Eccleſiaſticam libertatem, eo in Regno vſurpaſſent, ſanctione hac de re edita (quæ Vaticana inter Monumenta adſeruatur) reſtituit. Obierat haud ita pridem Soldani Mater, qui *Steph. Vng. Regis pietas.*

Appẽd Sigeb. *Soldani mater.*

Iconij apud Ciliciam Sarracenis imperitabat. Hæc morti proxima, Christianã se esse Filio detexit, hortataque illum est, eandem vt Religionem amplecteretur: tum enixè eum rogauit, vt, altiori extructo monumento, Crucem superimponeret. morem gessit Filius, sed Crucem clam noctu locari iussit veritus Populi, in se motum, ex patriæ studio religionis. id cum mane Sarraceni cognouissent, Crucem deturbaturi, certatim monumentũ conscendunt, cæterum ad vnum omnes, aut ruina, aut igne de cælo tacti, interimuntur. his prodigijs, tum Matris monitis permotus Rex, Legationẽ ad Alexandrũ Pontificem instituit, rogatque, vti ad se idoneos mittat Catechistas. extant Alexandri ad eum literæ *ab Authore hic relatæ*. qui nam porrò missi, quidue perfectum ab his sit, incompertum nobis est. *Math. Paris.*

Crucis vis.

Soldanus Christo credit.

Eius legatio ad Papam.

Aetnæ incendium. Clades ex eo.

Per idem tẽpus Ætna Siciliæ Monte consueto magis deflagrante, concussa est Insula vehementius, Vrbes complures prostratæ, Catania in primis, quæ Monti adiacet, ità est euersa, vt, ne vna quidem domus, superfuerit: vineta, atque omnis generis arbores, ac segetes ambustæ: ager vndique cineribus, ac pumiceo oppletus lapide, culturæ ferme expers est redditus. periere ex Catanensibus quindecim ferè millia, ex reliqua Insula alij magno numero. Subin-

Chri. Ann. 1170.

Subindè tertiam Alexander Pontifex ad Henricum Regem Legationem decernit. functi ea ſunt Epiſcopi Galli tres, Rothomagenſis, Senonenſis, ac Niuernenſis. per eos Pontifex Regem etiam atque etiã hortatus eſt, vti plenam Thomæ pacem concederet, id ſi præſtare ſe poſſe abnueret, quod iureiurando ſe nunquam facturũ affirmaſſet, ſi quidé religionem obtenderet, abſolutum ſe fore ſciret, ſi honorem Regium, per Filium hoc preſtaret. *Alex. legatio in Anglia.*

Hæc dum per Legatos peraguntur, nouæ diſſenſionũ cauſæ obortæ ſunt, quod Rex Filium coronaturus, id per Eboracenſem Antiſtitem fieri iuſſerit, cum muneris hoc eſſet primæ Sedis Cantuarienſis. itaque eodem Eboracenſi ipſius Thomæ, atque Alexandri literis, ne hoc faceret, inhibito, Rex exarſit adeò, vt, temerario iterum auſu iureiurando, ſe non pariturum, affirmauerit, ſubditoſque ſibi Populos, (vt elati animi impotentiã agnoſcas) ad idem iuſiurandum, ſacrilegè impulerit, cum quibus Epiſcopos quoque, ac Clericos, quorum aliquot, morem gerere abnuentes, nefariè vltus eſt. *Nouæ diſſidia in Anglia. Hẽrici impotentia.*

Porrò D. Præcurſoris feſta dies vbi illuxit, deſtinata coronatio, atque inunctio, ex præſcripto, ab Eboracenſi peracta eſt, cui non huiuſmodi tantum functione, vt diximus, ſed ſacris etiam fuerat interdictum. Poſt hæc conuiuio *Filij coronatio.*

Digitized by Google

Henrici demẽtia. publice instituto, Rex dementissimus Filio cum seruis reliquis ministrare voluit, & se iam Regem amplius non esse omnibus testari. Territus haud secius acrioribus Alexandri literis, quibus, ni properè Sanctum Archiepiscopum reciperet, ablataque ei redderet, eandem, quam in Fridericum Aug. sententiam tulisset, in ipsum promulgaturum se denunciabat. serio ea de re cum Legatis Apostolicis agere, instituit. denique, haud cũctatus, illum Senonési Episcopo Legato deducente, in colloquium admittit: venientem prior, aperto capite, salutat, admirantibus, qui aderant, & præ gaudio lacrimas vbertim fundentibus. acta sunt hæc in Ditionibus transmarinis, hoc est Gallicis, vbi ille hoc tempore morabatur. recessit verò indè Thomas, atque in Angliam nauigauit. eò vbi peruenit, nouæ excitatæ sunt turbæ. qui Regis Filij inaugurationem peregerant Præsules Eboracensis, Londinensis, ac Seresberiensis, quod id non solum contra antiquũ eius Regni morem, ac ritum; sed contra Apostolicũ quoque interdictũ præstitissent, Anathemate ab Alexandro perculsi fuerãt; instant itaque apud Thomã vehementius, vt Apostolicas, ea de re, literas nequaquã edat, quin absolutionis sententiam ferat. negat ille id sui esse muneris, eamque à Rom. Pontifice impe-

Terretur à Pontifice.

S. Thomã recipit.

Noua dissidia.

tran-

trandam docet. ſpondet nihilominus, ſi quidem ipſi in eiuſdem Pontificis verba iurare velint, abſolutionem impetraturos. id ſtatim ab aduerſantibus Epiſcopis pro læſæ Regiæ Maieſtatis crimine receptum eſt, miſſique ad Regem ſunt qui Thomã apud eum, quaſi publicæ quietis perturbatorem, conclamarent. egerat ſanè Vir Sanctus cum ipſo Rege, antequam ab eo digrederetur, de Epiſcoporum excommunicatione, Rexque, iure vt ſuo vteretur, permiſerat; ne quis eum imprudentiæ, aut indomiti ingenij arguat, dũ hæc audit; at Rex immemor, & in iram, ac furorem pronior, auditis Nuncijs, rem in maius augentibus, exclamaſſe dicitur, diras his omnibus precatus, quos aleret, nec Regias vlciſci iniurias curarent. ea vox quatuor ex eius Satellitio, perpulit, vt in ſancti Viri caput conſpirarent. profecti itaque in Angliã, illum intra ipſum Templum veſpertinis precationibus operam dantem confodiunt, extremo hoc anno huius ſæculi LXX. quæ poſteà ſequuta ſint, ſuo quæque loco referemus.

Regis impotentia.

Cõſpiratio in S. Thom. Martyrio affi citur.

Antonin. p. 3. t. 23 §. 4. Hoc eodem anno, quo ex hac vita ſubducitur Clariſſimus Eccleſiæ Martyr Thomas, magno Dei beneficio in lucem prodit Dominicus Calagoræ Hiſpaniæ Vrbe, à quo poſtea Prædicatorum Sacer Ordo exordium duxit.

S. Dominicus natiuitas ſcitur.

Digitized by Google

Paſch. obitus. Eodemque tempore vitæ finem inuenit Paſchalis Pſeudopontifex, cui, nullo ex Schiſmaticis Cardinalibus ſuperſtite, Ioannes Strumẽſis Abbas perſonatus Pontifex à factioſis quibuſdã ſubrogatus, veluti in ſcenam datus eſt. infœlicem quoque hunc partum, ac tamquam abortiuum Fridericus, in Alexandri odium, ſibi nutriendum duxit.

Motus ob cædẽ S. Thom. Immane apud Angliam parricidium patratum vt primum in Galliam perlatum eſt, lamentabiles vbique voces auditæ ſunt, tum Rex ipſe Ludouicus mœroris, ac iuſtiſſimæ indignationis plenas ad Alexandrum literas dedit. perculſus præ cæteris eo eſt nuncio Henricus ipſe, qui veluti furijs agitatus, tres ipſos dies non hominum congreſſu tantum, ſed cibo quoque, potuque abſtinuit. teſtati ſunt Regis luctum Angliæ Epiſcopi Legatione ad Alexandrum inſtituta, ac literis, quæ extant, ad eum datis. ipſius etiam Regis ad eundem Nuncij, qui tamen non antea in Pontificis conſpectũ admiſſi ſunt, quam Regis nomine, iureiurando ſe, obſtinxerint, pariturum illum Romanæ Eccleſiæ iudicio, ac ſententiæ, præſcriptamque ab ea criminis expiationem peracturum. lata interim Anathematis ſententia eſt in Martyris interfectores, quique illis auxilium, aut conſilium vtcumque cõtuliſſent, quod

Hẽrici ipſius luctus.

Chri. Ann. 1171.

ipſa

ipſa die quinta ſacræ hebdomadæ peractum eſt, qua etiam tum ſolemni, vt nunc, ritu excommunicationes ferri à Rom. Pontifice conſueuere. *Vſus excommunicandi in die Cænæ Domini.*

Poſt hæc Pontifex Legatos ipſe ſuos vnum, atque alterum S.R.E. Cardinales ad Henricum miſit, qui ipſum in primis, tum alios quoſcumque ſuper S. Viri nece interrogarent, & iudicium, pro criminis atrocitate, ſeueriſsimè inſtituerent.

Acceſsit hoc eodem anno ad Angliæ Regnum Hibernia voluntaria Populorum eius Inſulæ deditione. Epiſcoporum quoque, qui in ea erant XXVIII. Archiepiſcoporum IV. conſenſu habito, ac demum Rom. Pontificis approbatione. Profectus illuc fuerat Henricus, vt partam recens Ditionem ſtabiliret, indeque in Angliam, denique in Northmanniam redierat, vbi Pontifici os Legatos reperit. His ex eo iuſiurandum ante omnia requirentibus, quo & Sancti Viri necē haud quaquam imperaſſe doceret, & præſcribendam haud ſecius ab ipſis expiationem, quod imperaſſe viſus fuerit, peracturum ſe polliceretur, æquo animo aſſenſus eſt; tum Regi Filio, ac Aulæ Proceribus in conſeſſu publico adſtantibus, dextera ad ſacroſanctum Euangeliorum Codicem admota, ſanctè deierauit, nec mandaſſe ſe Archiepiſcopi necem, nec voluiſſe, tum ſu- *Hibernia Anglia ad iecta.* *Regis iuſiurandū*

Chri. Ann. 1172.

per ea plus quam in Parentum morte indoluisse. cæterum, quod per imprudentiam, eiusdem necis causa vtcunque fuisset, affinem se noxæ, pœnæque obnoxium agnoscere, eamque, ad Legatorum præscriptum, subiturum. adductus dein à Legatis est in Templum, prò cuius foribus aliquādiu perstitit in genua prouolutus. tum imperatum illi est, ducentos vti Milites per annum aleret. Hierosolymis, trecentis cuique aureis in stipendia, persolutis: leges, aduersus Ecclesiasticā libertatem, conditas, abrogaret: ademptas Cantuariēsi Ecclesiæ possessiones redderet: in Hispaniam ipse cum exercitu, aut in Palestinam (si Pontifex iusserit) aduersus Sarracenos pergeret: tum secretò ieiunia, eleemosynæ, & alia quædam pietatis ei opera demandata. pro his porrò, bona fide, præstandis, non Rex modo Pater, sed Filius quoque, Patre, ante ea impleta, decedente, iureiurando cautum esse voluerunt. hæc aliaque postmodū hac ipsa de causa piè, ac religiosè ab Henrico præstita, clariorem visa sunt eum fecisse pœnitentia, quam innocentia fuisset præstitura.

Pœna Regi iniuncta.

Mēric. pœnitētia laus.

His cum Rege, ex animi sententia, transactis, Legati Synodum Northmanniæ Episcoporum celebrant, *cuius decreta apud Authorem hic requiretur*.

Synod. apud Nort. mānia.

Mo-

Moratus diu Tuſculi Alexander, tutum ſibi acceſſum Romam futurum, Paſchale extincto exiſtimauit; ſed Romanorum Ciuium pleriſque, qui Magiſtratus tum gerebant, Friderico pertinacius inhærentibus, inire Vrbem eſt veritus, coactuſque in Campaniam, vbi plurimum morabatur, iterum proficiſci. *Alexãder Vrbe excludi-tur.*

Hæc inter ſacrilegi, Martyris, percuſſores, qui extrema in Anglia deliteſcebant, cum execrabiles non tantum hominibus, ſed ipſis quoque brutis animantibus eſſe ſe agnoſcerent (tradunt quippè canes licet famelicos edulia ab his porrecta auerſatos fuiſſe.) conſcientiæ ſtimulis acti, ipſius Martyris miſericordiam implorare inſtituunt, in quem ipſi immites adeò fuiſſent, quibus poſt animi mœrorem grauem æquè, ac diuturnum, ita demum ſpem veniæ affulſiſſe ferunt, ſi ad Rom. Pontificem pergere, ex eoque criminis expiationem petere in animum induxiſſent. profecti itaque ex Anglia, eiuſque pedibus prouoluti, ac crimen falſi, iuſſi ſunt Hieroſolymam, expiationis cauſa, proficiſci, ibidemque ſtipendia aduerſus Infideles facere. id dum perficere, iter aggreſſi, meditantur, ipſorum qui nocentior dicebatur Vuillelmus Traci Coſentiæ Calabriæ Vrbe cõſiſtere, morbo correptus, cogitur; cuius demum vi, quæ *Sicariorũ pœnitẽtia.*

naturam visa est excedere, eò miser redactus est, vt putrescentes, diffluēteſque sponte carnes conuellere ipse doloris, ac moræ impatiens sit coactus; donec ostentum eius Vrbis Ciuibus, atque orbi adeo vniuerso factus, decessit, reliquis etiam, qui Hierosolymam perrexerant, licet pœnitentiæ laude commendandis, triennio, non amplius, superstitibus.

S. Thomæ canonizatio. Reuoluto à Martyris cæde vix biennio, miraculorum, quæ per eius imploratione edebantur, fama magis magisq. increbrescente, disquisitione super his habita, Alexander sanctorum illum numero adscripsit, suasque, hac de re, literas, quæ extant, dedit Signiæ IV. Idus Martias, Chri. Ann. 1173.

Bellū domesticū in Anglia. Quo tempore inter Anglos Reges Patrem, ac Filium orta dissensio, in Ciuile statim bellum erupit, illorum, ac Regni, expiata quamtumuis, scelera Deo inulta esse haud quaquam sinente. coactus itaque est Rex pater Alexandrum aduersus Filium interpellare, testarique eius se opem tamquam supremi, ac directi, vt vocant, Angliæ Domini implorare ad tutelam Regni, quod beneficiario à Rom. Ecclesia, iure obtineret. sequuti sunt ea in discessione Regem Filium non Fratres modo, sed etiam Mater. Igitur ad domesticum bellum huiusmodi componendū Alexander Pontifex, tū North-

Anglia ecclesiæ feudū.

man-

manniæ Epiſcopi, Rothomagenſis in primis, ac Vuillelmus poſtea Henrici Gener Rex Siciliæ laborarunt, vt horum omnium Epiſtolæ, *ab Authore huc allatæ*, docent. quod autem rebellium Filiorum vires à Gallorum Regis patrocinio penderent, cum eo quoque ab eiuſdem Pacis conciliatoribus actum eſt.

Chri. Ann. 1174. *Dodechin.*

Sed nouum in Italia conflatum bellum ex Anglia nos teuocat. Vigeſimũ agebat in Imperio annum Fridericus, cum quintùm iam in Galliam Ciſalpinam, metuendis cum copijs deſcendit, obuia quæque flamma, ac ferro populatus; obſiſtenſes primo ſtatim impetu ſubactos in poteſtatem recipit. Sed Alexandriam recens extructam à Fœderatis Vrbem, & mœnibus quidem non dum ſeptam, fruſtra tentauit; abſumptiſque inibi diuturna obſidione viribus, turpiter ab ea recedere coactus eſt.

Fridericus Italiæ repetit

Alexãdriã obſidet

Hoveden. Roger. Neub. l. 2. c. 34.

Porrò Henricus Filiorum armis agitatus, ex Northmannia in Angliam ſoluit: Cantuariam tum delatus, ſepulcrum Martyris ſupplex inuiſurus, ante Vrbis ingreſſum regijs depoſitis indumentis, nudus pedibus Vrbem, dein' Templum inijt, nudatoque ibidẽ ante Martyrem tergo, ab Epiſcopis, qui aderant, quinas, ternas à Monachis, qui numero erant LXXX. excepit plagas. viſus itaque eſt Sanctus implo-

Henrici inſignis pœnitentia.

ranti ipsius opem Regi, suam statim operam impendisse; eadem quippè die (mirum dictu) Scotorum Rex Hostis infestissimus, Ciuilis belli fax, ac Filiorum in Patrem inflammator, ab exercitu, quem ductabat, per imprudèntiã digressus, à paucis, qui Henricum sectabantur, captus, in ipsius potestatem venit.

Scotiæ Rex captus

Sub huius anni finem Alexander Vuillelmo Rege postulante extructũ ab eo, Regio sumptu, Templum, ac Cœnobium ad Montem Regalem nõ longe à Panormo, insigni priuilegio munijt, ac Romanæ tantum Ecclesiæ subesse voluit, cui quotannis census nomine, ex eiusdem Regis pia munificentia monetæ Siculæ Tareni centũ persoluerentur. *Eam vero Ecclesiam Archiepiscopali dignitate insignem, hanc ipsam Epitomen nobis elaborantibus, Cosmus de Torres S.R.E. Cardinalis, dum Episcopus Perusinus esset, nosque, ac Patriam demereret, administrandam suscepit, quam & antea Ludouicus Patruus, & ipse Cardinalis, ac Ludouicus item Magnus Patruus maxima cum prudentia, ac probitatis laude, administrauerant, iterque, ad summa generosis deinceps eiusdem familiæ Posteris strauerant.*

Eccle-sia mõ-tis Re-galis. *Lud. Lel. hist. mont. Reg. Conc. Camerar.*

Cosmus de Torres Card.

At Fridericus, nouæ Vrbis non dum soluta obsidione, cum nihil proficere se aperta vi cerneret, ad fraudem adiecit

Fridericipefidia.

Chri. Ann. 1175.

cit animum, quæ in ipſum vertit. inſtabat ſacer dies Veneris ſanctæ hebdomadæ, tum Is, miſſo ad obſeſſos nuncio, in eius ſe diei honorem, ac Crucifixi, vt aiebat, reuerentiam, tum ad Paſchalis feſti celebritatem piè, ac religioſe recolendam, ad ſextam exinde diem inducias ſe illis ex Imperiali benignitate indulgere pollicetur. ergò ea pollicitatione ſecuri Ciues in maximo veluti Vrbis ocio quieſcebant, cum, intẽpeſta nocte, qui vigilias haud ſecius agitabant, immiſſos à Friderico Milites per cuniculos occulte actos, adeſſe ſentiunt; excitati opportunè Ciues, tum qui clanculum ſubibant hoſtes, tum qui extra Vrbem præſtò erant, fuſos, ac fugatos, internecione cædunt. conatu irrito eluſus, inſuper & clade territus impius Auguſtus, Ticinum receſſit. actum nihilominus eſt de pace inter ipſum, ac Pontificẽ firmanda, coëuntibus vtrimque Legatis. cæterum quod ille & multa Eccleſiaſticæ libertati aduerſantia, & nouæ Vrbis demolitionem ſuperbè peteret, re infecta, diſceſſum eſt. tum Alexandriæ Epiſcopus à Pontifice datus, Ticinenſi Eccleſiæ, atque Antiſtiti, quod ſchiſmaticorum partibus ſtuderet, deferendæ Crucis, ac pallij dignitas adempta eſt.

Inducia ſimulatæ. Dolus non ſuccedit.

Pacis conditiones reiectæ.

Chri. Ann. 1179. Conſilium inierat Fridericus Filiæ nuptijs Vuillelmum ſibi deuincire, quo *Fride-rici cõ-ſilium.*

quo promptius Pontificem, tanti Regis patrocinio veluti interclusum, deijceret. sed valuit apud religiosũ Principem, Romanæ Ecclesiæ, quam veluti matrem agnoscebat, reuerentia. itaque in illius dedecus, ac detrimentum coniugium huiusmodi cedere cũ animaduerteret, cum schismatici Augusti amicitia illud respuit, ipsoque Pontifice suadente, Angliæ Regis Filiam Vxorem ducit. Tum Fridericus nouis ex Germania copijs recens auctus, Mediolanenses iterum adortus, à Fœderatis, qui subsidio his venerãt, iterum vincitur, ac profligatur. itaque non tam cum hominibus, quam cum Deo bellum sibi esse sentiens, Legatos de Pace ad Alexandrum mittit, qui Anagniæ tum erat. transacta ibidem pax est, firmius tamen sequenti anno per Pontificis, atque Augusti colloquium stabilienda.

Vuillelmi pietas.

Vuillelmi nuptiæ.

Vrsperg. Rober. Dodechin.

Friderici pacem petit.

Albiẽses Hæretici. Peractum hoc anno est Tolosatium, siuè Albiensium Hæreticorum apud Galliam iudiciũ. Hi, Manichæorum affines sectæ, Episcoporum tum quidẽm sententia damnati sunt, authoritate dein Sedis Apost. in iudicium iterum vocati, ac conuicti, eandem damnationis sententiam retulere. *Roger. Annal. Angl.*

Subit annus huius fæculi septimus, ac septuagesimus, ex Isaiæ sententia, *Placabilis* appellandus, quo diuturno sublato Schismate, Pax demum Ecclesiæ, Chri. Ann. 1177.

ſiæ, duodeuiginti exul annis, reſtituta eſt. Conceſſerat Venetias Alexander Siculis tiremibus ad Garganum conſcenſis; eò mox Fridericus quoque delatus eſt, manſitque inbi cum Pontifice menſes propemodum tres, illum interim ſæpius publicè, ac priuatim alloquutus, ſæpius ad eius veſtigia prouolutus, dum perarduũ pacis negocium (nam Vuillelmi quoque Regis, ac fœderatarum Vrbium ratio habenda erat) tranſigeretur. Pontifex ſanè, vt ante Auguſtum Venetias acceſſit, ita & poſt illum (moratus ibidem ſex fere menſibus) receſſit. *Rem Fabugeſtam fuſe Author tradit, tum vul-gatas, de huiuſmodi congreſſu, fabulas explodit. eam in primis de Alexandri faſtu, & calcato ab eo Auguſti collo.* Inuentus eſt tamen, poſt Baronij obitũ, Fortunatus Vlmus Monachus Caſſinenſis, qui has ipſas male cõcinnatas fabulas iterum, quaſi exploratæ veritatis hiſtoriam, obtrudere non dubitauit. hunc Fœlix Contelorus, egregio ad poſteros commentario, ita refellit, vt nullus deinceps dubitandi locus ſuperſit.

Pontifex Venetijs.

Itẽ Fridericus.

Fortunatus Vlmus

Fœlix Cõtelorus.

Innoc. IV. Cle m. IV. & V. Bonif. VIII. Hoc eodem anno Pons; qui Rodani, apud Auenionem, ripas iungit, diuino miraculo extrui eſt ceptum. rem non vno Pontificio Diplomate teſtatam, fide alioquin carituram, tradimus. Erat apud Burgundiam, quam antiquam

Mirũ de põte Auenionenſi.

VO-

vocant, duodecim annorum Puer Maternum gregem pascens; hic Christi monitu, Angeli exinde ductu, Auenionem delatus, in Episcopi, ac Populi concionem prodijt, atquè à Deo se missum dixit, vt Pontem Vrbi perneceſſarium extrueret. exceptus est risu à Populo inibi frequentissimo; Is tum Episcopum rogat aliquid in eam structuram vti conferat; cui Episcopus, en tibi, inquit, lapis meo in Atrio est, tolle eum humeris, & Pontem, vt libet, extrue'; acceſſit ille, humeroque impositum lapidem, quē XXX. homines vix sustuliſſent, (erat enim pedum in longitudinem XIII. in latitudinem VII.) ad flumen detulit. eo prodigio attoniti Ciues in opus serio intendūt, collataque viritim pecunia, Pontem ea, qua nunc visitur, forma extructum, moliuntur, præconijs Pontificum Romanorum dignum. *Ioan. XXII.*

Almarici obitus. Moritur hoc eodem tempore Almaricus Hierosolymorum Rex, cuius obitu Balduinus Fil. huius nominis IV. à morbo, quo laborabat, Leprosus appellatus, sub ipsam pubertatem Regnum capeſſit.

Balduinus IV.

Pontifex Romã reuocatur. Augusti aduersus Pontificem obser- Chri. uantia, Romanorum animi elationem Ann. fregit; Legatione itaque ad eum insti- 1178. tuta, qui Anagniæ tum erat, eius se in posterum sub potestate futuros spondent; proindè suam in Vrbem exoptatus

tus redeat. his Pontifex auditis, tres è Cardinalium numero cum Romanorum Legatis dimiſit, qui de Pacis conditionibus, quæ illius ſecuritatem, ſi fas, parerent, pertractarent. tranſactum igitur ab ijs eſt, vti Romani Senatores, ac Magiſtratus in Pontificis verba iurarent, interceptos Eccleſiæ redditus, bona fide, eidem redderent, Regalia, vt vocant, præſtarent. tum verò ſatis ſibi, atque Eccleſiæ dignitati cautum Alexander ratus, ipſis vrbanis Magiſtratibus deducentibus, Cleri porrò, ac Populi multitudine innumera obuiam effuſa, Romam reuertitur. tum vero cum reliquis ad eius pedes Ioannes, quem, qui eum extulerant, Calliſtum dixerant, acceſſit. hunc Pontifex, non ad veniã modò, ſed ad contuberniũ quoque, ac menſam admiſit.

Chri. Ann. 1179. Indictũ interim ab Alexandro apud Lateranum Concilium, altero, ab eius reditu in Vrbem, anno, celebratur; cui Epiſcopi CCC. ex vniuerſo fere Chriſtiano Orbe exciti, interfuere. eius Acta à Vuillelmo Tyri Archiepiſcopo, qui & ipſe adfuit, collecta ſunt, quod in ſua Belli Sacri Hiſtoria teſtatur. *lib. 21. c. 26.*

Synodi Romæ.

Sub idem tempus Ludouicus Galliæ Rex, ex voto, ob exemptum lethali morbo Philippum Filium, nuncupato, Cantuariam, Henrico Seniore Angliæ Rege deducente, venit, votumque inibi, ad ſacrum Martyris ſepulchrum ſol-

Lud. Gall. Regis peregr inatio.

soluit', donarijs magni precij annuisque, ad alendos Monachos, redditibus collatis.

Philippus Filiũ coronat. Ea postmodum ex peregrinatione redux, eundem Filium quintumdecimum agentem annum Rhemis coronari, atque inungi solemni ritu imperauit.

Alfonsus Lusitanus Rex creatur. Hoc eodem anno Alfonsus Lusitaniæ Dux ob res præclarè aduersus Sarracenos gestas, Regis titulo ab Alexandro ornatus est. porrò Is vicissim Regnum Romanæ iterum Ecclesiæ subiecit duabus quotannis auri Marchis persoluendis. *sup. ad ann.* 1144.

Regnũ tributariũ Ro. Eccles. Manuelis vanitas. At Manuel Imperator græca vanitate literis ad Fridericum datis, & aureis quidẽ characteribus exaratis, inanes de Sultano victorias, ac triumphos extulit. cæterum, quod pura pura ea esse mendacia ex ipsis Sultani Legatis constaret, tum quod Manuel suum nomen, ipsius Friderici nomini eisdem in literis prætulisset, Hic suum & ipse nomen, literis ad eum redditis præferens, iniuriam acrius expostulauit.

Saladini expeditio Auditum ex Oriente fuerat de meChri. tuenda Saladini aduersus HierosoliAnn. mã expeditione. igitur Alexãder sacer- 1180. dotali tuba Christianos omnes Occidẽtalis Orbis Principes ad Hostẽ à sacris mœnibus propulsandũ inuitat literis, *quæ ab Authore hìc recitantur*, quibus, & alias ad Ecclesiarũ, ac Cœnobio-

biorũ Antiſtites addidit. permoti ea, denũciatione præ ceteris ſunt Galliæ, atque Anglię Reges. verũ Ludouici mox ſequutus obitus, excitatum in Gallis ardorem extinxit; neque Angli, qui horum æmulatione ad gloriam ferebantur aliquid tum quidem laude dignum geſſere. *Lud. Gall. Reg. obitus.*

Nicet. Vuill. Tyr. Obijt hoc ipſo tempore Manuel Imp. qui haud mediocriter ex vulgato Gallorum, atque Anglorum apparatu fuerat perturbatus; qua de re ad Alexandrum ſcripſerat etiam atque etiam rogans, vt Apoſtolicum, venturis ex Occidente copijs, ad eas in officio continendas, Legatum præficeret. Eo imperante vixiſſe conſtat *Nicet.* Euſtathium Theſſalonicenſem Epiſcopum Homeri interpretem, ſeu Gloſſatorem laudatiſſimũ. Ludouico Philippus Manueli Alexius Filij ſuccedũt. *Itẽ Manuelis Imp. Euſtathius Homeri Interpres Philippus & Alexius.*

Chri. Ann. 1181. Sed nec diu ſuperſtes fuit Alexander, qui iam ſecundum poſt vigeſimum Pontificatus annum pænè expleuerat.

Chri. Ann. 1182. Huic Lucius ſublegitur Patria Lucenſis, adquem Vuillelmus Rex ſcotorum Legatos miſit, per quos eximi ſe ab excommunicatione, Regnum verò ab Interdicto, quibus ſuberant, ex Apoſtolici Legati ſententia haud ita pridem lata, ſuppliciter petijt, ac impetrauit. *Lucius III.*

Tyr. l. 22. c. 8 Maronitarum hoc tempore, qui ad Liba- *Maronita.*

Libanum degunt, quique annos propè quingentos schismate ab Ecclesia abscissi fuerant; ad eam reditus contigit.

S. Frãciscus nascitur.

Quo item anno Assisij apud Vmbriam nascitur maximum Christianæ Religionis columen Franciscus annis XII. Dominico minor. *Alber. Stad. Chr.*

Pax interim ab Alexandro cum Romanis firmata, nouis cum Successore dissidiorum causis subortis, turbata, est, coactusque est Lucius Vrbe cedere. illum aduersus seditiosos Ciues tutaturus Fridericus Imp Christianum Moguntinum Archiepiscopum cum copijs in Italiam mittit. Is, cum decimo ab Vrbe lapide Castra posuisset, Hostium fraude, veneno Fonti indito, cum suorum parte maxima extinctus est. Tum Pontifex aliorum Principum, Henrici in primis Angliæ Regis pecunia adiutus, conscripto exercitu, Romanos ad pacem compulit. Chri. Ann. 1183. *Lucius Vrbe cedit.* *Roger. Ann. Angl.*

Hẽrici Iun. obitus.

Sub idem tempus apud Angliam Henricus iunior Rex à Patre, vt diximus, inauguratus, dum impium in eundem Patrem bellum gerit, lethali correptus morbo, interijt, tanto nihilominus cum pietatis sensu, ac præteritorum scelerum detestatione, vt maximum Patri, ac Regno sui desiderium reliquerit.

Bald. leprosi obitus.

Moritur & Balduinus cognomento Leprosus, cognomine Sororis Filio hæ-

Digitized by Google

hærede inſtituto; Regia nihilominus poteſtas penes Guidonem Luſignanũ Vittricum manſit, qui, & Leproſo adhuc ſuperſtite, Regnum adminiſtrauerat. *Bald. V. Guido Luſignanus.*

Nicet. l. 2. in fin. Tyr. l. 22. c. 13. App. ad Sig.

Alexij immatura Regno ætas Tyrannidis ſpem multis fecit. Hi, Andronici deiecti opera, Andronicum ipſum extulere. tum Ille Æmulorum veluti obice ſummoto, nihil iam ſibi ſupereſſe animaduertens, ad Imperium inuadendum, Alexium Puerum, quem ſub poteſtate habebat, clam noctu arcus neruo interimit: exin, Tyrannide occupata, Latinos Byzantij Accolas, quos ſibi infenſos noſſet, confeſtim adortus, ad vnum mactat. tanta Græcorum in eos rabies fuiſſe dicitur, vt, ſæuiendi impunitatẽ nacti, ne ijs quidem, qui in Noſocomijs erant, pepercerint. ſuper hæc defunctorũ cadauera, ſepulchris erùta per vias traxerint: execrandum quoque facinus in Pontificis Legatum S.R.E Cardinalem eſt editum; cuius abſciſſum caput canis caudæ alligatum per Vrbem raptari, fæuitia pluſquam barbara, efferati Ciues ſuſtinuerunt. porrò qui ex Latinis in portu erant, aut, tumultu ſtatim excitato, eò confugerant, Triremibus ex littore ſubductis, ſuorũ vluri cladem, ſuburbanas Villas, ac littoralem Elleſponti oram, atque Inſulas ferro, ac flamma, maxima cũ Hoſtium iactura, po-

Andronicus

Alexium necat.

Tyrãnidem occupat.

Latin. mactat Græcorũ rabies.

Latinorũ vltio.

populati sunt; nec impunè scelus Tyranno cessit, quod suo mox loco referemus.

Subindè Lucius Pontifex multis, quos Robertus, qui tum aderat, recenset, in Cardinalium Collegium adscriptis, Veronam petijt, vbi congressum cum Friderico Aug. indixerat, quod sequenti à Lucij profectione, anno contigit. Chri. Ann. 1184. *App. ad Sig.*

Pōt. & Imp. cōgres. sus.

Igitur Fridericus Veronam & ipse delatus, de Filij inauguratione, deque Schismaticorum restitutione, ac alijs non nullis apud Pontificem cum egisset, austeriorem illum, quam putasset, expertus est. Chri. Ann. 1185. *Arnol l. 3. c. 10.*

Bald. Legationes.

Venere interim ab Hierosolymis Heraclius eiusdem Vrbis Patriarcha, in Angliam ad Henricum, Vuillelmus Tyrius Author historiæ belli sacri in Galliam ad Philippum à Balduino Rege Legationis munus obeuntes, qui Sarracenorum vexatus armis, Regni cladem iurè pertimescebat. *Roger. ānal. Angl.*

Promouendæ expeditioni Lucius in primis Pontifex laborabat, cuius tamen, alieniſſimo sanè tempore, sequuta mors, rem, ex omnium voto, penè confectam diſiecit. obijt Lucius Veronæ VII. Kal. Decembris, cuius tumulo huiusmodi inscriptio inciſa est.

Lucij Papæ obitus.

Epitaphium

Luca dedit lucem tibi Luci; Pontificatum
Ostia; Papatū Romæ; Veronæ mori.

Tum

Digitized by Google

Tum Veluti reciproca Antiteſis aliud diſticon legitur.

Imo Verona dedit verum tibi viuere: Roma
Exilium: curas Oſtia: Luca mori.

Huic tertius Vrbanus, ex Mediolanenſi Antiſtite, ſuccedit. *Vrbanus III.*

Nicet. Hoc eodem anno Siculorum Claſſus Latinorum iniurias vltura, Græcorum fines populata eſt.

Tum per maximum fortunæ ludum Andronicus, ex Populi coorta ſeditione, Regni faſtigio deturbatus miſerando interitu vitam finijt Comnenorum poſtremus: principiò duabus catenis ad Iſaacium Angelum, quem Auguſtum dixerant, perducitur: dein, eo permittente, pugnis, etiam à mulieribus, cæditur: barbæ, ac capitis capillus vellitur, dentes excutiũtur dextra præciditur, oculus effoditur: adhæc, Camelo impoſitus, per Vrbem circumducitur, furenti interim Populo luto, ac lapidibus eum impetente, ac verubus latera ſuffodiẽte: in Theatrum mox perductus, inter duas inibi columnas, capite in terrã inuerſo, ſuſpenditur: hìc, poſt veſtis direptionẽ, ac totius corporis, virilium in primis vexationem, ab efferatis (iuibus ferro transfoditur; in his Quidam cæteris procacior, libratum, atque adactum per os gladium, per inteſtina ad nates iniecit. infœlicis Auguſti inter *Andronici cædes.* *Iſaac. Imp.*

tot

tot corporis animique cruciatus vna vox audita est; *quid calamum contritum infringitis? Domine miserere.*

Pont. et Imp. dissidium.

Antequam Pontifex, atque Augustus Verona abscederent, maximum inter eos dissidium exortum est; Augusto Henrici Filij inaugurationem postulante; Pontifice, nisi prius Mathildis Ditiones dimitteret, à defunctorum Episcoporum spolijs in posterum abstineret, Cœnobiorum, quos interceperat, redditus relinqueret, abnuente. itaque, dissidio haud quaquã composito, parum æquo vterque animo recessit. Chri. Ann. 1186.

Hẽrici cũ Cõstãtia nuptiæ

Celebratæ hoc anno sunt apud Mediolanum Henrici nuptiæ cum Constantia Rogerij olim Filia posthuma, Vuillelmi Siciliæ Regis Amita, quæ, quod Vuillelmus ipse prole esset destitutus, in spem Regni educabatur apud Sanctimonialium Virginũ Cœnobium; quo factum, vt recentiores qudiam, nullo veterum Scriptorũ testimonio fulti, Sanctimonialem & ipsam fuisse, & prouectæ quidem ætatis, cõmenti sint; cum ex Godefrido Viterbiensi, qui ipsius Hérici Sponsi Notarius fuit, trigesimum, cum nupsit, annum egisse eam constet: ex inito autẽ, à Rogerij Patris obitu, annorum calculo, alterum, ac trigesimum. Sane Fazellus recentior rerum Sicularum scriptor & illud, nescio vndè, commini-

Fabula de ea.

miniſcitur, idcircò illam à Rogerio Patre in Monaſterium detruſam, quod Is ex Ioachini Abbatis vaticinio, didiciſſet, funeſtam, ſi nuberet, Siciliæ facem futuram; quod, quam ſit fabulosum, vnuſquiſque ſentiet, qui poſthumam eam fuiſſe ex eius temporis Scriptoribus didicerit: nec eſt cur quiſpiam Epitaphijs quibuſdam, quaſi ad Henrici, ac Conſtantiæ tumulos tunc inſculptis, *ab Authore huc allatis*, *ac explosis*, permoueatur, conſtat enim recens inuentum, ex recepta ſemel fabula, ea fuiſſe.

Chri. Ann. 1187. *Roger. Ann. Angl. Neub. l. 3. c. 20.* Subit annus, multiplici Chriſtianorum apud Syriam clade, ac Hieroſolimæ amiſſione, funeſtiſſimus. capta eſt poſt Regem ipſum, ac ſacroſanctam Chriſti Crucem, quæ ab exercitu circumferebatur, Vrbs ipſa Regia à Saladino Babiloniæ Rege Octobris menſe ineunte. tum Rex Barbarus, quod chriſtianæ aures exhorrecſant, Crucē biduo per Vrbem circumductam, quaſi vile mancipium, fuſtibus cædi aut mandauit, aut permiſit.

Hieroſolymæ capta.

Crux ludibrio habita.

Vrbani PP. obitus. Cladis accepto nuncio Vrbanus, licet captam Vrbem non dum reſciſſet, ægritudine ex mærore correptus, Ferrariæ, vbi tū erat, deceſſit: ſequenti die, quo maturius periclinātibus apud Syriam Chriſtianis opem ferre nouus Pontifex poſſet, Gregorius hoc nomine VIII. ſubrogatur. cæterum & ipſæ

Greg. VIII.

Vrbis sanctæ, Crucisque ludibrio habitæ nuncio consternatus, altero Pontificatus mense nondum exacto vita cessit. extāt, pietatis illius eximiæ monumenta, literæ ad vniuersos Christi Fideles, tum peculiares ad Ecclesiarū Præsules hac de re datæ. indictū quoque ab eo est quinquennale ieiunium statis cuiusq. hebdomadæ diebus peragendum. pactæ inter Christianos ad Occidentem Principes (nam Isaacius fœdus cum Saladino inierat) induciæ ad septennium, Dirisque addicti qui interim arma, nisi aduersus Infideles, sumerent.

Moritur.

Leonis XI. Elogiū. *Hoc loco Author occasione sumpta ex breuiore Gregorij Pontificatu, ad Leonem XI. diuertit, qui, dum hæc ipsa ab eo scriptis mandarentur, Romanus Pontifex renunciatus, non integro superfuit mense, omnibus sui desiderium relinquens, Elogio appositè hic addito planè dignus.*

Ciuile Byzantij bellum. Ciuili hoc tempore agitatum est bello Orientale Imperium Branæ Tyranni opera excitato; quod tamen per insignia pietatis opera, *ex Niceta hic relata*, fœliciter ab Isaacio confectum est Tyranno debellato.

Clem. III. Post XX. dierum interregnum creatur Pontifex Clemens, qui statim indictam à Decessore in Palestinam expeditionem promouere omni ope studuit: statas ad Deum præces, ac sa-

Chri. Ann. 1188. *Roger.*

luber-

luberrima pietatis opera omnis generis indixit. conuenere ad ipsius denunciationem Galliæ, atque Angliæ Reges, quorum colloquio Villelmus Tyrius, qui Legatione ex Oriente fungebatur, interfuit. indictæ, exactæque, vtroque Rege adnitente, Decimæ, quas vocãt, haud grauatè ab omnibus persoluendæ. porrò vt Gens quæque dignosceretur Cruces Galli rubras, albas Angli, Flandri virides sumpsere. Nec segniter rem egit Fridericus, qui & minaces ad Saladinum literas dedit. *harum exemplum cum ipsius Saladini responso reddito hìc habes lectu non iniucundum.* *Belli Sacri Apparatus.*

Regum exemplo, qui hoc tempore positis inter se odijs, ac mutuis dissensionibus concordibus, in Infideles, animis, ardore maximo ferebantur, inter Romanos quoque, ac Pontificem composita Pax est, cuius rei monumentum S. P. Q. R. literæ adhuc extant.

Agitata hoc tempore apud Galliam est quæstio asserentibus alijs aquam vino mixtam in sacrosancto ministerio mutari in Christi sanguinem, negantibus alijs. quod verò timor esset, ne studia partium, vt fit, hæresim parerent, Gaufrèdus Monachus Apostolicam Sedem hac de re consulendam sibi esse duxit. literis, quæ extant, ad Papæ Vicarium Episcopum Albanen- *Quæstio de aquæ calicis*

sem datis. quid porrò Episcopus ad propositam consultationem rescripserit, non inuenimus. Chri.

Gallia & Angl. Reges dissident. Pax interim, quæ inter Galliæ, atque Angliæ Reges sæpius soluta, sæpius coaluerat, iterum dissoluitur. missus itaque est à Clemente Ioannes Anagninus Cardinalis, qui diu incassum laborasse ea de causa visus est, post quam etenim ægrè tandem Reges inter sese conciliasset, sequuta Henrici morte, Richardus Filius, ac Regni hæres, belli statim consilia reuocauit. quamquam non idcirco abhorrere se a sacro bello prosequendo palam testatus est. Fridericus verò Aug. qui ab Apostolico Legato Crucem, sacræ expeditionis tesseram, susceperat, profectionem in Syriam instituit, exercitus parte altera terrestri itinere, altera Nauibus LV. posita. fuere autem sub Augusti signis, vt Arnoldus tradit, qui itinerarium illius conscripsit, armatorũ CL. millia, quæ porrò à Græcis, quæque ab alijs cæsibus perpessi fuerint, ex eodem Arnoldo pete, tum ex Niceta, qui militaribus Græcorum copijs præerat. Ann. 1189. *Roger. ānal. Angl.*

Hĕrici Angl. Regis mors. Richardus fuccedit. Friderici fa era ex peditio Militũ numerus. *Schla. Chro. Nicet.*

Dania ac Sicil. Regum obitus. Sub idẽ tẽpus Canutus Daniæ, Vuilelmus Siciliæ Rex decedũt, alioquin sacræ expeditionis comites futuri.

Bellũ in Sicilia. Vuillelmi obitu, ciuile eo in Regno bellum conflatum est, Constantia Amita ex eius testamento cũ Henrico

rico Viro illud vindicante, Tancredo autem defuncti Regis conſanguineo, Rom. Pontificis conceſſione, occupante.

Chri. Ann. 1190. Annus adeſt ſæculi XC. quo Richardus Angliæ Rex in Orientem profecturus, ne quid interim Gaufredus, ac Ioannes Regij Fratres, quorum alter Eboracenſis erat Archiepiſcopus, molirentur, & ſacramento eos, ne quid nouarent, adegit, & Elienſem Epiſcopum addictum ſibi hominem, quò ſummæ eſſet apud Anglos authoritatis, Legatione Apoſtolica inſigniri à Clemente operam dedit. tum copiarum partem Maſſiliam terreſtri itinere perductã, nauibus impoſuit, ac Auguſto inde menſe ineunte ſoluit. iter, ac in dies ferme ſingulos ſtationes relegit Rogerius in Annalibus, quem conſulere curioſus Lector poterit. Meſſanam igitur cum peruenisſet, Galliæ inibi Regem Philippum reperit, qui ſeptẽ illuc ante dies peruenerat, quo cum inducias pactus ante diſceſſum fuerat. hìc, non inter Gallos modo, atque Anglos, ſed & inter vtriuſque Gentis milites, ac Siculos turbæ maximæ exortæ ſunt. Tum Richardus excitatas inter Ioannam Sororem, quæ Vuillelmi Vxor fuerat, ac Tancredum Regem diſſenſiones compoſuit, deque pactis inter eos iniris ſtabiliendis ad Rom. Pontificem perſcripſit. Rem

Richardi cõfilia.

Iter in Orientem cũ pit.

Reges Angl. et Gal. Meſſanã.

Digitized by Google

Mirũ ae Richard.

Rogerius, qui tum aderat, tradit admirandam, Richardum tanto diuinæ gratiæ veluti lumine perfuſum, atque ardore incenſum, vt anteactæ vitæ flagitia pertæſus, Epiſcopis compluribus in Sacellum coactis, humi nudus procumbens, ea fuerit publicè confeſſus, ac deteſtatus, perſcriptamque ab eis expiationem ardore animi miro exequutus.

Ioachinus Abbas

Addit idem Author adfuiſſe tũ Ioachinum Abbatem Ciſtercienſis Inſtituti, qui inane apud imperitam multitudinem Prophetæ nomen adeptus, multa, aut illuſus ipſe à Dæmone, aut per dolum alijs illudens, falsò vaticinabatur; quod tum maximè accidit, cum, Richardum Regem alloquutus, augendam in immenſum eius gloriam, ac potentiam, victorias aſſequuturum maximas, Hieroſolymam, ac Paleſtinam vniuerſam recepturum, per ſummam vanitatem, ac iactantiam prædixit. addidit Antichriſtum Romæ iam natum, Romanam Sedem propediem inuaſurum; quæ ab Epiſcopis non ſine ſtomacho audita, ab alijs vtcumque cum admiratione excepta, vaniſſima poſtea euentus docuit. leuiſſima porrò eius ſcripta, atque adeò Author ipſe ab Innocentio III. damnationis, meritò, ſententiam retulere.

Falſa eius vaticinia.

Damnatur ab Innocẽtio III.

Fridericus Imper. obijt.

Hoc eodem tempore Fridericus Imp. poſt innumera rerum diſcrimina, ac

ac immenſos ea in expeditione labores exantlatos, cum iam prælio Iconij Sultanum ſuperaſſet; fluuij, in quem refrigerandi corporis gratia deſcenderat, vorticibus hauſtus, maximo cum exercitus, ac totius Chriſtiani orbis luctu interijt.

Eo ſublato, Conradus Filius Dux Sueuiæ, collectis vtcumque copijs, in Syriam perrexit. cæterum, & ipſe, haud ita multò poſt in Acconitana obſidione occubuit. *Cõradus eius Filius.*

Chri. Ann. 1191. Sequentis anni Vere ineunte moritur Clemens, Pontificatus anno tertio, cum Henricum Friderici Filium, qui Romam, cum exercitu, properabat, ſolemni mox ritu, eſſet inauguraturus. *Clem. Papæ obitus.*

Datus eſt Clementi Succeſſor Cæleſtinus, *de cuius conſecratione, antiquum mprem, ex Cencij Camerarij Vaticano Codice deſcriptum hìc habes ſcitu periucundum; vbi & in Henrici, qua mox ſequuta eſt, inauguratione tunc ſeruatus ritus traditur.* *Cæleſtinus IV.*

Poſt Imperij titulos receptos Henricus Tuſculum, quæ Vrbs XII. ferè ab Vrbe lapide diſtans, Romanis ſemper infeſta, ipſius ſeſe Auguſti poteſtati ſubdiderat, Cæleſtino reddidit. Cæleſtinus porro, vt perennem diſſidiorum cauſam tandem aliquandò remoueret, Romanorum arbitrio ſubruendum tradidit; quod ſtatim, non *Hẽric. V Imp.*

Tuscu-lũ euer sum.

sine immanitatis nota, peractum est. Hoc pacto Vrbs vetusta, ac potens, quę infesta Romanis Ciuibus, ac Pontificibus perpetuò fuerat, quemadmodum Vrbs olim infesta Iudæis Hierico, sacerdotalibus veluti tubis perstrepentibus, cecidit. nec nisi in ædificia sæuitum est, permissumque est ciuibus sua indè aliò exportare, ac rura colere, qui in proximis exindè Pagis, ipsoque Tusculi suburbio, quod *Frascatum*, nunc dicitur, quo & Episcopalis translata est sedes, substitere.

Tum Henricus Tancredum Regem, Pontifice licet dehortãte, deiecturus, in Campaniam delatus, Salerno expugnato, Neapolim obsidet.

Quo tempore Messana, vbi hyemare coacti fuerant, soluentes Philippus, ac Richardus, in Syriam delati sunt, vbi, Accone, in cuius obsidione Conradus obierat, expugnata, grauissimis inter vtrumque Regem, ex veteri æmulatione, ac nouis subindè causis, dissidijs subortis, Philippus in Galliam reuertitur. ex itinere Romam diuertens, absolui se per Cælestinum Pontificem petijt à voto, quo se, laborantibus apud Syriam Christianis adfuturum, fuerat pollicitus, multa interim quà iurè, quà iniuria aduersus Angliæ Regem conquestus.

Philippus ex Palesti na discedit.

Richardi vi

At Richardus, qui, antequam Palestinam

leſtinam attingeret, in Cyprum Inſu- *ctoriæ.*
lam vi tempeſtatis delatus, eam vi cæ-
perat, poſt Gallorum quoque diſceſ-
ſum egregias de Saladino Victorias
retulit verum, eo ablente, Angliæ ſta-
tus à Regijs Fratribus, quamquam ſa-
cramento, vt diximus, adactis, ma-
gnopere, eſt perturbatus. Rex igitur
ſiue de his certior factus, ſiuè ſuſpi-
cione, aut moræ tædio ductus, pactus
cum Saladino inducias ad triennium,
extremo hoc anno ſæculi altero, ac *In An*
nonageſimo in Angliam remigrat. cæ- *gliã re*
terum, naufragio, ad mare ſuperum, *migr-*
facto, compendioſum per Germaniam *at.*
inter cum paucis aggreſſus, licet pri-
uati hominis habitu, ac more, à Leo- *Capi-*
poldo Auſtriæ Duce agnitus, captuſ- *tus du*
que, ad Henricum Cæſarem mittitur. *citur.*

Adeptus hoc eodem anno eſt Con-
ſtantinopolitanam Sedem Gregorius *Greg.*
ſup. ad Xiphilinus, alius à Dionis Hiſtorici ab- *Xiphi.*
ann. breuiatore, quo de alibi meminimus. *linus.*
1066. huic Theodorus Balſamon Cõmenta- *Theo-*
rios ſuper Canones nuncupauit. Hic *dorus*
eſt ille Theodorus, qui & alia multa in *Balſa-*
Latinorum, ac Rom. Eccleſiæ odium, *mon.*
atque adeo contumeliam græca fide
tom. 1. ſcripſit, quæ in vulgato Iuris Orien-
pag. talis Codice leguntur.
322. *et* *Hoc loco Authorem Lector conſule,*
442. *ſumpta ex eiuſdem Theodori Cõmen-* *Conſtã*
tarijs occaſione, de Cõſtantini Donatio- *tini do*
ne, deque vulgato Ottonis III. nomine *natio.*

Digitized by Google

Diplomate, aliiſque ſcitu dignis diffe-rentem, quæ præterire, quam paucis ex præſcripto recenſere, ſatius duxi-mus.

Vbal-dus E-piſ. Eu gub.

Sequenti anno Cæleſtinus Vbaldum Epiſcopum Eugubinum in Sãctorum numerum retulit, qua de re extat Di-ploma, *ab Authore hìc deſcriptum*, ex quo Surium, ac alios corrigas, qui ſanctum hunc Virum ſuperfuiſſe tra-dunt ad annum vſque ſalutis deci-mum ſupra Milleſimum, ac ducente-mum. Chri. Ann. 1192.

Ad hæc idem Pontifex Chriſtiano-rum apud Syriam res Cæſaris, ac duo-rum Regum auxilio deſtitutas ſum-mo in diſcrimine conſtitutas cernens, hortatorias iterum Epiſtolas, vbique gentium vulgandas, dedit.

Richa-rdus li bera-tur.

Henricus porrò Aug. pudore, ac ſceleris conſcientia extimulante, nau-fragum Regem, atque ex ſacra Expe-ditione reducem miſertus, Anathema-te quoque Pontificio territus, priſtinæ illum reſtituit libertati. non tamen, vt *Hẽrici Aug. auari-tia.* ſæuitiæ, ita & auaritiæ notam effuge-re laborauit; pactus impiè pro ſcele-ris mercede Marcharum argenti cen-tum, ac triginta millia, tum Leopoldo millia viginti. ad eam pecuniæ vim *Redẽ-ptionis preciũ* cogendam, non Populi modo exa-ctionibus vexati ſunt, ſed Templa quoq. ſacris vaſis, ac donarijs ſpolia-ta, quæ tamen mutui nomine ſunt re-cepta *Roger. Ann.*

Digitized by Google

cepta. & hæc quidem hoc anno tranſacta ſunt, Richardi tamen in Angliã reditus ad multos exindè menſes dilatus eſt, Eleonora interim Matre, literis ad Cæleſtinum alioſque complures datis, Superum, ac mortalium opem implorante.

Cẽcius Camerarius

Hoc eodem anno Cencius R. E. Camerarius proficuum eidem Eccleſiæ opus aggreſſus eſt, quo eius redditus, ac Cenſus deſcripſit. compactus ab eo liber inter Vaticana Monumenta adhuc extat.

Roger. ãnal. Chro. Foſſ. nou.

Cõſtãtia Augu. capta liberatur.

Subindè Cæleſtinus captam à Salernitanis Conſtantiam Auguſtam, à Tancredo recipit, Legato ad eam deducendam in Siciliã miſſo; receptamque, ac honorificè Romæ habitam, ad Henricum Virum in Germaniam remittit, qui Salernitanorum iniuriæ vlciſcendæ cupidus, audita inſuper Tancredi morte, ac Rogerij eius Filij natu maioris, quem hoc ipſo tempore Regem dixerat, ſucceſſione, expeditionem in Siciliam maturauit.

Tãcredi obitus.

Hẽrici expeditio.

Chri. Ann. 1193.

Eo igitur poſt quam peruenit, Siculos dolo illectos, in deditionem recipit: tum pari perfidia Tancredi Filio adhuc impubere, ac regijs Puellis cum Regina Matre in poteſtatem habitis, Puero oculos per ſummum ſcelus, ac fæuitiam plus quam tyrannicam, effodit, fœminas cuſtodiæ traditas diris vinculis mancipauit.

Siciliã recipit

Eius fæuitia, ac perfidia.

Digitized by Google

diuinæ in Leopoldi vltio.

Dimissus iam fuerat captiuus Angliæ Rex, cum Leopoldum Austriæ Ducem, qui, ad proditionem, Anathematis quoque contemptum addiderat, diuina corripuit vltio. tradit Rogerius pleraſque omnes Austriæ Vrbes incendio deformatas, nec reſciri vnquam Authorem, aut cauſam potuiſſe: Danubij repentina exundatione decem amplius mortalium millia hauſta vorticibus fuiſſe: vulgarem exinde luem, ac frugum omnis generis ſterilitatem ſubijſſe: deniquè Ducē ipſum confracto, ex equi caſu, exſectoque crure deceſſiſſe, cum tamen ante obitum ad cor redire, Deo miſerante, meruiſſet; itaque Anathematis abſolutionem impetraſſe, cum ad alia expiationis genera pecuniam quoque iniquitatis præcium, Regi Anglo reddi, poſtremis tabulis, imperaſſet. Chri. Ann. 1194. *Roger. ānal.*

Eius pœnitentia.

Chri. Ann. 1195.

Ad hæc Cæleſtinus Pontifex, cum iam pactæ cum Sultano induciæ efluxiſſe dicerentur, excidium vltimum Syriæ Chriſtianis metuens, Occidentalis Orbis Principes, ac Populos ad ſacrū bellum redintegrandū, aut quoquomodo promouendum iterū hortatur. noxarum quoque veniam non militibus tantum, ſed his omnibus pollicitus, qui pecunia, commeatu, aut alio quouis pacto bellum ipſum iuuiſſent. *Arnold. l. 5. cap. 1. Neubr l. 15. c. 20.*

Saladini mors.

Audita eſt interim Saladini mors,

Fi-

Filiorumque illius de Regno certamen, quo magis Cæleſtini, ac aliorum Antiſtitum Studia incenſa ſunt.

Pontificis literis, ac Legationibus cõmota eſt in primis Germania, ac Cęſar ipſe Henricus, qui tamen aſſentationibus, corruptus, quaſi nefas futurũ, ſi Imperium ipſum relinqueret Imperator, cum præſertim commeatibus, ex Occidente, Orientales copias iuuare ſatius videretur, profectionis ipſe conſilium abiecit, pollicitus haud ſecius pecuniã ex Richardo acceptam in belli ſumptus ſe daturum.

Nicet. At vero Iſaacius, qui regias virtutes vitijs æquaret, ab Alexio Angelo Fratre, quem Regni ipſe adminiſtrationi admouerat, deijcitur, ac cæcatur, cum annos imperaſſet propè X. *Alexius Angelus Isaacĩ deijcit.*

Chri. Ann. 1169. *Roger. ãnal.* Vigente inter Galliæ, atque Angliæ Reges bello, Philippus Epiſcopus Belouacenſis, in aciem ipſe progreſſus, in Anglorum poteſtatem venit. igitur, dum captiuus apud Hoſtes eſſet, Cæleſtini ope implorata, eius apud Richardum opera, acriter antea increpitus, vinculis eximitur. *Tẽplũ S. Laurẽt. in Lucina instauratur.*

Quo tempore idem Cæleſtinus reſtitutum D. Laurentij in Lucina Romæ Templum dedicauit, quod inſcriptio docet, quæ eodem in Templo adhuc legitur.

Arnol. l. 5. c. 2 Henricus interim Aug. ſimulata in Orientem profectione delectu, quaſi in *Italiã*

repetit in Sac. bellum, habito, cum copijs in Italiam venit, dotale Apuliæ, ac Siciliæ Regnum tyrannicè firmaturus, quod non niſi Northmannis, qui ſupererant, ſublatis, præſtari à ſe poſſe arbitrabatur; ſexaginta armatorum millia habuiſſe in caſtris tradunt. igi- *Hĕrici Tyrănis.* tur Capuam delatus, Richardum Comitem de Cerra ibidem nactus, ad equi caudam ſubligatum, per Vrbem raptari, tum exanimatum, capite in terram inuerſo, ſuſpendi iuſſit, ſuſpēſumque tamdiu manere, donec tabe confectus diffluereret. *Chr. foſſ. noua.*

Siciliă petit. Siciliam exindè petijt, vbi diriſſimam in Northmannos, alioſque, quotquot ſtuduiſſe Tancredo comperiſſet, exercuit carnificinam. Barbari ſanè Principis ſæuitia eò progreſſa eſt, vt *Vxor in eum inſurgit.* Conſtantia Vxor Gentis ſuæ cladem miſerta, ab eo ſeceſſerit; conſcriptoquæ aduerſus Virum exercitu, ad iniquas pacis conditiones ſubeundas eum adegerit. Chri. Ann. 1197.

Græcos terret. Sub ipſum in Siciliam aduentum Henricus copijs, quas diximus, ac Northmannorum Regum, quas inuaſerat, theſauris pollens, minaces ad Alexium literas dederat, Legatione inſuper adiecta, qua petebat reddi ſibi quicquid terrarum Rogerius olim Græcis, aut Vuillelmus abſtuliſſent, ab Epidauro, ad Theſſalonicam, ea Legatione Alexius adeò eſt territus, *Roger. ănal. Nicet.*

vt

vt duriſſimam tributi conditionem nõ abnuerit, cui cogendo, ſoluendoque, non ſubditos modo Populos vexauit, ſed Templa etiam, ac Cœnobia ſpoliauit. cæterum, ſequuta Henrici morte, ea ſtatim cura ſolutus eſt.

Hẽrici Aug. obitus.

Obijt Henricus Meſſanæ Imperij anno VII. dum in Germaniam cogitaret, exercitus parte nauibus haud ita pridem in Syriam tranſmiſſa.

Fridericus II.

Henrici obitu Regnum ad Fridericum eius ex Conſtantia Filium, tum quadrimum, Aſſiſij nuper ſolemni ritu baptizatum, defertur, non tamen anteà Regno inauguratum, quam Rom. Pontificis aſſenſus eſt habitus, cui impetrando Epiſcopus Meſſanenſis Romam profectus, illud quoque ſuppliciter ex eo petijt, vt Henrici cadauer Eccleſiaſticæ ſepulturæ traderetur, liceret, Anathematis abſolutione, quam viuens petere Is neglexiſſet, defuncto vtcumque collata. Nec mireris Lector dum Fridericum Aſſiſij baptizatum audis; vbi Franciſci (qui tum viuens ex ephebis vixdum excefſerat) nondum cultus vigebat; id etenim ex eo factum ſcias, quod Infans in Italia natus parentibus in Germaniam reuertentibus, Conrado Sueuo, (quem Henricus, ſiue antea Fridericus, Spoleti Ducem, creauerat) nutriendus, fuerat relictus, ac demum poſtremo hoc Henrici in Italiam acceſ-

Aſſiſij baptizatur.

Cõradus ſpoleti Dux.

ceſſu, ex Conrado receptus, atque in Siciliam perductus. porrò hunc Conradum ipſius Henrici Fratrem minorem natu fuiſſe; quidam tradunt.

Poſt Henrici obitum oppida Rom. Eccleſiæ complura, quod ſupremis ipſe tabulis mandauerat, ſunt reddita. *ſiquis autem eorum numerum, ac nomina, ipſumque adeo Auguſti teſtamentum noſſe cupiat, Authorem conſulat.*

Henrici interim copiæ, quæ in Syriam peruenerant, audita eius morte, Hoſtiumque ſub Saladini Filio, magno numero, aduentu, Ducibus huc illuc dilapſis, turpem in fugam conijciuntur. accidit id quidem perincommodùm, cũ rei bene gerendæ ſpes maximè affulſiſſet, Armeniæ tum Rege in belli ſocietatem allecto.

Cæleſtini Legationes. Hoc eodem anno Legatio à Cæleſtino in Boemiam, ac Poloniam decreta eſt Clericorum ibidem moribus ad Sacrorum Canonum normam reformandis, quorum plerique Mulieribus, non ſecus, ac legitimis Vxoribus, vtebantur. res, vt apud Poloniam fœliciter, ità apud Boemiam non ſine turbis peracta eſt, Legato ipſo Apoſtolico in diſcrimen adducto.

Epiſc. cũ Rege diſſidium vnde. Compoſita quoque Cæleſtini opera eſt controuerſia, quæ inter Rothomagenſem Antiſtitem, atque Angliæ Regem vigebat, quod Hic locum ad

Neub. l. 5. c. 21.

eam

eam Eccleſiam ſpectantem aduerſus Gallorum in Northmanniam incurſus munijſſet, qua ex cauſa idem Antiſtes Regios Miniſtros cenſuris Eccleſiaſticis totamque adeò Prouinciam Interdicto ſubiecerat.

Obijt hoc item anno Vir eximius Homobonus Cremonenſis, quem poſteà, ob egregia virtutum merita, Cæleſtini Succeſſor Innocentius ſanctorum numero adſcripſit. *Sur. 13 Nuëb.* *S. Homobonus.*

Chri. Ann 1198. *Roger. ãnal.* Subit annus ſæculi IIC. cuius exordio Cæleſtinus deceſſit, cum annos non dum VII. in Pontificatu egiſſet, cuius obitu XII. hunc Annalium Tomum claudere decreuimus; illud tantum addentes, quod certo alicui eius Sedis anno adſcribere nequiuimus; eius nempè authoritate, inſtitutum nuper Teuthonicorum Militum ordinem, fuiſſe confirmatum, eiuſdemque opus eſſe ad D. Mariæ in Porticu Romæ ſacram Ædem, Romanoque in Foro additum Noſocomium. *Teuthonicorũ Ordo.*

Libri XII. Finis.

Huc vſque Annales Eccleſiaſticos ſumma cum eruditionis, ac doctrinæ laude, labore autem vix credibili, duodecim magnæ molis Tomis comprehenſos, deduxit Baronius. proſequutus eſt immenſum adhuc opus Abraam Bzouius

Digitized by Google

uius Polonus genere etiam num superstes, ac Romæ degens, Vir laboriosissimus, ingenÿque, ac facundiæ laude præstans, totidem voluminibus, quorum septem iam lucem aspiciunt, quinque reliquis, (quibus integrum Pauli V. Pontificatum absolvit) non dum impressis; cuius locupletissimum ad Baronium Auctarium, si vita, ac vires suppetant, pari ratione, in Epitomen redigere, Deo Auspice, consilium est.

IN-

INDEX.

Cuius numeri reſpondent Annis Chriſti margini adſcriptis.

A

AAron Sarracenorum Rex. 784. Chriſti ſepulchrum Carolo Magno cedit. ibid. Rhodum delet. 807

Abagarus Edeſſæ Rex Chriſti tempore. 31. 34

Abagarus alter Traiani tempore. 107

Abagarus III. Seueri tempore. 202. Capitur à Caracalla. 218

Abimelecus Sarracenorum Rex. 685

Albauius ſub Conſtantino Aulæ potens. 337

Abundius Cordubenſis Martyr. 854

Acacius Euſebij Cæſarienſis Alumnus, & Succeſſor. 340

Acacius Byzantij Antiſtites. 471. Primatum ambit. 472. Moritur. 488

Acephalorum Hæreſis, ac propago. 535

Adadus Auximitarum Rex. 541

Adalbertus Berengarij Fil. 931

Adalbertus Pragenſis Epiſc. 983. Martyrio afficitur. 997. Eius reliquias Otto Imperator transfert. 1000

Adalunaldus Longob. Rex. 616. Mentis impos deponitur. 626

Adeodatus Papa. 660. Moritur. 678

Adilulfus Angl. Rex. 847. Regnum B. Petro ſub-

Digitized by

ſubijcit. ibid.
Ado Viennenſis, eiuſque elogium. 878
Adrianus. Vide Hadrianus.
Adulteris Parricidarum pœna impoſita. 339
Adulterij falſo accuſata mulier ſepties à Carnifice incaſſum icta. 367
Ædes Lauretana. 9
Ægyptus terremotibus non ſubiacet. 553
Ælfredus Angl. Rex. 878
Æmilianus Imp. 257
Æthiopes Idola non colunt. 35
Ætius Hæreſiarcha. 356
Ætius Rom. Dux. 428. Eius Victoriæ. 435. 451. à Valentiniano occiditur. 454
Ætnæ incendium, & ab eo clades. 1169
Agapetus Papa. 535. Byzantium à Theodorico mittitur. 536. Moritur. ibid.
Agato Papa 678. Moritur & pro S. colitur. 681
Agilulfus Longob. Rex. 591. Moritur. 616
Agnes Virgo & Mart. 304
Agnes Henrici IV. Imp. Mater. 1062. Legatione ad Fil. fungitur. 1074. Moritur. 1077
Agnoitæ Hæretici. 535
Agrippa Herodes. 38. Herodem Antipam Patruum accuſat. 40. Moritur. 45
Agrippa eius Filius. ibid. Paulum audit. 56
Agrippæ Templum Pãnteon. vide Templum.
Agrippinus Cartag. Epiſc. 217
Aimon Hiſtoricus. 887
Aiſtulfus Long. Rex. 750. Vrbem obſidet. 753. 755. Moritur. 756
Alachin Tridenti Dux eiuſque inſanũ votũ. 691
Alamundarus Sarrac. Rex. 509. Chriſtianus fit ibid.

Ala-

I N D E X.

Alani, ac Vandali Hiſpaniam ocupant. 409
Alanus Britonum Princeps. 890. Decimas Romanæ Eccl. pendit. ibid.
Alaricus à Stilicone vincitur. 403. Vrbem, ac Italiam vaſtat. 406. Vrbem capit, ac diripit. 410. Moritur. 411
Alaricus Gall. Rex. 484. Theodoſij Codicem edit. 506. à Clodoueo vincitur. 507
Albercius Epiſcopus M. Aureli Filiam à Dæmone liberat. 163
Albericus Romæ Tyrānus. 908. Hugonem Regem Vrbe pellit. 933. Ottonem ab acceſſu ad eam deterret. 952. Moritur. 954
Albericus alius Romæ Tyrannus Comes Tuſc. 1033. Filium impuberem Rom. Pontificem eligit. ibid.
Albienſes Hæretici. 1176
Alboinus Longob. Rex. 568. Italiam populatur. 569. 570. Occiditur ab Vxore. 571
Aldegiſus Deſid. Longob. Reg. Fil. 773. Byzantium aufugit. 774
Alexander Imp. 223. Iuris Peritos in honore habet. 225. Perſas vincit. 236. Occiditur. 237
Alexander Baſilij Fil. 870. Imperium cum Fratris Filio regit. 911
Alexander Papa. 121. Martirio afficitur. 131
Alexander II. 1061. Motitur. 1073
Aexander III. 1159. Galliam petit. 1162. Venetias petit, & cum Federico tranſigit. 1177. Reges ad ſac. bellum accendit. 1180. Moritur. 1181
Alexandriæ tumultus maximus. 441. Terræmotu præter ſolitum concutitur. 553
Alexandria apud Inſubrim conditur. 1168

Ale-

Digitized by Google

Alexius Comnenus Imper. 1080. Vincitur à Guiscardo. 1081. Eius perfidia in Latinos milites. 1101. Imperium occidentale ambit. 1112. Moritur. 1118
Alexius Manuelis Filius Imp. 1180. Occiditur ab Andronico. 1183
Alexius Angelus Isaacium Patrem deijcit. 1195
Alfonsus Hisp. Rex Catholici nomẽ obtinet. 738
Alfonsus Catus Hisp. Rex. 783. Deijcitur, ac restituitur. 790. Tributum indignum Sarracenis negat. 793
Alfonsus Magnus. 861. Bello petitur à Filio Garzia. 908 Eidem Regnum sponte cedit. ibid. Pro eo dimicat. 912. Moritur. ibid.
Alfonsus IV. Hisp. Rex. 924. Regno relicto Monachus fit. 927. Regnum repetit, captus cæcatur. ibid.
Alfonsus V. 998. In prælio vulneratus Moritur. 1027
Alfonsus Lusitaniæ Dux Rom. Ecclesiæ vectigalis. 1144. Regis titulum à Rom. Pont. obtinet. 1179. Regnum iterum Rom. Ecclesiæ subijcit. ibid.
Alipius S. Augustini socius. 393
Almansor Sarrac. in Hisp. Rex. 998
Almaricus Hierosol. Rex. 1113. Moritur. 1117
Almaricus Antiochiæ Patriarcha dira patitur à Rainaldo Principe. 1154
Amalaricus Goth. Rex. 507. Vincitur. 526
Amalasunta Regina Goth. 526. Theodatum ad Regnum euehit. 534. Ab eo deijcitur. ibid.
Ambrosius Insubriæ præficitur. 369. Episcopus fit. 375. Eius cum Basilio necessitudo. ibid. Legatus ad Maximum mittitur. 383.

à Perſarum ſatrapis colitur. 387. Moritur. 397. Vita à Paulino, & Baronio deſcribitur. 375. 397
Ambroſius Aurelianus Dux. 477
Ammonius Phil. Chriſtianus alius à Peripat. 234
Anacletus Papa. 103. Martyrio afficitur. 112
Anacletus Antipapa. 1130. Moritur. 1138
Ananias, & Zaffira. 34
Anaſtaſius Imp. 491. Catholicis, & Hæreticis ſilentiũ indicit. 492. Fulmine extinguitur. 518
Anaſtaſius II. qui & Artemius Imp. 713. Imperium deponit. 714
Anaſtaſius Sinaita. 563. Relegatur. 572. Reuocatur. 594. Moritur. 599
Anaſtaſius Perſa Mart. 621
Anaſtaſius Bibliothecarius. 869. Legatione ad Baſilium fungitur. ibid. Vitam Areopagitæ in lat. ſerm. vertit. 876
Anaſtaſius Papa. 398. Moritur. 402
Anaſtaſius II. 496. Moritur. 497
Anaſtaſius III. 910. Moritur. 912
Anaſtaſius IV. 1153. Moritur. 1154
Anathematis notio, & origo. 57
Anathema à Theodoro Pontif. Chriſti Sanguine in atramentum infuſo ſubſcribitur. 648. Idem fit ab Epiſcopis Byzantij. 869
Andreas Apoſt. 30 44. Corpus tranſlatum. 358
Andreas Calibita Mart. 762
Andronicus Imp. 1183. Alexium Imp. necat. ibid. Latinos Byzantij mactat. ibid. Eius exitus miſerandus. 1185
Angelitæ Hærerici. 535
Angelorum cultus. 60
Angli Brittaniam occupant. 429. 446

Angli Reges vectigales Romanæ Ecclesiæ. 740. 775. 847. 869.
Anicetus Papa. 167. Martyrio afficitur. 175. Decreuit de coma à Clericis non nutrienda. ibid.
Animas cum corpore interire, & in die Iudicij resurgere à quibus traditum. 249
Anselmus Nonantulæ Fundator. 752
Anselmus Cantuar. Archiep. 1093. Relegatur. 1100. restituitur. 1100. Iterũ exagitatur. ibid.
Ansgarius Danorum Apostolus. 888
Ansprandus Luitperti Tutor. 703. Rex Longobard. eligitur. 712. Regnum Luitprando cedit. ibid.
Antarit Long. Rex. 585. Moritur. 591
Anthemius Imp. 467. Occiditur. 472
Anterus Papa. 237. Martyrio afficitur. 238
Anthusa Copronimi Filia sancta. 775
Antichristus Nero creditus. 70. De Anticristo inane vaticinium. 1001
Antinous Hadriani Imp. Amasius. 132
Antiochia Terræmotu concussa. 117. 458. 525. 528. Theopolis appellatur. 528. Capitur à Persis. 614. Item à Sarracenis. 637. Recipitur à Christianis. 1098
Antiochus Hierosol. excidium deplorat. 614
Antoninus. 123. Vnde illi Pij nomen. 139. Hadriano succedit. 140. Pro Christianis rescribit. 154. Legem Iul. de Adult. etiam in Viros armat. 161. Moritur. 163
Antoninus Philosopus. Vide M. Aurelius.
Antoninus Caracalla Imp. 212. Imperator à Patre dicitur. 213. Eidem cum Fratre Geta, succedit. ibid. Eius mite ingenium in pueritia.

tia. ibid. Fratrem necat. 214. Parthos dolo aggreditur. 210. Monumentum Thianeo excitat. ibid. occiditur. 219
Antoninus Heliogabalus. vide Heliogabalus.
Antonius Monach. Parens Eremum petit. 310. Eremum deserit, vt martyribus adsit. ibid. Monasteria instituit. 328. moritur. 358. Eius corporis translatio. 531. Noua in Galliam translatio. 1089. Eius cultus augetur ex depulsione luis. ibid. Eius imploratio super igne vnde. ibid.
Antropomorphitæ hæretici. 341
Aphtardocitæ hæretici. 363
Apis Ægypti Deus. 123
Apollinares Pater, & Filius 349. Eorum Hæresis damnatur. 373
Apollonius Thianeus. 68
Apollonia virg. & mart. 252
Apostoli Symbolum edunt. 44
Aqua benedicta 57. 131
Aqua in Missa offerri solita, postea vetita. 174. 557 An in sanguinẽ vertatur dubitatũ. 1188
Aquileiensis, & Gradensis Patriarchæ. 605
Araricus Gothorum Rex. 542
Archadius Imperator à Patrè dicitur. 383. Patri cum Honorio Fratre succedit 395. Chrysostomum pei sequitur. 403. Excommunicatur. 407 moritur. 408
Archelaus Herodis Filius. 8. Accusatur, ac relegatur. 16
Ardaburius Theodosij Dux. 423
Arduigus, seu Arduinus. 1005. 1041
Aredius Lemouicensis. 595
Ariadna Zenonis Imp. Vxor. 464. Virum viuũ se-

ſepelit. 491. Anaſtaſium ad Imperium euehit. ibid. Eidem nubit. ibid. moritur. 515
Ariamirus Galleciæ Rex. 570
Ariobaldus Longob. Rex. 626
Aritpertus Longob. Rex 704. Alpes Cottias Rom. Eccleſiæ reddit. ibid. moritur. 712
Arma Templis inferri vetita. 431
Arnaldus de Brixia hæreticus. 1140
Arnulfus Carolo Patruo Tutor datur. 888. Imp. coronatur. 896. ex Phtiriaſi moritur. 899
Arnulfus Rhemenſis Archiep. 991
Arriana hæreſis incipit. 315. deficit. 585
Arrius. 315. Relegatur. 318. reuocatur. 335. moritur. 336
Ars ſtatuaria deficere incipit cũ Idololatria. 303
Artaldi, & Hugonis Rhem. Archiep. diſſidium. 925. 941. 943 947
Artabaſdus Imp. contra Copronymum. 741
Arthemius Conſtantini Dux. 312. 358. à Iuliano Apoſtata martyrio afficitur. 362
Arthemius Archadij Præceptor. 383
Arthemius, qui & Anaſtaſius Imp. 713
Aſclepiadori mart. reliquiæ Peruſia in Galliam auectæ. 969
Aſinum à Iudæis, & Chriſtianis adorari Gentiles calumniantur. 201
Aſpar Theodoſij Dux. 425. vnà cum Filijs cæditur. 470
Aſtingus Dan. Princ. ſimulatè baptizatur. 886
Aſturij Sarracenorum iugum excutiunt. 718
Athalaricus Ital. Rex. 526. moritur. 534
Athanagildus Hiſp. Rex. 567
Athanaſius Alexandr. Epiſc. 326. Solitudines Ægypti petit, 328. Antonij vitam ſcribit. ibid.

Digitized by Google

ibid. calumniam patitur. 332.334. 339.350. 355. à Conſtantino M. in Galliam relegatur. 336 à Conſtantino Filio reuocatur. 338 à Iuliano Apoſtata pellitur. 362. Sagacia exitum vitat. ibid. moritur. 372
Athanaſius Neap. Epiſc. 872
Athanaſius II. Neap. Epiſc. & Tyrannus. 881
Attalus Tyrannus ſub Honorio. 410
Attila Hunnorum Rex 442. Belam Fratrem occidit. 444 à Romanis, ac Gothis vincitur. 451. Aquileiam delet. 452. Romam properat. ibid. à Leone Pont. reuocatur. ibid. moritur. 454
Audæus Hæreſiarcha. 341. Humanam formam Deo tribuit. ibid.
Audoenus Nouiomenſis Epiſc. 665
Auenionenſis Pons, deque eo mirum. 1177
Auguſtinus Rhetoricam docet. 383. Baptizatur. 388. Præsbyter ordinatur. 391. Eius cũ Hieron. contentio. 394. Epiſcopus creatur. 395. Coadiutorem eligit 416 moritur. 430. Eius reliquiæ ex Africa in Sardiniam transferuntur. 504. ex Sardinia Ticinum. 725
Auguſtinus Angliæ Apoſtol 596 moritur. 604
Auguſtus Octauianus moritur. 16
Auguſtulus Imp. 474. Imperio deijcitur. 476
Auidius Caſſius Imp. contra Seuerum. 177
Auitus Imp. 455. Imperium deponit. ibid.
Aurelianus Imp 271. Zenobiam in Triumphum ducit. 274. Occiditur. 278
Aurelius Hiſp. Rex. 775. 793
Auſonius. 379
Auſtregildis Franc. Regina. 583. In mortis ſolatium medicos occidi iubet. ibid.

INDEX.

B

BAbilas Epiſc. Antiochiæ. 240. Martyrio afficitur. 253. Oraculum ſilere facit. 362
Bacchus Monachus mart. 784
Balduinus Flandriæ Comes. 900
Balduinus Rex Hieruſalē. 1100. moritur. 1118
Balduinus II. Rex Hieruſalem. 1118. Capitur à Turcis 1123. moritur. 1131
Balduinus III. 1142. moritur. 1163
Balduinus IV. Leproſus. 1177. moritur. 1183
Balduinus V. ibid.
Bamba Hiſp. Rex. 672. Monachus fit. 680
Bamberga donatur Rom. Eccleſiæ. 1019. Eadem mutatur Beneuento. ibid. & 1053
Baptiſmi iterandi Author. 217. Epiſcoporum decretum ſuper hoc. 258. à Cypriano, & alijs probatur. ibid. Abrogatur. 348
Baptiſmus arena pro aqua peractus. 181.
Baptiſmus non adminiſtrandus extra tempus Paſchale abſque neceſſitate. 459
Barahanes Perſarum Rex. 628
Barba cum primum deponitur dedicatur. 58.
Barbæ laudes ſcribit Iul. Apoſtata. 362
Barda Cæſar 859. Nepotis inſſu occiditur. 867
Barda Schlerus Tyrannus. 907
Bardanis Patritij infælix conditio. 803
Bardanes Perſarum Rex. 628
Barnabas Apoſt. 36. 44. 47. 51. Eius reliquiæ inuentæ. 485
Barſianitæ hæretici. 535
Barſimeus Edeſſæ Epiſc. 107
Bartolomeus Apoſt. 44. Eius Reliquię Beneuentum.

Digitized by Google

tum tranſlatæ. 840. Beneuento Romam 999
Baſiliſcus Imp. Zenonē pellit. 476. Concilium Chalcedonenſe abrogat. ibid. à Zenone capitur, & occiditur. 477
Baſilius M. 362. Epiſcopus creatur. 369. moritur. 378
Baſilius Leonis Armeni Filius. 823
Baſilius Michaelis Dux Cæſar dicitur. 867. Michaelem occidit, Imperium aſſumit. ibid. Filias quatuor Deo conſecrat 870. Ludouico Imp. Auguſti nomine interdicit. 871. Photium, decreptus, reſtituit. 878. moritur. 886. Eius ad Filium monita. ibid.
Baſilius Romani Filius. 971. cum Conſtantino Fratre imperat 975. moritur. 1025
Batoldus, qui & Radbotus Friſ. Princ. eiuſque ſtultilia. 719
Beda Hiſtoriam finit. 735
Beliſarius in Perſas. 527. Procopio Hiſtorico vtitur. ibid. Vandalos vincit Africam recipit. 533. Gilimerem Regem in Triumphum ducit. ibid. Italiam inuadit. 535. Romam recipit. 537. Eius mænia inſtaurat. ibid Siluerium Pontificem deponit. 538. Templum Romæ condit. ibid. Vitigem Gothorum Regem deditione capit. 540. In ſuſpicionem adductus reuocatur. 541. Italiam repetit. 545. eius ad Tolilam literæ. 547. Italia cedit inglorius. 549. Arma iterum capit. 558. In ordinem redigitur. 561
Bellum Sac. Hieroſol. 1095
Benedictus Monachorum Parens. 494. Maurum, ac Placidum recipit. 523. Caſſinum migrat. 529

I N D E X.

Benedictus Papa, qui & Bonosus. 573. moritur. 577

Benedictus II. 684. Pontificiorum Comitiorum libertatem recuperat. ibid. moritur. 685

Bened. III. 855. moritur. 858

Bened. IV. 905. moritur. 907

Bened V. 964. abducitur in Germaniam. 965. moritur. ibid.

Bened. VI. 973. capitur, ac strangulatur. 974

Bened. VII. ibid. moritur. 984

Bened. VIII. 1012. Germaniam petit. ibid. Bambergam dono recipit. ibid & 1053. Cassinum petit. 1021. moritur. 1024

Bened. IX. adhuc impuber creatur Pont. 1033. deijcitur, ac restituitur. 1044. Pontificatu se abdicat. ibid. Iterum inuadit ac iterum deijcitur. 1047. Tertio Pontificatū recipit. 1048

Beneuentum à Rom. Ecclesiæ pro Bamberga recipitur. 1119. 1053

Berengarius Foroiul. Dux. 888. Italiæ Regnum occupat. ibid. Vincitur à Vidone. ibid. Iterum à Ludouico. 900. Ludouicum capit, ac cæcat 903 Imperium per vim occupat ibid. Eius titulos à Ioanne extorquet. 915. à suis interficitur. 924

Berengarius huius ex Filia Nepos. 944. Luitprandum Byzantiū Legat. 946. Vincitur ab Ottone. 951. Regnum ex eo recipit. 952. Obsidetur deditur, relegatur, moritur. 964

Berengarius Hæresiarcha. 1035. Abiuratam hæresim iterum docet 1055. Quartò eam simulatè abiurat. 1059. Item quinto. 1079. moritur. 1088

Berengarius Barcinonensis Princeps. 1090.

Tar-

Digitized by Google

Tarraconem Romanæ Eccleſiæ donat. ibid.
Berillus hæreticus. 242
Bernardus Italiæ Rex. 813. Ludouicum Patruum bello petit. 817. Captus cæcatur. ibid.
Bernardus ad Ciſtercienſes tranſit. 1113. Conciliis intereſt. 1127. 1134. Aquitaniæ Ducem mirè ad pietatem reuocat. 1135. Legatus ad Rogerium mittitur. 1137. Ad ſac. bellum excitat. 1146. Calumniam ex eo male geſto patitur 1149. moritur. 1153
Berno Cluniacenſium Fundator. 912
Berta Caroli Magni Vxor. 770. Repudiatur. 771
Bertaridus Longob. Rex. 673. moritur. 691
Bibliorum editiones variæ. 184. 203. 219. 231
Bibliotheca Byzantij, quæ que in ea mira. 476
Bizantium. vide Byzantium.
Blaſius Epiſc. & mart. 316
Boëmundus Guiſcardi Fil. 1084. Eius ardor in ſac. bellum. 1097. Eius captiuitas. 1100. Liberatur, & in Occidentem redit. 1104. moritur. 1112
Boërredus Angl. Rex 874. Romæ moritur. ibid.
Boëtius. 510. 522. occiditur à Theodorico. 526
Boleſlaus Poloniæ Rex inclitus. 1025
Boleſlaus alter, eiuſque crimen, ac pœna. 1079
Bonfilius Fulginei Epiſcop. 1096
Bonifacius apud Africam Dux. 422. Vandalos vocat. 427. moritur. 432
Bonifacius Papa. 418. moritur. 423
Bonifacius II. 530. Succeſſorem nominat. ibid. Decretum hac de re factum abrogat. 531. Templum in Hadriani mole extruit. ibid. moritur. ibid.
Bonifacius III. 606. moritur. ibid.

Digitized by

INDEX.

Bonifacius IV. 907. Pantheon Deiparæ dicat. ibid. moritur. 614
Bonifacius V. 617. moritur. 625
Bonifacius Pſeudopontifex. 897
Bonifacius alius Pſeudopont. 974. 984
Bonif. Germ. Apoſt. 719. martyrio afficitur. 755
Bonifacius alius mart. 997
Bonifacius Ruſſorum Apoſt. mart. 1008
Bonifacius Tuſciæ Dux Mathildæ Pater. 1070
Brigida Virgo apud Hiberniam. 521
Britanni ab Anglis pulſi Galliam petunt, ac incolunt. 446
Britius Turon. Epiſc. 432
Brunichildis Francorum Regina. 567. 583. Eius exitus horrendus. 614
Bruno Pruſſorum Apoſt. matt. 1008
Bruno Cartuſienſium Fundator. 1086. Romam à Pont. vocatur. 1092. moritur. 1101
Bulgari Thraciam inuadunt. 498. 502. 504. Prouincias alias vaſtant. 981
Bulgarus inſignis Iuris conſultus. 1158
Byzantium à Seuero euerſum. 198. à Conſtantino incoli ceptum. 324. Deo ſolemni ritu dicatur. 330. Ad Romanæ Vrbis ſimilitudinem extructum. ibid. Aaademia, & Bibliotheca ornatur. 330. Eius amplitudo. 342. Incenditur. 433. 465. Eius ædes ſeorſim ſingulæ ædificantur. ibid. Iterum, atque iterum incenditur. 476. 491. Populi illius furor. 378. 580. 1183

C

CAbodes Perſ. Rex. 527
Cadalus Epiſc. Parm. Antipapa. 1062

Digitized by Google

INDEX.

Cæcilia Virgo, & mart. 233
Cæleſtinus Papa. 423. cum Auguſtino diſſidet. 424. Epheſ. Synod cogit. 431 moritur. 432
Cæleſtinus II. 1124. Pontificatu cedit. ibid.
Cæleſtinus III. qui & II. dicitur. 1143. moritur ſexto menſe. 1144
Cæleſtinus IV. ſeu III. 1191. Populos ad ſac. bell. hortatur. 1192. Templum S. Laur. in Lucina inſtaurat 1196. Item S. Mariæ in Porticu. 1198. moritur. ibid.
Cæleſtis Cartaginenſium Dea. 399
Cælibatus Epiſcop. & Cler. 57. 58. 325. 398
Cæſarius Nazianzeni Frater. 362
Cæſarius Epiſc. Arelat. 453. moritur. 490
Caganus Auarum Rex. vide Gaianus.
Caius Caligula Imp. 39. Occiditur. 43
Caius Rom. Pont. 283. martyrio afficitur. 296
Callinici Byzantij Epiſc. temeritas. 692. eius ſupplicium. 703
Calliſtus Papa. 221. martyrio afficitur. 216. Ieiunium quatuor Temporum lege ſancit. ibid.
Calliſtus II. 1119. moritur. 1124
Caluities laudata libro inſcripto Carolo Caluo Imperatori. 876
Campanæ vſus. 615 Item Tintinnabulorum. 58
Canonizationis Sanctorum vſus. 993. ritus. 1027
Canutus Danus Angl. Rex. 1016
Canutus alter Dan. Rex Rom. Eccl. Clienſ. 1079
In Capillo, & Barba ponendis mos priſcus. 58. 684
Captiua Iberos ad Chriſtum conuertit. 327
Caracalla. vide Antoninus Caracalla.
Carolomanus Pipini Frat. 742. Monacus fit. 745
Carolomanus Pipini Filius. 754. cum Carolo

Digitized by Google

Magno Fratre regnat. 768. moritur. 771
Carolomanus Germ Rex. 877
Carolomanus Lud. Balbi Fil. 879
Carolus Martellus. 714. Chilpericum Regem deponit. 717. Sarracenos vincit. 725. moritur. 741. Fabula de eius anima. ibid.
Carolus Magnus cum Patre Rex vngitur. 754. Patri ſuccedit. 768. Poſtea Fratri. 771. Bellum Deſiderio infert. 773. Romam petit 774. Patris donationem Rom. Eccl. confirmat. ibid. Deſiderium in deditionem accipit. ibid. Hiſpaniæ Sarracenos inuadit. 777. Vincitur ad Ronciſuallem. ibid. Romam iterum petit. 785. Bellum in Saxones 33. annis gerit. 782. Romam tertiò petit. 787. Octennale bellum cum Hunnis gerit. 788. Hadriani Papæ funus ornat. 795. Romam quartò petit. 800. Auguſtus à Leone appellatur. ibid. Nuptias Irenes ambit. 802. Regna Filijs diuidit 806. Bellum Venetis per Pipinum Filium infert. 810. moritur. 814
Carolus eius Fil. natu Maximus 783. moritur. 811
Carolus Caluus eius ex Lud. Filio Nepos. 833. Imperator creatur. 875. moritur. 877
Carolus Craſſus Imp. 881. Nepoti ob inertiam in tutelam datur. 888. Victum mendicare cogitur. ibid. moritur. ibid.
Carolus Simplex Gall. Rex. 886. in carcere moritur. ibid.
Carthaginenſium Dea quæ. 399
Cartago à Genſer. capta. 439. Item à Perſis. 615
Cartuſienſis ordinis Origo. 1086
Carus Imp. cum Filijs. 283
Caſſimirus Monachus fit. 1034. in Poloniæ Regnum.

Digitized by Google

gnum reuocatur. 1041
Caſſinenſe Monaſterium deſtitutum iterum incolitur. 716
Caſſiodori Auus Rom. Claſſis Præfectus. 440
Caſſiodorus Conſulatum init. 514 Item Prætorij Præfecturã. 534. eius ſcripta, & laudes. 562
Caſſius Epiſc. Narnienſis. 558
Catarina virg. & mart. 307
Cedrenus Hiſtoricus vide Georgius.
Cencius vide Cincius.
Centauri, & alia Monſtra. 343
Centumcellæ Vrbs diruta, & refecta. 854
Cerinthus Hæreſiarcha. 60
Childebertus Franc. Rex 561. Pecunia accepta Mauritium deludit. 588. moritur. 596
Childericus Clodouei Pater. 456
Childericus alter. 664
Chilianus Epiſc. & mart. 586. 589
Chilpericus Francorum Rex. 565. à Sicario confoditur. 587
Chintilanus Hiſp. Rex. 636
Crãnus Clotharij Fil. 556. Eius exitus. 564
Chriſmatis ſacramentum. 34
Chriſtiani Antiochiæ primum dicti. 43. à Sarracenis cauſmate notati. 772. Chriſtianorum militum iuſiurandum. 351
Chriſtus naſcitur, & circumciditur. 1. Ex Ægypto redit. 9. In tẽplo diſputat. 12. Baptizatur: Ieiunat: tentatur. 30. Apoſtolos vocat. ibid. Eius Paſſio, Reſurrectio, Aſcenſio. 34. Veſtigia in loco Aſcenſionis. ibid. Chriſti Imago, & Epiſtola. 31. 621. 944. Iterum cernitur in monte oliueti. 419. Chriſti faſciæ. 439. Chriſti ſanguine in atramentum infuſo excom-

Digitized by Google

municatio ſubſcribitur. 648.869. Chriſti ſanguis Mantuæ. 804
Chriſtophorus Papa. 907
Chryſoſtomus Sacerdos conſecratur. 386. Item Epiſcop. 397. Cum Epiphanio diſſidet. 402. Item cum Eudoxia Auguſta. 403. Relegatur & reſtituitur. ibid. Iterum pellitur. 404. moritur. exul. 407. Eius Reliq. mirè tranſlatę. 438
Cincius Vrbis Præfectus. 185
Cincius Frangipanis. 1118
Cincius Camerarius. 1192
Ciprianus. vidè Cyprianus.
Ciuile tributum multiplex Byzantij. 801
Claudius Imp. 43. ſacrificia abrogat. 45. Eius ad Iudæos literæ. 48 Eoſdem Vrbe pollit. 50. Agrippinam Vxorem ducit. 52. Neronem adoptat. ibid. moritur. 56
Claudius II. Imp. 269. Moritur. 271
Claui Crucis Chriſti. 326. Ex his vnus Iuſtino medetur. 575
Clemens Papa. 93. Relegatur. 100. Martyrio afficitur. 102. Eius Reliq. Romã tranſlatæ. 867
Clemens II. dubium an legitimus. 1046 moritur. 1047
Clemens Pſeudopont. aduerſus Gregoriũ VII. 1080. Pontificatu, atque Vrbe cedit. 1089. Reuocatur. 1090. exhumatur. 1105
Clemens III. 1188. moritur. 1191
Clemens Alexandrinus. 185. 196
Clefus Longob. Rex. 571. occiditur. 573
Clericorum Tonſura. 58. Continentia. 58. 325. 398. 1074. Comam nutrire vetantur. 175. Tutælæ ijs deferri vetitæ 157. Eorum, & Monachorum indumenta. 393. Agriculturæ alij ve operi

operi vacare possunt. 398. Eorum, ac Monachorum licentia. ibid. Eorum numerus limitatur. 618. Vetantur mulieribus cohabitare. 325. 743. Item fœnus exercere. 325. Item clericalia indumenta nisi longioris itineris causa deponere. ibid.
Clodius Albinus Imp. 238
Clodomirus Franc. Rex. 414
Clodoueus Franc. Rex. 404. Regnum auget. 489. Christianus fit. 499 moritur. 514
Clodoueus alter. 560. ex eo Merouingorum stirps degenerat. ibid.
Clodoueus. III. 687
Clotharius Franc. Rex. 562. moritur. 565
Clotharius alter. 612. 614
Clotharius III. 664
Cœlestinus vide Cælestinus.
Coëluulfus Angl. Rex Monachus. 757
Cœmeteria. 130. 226
Collectæ. 44
Collegium curandis defunctis. 336
Colossæ Vrbs Phrigiæ. 60
Columbanus Monachorum Parens. 565. 611. Eius prædictiones. 612. 613. Calumniæ in euis Monachos. 617
Columnæ coclides Traiani & Antonini. 105
Commodus, Cæsar à Patre dicitur. 178. eidem succedit. 182. Herculem in Theatro agit. 92. Athletam prouocat, & ab eo in lucta occiditur. 194
Communio ieiunis tantum ministranda. 403. post communionem ablutio dari solita. ibid.
Concilium. vide Synodus.
Concubinatus lege vetitus à Constantino. 329

Con-

Digitized by Google

INDEX.

Confeſſio ſacramentalis. 56. ſecreto peragenda. 459
Conon Papa. 686. moritur. 687
Conradus Germ. Rex. 912. moritur. 919
Conradus II. 1024. Auguſtus appellatur. 1027. Bello petit Vngaros 1030. moritur. 1039
Conradus Henrici IV. Fil. Italiæ Rex. 1093. moritur Florentiæ. 1101
Conradus Germ. Rex in ſac. bell. proficiſcitur. 1146. Redit inglorius. ibid. moritur. 1152
Conſtans Conſtantini M. Fil. 336. Laudatur. 342. moritur. 350
Conſtans Imp Heraclij ex Fil. Nepos. 641. Martinum Papam relegat. 650. Theodoſium Fratrem necat. 659. Siracuſis ſedem locat 663. Romam petit, ac diripit. ibid. moritur. 668
Conſtantia Siciliæ Regina. 1186. Fabula de ea exploditur. ibid. Capitur, ac liberatur. 1192. Arma in Henricum Virum ſumit. 1197
Conſtantinopolis. vide Byzantium.
Conſtantinus Magnus. 306. Maxentium vincit. 312. Lateranenſes ædes Pontifici donat. ibid. Licinio bellum infert. 318 Regiam Byzantium transfert. 324. Eius ſtatuæ lapidantur. ibid. Academiam, ac Bibliothecam inſtituit. 330. Iſtrum lapideo ponte iungit. ibid. Filijs regna diuidit. 336. Collegium curandis Mortuis inſtituit. ibid. moritur. 337. eius donatio. 1191
Conſtantinus eius Fil. Imp. 336. moritur. 340
Conſtantinus Tyrannus apud Britanniam. 411
Conſtantinus Hæraclij Fil. 611 Collega à Patre aſſumitur. 612. Patri ſuccedit à Nouerca necatur. 641

Con-

Digitized by Google

INDEX.

Conſtantinus Pogonatus Imp. 668. Pontificiorum comitiorum libertatem reddit. 684. moritur. 685

Conſtantinus Copronymus Imp. 719. Patri ſuccedit. 741. Pellitur ab Artabaſdo. ibid. Eundem capit, & excæcat. 743. Perſequitur catholicos. 753. 762. 767. moritur. 775

Conſtantinus VI. eius ex Fil. Nepos. 780 cum Irene Matre imperat. ibid. Deijcitur à Matre, & viciſſim eam deijcit. 790. eam reuocat. 791. Patruum, ac alios excæcat. 791. Quatuor alijs Patruis linguas excindit. ibid. Coniugem repudiat, Famulam ducit. 795. Oculis, ac vita à Matre priuatur. 796

Conſtantinus VII. Baſilij Fil. 868 moritur. 878

Conſtantinus VIII. Leonis. Fil. 911. Veneno à Filio necatur. 960

Conſtantinus IX. Romani Fil. 944

Conſtantinus X. alterius Romani Fil. 963. Collega aſſumitur à Ioanne. 971. Fratri ſuccedit. 1025. moritur. 1028

Conſtant. XI. Monomachus. 1041 moritur. 1054

Conſtãtinus XII. Ducas. 1059. eius Pietas. 1065. moritur. 1067

Conſtantinus Papa. 707. Byzantij ſummo cum honore excipitur. 709. moritur. 714

Conſtantius Peruſiæ Epiſc. & mart. 175

Conſtantius Clorus, Conſtantini M. Pater. 292. moritur. 306

Conſtantius Conſtantini M. Fil 336. Patruos necat. 337. Diuturnum cum Perſis bellum gerit. 345. Vetranionem Tyrannum exarmat. 352, Magnentium, ac Fratrẽ vincit. 353. Obeliſcum Romam transfert. 357. Catholicos

licos perſequitur. 359. moritur. 361
Conſtantius III. ab Honorio Collega aſſumitur. 420. moritur. 421
Conſules deficiunt. 541. iterum creantur. 566
Corippus Poeta Iuſtini II. tempore. 565. 567
Cornelius Papa. 254. Martyrio afficitur. 255
Cornelius Tacitus. vide Tacitus.
Corradus. vide Conradus.
Corrupticolæ Hæretici. 519
Corſi, ac Sardi Romam migrant. 852
Coſmas, ac Damianus martt. 285
Coſmus de Torres Card. 1174
Coſroes Perſarum Rex. 540. 543. 557. 575. 579
Coſroes alter. 592. Regno pellitur, & à Mauritio reſtituitur. ibid. votum Chriſto nuncupat. ibid Hieroſolymam expugnat. 614. eius cum Heraclio bellum. 620. vincitur ab eo. 627. necatur à Filio. ibid.
Creſcentius Tyrannus Romæ. 985. Supplicio afficitur. 996
Creſconius Epiſc. Tudertinus Byzantium Legatus. 497
Creta à Sarracenis capitur. 822. Candia exindè dicitur. ibid. Cretenſium mos turpiſſimus 37
Chriſpus Conſtantini Fil. 307. Cæſar dicitur. 313. Nouercæ calumnia à Patre necatur. 320. 324
Crotildes Clodouei Vxor. 494. 553
Crucis ſignum quando vſurpari ceptum. 60. Conſtantino diuinitus oſtenſum. 312. Crucis ſupplicium vetitum. 325. Crux inuenta ab Helena. 316. Crucis ſignum in cælo viſum. 353. Item in veſtibus baptizatorũ. 49. Crucis claui. 326. 575. Crux abducitur in

Per-

Digitized by Google

Perſidem 614. reducitur Hieroſolimam 627. Byzantium transfertur . 633. Cruces à Sarracenis deiectæ . 643. Crucis vis, qua Iconij Soldanus Chriſti fidem ſuſcepit . 1169
Crumnus Bulg. Rex. 811. 813
Cunegundes Aug. Caſtitatem cum Viro ſeruat. 1024. moritur . 1040. In ſanctorum numerum refertur . ibid.
Cunipertus Long. Rex. 681.691. moritur. 703
Cyprianus Cartag. Epiſc. 250. Relegatur. 260. Martyrio afficitur. 261
Cyrillus Alexandrinus . 412. 415. 429
Cyrus ex Poeta Conſul, ex Conſule Epiſc. 441
Cyzid Rex Sarracenorum . 742

D

DAgobertus Galliæ Rex . 631. Mira de eius anima reuelatio . 648
Dagobertus alter . 714
Dalmatius Conſtantini Frater, ſeu Nepos . 331. 336.
Dalmatius ſolitarins . 431
Damaſus Papa . 367. moritur . 374
Damaſus II moritur intra menſem . 1048
Dania Rom. Eccleſiæ tributaria . 1062
Dani . vide Northmanni .
Daniel Stilita. 460. Byzantium venit . 476. moritur . 489
Daphne . Delubrum Antiochiæ . 362
Debitores olim non ſolum cuſtodia, ſed plumbi verberibus mulctari ſoliti ; ab vtroque mulctæ genere exempti . 353
Decebalus Daciæ Rex à Traiano victus . 103

De-

Digitized by Google

Decimæ. 57. harum cauſa turbæ in Polonia. 1021. Item apud Daniam. 1081
Decius Imp. 253. moritur. 254
Defunctorum curandorum Collegium. 336
Demetrias Virgo Romana. 413
Deſiderius Tuſciæ Dux Regnum Longob. obtinet. 756. Bello petitur à Carolo Magno. 773. Eidem deditur. 774
Deuſdedit Papa. 614. Elephantiacum oſculo ſanat. 615. moritur, & pro ſancto colitur. 617
Dexteræ, aut læuæ prærogatiua. 113
Diaconi. 112
Dianæ Templum Epheſi. 57. pluries euerſum ac incenſum. ibid. & 263
Didius Iulianus Imp. 95
Diebus Dominicis, & Pentecoſtes non genuflectitur. 325
Dio Chriſoſtomus. 85
Diocletianus Imp. 284. Termas extruit. 298. de Perſis triumphat. 301. Imperiũ deponit. 304. moritur. 316. inter Deos à Licinio refertur. ibidem.
Dionyſius Areopagita. 52. 109. eius reliquiæ Romam translatæ. 754. 920
Dionyſius Corinthius. 175
Dionyſius Alexandrinus. 248
Dionyſius Papa. 261. moritur. 272
Dionyſius Exiguus Cycli Paſchalis compactor. 527. primus a Chriſtonato annos numerare cœpit. ibid.
Dioſcorus Alexandrinus. 449
Ditmarus Epiſcopus Hiſtoricus. 1018
Docitæ Hæretici. 190
S. Dominicus naſcitur. 1170

S. Do-

Digitized by Google

INDEX.

S. Dominicus Abbas Fulginas. 1030
Domitianus Imp. 83. Occiditur. 98. Octobrem menſem à ſuo nomine vocari mandat. ibid.
Domnus, ſeu Domnio Papa. 676. moritur. 678
Donatus Epiſc. Cartag. ante Cyprianum. 250
Donatus Schiſmaticus eiuſque Schiſma. 306. Secta, & Sectatores. 331. arrogantia. 338. obitus. 368
Donatiſtæ à Conſtante, & ab Honorio mulctati. 348. 414. Mulctam morte voluntaria anticipant. ibid.
Dumſtanus Archiep. Cantuar. 946. eius Zelus in Regem. 955. moritur. 988

E

EBbæ Abbatiſſæ, eiuſque Monialium facinus. 870
Ebroinus Maior Domus apud Franc. 685. 687
Eccleſia Romana. vide Romana.
Eccleſia Montis Regalis apud Siciliam. 1174
Ecfridus Angl. Rex. 670
Edilbertus Angl. Rex. 597. 613
Edilredus Angl. Rex Monachus. 704
Edredus Angl. Rex. 946. moritur. 955
Eduardus Angl. Rex. 901. 924
Eduardus alter. 975 978
Eduardus III. 1043. 1066. 1161
Eduinus Angl. Rex. 625. 627
Eduinus alter eiuſque nequitia. 955
Egeſippus. 167
Egicanes Hiſp. Rex. 687. 693. moritur. 701
Electio Romani Pont. 1059. Item Imperatoris 996. Vtriuſque conſecrationis ritus. 1191

Eleſ-

INDEX.

Elesbaam Anthiopum Rex. 523
Eleuterus Papa. 174. moritur incertum angladio. 194
Eligius Flandriæ Apoſtolus. 665
Eliſei oſſa combuſta à Iul. Apoſtata. 362. Cineres translati. 463
Elxai Pſeudopropheta. 105
S. Emericus S. Steph. Vng. Regis Fil. 1030
Ephrem Syrus. 338. moritur. 378. dementiam ſimulat ne Epiſcopus fiat. ibid.
Ephrem Epiſc. Antioch. eiuſq. miraculum. 516
Epictetus Philoſophus. 85
Epiphanius. 372 cũ Chriſoſtomo diſſidet. ibid.
Epiſcopi à tribus ſaltẽ Epiſcopis conſecrãtur, 325. ante conſecrationem fidei profeſſ. emittunt. 398. 450. Eorum iuriſdictio ibid. Præſidum ſententias abrogate poſſunt. ibid. Ciuilia quoque in Synodis tractant. 683. Mulieres domi habere vetiti. 325 743. eorum nominatio Gall. Regibus conceſſa. 752. Ab eiſdem regibus reſtituta. 813. Quid poſta ſeruatũ. ibid. Armati in aciem prodeunt. 1010
Ericus Sueciæ Rex. 980
Ericus Daniæ Rex. 1092
Eruigius Hiſp. Rex. 680. moritur. 687
Eſdra ſac. literas reſtituit. 180
Eſſei, ſiuè Eſſeni. 64
Etelredus Angl. Rex. 978
Etelſtanus Angl. Rex. 924
Eteluulfus Angl. Rex. 857. eius in Rom. Eccleſiam legatum. ibid.
Euaricus Goth. Rex. 464. Catholicos perſequitur. 475. moritur. 484
Euariſtus Papa. 112. moritur. 121

Euchariſtiæ vſus. 57. Miraculum. 480. eius ſumendæ mos. 590
Eucherius Lugd. Epiſc. 441
Eudocia Theodoſij Iun. Vxor. 421. Templum prope Hieruſ. condit. 34 Poema ſcribit. 421. Hieroſol. pergit. 438. moritur. 460
Eudocia huius ex Filia Neptis. 455. 471
Eudocia Conſtantini Ducæ Coniux. 1067. eius aſtus, & perfidia. 1068. relegatur. 1071
Eudoxia Arcadij Vxor. 401. cum Chryſoſtomo deſſidet. 403. Eius vanitas. 404. moritur. ibid.
Eudoxia eius ex Filio neptis. 437. Valentiniano nubit. ibid. Iterum maximo Tyranno. 455. Genſericum vocat. ibid.
Euelid Rex Arabum. 741. moritur. 742
Eugenius Tyran 392. Vincitur à Theodoſio. 393
Eugenius Papa. 652. moritur. 655
Eugenius II. 824. moritur. 827
Eugenius III. 1145. ſacrum bellũ indicit. 1146. Canonicis S. Petri partem oblationum concedit. 1153. moritur. ibid.
Euirare ſe ipſum vetitũ. 325. Item Pueros 529. Euirare ſe omnes debere hæretici quidam docuere. 249
Eunomij hæreſis, ac faſtus. 360
Euphraſiæ Virg. facinus. 309
Euſebia Conſtantij Imp. Vxor. 336
Euſebius Papa. 311
Euſebius Cæſarienſis. 326. 335. 336. mors. 340
Euſebius Emiſſenus inter SS. Patres perperam numeratur. 341
Euſebius Vercellenſis. 356. 362. 371
Euſtachius mart. 103. 120
Euſtachius Regno Hieroſol. cedit. 1118

INDEX.

Euſtathius Antiochiæ Epiſc. 324. 325
Euſtathius Homeri Gloſſator. 1180
Euſtochium Romana Virgo. 417. moritur 419
Eutropius Archadij Eunuchus. 398. occiditur. 399
Eutyches Hæreſiarcha. 448. 449
Eutychianus Papa. 275
Euxinum Pelagus glaciæ mirè concretum. 763
Excommunicandi vſus apud Hebræos, & Gentiles, in Eccleſiam receptus. 57
Excommunicatio Chriſti Sanguine ſubſcripta. 648. 869. eius ferendæ vſus in die Cœnæ Domini. 1171
Exorciſmi. 56
Extremæ Vnctionis Sacramentum. 63

F

FAbianus Papa. 238. martyrio afficitur. 253
Fauila Hiſp. Rex. 738
Fauſta Conſtantini Vxor. 306. 320. 324
Fauſtina Antonini Pij Vxor. 142
Fauſtina M. Aurelij. 178
Federicus. vide Fridericus.
Felicianus, Felicitas. vide Fœlicianus.
Ferdinandus Caſtellæ Rex. 1037. Auguſti nomẽ vſurpat, & inhibetur. 1055. moritur. 1065
Feriandum die Dominico. 321
Ficus Ruminalis Romæ areſcit. 60
Filios venundare, & occidere olim licitum, à Conſtantino M. vetitum. 315
Firmus Tyrannus. 373
Flauia Domitilla relegatur. 98. martyrio afficitur. 100

Fla-

Digitized by Google

INDEX.

Flauianus Byzantij Antiſtes. 448. Virgis cæditur ab Eutychianis. 449
Flauianus alter, ſeu Flauitta, eiuſque aſtus in adipiſcenda Sede. 488
Flauius Clemens cum Filijs occiditur. 98
Florentius Monacus. 548
Florianus Imper. 279
Fœlicianus Fulginei Epiſc. 203. 548. eius reliquiæ in Galliam auectæ. 969
Fœlicitas cum ſeptem Filijs mart. 175
Fœlicitas altera, ac Perpetua martt. 205
Fœlix Papa. 272. martyrio afficitur. 275
Fœlix II. viuente Liberio. 355
Fœlix III. 483. moritur. 492
Fœlix IV. 526. moriiur. 530
Fœlix Contelorus Baronij ſentẽtiã tuetur. 1177
Fons Genuæ ſanguine manat. 456
Formoſus Portuenſis Epiſc. 883. Rom. Pont. creatur. 891. moritur. 897. cadauer in Tiberim proijcitur. ibid. Romam ex oſtijs Tiberinis refertur. ibid.
Franciſcus Aſſiſij naſcitur. 1182
Franciſcus Card Barberinus. 228
Francorum Regni origo. 456
Fredegundes Franc. Regina. 567. 579. 583
Fridericus Rugorum Rex. 488
Fridericus Sueuiæ Dux. 1151. Germaniæ Rex creatur. 1152. in Italiam venit. 1154. Auguſtus dicitur ab Hadriano. 1155. cum eodem diſſidet. 1157. eius arrogantia. 1159. Conciliabulum cogit. 1160. Romam petit. Vaticanum occupat. 1167. à Paſchali Antipapa iterum coronatur. ibid. excommunicatur ab Alexandro. 1168. Profligatur à fœderatis.

Digitized by Google

ratis. ibid Quinto Italiam petit. 1174. eius in Alexandrinos perfidia. 1175. Pacem cum Pont.componit. 1176. Venetijs cum eo transigit. 1177. Lucium in Romanos iuuat. 1183. cum eodem diffidet. 1185. Item cum Vrbano. ibid. copias in Orientem ducit. 1189. moritur à flumine absorptus. 1190
Fridericus II. eius ex Fil. Nepos. 1197. Assisij baptizatur. ibid.
Fridiburga Gall. Regis Sponsa in ipsis nuptijs Monialis fit. 614
Friola Hisp. Rex. 757. interimitur. 775
Froila II. 924
Frumentarius Indos ad fidem conuertit. 327
Frumenti vis magna Byzantijs à Constantino tribuitur. 342. à Constantio aufertur. ibid.
Fulco Hierosol. Rex. 1131. equo lapsus moritur. 1142
Fulgentius Rusp. Episc. relegatur. 504. reuocatur. 529
Fulgentius Monachus Fulginas. 548
Fuluius Vrsinus. 211

G

GAbinius Senator martyr. 296
Gaianitæ hæretici. 535
Gaianus seu Gaganus Auarum Rex. 593. Facinus edit memorandum 600 Captiuos omnes interficit ibid. Byzantij agrum populatur. 618. eius perfidia 625
Gainas Archadij Dux, eiusque tyrannis. 399. occiditur. 400
Galba imp. 70. occiditur. 71

Gale-

Digitized by Google

Galenus Medicus. 171
Galerius. vide Maximinus III.
Gallicanus Conſtantini Gener. 330. martyrio afficitur. 362
Gallienus Imp. 256. eius ſocordia. 263. 265. occiditur. 269
Gallecia Rom. Eccl. tributaria. 844
Gallus, & Voluſianus Impp. 254 occidũtur 257
Gallus Conſtantini ex Fratre Nepos 337. Clericus cum Iuliano Fratre fit 345. Cæſar dicitur. 351. Capite plectitur. 354
Gallus Aruernorum Epiſc. 573
Garibaldus Longob. Rex. 673
Garzias Hiſp. Rex. 908
Gazari ad Caſpium hodiè Turcæ. 625
Gelaſius Papa. 492 moritur. 496
Gelaſius II. 1118. capitur, & liberatur. ibid. moritur. 1119
Geleſuintha Franc. Reginas 567
Geneſius Mimus mart. 303. Mimus alter. 362
Gennadius Byzant. Epiſc 458. moritur. 471
Genſericus Vand. Rex 428. Africam capit. 431. Catholicos perſequitur. 437. Cartaginem capit. 439. Perſequutionem inſtaurat. 442. 456 Romam capit. 455. moritur. 476
Genuæ fons languine manat. 936
S. Georgij caput inuentum. 752
Georgius Cedrenus Hiſtoricus. 1080
Germanus Epiſc. Pariſ. 579. moritur, & à Rege ornatur Epitaphio. ibid. eius vita ab Erico ſcribitur. 876
Gertrudes Virgo. 664
Geruaſius, & Protaſius martt. 171. eorum corpora inuenta. 387

I N D E X.

Geſelicus Goth. apud Gall. Rex. 507
Gether Herulorum Rex. 527
Gildardus, & Medardus Fratres, deque his mirum. 564
Gildo Tyrannus. 398
Gilimer Vand. Rex. 527. 530. vincitur, ac in Triumphum ducitur à Beliſario. 533
Giſulfus Dux Beneuenti. 702
Gitro Daniæ Rex. 878
Gizid Sarracenorum Rex 678. Gizid. alter. 742
Glacies admirandæ craſſitiei. 763
Gladiatorum ſpectacula vetita. 325. Iterum ab Honorio edita. 404
Glicerius Imp. 473. Deijcitur. 474. Epiſcopus creatur. ibid.
Gnoſtici Hæretici. 205
Godefredus Tuſciæ Dux. 1070
Godefredus Gibbus Mathildis Vir. ibid.
Godefredus Bulionus Rex Hieroſol. 1099. moritur. 1100
Gordiani Pater, ac Filius. 238
Gordianus Nepos Imp. ibid. Perſas vincit. 243. à Philippo deijcitur, ac occiditur. 246
Gothi ſub Alarico vide Alaricus.
Gothi ſeu Scithæ ſub Radaiagſo vide Radagaiſus.
Gothi ſub Theodorico. vide Theodoricus.
Gothi ſub Mundone Duce. vide Mundo.
Gothi ſub Totila, & alijs Regibus. vide Regum nomina.
Gradenſis Patriarcha. 605. Venetias transfertur. 1050
Græcorum in Latinos Byzantij rabies. 1183
Gratianus Imp. 367. Patri ſuccedit 375. Theo-

do-

dosium Collegã assumit. 379. occiditur. 383
Gratianus Decreti Author. 964. eius errata ... 341. 347. 361. Decretorum opus edit. 1151
Gregoriopolis Vrbs. 829
Gregorius Papa XIII. laudatur. 175
Gregorius Thaumaturgus. 233. 253
Gregorius Nazianzenus. 362. solitudinem petit. ibid. lapidibus a Byzantijs petitur. 378. Byzantij Episc. creatur. 380. Episcopatu cedit. 381. moritur. 389. miraculum ad eius Statuam. 823
Greg. Nyssenus. 368. Peregrinationes damnat. 386
Greg. Magnus, eiusque genus. 581. Byzantium mittitur. 583. reuocatur. 586. Rom. Pontifex eligitur. 590. Litanias instituit. ibid. Fabula de permisso ab eo sacerdotibus coniugio exploditur. 591. Dialogos scribit. 593. Reliquias Roma extrahere abnuit. 594. eius Zelus circa Primatum. 595. Morales libros edit. ibid. Angliæ conuersionem curat. 596. moritur. 604. Fabula de Traiani anima ab eo liberata. ibid.
Gregor. II. 714. Luitprandum Regem adit. 720. Leonẽ Imp. excõmunicat. 730. moritur. 731
Gregor. *III*. 731. moritur. 741
Greg. *IV*. 827. D Marci Templum instaurat. 829. Ostia Tiberina munit, & Gregoriopolim appellat. ibid. D. Petri suburbium muro claudere instituit. ibid. Galliam petit. 833. moritur. 844
Greg. V. 996. Ottonem *III*. Augustum dicit. ibid. *Ius* eligendi Cæsares Germanis tribuit ibid.

Digitized by Google

Greg. VI. 1044. deijcitur ab Henrico. 1046
Greg. VII. 1073. Guiſcardum excommunicat, & bello petit. 1074. Capitur à Cincio. 1075. Henricum excommunicat. 1076. ſupplicem abſoluit. 1077. eius in Boleſlaum ſententia. 1079. Obſidetur ab Henrico. 1082. moritur. 1085
Greg. VIII. 1107. moritur. ibid.
Greg. Turonenſis. 574. Iudicio poſtulatur. 583
Greg. Antipap. 1118 capitur, ac traducitur. 1121
Gregorius Xiphilinus Byzantij Patriarcha. 1191
Grimoaldus Long. Rex. 637
Guaiferius ſacrilegij pœnas dat. 874
Guarnerius inſignis I. C. 1158
Guelfo Bauar. Dux Mathildis Vir. 1089
Guido Lamberti Spolet. Docis Fil. 888. Berengarium vincit. ibid. Imperium conſequitur. ibid. Coronatur 892. moritur. 950
Guido Muſicæ artis Magiſter. 1021
Gulielmus. vide Vuillelmus.
Gundabundus Vandal. Rex. 495
Gundemarus Hiſp. Rex. 610
Gunterannus Gall. Rex. 565. 598. 599
Guntericus Genſerici Frater. 428
Gunterus Ligurinus Poeta. 1160

H

HAbdala Sarracen. Rex. 557. Chriſtianos ſubditos cauſmate notat. 772. moritur. 775. Abdala II. 797. Habdala. III. 888
Hadrianus Imp. 119. Orbem luſtrat. 122. Antinoum Amaſium in Deos refert. 132. Pompeio ſepulchrum excitat. ibid. moritur. 140

Ha-

Digitized by Google

Hadrianus Papa . 772. Carolum Magnum Romæ recipit . 774. moritur . 795. Carminibus ab eodem Carolo ornatur . ibid.
Hadrianus II. 867. Lotharium Gall. Regem recipit . 868. Synodum Oecumenicam VIII. Byzantij cogit . 869.
Hadrianus III. 884. moritur. 885.
Hadrianus IV. 1154. Vuille'mum Siciliæ Reg. excommunicat . 1155. bello petit . 1156. cum Frid. Imp. diffidet 1157. moritur. 1159. fabula de eius mortis genere . ibid.
Haraldus Dan Rex . 949. bello petitur à Filio, & ex vulnere moritur . 980
Haraldus alter . 1079
Hegesippus . 167
Hel'ena Hadiabenorum Regina . 44
Hel'ena Constantini Mater. 306. Crucem Christi inuenit . 326. moritur . ibid.
Heliogabalus Imp. 220. Alexandrum Consobrinum Cæsarem dicit . 223. occiditur . 224
Henricus Germ. Rex 919. Aurum, & Ditiones pro sac. reliquijs dat . 929. moritur . 936
Henricis Bauariæ Dux, Germaniæ Rex creatur. 1002. Item Italiæ . 1005. eius animi demissio. 1006. Ostentum eidem diuinitus factum. 1007. Augustus appellatur . 1014. Donationem Rom. Eccl. Confirmat . ibid. Bambergam eidem donat. 1019. pro qua recipienda Beneuentum postea datum fuit ibid & 1053. Italiam petit. 1020. moritur 1024. Castitatem cum Vxore seruat . ibid. in sanctorum numerum cum ea refertur . ibid. & 1152
Henricus II. Imper. tertius Germ. Rex . 1039. Italiam petit . 1046. Gregorium Pont. deij-

cit. ibid. Clementem Antipapam eligit. ibid. ab eodem coronatur. ibid. moritur. 1056
Henricus IV. eius Filius. ibid Accuſatur apud Pont. & Romã vocatur. 1072. excõmunicatur. 1074. 1076. Leges à ſubditis accipit. ibid. Pontificem ſupplex adit. 1077. abſoluitur. tertiò, & quartò excommunicatur. ibid. & 1080. quintò excommunicatur. 1081. Romam obſidet. 1082. eandem capit. 1084. coronatur à Pſeudopontifice. ibid. Pellitur à Guiſcardo. ibid ſexto excõmunicatur. 1102. deijcitur, ac Filius Henricus euehitur. 1105. Infœlix eius conditio. 1106. moritur, & vti excommunicatus exhumatur. ibid.
Henricus V. 1105. Romam capit. 1110. Pontificem, ac Cardinales cuſtodiæ tradit. ibid. Eccleſiæ Hoſtis declaratur. 1116. Iterum excommunicatur. 1119. in gratiam cum Calliſto redit. 1120. motitur. 1125
Henricus VI. Imp. Federici Fil. 1180. à Cælemo coronatur. 1191. Siciliam dotalem recipit. 1193. eius ſæuitia, & Tyrannis. ibid. & 1096. Conſtantia Vxor in eum arma ſumit. 1197. moritur 1197 eius teſtamentum. ibid.
Henricus Rob. Gall. Reg. Fil. 1033
Henricus Angl. Rex. 1100. cum Anſelmo diſſidet ibid. & 1103. Robertum Fratrem vincit, ac capit. 1107. moritur. 1135
Henricus alius Angl. Rex. 1162. cum Thoma Cantuarienſi diſſider. 1163. eius in iram procliuitas. ibid. & 1169. 1170. eundem Thomam recipit 1170. iterum in eum inuehitur. ibid. eius luctus, & pœnitentia poſt Thomæ necem. 1171. 1172. Filios rebelles experitur.

Digitized by Google

tur. 1173. Noua eius, ac insignis pœnitentia. 1174. moritur. 1189
Henricus huius Fil. Rex à Patre dicitur. 1170. moritur ante Patrem. 1183
Henricus Gall. Reg. Frater Monachus fit. 1149
Henricus Finlandiæ Episc. mart. 1151
Henricus Card. Caietanus Titulum Pastoris instaurat. 162. Cistercientibus attribuit. ibid.
Heraclianus Tyrannus. 413
Heraclius Imp. 609. Phocam vincit, & occidit. 610. incestas nuptias cum Nepte init. 613. Iudæos vexat, & cur. 614. bellum in Persas gerit. 620. & seqq. Cosroen vincit, ac fugat. 624. Captiuos, ac Crucem recipit. 627. Hierosolimam eam refert. 628. Monotelita euadit. ibid. Hierosolimam iterum amittit. 635. Hæresim promulgat 639. moritur. 641
Heraclius eius Fil. qui, & Constantinus, 611. à Nouerca occiditur. 641
Herculanus Episc. Perus. mart. 546
Hericus. vide Ericus.
Hermenegildus Hisp. Reg. Fil. 583. bello à Patre petitur. ibid. à Græcis auxiliaribus proditur. 584. à Patre Arriano captus Martyrio afficitur. ibid. Miraculis post mortem claret. ibid.
Herodes Innocentes necat. 1. eius mors. 2
Herodes Antipas eius Filius 8. relegatur. 40
Herodes Agrippa. vide Agrippa.
Herodes Rex Chalcidis Agrippæ Frater. 45. 48
Hæruli Italiam occupant. 475
Hieracitarum hæresis. 288
Hieronymus Hierosolymis. 378. Grogorium Nazianzenum audit. 379. à Damaso euoca-

Digitized by

tur. 382. Hieroſolymam repetit. 385. Didimum audit. 386. cum Auguſtino diſſidet 351. 394. moritur. 420 eius opera deperdita. ibid.
Hieroſolyma à Tito exciſa. 72. à Coſroe Perſarum Rege capta. 614. recipitur ab Heraclio. 627. iterum amittitur. 635. recipitur. à Godefredo, & alijs. 1099. capitur à Saladino. 1187
Higinus Papa. 154. martyrio afficitur. 158
Hilarion Anachoreta. 362. 365. moritur. 372
Hilarius Epiſc. Pictauienſis 355. relegatur. 356. reſtituitur. 360. eius ſtilus, & opera. 369
Hilarius Papa. 461. moritur. 467
Hildebrandus Longob. Rex. 744
Hildebrãdus poſtea Greg VII. Papa vide Greg.
Hildegardes Carol. Magni Vxor. 772
Hildericus Vandal. Rex. 522. Epiſcopos Africæ ab exilio reuocat. ibid. Pellitur à Gilimere. 527. 530
Hildericus Gall. Rex. 751. Regno exuitur monaſterio clauditur Pipino ſuffecto. 752
Himeranni Populi ſub Perſis. 515
Hincmarus Rhemenſis Antiſtes. 882
Hiſpaniæ captiuitas à Sarracenis. 713
Hiſpani in Galliam migrant. 815
Hiſpanorum mos nefarius. 694
Homeritæ Populi. 522
Homines grandæui. 76
S. Homobonus. 1197
Honorius Imp. naſcitur. 384. Auguſtus à Patre dicitur. 393. Patri ſuccedit. 395. Gildonem vincit 398. Attalum Tyrannum deijcit. 410. Item Heraclianum. 413. moritur. 423
Honorius Papa. 626. moritur. 638

Ho-

Digitized by Google

Honorius II. per vim creatur. 1124. Pontificatu cedit. ibid. iterum. eligitur. ibid. moritur. 1138
Horæ Canonicæ. 34
Hormisda Romanus Pontifex. 514. moritur. 523
Hormisda Persarum Rex. 591
Hormisda II. 628. Regno à Sarracenis pellitur. ibid.
Hospitalis Domus S. Spiritus in Saxia. 804
Hubaldus. vide Vbaldus.
Hugo Italiæ Rex. 926 fœdus cum Sarracenis init. 944. Deijcitur, ac Monachus fit. 945
Hugo ad huc Infans creatur Episc Rhemensis. 925. deijcitur, restituitur, ac iterom deijcitur. 941
Hugo Capetus Gall. Rex. 987. eius in Rom. Sedem obseruantia 995. moritur. 997
Hugo eius ex Fil. Nepos. 1028
Hugo insignis I. C. 1158
Hunericus Genserici Fil. 471. 476. Catholicos persequitur. 483. 484. à vermibus absumitur. ibid.
Hunni postea Vngari, Gothos pellunt. 376. eorum origo 444. Tributum Theodosio Iun. imponunt. 446. Italiam vastant. 902. Ticicinũ incendunt. 924. Ab Henrico vincuntur. 933. Receptis X. nũmorum modijs Italia recedunt. 949. eorum iactantia. 955. ab Ottone victi. ibid.
Hypatia celebris Virgo Alexandrina. 440. Philosophiam docet. ibid. eius exitus miserandus. ibid.

Digitized by Google

INDEX.

I

IAcobus Apoſt. Ioannis Frater. 31. martyrio afficitur. 44. eius reliquiæ inuentæ Compoſtellæ. 816. Pugnare viſus pro Ramiro Rege. 844

Iacobus Apoſt. Frater Domini. 44. martyrio afficitur. 63. eius cædi Hieroſolymæ excidium tribuitur. ibid.

Iacobus Niſibis Epiſc. 338. Vrbem obſidione liberat. ibid.

Iacobus inſignis. I. C. 1158

Ianiculus, & Vaticanus Colles. 69.

Ianuarius Epiſc. Beneuent. mart. 305. mirum de eius ſanguine. ibid.

Iconomachiæ ortus. 723. interitus. 842.

Ieiunium Chriſti. 30. quadrageſimale. 136. quatuor temporum. 226. non niſi ieiunis communio adminiſtranda. 403.

Ieracitarum hæreſis. 288.

IESVS. vide Chriſtus.

Ieſus quidam excidium Hieroſolimæ prænunciat. 65.

Iginus Papa. vide Higinus.

Ignatius Antiochiæ Epiſc. 45. martyrio afficitur. 110. eius reliqoiæ tranſlatæ. 438. 637

Ignatius Michaelis Imp. Fil. 813. Byzantij Antiſtes creatur. 854. Deijcitur. 858. reſtituitur. 867. moritur. 878.

Ignis ſacer eiuſque effectus miri. 1089. S. Antonij inuocatione depellitur. ibid.

Ilarius. vide Hilarius.

Ildebrandus. vide Hildebrandus.

INDEX.

Ildefonſus Toleti Epiſc. 657 moritur. 667
Imaginum ſacrarum vſus antiquus. 57. abrogatio earumdem. vide Iconomachia.
Immunitas publ. Profeſſoribus conceſſa poſt XXII. annos. 425
Imperij Rom. clades Chriſtianis tributæ. 410
Imperij Electores. 996
Ina Angl. Rex Regnum Rom. Eccl. ſubijcit. 740
Indictionum origo. 312
Infantes baptizandi. 398. Non euirandi. 529
Inguinaria lues. 565
Innocentius Papa. 402. Archadium Imper. ac Coniugem excommunicat. 407. moritur. 417
Innocentius II. 1130. Lotharium coronat. 1133. Mathildis ditiones eidem in Feudum concecedit. ibid. Bellum Rogerio mouet 1137. ab eo capitur. 1139. Regis nomen ei tribuit, & Regnum in feudum concedit. ibid. Conciliũ Epiſcoporum mille cogit. ibid. Romanos rebelles experitur. 1141. cum Gall. Rege diſlidet. 1142. moritur. 1143
Ioachinus Abbas eiuſque vanitas. 1190. eius ſcripta damnantur. ibid.
Io. Baptiſta. 30. eius Caput Byzantij à Theodoſio Iun. reconditur. 391. idem caput apud Aquitaniam inuentum. 1025. eius Reliquiæ è Paleſtina Genuam tranſlatæ. 1101
Io. Euangeliſta. 31. 44. Romam mittitur. 92. feruenti oleo mergitur. ibid. Apocalypſim ſcribit. 97. moritur. 101
Ioannes, & Paulus martt. 362.
Io. Chryſoſtomus. vide Chryſoſtomus.
Io. Tyrannus poſt Honorij mortem. 423
Io. Caſſianus. 430. 433.

Digitized by Google

INDEX.

Io. Zemiſces Imp. 969. eius Triumphus. 971
obitus. 975
Io. Papa. 523. Legatus à Theodorico mittitur. 524. quo honore Byzantij exceptus. 525. carceri addicitur ibique moritur. 426
Io. II cognomẽto Mercurius. 531. moritur. 535
Io. III. 559 moritur. 572
Io. IV 639 moritur. 641
Io. V. 685. moritur. 686
Io. VI. 701. moritur. 705
Io. VII. 705 moritur. 707
Ioannæ Papiſſæ fabula exploditur. 853
Io. VIII 872. tributum Sarracenis pendit 875. Carceri addicitur. 878. Galliam petit. ibid. vnus tres Imperatores coronat. 881. moritur. 882
Io. IX. 901. Berengarium inuitus coronat. 903. imperium eidem abrogat. ibid. moritur. 905
Io. X 912. Carceri addictus moritur. 928
Io. XI. 931. moritur. 936
Io. XII. Octauianus antèa vocatus primus Pontificium Romanorũ nomen mutat. 955. Ottonem in Italiam vocat. 960 fœderis cum Berengario ſuſpectus Vrbe fugit. 963 deponitur. ibid. reuocarur. 964. moritur. ibid.
Io. XIII. 965. Vrbe pellitur. ibid. Rauennam pergit 967. moritur. 972
Io. XIV. 984. capitur, ac fame necatur. ibid.
Io. XV. ibid moritur. 996
Io. Pſeudopontifex. ibid.
Io. XVIII. 1003. moritur. ibid.
Io. XIX. ibid moritur. 1009
Io. XX. 1024. Conradum Coronat. 1027. moritur. 1033

Io.

INDEX.

Io. XXI. 1042. Pontificatu cedit. ibid.
Io. Perusiæ Episc. 554
Io. Eleemosinarius 610. eius charitas. 614. mel in aurum ad eius eleemosinas conuertitur. 620. moritur. ibid.
Io. Grammaticus, qui & Philoponus. 535. eius errores de Deo. ibid.
Io. Silentiarius. 498. moritur plus quam centenarius. 558
Io. Damascenus. 727
Io. Scotus à Pueris, quos docebat necatur. 883
Io. Gualberrus. 1051. moritur. 1073
Io. Curopalata Historicus. 1080
Io. Alexij Fil. qui & Caloiannes Imp. 1118. Victor Deiparæ imagine triumphare voluit. 1123. moritur ex leui vulnere. 1143
Io. Xiphilinus. vide Xiphilinus.
Iordanes fluuius saluberrimus. 30
Iordanus, seu Iornandes Historicus. 550
Iosephus Hæbreus finem historiæ imponit. 96
Iouianus Imp. 363. moritur. 364
Ireneus Lugd. Episc. 179. 180. martyrio afficitur. 205
Irenæus Comes Nestorij fautor. 431. 448
Irene Copronymi Vxor. 732
Irene eiusdem Nurus. 768. cum Constantino Filio imperat. 780. Filium deijcit, ac vicissim deijcitur. 790. reuocatur, ac rursum imperat. 991. Filium iterum deijcit, ac cæcatum necat. 796. Deijcitur à Nicephoro. 802. moritur exul. 803
Isaacius Comnenus Imp. 1057. Monachus fit. 1059. Ianitorem in cœnobio agit. ibid.
Isaacius II. Andronicum necat. 1185. Deijcitur

Digitized by Google

sur ab Alexio Fratre. 1195
Isidorus Hispalensis Episc. 636
Iudæorum clades Alexandriæ. 40. Item Seleuciæ, 42. seditio erum maxima. 50. à Romanis deficiunt. 68. Delentur à Tito. 72. eorum immanitas. 116. ab Hadriano iterum delentur. 135. Hierosolymam aspicere vetantur. 137. à Constantino auriculis ampuratis, aut alio signo veluti fugitiua mancipa notantur. 315. à Gallo Cæsare iterum vincuntur. 353. Vetantur Christianas Vxores ducere. 339. Eorum Antiochiæ seditio. 609. Vetantur in sacra Hebdomada Vrbes circumire. 540. eorum in Hispania motus. 694. eorum ad Principem Babilonis literæ. 1009. Tẽpli ad Christi sepulcrum euersionem curant. ibid.
Iudæus veterator apud Cretam. 432.
Iudæus Christi imaginem confodit. 446.
Iudæi Pueri ingens miraculum. 552.
Iulia Manichæa. 403.
Iulianus Didius Imp. vide Didius.
Iulianus postea Apostata. 337. Vitæ periculum adit à Constantio. ibid. & 354. Clericus initiatur. 345. Cæsar dicitur. 355. Augustus à Militibus appellatur. 357. Imperium inuadit. 361. Baptismũ solemniter abstergit. ibid. Pont. Maximus creatur. ibid. ab Antiochenis deridetur. 362. Orationem scribit de barba. ibid. Christi statuam deijcit. ibid. Commentaria in expeditione scribit. 363. infanda peragit sacra. ibid. moritur. ibid.
Iulius Africanus. 222.
Iulius Firmicus Maternus. 337
Iulius Nepos Imperator. 474. Dejicitur ab Augustu-

guſtulo. 475
Iulius Papa. 337 moritur. 352
Iuo Carnotenſis Epiſc. 1092
Iuſtinianus Comes poſtea Aug. 518. Imp. à Iuſtino Auunculo dicitur. 527. Patrimonium in pauperes diuidit. ibid. Pia illius opera alia. ibid. Bellum Perſis infert. ibid. Analphabetus dicitur quod literas neſciret. 528. Legũ Codicem euulgat. 529. Bellum Vandalis apud Africam infert. 533. Item Gothis in Italia. 535. Meretricibus conuerſis Monaſteriũ extruit. ibid. Ob Francici cognomen aſſumptũ à Francis bello petitur. 548 Perſis antea à ſe victis tributũ pendit. ibid. Conſules creandi morem abrogat. 541. Tria Chalcedonenſis Concilij Capitula abrogat. 546. Aduerſam fortunam experitur. 549. in Hæreſim labitur. 562. moritur. 565
Iuſtinianus Iuſtini II. ex Fratre Nepos. 582
Iuſtinianus Rhinotmetus Imp. 685. Deijcitur, & naſo mutilatur. 694. Poſt decenniũ Impeperium recipit. 703. Inimicos quomodo vltus ſit. ibid. Romani Pontificis pedes oſculatur. 709. occiditur. 711
Iuſtinus Philoſopus martyr. 130. Apologiam Augg. exhibet. 150. Item Senatui. 165. martyrio afficitur. ibid.
Iuſtinus Imp. eiuſque laudes. 518. eius in Ioannem Papam obſequium. 525. moritur. 527
Iuſtinus Iunior. 565. eius laudes, ac viciſſim notæ. 566 iniquæ eius leges. ibid. eiuſdem tyrannis. 567 in phreneſim incidit. 575. Tiberium Collegam aſſumit. 578. moritur. 582

INDEX.

L

LAbarus Militare ſignum Conſtantini. 312
Ladiſlaus Vng Rex. 1097
Lambertus Spoletanus Dux Romam diripit. 867. Ioannem Papam capit. 878
Lambertus Imp. 893. occiditur dum ſomnum capit. 910
Lando Papa. 912
Laodicææ Vrbes tres. 60
Lateranenſes ædes. 67. Melciadi Papæ donatæ. 312
Lateranenſis Baſilica ſponte corruit. 897
Lateranenſis Synodus. vide Synodus.
Laurentius martyr. 261
Lazorum Rex Romæ. 856
Leander Epiſc. Hiſpalen. 583
Legio Thebea. 297
Leo ferum animal miraculo miteſcit. 525
Leo Magnus Papa. 440. S. Proſperum Romam vocat. ibid. Calcedonenſe Concilium regit. 451. Attillam ab Vrbis excidio reuocat. 452. Item Genſericum à ciuium cæde. 455. moritur. 461
Leo II. 603. moritur & pro ſancto colitur. 684
Leo III. 795. fabula de eo refellitur. ibid. oculis, ac lingua priuatur, diuinitus reſtituitur. 799. Carolum Magnum Imperatorem appellat. 800 Angliæ Regem pulſum reſtituit. 808. Romanos iterum infeſtos experitur. 815. moritur. 816
Leo IV. 847. Baſiliſchum ſerpentem necat ibid. incendium Crucis ſigno reprimit. ibid. D. Petri

Digitized by Google

tri Templum, ac ſuburbium muro cingit. 848. Victoriam de Sarracenis refert. 849. Corſis, ac Sardis agros, ac domos attribuit. 852. moritur. 855
Leo V pellitur intra XL. dies. 907
Leo VI 928. Deponitur. ibid.
Leo VII. 936. moritur. 939
Leo VIII. Pſeudopontifex. 963. Damnatur à Synodo. 964 moritur. 965
Leò IX. 1049 Germaniam petit. ibid. & 1052. Pugnat cum Northmannis, ab eiſque vincitur, ac capitur. 1053 Beneuentum pro Bamberga recipit. 1053. moritur. 1054
Leo Imp. 457. eius fidei zelus. 458. Danielem Stilitem adit. 464. moritur. 474
Leo II. eius ex Filia Nepos. 473. Auguſtus ab Auo dicitur. ibid. moritur. 474
Leo III Iſaurus. 715. Iconomachiam inſtituit. 723. edictum in ſacras Imagines promulgat. 726. Itali ab eo rebellant. ibid dolo in Ioannem Damaſcenum agit. 727. à Gregorio Papa excommunicatur. 730. moritur. 741
Leo IV. Prophirogenitus. 775. Gemmas inſano ſtudio conquirit. 780. moritur. ibid.
Leo V. Armenus. 813. Iconomachus euadit. 814. Catholicos perſequitur. 814. 815. 820. Mirus eius interitus. ibid.
Leo VI. Baſilij Fil. 886. Vitæ diſcrimen adit ab inſano. 901. moritur. 911
Leonis Papæ XI elogium. 1087
Leo Frangipanis. 1108. 1120
Leodegarius Epiſc. & mart. 685
Leonidas Origenis Pater Mart. 204
Leontius Imp. 694. Capitur, ac Monaſterio clau-

clauditur. 669. occiditur. 703
Leontius Epiſc. eiuſque zelus. 566
Leopoldus Auſtriæ Dux. 1191. Diuina in eum vltio. 1194
Leuuigildus Hiſp. Rex Arriannus. 570. Catholicos perſequitur. 583. Hermenegildum Filium occidit. 584. Hæreſim abiurans moritur. 585
Libanius Sophiſta. 362
Liberius Papa. 352. Roma abducitur. 356. iterum relegatur. 359. moritur. 367
Libri ſacri. vide Biblia.
Libri improbatæ lectionis comburi ſoliti. 56
Libri Sibillini veriti. 143
Libri edendi Romani Pontificis cenſuræ ſubijciuntur. 490
Libri ſacri in vernaculam linguam non vertendi. 1080
Licinius Cæſar dicitur. 307. Conſtantini Sororem ducit. 313. Diocletianum inter Deos refert. 316. perſequutionem inſtaurat. ibid. tèr à Conſtantino vincitur. 317. 318. occitur. 323
Licinius eius Fil. 319. occiditur à Conſtantino. 322. 324
Lingua abſciſſa martyres loquuntur. 484
Lingua vernacula ſac. literæ nó tradendæ. 1080
Linus Papa. 69. moritur. 80
Litaniæ à S. Gregorio inſtitutæ. 590
Literæ Dimiſſoriæ, Decretales, Formatæ, Confeſſoriæ, Apoſtolicæ. 142
Liuba Hiſp. Rex. 567. moritur. 570
Liuba. II. 610
Longinus Philoſophus. 234

Lon-

Digitized by Google

Longinus Zenonis Imp. Frater . 486. 491. vincitus , ac capitur ab Anaſtaſio . 498
Longinus Italiæ primus Exarchus . 567
Longobardi . 567. Italiam inuadunt. 568. Religione ſunt Ethnici , & Arriani. 573. Catholici fiunt . 591
Lotharingia, quæ olim Auſtraſia . 855
Lotharius Imp. Lud. Pij Fil. 817. Romæ à Paſchali coronatur. 822. Romam iterum petit. 824. à Fratribus vincitur. 841. Monachus fit. 855. moritur . ibid.
Lotharius eius Fil. Auſtraſiæ Rex . 855. Coniugem repudiat . 862. 867. Romam ea de cauſa venit. 868. moritur . ibid.
Lotharius Hugonis Fil. Ital. Rex. 945. veneno extinguitur . 950
Lotharius Ludouici Tranſmarini Fil. Gall. Rex. 954
Lotharius Germ. Rex. 1125. eius in Pontificem obſequium. 1131. cum eodem diſſidet. ibid. Imperator appellatur. 1133. Mathildis Ditiones à Pontifice in Feudum accipit. ibid. bellum in Rogerium vna cum Pontifice gerit . 1137. moritur . 1138
Lucas Euangeliſta . 58. eius corpus tranſlatum. 358
Lucas ſiculus Hiſtoricus . 810
Luciæ virg. & mart. corporis trauſlatio. 1038
Lucianus à canibus diſcerptus . 171
Lucianus mart. 311
Lucifer Calaritanus Epiſc. 355. 362. moritur . 371
Lucius Papa. 256. martyrio afficitur . 257
Lucius II. 1144. moritur . 1145

Lu-

Lucius III. 1181. Vrbe cedere cogitur. 1183. Veronæ cum Friderico congreditur. 1184. ibidem moritur. 1185
Lucius Verus Imp. 163. moritur. 171
Lucius Rex Britanniæ Christianus fit. 183
Ludi Gladiatorij à Constantino vetiti. 325. ab Honorio iterum exhibiti. 404
Ludi quinquennales, & Agonales. 88.
Ludouicus Pius Imp. nascitur. 777. Imperator à Carolo Magno Patre dicitur. 813. Patris Thesauros in pauperes diuidit. 814. vitæ periculum adit ex pontis casu. 817. Regna Filijs diuidit. ibid. donationem Romanæ Ecclesiæ firmat. ibid. publicè pœnitentiam agit. 822. à Filijs deijcitur. 833. restituitur. 834. moritur 840. Filio in somnis apparet. 874
Lud. eius Fil. Germ. Rex. 817. à Patre sæpius rebellat. 830. 839. 840. moritur. 876
Lud. Lotharij Imp. Fil. Imp. 844. cum Basilio Imp. diffidet. 871. capitur à Duce Beneuenti. 872. moritur. 875
Lud. Balbus Imp. 877. moritur. 879
Lud. II. Germ. Rex. 876. moritur. 912
Lud. Balbi Fil 879
Lud. Ignauus. 885
Lud. Bosonis Fil. Imp. 900. Berengarium vincit. ibid. ab eodem vincitur, ac cæcatur. 903
Lud. Transmarinus Gall. Rex. 929. 939. custodiæ traditur. 945. moritur. 954
Lud. huius ex Lothario Fil. Nepos. 986. moritur. 987
Lud. Gall. Rex cognomento Crassus. 1106. Innocentio contra Anacletum Pseudopontificem fauet. 1131. moritur. 1136. Pius ipsius vitæ

Digitized by Google

vitæ exitus. ibid.
Lud. VII. ſuperioris Ludouici Fil. 1131. Patri ſuccedit 1136. Aquitaniam dotalem Regno addit. ibid. cum Innocentio Pontifice diſſidet. 1142. in ſacrum Bellum proficiſcitur. 1146. Recedit, & ex itinere capitur. 1147. coniugium ſoluere cogitur. 1151. moritur. 1180
Luitperrus Long. Rex. 703. Deijcitur. ibid. Regnum fruſtra repetit. 704
Luitprandus Long. Rex. 712. Donationem Romanæ Eccleſiæ confirmat. ibid. Romam obſidet. 729. moritur. 744
Luitulfus Ottonis Fil. Rebellis. 953. in Berengarium à Patre mittitur. 958
Lupicinus Rom. Dux. 376
Lupus Abbas. 856
Lupus animal Templum init, campanam pulſat. 888

M

MAcedonius. 342. Hæreſim promulgat. 360
Macedonius alter Byzantij Antiſtites. 495. Calumniam diluit 511. moritur. 515
Macrinus Imp. 219. occiditur. 220
Madi Sarracenorum Princeps. 781. moritur. 784
Magnentius Conſtantem occidit. 350. a Conſtantio vincitur. 353
Magi Chriſtum adorant. 1
Magorum apud Perſas inſania. 758
Mahometes Pſeudopropheta. 630
Mahometes Sarrac. Rex. 808
Mahuuias Sarrac. Princeps. 658. moritur. 678

Maio-

Maioranus Imp. 457. moritur. 461
Maiuma fœdum ſpectaculum. 399
Malachias Hiberniæ Epiſc. 1124
Mamercus Epiſc. Rogationum inſtitutor. 475
Mammea Alex. Imp. Mater. 220. Chriſtianam Fidem ab Origene docetur. ibid. occiditur cum Filio. 237
Manes Manichæorum Parens. 277
Manichæi. 287. 410. 443. 470. 523. 810. 845. 870. 1017
Manuel Imp. 1143. eius vanitas, & iactantia. 1179. moritur. 1180
Maometes. vide Mahometes.
Marcella Romana. 397
Marcellina ex Gnoſticorum ſchola. 167
Marcellinus Papa. 296. eius lapſus. 302. eius martyrium. 304
Marcellinus, ac Petrus martt. 302. eorum Reliquiæ in Galliam tranſlatæ. 826
Marcellus Papa. 304. à Maxentio vexatur. 308
Marcianus Imp. 450. Concilium Chalcedonenſe cogit. 451. moritur. 457
Marcion Hæreſiarcha. 145. Romã venit. 167
Marcus Euangeliſta. 44. Alexandriæ Epiſcop. creatur. ibid. martyrio afficitur. 64. eius corpus Venetias translatum. 810. iterum inuentum. 1034. eius Templum Romæ inſtauratur. 829
Marcus Papa. 336. moritur. ibid.
Marcus Baſiliſci Fil. Imp. 476
M. Aurelius Imper. 163. victoriam Chriſtianorum precibus obtinet. 176. moritur. 180
MARIÆ Virginis Purificatio. 1. eius in Cælum Aſſumptio. 48. Iudæum Puerum mirè tue-

tuetur. 552. Byzantiũ obſidione liberat. 625. à Ioanne Zemiſce, & Caloianne Impp. Triumpho honoratur. 971. 1123
Maria Ægyptiaca, &) ex Meretricibus pœ-
Maria Taiſienſis) nitentes. 525
Marinus Papa, 882. acta Anteceſſoris reſcindit. 883. moritur. 884
Marinus II. qui & Martinus. 943. moritur. 946
Maritus XXII. Vxores extulit Vxor XXII. Viros. 911
Marocia Romæ potens Fœmina. 906
Maronitæ Populi apud Libanum. 1182. poſt diuturnum ſchiſma Eccleſiæ conciliantur. ibid.
Marrani vox vnde. 775
Martialis Galliæ Apoſt. 45. 74. inter Apoſtolos, an inter Confeſſores recenſendus diſceptatum. 1029
Martina Virgo, & mart. 228. iterata eius corporis inuentio. ibid.
Martina Heraclij Vxor, & Neptis. 613. Priuignum necat. 641. exilio, ac lingua mulctatur. ibid.
Martinus poſtea Turon. Epiſc. baptizatur. 351. miſſionẽ poſt XXIV. ſtipendia impetrat. 356. S. Hilarium ſectatur. 360. Epiſc. creatur. 374. eius cum Valentiniano congreſſus. 375. Item cum Maximo. 386 moritur. 402. eius vita proſa, & carmine ſcribitur. ibid. vndè mos eum inuocandi ſuper vino. 580
Martinus Papa Tudertinus. 649. capitur, ac Byzantium abducitur. 650. relegatur. ibid. Succeſſor ei viuenti datur. 652. moritur. 654
Martinus alter qui, & Marinus. vide Marinus.
Martinus inſignis. I. C. 1158

Mar-

Martius Ginnettus Card. 228
Martyres Africani abſciſſa lingua loquũtur. 484
Mathematici Italia pulſi. 54
Mathildes Ottonis Imp. Mater. 973
Mathildes eiuſdem Ottonis Fil. 983
Mathildes Comitiſſa, eiuſque ſtemma. 1070. Pontificem Canuſium deducit. 1077. Liguriam, ac Tuſciam eidem donat. ibid. ſecundo nubit, & Virgo permanet. 1089. moritur. 1116. eius corpus ab Vrbano VIII. Romam transfertur 1117. Sepulcro Epitaphio, ac carminibus ab eodem ornatur. ibid.
Matrimonium ſacramentum contra Nouatores. 339
Matrimonium quatenus cum ſanguine, aut affinitate iunctis vetitum 604. ſemel tantum apud Græcos iterari fas erat. 901. bis, ac vicies à viro, ac muliere iteratum. 921
Matthæus Apoſt. Euangelium ſcribit. 41. Æthiopibus Fidem prædicat. 44. eius Euangelium cum Barnabæ reliquijs inuentum. 485. eius reliquiæ Salerni. 1080
Matthiæ Apoſtoli electio. 34
Mauritius Imperator. 586. Coſroem profugum recipit, ac Regno reddit. 593. contrà Eccleſiæ immunitatem reſcribit. ibid. eius inſignis auaritia. 600. à Phoca cum Filijs trucidatur. 602
Maurus D. Benedicti Alumnus. 523. eius reliquiæ translatæ. 845
Mauſoleum Hadriani. 140
Maxellendis virg. & mart. 670
Maxentius Imperator. 306. à Conſtantino vincitur. 312

Maxi-

Maximianus Herculeus Diocletiani Collega. 286 Legionem Thebæorũ militũ delet 297. Imperiũ deponit. 304. Laqueo vitã finit. 307
Maximianus Armentarius, qui & Maximinus. vide Maximinus Galerius.
Maximinus Imp. Alexandri Succeſſor. 237. occiditur. 238
Maximinus Fil. 237. occidiiur cum Patre. 238
Maximinus III. Galerius, qui & Maximianus Armentarius. Cæſar dicitur. 292. Auguſtus à Diocletiano dicitur. 304. Chriſtianos perſequitur. 307. 309. Diro morbo moritur. 311
Maximinus IV. Iouius Cæſar dicitur à Galerio. 306. libros in Chriſtum edit. 312. vincitur à Licinio. 314. moritur. ibid.
Maximus Pupienus, & Clodius Balbinus Impp. 238
Maximus tyrannus poſt Gratianum. 383. 388
Maximus tyrannus poſt Valentinianum III. 455
Maximus Taurinenſis Epiſc. 439
Maximus mart. & Doctor. 645. 650. 657
Medardus, ac Gildardus Epiſcopi Fratres. 564. mirum de eorum per omnia ſimilitudine. ibid.
Mediolanum à Gothis exciſum. 539
Melaniæ Romanæ. 372. 408
Melciades Papa. 311. Lateranenſes ædes accipit. 312. moritur. 313
Melito Sardenſis Epiſc. 172
Mellitus, ac Socij in Angl à Greg. miſſi. 601. 624
Mendicare vetantur validi. 382
Menſa duplex in primitiua Eccleſia. 57
Meraphraſtes. 859
Methodius Byzantij Antiſtes. 834. 842. 843
Methodius Morauiæ Apoſt. 880

INDEX.

Michaelis Archang. in Gargano Templum. 493
Michael Curopalata Imp. 811. Deijcitur à Leone Armeno. 813
Michael Balb. Imp. 820. Fid. libert. concedit. 821
Michael III. Balbi ex Fil. Nepos. 842. ſacrarum Imaginum cultum reſtituit. ibid. Nequitiæ ſe totum dat. 854. 862
Michael IV. 1043. 1039. moritur. 1041
Michael V. Calephates. 1041. Deijcitur, ac cœcatur. ibid.
Michael VI. Stratonicus. 1056. Deijcitur ab Iſaacio Comneno. 1057
Michael VII. Ducas. 1071. Deijcitur à Nicephoro Botoniate. 1078. eius laudes. ibid.
Michael Pſellus Philoſopus. 859
Militū Chriſtianorū iuſiurandū ex Vegetio. 351
Minutius Fœlix, eiuſq. Dialogus Octauius. 211
Miſſas olim plures vna die vnus Sacerdos celebrare poterat. 681. 940. ad trium numerum dein ad vnam redactæ. ibid.
Mœnia Vrbis inſtaurantur ab Honorio. 410. Item à Beliſario. 537
Monachorum, & Clericorum indumentū. 393
Monachi CC. martyres. 834. Item C M. 882
Monachos inter, ac Clericos lis Monachis adiudicatur. 975
Monaſterium pœnitentium Mulierum à Iuſtiniano extructum. 525
Monialium apud Angliam facinus. 875
Monomachiæ ad iurgia componēda origo. 659
Monotelitarum Hæreſis. 628. publicatur. 633
Montani Hæreſis. 173
Mos Cretenſium turpiſſimus. 37. Mos in ponenda barba, & tondendo crine. 58. 684

Mos inuocandi S. Martinum ſuper vino. 580
Mos ſalutandi ſternutantes. 590
Mos Hiſpanorum nefarius. 694
Mos inuocandi S. Antonium ſuper igne. 1089
Mulier adulterij falſo damnata ab vno, atque altero Carnifice ſepties icta cõfici nequijt 367
Mulier XXII. viros extulit. vir XXII. Vxores 921
Mundo Gothorum Rex. 505
Muſicæ ars reuiuiſcit. 1022
Muſicum Organum recens inuentum. 766
Muſonius Philoſophus. 85

N

NArſes Eunuchus Iuſtiniani Dux. 552. Totilam vincit, ac cædit. 553. Francos vincit. 555. Reuocatur à Iuſtino. 567. Longobardos in Italiam vocat. ibid. Vulgata de eo in dubium reuocantur. ibid.
Neapolis. 536. 543. eius ambitus. 1140
Nepotianus Cõſtant. M ex Sor. Nep Imp. 350
Nereus, & Achilleus martt. 100
Nero adoptatur à Claudio. 52. eidem ſuccedit. 56. Matrem occidit 61. Item Coniugem 64. Vrbem incendit. 66. Coniuratos punit. 67. Poppeam Pellicem necat. ibid. ſe ipſum occidit. 70. Antichriſtus creditur. ibid.
Nerua Imp. 98 Traianũ adoptat. 99 moritur. 100
Neſtorius eiuſque hæreſis. 428. 431. 435. 436
Nicephorus Patritius Imp. 802. 803. 810. 811
Nicephorus Phocas Imp. 963. 964. 969
Nicephorus Botoniates Imp. 1078. Deijcitur ab Alexio Comneno. 1080
Nicolaus Epiſc. Mirenſis. 326. eius reliquiæ. 807

Nicolaus Papa 858. moritur. 867
Nicolaus *II.* 1059. Apuliam Northmannis confirmat ſub cenſu. 1059. moritur. 1061
Nilammon Anacoreta, deque eo mirum. 403
Nilus ex conſueto non exundat. 615
Nilus Abbas. 980. 983
Noëtus Sabellij Præceptor. 260
Nomen mutare quando Pontif. Rom. cæperint. 844. 955. 1009
Nonantulæ *M*onaſterium fundatur. 752
Nortbertus Præmonſtratenſium Fundator. 1119
Northmanni Aquitaniam populantur 845. Galliæ partem incolendam accipiunt. 850. Ciuili bello ſe conficiunt. 854. Galliam, & Germaniam vaſtant. 882. Primus eorum *in Italiam* aduentus 1002. Apuliam paulatim ſubigunt. 1011. *Inter* ſe diuidunt. 1041
Notarij ad ſcribenda martyrum Acta. 238
Nouatus, & Nouatianus, eorũque ſchiſma. 254
Numerus aureus. 325
Nuptiæ vltra ſecundas apud Græcos vetitæ. 901. Bis, ac vicies à Muliere, ac Viro repetitæ. 921

O

OBeliſcus à Conſtantio ex Ægypto Romam tranſlatus. 357
Octobri Menſi ſuũ nomen Domitianus indit. 98
Odenatus Palmirenorum Rex. 265
Odilo, & Odo Cluniacẽſes Abb. 1048. 936. 942
Odoacer Herulorum Rex *I*taliam inuadit. 475. Oreſtem *I*mp. vincit. 476. Auguſtulum *I*mperio exuit. ibid. Quater vincitur à Theodorico. 489. 491. Æquo iure cum eodem regnat.

Digitized by Google

gnat. 495. Ab eodem perimitur. ibid.
Offa Angl. Rex. Rom. Eccleſiæ vectigalis. 775
Olauus Noruegiæ Rex Martyr 1028. Olauus Suediæ Rex. ibid. Olauus Daniæ Rex. 1081.
Oleum ex B. V. Imagine fluens. 870. & ſolo Templi Romæ. 1010
Olibrius Imp. 472. occiditur. 473
Oneſimus Pauli Diſcipulus. 60. Lapidatur. 111
Ordines Eccleſiaſtici. 44. 418
Ordo S. Iacobi in Hiſp. 845. Cartuſienſium, 1086. Miniſtrantium infimis 1095. Ciſtercienſis. 1098. Templariorum 1118 Præmonſtratenſis. 1119. Grandimotenſis. 1125. Theutonicorum. 1298
Ordonius Gallæciæ Rex. 850 moritur 861. Ordonius II. 912. moritur. 924. Ordonius III. 950. moritur. 955
Oreſtes Auguſtuli Imp. Pater. 475
Orfanorum Collegium Byzantij. 471
Organum muſicum recens inuentum. 766
Origenes Patrem ad martyrium hortatur. 204. Ludum literarium aperit. 205. ſe ipſum euirat. 208. eius Diſcipuli. 233. eius carcer, & calumnia. 253. eius mors, errores & laudes. 256. eius exiſtimatio. 344. Damnantur errores. 397. 399. 538
Oroſius. 414. 416
Oſculi vſus ad ſalutationes. 45
Oſius Epiſc. Cordubēſis. 318. 325. 346. 355. 356
Oſualdus Angl. Rex. 634. 642
Oſuui Angl. Rex 665. moritur. 670
Otto Imp. 71. vincitur à Vitellio. ibid.
Otto Germ. Rex poſtea Imper. Patri ſuccedit. 936. Confirmatur Rex à Synodo. 937. Italiam

liam petit, Berengarium pellit. 952. Romam Alberico inuito inire metuit. ibid. Imperator appellatur. 962. Donationem Rom. Eccleſiæ confirmat. ibid. Romam iterum, ac tertiò petit. 963. 964. Quartò eam petit, & quadriennio in Italia moratur. 971. moritur. 973

Otto II. ſeu III. eiuſdem Fil. Rex à Patre dicitur. 961. Auguſtus appellatur. 967. Patri ſuccedit. 973. Italiam petit. 980. vincitur, ac capitur à Græcis. 981. fuga elabitur, ac Romæ moritur. 984

Otto III. ſeu IV. huius Fil. Patri ſuccedit. ibid. Romam venit, Creſcentium necat. 996. Auguſtus appellatur. ibid. Romam iterum venit. 998. Vxorem ignis ſupplicio afficit. ibid. Tertiò Romam venit. 1000. Peregrinationem ad Garganum obit. ibid. Romã repetit, à Creſcẽtij Vxore veneno extinguitur. ibid.

Otto Bamberg. Epiſc. Pomeraniæ Apoſt. 1124

P

PAgani pro Ethnicis vnde dicti. 351
Palladius Angliæ Apoſtolus. 429
Palladij eodem tempore tres. ibid.
Pallium eiuſque vſus, & forma. 197
Pallium à Rom. Pont. dari ſolitũ Epiſcopis. 934
Panthenus Alexandriæ docet. 185
Pantheon Agrippæ Templum. 34. Incenditur. 112. Inſtauratur. 205
Papias eiuſque error de Millenario. 118. 264. idem error euentu refellitur. 1000
Papinianus. I. C. 214
Parmæ Vrbis incendium. 1038

Parmenas vnus ex ſeptem Diaconis. 109
Paſchæ celebratio. 159. 198. 325
Paſchalis cycli Compactor. 527
Paſchalis Papa, 817. Lotharium coronat. 823. moritur. 824
Paſchalis II. 1100. eius Zelus. 1103. Capitur ab Henrico V. 1110. Tranſacta per vim cum eo abrogat. ibid. Eccleſiæ hoſtem eum declarat. 1116. moritur. 1118
Paſchalis Antipapa. 1165. moritur. 1170
Paſtoris imago ouem humeris geſtãtis in ſacris calicibus, ac veſtibus pigni ſolita. 116
Paſtoris Titulus, ſeu Templum. 162
Patricius Hiberniæ Apoſt. 429. moritur. 491
Patripaſſiani hæretici. 260
Paula Romana. 404
Paulinus Antioch. Epiſc. 324
Paulinus alter Antioch. Epiſc. 362. 408
Paulinus S. Ephrem Diſcipulus. 378
Paulinus Epiſc. Nolanus. 395. moritur. 431. eius reliquiæ tranſlatæ. 1000
Paulus Apoſt. conuertitur. 36. cuius tum ætatis. ibid. Nomen mutat, & qua ex cauſa. 37. Diſſidet à Petro. 51. Athenas, & Corinthum petit. 52. Item Romam. 57. eius ærumnæ. 58. Melitam appellit. ibid. martyrio afficitur. 69
Paulus Samoſatenus. 265
Paulus primus Eremita. 253. 343
Paulus Papa. 757. Monaſterium ſuis in ædibus conſtruit. 761. moritur. 767
Paulus Diaconus hiſtor. eiuſq. opera. 774. 813
Pelagia, & Sophronia pro tuenda pudicitia ſe ipſas necant. 309
Pelagius Hæreſiarcha. 411. hæreſim abiurat. 415

Digitized by Google

Pelagius Papa. 555. moritur. 559. Pelagius II. 577. moritur ex vulgari lue 590. Pelagius Aſturiæ princeps. 718. Pelag. Puer. mart 923
Peregrinationes à quibuſdam damnatæ. 386
Peregrinatio Hieroſolymam Virorum ſeptem millium. 1064
Pertinax Imp. 195
Peruſia à Totila capta. 546. Item à Longobardis. 595. Iterum obſidetur. 750
Peſtis origo mira. 170
Peſtis Romæ à S. Sebaſtiano depulſa. 680
Petronius Syriæ Præſes. 41
Petronius Bononiæ Epiſc. 430
Petrus Apoſt. à Chriſto vocatur. 30. Primatum accipit. ibid. Sedem Antiochiæ figit. 39. Cuſtodiæ traditur. 44. eius catenæ ibid. & 439. Romam pergit. 44 Catedram ibi firmat. 45. Epiſcopos multos inſtituit. 46. martyrio affi-
citur. 69
Petrus & Marcellinus mrtt. 302
Petrus Epiſc. Alexandrinus. 310
Petrus Cryſologus. 439
Petrus Viſeolus Venet. Dux. 976
Petrus Damianus Vitam S. Romualdi ſcribit. 1027. Item Odilonis Cluniacenſis. 1048. Cardinalis creatur. 1058
Petrus Vngariæ Rex S. Stephani Nepos. 1042
Petrus Igneus eiuſque facinus. 1063
Petrus Caſſinenſis Hiſtoricus. 1088
Petrus de Columna. 1108
Petrus Abailardus Hæreſiarcha. 1140
Petrus Lombardus Magiſter Sentẽtiarum. 1164
Phantaſiaſtæ hæretici. 519
Philippicus Bardanes Imp. 711. oculis priuatur. 713. Phi-

Digitized by Google

*P*hilippus Apoſtolus. 30. 44
*P*hilippus Diaconus. 35
*P*hilippus Tetrarcha. 37
*P*hilippus Ægypti *P*ræfectus mart. 188. 204
*P*hilippus Imp. 246. Milleſimũ Vrbis annum celebrat. 249. vna cum Filio occiditur. 253
*P*hilippus Gall. Rex. 1059 Legitimam Vxorem repudiat. 1094 ea de cauſa duplici in Synodo excommunicatur. ibid & 1095 Abſoluitur dimiſſa *P*ellice. 1096. Relapſus iterum excommunicatur. 1100. moritur. 1106
*P*hilippus alter Gall. Rex. 1179. 1180. Copias in Orientem ducit. 1190
*P*hilo Iudæus. 42
*P*hiloponus *P*hiloſophus. 535
*P*hiloſophiæ Studium commendatur. 234
*P*hocas Imperium inuadit 602. ſæuit in Mauritium, àc Filios. ibid. primatum Romano *P*ontifici aſſerit. 606. Victus ab Heraclio membratim cæditur. 610. Milites in acie cadentes inter martyres cenſeri curat. ibid.
*P*hocas Nicephorus. vide Nicephorus *P*hocas.
*P*hotinus Hæreſiarcha. 342
*P*hotius Byzantij *P*atriarcha. 858. Deijcitur. 867. reſtituitur. 878. Iterum deijcitur. 886
*P*ilatus Iudææ *P*rocurator. 28. Chriſtum morti addicit. 34. in ordinem à Vitellio redigitur exilio mulctatur. 38. ſe ipſum occidit. 41. falſa eius acta à Maximino eduntur. 311
*P*ipinus I. Galliæ Regni adminiſtrator. 714
*P*ipinus huius ex Fil. Nepos. 751. Galliæ Rex creatur. 752. Nominationem Epiſcoporum obtinet. ibid. vna cum Filijs coronatur. 754. Bellum Aiſtulfo infert. ibid. Iterum in Italiam

Digitized by Google

descendit . 755. moritur . 768
Pipinus huius Nepos Caroli M Fil. 781. Venetos vincit, ac Venetijs potitur . 810
Pisarum Episc. creatur Archiepiscopus . 1095
Pius Papa. 158. martyrio afficitur . 167
Placidia, seu Placilla Theodosij Coniux. 388
Placidia Iunior . 390. Placidia III. 455
Placidus cum Mauro à S. Benedicto recipitur . 523. martyrium cum socijs subit . 541. falsa de his historia refellitur. ibid.
Plautianus Caracallæ Socer, eiusq. diuitiæ 206
Plothinus Philosophus. 234. Vrbem pro Philosophis condere cupit . 264
Poloni Christiani fiunt. 965. Tributum Rom. Eccl. pendunt . 1045
Polycarpus Episc. & mart. 167. 169
Polygamia quatenus vetita . 58. 901. 921
Pons Auenionensis deque eo mirum . 1177
Pontianus Papa . 233. Deportatur . 237. martyrio afficitur . ibid.
Porcius Festus Iudææ Procurator . 58
Porphyrius Philosophus . 234
Porphyrius Gazensis Episc. 401. 403
Praxeas Hæresiarcha . 196
Praxedes virg. & mart. 165
Priscillianus . 381. supplicio afficitur . 385
Probus Imp . 279. occiditur . 283
Processionum vsus. 50
Processus, & Martinianus mart. 68
Procli cum Caio disputatio . 215
Proclus Vitaliani classem speculis incendit. 518
Procopius Historicus . 527
Prodigium de Cruce in baptizatorum vestibus. 419. Itē de Puero in sublime rapto. 446.

Item

Digitized by Google

Item de Imagine Christi à Iudæo vulnerata. ibid. Item de Crucis imagine in tactis à peste. 680
Prosper Aquitanus. 433. 444. moritur. 466
Psalmorum vsus. 60
Psellus Philosophus. 859
Puer miraculo in aerem raptus. 440. 446
Pueros euirari vetitum. 529
Puer Hebreus miraculo seruatus. 552
Pueruli balbutientes martyres. 311
Pulcheria Theodos. Iun. Soror Augusta à Fratre dicitur. 415. cum Eudocia Fratris Vxore diffidet. 446. Amouetur. ibid. & 450. Marciano Imperatori nubit, & virginitatem cum Viro seruat. ibid. moritur. 453
Purgationis genus per corpus, & sanguinem Christi. 941
Pyrrus Byzantij Patriarcha. 639. damnatur. 642. hæresim abiurat. 645. in eam recidit. 648. moritur. 653

Q

Quadragesimæ ieiunium. 136
Quadratus Syriæ Præses. 50
Quadratus Athenarum Episc. 128
Quinquennales Ludi, & Agonales. 88
Quintillus Claudij II. Frater Imp. 271

R

Rabanus Moguntiæ Episc. 847. moritur. 856
Rachis Longob. Rex 744. Perusiam obsidet. 750. Monacus fit. ibid. Bello iterum se miscet, & statim absistit. 756

Digitized by Google

INDEX.

Radagaiſus *I*taliam inuadit 406. vincitur. à Stilicone. ibid.
Radbotus, qui & Batoldus eiuſque fatuitas. 719
Radegundes Franc. *R*egina. 527. eius ſtudium ſac. *R*eliquiarum. 566. moritur. 590
*R*adeuicus Hiſtoricus. 1160
*R*agnerij Lotharingiæ Ducis pœnitentia. 913
*R*aimundus Toloſæ Comes. 1105
*R*amirus Hiſp. *R*ex. 844. S. *I*acobum adiutorem habet in prælio ibid. *R*egnum eidem Apoſtolo ſubijcit. ibid. moritur. 850
*R*amirus *II*. 924. Victoria inſigni potitur. 938. moritur. 950
*R*amirus *III*. 986
*R*auennæ Epiſcopi prærogatiua. 1047
*R*ecaredus Hiſp. *R*ex 585. Francos vincit. 588. Catholici nomen obtinet. 738
*R*ecaredus *II*. moritur infans. 619
*R*eccesſuintus Hiſp. *R*ex. 653. 672
*R*egembertus Longob. *R*ex. 703
*R*eginæ ſecundò nubere in Hiſp. vetantur. 691
*R*egna, & *P*rouinciæ *R*om. Eccleſiæ vectigales. 740. 775. 844. 847. 869. 890. 1000. 045. 1062. 1079. 1087. 1144. 1173. 1179
*R*eliquiæ SS. Martyrum apud Simplicium *P*roconſulem venales. 305. *I*gne probandæ. 591. ab Vibe non amouendæ. 594. *P*ro illis Henricus Germ. *R*ex aurum, & Ditiones dat. 929. earum permultæ ex *I*tal. in Gall. auectæ. 969.
*R*embertus Danorum Apoſtolus. 888
*R*emigius Gall. Apoſt. 471. Clodouæum baptizat. 499
*R*hodus capitur à Sarracenis. 653. eius Coloſſus comminuitur. ibid. *I*terũ peſſundatur. 807

Ri-

Digitized by Google

INDEX.

Richardus Angl. Rex in Italiam peregrinatur. 750. Lucæ decedit, inter Sanctos numeratur. ibid.

Richardus alter Angl. Rex. 1189. Copias in Orientem ducit. 1090. eius mira pœnitentia. ibid. Redit in Angliam. 1191. Naufragus captiuus ducitur. ibid. Redimitur. 1192

Ricimer Gothus Rom. Militię Magiſter 459. Maioranum Imp. necat 461. Seuerum ad Imperium euehit. ibid. Item Anthemium. 467. inſidias eidem tendit. 471

Ritus conſecrandi Rom. Pont. 1191. Item Imp. electum. ibid. Item Imp. defunctum. 213

Robertus Gall. Rex. 922. vincitur, ac cæditur. 927

Robertus II. Vgonis Capeti Fil. 998. eius Vxor illegitima monſtrum parit. ibid. eius in Epiſcopos obſequium. 1004. Filiorum in eum conſpiratio. 1031. moritur. 1033. eius vitam Elgaldus ſcribit. ibid.

Robertus Guiſcardus. 1059. Apuliam, Calabriam, ac Siciliam à Rom. Pont. ſub cenſu accipit. ibid. excommunicatur, & bello petitur à Greg. VII. 1074. ſupplex abſoluitur. 1080. iterum inueſtitur. ibid. Alexium Imp. vincit. 1081. Henricum Roma expellit. 1084. moritur. 1085

Robertus Frangipanis. 1124

Robertus Bellarminius. 996

Rodericus Hiſp. Rex. 713

Rodoaldus Longob. Rex. 654. eius Vxor. ſingulari certamine ab adulterij ſuſpicione eximitur. ibid.

Rodulfus ad Italiæ Regnum vocatur. 922. Item ad.

Digitized by Google

ad Galliæ. 923. ex morbo qua ratione conualuerit. 924
Rodulfus Germ. Rex contra Henricũ IV. 1077. mutuæ ipſorum victoriæ. 1078. à Pontifice Rex confirmatur. 1080. in acie cadit. ibid.
Rogationum inſtitutio. 475
Rogerius Guiſcardi Fil. Apuliæ Dux. 1084. Feudum à Rom. Eccleſia agnoſcit. 1090. Bello petitur à Rogerio Patruo. 1097
Rogerius Guiſcardi Frater Siciliæ Comes. ibid.
Rogerius Tancredi Fil. apud Orientem. 1120
Rogerius alter Sicil. Comes. 1137. Apuliam inuadit. ibid. in Feudum eam ab Honorio accipit. 1118. Epiſcopos Siciliæ ab acceſſu ad Vrbem inhibet. ibid. Anacleto Pſeudopontifici fauet. 1133. Rex ab eo appellatur. ibid. Bello petitur à Põtifice, & Imperatore. 1137. iterum à Pontifice, quem capit. 1139. Regis nomen ab eo recipit. ibid. moritur. 1152
Rogerius Tancredi Fil Rex Siciliæ. 1192
Roma incenditur ſub Nerone. 66. Iterum ſub Tito. 82. Item ſub Commodo. 193. Deſeritur à Conſtantino. 324. capitur ab Alarico. 410. Eius direptores ſæpius naufraghi. 415. capitur à Genſerico. 455. Deditur Beliſario. 537. Obſidatur à Vitige. 538. Capitur à Totila. 547. Capitur ab Henrico. 1084
Romanæ Sedis Primatus. 44. 216. 325. 422. 606. 871
Romanæ Eccl. Regna tributaria. vide Regna.
Romanus Papa. 901
Romanus Patricius Imp. 919. 928. à Filio in ordinem redigitur. 944
Romanus II. Imp. 960. Patrem veneno tollit. ibid.

Digitized by Google

ibidem. moritur. 963
Romanus Argyropilus Imp. 1028
Romanus Diogenes Imp. 1068. capitur à Turcis. 1071. liberatur. ibid. capitur à Michaele Duca, & luminibus orbatur. ibid. moritur. ibidem.
Romualdus Eremum petit. 976. cum Ottone congreditur. 1000. Vngariam petit. 1008. Regredi cogitur. ibid. moritur. 1027. Canonizatur; & quo ritu. ibid.
Romulus Maxentij Fil. Cæsar. 309
Rosimunda Alboini Vxor. 568. virum necat. 571. eius effrenis libido, & mors. ibid.
Rotharit Longob. Rex. 638. moritur. 654
Rotharit alius Regnum ambit. 704
Roxolani, siuè Russi. 941. 970
Ruffinus Theodosij Dux. 394. occiditur. 395
Ruffinus Presbyter. 397. Damnatur vt Origenista. 398. 401

S

SAba Abbas. 517. 531
Sabaretus Angl. Rex. 613
Sabellius, eiusque hæresis. 260
Sabinianus Papa. 604. moritur. ibid.
Sacerdotes sorte eligi olim vetitum. 34
Sacerdotum potestas. 57. vide in verbo Episcopi. & in verbo Clerici.
Saladinus Rex. 1180. Hierosolymam, capit. 1187. Crucem Sacrosanctam fustibus cædit. ibid. inducias cum Richardo Angl. Rege paciscitur. 1191. moritur. 1195
Salomon Angl. Rex. Rom. Eccl. vectigalis 869.

Sal-

INDEX.

Saluianus Episc. Massilienſis. 406. 436
Samuelis ossa transſlata. 406.
Sanctorum omnium Festum celebrari cœptum. 835
Sapores Persarum Rex Valerianum capit. 263
Sapores alter Christianæ Fidei Hostis. 343. 344.
Sardi, ac Corsi Romam migrant. 852.
Sarraceni Palestinam inuadunt. 410. Christi Fidem recipiunt. 420. Persarum Regnum delent. 628. Hierosolymam capiunt. 636. Tributum pendunt Cõstanti. 658. Item Constantino eius Filio. 676. Toto septennio Byzantium obsident. 672. Africam subigunt. 696 Item Hispaniam. 714. Christianos martyrio afficiunt 718. vincuntur à Carolo Martello. 725. Tributum à Costantino Irenes Fil. recipiunt. 781. Item à Nicephoro. 815. Item à Rom. Pont. 877. Cretam occupant, quæ exinde Candia. 822. Siciliam, ac Calabriam capiunt. 827. S. Petri Templum Romæ diripiunt. 846. à Romanis victi murorum operi addicuntur. 848. à Ludou. Imp. vincuntur. 866. Guaiferij eorum Ducis sacrilegium, ac pœna 874. Monachos 900. vno in Monasterio mactant. 882. Casſinenſe Cœnobium incendunt. 884. Alpes latrocinijs infestas habent. 921. Tributum Rom. Ecclesiæ pendunt. 1187
Saxo Grammaticus Historiæ Author. 1161
Saxones tricennali bello à Carolo Magno domiti. 782. Romam migrant. 804. Eorum Vicus Romæ vulgò Saxia, vbi nunc Hospitalis domus S. Spiritus. ibid.
Schisma primum in Ecclesia. 254.

Scho-

Digitized by Google

Schola Græca Templum Romæ. 754
Scotia ad Christum conuersa. 429
Sebastianus Martyr. 286. Pestis ab eo Vrbe pellitur. 680. eius reliquiæ in Galliam translatæ. 816
Sebbi Angl. Rex. 672
Seiani cædes. 33
Septimius Seuerus. vide Seuerus.
Sepulcrorum violatores coërciti. 340. 349
Serapidis Templum incensum. 181. Theodosij iussu cum alijs multis euertitur. 389
Sergij Martyris miraculum cum Iudæo. 471. eius Templum celeberrimum. 593
Sergius Author Monotelitarum. 608. Heraclium hæresi imbuit. 628. moritur. 639
Sergius Papa. 687. moritur. 701
Sergius II. 844. eius in Lud. Aug. animi robur. ibid. moritur. 847
Sergius III. inuasor. 907. moritur. 910
Sergius IV Petrus antea vocatos nomen ob reuerentiam Principis Apost. mutat. 1009. Non quod Buccaporci cognominaretur. ibid. moritur. 1012
Seuerinus Norici Apost. 473. moritur. 482. eius reliquiæ Neapolim translatæ. 488
Seuerinus Papa. 638. moritur. 639
Seuerus Hæresiarcha. 174. item alius. 513
Seuerus Imp. 195. eius obitus, & funus. 213
Seuerus Cæsar. 306. occiditur à Maxentio. 307
Seuerus Sulpicius Episc. & Historicus. 394
Seuerus Imp. Maiorani Successor. 461. veneno tollitur. 465
Sicilia capitur à Sarrac. 827. 878. eius Regni Monarchia in disquisitionem ab Authore vocatur.

tur. 1097. eius clades ab Ætna. 1169
Sidonius Apollinaris Orator, ac Poeta. 458. 468. Episcopus creatur. 472
Sigebertus Gall. Rex. 614. eius facinus. ibid.
Sigebertus alter pro sancto colitur. 657
Sigebertus Chronista Schismaticus. 844
Sigismundus Burgund. Rex ex Arriano Catholicus. 509. martyrio afficitur. 526
Silo Hisp. Rex. 775. moritur. 783
Siluerius Papa. 537. relegatur à Belisario. 538. moritur exul. 539. martyrij titulo honoratur. ibidem.
Siluester Papa 314. in Soractem secedit. 323. moritur. 335
Siluester II. 999. Magus ob scientias mathematicas creditur. ibid. moritur. 1003
Simeon Propheta. 1
Simeon Frater Domini. 76
Simeon Episc. & mart. 343
Simeon Stilites. 432. moritur. 406
Simeon Bulg. Rex. 894. Byzantium obsidet. 914. 028
Simeon Anacoreta. 1037
Simmachus. vide Symmachus.
Simon Magus. 35. 44. eius deliria. 60. volat coram Nerone. 68. Simonia. 35
Simplicianus Episc. Mediolani. 397
Simplicius Papa. 467. moritur. 483
Singularis certaminis ad componenda iurgia origo. 659
Sinodus. vide Synodus.
Siricius Papa. 385. moritur. 398
Sisebutus Hisp. Rex. 614. moritur. 619
Sisinnius Papa moritur intra mensem. 707

Six-

Digitized by Google

Sixtus Papa. 132. martyrio afficitur. 142
Sixtus II. 260. martyrio afficitur, 261
Sixtus III. 432 calumniam patitur. 433. moritur. 440
Sodomitæ lege coërciti. 342. eorum pœna, & ſupplicia. 558
Soldanus Iconij, eiuſque Mater Chriſtiani. 1169
Sophiæ Templum Byzantij. 557. incenditur. 862
Sophia Iuſtini Vxor. 565. Narſetem ex Italia reuocat. 567. Æs alienum Ciuium diſſoluit. 568. in ordinem à Tiberio redigitur. 582
Sophronia, & Pelagia pro tuenda pudicitia ſe ipſas necant. 309
Soter Papa- 175. martyrio afficitur. 179. ſacras pallas contrectare, thus adolere fœminas vetat. ibid.
Staniſlaus Epiſc. Cracou. mart. 1079
Statuaria ars deficit vna cum Idololatria. 303
Stephanus Protomartyr. 34. eius reliquiæ tranſlatæ. 416
Stephanus Papa. 257. martyrio afficitur. 260
Stephanus II. quatriduo tantum ſuperſtes. 752
Stephanus III. ibid. ad Pipinum pergit. 753. excipitur miro cum obſequio. ibid. ipſum cum Filijs Regem creat. 754. Pipini opem iterum implorat. 755. literas Petri Apoſtoli. nomine ad eum ſcribit. ibid. Ditiones multas ab eo obtinet. ibid. moritur. 757
Stephanus IV. 768. moritur. 772
Stephanus V. 816. Galliã petit. ibid. moritur. 817
Stephanus VI. 885. moritur. 891
Stephanus VII. 897. ſtrangulatur. 900
Stephanus VIII. 928. moritur. 931

Digitized by

INDEX.

Stephanus IX. 939. eius apud Gallos authoritas. 942. moritur. 943
Stephanus X 1057. moritur. 1058
Stephanus Vng. Rex naſcitur. 988. Patri ſuccedit. 997. Regium nomen à Rom. Pont. obtinet. 1000. Regnum Rom Eccl tributarium facit. ibid. Tranſiluaniam ſubigit, & Chriſtianam reddit. 1002. Bello petitur à Corrado Imp. & diuinitus liberatur. 1030
Stephanus Ord Grādimontenſis Fundator. 1126
Stephanus Angl. Rex. 1035
Stilico Honorij ſocer. 394. Alaricum vincit. 403. Vrbis Mænia inſtaurat ibid. proditionem meditatur. ibid Radagaiſum vincit. 406. occiditur. 408
Subdiaconorum continentia. 591
Suen Daniæ Rex Parricida. 980
Suenon Daniæ Rex. 1062. moritur. 1077. eius facinus. ibid.
Suibertus Saxonum Apoſtolus. 711. moritur. 718. Canonizatur. 804
Suintilla Hiſp. Rex. 619. Hiſpania tota potitur. ibidem.
Sulpicius Seuerus. vide Seuerus Sulp.
Suſanna virg & mart. 294. eius Templum inſtauratur. ibid.
Sutrium Romanæ Eccleſiæ donatur. 728
Syluerius vide Siluerius.
Sylueſter. vide Siluеſter.
Symmachus Senator Ethnicus. 377. 389
Symmachus Senator Chriſtianus. 522. 526
Symmachus Papa. 497. Anaſtaſium Imp. excommunicat. 503. moritur. 514
Syneſius ex Philoſopho Epiſcopus. 410

Digitized by Google

INDEX.

SYNODVS.

Adrumetana. 394. Ægyptiaca. 352. Africana. 242. 255. 523. 535. 646. Agatenſis. 516. Alexandrina. 318. 319. 339 362. 363. 430. Ancirana. 314. Andegauenſis. 453. Anglicana. 672. 894. 970. 1074. 1079. 1161. Antiochena. 255. 266. 272. 363. 378. 432. Antiſiodorenſis. 590. Aquileienſis. 381. Aquiſgranenſis, ſeu Aquenſis. 809. 816. 817. 836. 842. Arabica. 242. Arauſicana. 441. 463. Arelatenſis. 314. 315. 353. Ariminenſis. 359. Aruernenſis. 541. Aſturienſis. 947. Auguſtana. 740. Aurelianenſis. 340. 540. 552. 1020.

Bambergenſis. 1000. Barcinonenſis. 599. Bellouacenſis. 845. Beneuentana. 1090. 1108. 1114. Bracarenſis. 560 572. 675. Brennacenſis. 583 Burdegalenſis. 385. Byzantina. vide Conſtantinopolitana.

Cabilonenſis 582. 662. 839. Cæſarauguſtana. 381. 592. 691. Cæſarienſis. 198. Calcedonenſis. vide Chalcedonenſis. Capuana. 389. Cariſiacenſis. 837. Carnotenſis. 1146. Carpentoratenſis. 463. Cartaginenſis. 254. 257. 348. 401. 404. 405. 407. 408. 410. 411. 416. 418. Ceperanica. 1114. Chalcedonēſis. 451. Claromontana. 1695. Clipiacenſis. 662. Coiacenſis. 1050. Colonienſis. 782. 886. 1056. Conſtantinopolitana. 381. 382. 383. 394. 440. 448. 450. 459. 494. 518. 520. 536. 553. 587. 680. 842. 854. 869.

Dioſpolitana. 415. Duisburgenſis. 927. Durienſis. 775. 778.

Eliberina. 305. Emeritenſis. 666. Epaunenſis. 509. Epheſina. 431.

Flo-

Florentina. 1055. Foroiulienſis. 791. Francfordienſis. 794. 813. 873. 1006.
Gallicana. 766 819. 995. 1004. 1094. 1101. 1061. Gangrenſis. 361 Germanica. 742. 744. 745. 813. 952. Guaſtallenſis. 1106.
Hieroſolymitana. 51. 350. 518. 536. Hiſpalenſis, quæ & Spalenſis. 590. 619 Hiſpana. 447. 1055.
Ingeleimenſis. 826. Italica. 255.
Laudunenſis. 936. Lemouicenſis. 1029. Londinenſis. 1102. 1108. 1125. Lucenſis apud Galleciam. 569. Lugdunenſis. 570. 587. 828. 836. 1055.
Mantuana. 1064. Matiſconenſis. 582. 588. 617. Mediolanenſis. 390. Meldenſis. 845. Melfitana. 1098. Metenſis. 594. Mileuitana. 828. 847. 848. 857. 1023. 1049. Mopſueſtenſis. 550.
Neoceſarienſis. 314. 878. Neuſtriana. 877. Nicena. 325. 787. Northmannenſis. 1172. Oſcenſis. 598. 1060. Ouetenſis. 901.
Paderbornenſis. 777. 785. Pariſienſis. 559. 576. 580. 828. 845. 1059. Pictauienſis. 1100. Piſana. 1134. Placentina. 1095. 1132. Pontigonenſis. 876.
Ratisbonenſis. 792. Rauennas. 904. 967. Regienſis apud Galliam. 440. Rhemenſis. 514. 892. 903 935. 1049. 1119. 1131. 1149. Romana. 254. 255. 263. 324. 325. 337. 340. 342. 369. 373. 382. 386. 405. 431. 433. 444. 449. 483. 487. 491. 494. 499. 500. 502. 503. 504 518. 531. 601. 606. 610. 640. 648. 680. 721. 726. 732. 743. 745. 761. 769. 826. 853. 861. 862. 873. 879. 881. 893. 949. 964. 971. 1047. 1050.

1050. 1051. 1059. 1074. 1075. 1078. 1079. 1080. 1081. 1083. 1089. 1098. 1099 1102. 1110. 1116. 1122. 1139. 1168. 1179. Rotomagenſis. 682.
Saleguſtadienſis. 940. Samaritana. 1120. Santonenſis. 566. Seleucienſis. 359. Spalenſis. vide Hiſpalenſis Sueſſionenſis 853. 866. 941. Sutrina. 1046. 159. Sydenſis 383.
Taurinenſis. 397. Theodonis Villæ apud Galliæ. 835. Thianenſis 365. Ticinenſis. 855. 876. Toletana. 405. 531 589. 597. 610 633 636. 638 646 653. 675. 681. 683. 684. 688. 693. 694. Toloſana. 828. 1056 1090. Trecenſis. 866. 878. 1107. 1127. Tremoriēſis. 1005. Triburienſis. 894. 1035. Troiana apud Apuliam. 1089. 1093. 1115. Trosleienſis. 927. Tullenſis 859. Tungrenſis. 482. Turingica. 1085. Turonenſis. 570. 1055. 1163. Tyria. 518.
Valentina apud Galliam. 375. 589. 855. Vaſatenſis. 443. 463. Veneta. 1040. Veremunduenſis, ſeu S. Quintini. 857. Vercellenſis. 1050. Viennenſis. 1119. Virdunenſis. 947. Vuormatienſis. 947. 1122.

T

TAcitus Hiſtoricus. 100
Tacitus Imp. 279. moritur. ibid.
Talmud Iudæorum quando ſcriptum. 476
Tancredus Northmannus. 1038
Tancredus alter Antiochiæ Princeps. 1112
Tancredus Siciliæ Rex. 1189. moritur. 1192
Tarraco Hiſp. Vrbs Rom. Eccleſię donata. 1001
Tarſenſis Vrbs laudatur. 58

Tatia-

INDEX.

Tatianus Enchratitarum Author. 165. 174
Thecla virg. eiuſque Acta. 47
Teleſphorus Papa. 142. martyrio afficitur. 154.
Templi notio. 211
Templum Veneris Corinthi. 57
Templum Dianæ Epheſi eiuſque deſcriptio. 57. ſæpius dirutum, aut incenſum. ibid. iterum incenſum. 263
Templum Pacis conditur. 77. Incenditur. 193
Templum Agrippæ Pantheon inſtauratur. 205. Virgini Deiparæ, ac SS. martt. dicatur. 607
Templum Daphnes Antiochiæ. 351. 362
Templum Salomonis Iulianus Apoſtata remolitur. 363. Item Haumar. Sarrac. Rex. 643
Templum ad Chriſti Sepulchrū extruitur. 326. Incenditur vna cum Patriarcha. 969. Euertitur, ac reſtituitur. 1009
Templum S. Mariæ Maioris extruitur. 367
Templis immunitas conceditur, quæ antea Altaribus tantum conceſſa erat. 431
Templum Sophiæ à Iuſtiniano extruitur. 557. incenditur. 793. 862
Templum S. Marci, & S. Mariæ trans Tiberim reſtituitur. 819. 1139. Item S. Laurentij in Lucina. & S. Mariæ in Porticu. 1169. 1198
Tertullianus. 173. 197. 201. 203. 209. 216
Thadæus Apoſtolus. 44
Theias Gothorum Rex. 553
Theobaldus Goth. Rex. 542
Theoctiſte Virgo Lesbia. 902
Theodatus Ital. Rex. 534. 335. 337
Theodebertus Franc. Rex. 552. 590
Theodomirus Galleciæ Rex. 560. moritur. 570
Theodora Theophili Imp. Vxor. 831. Imperium cum

Digitized by Google

cum Conſtantino Fil. regit. 842. Sacrarum Imaginum cultum reſtituit. ibid. Bellum Bulgaricum prudenter auertit. 845
Theodoræ Mater, & Filia Romæ potentes. 906
Theodora Baſil. Filia Aug. 1024. 1041. 1054. moritur. 1056
Theodoretus. 424. 439. 443. 449
Theodorici, ac Toriſmundi pugna cum Attila. 451
Theoricus alius ab Euarico Fratre necatur. 464
Theodoricus Triarijj Fil. 481
Theodoricus Amalus poſtea Rex Italiæ. 481. à Zenone adoptatur. ibid. ab eodem deficit. 487. Odoacrem Regem quater vincit. 489. 490. 491. Pacem cum eo componit. 493. eundem opprimit, & Italiæ Regnum pacatè obtinet. ibid. Bulgaros vincit. 504. eius ſæuitia, & mors. 526
Theodoricus Clodouei Fil. Franc. Rex. 514
Theodoricus Childeb. Fil. 596. veneno ab Auia tollitur. 614
Theodoricus alius Franc. Rex. 664. moritur 688
Theodorus Siceota. 590. 598
Theodorus Papa. 641. Anathema Chriſti ſanne in atramentum indito ſubſcribit. 648. moritur. 649
Theodorus Studita Abb. 806. 808. 816. 819. 826
Theodorus Balſamon. 1191
Theodoſius Theodoſij Magni Pater. 373
Theodoſius Magnus Imper. Collega à Gratiano aſſumitur. 379. Maximum Tyrannum vincit. 388. eius poſt victoriam clementia. ibid. cum Valentiniano triumphat. 389. Mira eius

Digitized by Google

pœnitentia. 390. Bellum in Eugenium parat. 393. Tributum in ipſa expeditione remittit. ibid. Militum licentiam lege frænat. ibid. Legem inſuetam de famoſis libellis fert. ibid. Eugenium vincit, ac capit. 394. Eius clementia, & pietas. ibid. moritur. 395
Theodoſius II. huius ex Fil. Nepos naſcitur. 401. Arcadio Patri ſuccedit. 408. Pulcheriam Sororem Auguſtam dicit. 415. Athenaidem, quæ & Eudocia, Vxorem ducit. 421. eius pietas. 425. Academiam Byzantij curat. ibid. Immunitatem his qui XXII. annis docuiſſent concedit. ibid. Theodoſianum Codicem edit. 435. Idem Codex editur ab Alarico. 506. Tributum Barbaris pendit. 446. moritur equo lapſus. 450
Theodoſius Cœnobiarcha. 511. 602
Theodoſius Adramitenus Imp. 714. Deijcitur à Leone. 715
Theodotio Sacræ Scripturæ Interpres. 184
Theopaſchitæ hæretici. 862
Theophanes Hiſtoricus Abbas. 812. 813
Theophilactus Michaelis Imp. Fil. 811. 813
Theophilactus Romani Fil. 928. Byzantij Antiſtes creatur impuber. 933. moritur. 956. eius luxus. ibid.
Theophilactus Bulgarorum Epiſ. Autor Commenctar. in Euang. 1071
Theophilus Alexandrinus. 402. Chryſoſtomum inſetatur. 403. mirum de eius obitu. 412
Theophilus Imp. Iconomachus. 829. Catholicæ eius Coniugis pia calliditas. 831. moritur. 842. eius ſæuitia. ibid.
Thomas Apoſt. 44. eius corporis translatio. 236

Thomas Cantuarienſis Archiep. eligitur. 1162. Regis offenſionem ſubit. 1163. ſolum vertit. 1165. eijcitur è Monaſterio Galliæ. 1167. cum Rege congreditur, & reijcitur. 1168. Recipitur. 1170. Iterum cum eo diſſidet. ibid. martyrio afficitur. ibid. Motus poſt eius necem. 1171. Regis, ac interfectorum pœnitentia. 1172. Canonizatur. 1173
Tiberis exundationes. 599. 717. 791. 856. 860. catena, ac duabus turribus, quâ ex Vrbe effluit munitur. 849
Tiberius Imp. 16. Iudæos exigit. 21. moritur. 39
Tiberius II. Collega à Iuſtino aſſumitur. 578. ſolus imperat. 582. Inſidias eius pietas auertit. ibid. eius munificentia. ibid. Theſauros inuenit. ibid. moritur. 586
Tiberius III. Abſimarus. 696. necatur. 703
Tiburtinorum cum Romanis bellum. 1141
Tintinnabulorum vſus 58. Item Campanæ. 615
Tituli olim qui. 118
Titus Hieroſolymam excindit. 72. Patri ſuccedit. 81. moritur. 83
Toriſmundus Goth. Rex. 451
Toletanæ Eccleſiæ Primatus in Hiſp. 1088
Totilas Goth. Rex creatur. 542. Romanos vincit. ibid. Neapolim capit. 543. Item Peruſiam, Spoletum, ac Tibur. 546. Item Romam. 547. Victus à Narſete cæditur. 553
Traianus Imp. 100. eius vitia ibid. Chriſtianos perſequitur. ibid. 108. & ſeqq. eius victoriæ. 107. 108. eius infortunia. 114. Immane eius facinus. 118. moritur. 119. Primus intra Vrbem ſepelitur. ibid. fabula de eius anima refellitur. 604

Transamundus Vandal. Rex. 495. moritur. 522. diro sacramento Successorem adigit. ibid.
Trasamundus Spoleti Dux. 739
Tribonianus Legum peritus. 529. 531. Consules abrogari curat. 541
Tributum ciuile multiplex Byzantij. 801
Tributum capnicum, hoc est fumarium. 971
Tridentini Ducis insanum votum. 691
Trisagium. 446
Turcarum ad Iustinum Legatio. 566. Heraclij stipendia merent. 625. eorum Regni initia. 1048. Hierosolymam oppugnant. 1113
Tusculani Comites Romæ potentes. 1003
Tusculum à Romanis euersum. 1191
Tutores nominare Clericos nefas. 257
Tzani Armeniæ Populi Christiani. 529

V

VAcatio, seu immunitas publicè docentium. 425
Vaimarus Salerni Princeps. 1038
Valdemarus Daniæ Rex. 1161
Valens Imp. 364. Arrianus fit. 366. & 370. Catholicos insectatur. ibid. in Philosophos sæuit. 366. vincitur, & cum agresti casa incenditur. 377
Valentinianus Iuliani Dux postea Imperator ab eodem Iuliano exauctoratur. 362 ad Imperium euehitur. 364. eius cum S. Martino congressus. 375. moritur. ibid.
Valentinianus II. eius Filius nascitur. ibid. pro Arrianis rescribit. 386 occiditur. 392
Valentinianus III. nascitur. 418. à Theodosio Iu-

INDEX.

Iuniore Collega assumitur. 425. eiusdem Filiam Vxorem ducit. 437. Inhonestam pacem cum Genserico facit 441. Ætium insignem Ducem interficit. 454. occiditur. 455
Valentinus Hæresiarcha. 145 155
Valerianus Censor creatur. 253. Imperator appellatur 257. Persequutionem instaurat. 259. Capitur, ac ludibrio habetur a Persis. 263
Valerianus II. huius ex Fil Nepos Imp. 267
Valerianus Cæciliæ sponsus mart. 232
Vandali, ac Alani Hispaniam, atque Africam occupant. 409 417
Variana clades apud Germaniam. 12
Vbaldus Monachus caluitiem laudat, & librum Carolo Caluo Imp. dicat. 876
Vbaldus Episc. Eugubinus. 1192
Vdalricus Episc. Augustanus 924 Pacem inter Ottonem Imp. ac Filium componit. 954. Canonizatur. 993
Vegetius Author Comment. de re militari. 351
Velum muliebre. 57
Velum quod italicè *Portiera*. 331
Velum sacrum non ante XI. annum sumendum. 458 neque ad illud Virgines cogendæ. ibid.
Veneris Fanum Corinthi. 57
Venerius Episc. Mediol. 401
Venetiarum origo. 452. à Pipino Croli Magni Fil. captæ. 810. Venetiarum Patriarcha primus. 1050
Veremundus Diaconus Galleciæ Rex. 790. Alfonsum Castum in Regnum restituit. ibid.
Veremundus II. 955
Veremundus III. 986. Almansorem vincit. 998
Varemundus IV. vincitur à Ferdinando. 1037

Ve-

INDEX.

Vespasianus à Nerone in Iudæos mittitur. 69. Galileam subigit. 70. Imperator acclamatur. 71. Templum Pacis extruit. 77. moritur. 81

Vesuuij incendium sub Tito. 81. Item aliud nouissimum. ibid. Item aliud. 471. Item. aliud. 993. Item Ætnæ. 1169

Vetranio Tyrannus. 350. à Constantio deijcitur. 352

Vgo. vide Hugo.

Victor Papa. 194. martyrio afficitur. 203

Victor II. 1055. veneno in sac. calicem ingesto petitur. ibid. moritur. 1057

Victor III. 1086. Sarracenos vincit, ac tributarios facit. 1087. moritur. ibid.

Victor Antipapa. 1159. moritur. 1165

Vido. vide Guido.

Viduæ Reginæ apud Hispaniam secundò nubere vetitæ. 691

Vigilantius Hæresiarcha. 406

Vigilius Successor à Bonifacio viuente destinatur. 531. Pontificatum inuadit. 538. excommunicatur à Viuerio. 539. Pontificatum deponit, ac recipit. 540 Byzantium petit. 547. Augustam excommunicat. ibid.

Vincentius Lirinensis. 434

Vincentij mart. reliquiæ translatæ. 542. 762

Vincentius Abbas mart. 630

Vinum ad D. Martini sepulcrum auctum, vnde mos eum inuocandi super vino. 580

Virgines inuitæ ad sacrum velum non adigendæ. 458 Neque ante XL. annum. ibid.

Virginum ob pudicitiam seruandam æstus mirus. 309. 600

Virginum sacrarum apud Angliam facinus. 870

Vita-

INDEX.

Vitalianus Byzantium obſidet. 514. exauctoratur. 516. eius claſſis à Proclo ſpeculis incenſa. 518. occiditur. 519
Vitalianus Papa. 655. moritur. 669
Vitellius Syriæ Præſes. 37. Imperator creatur. 71. Ottonẽ vincit. ibid. vincitur à Veſpaſiano. 72
Vitichindus Saxonum Princeps. 785
Vitiges Goth. Rex. 537. Romã deſerit, & amittit. ibid. eandẽ obſidet. 538. Beliſario deditur. 540
Vitiza Hiſp. Rex. 701. moritur. 713
Vittericus Hiſp. Rex. 610
Vlpianus celebris I. C. 214.
Vngari Italiam vaſtant. 902. 924. 937. Germaniam inundant. 955. eorum ſuperbia, ac vecordia. ibid.
Vrbanus Papa. 226 martirio affiuitur. 233
Vrbanus II. 1088 ſacrum Bellum indicit. 1095 eius ſeueritas. ibid. moritur. 1099
Vrbanus III. 1185. moritur. 1187
Vrbanus VIII. 228. Templum SS. Coſmæ & Damiani Romæ inſtaurat. 984. Matildis oſſa Romam transfert. 1117. Tumulum eidem extruit. ibid. Epitaphio, ac carminibus eã ornat. ibid.
Vrſulæ, ac Sociarum martyrium. 383
Vrſus Venetiarum Dux. 716
Vuallia Goth in Hiſp. Rex. 415
Vuelfo Bau. Dux Mathildis Vir. 1087
Vuillelmus Aquitaniæ Dux. 1025
Vuillelmus alter Aquit. Dux eiuſq potẽtia. 1135. à D. Bernardo ad pietatem mirè traducitur. ibid. eius peregrinatio, & obitus. 1136
Vuillelmus Apul Calabr. & Sicil. Dux 1114 Ditiones in Feudum à Pont. iterũ accipit. 1120. moritur. 1127

Vuil-

Digitized by Google

INDEX.

Vuillelmus Sicil Rex. 1152. excommunicatur. 1155. Bello peritur à Pontifice. 1156. Pontificem obsidet. ibid. iniquas pacis conditiones scribit. ibid. moritur. 1166

Vuillelmus eius Fil. cognomento Bonus. ibid. moritur absque prole. 1189

Vuillelmus Neubrigensis Historicus. 1160

Villel. Tyri Archiep. Hist. belli sac. Author. 1185

Vuinegisus Spoleti Dux, 799

Vxor XXII. Maritis superstes., Vir XXII. Vxoribus. 921

X

XEnaias Iconomachiæ Author. 485

Xiphilinus Byzantij Patriarcha Dionis Breuiator. 1066

Xiphilinus alter eiusdem Vrbis Patriarcha. 1191

Xistus. vide Sixtus.

Z

ZAchariæ Prophetæ ossa inuenta. 411

Zacharias Hierosol. Patriar. 614. Captiuus abducitur à Persis, ac restituitur. ibid. & 625

Zacharias Papa 741. Pipinum ad Gall. Regnum euehit. 752. moritur ibid. Episcoporum nominationem Pipino concedit. ibid.

Zarus Lazorum Rex Christianus. 522

Zeno, & Socij martt. 69

Zeno Imp. 464. 470. 474. à Basilisco pellitur. 476. Danielem Stilitem adit. 476. 477. Imperium recipit. 477. Tyrannidem exercet. 484. Sepulchro viuus infertur. 491

Zephirinus Papa. 203. 215. moritur. 221

Zonaras Historicus Græcus. 1080

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google